॥ अथ अनुभूति प्रकाशः प्रारभ्यते ॥

॥ अथ अनुभूति प्रकाशः प्रारभ्यते ॥

Anubhutiprakās

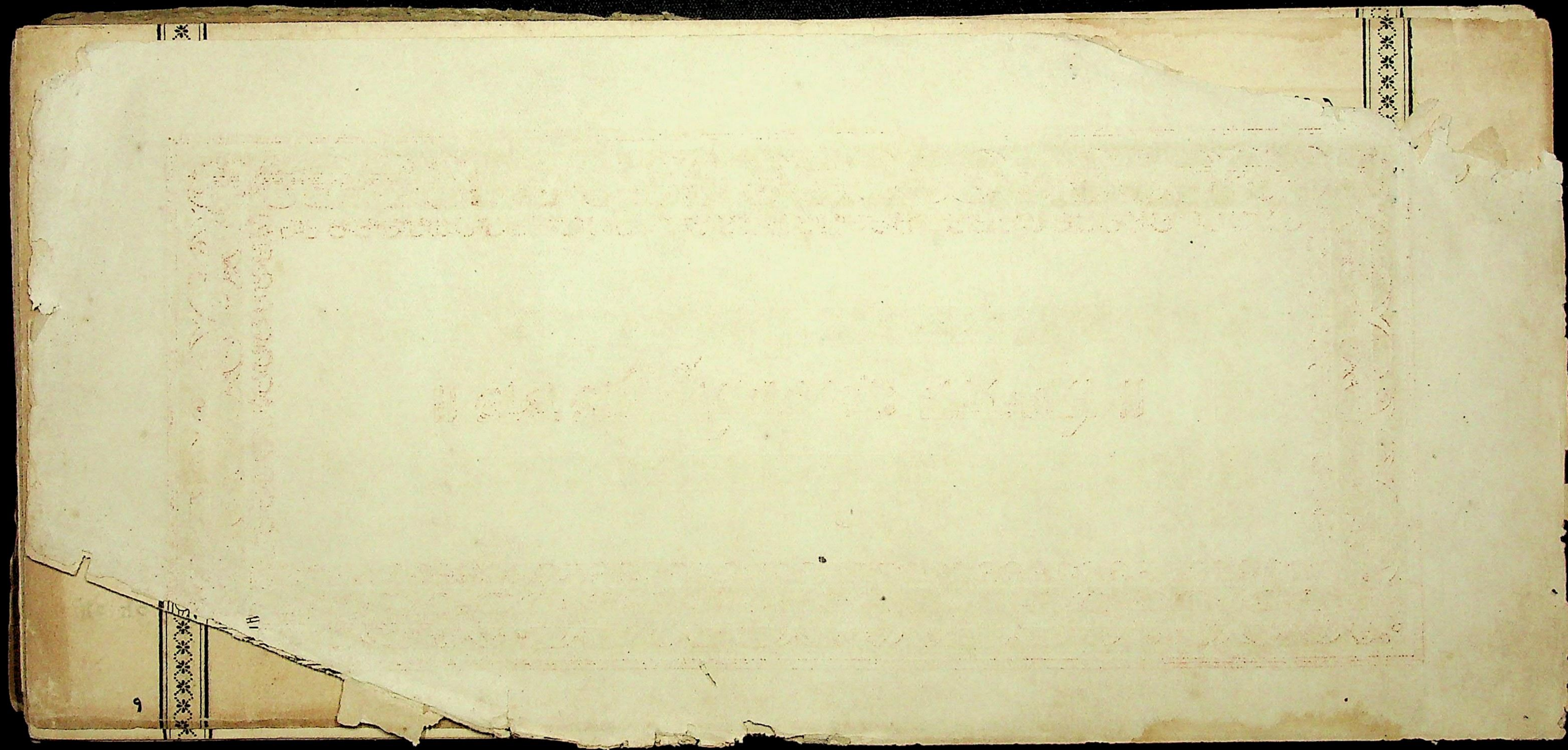
३. अथ अनुभूति प्रकाशः
प्रारभ्यते ।

Anubhutiprakāś

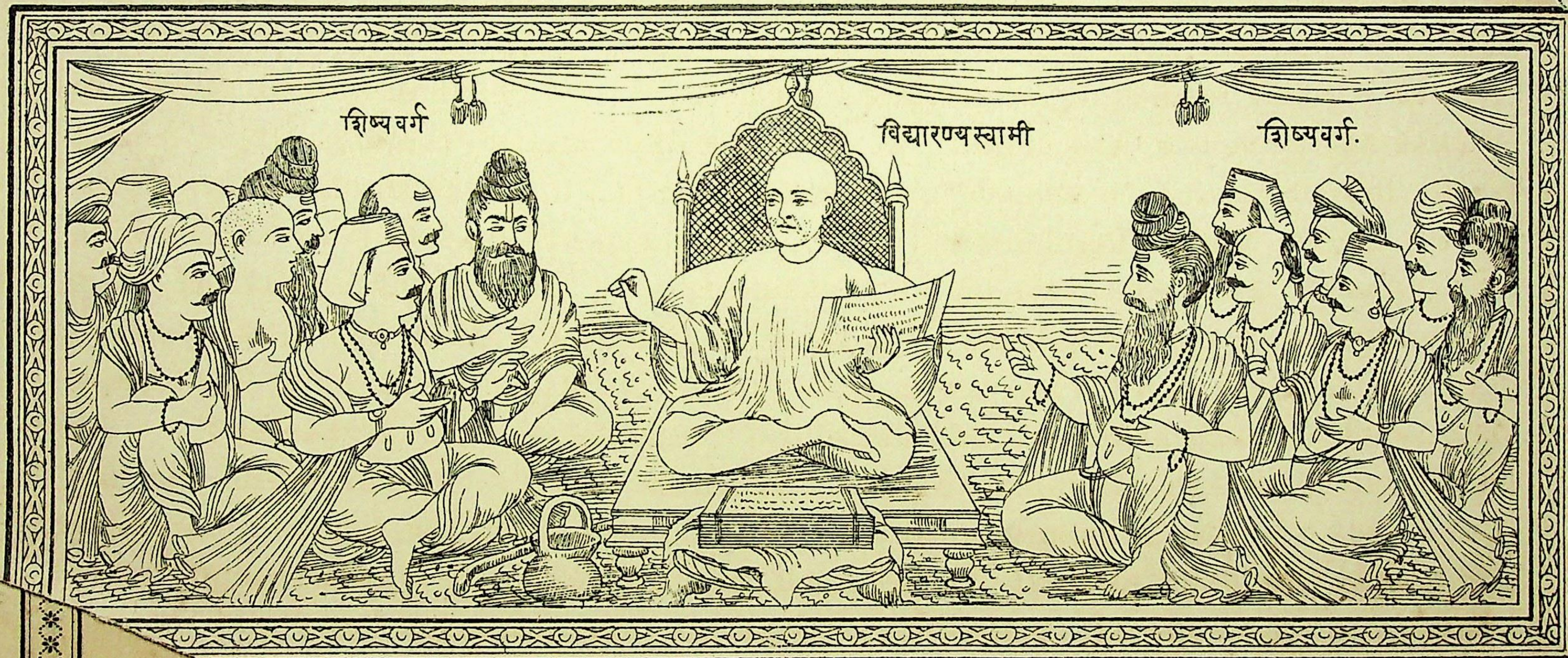

श्रीगणेशा

॥ अथ अनुभूतिप्रकाशः प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशा

शिष्यवर्ग
विद्यारण्यस्वामी
शिष्यवर्ग.

श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ श्रीविद्यारण्यविरचित उपनिषत्तात्पर्यरूपोऽनुभूतिप्रकाशः प्रारभ्यते ॥ हरिः ॐ ॥ ऐतरेयेण संप्रोक्ता द्वितीयारण्यकांतगा ॥ ब्रह्मविद्या सुविस्पष्टं बालबोधाय तन्यते ॥ १ ॥ आत्मैव सृष्टेः प्रागासीन्नामरूपविवर्जितः ॥ सोऽप्येक एव नान्योऽस्ति जडं चान्यन्न विद्यते ॥ २ ॥ मायां तु प्रकृतिं विद्यान्मायिनं तु महेश्वरम् ॥ इति श्रुत्यंतरे प्रोक्ता माया नान्यत्र तत्त्वतः ॥ ३ ॥ निस्तत्त्वं व्यवहारार्हमनृतं बालयक्षवत् ॥ बालो यक्षं प्रकल्प्यास्माद्बिभेति व्याघ्रतो यथा ॥ ४ ॥ वस्तुतत्त्वं जडं किंचिन्नान्यदस्त्यात्मवस्तुनः ॥ अद्वयानंदरूपात्मा तदा सुप्ताविव स्थितः ॥ ५ ॥ निस्तत्त्वापि जगद्भ्रांतिं माया निद्रेव कल्पयेत् ॥ निर्विकारोऽप्यसावात्मा मायावृत्त्या व्यचारयत् ॥ ६ ॥ स विचार्याखिलान् लोकान् सृष्ट्वा पालकसृष्टये ॥ कृत्वा विराट्तनुं छिद्रेष्वथ तद्देवता व्यधात् ॥ ७ ॥ समुद्रतुल्ये देहेऽस्मिन् देवताः पतितास्तथा ॥ तं देहं क्षुत्पिपासाभ्यां योजयामास स प्रभुः ॥ ८ ॥ अन्नभोगायात्मदेहान् गवाश्वपुरुषादिकान् ॥ सृष्ट्वा प्रावेशयत्तत्र देवतास्ता यथायथम् ॥ ९ ॥ ईशोऽसाधारणं स्थानमपश्यन् क्षुत्पिपासयोः ॥ प्रावेशयद्देवतासु तद्भोगात्ते च तृप्यतः ॥ १० ॥ अन्ने सृष्टे भोक्तृवर्गो ह्यजिघृक्षत्तदिंद्रियैः ॥ तत्र वागादयोऽशक्तास्तदपानो गृहीतवान् ॥ ११ ॥ जीवाभावे वृथा सर्वमित्यालोच्य परेश्वरः ॥ शिरोमध्यं विदार्यात्र प्राविशज्जीवरूपतः ॥ १२ ॥ प्राणानां धारकः कर्ता चेतनो जीव उच्यते ॥ आनखाग्रमहंकारश्चिद्व्याप्तश्चेतनोऽभवत् ॥ १३ ॥ अंतःकरणभागौ द्वावहंकारो मनस्तथा ॥ वृक्षस्य मूलमग्रं च यथाभागौ तथेक्ष्यताम् ॥ १४ ॥ चिद्बिंबप्रतिबिंबाभ्यां युक्तोऽहंकार एव तु ॥ चेतना प्राणभृत्तस्य हृन्निष्ठं करणं मनः ॥ १५ ॥ तस्य

१ एतन्नामकेन मुनिना ।

हृत्कंठनेत्रेषु प्रचारवशतोऽभवत् ॥ सुप्तिः स्वप्नो जागरश्च सोऽयं संसार ईरितः ॥ १६ ॥ स्वप्नः सकाल एवास्ति नान्यदा स्वप्नजागरौ ॥ तथैवेति स्वप्नसाम्यात्रयः स्वप्ना उदीरिताः ॥ १७ ॥ अध्यारोपो मायिकोऽयमुक्तोऽथासावपोह्यते ॥ अध्यारोपापवादाभ्यां निष्प्रपंचं प्रपंच्यते ॥ १८ ॥ स संसारीश्वरो जात ईश्वरानुग्रहात्पुनः ॥ पृथिव्यादीनि भूतानि यथाशास्त्रं व्यचारयत् ॥ १९ ॥ परमात्मन उत्पन्नं जगदात्मैव नेतरत् ॥ मृदो जातो घटो यद्वन्मृद्वस्त्वेव तथेक्ष्यतां ॥ २० ॥ घटः शराव इत्यादिविकाराणां मृदः पृथक् ॥ तत्त्वं नास्ति प्रतीते तु नामरूपे प्रकल्पिते ॥ २१ ॥ प्रतिबिंबभ्रमो नीराद्युपाधिवशतो यथा ॥ सन्निवेशोपाधितोऽयं तथा कुंभादिविभ्रमः ॥ २२ ॥ भ्रांतिः सोपाधिकोपाधिनिवृत्त्यैव निवर्तते ॥ न बोधात्तेन भासंते जानतोऽपि घटादयः ॥ २३ ॥ पृथग्द्रव्यस्वरूपः सन्समवेतो घटो मृदि ॥ इत्याहुस्तार्किकास्तत्तु न द्वैगुण्यप्रसंगतः ॥ २४ ॥ मृद्भाराद्घटभाराच्च गुरुत्वं द्विगुणं भवेत् ॥ तथालंकारकर्ता स्यात्कृती हेमादिवृद्धितः ॥ २५ ॥ न सन्निवेशमात्रेण पृथग्द्रव्यत्वसंभवः ॥ शयनोत्थानगमनैर्न पुत्रे बहुपुत्रता ॥ २६ ॥ तस्मात्कार्यं न वस्तु स्यात्कारणव्यतिरेकतः ॥ किंतु कारण एवैतदनृतं भासते मृषा ॥ २७ ॥ अर्थक्रियानृतेऽप्यस्ति स्थाणौ चोरभयेक्षणात् ॥ ततोऽनृता घटाद्याः स्युर्भांतु कुर्वंतु वा क्रियाम् ॥ २८ ॥ सन्निवेशोपाधिहाने गच्छत्येव घटादिधीः ॥ विवेकिनां तु वस्तुत्वं घटादीनां निवर्तते ॥ २९ ॥ घटः शराव इत्येवं वाचैवारभ्यते वृथा ॥ मृत्तिकेत्येव सत्यं स्यान्न तु सत्यं घटादिकम् ॥ ३० ॥ एवमात्मन उत्पन्नं पृथिव्याद्यपि नात्मनः ॥ पृथग्वस्त्वस्ति किंत्वात्मन्यारोपात्प्रतिभासते ॥ ३१ ॥ सद्वस्तु ह्यात्मनस्तत्त्वं

---

१ आकारविशेषः ।

तस्मिन् भूम्यादिकल्पनात् ॥ पृथिव्यादीनि संतीति भासते तत्तदिंद्रियैः ॥ ३२ ॥ इंद्रियोपाधिका भ्रांतिरक्षरोधाच्च भासते ॥ इत्येतद्विशदीकर्तुं योगो वेदेषु वर्ण्यते ॥ ३३ ॥ सदात्मनः पृथग्भूतमसद्भूम्यादि तेन तत् ॥ भात्वक्षैः कार्यकृ-द्वस्तु मिथ्यैव स्याद्घटादिवत् ॥ ३४ ॥ ईदृग्विवेकदृष्ट्येदं जगदात्मैव नेतरत् ॥ एवं सत्यात्मनोन्यत्किं वस्तुमस्तीति शंक्यते ॥ ३५ ॥ अद्वयानंदरूपात्मा सृष्टेः पूर्वमभूद्यथा ॥ तथैवाद्यापि संपन्नो बुद्ध्या सम्यग्विवेचितः ॥ ३६ ॥ इत्थं सर्वात्मकं ब्रह्म विविच्य पुनरप्यसौ ॥ एतमेव स्वमात्मानं ब्रह्मत्वेन व्यलोकयत् ॥ ३७ ॥ अहंकारश्च चिच्छाया मिथ्या भूम्यादिव-त्ततः ॥ चिदात्मकोऽवशिष्टोऽयं जीवो ब्रह्मैव नेतरः ॥ ३८ ॥ यथाशास्त्रं विविच्येत्थं प्रत्यग्दृष्ट्या चिदात्मनः ॥ साक्षाच्च-कार ब्रह्मत्वं जीवः शांत्यादिसंयुतः ॥ ३९ ॥ इदमित्यपरोक्षेण ददर्शेति विवक्षया ॥ इदंद्रनामाभूज्ज्ञानी वैयाकरणदृष्टितः ॥ ४० ॥ तंमिंद्र[1] इत्याहुरन्ये नाम्नः पारोक्ष्यसिद्धये ॥ पूज्यस्य देवपित्रादेः परोक्षं नाम हि प्रियम् ॥ ४१ ॥ परमेश्वररूप-त्वादपींद्रत्वमिहोचितम् ॥ समाप्ता ब्रह्मविद्येयमुत्तमस्याधिकारिणः ॥ ४२ ॥ विरक्तस्योक्तबोधः स्याद्वैराग्यं दोषदर्शनात् ॥ जन्मैव प्रथमो दोषस्तद्बीभत्सा निरूप्यते ॥ ४३ ॥ स्वर्गाद्वा नरकाद्वायं वृष्टिद्वाराऽन्नसंस्थितः ॥ प्रविश्य पितरं तत्र गर्भो भवति रेतसि ॥ ४४ ॥ तद्रेतः पितृदेहस्थं सर्वांगेभ्यः समुत्थितम् ॥ पितुः स्वदेहो गर्भाख्यदेहश्चेति वपुर्द्वयम् ॥ ४५ ॥ स्त्रियां सिंचति तद्रेतस्तत्पुत्रोत्पादनं पितुः ॥ पुत्ररूपेण तज्जन्म पितुराद्यं स्वयं कृतम् ॥ ४६ ॥ योषिद्योनिं प्रविश्यायं योषिद्गर्भे स्फुटीभवेत् ॥ योषिद्वीर्येण पुष्टोऽसौ तद्देहेनैकतां व्रजेत् ॥ ४७ ॥ अन्यथैनां स्त्रियं हन्याद्गुल्मव्याधिवदांतरः[2] ॥

१ तमिदंद्रम् । २ गर्भः ।

स्वांगवन्न हिनस्त्येनां गर्भं रक्षति सा ततः ॥ ४८ ॥ गर्भरूपं भर्तृदेहं यतः सा पालयत्यतः ॥ सापि भर्त्रा पालनीया तदिष्टान्नादिवस्तुभिः ॥ ४९ ॥ गर्भो विण्मूत्रयोः स्थित्वा दशमे मासि जायते ॥ पिता स्वात्मधिया पुत्रं संस्करोति यथा-विधि ॥ ५० ॥ पितुर्द्वितीयं तज्जन्म पुत्ररूपेण संस्थितम् ॥ स्वोदराद्दारजठरादपि जन्मद्वयं क्रमात् ॥ ५१ ॥ पतिर्जायां विशत्यादौ गर्भो भूत्वा स्वमातरम् ॥ जायैव माता संपन्नेत्यहो संसारकष्टता ॥ ५२ ॥ लौकिकं वैदिकं सर्वं पुत्रेऽवस्थाप्य तत्पिता ॥ मृतो देहांतरे पित्रोरन्ययोर्विशति स्वयम् ॥ ५३ ॥ पुत्ररूपेण यज्जन्मद्वयं पूर्वमुदीरितम् ॥ तदपेक्षं तृतीयं तज्जन्म स्याद्देहधारिणः ॥ ५४ ॥ स्वोदरं दारजठरं तथा पित्रंतरोदरम् ॥ त्रय आवसथा इत्थं जंतोः सर्वस्य जन्मने ॥ ॥ ५५ ॥ जन्मानि योनिलक्षाणां जंतुश्चतुरशीतिषु ॥ उत्तमाधमरूपाणि प्राप्नोत्येवं पुनः पुनः ॥ ५६ ॥ दुष्टत्वं जन्मनः प्रोक्तं स्पष्टं रोगादिदुष्टता ॥ विरक्तो बुद्धतत्त्वस्तु मुच्यते वामदेववत् ॥ ५७ ॥ पूर्वजन्मनि बोधेन स्वमुक्तिं चाब्रवीदृचा ॥ गर्भस्थो वामदेवोऽयं प्रतिबंधविवर्जितः ॥ ५८ ॥ जन्मन्यतीते वेदांतं श्रुत्वाप्येष न बुद्धवान् ॥ बलिना प्रतिबद्धत्वात्क-र्मणा जन्महेतुना ॥ ५९ ॥ गर्भे प्रविश्य तत्कर्म विनष्टं प्रतिबंधकम् ॥ नवमे मासि संस्मृत्य श्रवणं प्रतिबुद्धवान् ॥६०॥ विद्वान्भूत्वा समुत्पन्नो जीवन्मुक्तोऽभवेत्तदा ॥ शरीरमात्मनो भिन्नं मिथ्यैवेत्यवगच्छति ॥ ६१ ॥ इयंतं कालमेतस्मि-न्भ्रांत्या देहे निमग्नवान् ॥ बोधेन देहादुत्क्रम्योत्कृष्टोऽभूज्जीवतां त्यजन् ॥ ६२ ॥ जीवत्वेऽपगते तस्य शिष्यतेपरमा-त्मता ॥ स एव स्वर्गतुल्योऽभूदिंद्रियाविषयत्वतः ॥ ६३ ॥ परोक्षोऽपि विमूढानां विद्वद्भिरवलोक्यते ॥ सर्वेऽपि विषया-

नंदाः प्राप्ता दृष्टे निजात्मनि ॥ ६४ ॥ आत्मानंदसमुद्रस्य विप्रुषो विषयोत्थिताः ॥ आत्मन्यंतर्भवंत्यंते समुद्रे बिंदवो यथा ॥ ६५ ॥ आत्मन्यानंदमज्ञात्वा विषयेषु स्वविभ्रमात् ॥ बाह्यमिच्छति तल्लाभाद्धीरात्मन्युपशाम्यति ॥ ६६ ॥ आत्मानंदं क्षणं भुक्त्वा पुनर्भ्रांत्या बहिर्व्रजेत् ॥ विवेकिधीर्निजानंदं भुंक्ते तत्स्थैव सर्वदा ॥ ६७ ॥ विषये दुःखजातं यत्तद्धीक्ष्यापक्षपाततः ॥ शक्यो बोद्धुं निजानंदो बुद्ध्यंते हि विवेकिनः ॥ ६८ ॥ वामदेवोऽखिलानंदानाप्यात्मन्यमृतोऽभवत् ॥ देहप्राणवियोगाख्या मृतिश्चिद्वस्तुनो नहि ॥ ६९ ॥ इत्थं संसारदुष्टत्वं पुरुषार्थं च बोधतः ॥ श्रुत्वा विरक्ता बोधार्थं मीमांसंते मुमुक्षवः ॥ ७० ॥ अहं पश्याम्यहं वच्मीत्यात्मानं सर्वदा वयम् ॥ उपास्महे योगिवंद्यं कोऽसौ मूर्ध्नि प्रविष्टवान् ॥ ७१ ॥ मायावी शुद्धचिद्वात्मा कतरः सृष्टितः पुरा ॥ बुभुत्संते द्वयोस्तत्त्वं जीवात्मपरमात्मनोः ॥ ७२ ॥ जीवस्य चेतनत्वेन चैतन्यं चिंत्यतामिदम् ॥ चक्षुरादिविशिष्टं तच्छुद्धं वा तत्त्वमस्य किम् ॥ ७३ ॥ चक्षुःश्रोत्रे घ्राणजिह्वे त्वक्क धींद्रियपंचकम् ॥ रूपशब्दौ गंधरसौ स्पर्शश्च विषयाः क्रमात् ॥ ७४ ॥ वाक्पाणिपादपायूपस्थाः कर्मेंद्रियपंचकम् ॥ भाषणादानगमनविसर्गानंदकाः क्रियाः ॥ ७५ ॥ गोलकानि दशैतेषामक्ष्यादीनि स्फुटानि हि ॥ ज्ञानक्रियाशक्तिरूपमिंद्रियं गोलकस्थितम् ॥ ७६ ॥ प्राणोऽपानः समानश्चोदानव्यानौ च वायवः ॥ हृद्गुदे नाभिकंठौ च देहश्चैषु वसंति ते ॥ ७७ ॥ श्वासाधोगतिवृत्ती द्वे वपुष्यन्नसमीकृतिः ॥ उद्गारादिर्देहबलं पंच वायुक्रिया इमाः ॥ ७८ ॥ अहं कर्ता वपुर्व्याप्य जडं चेतनतां नयेत् ॥ मनोंतर्हृद्यवस्थाय वृत्तीः कामादिकाः सृजेत् ॥ ७९ ॥ ज्ञानेंद्रियाणि पंचात्र तथा कर्मेंद्रियाण्यपि ॥ वायवः पंच कर्ता च

---

१ बिंदवः ।

मनः सप्तदशं स्मृतम् ॥ ८० ॥ सोऽयं सप्तदशस्तोमो लिंगदेहः स्वयोनिषु ॥ सर्वासु संसरत्यस्य विनाशो मोक्ष उच्यते ॥ ८१ ॥ अज्ञानकल्पितो देहस्तत्त्वज्ञानेन नश्यति ॥ ज्ञानोत्पत्तिर्विचारेण तस्मादात्मा विचार्यते ॥ ८२ ॥ येन पश्यत्यसावात्मा यः पश्यति स वा भवेत् ॥ द्रष्टा पश्यति बोधेन चाक्षुषेण तयोस्तु कः ॥ ८३ ॥ शृणोति येन यः श्रोता तयोरित्यादि योज्यताम् ॥ चैतन्यमस्ति करणे कर्तरीत्यत्र चिंत्यते ॥ ८४ ॥ बहूनि करणान्येषु बोधा दृष्ट्यादिनामकाः ॥ बहवः कर्तृबाहुल्यमपि द्रष्ट्रादिभेदतः ॥ ८५ ॥ करणानां च कर्तृणां भेदः स्याच्चक्षुरादिके ॥ बाह्ये यथा तथैवांतःशरीरेऽप्यवगम्यताम् ॥ ८६ ॥ कर्त्रुपाधिरहंकारो वाच्यो हृदयशब्दतः ॥ करणं स्यान्मनस्तस्य संज्ञानाद्यास्तु वृत्तयः ॥ ८७ ॥ तत्र सर्वत्र चैतन्यं लक्ष्यते हि पृथक् पृथक् ॥ एवं सति बहुष्वेषु कः स्यादात्मेति संशयः ॥ ८८ ॥ प्रज्ञानमेकं सर्वेषु यत्स आत्मेति निर्णयः ॥ प्रकृष्टं निरुपाधित्वाच्चैतन्यं यत्तदीक्ष्यताम् ॥ ८९ ॥ अहंकारो मनो बाह्यं करणं चाप्युपाधयः ॥ तेषु सर्वेषु चिच्छाया संक्रांता चेतनाऽन्यतः ॥ ९० ॥ न मुख्यं तेषु चैतन्यमात्मत्वस्याप्यमुख्यता ॥ सुषुप्तौ तानि लुप्यंते नत्वात्मा तत्र लुप्यते ॥ ९१ ॥ प्रज्ञानं निरुपाधित्वान्नित्यं तल्लोपभासकम् ॥ प्रज्ञानस्यात्मता तस्मान्मुख्या नान्यस्य कस्यचित् ॥ ९२ ॥ द्रष्ट्राद्या अपि दृष्ट्याद्याः शब्दा मुख्यात्मवस्तुनः ॥ नामान्युपाधिमालंब्य तस्मादात्मोपलक्षकाः ॥ ९३ ॥ यथैकस्यैव संबंधविशेषोपाधिनाखिलाः ॥ पुत्रभ्रात्रादयः शब्दा नामत्वेनोपलक्षकाः ॥ ९४ ॥ उपलक्ष्यं तु हस्तादियुक्तमेकं वपुस्तथा ॥ चेतनैः कर्तृकरणैः प्रज्ञानमुपलक्ष्यते ॥ ९५ ॥ प्रज्ञानं कर्तृदेहादिसाक्षिभूतं यदस्ति तत् ॥ जीवस्य वास्तवं रूपमित्येवं निर्णयो भवेत् ॥ ९६ ॥ प्रज्ञानं स्वशरीरेऽस्ति तथा देहांतरेष्वपि ॥ ब्रह्मादिस्थावरांतेषु तस्य स्यात्परमात्मता

॥ ९७ ॥ प्रज्ञानस्यास्य जीवत्वं प्राणधारणतो यथा ॥ जगत्सृष्ट्यादिहेतुत्वाद्ब्रह्मत्वं च तथेष्यताम् ॥ ९८ ॥ स्थावरं जंगमं सर्वं जगदित्यभिधीयते ॥ तस्य प्रज्ञैव नेत्रं स्यात् सृष्ट्यादिनयनादसौ ॥ ९९ ॥ प्रज्ञानं शुद्धचिद्रूपमासीद्यत्सृष्टितः पुरा ॥ तस्मिन् प्रतिष्ठितं सर्वं माययोत्पादितत्वतः ॥ १०० ॥ उत्पत्तिस्थितिकालेऽसौ लोकः प्रज्ञाननेत्रकः ॥ नेत्रत्वं व्यवहारस्य सुखादेर्नयनाद्भवेत् ॥ १ ॥ लये प्रज्ञा प्रतिष्ठा स्यात्तत्र सर्वस्य संहृतेः ॥ सृष्टिस्थितिलया इत्थं श्रुताः प्रज्ञानहेतुकाः ॥ २ ॥ स्वप्नसृष्टिस्थितिलया जीवचैतन्यसाक्षिकाः ॥ निर्जीवस्तंभकुड्यादौ स्वप्नसृष्ट्यादयो नहि ॥ ३ ॥ जगत्सृष्टिस्थितिलया ब्रह्मचैतन्यसाक्षिकाः ॥ ब्रह्मचैतन्यरहिते वंध्यापुत्रे न संति ते ॥ ४ ॥ जगत्सृष्ट्याद्यधिष्ठानं शुद्धचैतन्यमद्वयम् ॥ परमात्मस्वरूपं स्यादिति तस्यात्र निर्णयः ॥ ५ ॥ यत्प्रज्ञानं स्वात्मरूपं तद्ब्रह्मेति विबुध्यताम् ॥ प्रज्ञानं ब्रह्म विज्ञाय तिष्ठेत्प्रज्ञात्मना सदा ॥ ६ ॥ जीवन्नेव स्थितप्रज्ञो मुक्तः स्याद्वामदेववत् ॥ म्रियतां यत्र तत्रास्य वपुः सोयं न जायते ॥ ७ ॥ ऐतरेयब्रह्मविद्यां व्याख्यातां संग्रहादिमाम् ॥ सुस्थिरामनुगृह्णातु विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १०८ ॥ इति श्रीविद्यारण्यमुनिकृते अनुभूतिप्रकाशे ऐतरेयोपनिषद्विवरणो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

ब्रह्मवल्यां ब्रह्मविद्यां [1]तित्तिरिः प्राह यामिमाम् ॥ वक्ष्ये सुखावबोधाय क्रीडंत्वत्र मुमुक्षवः ॥ १ ॥ दर्शादिपितृमेधांतैः कर्मभिर्बहुजन्मसु ॥ अनुष्ठितैर्विविदिषा जायतेऽतिमजन्मनि ॥ २ ॥ ततो योगं समभ्यस्य संहितोपासनादिभिः ॥ एकाग्रे साधितेऽथास्य विद्यां सूत्रयति श्रुतिः ॥ ३ ॥ सूत्रात्पूर्वं शांतिमंत्रो जपायात्रोपवर्णितः ॥ जपेन विघ्ना द्वेषाद्याः शाम्यंति

१ प्रेरणात् । २ यजुःशाखाप्रवर्तकः ।

मनसि स्थिताः ॥ ४ ॥ ब्रह्म[1]वित् परमेतीति सूत्रं सर्वार्थसूचनात् ॥ ज्ञेयं ज्ञानं फलं चेति सर्वेऽर्थाः सूचिता इह ॥ ५ ॥ ज्ञेयं ब्रह्म तदीया धीर्ज्ञानं स्याद्ब्रह्मता फलम् ॥ सूत्रव्याख्यानरूपायामृच्येतद्विशदीकृतम् ॥ ६ ॥ ज्ञातव्यं ब्रह्म यत्तत्किमिति चेत्तस्य लक्षणम् ॥ सत्यं ज्ञान[2]मनंतं यत्तद्ब्रह्मेत्यवगम्यताम् ॥ ७ ॥ आकाशादि जगत्सर्वमनृतं मायिकत्वतः ॥ नानृतं ब्रह्म तेनैतत्सत्यमित्यभिधीयते ॥ ८ ॥ जगज्जडं स्वतःस्फूर्तिराहित्याद्ब्रह्म तु स्वयम् ॥ स्फुरतीत्यजडं तेन ज्ञानमित्यभिधीयते ॥ ९ ॥ जडं घटाद्यंतवत्स्यादेशकालादिवस्तुभिः ॥ न देशादिकृतोंऽतोऽस्य ब्रह्मानंतं ततः स्मृतम् ॥ १० ॥ देशकालाद्यन्यवस्तुत्रयं मायाविजृंभितम् ॥ ब्रह्म सत्यं मायिकैस्तैः परिच्छिन्नं कथं भवेत् ॥ ११ ॥ जडानृतपरिच्छिन्नव्यावृत्त्यैव पदत्रयम् ॥ लक्षकं स्यादखंडस्य यत्तद्ब्रह्मेति बुध्यताम् ॥ १२ ॥ तादृग्ब्रह्म कथं विद्यादिति चेदभिधीयते ॥ गुहायां परमे व्योम्नि स्थितं ब्रह्म तु वेद यः ॥ १३ ॥ देहादभ्यंतरः प्राणः प्राणादभ्यंतरं मनः ॥ ततः कर्ता ततो भोक्ता गुहा सेयं परंपरा ॥ १४ ॥ पंचकोशगुहायां यदज्ञानं कारणं स्थितम् ॥ तद्व्योम परमं तस्मिन्निगूढं ब्रह्म तिष्ठति ॥ १५ ॥ जीवे चैतन्यमेवात्र निगूढमिति चेत्तदा ॥ तस्यैव ब्रह्मतां विद्याज्जीवत्वभ्रांतिहानये ॥ १६ ॥ स्वतो ब्रह्मैव चैतन्यं जीवत्वं प्राणधारणात् ॥ कोशतादात्म्यविभ्रांत्या भात्यस्य प्राणधारणम् ॥ १७ ॥ वक्ष्यमाणविवेकेन तत्तादात्म्यमपोह्यते ॥ ब्रह्मसाक्षात्कृतिस्त्वीदृग्बोधेनैव न चान्यथा ॥ १८ ॥ बाह्यं जगत्पंचकोशांश्चापोह्यांतर्मुखास्य धीः ॥ ब्रह्म साक्षात्करोत्येव सर्वोपाधिविवर्जितम् ॥ १९ ॥ सोपाध्येव बहिर्दृष्ट्या भाति ब्रह्म न तावता ॥ अ[3]पैति जीवता तस्मादंतर्दृष्ट्यैव बुध्यताम् ॥ २० ॥

१ ब्रह्मविदाप्नोति परम् । २ तदेषाभ्युक्ता । सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म । यो वेद निहितं गुहायां परमे व्योमन् । सोऽश्नुते सर्वान्कामान्सह ब्रह्मणा विपश्चितेति । ३ जीवता न नश्यति ।

बहिर्दृष्टिर्जगद्भानं तस्य सत्यत्वधीरपि ॥ विवेकात्सत्यताऽपैति जगद्भानं तु योगतः ॥ २१ ॥ बहिर्दृष्टावपेतायामंतर्दृष्ट्या यदीक्ष्यते ॥ निगूढं जीवचैतन्यं तद्ब्रह्मेति प्रपश्यति ॥ २२ ॥ दृष्टे तस्मिन्परप्राप्त्या विदुषोऽतिशयोऽत्र कः ॥ इति चेद्युगपत्सर्वकामाप्तिरधिका भवेत् ॥ २३ ॥ काम्यंते विषयानंदा निखिलैः प्राणिभिः सदा ॥ ब्रह्मानंदस्य ते सर्वे लेशा इत्यपरा श्रुतिः ॥ २४ ॥ आनंदहेतवो बाह्या विषया इति विभ्रमात् ॥ कामयंते बहिर्दृष्ट्या विषयान्प्राणिनोऽखिलाः ॥ २५ ॥ अभीष्टविषये लब्धे धीः प्रत्यावृत्त्य हृद्गतम् ॥ ब्रह्मानंदं क्षणं भुक्त्वा बाह्यं कामयते पुनः ॥ २६ ॥ क्षणिकत्वाल्लेशतास्य पूर्णस्याप्युपचर्यते ॥ विषयानंदता भ्रांत्या ब्रह्मानंदो हि वस्तुतः ॥ २७ ॥ अंतर्दृष्ट्या विवेकी तु ब्रह्मानंदं सदेक्षते ॥ अंतर्भवंति क्षणिकाः सर्वे तस्मिन्निरंतरे ॥ २८ ॥ तत्त्वविद्ब्रह्मरूपेण सर्वान्कामान् सहाश्नुते ॥ इत्येषोऽतिशयो ब्रह्मप्राप्तिरूपं फलं श्रुतम् ॥ २९ ॥ सूत्रव्याख्यानरूपायामृच्यनंतमितीरितम् ॥ तदानंत्यप्रसिद्ध्यर्थं जगत्कारणतोच्यते ॥ ३० ॥ यत्सत्यं ब्रह्म कोशाख्यगुहायां व्योमनामके ॥ अज्ञाने कारणे गूढं तस्मादाकाश उद्गतः ॥ ३१ ॥ खं वाय्वग्निजलोर्व्योषध्यन्नदेहेषु कारणम् ॥ पूर्वं पूर्वं भवेत्कार्यं परं परमितीक्ष्यताम् ॥ ३२ ॥ इंद्रो[2] मायाभिरभवद्बहुरूप इति श्रुतेः ॥ आसन्मायिकरूपाणि खादीनि ब्रह्मगानि हि ॥ ३३ ॥ परास्य शक्तिर्विविधेत्येवं श्रुत्यंतरेरणात् ॥ विविधा ब्रह्मणः शक्तिः सा च मायानृतत्वतः ॥ ३४ ॥ सत्यस्य ब्रह्मरूपत्वाच्छक्तेरनृततोचिता ॥ निस्तत्वा भासते याऽसौ माया स्यादिंद्रजालवत् ॥ ३५ ॥ मायाया विविधत्वेन तस्याः कार्येषु खादिषु ॥ नामरूपेष्वनेकत्वं भात्यन्योऽन्यविलक्षणम् ॥ ३६ ॥ भाति सर्वेषु सत्यत्वमेकं

---

१ ऋग्वेदवाक्ये । २ इंद्रः ईश्वरः ।

यद्ब्रह्मगं हि तत् ॥ सर्वाधिष्ठानधर्मत्वात् तत्सर्वत्रानुगच्छति ॥ ३७ ॥ सर्पधारादंडमाला रज्ज्वां याः परिकल्पिताः ॥ एतासु रज्जुगं दैर्घ्यं सर्वास्वनुगतं यथा ॥ ३८ ॥ व्योमाद्या देहपर्यंताः सत्ये ब्रह्मणि कल्पिताः ॥ सर्वेष्वनुगतं ब्रह्म सत्यत्वं तस्य सुस्थितम् ॥ ३९ ॥ अध्यारोपापवादाभ्यां निष्प्रपंचं प्रपंच्यते ॥ इति न्यायेन देहांत आरोपः खादिरीरितः ॥ ४० ॥ अथापवादो जगतः कथ्यते ब्रह्मबुद्धये ॥ तत्रादौ पुत्रमित्रादिनुंत्त्यै[1] देहात्मतोच्यते ॥ ४१ ॥ आत्मा वै पुत्रनामासीत्येवमा-त्मत्वविभ्रमः ॥ लौकिको नुद्यते[2] पुत्रे श्रुत्या युक्तिश्च विद्यते ॥ ४२ ॥ साकल्यं पुत्रभार्यादेर्वैकल्यं चात्मनीक्ष्यते ॥ इत्याह भाष्यकृत्तेन पुत्रेऽस्ति स्वात्मताभ्रमः ॥ ४३ ॥ सोस्यायमात्मा पुण्येभ्यः प्रति[3]धीयत इत्यदः ॥ वचो वत्त्यैतरेयोऽतः स्वात्मताभ्रम एव हि ॥ ४४ ॥ एवं व्युदसितुं देहस्यैवात्मत्वमिहोच्यते ॥ यो देहोऽन्नमयः सोऽयमेवात्मान्यो न कश्चन ॥ ४५ ॥ मदीयः पुत्रभार्यादिरिति भेदावभासनात् ॥ गौणी स्यादात्मता पुत्रे भृत्यादौ सिंहता यथा ॥ ४६ ॥ पूर्ववासनया पुत्रे स्वात्मता भाति चेत्पुनः ॥ तद्वासनापनुत्त्यर्थं देहात्मत्वमुपास्यताम् ॥ ४७ ॥ शिरः पक्षौ मध्यपुच्छे इति देहस्य पक्षि-ताम् ॥ ध्यात्वा तन्निष्ठतां प्राप्य त्यजेत्पुत्रात्मताश्रुतिम् ॥४८॥ धीर्मनुष्योऽहमित्यस्ति पुत्रोऽहमिति नास्ति धीः ॥ विकारोऽस्ति परिव्राजो न पुत्रसुखदुःखयोः ॥४९॥ अन्नजो देह एवात्मा तदन्नं ब्रह्मबुद्धितः ॥ उपास्य सर्वमप्यन्नं स्वाभीष्टं लभते पुमान् ॥५०॥ विवेकाद्वा ध्यानतो वा पुत्राद्यात्मत्वनिर्ह्नुतौ[4] ॥ तथा देहात्मतां त्यक्त्वा प्राणात्मत्वं विचिंत्यताम् ॥५१॥ न देहस्यात्मता युक्ता पूर्वजन्मन्यभावतः ॥ पुरात्मा देहदं कर्म कृत्वा प्राप्नोत्यदो वपुः ॥ ५२ ॥ आयुर्मरणयोर्हेतौ प्राणे जीवात्मतोचिता ॥

१ निवृत्तये । २ णुद प्रेरणे । ३ स्वर्गीक्रियते । ४ नाशे सति ।

स्थिते प्राणे भवत्यायुः प्राणापाये तु हीयते ॥ ५३ ॥ देहात्मवासनानुत्त्यै प्राणात्मत्वमुपास्यताम् ॥ प्राणो ब्रह्मेत्युपासीनः सर्वमायुः समश्नुते ॥ ५४ ॥ प्राणोऽपानः समानश्चोदानव्यानौ च वृत्तयः ॥ एतासु पूर्ववत्पक्षमूर्धादीन् परिकल्पयेत् ॥ ५५ ॥ श्वासोऽधोगमनं कृत्स्ने देहेऽन्नस्य समीकृतिः ॥ उद्गारादिबलं देहे क्रियास्तासां क्रमादिमाः ॥ ५६ ॥ वृत्तिसंघं प्राणमयं ध्यात्वा देहात्मवासनाम् ॥ संत्यज्याथ प्राणमये त्यजेद्देहवदात्मताम् ॥ ५७ ॥ प्राणो नात्मा जडत्वेन चेतनस्यात्मतोचिता ॥ मनस्तु चेतनत्वेन सर्वस्य प्रतिभासनात् ॥ ५८ ॥ चक्षुराद्यक्षसापेक्षं मनो बाह्यार्थभासकम् ॥ निरपेक्षेण मनसा सुखाद्यांतरभासनम् ॥ ५९ ॥ आत्मत्वं मनसो बुध्वा त्यक्तुं प्राणात्मवासनाम् ॥ उपसीत मनस्तच्च वृत्याख्यावयवैर्युतम् ॥ ६० ॥ यजुराद्यां[१]श्चतुर्वेदा आदेशस्तद्गतो विधिः ॥ तद्भासके मनोवृत्तिपंचके पक्षिकल्पना ॥ ६१ ॥ अवाङ्मनसगम्यस्य ब्रह्मणोऽप्यवबोधने ॥ शक्तं भवेन्मनस्तच्च मनो ब्रह्मेति कल्पना ॥ ६२ ॥ न ब्रह्मणि मनोजन्यस्फूर्तिस्तस्मादगम्यता ॥ मनस्यंतर्मुखे नश्येदविद्या तेन शक्तिता ॥ ६३ ॥ प्राणात्मवासनानाशे मनसोऽप्यात्मतां त्यजेत् ॥ कर्तुरात्मत्वमुचितं मनोंऽतःकरणं खलु ॥ ६४ ॥ अहंकर्तेत्यदोऽज्ञानं विशिष्टं यस्य भासकम् ॥ तत्कर्तृरूपं विज्ञानमात्मत्वेनावगम्यताम् ॥ ६५ ॥ अहंक्रियत इत्येषोऽहंकाराख्यः स विग्रहे ॥ आनखाग्रमभिव्याप्य स्थितो जागरणे स्फुटः ॥ ६६ ॥ तेन चेतनवद्देहो भाति सुप्तौ तु तल्लयात् ॥ भवेत्काष्ठसमो देहस्तेनाहंकार आत्मता ॥ ६७ ॥ मदीयं मन इत्युक्तेरात्मनः करणं मनः ॥ इत्यात्मानं विविच्याथ तमुपासीत पक्षिवत् ॥ ६८ ॥ श्रद्धाद्याः पंच तत्रस्थाः कल्प्या मूर्द्धादिरूपतः ॥ श्रद्धास्तिक्यमृतं बुद्धौ यथा

---

१ तस्य यजुरेव शिरः । ऋग्दक्षिणः पक्षः । सामोत्तरः पक्षः । आदेश आत्मा । अथर्वांगिरसः पुच्छं प्रतिष्ठा ।

वस्त्वनुचिंतनम् ॥ ६९ ॥ यथार्थभाषणं सत्यं योग एकाग्रता धियः ॥ महस्तु योगजं ज्ञानं चिंत्याः श्रद्धादयोऽखिलाः ॥ ७० ॥ लौकिके[1] वैदिके कर्तृविज्ञानं ब्रह्म वेत्ति चेत् ॥ त्यजेदामरणं नोचेद्ब्रह्मलोके सुखं व्रजेत् ॥ ७१ ॥ विज्ञानध्यानतो नश्येन्मनस्यात्मत्ववासना ॥ विज्ञानात्मत्वमप्येष त्यजेच्छोकयुतत्वतः ॥ ७२ ॥ शोकं तरत्यात्मबोधादिति श्रुत्यंतरे जगौ ॥ शोकसागरमग्नोऽयं कर्ता तस्यात्मता नहि ॥ ७३ ॥ आनंदस्यात्मता युक्ता सोऽत्रास्ति प्रीतिदर्शनात् ॥ सदा भूयासमेवेति नित्यं प्रेमात्मनीक्ष्यते ॥ ७४ ॥ आनंदैकस्वभावोऽपि कर्तृविज्ञानसंगमात् ॥ निजानंदं तिरस्कृत्य कदाचिच्छोकमाप्नुयात् ॥ ७५ ॥ समाधिसुप्तिमूर्छासु विज्ञानस्य लये सति ॥ नित्यानंदस्वरूपेऽस्मिञ्छोकोऽल्पोऽपि न वीक्ष्यते ॥ ७६ ॥ मूर्छासुप्त्योर्यदज्ञानं भाति तत्करणं[2] धियः ॥ कारणे बुद्धिवृत्तौ च स्वानंदः प्रतिबिंबति ॥ ७७ ॥ दुःखं राजसधीवृत्तौ सात्विक्यां तत्सुखं भवेत् ॥ प्रियं मोदः प्रमोदश्चेत्युच्यते धीसुखं त्रिधा ॥ ७८ ॥ इष्टस्य दर्शनाल्लाभाद्भोगाच्च स्युः प्रियादयः ॥ ते त्रयः कारणानंद आत्मानंदश्च पंच ते ॥ ७९ ॥ पक्षिणोऽवयवाः पंच मूर्द्धाद्या[3]स्तेषु[4] कल्पिताः ॥ आनंदमयकोशोऽयमुपास्यः पूर्वकोशवत् ॥ ८० ॥ अन्नप्राणमनोविज्ञानानंदैर्जनिता इमे ॥ कोशास्तेषु क्रमेण स्युरुत्तरोत्तरमांतराः ॥ ८१ ॥ विज्ञानकोशन्यायेन फलमुन्नीयतामिह ॥ तदुपास्तिफलं चार्थात्तत्त्वबोधफलं भवेत् ॥ ८२ ॥ आनंदं ब्रह्म विज्ञाय त्यजेदामरणं न चेत् ॥ शरीरे पाप्मनो हित्वा सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ८३ ॥ आनंदमयकोशेऽस्मिन् पंचमावयवः श्रुतः ॥ ब्रह्मशब्देन तद्ब्रह्म स्वात्मानंद इतीक्ष्यताम् ॥ ८४ ॥ उपासनाच्चित्तशुद्धौ ब्रह्मतत्त्वमवेक्षते ॥ गुहाहितब्रह्मबोधात्सर्वकामा

१ कर्मणि। २ यदाज्ञानं भाति तत् धियः करणम्। ३ तस्य प्रियमेव शिरः। मोदो दक्षिणः पक्षः। प्रमोद उत्तरः पक्षः। आनंद आत्मा। ब्रह्म पुच्छं प्रतिष्ठा। ४ तेषु प्रियादिषु।

स्त्रिरीरिता ॥ ८५ ॥ गुहाहितं ब्रह्म यत्तत्सत्यं ज्ञानमिति श्रुतम् ॥ तस्य ज्ञानस्य दृश्यास्ते कोशाः सर्वं जगत्तथा ॥ ८६ ॥ जगत्कोशाश्च दृश्यत्वात्संति ब्रह्म न दृश्यते ॥ अतो नास्तीत्याह मूढस्तत्सत्तां वक्ति बुद्धिमान् ॥ ८७ ॥ ब्रह्म नास्तीति चेद्ब्रूद स्वयमेव भवेदसत् ॥ कोशात्मता दूषिता चेन्नान्य आत्मास्ति तन्मते ॥ ८८ ॥ आनंदमयकोशेऽपि प्रियाद्या नश्वराख्त्रयः ॥ अज्ञानं च ज्ञाननाश्यं न ब्रह्मांगीकरोत्यसौ ॥ ८९ ॥ अस्ति ब्रह्मेति चेद्ब्रूद स्वयमेवात्र संभवेत् ॥ अदृश्यस्यापि सत्ता स्यात्स्वप्रकाशत्वसंभवात् ॥ ९० ॥ गौणात्मा पुत्रभार्यादिर्मिथ्यात्माऽन्नमयादिकः ॥ ब्रह्मानंदो मुख्य आत्मा क्रमेणैते विवेचिताः ॥ ९१ ॥ उत्तरात्मविवेकेऽस्य[1] पूर्वात्मा देहतां व्रजेत् ॥ तेनोत्तरेण पूर्वस्य पूर्णत्वादेहिदेहता ॥९२॥ सत्येवं निखिलं पूर्वं शरीरं ह्यंतिमात्मनः ॥ ब्रह्मानंदस्तु शारीरः पूर्वस्यात्मेति निर्णयः ॥ ९३ ॥ श्रवणं मननं चोभे तत्त्वज्ञानस्य साधने ॥ उक्तनिर्णयपर्यंतं विज्ञानं श्रवणाद्भवेत् ॥९४॥ अथ स्वबुद्धिदोषेण यतः संदेहसंभवः ॥ अतोऽसौ मननं कुर्यात्संदेहाः स्युस्त्रयोऽस्य हि ॥ ९५ ॥ ब्रह्मास्ति नो वेत्येकः स्यादज्ञानी मुच्यते न वा ॥ तत्त्वविन्मुच्यते नो वेत्यपरौ संशयावुभौ ॥९६॥ यदस्ति नामरूपाभ्यां व्याप्तं तद्वियदादिकम् ॥ ब्रह्म निर्नामरूपत्वान्नास्तीत्याह विमूढधीः ॥ ९७ ॥ विवेकी ब्रह्मणः सत्तां सृष्टिकामादिहेतुभिः ॥ साधयन् बहुधा मूढं बोधयेन्मोहनुत्तये ॥ ९८ ॥ अकामयत सृष्ट्यादौ परमात्मा स्वमायया ॥ बहु स्यामहमेवातः प्रजायेयेति कामना ॥ ९९ ॥ स्वस्यैव बहुधा चोक्तेरुपादानं मृदादिवत् ॥ तथा कामयितृत्वे न निमित्तत्वं कुलालवत् ॥ १०० ॥ निर्धर्मकेऽप्यात्मतत्त्वे निमित्तत्वं स्वमायया ॥ उपादानत्वसहितं माया दुर्घटकारिणी

[1] अस्योत्तरात्मनः ।

॥ १ ॥ असंभाव्यं न मायायामुपलंभं न साऽर्हति ॥ ततो वेदो यथा ब्रूते सृष्टिरेषा तथेष्यताम् ॥ २ ॥ सृज्यमालोचयन् सर्वमसृजत्परमेश्वरः ॥ सृष्ट्वाऽथ जीवरूपेण प्रविवेश वपुष्ययम् ॥ ३ ॥ यो विज्ञानमयस्तस्मिन् चैतन्यं प्रतिबिंबितम् ॥ तच्च धारयति प्राणान् जीवाख्यां लभते ततः ॥ ४ ॥ भोक्ता भूत्वेश्वरस्तद्वद्भोग्यरूपोऽपि सोऽभवत् ॥ भोग्यं च बहुधा सच्च त्यच्चेत्यादिविभेदतः ॥ ५ ॥ सत्प्रत्यक्षं परोक्षं त्यत्तदभावा[1]वुभौ तथा ॥ वक्तुं शक्यमशक्यं चेत्यादि द्वंद्वेऽस्ति भोग्यता ॥ ६ ॥ कामित्वमालोचकत्वं स्रष्टृत्वं च प्रवेष्टृता ॥ भोग्याकारश्च पंचैते ब्रह्मसद्भावहेतवः ॥ ७ ॥ सद्रूपः परमात्मा स्यात्कामित्वात्स्वर्गकामिवत् ॥ आलोचनान्मंत्रिवत्सन् स्रष्टृत्वाच्च कुलालवत् ॥ ८ ॥ प्रवेष्टृत्वात्सर्पवत्सन् भोग्यत्वाच्चौदनादिवत् ॥ नानुमानैरेव किंतु विद्वत्प्रत्यक्षतोऽपि सन् ॥ ९ ॥ यत्सत्यं ब्रह्म पूर्वोक्तं तदेव जगदात्मना ॥ भाति भ्रांत्या ततः सर्वं ब्रह्मेत्याचक्षते बुधाः ॥ १० ॥ सर्पधारादिका भ्रांत्या कल्पिता तत्त्वदर्शने ॥ रज्जुरेव यथा तद्वद्ब्रह्मैव सकलं जगत् ॥ ११ ॥ नामरूपयुतत्वेन जगत्सद्ब्रह्म नेति यत् ॥ पूर्वपक्षिमतं तन्न ब्रह्मसत्त्वं तदीक्ष्यताम् ॥ १२ ॥ रज्जुदैर्घ्यं यथा सर्पधारादिष्वनुगच्छति ॥ ब्रह्मसत्त्वं तथा व्योमवाय्वादिष्वनुगच्छति ॥ १३ ॥ असदेवेदमग्रेऽभून्नामरूपात्मकं जगत् ॥ पश्चात्तु ब्रह्मणा सृष्टं सदभूद्ब्रह्मसत्त्वतः ॥ १४ ॥ तद्ब्रह्मात्मानमेवेमं सच्चिदानंदलक्षणम् ॥ अकार्षीज्जगदाकारं स्वयमेव स्वमायया ॥ १५ ॥ अस्ति भाति प्रियं चेति प्रतिवस्त्ववभासते ॥ त एते सच्चिदानंदा ब्रह्मगा भांति वस्तुषु ॥ १६ ॥ नामरूपे घटादीनां प्रागभावयुते ततः ॥ अभावत्वं च भावत्वं पर्यायेणेक्ष्यते तयोः ॥ १७ ॥ आगमापायिधर्मौ यौ न तयो-

१ प्रत्यक्षस्य प्रत्यक्षाभावः परोक्षस्य परोक्षाभावः, यथा घटो नास्ति यथा वंध्यापुत्रो नास्तीति ।

धर्मिरूपता ॥ शयनोत्थानयोर्नास्ति देहवस्तुस्वरूपता ॥ १८ ॥ सत्त्वासत्त्वे अन्यदीये[1] भासेते नामरूपयोः ॥ मायारूपम-
सत्त्वं स्यात् सत्ताया ब्रह्मरूपता ॥ १९ ॥ जाड्यदुःखे मायिके स्तो भानानंदौ परात्मगौ ॥ लौकिकाः सच्चिदानंदा ब्रह्म-
गाश्चेदसत्कथम् ॥ २० ॥ भवेत्तु ब्रह्मसत्ताऽस्मिन्नानंदोऽस्ति कथं शृणु ॥ आनंदोऽत्राभ्युपेतव्यो रसवान्मधुरादिवत् ॥ २१ ॥
मूढस्य मधुरादिः स्याद्रसो ब्रह्म विवेकिनः ॥ मधुरादिभुगानंदी ब्रह्मविच्च तथा सुखी ॥ २२ ॥ ब्रह्मानंदो न चेदत्र देहं
को नाम चेष्टयेत् ॥ प्राणाक्षाणां चेष्टकत्वं न तत्र करणत्वतः ॥ २३ ॥ न केवलं चेष्टकत्वं विषयानंदहेतुता ॥ अप्यल्पवि-
षयान् लब्ध्वा स्वानंदे मज्जति क्षणम् ॥ २४ ॥ विषयानंदपर्यंतैः कामसृष्ट्यादिहेतुभिः ॥ ब्रह्मसत्त्वे स्थिते मुक्तिश्चिंत्यते
विद्वदज्ञयोः ॥ २५ ॥ विद्वान्ब्रह्मेति मुक्तश्चेत् मुच्येताज्ञोऽप्यभिज्ञवत् ॥ ब्रह्मरूपोऽपि बद्धश्चेदज्ञोऽभिज्ञोऽपि बध्यते ॥ २६ ॥
मैवं ब्रह्मात्मैक्यबोध एवैको मोक्षकारणम् ॥ ऐक्यदर्शी मुच्यतेऽतो भेददर्शी न मुच्यते ॥ २७ ॥ ऊर्ध्वाकारे समेऽप्यस्मि-
श्चोरदर्शी बिभेति हि ॥ स्थाणुदर्शी निर्भयोऽतस्तत्त्वबोधः प्रयोजकः[2] ॥ २८ ॥ ज्ञातेऽपि कर्मकांडार्थे वेदांतार्थमजानतः ॥
जन्मादिभीर्भवत्येव वाय्वादीनां यथा तथा ॥ २९ ॥ वायुः सूर्यो वह्निरिंद्रो मृत्युश्चातीतजन्मनि ॥ धर्मज्ञा अप्यतत्त्वज्ञा
इदानीं बिभ्यतीश्वरात् ॥ ३० ॥ ज्ञानी कामानेति सर्वान् रसो वै स इति श्रुतम् ॥ ब्रह्मानंदं स्फुटीकर्तुं मीमांसाऽनंदगो-
च्यते ॥ ३१ ॥ संपूर्णो मानुषानंदः सार्वभौमे गुणैर्युते ॥ हिरण्यगर्भे संपूर्णो देवानंदोऽवधीहि तौ[3] ॥ ३२ ॥ मध्यस्थे पूर्वपु-
ण्यानामुत्कर्षाद्वर्धते सुखम् ॥ सर्वेषां यत्सुखं तत्तु निष्कामे ज्ञानिनीष्यते ॥ ३३ ॥ सर्वकामाप्तिरेषाथ रसाख्यानंद उच्यते ॥

---

१ ईश्वरमाययोरिमे । २ मोक्षप्रयोजकः । ३ तौ आनंदौ जानीहि ।

अध्यात्ममधिभूतं चाधिदैवं चैक एव सः ॥ ३४ ॥ सर्वे स्वस्वपदे तृप्ताः कामयंते न तत्पदम् ॥ ज्ञानी तु दोषदृष्ट्याऽत्र निष्कामस्तैः समस्ततः ॥ ३५ ॥ बुभुत्सौ पुरुषेऽन्येषु मनुष्येषु च योऽस्ति यः ॥ आदित्ये चान्यदेवेषु स आनंदो न भिद्यते ॥ ३६ ॥ परप्रेमास्पदत्वस्य लक्षणस्यैकरूपतः ॥ लक्ष्यानंदो न भिन्नः स्यादखंडैकरसो ह्यतः ॥ ३७ ॥ एवं विद्वान्स्वपुत्रादेः कोशषट्कात्मकल्पितात् ॥ व्युत्थायाखंडैकरसे स्वानंदे प्रतितिष्ठति ॥ ३८ ॥ सार्वभौमादिकानंदाः पूर्वेभ्यः शतसंख्यया ॥ परेऽधिकास्ते तु लेशा ब्रह्मानंदस्य बिंदुवत् ॥ ३९ ॥ तस्मादियत्ता नैवास्य वक्तुं ध्यातुं च शक्यते ॥ न बिभेत्येव [1]तं विद्वान् जन्महेतोः कुतश्चन ॥ ४० ॥ पुण्यं नाकरवं कस्मात् पापं तु कृतवान्कुतः ॥ इति चिंता तपत्यज्ञं ज्ञानिनं न तपत्यसौ ॥ ४१ ॥ तापकत्वं तयोर्विद्वानुपेक्षानुष्ठितं त[2]योः ॥ आत्मानं प्रीणयन् बोधात्सुदृढीकुरुते धियम् ॥ ४२ ॥ देहेंद्रियकृते पुण्ये पापे चात्मतया सदा ॥ पश्यन् सर्वात्मतां स्वस्य गायन् साम्नाऽवतिष्ठते ॥ ४३ ॥ अहमन्नं तथान्नादः श्लोककृच्चेतरोऽप्यहम् ॥ इति सर्वात्मतां गायन् जीवन्मुक्त इतीर्यते ॥ ४४ ॥ जीवन्मुक्त्यवसानाया विद्याया मुख्यसाधनम् ॥ विचारो ब्रह्मणस्तेन भृगुर्ब्रह्मावबुद्धवान् ॥ ४५ ॥ सत्यं तपो दमः शांतिर्दानं धर्मः प्रजाग्नयः ॥ अग्निहोत्रं यागयोगौ न्यासश्चैतैर्बुभुत्सताम् ॥ ४६ ॥ न्यासोऽधिकं तपो न्यासी युंजीतात्मानमोमिति ॥ योगिनस्तस्य देहांशा यागांगैरखिलैः स[3]माः ॥ ४७ ॥ अहोरात्रादिकालास्तु समा दर्शादियागकैः ॥ जीवनं सत्रतु[4]ल्यं स्यान्मुच्यते योगिसेवकः ॥ ४८ ॥ स चोत्तरायणे प्रेत आदित्यं प्राप्य मुच्यते ॥ अयने दक्षिणे प्रेतश्चंद्रं प्राप्य न मुच्यते ॥ ४९ ॥ तैत्तिरीयकवि-

---

१ तमात्मानम् । २ तयोः पुण्यपापयोः । ३ सदृशाः । ४ यज्ञतुल्यम् ।

द्यायाः प्रकाशेनोपसेविनः ॥ बुभुत्सूननुगृह्णातु विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ ५० ॥ इति श्रीविद्यारण्यमुनिकृते अनुभूतिप्रकाशे तैत्तिरीयकविद्याप्रकाशो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥

छांदोग्ये श्वेतकेतुर्यामारुणेर्लब्धवानिमाम् ॥ ब्रह्मविद्यां संग्रहेण वक्ष्येऽहं सुखबुद्धये ॥ १ ॥ वेदानधीत्य गर्वेण श्वेतुकेतुः पराङ्मुखः ॥ आसीत्प्रत्यङ्मुखीकर्तुं गुरुराहातिविस्मयम्[1] ॥ २ ॥ एकतत्त्वे श्रुते सर्वमश्रुतं च श्रुतं[2] भवेत् ॥ अमतं च मतं तद्वदविज्ञातं च बुध्यते ॥ ३ ॥ नर्ग्वेदज्ञानमात्रेण यजुर्वेदादि बुध्यते ॥ तस्मादेकधिया सर्वज्ञानं स्यादित्यलौकिकम् ॥ ४ ॥ मैवं मृद्धेमलोहेषु लौकिकेष्वस्य[3] दर्शनात् ॥ मृदादिज्ञानतः सर्वं मृन्मयं ज्ञायते स्फुटम् ॥ ५ ॥ मृदो घटशरावाद्या विकारास्तत्तदाकृतिः ॥ मृद्बोधाद्बुध्यते नेति यदुच्येत न बुध्यताम् ॥ ६ ॥ आकृत्याधारभागो यो घटस्यासौ तु बुध्यते ॥ आधारो मृत्तिकाऽधेय आकारश्चोभयं घटः ॥ ७ ॥ आधारभागमात्रेऽपि ज्ञाते ज्ञातो घटो भवेत् ॥ गोपुच्छमात्रसंस्पर्शाद्गोस्पर्शव्रतपूर्तिवत् ॥ ८ ॥ आकृतेर्यद्वदज्ञाने घटाज्ञानं त्वयोच्यते ॥ तद्वदाधारबोधेन घटो बुद्धः कुतो न हि ॥ ९ ॥ आकृत्याधारयोस्तुल्यं भागत्वं न मृदं विना ॥ केवलाकृतिमात्रः सन् घटः क्काऽपि समीक्ष्यते ॥ १० ॥ मृद्रूपात्कारणद्रव्यात्कार्यद्रव्यं घटादिकम् ॥ अन्यत्तत्समवेतं हि मृदीति प्राह तार्किकः ॥ ११ ॥ स्वयुक्त्याऽसौ तथा ब्रूते नत्वेतल्लोकसंमतम् ॥ घटे मृदः पृथग्भूते कीदृक् तत्त्वमुदीर्यताम् ॥ १२ ॥ वाचैवारभ्यते किंवा पृथगानीयते वद ॥ वाचैवारभ्यते तत्त्वं किंचिन्न स्यात्खपुष्पवत् ॥१३॥ मृगतृष्णांभसि स्नातः खपुष्पकृतशेखरः ॥ वंध्यापुत्र इति प्रोक्तो निस्तत्त्वमखिलं खलु ॥१४॥

---

१ येनाश्रुतं श्रुतं भवति । २ येनाश्रुतꣳ श्रुतं भवत्यमतं मतमविज्ञातं विज्ञातम् । ३ एकस्य ज्ञानस्य सर्वज्ञानदर्शनात् ।

पृथगानयनं कर्तुं धीमतापि न शक्यते ॥ अतोऽनृतो घटो नैव सत्य इत्यभ्युपेयताम् ॥ १५ ॥ समवायस्त्वया प्रोक्त आरोपं ब्रूमहे वयम् ॥ स्थाणावारोपितश्चौरो यथा मृदि घटस्तथा ॥ १६ ॥ आरोपात्पूर्वमूर्ध्वं च तदभावादसत्यता ॥ आदावंते च यन्नास्ति वर्तमानेऽपि तत्तथा ॥ १७ ॥ कालत्रयानुगः स्थाणुः सत्यो मृच्च तथेक्ष्यताम् ॥ सत्यानृते च मिथुनीकृत्य कुंभ इतीर्यते ॥ १८ ॥ शब्दप्रत्ययकार्याणि संति मृद्घटयोः पृथक् ॥ स्थाणौ चौरे च दृष्टानि पृथक् तानि तथाऽत्र च ॥ १९ ॥ द्विविधव्यवहारस्य सद्भावेऽपि विवेकिनः ॥ सत्यायां मृदि तात्पर्यं नानृतेऽस्ति घटादिके ॥ २० ॥ इक्षौ रसोऽस्त्यृजीषं[१] च रसं गृह्णाति बुद्धिमान् ॥ नर्जीषमेवं कुंभेऽपि मृद्भागे युक्त आदरः ॥ २१ ॥ ये घटादिषु मृद्भागा ज्ञातव्या आदरेण ते ॥ सर्वेऽपि राशिविज्ञानादेव ज्ञाता भवंति हि ॥ २२ ॥ मृद ऐक्येऽपि सर्वत्वमाकारैस्तदुपाधिभिः ॥ निरुपाधिकविज्ञानात् सर्वोपहितधीर्भवेत् ॥ २३ ॥ कटकादौ सत्यभागा बुद्धा हेमधिया तथा ॥ कुठारादौ सत्यभागा बुध्यंते लोहबुद्धितः ॥ २४ ॥ यद्यत्कार्यं तस्य तस्य धीः स्वोपादानबुद्धितः ॥ इति व्याप्तिं विवक्षित्वा दृष्टांता[२] बहवः श्रुताः ॥ २५ ॥ सर्वे जगदुपादाने श्रुते सति भवेच्छ्रुतम् ॥ मते ज्ञाते मतं ज्ञातमित्यलौकिकता कुतः ॥ २६ ॥ श्रवणं गुरुशास्त्राभ्यां मननं तु स्वयुक्तिभिः ॥ विज्ञानं स्वानुभूत्येति श्रवणादेरसंकरः ॥ २७ ॥ श्वेतकेतुः सर्वबोधमेकबोधेन विश्वसन् ॥ प्रत्यङ्मुखो भवत्तस्मै सर्वोपादानमीरितम् ॥ २८ ॥ इदं[३] जगन्नामरूपयुक्तमद्य सदीक्ष्यते ॥ सृष्टेः पुरा सदेवासीन्नामरूपविवर्जितम् ॥ २९ ॥ मृद्धेमलोहवस्तूनि विकारोत्पत्तितः पुरा ॥ निर्विकाराण्युपादानमात्राण्यासन् यथा तथा ॥

१ रसरहितम् । २ मृदादयः । ३ सदेव सोम्येदमग्र आसीदेकमेवाद्वितीयम् ।

॥ ३० ॥ स्वसजातिविजात्युत्थभेदत्रयविवर्जनात् ॥ एकमेवाद्वितीयं तत् सद्वस्त्वित्यवगम्यताम् ॥ ३१ ॥ वृक्षस्य स्वगतो भेदः शाखाद्यवयवैस्तथा ॥ वृक्षांतरात्सजातीयो विजातीयः शिलादितः ॥ ३२ ॥ न सत्यवयवाः संति तेनैकं स्यादखंड-कम् ॥ जात्यभावात्सजातीयं विजातीयं च दुर्भणम् ॥ ३३ ॥ एकादिभिः पदैर्भेदत्रयमत्र निवार्यते ॥ सर्वभेदविहीनं यद-खंडं तत्सदीक्ष्यताम् ॥ ३४ ॥ अस्तीति शब्दबुद्धी द्वे दृश्येते नामरूपयोः ॥ तदभावात्पुरा सृष्टेः शून्यमाहुरवैदिकाः ॥ ३५ ॥ नामरूपात्मकं शून्यात्किलैतदुपपद्यते ॥ तदयुक्तं न वंध्यायाः पुत्रात्पुत्रांतरोद्भवः ॥ ३६ ॥ शून्यजत्वे नाम शून्यं रूपं शून्यमितीदृशः ॥ शून्यानुवेधो भासेत सद्वेधस्त्ववभासते ॥ ३७ ॥ ततः सत्कारणं सत्तु सर्वसृष्ट्यर्थमैक्षत[1] ॥ बहु स्यामहमेवातः प्रजायेयेति मायया ॥ ३८ ॥ वस्तुतो बहुभावश्चेदद्वैतं सद्विनश्यति ॥ माभून्नाश[2] इति श्रुत्या प्रकर्षेण जनिः श्रुता ॥ ३९ ॥ प्रकर्षो नाम पूर्वस्मादाधिक्यमधिका तु या ॥ सा माया न सती नापि शून्या स्याद्दूषितत्वतः ॥ ४० ॥ मायया बहुरूपत्वे सदद्वैतं न नश्यति ॥ मायिकानां हि रूपाणां द्वितीयत्वमसंभवि ॥ ४१ ॥ अचिंत्यशक्तिर्मा-यातो दुर्घटं घटयत्यसौ ॥ उपादाननिमित्तत्वे कल्पेते सति मायया ॥ ४२ ॥ बहु स्यामित्युपादानभावः प्रोक्तो मृदादिवत् ॥ ऐक्षतेति निमित्तत्वमिति प्रोक्तं कुलालवत् ॥ ४३ ॥ मायावृत्तिविशेषे या चिच्छायाऽसौ सदीक्षणम् ॥ ईक्षित्वा ससृजे तेजस्तादृक् संकल्पलीलया ॥ ४४ ॥ आकाशवायू प्राक् सृष्टाविति प्रोवाच तित्तिरिः ॥ दिङ्मात्रमारुणिः सृष्टेर्वक्तुं तेज उदैरयत् ॥ ४५ ॥ ब्रह्मोपलक्षणायैव सृष्टिः सर्वत्र कथ्यते ॥ जगता कियता[3]ऽप्येतत्[4]च्छक्यं लक्षयितुं खलु ॥ ४६ ॥ तेजसो-

१ तदैक्षत बहुस्यां प्रजायेयेति । तत्तेजोऽसृजत तत्तेज ऐक्षत इत्यादि । २ सन्नाशः । ३ अल्पेन । ४ एतद् ब्रह्म ।

ऽचेतनत्वेऽपि तेजः कंचुकसंयुतम् ॥ सद्ब्रह्म पूर्ववद्वीक्ष्य संकल्पात्ससृजे ह्यपः ॥ ४७ ॥ अप्कंचुकं ब्रह्म पृथ्वीमन्नहेतुमकल्पयत् ॥ तेजोऽबन्नेभ्य एतेभ्यो देहबीजानि जज्ञिरे ॥ ४८ ॥ जरायुजांडजोद्भिज्जानीति बीजत्रयं खलु ॥ जीवरूपप्रवेशार्थमैक्षत ब्रह्म देवताः ॥ ४९ ॥ दृष्ट्वा भूय इहोत्पन्नास्तेजोऽबन्नाख्यदेवताः ॥ एकैकां त्रिवृतं तासु कुर्वे देहादिसृष्टये ॥ ५० ॥ तेजस्यबन्नयोरंशावल्पौ प्रक्षिप्य मिश्रणात् ॥ तेजस्त्रिवृत्कृतं तद्वदन्ययोरपि योज्यताम् ॥ ५१ ॥ तेजोऽबन्नैस्त्रिवृद्भूतैरंडजादिवपुष्ययम् ॥ निर्माय जीवरूपेण प्राविशत्तेषु सर्वतः ॥ ५२ ॥ अहंकारस्तु चैतन्यसंयुक्तः प्राणधारणात् ॥ जीवः स्यात्सर्वदेहेषु व्याप्नोत्यापादमस्तकम् ॥ ५३ ॥ सद्वस्तुन्येवमारोप्य संसारो मायया कृतः ॥ अविचारकृतारोपनिवृत्त्यर्थं विचार्यताम् ॥ ५४ ॥ त्रिवृत्करणमध्यादौ स्पष्टं तावद्विचारिणः ॥ प्रसिद्धे तैजसेऽप्यन्नावबन्नांशाववस्थितौ ॥ ५५ ॥ ज्वालायां रोहितं रूपं बहुलं तत्तु तेजसः ॥ किंचिच्छुक्लमपामेतात्किंचित्कृष्णं तु भूमिगम् ॥ ५६ ॥ रूपत्रये भूतगते विविक्ते भौतिकोऽनलः ॥ कारणव्यतिरेकेण वाचैवारभ्यते वृथा ॥ ५७ ॥ जगतश्चाक्षुषस्येत्थं मिथ्यात्वं वक्तुमादितः ॥ तेजोऽबन्नत्रयस्यात्र चाक्षुषस्योदिता जनिः ॥ ५८ ॥ आदित्यचंद्रविद्युत्सु मिथ्यात्वं वह्निवन्नयेत् ॥ गृहीत्वैतावता व्याप्तिं कार्यमिथ्यात्वमूह्यताम् ॥ ५९ ॥ तेजोऽबन्नाख्यकार्याणां मिथ्यात्वे स्यात्सदद्वयम् ॥ कारणं सत्यमेषां तु पूर्वेषां ज्ञानिनां मतिः ॥ ६० ॥ दृश्ये बाह्ये भौतिकत्वमस्तु देहे तु नो तथा ॥ इति मूढमतेर्नुत्त्यै देहे भौतिकतोच्यते ॥ ६१ ॥ यदन्नं पार्थिवं भुक्तं तद्धीमांसपुरीषकैः ॥ सूक्ष्ममध्यस्थूलभागैर्देहेऽस्मिन्परिणम्यते ॥ ६२ ॥ प्राणलोहितमूत्रांशैरपां परिणतिस्त्रिधा ॥ वाङ्मज्जास्थिविभेदः स्याद्घृततैलादि तेजसः ॥ ६३ ॥ स्थूले च मध्यमे भागे कारणानुगतिः स्फुटा ॥ धीप्राण-

वाक्षु संदेहं दधिदृष्टांततोऽनुदत् ॥ ६४ ॥ घृते विलीनो दध्यंशोऽनुगतो भाति न स्फुटः ॥ तथापि दधिकार्यत्वं विद्यते सर्वसंमतम् ॥ ६५ ॥ तथा मनःप्राणवाचां भवत्वन्नादिकार्यता ॥ अतींद्रियत्वात् प्रत्यक्षा कारणानुगतिर्न हि ॥ ६६ ॥ नित्यद्रव्यं मनो नान्नकार्यमित्याह तार्किकः ॥ स[1] एषोंऽगारदृष्टांतद्वारेण प्रतिबोध्यते ॥ ६७ ॥ यथा खद्योतमात्रः स्यादंगारः काष्ठसंक्षये ॥ काष्ठवृत्तौ ज्वलत्यग्निस्तथा विद्यान्मनोऽन्नयोः ॥ ६८ ॥ त्यक्तेऽन्ने पंचदशसु दिनेषु क्षीयते मनः ॥ तेन स्मर्तुं न शक्तोऽभूच्छ्वेतकेतुर्न किंचन ॥ ६९ ॥ अन्नेन पुष्टे मनसि वेदान् सस्मार तत्क्षणात् ॥ अन्वयव्यतिरेकाभ्यां मनोऽन्नमयमिष्यताम् ॥ ७० ॥ भौतिकत्वेऽखिलस्यैवं स्थिते भूतातिरेकतः ॥ तन्नास्ति तद्वद्भूतानि नैव सद्व्यतिरेकतः ॥ ७१ ॥ जगतः कारणं यत्सदद्वैतं तद्विजज्ञिवान् ॥ श्वेतकेतुस्तावतास्य जीवत्वं न निवर्तते ॥ ७२ ॥ स्वस्य ब्रह्मत्वबोधेन जीवत्वमपगच्छति ॥ इत्यभिप्रेत्य तं शिष्यं पुनः प्रोत्साहयत्यसौ ॥ ७३ ॥ स्वप्नावसानं जानीहि मम व्याकु[2]र्वतो मुखात् ॥ स्वस्य स्वरूपं सत्तत्त्वमिति सुप्तौ स्फुटं खलु ॥ ७४ ॥ यदा सुषुप्तिमाप्नोति पुमानेतं तदा जनाः ॥ स्वपितीत्याहुरेतस्य तात्पर्यं प्रविचिंत्यताम् ॥ ७५ ॥ तिङ्ंतं पदमज्ञानां सुबंतं तु विवेकिनाम् ॥ स्यान्निद्राणस्य नामैतं[3]द्वस्तुतत्त्वावभासकम् ॥ ७६ ॥ स्वप्नजागरयोर्जीवः सत्तत्त्वाद्भिन्नवद्भवेत् ॥ सुषुप्तौ सम्यगेकत्वं याति सद्वस्तुना सह ॥ ७७ ॥ जीवत्वमात्मनः प्राणधारणान्न स्वभावतः ॥ सद्रूपत्वं स्वतस्तत्तु स्फुटं स्वपितिनामतः ॥ ७८ ॥ स्वमपीतीति नाम्नोऽस्य निरुक्तिरवगम्यताम् ॥ स्वरूपं वास्तवं सुप्तौ प्राप्यमित्युदितं भवेत् ॥ ७९ ॥ उपाधेर्मनसो जाग्रत्सुप्त्यवस्थे हि नात्मनः ॥ इत्यभिप्रेत्य शकुनिदृष्टांतः

१ तार्किकः । २ कथयतः । ३ एतत्स्वपितिनाम ।

प्रोच्यते धियः ॥ ८० ॥ शकुनिः सूत्रबद्धो यः स गच्छन्विविधा दिशः ॥ अलब्ध्वाधारमाकाशे बंधनस्थानमाव्रजेत्
॥ ८१ ॥ सत्तत्त्वे मायया बद्धं मनो जागरणं व्रजेत् ॥ अलब्ध्वा तत्र विश्रांतिं सत्तत्त्वे लीयते पुनः ॥ ८२ ॥ आत्मच्छा-
याऽपि मनसा सदाऽगच्छति गच्छति ॥ गत्यागती तु संसारः स च स्वात्मनि कल्पितः ॥ ८३ ॥ मनोलयेऽनुपाधिः स-
न्नात्मा संसारवर्जितः ॥ स्वेन वास्तवरूपेण सुषुप्ताववतिष्ठते ॥ ८४ ॥ चिच्छाया च वपुः स्थूलमिंद्रियाण्यात्मबोधने ॥
द्वाराणीत्याह मंत्रोऽयं रूपंरूपमिति स्फुटम् ॥ ८५ ॥ देहे देहे प्रतिच्छायारूपोऽभूत् स्वात्मबुद्धये ॥ मायाभिरिंद्रो बहुधा
देहोऽभूत् स्वात्मबुद्धये ॥ ८६ ॥ इंद्रियाश्वास्तेन युक्तास्तच्च स्वात्मावबुद्धये ॥ छायामाश्रित्य तत्रात्मा बोधितः सुप्तिवर्ण-
नात् ॥ ८७ ॥ अशनायापिपासोक्त्या देहमाश्रित्य बोध्यते ॥ अशनायापिपासाख्या द्वयं स्वपितिनामवत् ॥ ८८ ॥ अश-
नाया जनैः प्रोक्ता क्षुधा वस्तुविवेकिभिः ॥ नयत्यशितमित्येवमप्सु निर्वचनं भवेत् ॥ ८९ ॥ पीता आपोऽशनं भुक्तं
द्रवीकृत्य नयंत्यतः ॥ अशनायेति शब्दोक्ता विण्मांसोत्पत्तिरन्नतः ॥ ९० ॥ विण्मांसहेतुरन्नं यदेतस्योत्पादकं जलम् ॥
जलस्योत्पादकं तेजस्तस्य चोत्पादकं च सत् ॥ ९१ ॥ अनुमायात्र कार्येण ज्ञेयं तत्कारणं परम् ॥ सन्मूलकारणं ज्ञेयं
स्याद्विश्वासोऽनुमानतः ॥ ९२ ॥ पुरीषाद्यन्नकार्यं स्यात् सत्येवान्नस्य सत्त्वतः ॥ सत्यामेव यथा कुंभो मृदि दृष्टो न
चान्यथा ॥ ९३ ॥ व्रीह्याद्यन्नं सतीष्वेव दृष्टमप्सु न चान्यथा ॥ आपश्च स्वेदरूपाः स्युः सत्येवोष्णे हि तेजसि ॥ ९४ ॥
तेजश्च भावरूपत्वात्संभवेन्न सता विना ॥ सतस्तूत्पत्तिराहित्यान्नान्वेष्यं कारणांतरम् ॥ ९५ ॥ सन्मूलाः सकला देहा
इदानीं च सति स्थिताः ॥ अंते सत्येव लीयंते विद्यात्सत्तत्त्वमद्वयम् ॥ ९६ ॥ यथा भूतातिरेकेण भौतिकं नैव विद्यते ॥

भूतानि च सतोऽन्यानि तथा नेत्युपपादितम् ॥ ९७ ॥ अशनायामुखेनेत्थं सत्तत्त्वे धीः प्रवेशिता ॥ पिपासामुखतोऽप्यस्मिन् सति धीरवतार्यते ॥ ९८ ॥ उदन्येति पिपासायाः पर्यायस्तं विवेकिनः ॥ उदकं नयतीत्येवं तेजस्येवं प्र युंजते ॥ ९९ ॥ पीतं जलं शरीरस्थं तेजसा जीर्यते ततः ॥ मूत्रं रक्तं च निष्पन्नं द्रवत्वाज्जलजे उभे ॥ १०० ॥ ताभ्यामापोऽनुमीयंते ताभिस्तेजस्ततस्तु सत् ॥ व्याप्तिं गृहीत्वा सर्वत्र योजनायोदितं पुनः ॥ १ ॥ देहे येऽवयवाः संति पदार्थाः संति ते बहिः ॥ तेषु सर्वेषु सन्मात्ररूपत्वमवधार्यताम् ॥ २ ॥ भौतिकत्वं पुरा प्रोक्तं तदुक्तं देहबाह्ययोः ॥ इंद्रियद्वारतो बोद्धुं प्रोच्यते मरणक्रमः ॥ ३ ॥ म्रियमाणस्य वागादिवृत्तिर्मनसि लीयते ॥ मनोवृत्तेर्लयः प्राणे प्राणवृत्तेस्तु तेजसि ॥ ४ ॥ श्वासस्योपरतावुष्णं स्पृष्ट्वा जीवननिश्चयम् ॥ कुर्वंत्युष्णं तु तत्तेजः सद्वस्तुनि विलीयते ॥ ५ ॥ छायादेहेंद्रियद्वारैः पदार्थो योऽत्र बोधितः ॥ स एष सर्वजगतोऽणिमा वस्त्वंतरं न तु ॥ ६ ॥ स्थूलत्वाणुत्वरूपाभ्यां वस्त्वेकं भासते द्विधा ॥ स्थूलमिंद्रियगम्यत्वान्नामरूपात्मकं जगत् ॥ ७ ॥ सदद्वैतं भवेत्सूक्ष्ममिंद्रियाविषयत्वतः ॥ एतदात्मकतैवास्य स्थूलस्येतीह युज्यते ॥ ८ ॥ अणुत्वं वस्तुनः प्रोक्तं यत्तत्सत्यमबाधनात् ॥ स्थूलत्वं मायया क्लृप्तं ज्ञानेनैतस्य बाधनात् ॥ ९ ॥ अबाध्यो यः स एवात्मा सर्वस्य न तु कल्पितः ॥ श्वेतकेतो यदद्वैतं तदसि त्वं न मानवः ॥ १० ॥ चिच्छायावानहंकारोऽधीते वेदचतुष्टयम् ॥ त्वं तु साक्ष्येव तस्यातः सदसि त्वं न चेतरः ॥ ११ ॥ भिन्नोऽभूद्धृदयग्रंथिः श्वेतकेतोर्विवेकतः ॥ धीदोषं संशयं मार्ष्टुं भूयो ब्रूहीत्यवोचत ॥ १२ ॥ सता संपद्यते जीवः सुषुप्तावित्युदीरितम् ॥ तथा चेत्सति संपन्नोऽहमित्यस्य

---

१ पिपासा उदकं तेजसि नयति । २ मरणोन्मुखस्य सर्वस्यापि जंतोः ।

कुतो न धीः ॥ १३ ॥ नानावृक्षरसैक्येन संपन्ने मधुनि स्थितः ॥ न बुध्यते रसोऽस्येति तथा सर्वलयान्न धीः ॥ १४ ॥
जीवोपाधिलयेऽप्यत्र तद्बीजस्यावशेषतः ॥ तदुपाधिक एवास्मिन् देहेऽन्येद्युः प्रबुध्यते ॥ १५ ॥ चित्तैकाग्र्याय तच्छंका
परिहार्या तु वस्तुषु ॥ पूर्वोक्तमेव तद्बोद्धुं तदेवाह पुनर्गुरुः ॥ १६ ॥ प्राज्ञंमन्यतया तत्त्वमविश्वस्य स्वशंकया ॥ पुनः
पुनरपृच्छत्तं प्रत्याहासौ पुनः पुनः ॥ १७ ॥ सुषुप्तौ बुद्ध्यभावेऽपि पुनर्जागरणेऽस्ति धीः ॥ आगच्छं सत इत्येवं तदा
कस्मान्न वेत्त्यसौ ॥ १८ ॥ सुप्तौ सद्रूपमज्ञात्वा सदैक्यं प्राप्तवांस्ततः ॥ सतो नागमनं स्मार्यमपामस्मरणं यथा ॥ १९ ॥
गंगाजलं प्रविश्याब्धौ मेघेनाकृष्य सिच्यते ॥ नाज्ञातत्वात्स्मृतिस्तत्र तद्वदत्र स्मृतिर्न हि ॥ २० ॥ व्याघ्रादिः सुप्त एवात्र
बुध्यते वासनावशात् ॥ न नष्टा वासनेत्येवं विवक्षित्वोच्यते पुनः ॥ २१ ॥ जीवस्य नश्वरस्यैक्यं न नित्येन सतेति चेत् ॥
जीवो न नश्यति क्वापीत्येवं वृक्षवदीक्ष्यताम् ॥ २२ ॥ शाखां वृक्षे जीवपूर्णे जीवस्त्यजति यामसौ ॥ शुष्येन्नान्या तथा
जीवेऽपगते म्रियते वपुः ॥ २३ ॥ नामरूपयुतं स्थूलं तद्बीनात्सदणोः कथम् ॥ उत्पन्नमिति चेद्बीजाद्वटवृक्षवदीक्ष्यताम् ॥
॥ २४ ॥ न्यायागमाभ्यां सिद्धं च श्रद्धाहीनः पराङ्मुखः ॥ न बुध्यते श्वेतकेतो श्रद्धस्वांतर्मुखो भव ॥ २५ ॥ तत्सर्वत्र
स्थितं कस्मान्न सर्वे विदुरीदृशम् ॥ मुमुक्षुस्तु कथं वेत्तीत्यत्र दृष्टांत उच्यते ॥ २६ ॥ लवणस्य घनं नीरे विलीनं वेत्ति
न त्वचा ॥ जिह्वया वेत्ति तद्वत्सदुपायेनैव बुध्यते ॥ २७ ॥ सति सर्वेंद्रियागम्ये क उपायः स उच्यते ॥ उपाय उपदे-
शोऽत्र भवेद्गंधारमार्गवत् ॥ २८ ॥ गंधाराद्यो वने नीतस्तस्करैर्बद्धनेत्रकः ॥ तस्य बंधं विमुच्यात्र कृपालुर्मार्गमादिशत्

१ तत्त्वमसि ।

॥ २९ ॥ तेनादिष्टमविस्मृत्य धीमान् गंधारमाप्तवान् ॥ अविद्ययावृतं तत्त्वं वेत्त्येवमुपदेशतः ॥ ३० ॥ अश्लेषनाशौ विदुषः संचितागामिकर्मणोः ॥ प्रारब्धे भोगसंक्षीणे मुच्यते न तु जायते ॥ ३१ ॥ कीदृशी मतिरस्येति चेद्वागादिलया-द्यथा ॥ मूढस्य तद्वदेवास्य वैलक्षण्यं न किंचन ॥ ३२ ॥ समानायां मृतावेको मुक्तो नान्यः कुतो वद ॥ सत्यानृताभिसं-धत्वं वैषम्यं ज्ञानिमूढयोः ॥ ३३ ॥ तस्करातस्करौ चौर्यशंकया तलरक्षकैः ॥ गृहीतौ न कृतं चौर्यमित्याहतुरुभावपि ॥ ३४ ॥ गृह्णीतः परशुं तप्तं तौ तयोस्तस्करोऽनृतम् ॥ अभिसंधाय दग्धः सन् हन्यते तलरक्षकैः ॥ ३५ ॥ अतस्करः सत्यसंधो न दग्धो मुच्यते च तैः ॥ अज्ञान्यनृतसंधोऽत्र सत्यसंधस्तु तत्त्ववित् ॥ ३६ ॥ मर्त्योऽहमिति संधाय म्रियते जायते च सः ॥ ब्रह्माहमिति संधाय मुच्यते न च जायते ॥ ३७ ॥ बुद्धिदोषं समाधातुं दृष्टांतास्तैस्तवात्र किम् ॥ त्वं सदेवेत्यभिप्रेत्य नवकृत्व उपादिशत् ॥ ३८ ॥ भिन्नग्रंथिः श्वेतकेतुर्मननाच्छिन्नसंशयः ॥ सदद्वैतं स्वमात्मानं विशेषेणाव-बुद्धवान् ॥ ३९ ॥ श्वेतकेतोर्ब्रह्मविद्या व्याख्याता स्फुटमेतया ॥ तुष्टोऽस्माननुगृह्णातु विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ ४० ॥ इति श्रीविद्यारण्यमुनिकृते अनुभूतिप्रकाशे छांदोग्योपनिषदि श्वेतकेतुविद्याप्रकाशो नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ सनत्कुमारश्छांदोग्ये नारदायोपदिष्टवान्॥ विद्यामेतां प्रवक्ष्येऽत्र सर्वशोकनिवृत्तये ॥ १ ॥ पुराणपंचमान् वेदान् शास्त्राणि विविधानि च ॥ ज्ञात्वाप्यनात्मवित्त्वेन नारदः शोकमाप्तवान् ॥ २ ॥ वेदाभ्यासात्पुरा तापत्रयमात्रेण शोकिता ॥ पश्चा-त्त्वभ्यासविस्मारभंगगर्वैश्च शोकिता ॥ ३ ॥ शोकं तरत्यात्मवेदीत्यभिज्ञेभ्यः श्रुतं वचः ॥ शोकपारं नयेत्युक्त्वा नारदो गुरुमाप्तवान् ॥ ४ ॥ बहुग्रंथाभ्यासतस्ते महती शब्दवासना ॥ नाम ब्रह्मेत्युपास्स्वात इति प्रोवाच तं गुरुः ॥ ५ ॥ स्वश-

ब्दवासनां त्यक्त्वा प्राप्स्यसि ब्रह्मवासनाम् ॥ पश्चाद्ब्रह्मण आत्मत्वं वक्ष्यामीति गुरोर्मतिः ॥ ६ ॥ ब्रह्म दृष्ट्वा नाममात्रध्या-
नान्नाऽपैति शोकिता ॥ इत्यभिप्रेत्य नाम्नोऽस्मादधिकं पृष्टवानसौ ॥ ७ ॥ वाङ्नाम्नः कारणत्वेनाधिकेति ब्रह्मदर्शनम् ॥
वाचि प्राह गुरुः शिष्यः पूर्ववत् पृष्टवान्पुनः ॥ ८ ॥ आप्राणमित आरभ्य पूर्वस्मादुत्तराधिके ॥ प्रवर्तते शिष्यगुर्वोः प्रश्नो-
त्तरपरंपरा ॥ ९ ॥ इच्छात्मकं मनो वाचोऽधिकं तत्कारणत्वतः ॥ सत्यामेव विवक्षायां वक्तुमारभते पुमान् ॥ १० ॥
संकल्प्येदं सम्यगिति तदिच्छति पुमांस्ततः ॥ संकल्पो हेतुरिच्छायाश्चित्तं संकल्पकारणम् ॥ ११ ॥ विक्षिप्तचित्तादैकाग्र्यं
ध्यानमभ्यधिकं ततः ॥ ध्येयविज्ञानमधिकं ज्ञानादभ्यधिकं बलम् ॥ १२ ॥ ज्ञानहेतुर्देहबलं बलं स्यादन्नकारणम् ॥ आपो-
ऽन्नहेतवोऽपां तु तेजः कारणमीरितम् ॥ १३ ॥ हेतुः सवायुराकाशस्तेजसो वियतः पुनः ॥ स्रष्टव्यस्मृतिरीशस्य स्रष्ट्राशा
स्मृतिकारणम् ॥ १४ ॥ नामाद्याशांततत्त्वेषु ब्रह्मदृष्टिं करोति यः ॥ स पुमान् लभते सर्वं तत्रतत्रोचितं फलम् ॥ १५ ॥
प्रतीकोपासनैरेतैर्बह्वायासैः प्रशोचति ॥ न शोकं तरतीत्युक्त्वा ह्यपृच्छत्सोऽधिकं पुनः ॥ १६ ॥ पराक् पदार्थध्यानेषु
फलेषु च विरक्तितः ॥ दृढां प्रत्यग्विविदिषां दृष्ट्वा प्राणमुपादिशत् ॥ १७ ॥ न मुख्यं प्रत्यगात्मत्वं यद्यपि प्राणवस्तुनः ॥
तथाऽप्यात्मप्रतिनिधिः संभवेदात्मलक्षकः ॥ १८ ॥ कस्मिन्नुत्क्रांत उत्क्रांतो भविष्यामि स्थिते स्थितः ॥ इति वीक्ष्यासृज-
त्प्राणं परमात्मेति हि श्रुतिः ॥ १९ ॥ चक्रस्यारा यथा नाभावाश्रिताश्चक्षुरादिकम् ॥ आश्रितं निखिलं प्राणे ततस्तस्यात्मता
भवेत् ॥ २० ॥ अश्वेन याति पुरुषो दत्ते विप्राय गां पुमान् ॥ प्राण एवाश्वादिशब्दैरुक्तो न तु शवः क्वचित् ॥ २१ ॥
पितृमात्रादिशब्दैश्च प्राणः प्रोक्तः शवो न तु ॥ तस्मात्सर्वात्मकः प्राणः परमात्मेति निश्चयः ॥ २२ ॥ यो बुभुत्सुरसौ

प्राणमेवं पश्यन् गुरूक्तितः ॥ युक्त्या धिया च वैचिन्वन्नतिवादीति कथ्यते ॥ २३ ॥ नामाद्याशांततत्त्वानि यः प्राणो-
तीत्य वर्तते ॥ तमात्मानं वक्ति यस्मादतिवादी भवेत्ततः ॥ २४ ॥ तर्कोद्विप्लावकेभ्योऽयं निर्भीः सन् स्वातिवादिताम् ॥
अंगीकुर्यादेव यस्मात्संदेहो नात्र विद्यते ॥ २५ ॥ नामादीनामनात्मत्वं स्पष्टमित्यत्र नारदः ॥ असंतुष्टोऽधिकं तत्त्वं पप्र-
च्छैव पुनःपुनः ॥ २६ ॥ प्राणात्मत्वं तु संभाव्यं सम्यक् तस्योपपादनात् ॥ शोकश्च सुप्तौ प्राणस्य न दृष्टोऽतस्तुतोष सः
॥ २७ ॥ श्रद्धालुं योग्यशिष्यं तमुद्धरामीत्यसौ गुरुः ॥ अपृष्टोऽप्यधिकं तत्त्वं स्वयमेवोपदिष्टवान् ॥ २८ ॥ आत्मोपलक्षकः
प्राणो नत्वात्मैषोऽनृतत्वतः ॥ नामरूपात्मकः प्राणो माययोत्पादितो ह्यसौ ॥ २९ ॥ अनृतोऽप्येष सत्यस्य लक्षकः प्रति-
बिंबवत् ॥ मुख्यस्य प्रतिबिंबेन मुखं स्वस्योपलक्ष्यते ॥ ३० ॥ आत्मेदंबुद्धिगम्यैस्तैराशांतैर्नोपलक्ष्यते ॥ प्राणोऽहंबुद्धिग-
म्येषु स्थितत्वादात्मलक्षकः ॥ ३१ ॥ अतएवातिवादित्वमस्ति प्राणात्मवेदनात् ॥ अमुख्यं तच्च मुख्यं तु भवेत्सत्यात्मवे-
दनात् ॥ ३२ ॥ कारुण्यातिशयं दृष्ट्वा संतुष्टो नारदोऽब्रवीत् ॥ सत्येनैवात्मवादी स्यामनृतस्यात्मतां त्यजन् ॥ ३३ ॥
विचारणीयं तत्सत्यं विज्ञानमननादिभिः ॥ ध्यानवाङ्मोक्तिमात्रेण बुध्येतेत्यब्रवीद्गुरुः ॥ ३४ ॥ संशयं च विपर्यासं निराकृत्य
विशेषतः ॥ यदा जानाति विज्ञानात्सत्यवादी भवेत्तदा ॥ ३५ ॥ विज्ञानहेतुर्मननमन्वयव्यतिरेकभाक् ॥ श्रद्धा मननहेतुः
स्यादागमाचार्यवाक्ययोः ॥ ३६ ॥ श्रद्धायाः कारणं निष्ठा सदा शुश्रूषणं हि सा ॥ चित्तैकाग्र्यगतिर्याऽसौ निष्ठायाः कारणं
भवेत् ॥ ३७ ॥ सुखमस्तीति धीर्मुक्तौ कृतिस्तस्याः प्रयोजिका ॥ तद्विहीनोऽयमाद्यैर्नो चित्तैकाग्र्यं करोति हि ॥ ३८ ॥

---

१ विचारयन् । २ सत्यस्य हेतुर्विज्ञानं विज्ञानस्य हेतुर्मननं मननस्य हेतुः श्रद्धा श्रद्धाया हेतुर्निष्ठा निष्ठाया हेतुः कृतिः (इंद्रियसंयमः) कृतेर्हेतुः सुखम् ।

सुखं किमिति चेद्भूमा सुखमल्पे तु तन्न हि ॥ क्लिश्यत्यल्पधनोऽन्यस्मिन्धनबाहुल्यदर्शनात् ॥ ३९ ॥ भूम्नः सुखत्वे भूमा कः किमल्पमिति चेच्छृणु ॥ ज्ञातृज्ञेयज्ञानहीनो भूमाऽविच्छेददर्शनात् ॥ ४० ॥ ज्ञातृज्ञानज्ञेयरूपं मायाकार्यमिदं जगत् ॥ बहुविच्छेदयुक्तत्वादल्पमित्यभिधीयते ॥ ४१ ॥ अच्छेद्योऽयमदाह्योऽयमक्लेद्योऽशोष्य एव च ॥ भूमा तस्मादमर्त्योऽयमल्पं मर्त्यमतद्विधम् ॥ ४२ ॥ संसारकाल एवास्ति न मुक्तावल्पता ततः ॥ मुक्तौ ज्ञाननिवर्त्यत्वान्मर्त्यं जगदितीर्यते ॥ ४३ ॥ संसारमोक्षयोर्भूमा विद्यते सोऽमृतत्वतः ॥ अखंडैकरसानंदः सोऽयमात्मा स्वयंप्रभः ॥ ४४ ॥ मूर्च्छासुप्त्योस्तादृशोऽयमज्ञानेन तिरोहितः ॥ समाधिसुप्तिमूर्च्छासु भासते साधनं विना ॥ ४५ ॥ मेघेनाच्छादितः सूर्यो यथा तद्वत्स्वयंप्रभः ॥ अज्ञानेनावृतो भूमा प्राणिभिर्न विभाव्यते ॥ ४६ ॥ स्वप्रकाशात्मचैतन्यमज्ञानस्य न बाधकम् ॥ भासकं प्रत्युतैतस्य स्वानंदस्य यथा तथा ॥ ४७ ॥ आनंदाज्ञानयोः सुप्तौ चैतन्येनावभासनात् ॥ उत्थितः सुखमस्वाप्सं न जानेऽन्यदिति स्मरेत् ॥ ४८ ॥ अरणिस्थो यथा वह्निर्न दहेदरणिं तथा ॥ पश्चान्मथनजातोऽसौ साकल्येनारणिं दहेत् ॥ ४९ ॥ तथा वेदांतवाक्योत्थधीवृत्तौ प्रतिबिंबितम् ॥ स्वप्रकाशात्मचैतन्यं कृत्स्नाज्ञानस्य बाधकम् ॥ ५० ॥ तस्माद्विज्ञानसहितः समाधावनुभूय हि ॥ भूमानंदं यथाशास्त्रं स्मृत्वा व्युत्थाय वक्ति च ॥ ५१ ॥ ज्ञातृज्ञानज्ञेयरूपा त्रिपुटी स्वप्नजाग्रतोः ॥ भूमानंदं तिरोधत्ते विद्वांस्त्वभिभवत्यमुम् ॥ ५२ ॥ चिच्छायावानहंकारो ज्ञाता स्याच्चक्षुरादिजा ॥ बुद्धिवृत्तिर्भवेज्ज्ञानं ज्ञेया रूपरसादयः ॥ ५३ ॥ त्रिपुटी मायिकी मिथ्येत्येवं विज्ञाय तत्त्ववित् ॥ तामुपेक्ष्य करोत्येव भूमानंदे भरं सदा ॥ ५४ ॥ अखंडैकरसं भूमानंदं श्रुत्वा स नारदः ॥ भूम्न्यसंभावनां मत्वा पप्रच्छाधारमस्य हि ॥ ५५ ॥ सत्याधारे परिच्छेदो निरा-

धारे न बुध्यते ॥ यद्यद्घटादिकं लोके तत्सर्वं क्वचिदाश्रितम् ॥ ५६ ॥ व्यवहारदशायां किमाधारः पृच्छ्यतेऽथवा ॥ वस्तुतो व्यवहारे तु महिम्न्येवायमाश्रितः ॥ ५७ ॥ परास्य शक्तिर्विविधेत्येवं श्रुत्यंतरेरिता ॥ भूम्नः शक्तिर्भवेन्माया तदर्थो महिमाऽखिलः ॥ ५८ ॥ महिमाख्ये जगत्यस्मिन्य आनंदोऽवभासते ॥ स भूमास्य परिच्छेदो व्यवहारे न दुष्यति ॥ ५९ ॥ वस्तुतत्त्वविचारे तु न महिम्नि प्रतिष्ठितः ॥ महिमा स्याद्गवाश्वादिर्भूम्नो नाधार एव हि ॥ ६० ॥ अन्यस्मिन्हि महिम्न्यन्यो राजादिः प्रतितिष्ठति ॥ भूम्नो नान्यद्वस्तु तस्मात्कुत्राऽसौ प्रतितिष्ठति ॥६१॥ यथा लोके निराधार आकाशोऽस्ति तथा कुतः ॥ भूमा न स्यादतो युक्त्या निराधारोऽपि बुध्यताम् ॥६२॥ व्यावहारिक आनंदे व्युत्पत्तेः शून्यता न हि ॥ व्युत्पन्नो यौक्तिकश्चैष ऐकाग्र्ये भासते स्वयम् ॥ ६३ ॥ बोधक्रमो बुभुत्सूनां विस्पष्टमभिधीयते ॥ चतुर्दिक्ष्वध ऊर्ध्वे च भूमा बोद्धव्य आदितः ॥ ६४ ॥ सत्ताभानप्रीतयोऽत्र वीक्ष्यंते सर्ववस्तुषु ॥ सच्चिदानंदरूपोऽतो भूमा सर्वत्र तिष्ठति ॥ ६५ ॥ भूम्नो वियोगे वस्तूनि नैव संति न भांति च ॥ प्रियत्वं दूरतस्तेषां भूमा सर्वात्मकस्ततः ॥ ६६ ॥ जगद्भ्रांतिं निवार्यास्य ताटस्थ्यविनिवृत्तये ॥ अहंकारेण भूमानुसंधेयः सर्वदिक्ष्वसौ ॥ ६७ ॥ संत्येव सच्चिदानंदा देहादिष्वपि बाह्यवत् ॥ भूमाहंकारयोग्योऽतोऽहं सर्वमिति वा श्रयेत् ॥ ६८ ॥ गृहैकदेशेऽवस्थाय सार्वभौमोऽहमित्यसौ ॥ राजाभिमन्यते तद्वद्भूमाहमिति नो कुतः ॥ ६९ ॥ आभिमानिकमेवेदं भूमात्मत्वमिति भ्रमम् ॥ निराकर्तुं सर्वदिक्षु भूम्नो ज्ञेया चिदात्मता ॥ ७० ॥ अहंशब्दश्चिदात्मानं साहंकारं ब्रवीति हि ॥ अहंकारे बोधलीने चिदात्मैवावशिष्यते ॥ ७१ ॥ क्रमेणानेन यस्तत्त्वं पश्यन् शास्त्रविचारतः ॥ युक्त्या मत्वा धिया वेत्ति जीवन्मुक्तो भवेदसौ ॥ ७२ ॥ जीवन्मुक्तो रतिक्रीडामिथुनानंदलक्षणान् ॥ व्यवहारान्

क्रमेणैति प्रारब्धस्यानुसारतः ॥ ७३ ॥ सुखदुःखप्रदारब्धकर्मवेगश्चतुर्विधः ॥ तीव्रो मध्यो मंदसुप्तौ चेति तस्य विधा मताः ॥ ७४ ॥ तीव्रवेगे स पश्वादितुल्यो नात्मानमीक्षते ॥ आत्मनि प्रीतिमस्तीति भवेदात्मरतिस्तदा ॥ ७५ ॥ मध्यवेगे तु भोगानां प्राधान्यं स यदा तदा॥ कृत्वावकाशमात्मानं वदन् क्रीडति बालवत् ॥ ७६ ॥ मंदवेगे तिरस्कृत्य भोगान् प्रायेण चिंतयन् ॥ धियात्मानं द्वंद्वसुखं प्राप्नोति मिथुने यथा ॥ ७७ ॥ सुप्तवेगेऽतिनिर्विघ्नो निर्विकल्पसमाधिभाक् ॥ आत्मानंदावशेषः सन्नास्ते मुक्तवदद्वयः ॥ ७८ ॥ स्वराट् स्यात् पतिते देहे नान्याधीनो विमूढवत् ॥ तस्य सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवेत्खलु ॥ ७९ ॥ मायया कल्पिता लोकास्ते सर्वे भूमरूपताम् ॥ मुक्तस्य प्राप्नुवंत्येवं सर्वलोकात्मकस्ततः ॥ ८० ॥ कामचारोऽतिविश्रंभः प्रतिबंधविवर्जितः ॥ सर्वस्य स्वस्वरूपेऽस्ति प्रतिबंधो न कोऽपि हि ॥ ८१ ॥ भूमात्मानं न जानाति मूढः किं त्वन्यथेक्षते ॥ जीवोऽहमीश्वराधीनो धर्माधर्मयुतस्त्विति ॥ ८२ ॥ तस्येश्वरो भवेद्राजा लोकः कर्मार्जितः क्षयी ॥ कामचारस्तु लोकेषु सर्वथास्य न संभवेत् ॥ ८३ ॥ जीवन्मुक्तस्तत्त्वविद्यः शास्त्रयुक्त्यनुभूतिभिः ॥ तस्य प्राणादिनामांतं जगत्स्वात्मन उद्गतम् ॥८४॥ तस्मात्प्राणादिवस्तूनां ध्यानेनास्य फलेन वा ॥ जीवन्मुक्तस्य नार्थोऽस्ति कृतकृत्यः सुखी ह्यसौ ॥८५॥ न मृत्युं पश्यति ज्ञानी न रोगं नापि दुःखिताम् ॥ सर्वस्वात्मतया बुध्वा सर्वमाप्नोति सर्वथा ॥ ८६ ॥ विदेहमुक्तो ब्रह्मत्वात्सर्वं सृजति मायया ॥ येन यद्वीक्ष्यते तस्मै तद्रूपं स्वं प्रदर्शयेत् ॥ ८७ ॥ विषयाहरणं शुद्धे रागद्वेषादिवर्जनात् ॥ ततः शुद्धधियात्मानं भूमानं सर्वदा स्मरेत् ॥ ८८ ॥ शोकादिसर्वग्रंथीनां भूम्नः स्मृत्या विमोक्षणात् ॥ शुद्धधीर्नारदस्तस्मै तमःपारमदर्शयत् ॥ ८९ ॥ सनत्कुमारविद्यायास्तात्पर्यं स्पष्टमीरितम् ॥ तेन कुर्यान्मयि कृपां विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ ९० ॥

इति श्रीविद्यारण्यमुनिकृते अनुभूतिप्रकाशे छांदोग्ये सनत्कुमारविद्याप्रकाशो नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रजापतिः स्वात्मविद्यां छांदोग्ये बहुधाऽब्रवीत् ॥ विरोचनाय चेंद्राय तां वक्ष्ये सुखबुद्धये ॥ १ ॥ असंसार्ययमात्मा-
ऽसावन्वेष्टव्यो मुमुक्षुणा ॥ प्रजापतिरिति प्राह प्रसंगेन स्वसंसदि ॥ २ ॥ यो निःपापोऽजरो मृत्युशोकक्षुत्तृड्विवर्जितः ॥
सत्योऽस्य कामः संकल्पश्चासंसारी स ईश्वरः ॥ ३ ॥ पापं कर्तुरकर्तात्मा चिन्मात्रः पापवान् कथम् ॥ जरामृत्यू देहधर्मौ
विद्येते न चितस्ततः ॥ ४ ॥ शोकः स्यान्मनसो धर्मः क्षुत्तृष्णे प्राणगे उभे ॥ चिद्रूपस्यात्मनो नैव संति शोकादयस्त्रयः
॥ ५ ॥ चिन्मात्रस्याप्यस्ति माया कामसकल्पकारिणी ॥ स्रक्ष्यामि जगदित्यादिकामो मायाविनोऽस्ति हि ॥ ६ ॥ आका-
शादिपदार्थास्तु यथापूर्वं भवंत्विह ॥ संकल्पोऽस्ति ततो ज्ञेया व्यावहारिकसत्यता ॥ ७ ॥ अन्वेष्य परमात्माऽयं मायात-
त्कार्यलक्षितः ॥ गुरुशास्त्रकृतो बोधस्तस्यान्वेषणमुच्यते ॥ ८ ॥ ततोऽनुभूत्या विज्ञातुमेष्टव्यो धीनिरोधतः ॥ ध्याय-
न्युक्त्या च मन्वानः स्वात्मानुभवमाप्नुयात् ॥ ९ ॥ य एवं वेत्त्यसौ सर्वाँल्लोकान्कामांश्च विंदते ॥ लोकाधिष्ठानरूपत्वात्स-
र्वलोकात्मता भवेत् ॥ १० ॥ कामास्तु विषयानंदाः स्वात्मानंदस्य तेऽखिलाः ॥ लेशास्ततः सर्वकामप्राप्तिरात्मविदोऽस्ति
हि ॥ ११ ॥ एतत्प्रजापतेर्वाक्यं श्रुत्वा देवासुरास्तदा ॥ उभयेऽप्यबुभुत्संतः परमात्मानमादरात् ॥ १२ ॥ देवराजोऽसुरे-
शश्च तौ द्वाविंद्रविरोचनौ ॥ सत्यलोकं प्राप्य तस्मिन्नसेवेतां प्रजापतिम् ॥ १३ ॥ द्वात्रिंशद्वर्षसेवातः प्रसन्नोऽसौ प्रजा-
पतिः॥ अक्षिलक्षितमात्मानं ताभ्यां द्वाभ्यामवोचत ॥ १४ ॥ पूर्णत्वात्पुरुषो योऽस्ति परमात्माऽयमक्षिणि ॥ जागृत्साक्षि-
तया स्थित्वा विद्वद्भिः सुविभाव्यते ॥ १५ ॥ चिच्छायावानहंकारो मूढैरात्मेति भाव्यते ॥ कर्ता भोक्ता स जीवः स्यात्प-

रब्रह्मैव साक्ष्यसौ ॥ १६ ॥ ब्रह्मणो मरणाभावादमृतत्वं तदीर्यते ॥ अद्वितीयतया भीतिहेत्वभावाच्च निर्भयम् ॥ १७ ॥ प्रजापत्युक्तितात्पर्यं नानुबुद्धमुभावपि ॥ राज्यवासनया चित्तं तदीयं राजसं खलु ॥ १८ ॥ अन्यदेहस्य या छाया सा चक्षुष्युपलभ्यते ॥ तामेवात्मतया प्राहेत्येषा बुद्धिरभूत्तयोः ॥ १९ ॥ छायात्मानं दृढीकर्तुं पुनः पप्रच्छतुर्गुरुम् ॥ अप्स्वादर्शे च यो दृष्टश्छायात्मा सोऽयमेव किम् ॥ २० ॥ तदीयमन्यथा ज्ञानं बुध्वापि न निराकरोत् ॥ सभामध्ये मानभंगे बुद्धिभ्रंशो भवेदिति ॥ २१ ॥ स्वेनाक्षिण्युपविष्टो यः स सर्वत्रापि तिष्ठति ॥ इत्युक्तोपायतस्तौ द्वौ बोधयामीत्यमन्यत ॥ २२ ॥ शरावे जलयुक्ते वा केवलौ वीक्ष्य तौ पुनः ॥ सालंकाराववेक्ष्याथ छायां नात्मेति बुध्यताम् ॥ २३ ॥ छायाया अन्यथात्वं स्यात्साक्षी चैकविधः स्थितः ॥ आत्मत्वं निर्विकारस्य शक्यते बोद्धुमंजसा ॥ २४ ॥ तथापि पापबाहुल्यप्रतिबद्धधियावुभौ ॥ छायात्मतां शरावोक्त्या दृष्टां कृत्वात्यतुष्यताम् ॥ २५ ॥ कालेन प्रतिबंधस्य क्षये सत्यथ तत्पुनः ॥ उपदेशं शरावाख्योपायं चालोच्य मोक्ष्यते ॥ २६ ॥ इत्युपेक्ष्य गुरुस्तस्थौ तौ राज्यत्यागतश्चिरम् ॥ प्रयासं प्राप्य सहसा जग्मतुः स्वस्वलोकयोः ॥ २७ ॥ एतौ प्रजापतेः शिष्याविति भ्रांत्या विपर्ययम् ॥ तदीयं प्राप्य नश्येयुरिति सोऽघोषयद्गुरुः ॥ २८ ॥ विरोचनस्तामसत्वाच्छीघ्रं तानसुरान्प्रति ॥ गत्वा देहात्मतां तेभ्य उपादिक्षन्निजेच्छया ॥ २९ ॥ अक्षिच्छाया देहजन्या तया देहोपलक्षणात् ॥ देह आत्मा स्वस्वदेहं सदा पूजयतासुराः ॥ ३० ॥ देहे दृढेऽत्र भोगोऽस्ति मुक्तिः स्याच्छवपूजया ॥ इत्यासुरः संप्रदायः प्रायेणाद्यापि दृश्यते ॥ ३१ ॥ इंद्रस्तु सात्विकत्वेन मननं कुरुतेऽध्वनि ॥ आंध्यादयोऽपि छायायामलंकारादयो यथा ॥ ३२ ॥ एवं सत्यभयं ब्रह्म देहच्छाया कथं भवेत् ॥ एवं मत्वा समागत्य गुरोरग्रे तथाऽवदत् ॥ ३३ ॥ पापक्षयाय

द्वात्रिंशद्वर्षाणि तपसेऽवसत् ॥ पूर्वोपदिष्टं भूयोऽपि ब्रवीमीत्याह तं गुरुः ॥ ३४ ॥ जाग्रति स्थूलदेहेन सांकर्यं शक्यते ततः ॥ स्वप्ने यश्चरतीवाऽसौ साक्ष्यात्मेत्यवगम्यताम् ॥ ३५ ॥ आंध्यरोगादयो दोषाश्छायायां देहबिंबगाः ॥ भांति स्वप्ने तु नैवेति तुष्टो वव्राज पूर्ववत् ॥ ३६ ॥ मन्वानः सन्नन्यदोषानपश्यत्स्वप्नमात्मनि ॥ चोरव्याघ्रादयो घ्नंतीत्यादीनागत्य चाब्रवीत् ॥ ३७ ॥ स्वप्नेऽपि वासनादेहः शंक्येतेति सुषुप्तिगम् ॥ साक्षिणं प्रोक्तवांस्तस्मै द्वात्रिंशद्वर्षसेविने ॥ ३८ ॥ तुष्टोऽगच्छत्सुषु-प्तिस्थे जाड्यं दोषमवैक्षत ॥ विनष्टसदृशः सुप्तावात्मेत्यागत्य चाब्रवीत् ॥ ३९ ॥ अमूर्तं कारणं देहं बोद्धुं पापक्षयादसौ ॥ शक्तोऽभूदिति संतुष्टः पुनः प्रोवाच तं गुरुः ॥ ४० ॥ पंचवर्षाणि सेवस्व पापशेषक्षयाय ते ॥ इत्युक्त्वा सेवते तस्मै गुरुः स्पष्टमुपादिशत् ॥ ४१ ॥ मघवन् यत्त्वया बुद्धं शरीरं त्रिधा स्थितम् ॥ स्थूलं सूक्ष्मं कारणं च तत्तु सर्वं विनश्वरम् ॥ ४२ ॥ अनश्वरात्मतत्त्वस्य प्रवेष्टुर्जीवरूपतः ॥ भोगाधिष्ठानमेवैतद्वपुर्नास्यात्मताऽस्ति हि ॥ ४३ ॥ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तेषु भासयेद्यो वपुस्त्रयम् ॥ स साक्ष्यात्मा ब्रह्मताऽस्य सुखदुःखादिवर्जनात् ॥ ४४ ॥ आत्मनः प्रतिबिंबो यः सोऽयं देहे प्रवि-ष्टवान् ॥ प्रतिरूपो बभूवेति श्रुत्यंतरसमीरणात् ॥ ४५ ॥ स भोक्ता त्रिषु देहेषु तादात्म्यमभिमन्यते ॥ सशरीरः स्वकर्मोत्थे भुंक्तेऽवश्यं प्रियाप्रिये ॥ ४६ ॥ अशरीरं साक्षिणं तु स्पृशेते न प्रियाप्रिये ॥ संसारतदभावौ द्वौ सुस्थितौ कर्तृसाक्षिणोः ॥ ४७ ॥ एवं व्यवस्थितेऽप्यज्ञः कर्तृदेहेषु साक्षिणम् ॥ अशरीरं प्रवेश्याशु सुखं दुःखं च मन्यते ॥ ४८ ॥ विवेके सति साक्ष्येव शरीरेभ्यः समुत्थितः ॥ स्वाभाविकेन ब्रह्मात्मरूपेण व्यवतिष्ठते ॥ ४९ ॥ अस्मिन्नर्थे साक्षितुल्या दृष्टांता देहव-र्जिताः ॥ वाय्वभ्रविद्युतां नास्ति हस्तपादादिमद्वपुः ॥ ५० ॥ अदेहा वृष्टिसिद्ध्यर्थमाकारान्कांश्चिदाप्नुवन् ॥ वृष्टिनिष्पादक-

स्तत्तदाकारो व्योम्नि दृश्यते ॥ ५१ ॥ आकारा वृष्टिकालात्प्राग्व्योम्नि गूढा नतु स्फुटाः ॥ ततो व्योम्नः समुत्थाय निदाघे ज्योतिराप्नुवन् ॥ ५२ ॥ संतापाख्यं परं ज्योतिः प्राप्य तेन दृढीकृताः ॥ वृष्टिकाले स्वस्वरूपं स्फोरयंतीति दृश्यते ॥ ५३ ॥ तथाऽयमशरीरः सन् साक्ष्यज्ञानतिरोहितः ॥ देहेंतर्भूय वपुषो विवेकेन समुत्थितः ॥ ५४ ॥ परं ज्योतिर्ब्रह्मरूपं प्राप्य वाक्योत्थबोधतः ॥ स्वेन वास्तवरूपेण निर्द्वैते नावभासते ॥ ५५ ॥ स्वतः साक्षी संप्रसादः कालुष्येण विवर्जनात् ॥ अविद्यया स्यात्कालुष्यं देहतादात्म्यविभ्रमात् ॥ ५६ ॥ जागरे स्थूलसूक्ष्माभ्यां तादात्म्याद्व्याधयोऽखिलाः ॥ आधयश्चास्य संतीदं महत्कालुष्यमिष्यते ॥ ५७ ॥ ईषत्कलुष्यता स्वप्ने सूक्ष्ममात्राभिमानतः ॥ सुप्तौ तेनापि हीनत्वादयमात्मा प्रसीदति ॥ ५८ ॥ कालुष्यबीजमज्ञानमस्त्यत्रार्थविवेचिनः ॥ बीजेनापि विहीनत्वात्सम्यगेव प्रसीदति ॥ ५९ ॥ स्वतः साक्षी संप्रसादस्तत्स्वरूपानुभूतये ॥ समुत्थानं भवेदस्य देहादिभ्यो विवेचने ॥ ६० ॥ समुत्थितस्य जीवत्वनिवृत्त्यै ब्रह्मरूपताम् ॥ महावाक्यानि सर्वाणि बोधयंत्यतियत्नतः ॥ ६१ ॥ परं ज्योतिर्ब्रह्मरूपं प्राप्य वाक्यार्थबोधतः ॥ उत्तमः पुरुषः स स्याद्यः पुराऽक्षिणि वर्णितः ॥ ६२ ॥ देहादज्ञानतः कार्यात्कारणाच्चायमुत्तमः ॥ जीवत्वहानाद्ब्रह्मत्वभावाच्चोत्तमतोचिता ॥ ६३ ॥ द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च ॥ क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते ॥ ६४ ॥ उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः ॥ इत्याह भगवान्कार्यकारणाभ्यां तमुत्तमम् ॥ ६५ ॥ उत्तमोऽयं पुमान्मूढप्राणिनामपि विद्यते ॥ तत्र तत्त्वविदः कोऽतिशयः स्यादिति चेच्छृणु ॥ ६६ ॥ स तूत्तमब्रह्मरूपं तत्त्ववित्स्वात्मवस्तुनि ॥ पर्येति स्वात्मबुध्यैतं सर्वदेहस्थमीक्षते ॥ ६७ ॥ इंद्रराजादिदेहेषु नानाखाद्यानि भक्षयन् ॥ बालैः साकं हसन्स्त्रीभिः कदाचिद्रमते सह ॥ ६८ ॥

थानैः क्वापि ज्ञातिभिश्च सहितो मोदते खलु ॥ न कदाचित्स्मरत्येतद्वपुर्जनसमीपगम् ॥ ६९ ॥ एतद्देहेन तादात्म्यभ्रांत्या दुःखमभूत्पुरा ॥ विवेकेन भ्रमेऽपेते तद्दुःखं नाद्य वीक्षते ॥७०॥ इंद्र१जादिदेहेषु न तादात्म्यं पुरापि च ॥ अतो न तद्दे-हदुःखशंकाऽप्यस्य न विद्यते ॥ ७१ ॥ सुखानि तद्देहगानि साक्षी सर्वाण्यवेक्षते ॥ साक्ष्यात्मत्वाभिमानी सन् ज्ञानी तान्य-भिमन्यते ॥ ७२ ॥ दुःखान्यपीक्षते साक्षी तथाप्येतेषु तत्त्ववित् ॥ नाभिमानमुपादत्ते दुःखानां मायिकत्वतः ॥ ७३ ॥ ब्रह्मानंदस्य लेशाः स्युरानंदा विषयोत्थिताः ॥ अतस्तत्त्वविदः पक्षपातो ह्येतेषु विद्यते ॥ ७४ ॥ पुण्यमेवामुमाप्नोति न देवान्पापमाप्नुयात् ॥ इति श्रुत्यंतरं ब्रूते सुखं सर्वात्मदर्शिनः ॥ ७५ ॥ प्रजाः शोचंति यत्किंचित्तासामेव भवेदिदम् ॥ न सर्वात्मदृशोऽस्तीति प्राहैतदपि सा श्रुतिः ॥ ७६ ॥ सर्वात्मत्वेऽपि देहादिदोषलेपो न मेऽस्ति हि ॥ अदुष्टा सूर्यभा यद्वच्चं-डालादिस्पृगप्यसौ ॥ ७७ ॥ ब्रह्माद्याः स्थावरांता ये प्राणिनो मे वपुः स्मृताः ॥ कामक्रोधादयो दोषा जायेरन्मे कुतोऽन्यतः ॥ ७८ ॥ इत्याचार्या ब्रह्मबोधकुशला अभवन्पुरा ॥ सुखमात्रग्राहिणोऽत्र दृष्टांताः संत्यनेकशः ॥ ७९ ॥ वृक्षे मधुकरः पुष्परसं गृह्णाति नेतरत् ॥ यतिर्भिक्षामुपादत्ते नाशौचं कस्यचिद्गृहे ॥ ८० ॥ मूर्खस्यापि सुखे पक्षपातोऽस्तीत्युच्यते यदि ॥ तर्हि तस्य प्रसिद्ध्यर्थं तत्त्वं सोऽप्यवगच्छतु ॥ ८१ ॥ तत्त्वे बुद्धे स्वदेहेन तादात्म्यं न स्मरत्यसौ ॥ तेन दुःखे विनष्टेऽथ सुखमेव सदेक्षते ॥ ८२ ॥ तादात्म्यस्याऽस्मृतौ देहनिर्वाहो नेति चेच्छृणु ॥ अश्वादिनेव प्राणेन प्रेरितं रक्ष्यते वपुः ॥ ८३ ॥ रथे प्रयोगयोग्योऽश्वः शिक्षितः सारथिं विना ॥ स्वयमेव सदाभ्यस्तं२गंतव्यं प्रापयेत्खलु ॥ ८४ ॥ ईश्वरेणास्य देहस्य प्रेर-

१ अश्वादिभिः । २ दुःखं ।

णाय नियोजितः ॥ प्राणस्तद्भोगदेशेऽसुं देहं नयति कर्मणा ॥ ८५ ॥ गर्भस्थानां च बालानां निर्वाहो वपुषो यथा ॥ जीवन्मुक्तस्य देहेऽपि निर्वाहः स्यात्तथा न किम् ॥ ८६ ॥ समाधावात्मरूपेण व्युत्थाने भोग्यरूपतः ॥ सर्वानंदान्सदा भुंक्ते मुक्तस्यातिशयो ह्ययम् ॥ ८७ ॥ मुक्तेन बुद्धः साक्ष्येष सर्वाक्षेषु विभाव्यताम् ॥ तत्तदिंद्रियसंयुक्तत्रिपुटीं भासयत्यसौ ॥ ८८ ॥ भासमाने साक्षितत्त्वे तद्भासा भास्यमिंद्रियम् ॥ चक्षुर्वियत्यभिव्याप्य रूपं सर्वं प्रकाशयेत् ॥ ८९ ॥ द्रष्टाहंकृत्यवच्छिन्नो दर्शनं चक्षुषः क्रिया ॥ दृश्यं रूपमियं सर्वा त्रिपुटी भाति साक्षिणि ॥ ९० ॥ साक्षिणो भासकत्वेऽपि रूपगंधादिभित्तये ॥ चक्षुर्घ्राणाद्यक्षजातं सर्वसाधारणं मनः ॥ ९१ ॥ जिघ्राणीममहं गंधमित्यादि त्रिपुटीमिमाम् ॥ सदा भासयते साक्षी स एवात्मोत्तमः पुमान् ॥ ९२ ॥ मनोऽस्य दैवं चक्षुः स्यात्कालत्रयविभासनात् ॥ तेन भुंक्ते ब्रह्मलोकस्थितान्कामान्निजात्मनि ॥ ९३ ॥ देवाः सर्वे तमात्मानमुपास्य प्राप्नुवंत्यमून् ॥ कामांल्लोकांश्चात्मतत्त्वं बुध्वा सर्वात्मतां जगुः ॥ ९४ ॥ अन्योऽपि यस्तमात्मानमन्विष्य गुरुशास्त्रतः ॥ स्वानुभूत्या विजानाति स तानाप्नोति देववत् ॥ ९५ ॥ प्रजापतिरुवाचेत्थमिंद्रायेत्थं पुनः पुनः ॥ एकाधिकं वर्षशतं सेवित्वाऽसौ च लब्धवान् ॥ ९६ ॥ गुरुशुश्रूषया पापं विद्यायाः प्रतिबंधकम् ॥ अपैति विद्या लब्धा स्यादित्यत्रेंद्रो निदर्शनम् ॥ ९७ ॥ सर्वज्ञेनोपदिष्टापि प्रतिबंधक्षयं विना ॥ न लभ्यतेऽत्र दृष्टांतो विरोचन उदीरितः ॥ ९८ ॥ गुरुः कारुणिको भूत्वा सोढ्वायासं पुनः पुनः ॥ प्रजापतिरिव प्राप्ताननुगृह्णीत सर्वथा ॥ ९९ ॥ प्रजापतेरियं विद्या कथितानुग्रहाद्गुरोः ॥ सच्छिष्याननुगृह्णातु विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १०० ॥ ॥ इति श्रीविद्यारण्यमुनिकृते अनुभूतिप्रकाशे छांदोग्ये प्रजापतिविद्याप्रकाशोऽनाम पंचमो ध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ब्रह्मविद्यां शौनकाय यामुवाचांगिरा मुनिः ॥ अथर्वणे मुंडकेऽसौ विशदीकृत्य वक्ष्यते ॥ १ ॥ चतुर्मुखादिके संप्रदाये यो मुनिरंगिराः ॥ उपसद्य यथाशास्त्रमेतं पप्रच्छ शौनकः ॥ २ ॥ एकस्मिन्विदिते सर्वं विज्ञातमिति वैदिकी[1] ॥ प्रसिद्धिरस्ति तद्वस्तु किं स्यान्निश्चित्य मे वद ॥ ३ ॥ शृणु विद्ये उभे तावद्वेदितव्ये परापरे[2] ॥ पृष्टं वस्तु तयोर्मध्ये गम्यते परविद्यया ॥ ४ ॥ षडंगसहिता वेदा विज्ञायंते यया धिया ॥ सा धीरपरविद्या स्याद्ब्रह्मधीस्तु परा मता ॥ ५ ॥ उपनीतेन विज्ञेया वेदाः सर्वे न तावता ॥ ब्रह्मधीः किंतु वैराग्ये स्यादाचार्योपदेशतः ॥ ६ ॥ वैदिक्यप्यधिकारस्य भेदादुक्ता पृथक् परा ॥ विप्राः परिव्राजकाश्च तिष्ठंतीति यथा तथा ॥ ७ ॥ यस्यामपरविद्यायां कर्माण्युक्तानि साधकाः ॥ कुर्वंति कर्मभिः शुद्धिं परविद्या करोति हि ॥ ८ ॥ परया चाक्षरं ज्ञेयमेतस्मिन्विदिते सति ॥ सर्वं जगद्भवेद्बुद्धं तस्य सर्वात्मकत्वतः ॥ ९ ॥ न विनानुष्ठितं कर्म वेदनं पर्यवस्यति ॥ ब्रह्म धीस्तावतैव स्यात्फलदेति परा मता ॥ १० ॥ तद्वेद्यमक्षरं कीदृगिति चेदभिधीयते ॥ ज्ञानेंद्रियैर्न विज्ञेयं ग्राह्यं कर्मेंद्रियैर्न वा ॥ ११ ॥ न गोत्रं काश्यपाद्यस्ति वर्णः शुक्लादिकश्च न ॥ न ज्ञानेंद्रियमस्त्यस्य नापि कर्मेंद्रियं तथा ॥ १२ ॥ नित्योऽक्षरपदार्थोऽयं तद्विनाशानिरूपणात् ॥ विभुर्विविधभावित्वात्तच्च सर्वात्मकत्वतः ॥ १३ ॥ आकाशवत्सर्वगोऽतः परिच्छेदो न देशतः ॥ न कालतोऽपि नित्यत्वाद्विभुत्वान्नापि वस्तुतः ॥ १४ ॥ सर्वगस्याऽपि सूक्ष्मत्वादक्षाऽगोचरतोदिता ॥ परिमाणाल्पता नात्र सौक्ष्म्यं दुर्लक्ष्यता तु तत् ॥ १५ ॥ हस्तग्राह्यो घटः स्थूलो ध्वनिः सूक्ष्मस्तदग्रहात् ॥ स्वरूपसौक्ष्म्यमेतत्स्यादक्षरेऽपि भवेदिदम् ॥ १६ ॥ धनस्येव व्ययो नास्य विक्रियादेरसंभवात् ॥ स्थिरजंगमभूतानां हेतुं

१ येनाश्रुतं श्रुतं भवत्यमतं मतमविज्ञातं विज्ञातमिति । २ द्वे परापरे वैदिक्यौ ।

तं मन्वते बुधाः ॥ १७॥ यदुक्तं लक्षणं तत्तु कौटस्थ्यादक्षरं भवेत् ॥ तद्यया वेद्यते सेयं परा विद्येति कीर्तिता ॥ १८॥ न युक्तं भूतयोनित्वं साधनांतरवर्जनात् ॥ एकस्माच्चेतनाद्भूरिजडानामप्यसंभवात् ॥ १९ ॥ बह्वौषध्यो यथैकस्या भूमेर्जाता यथा जडाः ॥ केशाश्चेतनतो जातास्तथा त्वक्षरतो जगत् ॥ २० ॥ ऊर्णनाभिर्यथा तंतून् सृजते संहरत्यपि ॥ अन्यानपेक्षस्तद्वत्स्यादक्षरस्यापि हेतुता ॥ २१ ॥ ब्रह्मणो जगदुत्पत्तेः क्रमोऽयमवगम्यताम् ॥ वक्ष्यमाणेन तपसा ब्रह्मादावुपचीयते ॥ २२ ॥ अंकुरोत्पादकं बीजमुच्छूनं स्याद्यथा जलात् ॥ सृज्यस्य बुद्ध्या संयुक्तं स्याद्ब्रह्मोपचितं तथा ॥ २३ ॥ भोग्यवर्गांकुराख्यं यदन्नं तज्जायते ततः ॥ अव्याकृतं व्याचिकीर्षावस्थमन्नमिहोच्यते ॥ २४ ॥ तस्मादन्नात्क्रियाशक्तिः प्राणो ज्ञानस्य साधनम् ॥ मनश्चाजायत स्थूलं सत्याख्यं भूतपंचकम् ॥ २५ ॥ ततो भूम्यादयो लोका ज्योतिष्टोमादिकर्मसु ॥ अमृताख्यं स्वर्गफलमित्थं सर्वमजायत ॥ २६ ॥ ब्रह्मैव जगदाकारं स्याच्चेत्तद्विकृतं भवेत् ॥ नो चेज्जगन्न जायेतेत्यत्र प्रतिविधीयते ॥ २७ ॥ निरुपाधि ब्रह्मतत्त्वं जगदाकारभाङ्न हि ॥ मायोपाधिक एवायं सर्वज्ञः सृजते जगत् ॥ २८ ॥ सामान्यवृत्त्या सर्वज्ञो विशेषेण च सर्ववित् ॥ ज्ञानमेव तपोऽस्यास्माज्जगद्वेदाद्यजायत ॥ २९ ॥ जगत्कारणमद्वैतं ज्ञातव्यं परविद्यया ॥ ज्ञातेऽस्मिन्सर्वजगतस्तत्त्वं यत्तद्विबुध्यते ॥ ३० ॥ अपरा वेदविद्या तु कर्मानुष्ठानमार्गतः ॥ साधनं परविद्यायाः सत्यं तत्कर्मणः फलम् ॥ ३१ ॥ काम्यकर्मफलं स्वर्गो नित्यकर्मफलं धियः ॥ शुद्धिस्तच्चोभयं कर्म कृत्वावश्यमवाप्नुयात् ॥ ३२ ॥ हे सत्यकामाः कर्माणि मंत्रब्राह्मणदर्शिनः ॥ कुरुध्वमेष वः पंथा भोगमोक्षप्रसिद्धये ॥ ३३ ॥ अग्निहोत्रं जुहो-

त्यादौ कुर्याद्दर्शादिकानथ ॥ तदभावे जन्मसु स्यात्सप्तस्वेतस्य दुर्गतिः ॥ ३४ ॥ का[1]ल्यादिवह्निजिह्वासु होतारं तं यथाविधि ॥ आहुत्याख्या देवतास्ता इंद्रलोके नयंति हि ॥ ३५ ॥ प्रियं वदंत्य एहीति वहंत्यः सूर्यरश्मिभिः ॥ पुण्यार्जितो लोक एष इत्युक्त्वा प्रापयंति तम् ॥ ३६ ॥ काम्यकर्मफलं प्रोक्तमीश्वरार्पितकर्मणः ॥ फलं संसारहेयत्वबुद्धिः साथ विविच्यते ॥ ३७ ॥ क्षुद्रायास्तरणं नद्याः प्रसिध्यत्यदृढैः प्लवैः ॥ न समुद्रस्य यज्ञश्च तद्वच्छिथिलसाधनम् ॥ ३८ ॥ तेनाप्नोति स्वर्गमात्रं न तु मोक्षं तथा सति ॥ कर्मनिष्ठा जरामृत्यू प्राप्नुवंति पुनः पुनः ॥ ३९ ॥ ज्ञानवद्वैदिकत्वेन कर्मणो मुक्तिहेतुता ॥ अस्तीति चेन्न संसारमूलहेत्वनिराकृतेः ॥ ४० ॥ अविद्या संसृतेर्मूलमेतस्यामेव कर्मिणः ॥ वर्तंते न तु जानंति ब्रह्मात्मानं सदद्वयम् ॥ ४१ ॥ पंडितंमन्यतां प्राप्ताः कर्मकांडार्थवेदनात् ॥ गुरुश्च तादृगेवातो ह्यंधनीतांधवत्स्थिताः ॥ ४२ ॥ अहं यज्वा वाजपेयराजसूयादिभिर्मखैः ॥ कृतार्थ इति रागेण मत्वा भोगक्षये पतेत् ॥ ४३ ॥ वरिष्ठं कर्म मत्वास्माच्छ्रेयोऽन्यन्नैव वेत्त्यसौ ॥ स्वर्गादागत्य विप्रत्वं प्राप्नोति श्वादिजन्म वा ॥ ४४ ॥ कर्मांतरं चेद्रम्यं स्याद्विप्रत्वं श्वादितान्यथा ॥ असारतामिमां वेत्ति शुद्धधीर्नित्यकर्मभिः ॥ ४५ ॥ उपासको ब्रह्मलोकं प्राप्नोत्यावृत्तिवर्जितम् ॥ तथापि भूयानायासो मुक्तिश्चास्य विलंबते ॥ ४६ ॥ परीक्ष्य कर्मजाँल्लोकान्कर्मणा मुक्त्यसंभवात् ॥ विरक्तो ब्रह्मबोधार्थं गुरुमेति यथाविधि ॥ ४७ ॥ वेदांतानामनेकत्वात् संशयानां बहुत्वतः ॥ वेद्यस्याप्यतिसूक्ष्मत्वान्न जानाति गुरुं विना ॥ ४८ ॥ श्रवणान्मननाद्ध्यानादप्युपायाद्गुरूदितात् ॥ अज्ञानसंशयौ जह्याद्विपरीतां च भावनाम् ॥ ४९ ॥ गुरुश्च योग्यशिष्याय विद्यामक्षरबोधिनीम् ॥ ब्रूयात्स्वकीयविद्यायाः

---

१ काली २ कराली ३ मनोजवा ४ सुलोहिता ५ सधूम्रवर्णा ६ स्फुलिंगिनी ७ विश्वरुचिः ।

संप्रदायप्रवृत्तये ॥ ५० ॥ तदेतदक्षरं सत्यं मायाशक्तिसमन्वितम् ॥ तस्मात्सर्वे समुत्पन्ना विस्फुलिंगा यथाग्नितः ॥ ५१ ॥
अक्षरात्मा स्वयं ज्योतिर्मायारूपाक्षरात्परः ॥ अचिंत्यशक्तिरनृता मायास्मिन्कल्पयेज्जगत् ॥ ५२ ॥ मायाविनोऽस्मात्प्राणादि
वियदादि च जायते ॥ ततो विराडभूत्तस्मिन्नवशिष्टमभूज्जगत् ॥ ५३ ॥ पुरुषो मायया सर्वजगद्रूपेण भासते ॥ सर्वं पुरुष
एवातो वस्तुतत्त्वावलोकने ॥ ५४ ॥ देहत्रयगुहायां यच्चैतन्यं साक्षि विद्यते ॥ एतत्सर्वात्मकं ब्रह्मेत्येवं बुद्ध्वा तमो नुदेत्
॥ ५५ ॥ अज्ञोऽहमिति तादात्म्यमज्ञानस्यात्मताऽस्ति यत् ॥ अविद्याग्रंथिरेव स्यात्स च बोधाद्विकीर्यते ॥ ५६ ॥ आविर्भूतं
स्वयं भानात्स्वत्वात्सन्निहितं च यत् ॥ ब्रह्मास्मिन्कल्पितं सर्वमिति धीर्बोध उच्यते ॥ ५७ ॥ सा धीश्चेन्न स्थिरा तर्हि प्रण-
वेन विचिंतयेत् ॥ बाणेन विध्यते लक्ष्यं विध्येद्ब्रह्म तथा धिया ॥ ५८ ॥ धीर्बाणो धनुरोंकारो ब्रह्म तल्लक्ष्यमुच्यते ॥ अप्र-
मत्तेन वेद्धव्यं लग्ना ब्रह्मणि धीर्भवेत् ॥ ५९ ॥ दृढं लग्नं बालशल्यमाकृष्टमपि नाव्रजेत् ॥ मुक्तशल्यः समागच्छेद्बाण एव
वृथा यथा ॥ ६० ॥ ब्रह्मसंलग्नधीरेवं स्वयं नायाति कुत्रचित् ॥ किंत्वकिंचित्करं चक्षुराद्येवायाति बाह्यतः ॥ ६१ ॥ दर्श-
नादिक्रियाः कुर्वन् यथापूर्वं य इंद्रियैः ॥ सिध्यसिद्धी न जानाति जीवन्मुक्तः स उच्यते ॥ ६२ ॥ पंचीकृतोक्तमार्गेण[1]
प्रणवध्यानमाचरेत् ॥ ततो जगदधिष्ठानमेकमेव सदेक्ष्यते ॥ ६३ ॥ लौकिकीर्वैदिकीश्चान्याः सर्वा वाचः परित्यजेत् ॥ ध्याये-
च्चेद्ब्रह्म तस्यात्र धीग्रंथ्यादि विनश्यति ॥ ६४ ॥ भिद्यते हृदयग्रंथिश्छिद्यंते सर्वसंशयाः ॥ क्षीयंते चास्य कर्माणि तस्मिन्
दृष्टे परावरे ॥ ६५ ॥ परमव्याकृतं यस्मादवरं स्याच्चिदात्मनः ॥ दृष्टे तस्मिन्नहंकारचितोर्ग्रंथिर्विभिद्यते ॥ ६६ ॥ अहंकारस्य

[1] पंचीकरणग्रंथोक्तमार्गेण ।

कर्तृत्वं चित्यध्यस्य तथा चितः ॥ स्फूर्तिं चाहंकृतौ[1] ग्रंथिं कुर्यान्माया तयोर्दृढम् ॥ ६७ ॥ भिन्ने ग्रंथौ विवेकेन संशया ब्रह्मतत्त्वगाः ॥ छिद्यंते स्याद्भाविजन्महेतुकर्मक्षयस्तथा ॥ ६८ ॥ आनंदरूपं हृत्कोशे यद्भाति प्राणिनां सदा ॥ तच्छुभ्रं ज्योतिषां ज्योतिर्द्रष्टव्यं तन्मुमुक्षुभिः ॥ ६९ ॥ भासका अपि सूर्याद्यास्तद्भासयितुमक्षमाः ॥ तस्मिन्नादौ भासमाने तद्भासा भासतेऽखिलम् ॥ ७० ॥ सर्वासु दिक्षु तद्भाति तस्मिन्नंतर्भवत्यदः ॥ जगत्ततः पृथङ्नास्ति तरंगादिर्जलाद् यथा ॥७१॥ जल-तत्त्वं तरंगादौ ब्रह्मतत्त्वं तथाऽखिले ॥ ततो ब्रह्मणि विज्ञाते विज्ञातं सकलं भवेत् ॥ ७२ ॥ अखंडैकरसं ब्रह्म समाधावेव भासते ॥ व्युत्थाने भोक्तृभोक्तारौ भासेते पक्षिवत् पृथक् ॥ ७३ ॥ वृक्षे पक्षी फलं भुंक्ते क्षुधितोऽन्यस्तु वीक्षते ॥ चिच्छा-यावानहंकारो भुंक्ते चिद्वीक्षते तथा ॥ ७४ ॥ बोधात्पुरा तु चिद्भ्रांत्या मग्ना भोक्तरि शोचति ॥ सा भ्रांतिर्भोक्तृनिष्ठैव तद्वि-वेकोऽपि भोऽक्तृगः ॥ ७५ ॥ भोगावांतरभेदौ हि भ्रांतितद्बाधकावुभौ ॥ इतरारोपवर्त्तौ[3] च चित्यध्यस्तौ न वास्तवौ ॥ ७६ ॥ विविनक्ति यदा भोक्ता पुण्यपापे तदास्य नो ॥ क्रीडत्यात्मन्यसौ ध्यानाद्द्यूतादौ मूढवत्सदा ॥ ७७ ॥ आत्मन्येव रतिं कुर्यात्सर्वदा नित्यकर्मवत् ॥ वरिष्ठो[4] ब्रह्मवित्स्वेष व्यर्थक्षणविवर्जनात् ॥ ७८ ॥ सत्यं तपो ब्रह्मचर्यं विद्याधिकृतिकारणम् ॥ मुख्याधिकारी विद्यायां वरिष्ठो ब्रह्मविद्भवेत् ॥ ७९ ॥ न चक्षुषा नापि वाचा नान्यैरक्षैश्च गृह्यते ॥ न कर्मणा न तपसा विनांतर्मुखतां क्वचित् ॥ ८० ॥ ध्यानेनांतर्मुखो वाक्यां[5]द्ब्रह्मात्मानमवेक्षते ॥ विशुद्धबुद्धिरात्मज्ञो यथा वक्ति तथा भवेत् ॥ ८१ ॥ भूतिकामो विभूत्यर्थमात्मज्ञं सर्वदार्चयेत् ॥ निष्कामस्तमुपासीनो वेत्ति ब्रह्मत्वमात्मनः ॥ ८२ ॥ कार्म[6]श्रैष्ठ्यपरः

---

१ आरोप्य। २ तस्याः भ्रांत्याः। ३ जीवेशौ। ४ (–ब्रह्मवित् १ ब्रह्मविद्वरः २ ब्रह्मविद्वरीयान् ३ ब्रह्मविद्वरिष्ठः ४)। ५ तत्त्वमस्यादिवाक्यात्। ६ कामानेव श्रेष्ठत्वेन मन्यते यः सोऽपरः।

कामैस्तत्रतत्र प्रजायते ॥ जीवन्नेवात्मवित्सर्वकामानां लयमाप्नुयात् ॥ ८३ ॥ न वेदपाठबाहुल्यान्न बहुश्रुतितस्तथा ॥ आत्मा लभ्योऽथ देवोऽयं वृणुते[1] तेन लभ्यते ॥ ८४ ॥ ईश्वरानुग्रहादेव भवेदद्वैतवासना ॥ तस्माद्ब्रह्मार्पितं कर्म कुर्यादीश्वरतुष्टये ॥ ॥ ८५ ॥ ईशानुग्रहयुक्तस्य सच्चिदानंदलक्षणाम् ॥ तनुं विवृणुते[2] स्वीयां परमात्मा ह्यशेषतः ॥ ८६ ॥ श्रवणं मननं ध्यानं यस्य न प्रबलं भवेत् ॥ प्रमादो वास्ति विषयासक्त्यात्मा न स बुध्यते ॥ ८७ ॥ तपो नास्त्याश्रमोपेतं[3] यस्य शुद्धा न तस्य धीः ॥ संपत्त्या श्रवणादीनामसौ ज्ञानेन तृप्यति ॥ ८८ ॥ वेदांतधीनिश्चितार्थाः संन्यासाच्छुद्धबुद्धयः ॥ ब्रह्मदृष्टौ स्थिरा-श्चांते मुच्यंते मूलकारणात्[4] ॥ ८९ ॥ संसारिणां देहपातोऽपरांतः पुनरुद्भवात् ॥ परांतो विदुषां देहपातः पुनरनुद्भवात् ॥ ९० ॥ परांतकाले मुक्ता ये ब्रह्मत्वात्ते परामृताः ॥ कलाः पंचदशैतेषां लीयंते स्वस्वकारणे ॥ ९१ ॥ प्राणः श्रद्धा खादिभूतपंचकं चेंद्रियं मनः ॥ अन्नवीर्यतपोमंत्राः कर्म लोकाश्च ताः कलाः ॥ ९२ ॥ वागादीननुगृह्णंति वह्न्यादेः शक्तयः पुरा ॥ ताश्च देवानेव यांति स्वानुग्राह्यविलेपनात् ॥ ९३ ॥ अनारब्धानि कर्माणि विज्ञानमयनामकः ॥ कर्ता च विद्यया लीनः स्वस्मिन्काठिन्यवद्द्रुते ॥ ९४ ॥ अब्धावस्तं यांति नद्यो नामरूपे विहाय हि ॥ तथा विद्वान्नामरूपान्मुक्तो याति परं पदम् ॥ ९५ ॥ यः कोऽपि ब्रह्म वेत्त्येष ब्रह्मैव भवति स्वयम् ॥ अब्रह्मवित्तस्य कुले न स्यादेतद्विबोधतः ॥ ९६ ॥ शोकं तरति पाप्मानमपि धीग्रन्थितोऽखिलात् ॥ मुक्तो ब्रह्मात्मबोधेन भवत्येवामृतोऽखिलः ॥ ९७ ॥ क्रियावंतः श्रोत्रिया ये सगु-णब्रह्मचिंतकाः ॥ तेषामेव ब्रह्मतत्त्वविद्यामेतां वदेद्बुधः ॥ ९८ ॥ अंगिराः शौनकायैतत्सत्यं ब्रह्मोपदिष्टवान् ॥ नमस्कृत्य

१ अनुगृह्णाति । २ प्रकाशयति । ३ आश्रमेण संयुक्तं तपो यस्य नास्ति । ४ अज्ञानात् ।

ब्रह्मविदो ब्रह्मविद्यामवाप्नुयात् ॥ ९९ ॥ शौनकस्य ब्रह्मविद्या विस्पष्टमुपवर्णिता ॥ तुष्टोऽस्माननुगृह्णातु विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १०० ॥ इति श्रीविद्यारण्यविरचिते अनुभूतिप्रकाशे मुंडकोपनिषद्विवरणो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥

अथर्वणे पिप्पलादः षण्मुनिभ्यो[1] यदब्रवीत् ॥ तत्सर्वं प्रविविच्याऽत्र प्रवक्ष्यामि पृथक् पृथक् ॥ १ ॥ मुनयो वेदतात्पर्यात्सगुणब्रह्मचिंतकाः ॥ परं ब्रह्माऽपेक्षमाणाः समिद्धस्ता गुरुं ययुः ॥ २ ॥ गुरूपसत्तिसंपूर्त्यै वर्षं गुर्वंतिकेऽवसन् ॥ सम्यक् फलति विद्यैषा वार्षिक्या गुरुसेवया ॥ ३ ॥ कात्यायनोऽपृच्छदादौ स्थूलदेहजनिक्रमम् ॥ फलं त्वपरविद्यायास्तत्र स्पष्टीभविष्यति ॥ ४ ॥ कर्मोपास्तिश्चापरस्यां विद्यायां श्रूयते द्वयम् ॥ तत्फलं जन्मकष्टं तदित्यभिप्रेत्य वर्ण्यते ॥ ५ ॥ प्रजापतिः प्रजाकामो विराट्सृष्टेरनंतरम् ॥ स्रष्टव्यालोचनाख्यं तत्तपः कृत्वाऽसृजत्प्रजाः ॥ ६ ॥ भोग्यभोक्रात्मकं द्वंद्वं रयिप्राणाख्यमादितः ॥ सृष्ट्वाऽभिमानिनौ देवौ चंद्रादित्यौ च सृष्टवान् ॥ ७ ॥ मूर्तमोषध्यादि भोग्यं शब्दगंधरसादिकम् ॥ अमूर्तमनयोर्वृद्धिं देवश्चंद्रः करोति हि ॥ ८ ॥ आदित्य उद्यन्भोक्तृणां तत्तद्दिग्वर्तिनामिमान् ॥ प्राणान्प्रवर्तयेद्भोक्तृनेतेऽन्नं भुंजते ततः ॥ ९ ॥ चंद्रस्थितिमहोरात्रं सूर्यः संपादयत्यतः ॥ तत्समूहस्वरूपोऽसौ कालः संवत्सरोऽभवत् ॥ १० ॥ यद्यदुत्पद्यते तत्तत्स्यादुपाधिः प्रजापतेः ॥ प्रजापतिर्वत्सरात्मा स पुनर्द्विविधोऽभवत् ॥ ११ ॥ अभूतां वत्सरांशौ द्वावयने दक्षिणोत्तरे ॥ चंद्रादित्यौ तत्र देवौ दक्षिणोत्तरमार्गयोः ॥ १२ ॥ इष्टापूर्त[2]कृतश्चंद्रं यांति दक्षिणमार्गतः ॥ आवर्तंते पुनस्तत्र क्रममुक्तिर्न

---

१ कात्यायनभार्गवकौशल्यगार्ग्यसत्यकामभारद्वाजेभ्यः । २ अग्निहोत्रं तपः सत्यं वेदानां चानुपालनम् । अतिथिर्वैश्वदेवश्च इष्टमित्यभिधीयते ॥ १ ॥ वापीकूपतडागादि देवतायतनानि च । अन्नप्रदानमित्येतत्पूर्तमित्यभिधीयते ॥ २ ॥

विद्यते ॥ १३ ॥ योगिनः सगुणध्यानाद्रविमुत्तरमार्गतः ॥ गत्वा तन्मंडलं भित्त्वा ब्रह्मलोकं व्रजंति हि ॥ १४ ॥ आसीत्प्रजापतिर्मासः पक्षौ शुक्लेतराविह ॥ यौ तयोश्च रविश्चंद्रोऽभिमंताराबुभौ स्थितौ ॥ १५ ॥ रविध्यायी तु कृष्णेऽपि कुर्वन् शुक्लफलं व्रजेत् ॥ शुक्लपक्षे फलाधिक्यं शास्त्रोक्तं काम्यकर्मणाम् ॥ १६ ॥ प्रजापतिरहोरात्ररूपोऽभूदह्नि देवता ॥ रविश्चंद्रो रात्रिदेवो रात्रावेव रविस्ततः ॥ १७ ॥ भोक्तृभोग्यात्मकं द्वंद्वं सृष्ट्वाऽप्येष प्रजापतिः ॥ अन्नरूपोऽभवत्तस्मादन्नाद्रेतस्समुद्भवः ॥ १८ ॥ रेतसोऽमूः प्रजा जाता रेतस्सेकं प्रजापतेः ॥ व्रतं चरंति चेत्पुत्रं पुत्रीं चोत्पादयंति हि ॥ १९ ॥ ब्रह्मचर्यरता ऊर्ध्वरेतसो ब्रह्मचिंतकाः ॥ ब्रह्मलोकं व्रजंत्यन्ये निस्तपस्का न यांति तम् ॥ २० ॥ कात्यायनेन यत्पृष्टं हेयं जन्म तदीरितम् ॥ भार्गवः सूक्ष्मदेहस्य स्थूलेऽप्राक्षीद्विवेचनम् ॥ २१ ॥ तस्मिन्विवेचिते स्थूलस्यानात्मत्वं स्फुटं भवेत् ॥ धारको द्योतकः श्रेष्ठ इत्यप्राक्षीदसौ त्रयम् ॥ २२ ॥ देवाः कति स्थूलदेहं धारयंत्यत्र धारणम् ॥ द्विविधं जननं तस्य प्रेरणं चेति तद्द्वयम् ॥ २३ ॥ ज्ञानवर्गे क्रियावर्गे स्थिताः के भासयंति तम् ॥ प्रेरणाख्ये धारणेऽस्मिन् श्रेष्ठो देवेषु को भवेत् ॥ २४ ॥ काठिन्यं च द्रवोष्णत्वे चलनं छिद्रमित्यमी ॥ दृश्यंतेंऽशाः पंचभूतजन्योऽतो देह इष्यते ॥ २५ ॥ वाक्पाण्यादिः क्रियावर्गः क्रियां कुर्वन्न भासयेत् ॥ ज्ञानवर्गो मनश्चक्षुरादिको भासयेद्वपुः ॥ २६ ॥ प्रेरणाख्यां धारणां तु प्राण एव करोति हि ॥ भूतेंद्रियाभिमानिन्यो देवता गर्वमाप्नुवन् ॥ २७ ॥ वयं देहमवष्टभ्य प्रेरयामो गृहादिषु ॥ प्राणदेवोऽन्यदेवानामेतं गर्वं न्यवारयत् ॥ २८ ॥ यूयं मा प्राप्नुत भ्रांतिमहमेवात्र पंचधा ॥ प्राणापानादिभिर्भोगैर्धारयामि ह्यदो वपुः ॥ २९ ॥ तानविश्वसतो देवान्विश्वासयितुमेष तु ॥ देहान्निर्गतुमुद्युक्तो ह्यासन् देवाश्च विह्वलाः ॥ ३० ॥ स्थिते स्वराज्ञि तिष्ठंति

निर्गच्छंति च निर्गते ॥ मधुकृन्मक्षिका देवाश्चासन्प्राणवशास्तथा ॥ ३१ ॥ प्राणः सूत्रं तेन बद्धाः सर्वे तत्तद्वशा इमे ॥ उत्क्रांतिं वारयंतस्ते प्राणं तुष्टुवुरादरात् ॥ ३२ ॥ देहोऽकिंचित्करः प्राण एव संसारकारणम् ॥ भार्गवो निश्चिकायेत्थं पिप्पलादेन बोधितः ॥ ३३ ॥ क्रममुक्तिर्हेतुरस्य प्राणस्य ध्यानमित्यसौ ॥ कौशल्यः प्राणविषयान् षट्प्रश्नानकरोत्स्फुटम् ॥ ३४ ॥ प्राणोऽयं कुत उत्पन्नः कथमेष वपुर्व्रजेत् ॥ स्वरूपं प्रविभज्यैष कथं देहेऽवतिष्ठते ॥ ३५ ॥ केन वृत्तिविशेषेण देहादुत्क्रांतिमाप्नुयात् ॥ बाह्यं जगत्कथं धत्ते तस्याऽध्यात्मधृतिः कथम् ॥ ३६ ॥ उपास्तिश्रद्धया सर्वं विशेषं पृष्टवानिति ॥ तुष्टो गुरुरुवाचैषां प्रश्नानां स्पष्टमुत्तरम् ॥ ३७ ॥ परमात्मन उत्पन्नः प्राण आत्मा त्वविक्रियः ॥ अविकृत्यैव देहं स्वं देहच्छाया यथोचिता ॥ ३८ ॥ छायानृतैव दृष्टा चेत्प्राणोऽप्यात्मनि कल्पितः ॥ यथा दर्पणदीप्यादिर्मायोपाधिस्तथात्मनः ॥ ३९ ॥ पूर्वकल्पे कृतं कर्म मनसा यत्तदेव हि ॥ प्राणस्य स्थूलदेहेषु समागमनकारणम् ॥ ४० ॥ ग्रामेष्वधिकृतान्सम्राड्विनियुंक्ते यथा पृथक् ॥ प्राणो वृत्तीः स्वकीयास्ता विनियुंक्ते यथायथम् ॥ ४१ ॥ मलमूत्रविसर्गार्थमपानं स्थापयेदधः ॥ मुखनासिकयोः कुर्वन्स्वयं श्वासमवस्थितः ॥ ४२ ॥ समानः स्थापितो मध्ये भुक्तमन्नं समं नयेत् ॥ अन्नाप्यायनतो मूर्द्धच्छिद्रैः सप्तविधोऽभवत् ॥ ४३ ॥ हृत्पुंडरीके जीवात्मा स्थितस्तद्वहुभिर्वृतम् ॥ नाडीभेदैर्मूलनाडीसंख्या चैकाधिकं शतम् ॥ ४४ ॥ प्रत्येकं शतसंख्याः स्युः शाखा नाड्यस्तथा पुनः ॥ द्वासप्ततिसहस्राणि प्रतिशाखाः प्रकीर्तिताः ॥ ४५ ॥ तासु सर्वास्ववस्थाय व्यानोऽयं कुरुते बलम् ॥ करोत्युदान उत्क्रांतिं कंठस्थो ह्यन्यजन्मने ॥ ४६ ॥ विभज्य पंचधात्मानमेवं देहे व्यवस्थितः ॥ उदानवायुनोत्क्रांतिरुक्ता बहिरथोच्यते ॥ ४७ ॥ आपो भूमिवियद्वायुतेजसां येऽभिमानिनः ॥ देवास्तद्रूपतः

प्राणो धत्ते बाह्यमिदं जगत् ॥ ४८ ॥ पुनस्तद्देवतारूपः शारीरांश्चक्षुरादिकान् ॥ प्राणादीननुगृह्णातीत्याध्यात्मं धारणं भवेत् ॥ ४९ ॥ रवेरनुग्रहश्चक्षुष्यस्ति तद्वत्परेष्वपि ॥ अपानादिषु भूम्यादेरुपकारोऽस्ति शाश्वतः ॥ ५० ॥ तेजोदेवतयोदानोऽनुगृहीतो यतस्ततः ॥ शारीरौष्ण्ये प्रशांतेऽस्माद्देहाद्देहांतरं व्रजेत् ॥ ५१ ॥ मनस्येकीभवंत्यादाविंद्रियाणि तदात्मनः ॥ यं देहं भावयेत्तत्र याति प्राणः स जीवकः ॥ ५२ ॥ षट्सु प्रश्नेषु निर्णीतं प्राणं ध्यायति यः पुमान् ॥ सोपाधिकब्रह्मवेदी स क्रमेण विमुच्यते ॥ ५३ ॥ ब्रह्मलोकांतसंसारोऽपरविद्याफलं ततः ॥ गार्ग्यस्तु परविद्यार्थं पंच प्रश्नानवोचत ॥ ५४ ॥ कानि स्वपंति कान्यत्र जाग्रति स्वप्नदृक्च कः॥ सुप्तौ सुखं भवेत्कस्य जगत्कस्मिन्विलीयते ॥ ५५ ॥ दशेंद्रियाणि बाह्यानि स्वपंत्यंतर्धिया सह ॥ रश्मयोऽस्तं यथा यांति संध्यायां रविणा सह ॥ ५६ ॥ श्रवणादिक्रिया नैव सुप्तत्वादिति गम्यते ॥ तदापि जाग्रति प्राणाः श्वासादेरविलोपनात् ॥ ५७ ॥ जाठराग्निः पटुर्भूत्वा भुंक्ते जरयते तदा ॥ प्राणान् यागाग्निरूपेण ध्यात्वा यागफलं व्रजेत् ॥ ५८ ॥ बाह्याक्षाणामुपरमे मनोऽनुपरतं यदा ॥ जीवात्मा तदुपाधिः सन् सदा स्वप्नमवेक्षते ॥ ५९ ॥ नाडीषु संचरञ्जीवो नानाजन्मभिरर्जिताः ॥ वासना वीक्षते सोऽयं स्वप्न इत्यभिधीयते ॥ ६० ॥ हृच्छिद्राण्यावृतानि स्युः सुप्तौ पित्ताख्यतेजसा॥ चित्तोपाधिकजीवोऽपि पित्तेनात्राभिभूयते॥ ६१ ॥ दुःखवृत्त्युदयश्चित्ते नास्ति छिद्रनिरोधतः ॥ आत्मानंदः स्वप्रकाशस्तदा जीवस्य तिष्ठति ॥ ६२ ॥ सुप्तौ च प्रलये मुक्तौ जगदात्मनि लीयते ॥ निवासवृक्षे लीयंते संध्यायां पक्षिणो यथा ॥ ६३ ॥ तन्मात्राणि च भूतानि ज्ञानकर्मेंद्रियाण्यपि ॥ अंतःकरणभेदाश्च शक्ती ज्ञानक्रियात्मके ॥ ६४ ॥ एतेषां विषयाः सर्वे द्रष्टृश्रोत्रादिनामकाः ॥ जीवोंऽतःकरणस्थोऽपि जगत्सर्वमिदं भवेत् ॥ ६५॥ न किंचिद्भाति

निद्रायां लीनं स्यात्तदवेक्षया ॥ सर्वेषां प्रलये यद्वन्मुक्तौ तत्त्वविदस्तथा ॥ ६६ ॥ परमात्मा लयाधारो यथा तद्वत्स्थितेरपि ॥
आधारस्तेन जगतः परमात्मोपलक्ष्यताम् ॥ ६७ ॥ उपलक्षयिता जीवो बुद्धौ चित्प्रतिबिंबकः ॥ उपलक्ष्यं ब्रह्म तत्तु स्याद-
च्छायादिरूपकम् ॥ ६८ ॥ छाया तमस्तेन हीनं शरीरत्रयवर्जितम् ॥ लौहित्यादिगुणैर्हीनं शुभ्रं क्रोधाद्यभावतः ॥ ६९ ॥
अक्षरं नाशहेतूनामभावाद्ब्रह्म तादृशम् ॥ यो जानाति स सर्वज्ञः सर्वात्मा च भवेत्खलु ॥ ७० ॥ सत्यकामस्तु पूर्वोक्तब्र-
ह्मानुभवसाधनम् ॥ प्रणवध्यानमप्राक्षीत्फलभेदेन संयुतम् ॥ ७१ ॥ लोकेषु ज्ञानकर्मभ्यां साध्येषु कतमं व्रजेत् ॥ आमृति
प्रणवध्यायी सविशेषमिदं वद ॥ ७२ ॥ शृण्वोंकारः प्रतीकं स्यादपरस्य परस्य च ॥ ब्रह्मणोऽन्यतरद्ब्रह्म प्रणवेन विचिं-
तयेत् ॥ ७३ ॥ विराडाद्यपरं तद्वत्सत्यज्ञानात्मकं परम् ॥ मात्रात्रयविभक्तं तदपरं ब्रह्म चिंतयेत् ॥ ७४ ॥ विराडकारः
सूत्रात्मोकारो ह्यव्याकृतं पुनः॥ मकार इति विज्ञेयो विभागोऽपरचिंतने ॥ ७५ ॥ सूत्रव्याकृतविज्ञातहीनो यदि विचिंतयेत्॥
विराण्मात्रं तमोंकारं तदापि व्यर्थता न हि ॥ ७६ ॥ ऋगाख्यदेवाः सहसा भूर्लोकं प्रापयंति तम् ॥ पूर्ववासनया योगम-
भ्यस्यत्यधिकं पुनः ॥ ७७ ॥ विराट् सूत्रात्मकं मात्राद्वयं ध्यात्वा तु नीयते॥ यजुर्वेदैः सोमलोकं पुनरावृत्तिसंयुतम् ॥ ७८ ॥
विराट् सूत्राव्याकृताख्यं त्रिमात्रं प्रणवं स्मरेत् ॥ सामवेदैर्ब्रह्मलोकं नीयते मुक्तिकारणम् ॥ ७९ ॥ समस्तजीवसंघाख्यः
सूत्रात्मा यः परोऽन्यतः ॥ तस्मादपि परं ब्रह्मतत्त्वं यत्तदवेक्षते ॥ ८० ॥ क्रममुक्तिर्भवेदित्थमपरब्रह्मचिंतनात् ॥ ॐकारेण
परं ब्रह्म ध्यात्वेक्षित्वा च मुच्यते ॥ ८१ ॥ शांतं जरामृत्युहीनमभयं ब्रह्म यत्परम् ॥ तच्चोंकारेण विद्वान् यः सोऽन्वेतीति
पृथक् श्रुतम् ॥ ८२ ॥ मुक्तौ प्राप्यं परं ब्रह्म यत्तस्य प्रत्यगात्मताम् ॥ बुभुत्सुः सन् भरद्वाजः पुरुषं प्रष्टुमिच्छति ॥ ८३ ॥

राजपुत्रः षोडशभिः कलाभिः पुरुषं युतम् ॥ अपृच्छन्मां न वेदाहं वद तं पुरुषं मुने॥ ८४ ॥ शृण्वसौ पुरुषो देहे हृन्मध्ये भासते सदा ॥ तस्मिन्प्राणादिनामांता माययोत्पादिताः कलाः ॥ ८५ ॥ प्राणः श्रद्धा खादिभूतपंचकं चेंद्रियं मनः ॥ अन्नं वीर्यं तपो मंत्राः कर्म लोकाश्च नाम च ॥ ८६ ॥ आरोपिताः कला यस्मिन् पूर्णोऽसौ पुरुषस्ततः ॥ उपलब्धिस्तथाप्यस्य देहमध्ये प्रशस्यते ॥ ८७ ॥ चिद्रूपताऽत्र विस्पष्टा दर्शनश्रवणादिभिः ॥ अपैति जीवता देहे स्थिते पूर्णत्वबोधनात् ॥८८॥ जीवत्वापादकोपाधिः प्राणस्तस्माज्जनैः सदा ॥ प्राणोत्क्रांतिस्थिती स्वात्मन्यारोप्येते मुमुक्षुभिः॥ ८९ ॥ कस्मिन्नुत्क्रांत उत्क्रांतिमाप्स्यामीति विचारयन्॥ परमात्माऽसृजत्प्राणान् जनारोपो भवेत्ततः॥ ९० ॥ जीवत्वस्यारोपितस्य निवृत्त्यर्थं चिदात्मनि॥ देहस्थे पूर्णरूपेण पुरुषत्वं विबुध्यताम् ॥ ९१ ॥ जगत्प्राणादिनामांतं सर्वमस्मिन्प्रकल्पितम् ॥ सर्वाधिष्ठानरूपत्वात् पूर्णत्वमुपपद्यते ॥ ९२ ॥ नदीष्वब्धिं प्रविष्टासु लीयेते रूपनामनी ॥ कलास्वात्मनि बोधेन लीनास्वात्माऽब्धिवत्स्थितः॥ ९३ ॥ एषोऽकालोऽमृतः पूर्णश्चिदात्मा मुक्त उच्यते ॥ एवं बोधयितुं सर्वे वेदांताः संप्रवर्तिताः ॥ ९४ ॥ कलाः प्रतिष्ठिता यस्मिन् रथनाभांवरा[1] इव ॥ तं वेद्यं पुरुषं सर्वे जानीध्वं मृत्युहानये ॥ ९५ ॥ कात्यायनादयः सर्वे शृणुध्वं मुनिपुंगवाः ॥ एतावदेव ब्रह्माहं वेद्मि नातोऽधिकं क्वचित्॥ ९६॥ मुनयोऽप्यर्चयंतस्तं पिप्पलादं वचोऽब्रुवन् ॥ संसारभयतोऽस्माकं पालनात्त्वं हि नः पिता ॥ ९७॥ अविद्यायाः परं पारं यस्तारयति तस्य ते॥ शुश्रूषामुचितां कर्तुं न शक्ताः प्रणतिं विना ॥ ९८ ॥ गुरुभ्यः परमर्षिभ्यो भूयो भूयो नमो नमः ॥ इत्येवं पिप्पलादस्तान्मुनीननुगृहीतवान्॥ ९९ ॥ वेदैश्चतुर्भिरुत्पन्ना विद्येयं

१ अरा यथा रथाधिष्ठानकाष्ठे तिष्ठंति तद्वत् ।

ब्रह्मगोचरा ॥ प्रकाशितातः संतुष्याद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १०० ॥ इति श्रीविद्यारण्यविरचिते अनुभूतिप्रकाशे प्रश्नोपनि-
षद्विवरणं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ऐतरेयं तैत्तिरीये छांदोग्येऽथर्वणे च यत् ॥ तत्त्वं चतुर्वेदविद्याप्रकाशे तत्समीरितम् ॥ १ ॥ अनुभूतिप्रकाशेऽथ कौषीतक्या-
दिनामसु ॥ चतुर्वेदांगशाखासु यत्तत्त्वं तदुदीर्यते ॥ २ ॥ ऋग्वेदस्थितशाखा या कौषीतक्यभिधांकिता ॥ तस्यां प्रतर्दना-
येंद्रः प्राहात्मानुभवं स्फुटम् ॥ ३ ॥ मनुष्येभ्यो हिततमं वरं वव्रे प्रतर्दनः ॥ हितं हिततरं चेंद्रो मेने हिततमं धिया ॥ ४ ॥
हितं स्वर्गसुखं मर्त्यसुखादप्यधिकत्वतः ॥ तद्वैराग्यं हिततरं यागाद्यायासवर्जनात् ॥ ५ ॥ स्वात्मबोधो हिततमो नित्यानं-
दानुभूतिदः ॥ इति मत्वेंद्र आहैतं शिष्यं जानीहि मामिति ॥ ६ ॥ सहस्राक्षोऽहमित्युक्तेर्मदेह इति चेरणात् ॥ अस्म-
च्छब्दो वपुस्तस्य स्वामिनं च ब्रवीत्ययम् ॥ ७ ॥ सहस्राक्षवपुस्तेन दृष्टं स्वामी तु तद्दृशा ॥ न द्रष्टुं शक्यते लिंगात्पुरै-
वानुमतः खलु ॥ ८ ॥ सहस्राक्षवपुः स्वामियुक्तं स्याद्व्यवहर्तृतः ॥ मच्छरीरवदित्येवं बालेनाप्यवबुध्यते ॥ ९ ॥ अतो
बुद्धिमतो बोद्धुं योग्योऽस्मच्छब्दलक्षितः ॥ विवक्षितः कश्चिदर्थ इति शिष्येण निश्चितम् ॥ १० ॥ अलौकिकात्मा ज्ञेयो-
ऽस्तु तद्विज्ञानेन किं फलम् ॥ इति चेद्दुःखसंबंधराहित्यं तत्त्वधीफलम् ॥ ११ ॥ तस्माद्धिततमं ज्ञानं दुःखाभावोऽत्र
वर्ण्यते ॥ सहस्राक्षे स्थूलदेहे दुःखं रोगादिजं भवेत् ॥ १२ ॥ स्वामिन्यस्मिन्सूक्ष्मदेहे पुण्यपापकृतं भयम् ॥ त्वाष्ट्रादीनां
वधेऽप्यासीद्भयं नैव चिदात्मनः ॥ १३ ॥ त्वष्टुः पुत्रो विश्वरूप आसीद्देवपुरोहितः ॥ स्वामिद्रोहं चकारासौ तं त्वाष्ट्रं
हतवानहम् ॥ १४ ॥ कर्तर्यभूद्ब्रह्महत्या नत्वसंगे चिदात्मनि ॥ वेदांतज्ञानहीनानां यतीनां हनने तथा ॥ १५ ॥ लोकत्रये

बहुविधानसुरान् हतवानहम् ॥ चिदात्मनोऽपि मे तत्र नैव लोमापि हिंस्यते ॥ १६ ॥ माहात्म्यं मम नैतत्स्यात्किंतु ज्ञानस्य तद्भवेत् ॥ अन्योऽपि मां चिदात्मानं वेत्ति चेत्तत्फलं भवेत् ॥ १७ ॥ वाचा वा मनसा मातृवधादीन्कुरुते यदि ॥ तथापि ज्ञानिनो मोक्षो न ह्येतैर्विनिवार्यते ॥ १८ ॥ पापं कृतवतोऽप्यस्य मुखे हर्षक्षयो न हि ॥ न मुक्तिर्नश्यतीत्येवं शास्त्रैरस्य विनिश्चयात् ॥ १९ ॥ ननु मूढस्यापि नास्ति चिन्मात्रे पापलेपनम् ॥ ततः कोऽतिशयस्तत्त्वविदः स्यादिति चेच्छृणु ॥ ॥ २० ॥ अहंकर्तृगतं पापमज्ञात्वारोप्यते चिति ॥ तेन ग्लानिर्मुखे भाति जन्मापि नरके भवेत् ॥ २१ ॥ ज्ञानेन कर्मणस्तस्य बीजभावो विनश्यति ॥ जन्मप्ररोहो नैवास्तीत्येवं निश्चित्य हृष्यति ॥ २२ ॥ दग्धबीजं यथा लोके न प्ररोहक्षमं तथा ॥ ज्ञानाग्निदग्धं यत्कर्म न तज्जन्मप्रदं भवेत् ॥ २३ ॥ तर्हि तत्त्वविदः श्रेष्ठा मूढवन्नियमेन तत् ॥ कुतः पापं त्यजंतीति चेद्रहस्यमिदं श्रृणु ॥ २४ ॥ यद्यप्यामुष्मिकी हानिर्नास्त्यथाप्यैहिकी तु सा ॥ महती विद्यते तेन पापं यत्नेन वर्जयेत् ॥ २५ ॥ शिष्टास्त्यजंति पापिष्ठं प्रत्यक्षो नरकः स हि ॥ तन्निंदकस्तस्य पापं गृहीत्वा नरकं व्रजेत् ॥ २६ ॥ स्तोता कर्मी तु संसर्गात्स्वयमप्याचरेत्तथा ॥ इत्थं दोषत्रयं दृष्ट्वा शिष्टाः पापं त्यजंति हि ॥ २७ ॥ किं च पुण्यरतः पूर्वं ज्ञानमाप्नोति नान्यथा ॥ पश्चाच्च तद्वासनया पुण्यमेव करोत्यसौ ॥ २८ ॥ किं बहूक्त्या तत्त्वविदो न भयं पारलौकिकम् ॥ उपदेशसहस्र्यां च तथाचार्यैरुदीरितम् ॥ २९ ॥ परलोकभयं यस्य नास्ति मृत्युभयं तथा ॥ तस्यात्मज्ञस्य शोच्याः स्युः सब्रह्मेंद्रा अपीश्वराः ॥ ३० ॥ मां जानीहीत्येवमिंद्रः स्वात्मज्ञाने प्रवर्त्य तम् ॥ प्राणोऽस्मीत्यादिवाक्येन तस्मै तत्त्वमवो-

१ परलोकहानिः ।

चत ॥ ३१ ॥ प्राणप्रज्ञे क्रियाज्ञानशक्ती द्वे लिंगदेहगे ॥ तदधिष्ठानरूपत्वात्ताभ्यामात्मोपलक्षितः ॥ ३२ ॥ प्रज्ञात्मा प्राण-
रूपोऽस्मीत्येवं तस्मा अवोचत ॥ आनंदोऽक्षर इत्यादिनि[1]र्णयस्तस्य उच्यते ॥ ३३ ॥ अत्रोपायो नास्ति कश्चिदुपाधिमुपल-
क्षकम् ॥ विनात्मवाचकः शब्दो यस्मान्न क्वापि वीक्ष्यते ॥ ३४ ॥ लोके गुणक्रियाजातिरूढयः शब्दहेतवः ॥ नात्मन्यन्ये[2]-
तमोऽमी[3]षां तेनात्मा नाभिधीयते ॥ ३५ ॥ उपाधिष्वपि सर्वेषु सामीप्यात्प्रत्यगात्मनः ॥ प्राणप्रज्ञाद्वयं योग्यमत्यंतं तेन
लक्ष्यते ॥ ३६ ॥ प्राणशब्दोऽभिधावृत्त्या वायुं चेष्टकमाह हि ॥ प्रज्ञाशब्दो ज्ञानहेतुं बुद्धिं वक्ति स्वशक्तितः ॥ ३७ ॥ तच्चां-
त्यधिष्ठानतया तद्धेतुत्वोपचारतः ॥ ताभ्यामात्मा लक्ष्यमाणो ज्ञेयः शाखाग्रचंद्रवत् ॥ ३८ ॥ देहेंद्रियादयो भावा ज्ञानादिव्यापृ-
तिक्षमाः ॥ यस्य सन्निधिमात्रेण सोऽहमित्यवधारय ॥ ३९ ॥ अजडात्मवदाभांति यत्सान्निध्याज्जडा अपि ॥ देहेंद्रियमनःप्राणाः
सोऽहमित्यवधारय ॥४०॥ उपाधिलक्षितं तत्त्वं यदि बोद्धुं न शक्नुयाः ॥ तर्ह्युपाधिद्वयोपेतमुपास्व गुणसंयुतम् ॥४१॥ आयुष्यम-
मृतत्वं च गुणौ प्राणस्य संमतौ ॥ इहायुः प्राणतः स्वर्गे चामृतत्वमिति स्फुटम् ॥४२॥ सत्यसंकल्पता प्रज्ञागुणो ध्यानानुसारतः ॥
फलमाप्नोति कामी चेन्निष्कामस्तत्त्वमीक्षते ॥४३॥ उपास्त्यैकाग्र्यमाहृवाथ तत्त्वं वीक्षितुमादितः ॥ प्रज्ञाप्राणावुपाधी तौ विवि-
च्येतां यथातथम् ॥४४॥ श्रोत्रं त्वक्चक्षुषी जिह्वा घ्राणं धींद्रियपंचकम् ॥ वाक्पाणिपादपायूपस्थाः कर्मेंद्रियपंचकम् ॥४५॥ इंद्रि-
याणां प्रवृत्तिः स्यात्प्रज्ञालोचनपूर्विका ॥ प्राणवायुप्रेरिता चेत्येवं लोके व्यवस्थितिः ॥४६॥ तत्र मूढाः केचिदाहुर्युगपच्चक्षुरादयः ॥
सर्वेऽपि स्वस्वविषये प्रवर्तंत इतीदृशम् ॥४७॥ तदसन्निपुणोऽप्यत्र न शक्तः सूक्ष्ममीक्षितुम् ॥ कालाल्पत्वेन संछाद्य क्रमं धूर्तो

१ तटस्थलक्षणं । स्वरूपलक्षणम् । २ एकोऽपि न । ३ गुणक्रियादीनाम् ।

विडंबयेत् ॥ ४८ ॥ प्रज्ञाप्राणसहायेन विना नैवेंद्रियं क्वचित् ॥ प्रवर्तते सहायस्तु क्रमभावीति निश्चितः ॥ ४९ ॥ अन्यथा निखिलं वेदं धूर्तो ह्येकक्षणे पठेत् ॥ या प्रज्ञाप्राणयोर्वृत्तिः सा स्याद्वाग्वृत्तिवत्क्रमात् ॥ ५० ॥ प्रज्ञाप्राणानुग्रहेण वाग्यदाह तदेतरे ॥ चक्षुराद्या उपरतास्तामनुब्रुवते खलु ॥ ५१ ॥ स्वव्यापारे प्रवृत्ताश्चेत्प्रज्ञाप्राणानुकर्षणात् ॥ वाचो विघ्नो भवेद्धि-घ्राचरणं ह्यनुवादिता ॥ ५२ ॥ एवमन्यत्रापि योज्यमतः सर्वेऽपि संहताः ॥ एकैकविषयो ह्युक्तो व्यवहारः क्रमाद्भवेत् ॥ ॥ ५३ ॥ क्रमभावी विचित्रोऽयं व्यवहारश्चिदात्मना ॥ येनैकेनेक्ष्यते सोऽयमन्यः सर्वेभ्य इष्यताम् ॥ ५४ ॥ प्राणा वागा-दयः सर्वे किं समा उत विद्यते ॥ श्रेष्ठस्तेष्विति चेत्प्राणः श्रेष्ठो जीवनकृत्त्वतः ॥ ५५ ॥ तस्मादुपेक्ष्य वागादीन्प्राणोपाधिः समाश्रितः ॥ आत्मबोधाय किंचायं प्राण उत्थापयेद्वपुः ॥ ५६ ॥ ननु सुप्तावयं प्राणो देहं नोत्थापयत्यमुम् ॥ किंतु जागरणे तस्मात्प्रज्ञैवात्र प्रयोजिका ॥ ५७ ॥ चतुर्भिरुह्यते यत्तु सर्वशक्त्या शरीरकम् ॥ तूलायते तदेवाहंधियाघ्रातमितीक्ष्यते ॥ ५८ ॥ सत्यमेव ततः प्रज्ञोपाधिः प्राणवदाश्रितः ॥ प्रज्ञात्मा प्राण एवैको मिलित्वोपाधिरिष्यते ॥ ५९ ॥ द्वयोर्मृतौ जीवने च सहभावात्तदेकता ॥ उत्थापकत्वादुक्थं तदित्यैकाग्र्याय चिंतयेत् ॥ ६० ॥ तत्रैकाग्र्ये क्षमा बुद्धिर्बोद्धुं तत्साक्षिणं भवेत् ॥ जगद्धेतुतयाऽप्येष प्राणः स्वात्मोपलक्षकः ॥ ६१ ॥ एकादशेंद्रियाण्येषां विषयाश्च जगत्खलु ॥ सुप्तौ सर्वं जगल्लीनं प्राणो-पाधिक आत्मनि ॥ ६२ ॥ इंद्रियाण्येव लीयंते विषया नेति चेन्न तत् ॥ प्रातीतिकस्य जगतो मानाभावो लयो मतः ॥ ६३ ॥ प्रातीतिकत्वं वेदांतसिद्धांते जगतः स्फुटम् ॥ अतः सुप्तौ जगल्लीनं प्रबोधे जायते पुनः ॥ ६४ ॥ प्राणप्रतीतिरप्यस्य सुप्तौ नास्तीति चेत्तदा ॥ प्राणोक्तिरन्यदृष्ट्यैव प्राणे नात्मोपलक्ष्यते ॥ ६५ ॥ प्रबोधे स्वात्मनोऽक्षाणि जायंते विस्फुलिंगवत् ॥

तेभ्योऽभिमानिदेवाः स्युर्देवेभ्यो विषया इमे ॥ ६६ ॥ दृष्टिसृष्टिमिमां ब्रह्मानुभवी बहु मन्यते ॥ स्वप्नबोधात्स्वसंसारो लीयते स्वप्नवद्यतः ॥ ६७ ॥ न्यायेनानेन मरणे मूर्च्छादौ चोह्यतां लयः ॥ लीनस्य पुनरुत्पत्तौ व्यवहारक्रमं श्रृणु ॥ ६८ ॥ प्राणोपाधिकजीवात्मा यदा व्यवजिहीर्षति ॥ तदा वाक् सृजते शब्दं जीवो वाचा ब्रवीति तम् ॥ ६९ ॥ एवं सर्वत्र विज्ञेयं प्राणे सर्वाप्तिरीरिता ॥ प्रज्ञा प्राणादभिन्नाऽतस्तस्यां सर्वाप्तिरुच्यते ॥ ७० ॥ वाक् प्रज्ञाया एकमंशमभिमानाख्यमाश्रिता ॥ प्रज्ञाभिमानवशतः शब्दोच्चारणशक्तियुक् ॥ ७१ ॥ शरीरगा त्वगप्येवं शक्ताभूत् स्पर्शजे सुखे ॥ रतौ प्रजातावानंदे चोपस्थः शक्तिमानभूत् ॥ ७२ ॥ क्रीडा चोत्पादनं वीर्यमोक्षश्चोक्तमिदं त्रयम् ॥ ध्येये ज्ञेये च काम्यादौ चित्तं शक्तमभूत्खलु ॥ ७३ ॥ सर्वेंद्रियेषु प्रज्ञाया अभिमानोऽवधार्यताम् ॥ अन्वयव्यतिरेकाभ्यामुदाहार्योऽखिलेष्वसौ ॥ ७४ ॥ प्रज्ञया वाचमारुह्य जीवो नामाभिवक्ति च ॥ अन्यचित्तोऽभवं तेन नावोचमिति चोच्यते ॥ ७५ ॥ वक्ष्यामीत्यभिमानोऽयं वागारोह इतीर्यते ॥ ध्यास्यामीत्यभिमानात्तु चित्तारोहस्तथा भवेत् ॥ ७६ ॥ अभिमानोऽपि धीवृत्तिः सापि पूर्वं भवेदथ ॥ धिया ध्यानादिरित्येका धीः क्रमात्कुरुते द्वयम् ॥ ७७ ॥ यथा प्राणे जगत्सर्वं लयोत्पत्त्योरवस्थितम् ॥ प्रज्ञायां च तथा सर्वं स्थितिकाले व्यवस्थितम् ॥ ७८ ॥ प्रज्ञाप्राणौ ततो मुख्योपाधी स्वात्मावबोधने ॥ तद्द्वारेणावबोद्धव्यो जीवात्मादौ विवेकिना ॥ ७९ ॥ वाचा नामाभिवदनं यत्तत्स्यात्कर्तृपूर्वकम् ॥ क्रियात्वात्कृषिवत्कर्ता चाहमित्यनुभूयते ॥ ८० ॥ शब्दादिविषयेऽहंधीः केनापि न हि शक्यते ॥ देहेंद्रियेष्वपि तथा मदीयत्वावभासनात् ॥ ८१ ॥ आनखाग्रमहंकारो वपुर्व्याप्यावतिष्ठते ॥ चिद्बिंबप्रतिबिंबाभ्यां व्याप्तोऽसौ कर्तृतां व्रजेत् ॥ ८२ ॥ क्रियावांश्चेतनः कर्ताहंकारस्तादृशस्ततः ॥ कर्ता भूत्वाखिलैरक्षैर्व्यापारान्कु-

रुतेऽखिलान् ॥ ८२ ॥ जीवात्मानं विविच्येत्थं चेतनं प्राणधारिणम् ॥ विविच्यात्परमात्मानमानंदं शुद्धचेतनम् ॥ ८४ ॥
प्रतिबिंबाहंकृतिभ्यां बिंबं निष्कृष्य साक्षिणम् ॥ ब्रह्मेति विद्यात्सर्वस्य तस्मिन्नारोपितत्वतः ॥ ८५ ॥ प्रज्ञामात्रा भूतमात्रा
ग्राह्यग्राहकरूपतः ॥ संसारं निर्वहंत्यस्मिन्नात्मतत्त्वे प्रकल्पिताः ॥ ८६ ॥ चक्रस्यारास्त्वाश्रिता स्यान्नेमिर्नाभावरास्तथा ॥
अक्षेषु विषयास्तानि चात्मनि प्राणलक्षिते ॥ ८७ ॥ चेष्टाकल्पनहेतुत्वात्प्राणो धीकल्पनस्य च ॥ हेतुत्वेन भवेत्प्रज्ञा ततस्त्वा-
नंद एव हि ॥ ८८ ॥ परप्रेमास्पदतया सर्वेषां यो विभात्यसौ॥ नित्यानंदपरात्मा स्याज्जरामरणवर्जितः ॥ ८९ ॥ न पुण्येन
भवेद्देवो न पापेन पशुर्भवेत् ॥ चिच्छायावानहंकार एव स्यात्पुण्यपापवान् ॥ ९० ॥ तदीये पुण्यपापे द्वे देहस्थे च जरा-
मृती ॥ स्वात्मन्यारोपयेन्मूढस्ततो देवादिजन्मभाक् ॥ ९१ ॥ आरोपे बाधिते बोधात्कर्म स्याद्दग्धबीजवत् ॥ ततो जन्मां-
कुरो नास्ति निर्लेपे परमात्मनि ॥ ९२ ॥ कार्योपाधेरभावेऽपि कारणोपाधिमत्वतः ॥ कर्मास्यास्त्विति चेदीशः कर्माध्यक्षो
न कर्मकृत् ॥ ९३ ॥ कारयित्वा पुण्यमेष कर्तारं स्वर्गमापयेत् ॥ पापं तु कारयित्वा तं नरकं प्रापयेदसौ ॥९४ ॥ पर्जन्य-
वत्प्रेरकत्वान्नास्य वैषम्यमापतेत् ॥ शाल्यादीन्बहुधा वृष्टिर्वर्धयेद्विषमापि नो ॥ ९५ ॥ उत्तमाधमभावोऽत्र तत्तद्बीजेन
कारितः ॥ तारतम्यं च जीवेषु स्वस्ववासनया कृतम् ॥ ९६ ॥ मातृवत्पालयेल्लोकं शिक्षयेत्पितृवत्प्रभुः ॥स्वामी स्याद्राजव-
त्सोऽयं ममात्मेत्यवगम्यताम् ॥ ९७ ॥ मायोपाधौ स्थिते तस्य मिथ्यात्वं बुध्यते ततः॥ संसारी जीववन्नेशः स्वानंदैकरसो
ह्ययम् ॥ ९८ ॥ अखंडैकरसानंदो मुक्तोऽयं स्वात्मदृष्टितः ॥ संसारिदृष्ट्या सर्वेश इति विद्धि प्रतर्दन ॥ ९९॥ इंद्रानुग्रहतः

सोऽभूत्कृतकृत्यः प्रतर्दनः ॥ एतद्व्याख्यानतस्तुष्याद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १०० ॥ इति श्रीविद्यारण्यविरचिते अनुभूतिप्रकाशे कौषीतकीशाखाविवरणे इंद्रप्रतर्दनसंवादो नाम अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥

राजा बालाकये प्राह विप्राय ब्रह्मवेदनम् ॥ कौषीतक्याख्यशाखायामत्र स्पष्टीकरोमि तत् ॥ १ ॥ दृप्तो बालाकिरपरब्रह्मवित्स कदाचन ॥ अजातशत्रुं काशीशं बुबोधयिषुरागतः ॥ २ ॥ अजातशत्रुर्ब्रह्मात्मवेदनाच्छौर्यतोऽपि च ॥ अंतर्बहिश्च निःशत्रुः काश्यां राजा बभूव सः ॥ ३ ॥ गर्गगोत्रजविप्रोऽयं बालाकिर्नैव तत्त्ववित् ॥ किंतु प्राणोपासकोऽयं दर्पेण महतावृतः ॥ ४ ॥ राजन्बुभुत्सवे तुभ्यं परं ब्रह्म ब्रवाण्यहम् ॥ इत्युक्त्वादित्यपुरुषं ब्रह्मोपास्वेत्यवोचत ॥ ५ ॥ राजा निवार्य तं प्राह फलं ध्येयगुणानपि ॥ एवं पंचदश ब्रह्माण्यप्यत्रासाववोचत ॥ ६ ॥ चंद्रे विद्युति मेघे खे वायावग्नौ जलेऽपि च ॥ आदर्शे श्रवणे गंतृशब्दे छायाकृतावपि ॥ ७ ॥ देहे स्वप्ने दक्षिणेऽक्षिण्यपि वामेऽब्रवीत्क्रमात् ॥ सर्वत्र राज्ञा प्रत्युक्तो विप्रस्तूष्णीमवस्थितः ॥ ८ ॥ अजातशत्रू राजा तं परब्रह्मविदुक्तवान् ॥ परब्रह्म वदिष्यामीत्युक्तिस्तव मृषा भवेत् ॥ ९ ॥ जगतः पुरुषाणां च कर्तृ ब्रह्मेति बुध्यताम् ॥ बालाकिः परविद्यार्थं राजानमुपसन्नवान् ॥ १० ॥ राजा नांगीचकारैतत्स्वजातेरधमत्वतः ॥ गुरुत्वं नास्ति मे तुभ्यं ब्रह्म विज्ञापयाम्यहम् ॥ ११ ॥ इत्युक्त्वा पाणिना विप्रमादायांतःपुरं गतः ॥ सूत्रात्मैव परं ब्रह्म प्राणो जीव इतीदृशः ॥ १२ ॥ बालाकेर्निश्चयस्तस्य व्यावृत्त्यै स्पष्टमाह तम् ॥ सुषुप्ते पुरुषे प्राणो न लीनश्चक्षुरादिवत् ॥ १३ ॥ जीवश्चेत्प्रतिबुध्येत समाहूतः स्वनामभिः ॥ इति मत्वाह्वयत्प्राणं शास्त्रीयैस्तस्य नामभिः ॥ १४ ॥ नोत्तस्थौ स पुमान् किंतु शिष्य एवात्र पूर्ववत् ॥ यष्ट्यासौ ताडितः सुप्तः समुत्तस्थौ त्वरान्वितः ॥ १५ ॥

यथा भस्मावृतो वह्निर्वायुना ज्वाल्यते तथा ॥ प्राणो नात्मा बोधहीनो घटवद्यस्तु बुध्यते ॥ १६ ॥ इंद्रियैः सहितो भोक्ता जीवोऽसौ चेतनत्वतः ॥ द्वा सुपर्णेति मंत्रेण चेतनौ द्वावुदीरितौ ॥ १७ ॥ तयोरन्यतरो भोक्ताऽनश्नन्नन्यः प्रकाशते ॥ चिच्छायावानहंकारो व्याप्तो जागरणे पुमान् ॥ १८ ॥ इंद्रियैर्विषयान् भुंक्ते तं बोद्धारमबुध्यत ॥ प्राणात्मवाद्यसौ भोक्तृबोधेनैवातिविस्मितः ॥ १९ ॥ बुद्धं ब्रह्मेति संतुष्टो नान्यत्प्रष्टुमपैक्षत ॥ ज्ञापयिष्येऽहमित्येवं राज्ञा तस्मै प्रतिश्रुतम् ॥ २० ॥ शिष्टं बोधयितुं तस्मात्स्वयं प्रश्नांश्चकार सः ॥ मंदधीरपि यः श्रोता श्रद्धालुर्विनयान्वितः ॥ २१ ॥ अपृष्टेनापि वक्तव्या तस्मै विद्येति शास्त्रधीः ॥ यो भोक्ताऽत्रोत्थितः सोऽयं क्वाऽशयिष्ट पुरा क्व वा ॥ २२ ॥ अभूद्धीरहिता सुप्तिः कुतो वाऽगादयं पुमान् ॥ बालाकिना अविज्ञातमिदं सर्वमिति स्वयम् ॥ २३ ॥ निश्चित्य त्रितयस्यास्य निर्णयं स्पष्टमब्रवीत् ॥ हृदयं कमलाकारं देहमध्येऽस्त्यधोमुखम् ॥ २४ ॥ नाड्यस्तस्माद्विनिर्गत्य व्याप्नुवंत्यखिलं वपुः ॥ अहंकारोपाधिरात्मा जीवो भूत्वा हृदि स्थितः ॥ २५ ॥ नाडीभिः प्रसृतः सोऽक्षैर्जानन् जागरणे स्थितः ॥ बाह्यभोगप्रदं कर्म यदा क्षीणं तदा पुनः ॥ २६ ॥ वासनाभोगदे कर्मण्युद्बुद्धे स्वप्नभाग्भवेत् ॥ स्वप्ननाडीष्ववेक्ष्याथ कर्मणोऽस्यापि संक्षयात् ॥ २७ ॥ हृदि संकोचमाप्नोति सा सुषुप्तिरितीर्यते ॥ नाडीमूलानि हृत्पद्मे पुरीतद्वेष्टितेऽवसन् ॥ २८ ॥ यानि तेषु प्रविश्यांतर्लीयते परमात्मनि ॥ परमात्मा स्वतः पूर्णः सच्चिदानंदलक्षणः ॥ २९ ॥ सोऽहंकारपरिच्छिन्नो जीवत्वारोपवान्भवेत् ॥ अज्ञानकार्योऽहंकारोऽवस्थितः फलभुक्तये ॥ ३० ॥ फलदे कर्मणि क्षीणे लीयतेऽसौ स्वकारणे ॥ पूर्णैनैक्यमवाप्नोति परिच्छिन्नो यथा घटे ॥ ३१ ॥ नष्टे

१ इंद्रियाणि । २ नाडीषु । ३ अज्ञाने ।

अ० ९
॥२८॥

घटाकाश ऐक्यं वियता महता व्रजेत् ॥ यदा न कंचन स्वप्नं पश्येत्सुप्तस्तदाऽखिलम् ॥ ३२ ॥ विषयेंद्रियजातं यत्तत्प्राणे प्रविलीयते ॥ प्राणशब्दो वायुमाह परमात्मानमप्यसौ ॥ ३३ ॥ प्रविष्टचेष्टाहेतुत्वमुभयं[1]त्रापि विद्यते ॥ वायौ श्वासक्रियाः सर्वाः सृष्टिस्तु परमात्मनि ॥ ३४ ॥ दृष्टिभेदाद्द्वयोश्चाक्षलयो वक्तुं हि शक्यते ॥ सुप्तस्याक्षलयः प्राणवायाविति तटस्थधीः ॥ ३५ ॥ अद्वैते द्वैतविलयं मन्यते सुप्त उत्थितः ॥ सुप्ताभिप्रायमाश्रित्य परात्मनि जगल्लयः ॥ ३६ ॥ श्रुत्युक्तस्तेन पूर्वोक्तप्रश्नयोरुत्तरं भवेत् ॥ क्वैषोऽशयिष्ट कुत्रेयं सुप्तिस्तत्रोत्तरं क्रमात् ॥ ३७ ॥ परात्मन्यशयिष्टाऽभूदज्ञाने सुप्तिरित्यदः ॥ परिच्छिन्नस्य पूर्णात्मतादात्म्यं शयनं भवेत् ॥ ३८ ॥ साहंकारस्य जगतो विलयः सुप्तिरुच्यते ॥ कुत आगादिति प्रश्नस्योत्तरं दृश्यतामिदम् ॥ ३९ ॥ अज्ञानेनावृतात्पूर्णादागच्छति परात्मनः ॥ यदा प्रबुध्यते सुप्तस्तदाग्नेर्विस्फुलिंगवत् ॥ ४० ॥ प्राणा यथायथं तस्माज्जायंते परमात्मनः ॥ प्राणाभिमानिदेवानामग्न्यादीनां जनिस्ततः[2] ॥ ४१ ॥ लोक्यंते विषया अक्षैस्ते देवेभ्यः समुद्गताः ॥ सर्वसाधारणः सर्ग एकः प्रातिस्विको[3]ऽपरः ॥ ४२ ॥ आकाशादिक्रमादाद्यः प्राणादिक्रमतोऽपरः ॥ सर्वेषां प्राणिनां कर्मक्षये स्यात्प्रलयो महान् ॥ ४३ ॥ पुनः कर्मोद्भवे तेषां स्यान्महासृष्टिरीश्वरात् ॥ एकस्य कर्मणि क्षीणे प्रलयः सुप्तिनामभृत् ॥ ४४ ॥ पुनः कर्मोद्भवे तस्य सृष्टिः स्याज्जागराभिधा ॥ अद्वैततत्त्वबोधाय सृष्टिः सर्वत्र [4]कथ्यते ॥ ४५ ॥ अल्पा सा महती वास्तु सदद्वैतं विबुध्यते ॥ प्रौढस्य राजगेहस्य द्वारं स्यात्पुरतो महत् ॥ ४६ ॥ पृष्ठतोंऽतःपुरद्वारं चोरद्वाराख्यमल्पकम् ॥ महाद्वारेण सहसा दुर्लभं राजदर्शनम् ॥ ४७ ॥ जनसंमर्दबाहुल्याद्द्वाराणां च बहुत्वतः ॥

---

१ वाय्वात्मनोः । २ इंद्रियेभ्यः । ३ तत्तद्रूपेण जायमानः । ४ सर्वत्र हि श्रुतौ विरुद्धं सृष्टिगानं श्रूयते तत्कथं श्रद्धातव्यमित्याशङ्कायां नहि श्रुतिः सृष्टिक्रम प्रतिपादयितुं प्रवृत्ता अपित्वद्वैतात्मतत्त्वं तत्तु सर्वत्रैकरूपेणैव प्रतिपादितमित्याशयः ।

अल्पद्वारे स्वामिभक्तो हठाद्राजानमीक्षते ॥ ४८ ॥ दृष्टिसृष्ट्यानु[1]भूत्यर्थी वेत्त्यात्मानं तथा हठात् ॥ महासृष्ट्या तत्पदार्थमादौ ज्ञात्वा तथा पुनः ॥ ४९ ॥ त्वंपदार्थं शोधयित्वा वाक्याद्बोधो विलंबते ॥ तस्मादिहाजातशत्रुर्बालाकेरविलंबतः ॥ ५० ॥ प्रत्यग्ब्रह्मत्वबोधार्थं दृष्टिसृष्टिमवोचत ॥ सुप्तावासीद्यदज्ञानमहंकारलयोऽत्र हि ॥ ५१ ॥ सोऽहंकारः कर्मभोगकाले स्यात्पु-नरुद्गतः ॥ तेनावच्छिन्न आत्मापि कर्ता भोक्तापि पूर्ववत् ॥ ५२ ॥ भोक्तुरात्मन उत्पन्नं भोगसाधनमिंद्रियम् ॥ इंद्रियप्रे-रको देवानुग्रहस्तत उद्गतः ॥ ५३ ॥ अक्षेभ्योऽनुगृहीतेभ्यो लोका भांति समुद्गताः ॥ सेयं प्रातीतिकी सृष्टिस्तस्माज्जाता ततः स्वयम् ॥ ५४ ॥ जगत्कर्ता परात्मेति क्षणाद्बालोऽपि बुध्यते ॥ ईश्वरो महिमोपेतः सोऽप्यन्न इति वासना ॥ ५५ ॥ धीमतां चिरमारूढा वियदादिक्रमस्ततः ॥ किं बहूक्त्याऽस्तु या काचित्सृष्टिः सा मायिकी ततः[2] ॥ ५६ ॥ अद्वितीयानंद आत्मा सुषुप्तावनुभूयते ॥ अहंकारो मायिको यस्तदवच्छिन्नचेतनः ॥ ५७ ॥ आत्मा जागरणे कृत्स्नमानखं व्याप्नुयाद्वपुः ॥ गूढोऽग्निररणौ व्यापी तथा सुप्तौ चितिर्वपुः ॥ ५८ ॥ व्याप्नोत्यविद्यया गूढा[3] जागरे क्षुरवत्स्थिता ॥ नापितस्य क्षुराः पात्रे स्पष्टा भांति पृथक् स्थिताः ॥ ५९ ॥ चक्षुरादिषु चिल्लेखाः स्पष्टा भांति पृथक् तथा ॥ सर्वेऽपि करणात्मानः कर्त्रात्मान-मिमं सदा ॥ ६० ॥ अनुसृत्यैव तिष्ठंति श्रेष्ठिनं[4] स्वजना इव ॥ पुत्रमित्रादिभिः स्वीयैः सार्द्धं श्रेष्ठी धनी सदा ॥ ६१ ॥ भुंक्ते तेपि[5] तदिष्टार्थं कुर्वंतो भोजयंति तम्[6] ॥ एवं जीवः स्वकीयाक्षैः सार्द्धं शब्दादिकान्सदा ॥ ६२ ॥ भुंक्तेऽक्षाणि च शब्दादीन् गृह्णंति स्वामितुष्टये ॥ यत्र तिष्ठति भोक्तासौ सुप्तौ जागरणे पुनः ॥ ६३ ॥ यस्मादुदेति सोऽद्वैतः परमात्मेति

१ पुरुषः । २ ईश्वरात् । ३ चितिः । ४ श्रेष्ठिनं पुरुषम् । ५ ते पुत्रमित्रादयः । ६ श्रेष्ठिनं पुरुषम् ।

बुध्यताम् ॥ इत्थमद्वैतबोधार्थमहंकारे परेश्वरः ॥ ६४ ॥ स्पष्टचित्प्रतिबिंबोऽभूदिति श्रुत्यंतरे श्रुतम् ॥ यावदद्वैतमात्मान-
मिंद्रो नैव विजज्ञिवान् ॥ ६५ ॥ असुरा बहिरंतस्थास्तावदभ्यभवन्निमम् ॥ बहिष्ठा असुराः स्वर्गे स्थितमेनं बबाधिरे
॥ ६६ ॥ आंतरा असुराश्चित्ते कामाद्या दुःखदायिनः ॥ यदा विजज्ञावात्मानमसुरानखिलांस्तदा ॥ ६७ ॥ हत्वा जयेन
देवानां श्रेष्ठ्यं स्वाराज्यमाप्तवान् ॥ अजातशत्रुतामेति जातब्रह्मात्मबोधतः ॥ ६८ ॥ अंतर्बहिर्वा कः शत्रुर्मम सर्वात्मद-
र्शिनः ॥ ब्रह्माद्याः स्थावरांता ये प्राणिनो मम ते वपुः ॥ ६९ ॥ कामक्रोधादयो दोषा जायेरन्मे कुतोऽन्यतः ॥ असुराणां
स्वात्मताप्तावसुरत्वं हतं भवेत् ॥ ७० ॥ अयमेव जयस्तस्य देवेभ्यः श्रेष्ठता ततः ॥ अद्वैतमपराधीनं स्वाराट् स्यात्तेन
तत्त्ववित् ॥ ७१ ॥ आत्मानं बोधयित्वैषामधिपोऽधिकपालनात् ॥ नैतदिंद्रस्य माहात्म्यं किंतु ज्ञानस्य तत्त्वतः ॥ ७२ ॥
अन्योऽप्यद्वैतमात्मानं वेत्ति चेदिंद्रवद्भवेत् ॥ अजातशत्रुर्बालाकिं विप्रमित्थमबोधयत् ॥ ७३ ॥ तथैवोत्तमतागर्वं त्यक्त्वा
जानीत बुद्धिमान् ॥ विद्वानप्युपसन्नाय दद्याद्विद्यां महादरात् ॥ ७४ ॥ देयात्ताभ्यां स्वभावं तं विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ ७५ ॥
इति श्रीविद्यारण्यविरचिते अनुभूतिप्रकाशे कौषीतकीशाखोपनिषद्विवरणो नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥
मैत्रायणीयनाम्नी या शाखा सा याजुषी मता ॥ तस्यां शाकायन्यमुनिर्बोधयामास भूपतिम् ॥ १ ॥ बृहद्रथः स्वस्य राज्ये
पुत्रं संस्थाप्य निर्गतः ॥ वने महत्तपस्तप्त्वा विद्यार्थं मुनिमाययौ ॥ २ ॥ अशाश्वतं शरीरं मे कदा यायात्ततः पुरा ॥
ज्ञास्याम्यात्मानमात्मज्ञो मुनिर्मां बोधयिष्यतु ॥ ३ ॥ इत्यभिप्रेत्य साष्टांगं प्रणिपत्य भुवि स्थितः ॥ वृणीष्व वरमित्युक्तो

१ अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य नामरूपे व्याकरवाणीत्यादौ । २ एतदमृतमभयमेतद्ब्रह्मेत्यादिरूपेण विजज्ञौ ।

वृतवानात्मवेदनम् ॥ ४ ॥ राज्ञां भोगप्रधानानामात्मज्ञानं सुदुःशकम् ॥ वृणीष्व कामानित्युक्तः स मुनेः पादमग्रहीत् ॥ ५॥ पादं स्वमूर्ध्न्यवस्थाप्य स्ववैराग्यं प्रकाशयन् ॥ आधारे करणे दोषानवोचद्भोक्तृभोगयोः ॥ ६ ॥ भोगाधिकरणं देहस्तस्य दोषा इमे स्फुटाः ॥ अस्थिचर्मस्नायु[1]मज्जामांसशुक्रादयोऽखिलाः ॥ ७ ॥ बीभत्साः[2] करणेष्वेषु मज्जता[3] भुज्यते कथम् ॥ विट्पूर्णखाते मग्नः सन् भुंक्ते कोऽपि न बुद्धिमान् ॥ ८ ॥ पुरा त्वविद्ययाच्छन्नदोषोऽहं भुक्तवांस्ततः ॥ बालोऽपि मूढो यत्किंचिद्द्याद्विष्ठादिकं तथा ॥ ९ ॥ भोगाधिकरणे दोषा आसतां भोगसाधने ॥ चित्तेऽपि बहवो दोषा वर्तंते हि निरंतरम् ॥ १० ॥ कामक्रोधौ लोभमोहौ विषादेर्ष्याभयादयः ॥ ये संत्येतैर्ग्रस्तचित्ते भोगिनः किं सुखं भवेत् ॥ ११ ॥ श्रूयतां भोक्तृदोषाश्च भोक्तारो बहवो मताः ॥ देहाभिमानिनो जीवा उत्तमा मध्यमाधमाः ॥ १२ ॥ दरिद्रा अधमा ज्ञेया मध्यमाश्चक्रवर्तिनः ॥ गंधर्वाद्या उत्तमाः स्युस्ते सर्वेऽपि क्षयिष्णवः[4] ॥ १३ ॥ उत्पन्नध्वंसिनो यद्वत्स्युर्दंशमशकादयः ॥ तथैव सर्वभोक्तारो म्रियंते स्वायुषः क्षये ॥ १४ ॥ भोक्ता न म्रियते किंतु देह एवेति चेच्छृणु ॥ देहस्थस्यैव भोक्तृत्वं तन्नश्येद्वपुषा सह ॥ १५ ॥ दरिद्राणां भोगहेतुः श्रीर्भृत्याश्च न संत्यथ ॥ सुद्युम्न[5]प्रमुखानां ते विद्यंते चक्रवर्तिनाम् ॥ १६ ॥ इति चेत्संतु सर्वेषां मिषतामेव मध्यगः ॥ म्रियते चक्रवर्ती तां संत्यज्य महतीं श्रियम् ॥ १७ ॥ अंतर्धानादिशक्तिश्चेद्गंधर्वादिषु विद्यते ॥ विद्यतां नाम मृत्युस्तु तेषां शास्त्रेषु कथ्यते ॥ १८ ॥ भोक्तॄणां नश्वराणां को भोगः स्यान्मृत्युचिंतया ॥ शयानो भुवि नो कश्चिन्मुमूर्षुर्धनमिच्छति ॥ १९ ॥ तिष्ठत्यसौ भोक्तृदोषो भोग्येऽपि श्रूयतामयम् ॥ अब्धिगिर्यादिकं सर्वं नश्वरं किमुतेतरत् ॥ २० ॥

१ नाडी । २ दुर्गंधाः । ३ पुरुषेण । ४ नाकस्य पृष्ठे ते सुकृतेऽनुभूत्वेमं लोकं हीनतरं चाविशन्तीति श्रुतेः । ५ मुनिः शंकते । ६ पश्यताम् । ७ मुनिः शंकते ।

दोषान् सोढ्वा सकृद्भुक्तः संसारो नश्यतीति चेत् ॥ न भोगैराश्रितस्यास्य संसारावृत्तिदर्शनात् ॥ २१ ॥ भोगकाले कृतं कर्म कुतो जन्म ददाति नो ॥ अंधकूपस्थितो भेक इवाहं संसृतिस्थितः ॥ २२ ॥ संसारकूपपतितमस्मादुद्धर्तुमर्हसि ॥ त्वमेव गतिरस्माकमन्या कापि न विद्यते ॥ २३ ॥ राज्ञोऽस्य तीव्रवैराग्यं दृष्ट्वा मुख्याधिकारिताम् ॥ तमाह कृतकृत्यस्त्वमात्मज्ञोऽसि न संशयः ॥ २४ ॥ यज्ञदानादि कृत्यं ते जातं विविदिषोदयात् ॥ सफलं न पुनः कर्म कर्तव्यं तेऽत्र विद्यते ॥ २५ ॥ विषयासक्तिरेवास्य ज्ञानस्य प्रतिबंधिका ॥ एषा तु नास्ति ते ज्ञानं हस्तप्राप्तमिव स्थितम् ॥ २६ ॥ संसारहेयतां बुद्ध्वा त्यक्ते तस्मिन्नशेषतः ॥ योऽवशिष्टो भाति सोऽयमेवात्मेत्यवगच्छ भोः ॥ २७ ॥ अवशिष्टोऽयमात्मासावहमित्येव गम्यते ॥ मतभेदादहंबुद्धिर्बहुष्वस्त्यत्र को भवेत् ॥ २८ ॥ देहः कर्ता च साक्षीति त्रयो वादिभिरीरिताः ॥ आत्मानस्तेषु कतमो भवतोऽभिमतो वद ॥ २९ ॥ साक्ष्यात्माभिमतो नान्यौ तयोर्दोषास्त्वयेरिताः ॥ संसारांतःपातिनौ तौ न तयोरात्मतोचिता ॥ ३० ॥ चाक्षुषव्यवहारेऽस्य भासकत्वेन साक्षिता ॥ विवेक्तुं शक्यते तस्मादक्ष्युपाधौ स उच्यते ॥ ३१ ॥ देहमध्येऽस्ति हृत्पद्मं नाडीयुतमधोमुखम् ॥ नाड्यस्तूर्ध्वमधश्चैतं देहं व्याप्य व्यवस्थिताः ॥ ३२ ॥ अहंकारोऽत्र चिद्युक्तः कर्ता भोक्ता हृदि स्थितः ॥ मनोंतःकरणं स्थित्वा हृदि वृत्त्या बहिर्व्रजेत् ॥ ३३ ॥ रश्मिवत्प्रसृता वृत्तिर्नाड्याप्नोत्यक्षिगोलकम् ॥ अस्वतंत्रा बहिश्चक्षुरिंद्रियेण सह व्रजेत् ॥ ३४ ॥ वृत्त्यवच्छिन्नचैतन्यं घटाकाशवदेतया ॥ वृत्त्या सह बहिर्गत्वा तत्राज्ञानं नुदेत्[1] क्षणात् ॥ ३५ ॥ तद्वृत्त्यागमनात्पूर्वमज्ञानेन समावृतम् ॥ बाह्यं जगत्तदज्ञानं तया वृत्त्याऽपसार्यते[2] ॥ ३६ ॥ वर्तिनिष्ठो

१ नाशयेत् । २दूरीक्रियते ।

यथा दीपस्तमो नाशयते तथा ॥ चैतन्यं वृत्तिनिष्ठं यत्तदज्ञानस्य नाशकम् ॥ ३७ ॥ एष हृन्निष्ठचैतन्यपदार्थोऽक्ष्णा बहिर्गतः ॥ व्याप्नुवन्निखिलं तत्र व्यथां नाप्नोति कांचन ॥ ३८ ॥ प्रतिकूलात्तु विषयाद्या व्यथा सा तु मानसी ॥ न चैतन्यगतेत्येवमाचार्याः स्पष्टमब्रुवन् ॥ ३९ ॥ दुःखी यदि भवेदात्मा कः साक्षी दुःखिनो भवेत् ॥ दुःखिनः साक्षिता नैव साक्षिणो दुःखिता तथा ॥ ४० ॥ नर्ते स्याद्विक्रियां दुःखी साक्षिता का विकारिणः ॥ धीविक्रियासहस्राणां साक्ष्यतोऽहमविक्रियः ॥ ४१ ॥ यः साक्षी चित्पदार्थोऽसौ जीवात्मा तस्य जीवता ॥ अहंकारेण तादात्म्यभ्रांत्यैव परिकल्पिता ॥ ४२ ॥ आत्माहंकारदेहाभ्यां युक्तः कलुषितः पुरा ॥ विवेचितः स्थूलदेहादीषदेव प्रसीदति ॥ ४३ ॥ बोधयित्वा जीवतत्त्वं जीवस्य ब्रह्मरूपताम् ॥ बोधयामास सोऽप्यात्मा स्वेन रूपेण तिष्ठति ॥ ४४ ॥ अहंकाराद्विविक्तश्चेत्तदा सम्यक् प्रसीदति ॥ आधिव्याध्याख्यकालुष्यं न चिन्मात्रेऽस्ति किंचन ॥ ४५ ॥ एष साक्षीसंप्रसादो देहद्वयसमुत्थितः ॥ शास्त्रसिद्धं परं ब्रह्म ज्योतिः प्राप्नोति वाक्यतः ॥ ४६ ॥ मत्तोऽन्यद्ब्रह्म परमं स्वप्रकाशमिति भ्रमः ॥ पुरासीत्तत्त्वमस्यादिवाक्येनासौ निवर्तते ॥ ४७ ॥ अब्रह्मत्वभ्रमापायो ज्योतिःप्राप्तिरितीर्यते ॥ ततोऽयं ब्रह्मणा स्वेन रूपेण व्यवतिष्ठते ॥ ४८ ॥ एवं व्यवस्थिते योऽसावात्मानुभवगोचरः ॥ स एव मृतिभीत्यादिरहितं ब्रह्म नेतरत् ॥ ४९ ॥ श्रवणं मननं ध्यानं विद्यायाः साधनं त्रयम् ॥ अज्ञानं संशयो भ्रांतिरित्येतेषां निवर्तकम् ॥ ५० ॥ गुरूपदेशश्रवणादज्ञानं विनिवर्तते ॥ उपपत्तिपरामर्शात्संशयानां निवर्तनम् ॥ ५१ ॥ निरंतरध्यानतस्तु नश्यति भ्रांतिवासना ॥ राजन् ते श्रवणं जातं मननं कुरु यत्नतः ॥ ५२ ॥ प्रमाणे संप्रदाये वा तत्त्वे वा संशयो भवेत् ॥ उदितेऽनुदिते वेति होमः शास्त्राद्विकल्पितः ॥ ५३ ॥

न तथा ब्रह्मविद्येयं सर्वोपनिषदीरणात् ॥ न प्रमाणे संशयोऽतः संप्रदायेऽपि नास्त्यसौ ॥ ५४ ॥ शाखाप्रवर्तको मैत्रो मह्यमाह न चापरः ॥ सोऽपि किंचिदुपाख्यानमुदाहृत्य ममाब्रवीत् ॥ ५५ ॥ तत्त्वस्य संशयोऽपैति तदाख्यानमिदं शृणु ॥ मुनयो वालखिल्या ये ते प्रजापतिमब्रुवन् ॥ ५६ ॥ अचेतनं शरीरं तत्केन चेतनवत्कृतम् ॥ प्रेरको वास्य को ब्रूहीत्युक्तः प्रत्यब्रवीदसौ ॥ ५७ ॥ वेदानामुत्तरे भागे श्रूयते परमेश्वरः ॥ स करोत्युभयं तस्य तात्त्विकं रूपमुच्यते ॥ ५८ ॥ अज्ञानमिश्रणाभावात् शुद्धः पापविवर्जनात् ॥ पूतो रूपेण नाम्ना च हीनत्वाच्छून्यमुच्यते ॥ ५९ ॥ शांतः क्रोधादिराहित्यादप्राणोऽचेष्टकत्वतः ॥ ईशत्वोपाधिराहित्यादनीशात्मा स्वतो भवेत् ॥ ६० ॥ कार्योपाधिरयं जीवः कारणोपाधिरीश्वरः ॥ कार्यकारणतां हित्वा पूर्णबोधोऽवशिष्यते ॥ ६१ ॥ देशात्कालाद्वस्तुतश्च परिच्छेदविवर्जनात् ॥ अनंतोपक्षयाभावादक्षयोऽचलनात्स्थिरः ॥ ६२ ॥ नित्यस्फूर्त्या शाश्वतोऽयमजो जन्मादिवर्जनात् ॥ स्वतंत्रो न पराधीनः स्वमहिम्नैव तिष्ठति ॥ ६३ ॥ महिमाश्चर्यरूपत्वादखंडैकरसात्मता ॥ आधारांतरराहित्यात्स्थितिरत्रोपचर्यते ॥ ६४ ॥ अनिच्छस्येदृशस्यैतद्देहनिर्वहणं कथम् ॥ इति चेत्स्वांशरूपेण देहेऽवस्थाय निर्वहेत् ॥ ६५ ॥ स एवोक्तो देहसाक्षी विद्वद्भिरनुभूयते ॥ नेतरैः सूक्ष्मरूपोऽयमिंद्रियाविषयत्वतः ॥ ६६ ॥ पूर्णत्वात्पुरुषाख्येऽसौ देहे स्वांशेन वर्तते ॥ बुद्धिपूर्वं यथा सुप्तः स्वेच्छया प्रतिबुध्यते ॥ ६७ ॥ अध्यापकः प्रदोषेषु मध्यरात्रे प्रबुध्यते ॥ स्वेच्छया परमात्मापि तथात्रांशेन वर्तताम् ॥ ६८ ॥ प्रतिदेहं तु चिन्मात्रो घटाकाश इव स्थितः ॥ देहं साक्षितया जानन् क्षेत्रज्ञ इति कथ्यते ॥ ६९ ॥ संकल्पाध्यवसाया-

---

१ परमेश्वरस्य यथार्थरूपम् ।

भिमानैरेषोऽनुमीयताम् ॥ सर्वैरक्षैरुपेतत्वात्संकल्पाद्यस्य संभवेत् ॥ ७० ॥ तेनावच्छिन्नचैतन्यरूपेणेदं वपुः सदा ॥
चेतनीकृत्य कार्येषु प्रेर्यतेऽश्वैर्यथा रथः ॥ ७१ ॥ अखंडैकरसस्यांशो नेति चेच्छ्रूयतामिदम् ॥ अखंडैकरसात्मैव माययेश्वरता-
मगात् ॥ ७२ ॥ मायाया अनृतत्वेन नाखंडत्वं विरुध्यते ॥ मायायां स्वच्छरूपायामात्मायं प्रतिबिंबति ॥ ७३ ॥ तदुपा
धिक ईशोऽभूत्सृष्टेः प्रागेक एव सः ॥ अतो नारमतैकाकी राजामात्यादिको यथा ॥ ७४ ॥ द्यूतक्रीडामिवेशोऽसौ सृष्टि-
क्रीडामवैक्षत ॥ द्रव्यांतरमुपादानमदृष्ट्वा स्वं व्यचारयत् ॥ ७५ ॥ बहुस्यामहमेवात्र प्रजारूपीति चिंतयन् ॥ देहान-
सृजत स्थूलान्पाषाणप्रतिमा इव ॥ ७६ ॥ स्वयमेव यथा स्वप्ने गिरिनद्यादिरूपतः ॥ कल्पितो भात्यसावात्मा भात्वेवं
वहुरूपतः ॥ ७७ ॥ ज्ञानक्रियाशक्तिहीना देहाः क्रीडार्थमक्षमाः ॥ इत्यालोच्य क्रियाशक्तिः प्राणो भूत्वांतराविशत् ॥७८॥
श्वासाधोगत्यन्नसाम्योद्गारादिव्याप्तिसिद्धये ॥ पंचधा व्यभजत्प्राणं प्राणोपाधिक ईश्वरः ॥ ७९ ॥ उपांश्वंतर्यामिसंज्ञौ
ग्रहौ द्वौ सोमयाजिनः ॥ नियतौ तद्वदुच्छ्वासनिश्वासौ प्राणिनामपि ॥ ८० ॥ लोहकारः स्वहस्ताभ्यां पर्यायेण दृतिद्वयात् ॥
वह्निं ज्वालयते यद्वज्जाठरो ज्वाल्यतेऽनलः ॥ ८१ ॥ निश्वासोच्छ्वाससंदीप्तो भुक्तं पाचयतेऽनलः ॥ ईशस्य जाठराग्नि-
त्वाकारो भगवतेरितः ॥ ८२ ॥ अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः ॥ प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नं चतुर्विधम् ॥८३॥
कर्णौ पिधाय यं घोषं शृणोत्यंतः स जाठरान् ॥ वह्नेर्जातो मुमूर्षुस्तु नैनं घोषं शृणोति हि ॥ ८४ ॥ औष्ण्योपेतं पंचविधा
प्राणलिंगाभिधं वपुः ॥ प्राणोपाधिकचिद्रूपो ज्ञानशक्त्यापि युज्यते ॥८५॥ ततो मनोमयो भूत्वा सत्यसंकल्पतां व्रजेत् ॥
यत्संकल्पयते जीवस्तत्करोत्येव सर्वथा ॥ ८६ ॥ हृदि स्थितः सन् शब्दादीन् भुंजेऽहं विषयानिति ॥ संकल्प्याक्षाणि सृष्ट्वा

अ० १०
॥३२॥

तैर्भुंक्तेऽक्षैर्विषयान्सदा ॥८७॥ देहो रथः पंच हयास्तस्य कर्मेंद्रियाणि हि ॥ ज्ञानेंद्रियाणि यानि स्युस्तानि बंधनरज्जवः ॥ ८८ ॥ मनोऽत्र सारथिः सर्वैरवच्छिन्नेशतां व्रजन् ॥ चिदात्मा चेतनं देहं कृत्वा प्रेरयते सदा ॥ ८९ ॥ तस्यापाये[1] मृतो देहोऽचेतनो न प्रवर्तते ॥ चिदंशस्य प्रेरकत्वं ब्रवीति भगवान् स्फुटम् ॥ ९० ॥ ममैवांशो जीवलोके जीवभूतः सनातनः ॥ मनःषष्ठानींद्रियाणि प्रकृतिस्थानि कर्षति ॥ ९१ ॥ अवच्छिन्नश्चिदात्माऽसौ स्वतो नेच्छति किंचन ॥ न भुंक्ते सुखदुःखे च तस्मिन्नारोप्यतेऽखिलम् ॥ ९२ ॥ सर्वेष्वपि शरीरेषु भाति तद्धर्मवानिव ॥ न तिष्ठति स्वतस्तेषु नापि तद्धर्मसंयुतः ॥ ९३ ॥ ज्ञानेंद्रियैर्न दृश्योऽयं ग्राह्यः कर्मेंद्रियैर्न च ॥ स्वरूपसौक्ष्म्यादव्यक्तो वेदांतैरेव बुध्यते ॥ ९४ ॥ निर्ममत्वात्सर्वगोऽपि शरीरेषु च तिष्ठति ॥ अकर्ताऽप्यनभिज्ञैस्तु कर्तेवासौ विभाव्यते ॥ ९५ ॥ वेदानामुत्तरे भागे इत्यादिग्रंथवर्णितम् ॥ आत्मनो वास्तवं रूपं कर्तृत्वं नास्य विद्यते ॥ ९६ ॥ स सर्वोपनिषत्सिद्ध एष हृद्युपलभ्यते ॥ शुद्धः स्थिरोऽचलो नास्य कर्मलेपोऽस्ति कश्चन ॥ ९७ ॥ अव्यग्रो[2] निस्पृहस्तूष्णीमुदासीन इव स्थितः ॥ स्वस्थो विक्षेपराहित्यादित्यात्मानं प्रपश्यत ॥ ९८ ॥ ईदृशोऽप्यज्ञदृष्ट्याऽसौ सत्वादिगुणधारिणा ॥ मायापटेन संछन्नो भुंजान इव लक्ष्यते ॥ ९९ ॥ इत्थं बोधितवानेष वालखिल्यान्प्रजापतिः ॥ तत्त्वं बुध्वाऽथ पप्रच्छुः कः संसारीति ते गुरुम् ॥ १०० ॥ श्रूयतां परमात्मोक्तस्तस्मादन्योऽस्ति कश्चन ॥ भूतात्माख्यो निकृष्टोऽयं पुण्यपापफलैर्युतः ॥ १ ॥ विप्रक्षत्रादिसद्योनिं श्ववराहादिकामपि ॥ असद्योनिमवाप्नोति भूलोके जन्म चेत्तदा ॥ २ ॥ अन्यत्र जन्म चेत्तर्हि पुण्येन स्वर्गमश्नुते ॥ पापेन नरकं द्वंद्वैरभिभूतः परिभ्रमेत् ॥ ३ ॥ मानावसानौ

१ अपाये दूरगमने सति । २ अचंचलः ।

शीतोष्णे द्वंद्वानीत्यादिकानि हि ॥ यो भूतात्मोदितः सोऽथ विस्पष्टमभिधीयते ॥ ४ ॥ अपंचीकृतभूतैर्यज्जातं सूक्ष्मं वपुर्हि तत् ॥ भूतैः पंचीकृतैर्जातं यत्तत्स्थूलमिदं वपुः ॥ ५ ॥ ज्ञानाक्षाणां क्रियाक्षाणां वायूनां पंचकत्रयम् ॥ मनोऽहंकार इत्येवं लिंगं सप्तदशात्मकम् ॥ ६ ॥ अहंकारे भौतिके यच्चैतन्यं प्रतिबिंबितम् ॥ स भूतात्माऽत्र चिद्विंबं निर्लेपं ब्रह्म कथ्यते ॥७॥ भूतात्मा प्रकृतेर्जातैर्गुणैरेषोऽभिभूयते ॥ तमोगुणाभिभूतत्वात्स्वात्मस्थं ब्रह्म नेक्षते ॥ ८ ॥ अधिष्ठानतया ब्रह्म भूतात्मन्यपि तिष्ठति ॥ पद्मपत्रे नीरबिंदुरसंश्लिष्टो यथा तथा ॥ ९ ॥ ईदृशोऽपीश्वरो मायायुक्तः सन् प्रेरयत्यमुम् ॥ भूतात्मानं स भूतात्मा विविनक्तीश्वरं न तम् ॥ १० ॥ सुखैर्वैषयिकैः सत्वगुणोद्भूतैः प्रतृप्यति ॥ उद्रेके रजसः सोऽयं कलुषीक्रियते भृशम् ॥ ११ ॥ तदानीमतिचांचल्याल्लुप्यते ह्यखिलात्फलात् ॥ कृषिं प्रक्रम्य तां त्यक्त्वा तपः कुर्वंस्त्यजेददः ॥ १२ ॥ तत्तत्फले सस्पृहत्वाद्व्यग्रो नाप्नोत्यसौ सुखम् ॥ अहंकारेण बद्धः स्याज्जालेन विहगो यथा ॥ १३ ॥ संसारभ्रमणं तस्य प्रोक्तं शाखांतरेष्वपि ॥ करणप्रेरकः कर्ता भूतात्मा संसरत्ययम् ॥ १४ ॥ चैतन्येन हि पूर्णेन सोंऽतर्व्याप्तस्ततश्चिति ॥ भ्रांत्यारोपेण संसारस्तत्रासौ न तु वास्तवः ॥ १५ ॥ दृष्टांतोऽत्राग्निना व्याप्तो लोहपिंडोऽभिधीयते ॥ तप्तलोहं मुद्गरेण हतं बहुविधं भवेत् ॥ १६ ॥ अहंकारे चिदाभासो भूतात्मा साक्षिभासितः ॥ हन्यमानो गुणैः सत्वादिभिर्बहुविधो भवेत् ॥ १७ ॥ यज्जन्म योनिलक्षाणां भवेच्चतुरशीतिषु ॥ सोऽयं बहुविधो भावो लोहे दात्रकुठारवत् ॥ १८ ॥ कुलालेन यथा चक्रं तथा मायाविना गुणाः ॥ सत्वादयः प्रेरिताः स्युस्तैश्च जन्मान्यनेकधा ॥ १९ ॥ लोहे मुद्गरघातेन नाग्नेर्बाधस्तथा गुणैः ॥ भूतात्मोपद्रवेणास्य साक्षिणो नास्त्युपद्रवः ॥ २० ॥ एकैकदेहो नरको भवेद्भूतात्मनो महान् ॥ मैथुनोद्भूत्यादिदोषाः प्रसिद्धा एव देहिनाम्

॥ २१ ॥ देहे दोषा यथा चित्ते दोषास्तद्वदनेकशः ॥ संमोहाद्यास्तामसाः स्युस्तृष्णाद्या राजसा मताः ॥ २२ ॥ भूतात्मा तैः प्रेरितः संस्तैस्तैस्तामसराजसैः ॥ कर्मभिर्बहुधा देहानवाप्नोति पुनः पुनः ॥ २३ ॥ श्रुत्वा संसारिणं वालखिल्या विस्मयमाययुः ॥ संसारस्य प्रतीकारं पप्रच्छुर्मुनयः पुनः ॥ २४ ॥ शाम्येद्भूतात्मता येन चिदात्मत्वं तु शिष्यते ॥ तमुपायं गुरो ब्रूहीत्युक्तः सन् गुरुरुक्तवान् ॥ २५ ॥ नद्यूर्म्यादिकदृष्टांतैः संसारस्याप्यनिष्टताम् ॥ मिथ्यात्वं च विनिश्चित्य व्रजेज्ज्ञानाधिकारिताम् ॥ २६ ॥ या वेदेनोदिता विद्या सा भूतात्मप्रतिक्रिया ॥ तपो योगः स्तुतिर्बोधश्चोक्तं वेदे चतुष्टयम् ॥ २७ ॥ स्वाश्रमोचितधर्मो यः स एवास्य तपो भवेत् ॥ शांताः स्युर्मोहतृष्णाद्यास्तेन तामसराजसाः ॥ २८ ॥ तच्छांतौ सत्ववृद्धिः स्यात्सत्वेनैकाग्रता धियः ॥ तयात्मतत्त्वानुभवस्ततो मुक्तो न संसरेत् ॥ २९ ॥ निरिंधनाग्निवच्चित्तं शाम्येद्योगेन कारणे ॥ संस्कारमात्रशेषत्वान्न धीः संसर्तुमर्हति ॥ ३० ॥ तदानीं जीवचैतन्यं ब्रह्मण्येकीभवेद्यथा ॥ जले जलं वह्निरग्नौ व्योम्नि व्योम स्थितं तथा ॥ ३१ ॥ अद्वैतमनुभूयास्मिन्समाधौ व्युत्थितः पुनः ॥ स्तुवन्सर्वात्मतां तस्य ब्रह्मणोऽनुस्मरेत्सदा ॥ ३२ ॥ कुत्सो मुनिर्यथाऽस्तौषीत्त्वं ब्रह्मेत्यादिना तथा ॥ स्तुवन्नपनुदेद्द्वैतवासनां चिरमाश्रिताम् ॥ ३३ ॥ योगादद्वैतविज्ञाने वासनायाश्च संक्षये ॥ संत्यज्य जीवताभ्रांतिं परमात्मत्वमाप्नुयात् ॥ ३४ ॥ सा भ्रांतिस्तमसा जन्या तमस्त्वाश्रितमात्मनि ॥ परमात्मत्वमावृत्त्य कल्पयेज्जीवताभ्रमम् ॥ ३५ ॥ यदावरकमज्ञानमात्माऽस्मिन्प्रतिबिंबति ॥ ईश्वरः प्रतिबिंबोऽसौ सृष्ट्यादीनां प्रवर्तकः ॥ ३६ ॥ यदज्ञानं विक्रियते भवत्येष तमोगुणः ॥ दृश्यमानं जगदिदं तम एवाभवत्पुरा

१ इष्टरहितत्वम् । २ नाशहेतुः ।

॥ ३७ ॥ ईशेन प्रेरितं तत्स्याद्रजो जलतरंगवत् ॥ रजोऽपि प्रेरितं तद्वत्सत्वमेव गुणत्रयम् ॥ ३८ ॥ समष्टिरूपोऽहंकारः सत्वात्सारः समुद्धृतः ॥ चिद्बिंबप्रतिबिंबाभ्यां युक्तोऽसौ चेतनो भवेत् ॥ ३९ ॥ प्रतिदेहं व्यष्टिरूपक्षेत्रज्ञत्वेन तिष्ठति ॥ संकल्पोऽध्यवसायश्च देहे तत्सत्वसाधकः ॥ ४० ॥ हिरण्यगर्भो वेदेषु समष्टिव्यष्टिरूपधृक् ॥ श्रूयते यः स सूत्रात्मा प्रजापतिरिहोदितः ॥ ४१ ॥ तस्य श्रेष्ठास्त्रयो देहाः सृष्ट्यंतस्थितिहेतवः ॥ ब्रह्मा रुद्रो विष्णुरिति गुणत्रयसमुद्भताः ॥ ४२ ॥ यो यः सृजति लोकेऽस्मिन्ब्रह्मा तत्राभिमन्यते ॥ नाशाभिमानी रुद्रोऽयं विष्णुः स्थित्यभिमानवान् ॥ ४३ ॥ प्रजापतिस्त्रिधा भूत्वा भूयोऽपि बहुधाऽभवत् ॥ वसुरुद्रादित्यभेदैर्गिरिनद्यादिभेदतः ॥ ४४ ॥ आत्मन्यध्यारोप एवं प्रोक्तो मायाविनिर्मितः ॥ आत्माऽधिष्ठानरूपेण प्रविष्टः सर्ववस्तुषु ॥ ४५ ॥ इत्थं विवेचितश्चात्मा भात्याधिक्येन पालकः ॥ नाधिष्ठानं विना किंचिदारोप्यं बाध्यते क्वचित् ॥ ४६ ॥ आरोपितस्य सर्वस्याधिष्ठानं तत्त्वमीक्षते ॥ तस्मादंतर्बहिश्चात्मा स्थितः सर्वेषु वस्तुषु ॥ ४७ ॥ प्रजापतिर्वालखिल्यान्मुनीनेवमबूबुधत् ॥ शाकायन्यः कथामेतां राज्ञे प्रोवाच धीमते ॥ ४८ ॥ वैराग्यं परमात्माऽत्र जीवात्मा साधनानि च ॥ तपो योगः स्तुतिर्बोध इति सर्वं व्यवस्थितम् ॥४९॥ शाकायन्याय भगवान्मैत्रोऽखिलमुवाच ह ॥ तत्सर्वं मेऽनुगृह्णातु विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥५०॥ इति श्रीविद्या० अनुभू० मैत्रायणीयशाखाविवरणो नाम दशमोऽध्यायः ॥१०॥ याजुष्यां कठशाखायां विद्यां यां नचिकेतसे ॥ यमः प्रोवाच तां सर्वां संग्रहेण ब्रवीम्यहम् ॥ १ ॥ नचिकेताः कुमारः सन् स्वपित्रा[1] प्रेषितो यमम् ॥ गत्वा तं तोषयित्वात्मज्ञानं वरमयाचत ॥ २ ॥ प्रेते मनुष्ये संदेहो भूयान्मतविभेदतः ॥ पारलौ-

१ सहोवाच पितरं तत कस्मै मां दास्यसीति । द्वितीयं तृतीयं तꣳहोवाच मृत्यवे त्वा ददामीति ।

किक आत्मास्ति नास्ति वा निर्णयं वद ॥ ३ ॥ चार्वाका देहमेवाहुः कर्मिणः स्वर्गगामिनम् ॥ मुमुक्षवो मुच्यमानमित्युक्तो गुरुराह तम् ॥ ४ ॥ दुर्विज्ञेयमणुत्वात्तद्देवैश्च विचिकित्सितम् ॥ त्यक्त्वैतत्पुत्रवित्तादीन्वृणीष्वेत्युक्त आह तम् ॥ ५ ॥ पुत्राद्या नश्वराः क्लेशहेतवश्चाथ दुर्गमम् ॥ तत्त्वं वक्तुं त्वादृशोऽन्यो नेत्यात्मैव त्वयोच्यताम् ॥ ६ ॥ श्रृणु प्रियं हितं चेति पुरुषैरर्थ्यते द्वयम् ॥ प्रियाः पुत्रादयस्त्वात्मा हितो दुःखविवर्जितः ॥ ७ ॥ अविवेकविवेकौ द्वौ मार्गौ तत्राविवेकिनः ॥ प्रियार्थिनस्त्वं तु नैवं मत्तो ज्ञानं हितं भज ॥ ८ ॥ मूढातिमूढौ न समौ त्वयाऽत्यंतविवेकिना ॥ मूढस्त्वीषद्विवेकी सन्स्व-र्गमिच्छति नैहिकम् ॥ ९ ॥ तद्गुरुश्च तथैतौ द्वावं[1]धनीतांधवत्स्थितौ ॥ आत्मतत्त्वानभिज्ञत्वादविद्याभ्यंतरे स्थितौ ॥ १० ॥ अतिमूढो धनार्थी सन्ब्रह्महत्यादिकान्यपि ॥ करोति परलो[2]कस्तु न तस्य प्रतिभासते ॥ ११ ॥ चार्वाकैः कर्मिभिश्चात्मा श्रवणायापि दुर्लभः ॥ मुमुक्षवोऽपि बहवः श्रृण्वंतोऽपि न जानते ॥ १२ ॥ हविर्भुजां हि देवानामप्रियं मर्त्यवेदनम् ॥ मर्त्यास्तत्त्वं न जानंति विघ्नैर्देवकृतैर्हताः ॥ १३ ॥ आचार्यशिष्ययोर्दोषान्देवा उत्पादयंति हि ॥ वाग्दोषाद्बुद्धिदोषाद्वा वक्तुं शक्नोति नो गुरुः ॥ १४ ॥ अविश्वासात्कुतर्काद्वा शिष्यो बोद्धुं न शक्नुयात् ॥ ईश्वरानुग्रहादेवा विहंतुं शक्नुवंति नो ॥ १५ ॥ सहनावित्यादिशांतिजपेनेशप्रसादतः ॥ निर्विघ्नौ गुरुशिष्यौ स्तस्तादृशौ दुर्लभौ खलु ॥ १६ ॥ शब्दार्थज्ञः स्वात्मतत्त्वानुभवी च गुरुर्द्विधा ॥ आद्यो नरो न तु ब्रह्म नरत्वभ्रांत्यनाशनात् ॥ १७ ॥ तेनोक्ते संशया एव स्युर्वाचा

---

१ अविद्यायामंतरे वर्तमानाः स्वयं धीराः पंडितंमन्यमानाः । दंद्रम्यमाणाः परियंति मूढा अंधेनैव नीयमाना यथांधाः । २ न सांपरायः प्रतिभाति बालं प्रमाद्यंतं वित्तमोहेन मूढं । अयं लोको नास्ति पर इति मानी पुनःपुनर्वशमापद्यते मे ।

बहुयोजनात् ॥ ब्रह्मैवानुभवी तेन ब्रह्म प्रोक्तं विबुध्यते ॥ १८ ॥ कुतर्कान्नश्यते विद्या तार्किको न गुरुस्ततः ॥ आगमे चानुभूतौ च कुशलोऽत्र गुरुर्भवेत् ॥ १९ ॥ शिष्यो बहिर्मुखो न स्यादध्यात्मं योगमाचरन् ॥ दुर्दर्शत्वादिसंयुक्तमप्यात्मानं प्रपश्यति ॥ २० ॥ बाह्येंद्रियैर्न दृश्योऽयं गूढस्थानप्रवेशतः ॥ पंचकोशगुहांतस्थो गह्वरे तमसि स्थितः ॥ २१ ॥ योगेनांतर्मुखा बुद्धिस्तमो नाशयते ततः ॥ देवं ज्ञात्वा हर्षशोकौ त्यजेत्तद्योग्यतास्ति ते ॥ २२ ॥ योग्योऽहं चेत्तर्हि तत्त्वं रहस्यं यत्त्वमीक्षसे ॥ तद्ब्रूहि सर्वसंसारगुणातीतं विमुक्तये ॥ २३ ॥ धर्माधर्मौ कार्यहेतू तथा भूतभविष्यती ॥ अन्यच्च सर्वं नो यत्र तदेवापेक्षितं मम ॥ २४ ॥ सर्ववेदेषु यद्वेद्यं तपांसि यदवाप्तये ॥ ब्रह्मचर्यं च तद्वस्तु प्रणवेनाभिधीयते ॥ २५ ॥ प्रणवो वाचकस्तस्य स्यात्प्रतीकमुपास्तये ॥ तेन बोद्धुर्भवेन्मुक्तिर्ब्रह्मलोकोऽप्युपासितुः ॥ २६ ॥ न जायते न म्रियते प्रणवार्थश्चिदात्मकः ॥ पुराणोऽसावजत्वेन नित्यः स्यादमृतत्वतः ॥ २७॥ कारणं नास्य कार्यं वा देहघातेऽपि नो हतिः ॥ देहो देहांतरं हंति न चिद्धंति न हन्यते ॥ २८ ॥ शामाकादेरणोरेषोऽणीयांस्तत्राणुकल्पनात् ॥ महीयान्महतः खादेस्तत्राकाशादिकल्पनात् ॥ २९ ॥ स्थितो जंतोर्हृद्गुहायां तं निष्कामस्तु पश्यति ॥ इंद्रियाणां प्रसन्नत्वाद्वीतशोकस्तदा भवेत् ॥ ३० ॥ अंतर्मुखोऽहं पश्यामि मत्तोऽन्यो बाह्यधीः पुमान् ॥ ज्ञातुमर्हति को वा तं विरुद्धात्मत्व[1]भासिनम् ॥ ३१ ॥ दूरं गच्छेदिहासीनः शयानो याति सर्वतः ॥ समदो विमदश्चाऽतो दुर्लक्ष्योह्यविवेकिभिः ॥ ३२ ॥ वने ध्यातुं समासीनो देहं संकल्प्य मानसम् ॥ तेनैव नगरं गत्वा करोति क्रयविक्रयौ ॥ ३३ ॥ शयानो मंचकेऽक्षेषु विलीनेषु निराकृतिः ॥

१ आत्मानं अन्यथा भासयन् ।

आकाशवत्सर्वगत एकः सुप्तोऽवतिष्ठते ॥ ३४ ॥ धनविद्यादिभिर्मत्तः पांडित्यं सदसि ब्रुवन् ॥ वैराग्यनटनेनासौ लक्ष्यते मदहीनवत् ॥ ३५ ॥ एवं विरुद्धधर्मत्वात् स भावः कोऽस्य वास्तवः ॥ इति ज्ञातुमशक्यत्वादंतर्दृष्ट्यैवमीक्षताम् ॥ ३६ ॥ अशरीरं शरीरेष्वनवस्थेष्वेष्ववस्थितम् ॥ सर्वगं बहुभावाधिष्ठानं मत्वा न शोचति ॥ ३७ ॥ नायमात्मा बहोः पाठाद्बहुश्रुत्या च मेधया ॥ लभ्यो बहिर्मुखस्यास्य नेश्वरानुग्रहो यतः ॥ ३८ ॥ यमंतर्मुखमीशोऽनुगृह्णीते तेन लभ्यते ॥ तस्येशः स्वात्मनो रूपं भासयत्यखिलं स्फुटम् ॥ ३९ ॥ पापं क्रोधमनैकाग्र्यं योगसिद्धिं च नैति यः ॥ तमीश्वरोऽनुगृह्णाति स ज्ञानेनैनमाप्नुयात् ॥ ४० ॥ ब्राह्मणादिजगन्मृत्युसहितं यस्तु संहरेत् ॥ सोऽयमुग्रः कथं बोद्धुं शक्यः स्यान्नियतिं विना ॥ ४१ ॥ को बोद्धा कश्च बोद्धव्य इति चेत्तावुभौ शृणु ॥ बुद्धिप्रविष्टौ जीवेशौ बोद्धृबोद्धव्यतां गतौ ॥ ४२ ॥ अवच्छिन्नो भवेज्जीवोऽनवच्छिन्नो महेश्वरः ॥ रथस्वामी च गंतव्यदेशो यद्वदुभौ यथा ॥ ४३ ॥ जीवं तं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव तु ॥ जीवोपाधिमहंकारं सारथिं प्रग्रहं मनः ॥ ४४ ॥ इंद्रियाणि हया ज्ञेया विषया गम्यभूमयः ॥ सारथ्यधीनाः सर्वत्र रथिनः सदसद्गतिः ॥ ४५ ॥ कर्ता सारथिरक्षाणि नियम्य मनसा क्रमात् ॥ गच्छन्नंतर्मुखो मार्गपारं विष्णुपदं व्रजेत् ॥ ४६ ॥ इंद्रियादिर्विष्णुतत्त्वपर्यंतो ह्यंतरक्रमः ॥ इंद्रियेभ्यो भौतिकेभ्यो भूतेष्वांतरता स्थिता ॥ ४७ ॥ तद्भूतेभ्यः सूक्ष्मभूतकार्यत्वान्मन आंतरम् ॥ ततोऽतिसूक्ष्मकार्यत्वात्कर्तृत्वोपाधिरांतरः ॥ ४८ ॥ समष्टिकर्तृतोपाधिरांतरो व्यष्टिकर्तृतः ॥ समष्ट्याख्यमहत्तत्वात्तद्धेत्वव्यक्तमांतरम् ॥ ४९ ॥ मायाख्याव्यक्ततोऽप्यस्याधारः पुरुष आंतरः ॥ पुरुषान्नापरं किंचित्सर्वं तेनैव पूरितम् ॥ ५० ॥ सद्रूपः

---

१ आत्मानम् ।

पुरुषस्तस्यसत्वेनान्यत्र पूरणात् ॥ [1]अस्तीति निखिलं भाति पूरकः पुरुषो मतः॥५१॥ वस्तुतत्त्वविचारोंतः पुरुषेऽस्मिन्समाप्य-
ते॥ गंतव्यतत्त्वसीमत्वाद्रथी गच्छति तं क्रमात् ॥ ५२ ॥ रथिनो वास्तवं रूपं पूर्णत्वं तदबोधतः॥ अवच्छिन्नत्वमेतच्च तद्बोधेन
निवर्तते ॥ ५३ ॥ आत्मा सर्वेषु देहेषु भ्रांत्या गूढो न भासते ॥ एकाग्रया सूक्ष्मयैतं पश्येत्ताच्छील्यवान् धिया ॥ ५४ ॥
धियस्तथात्वं योगात्स्याद्योगो भूमिचतुष्कवान्॥ वाग्धीकर्तृसमष्टीनां निरोधाद्भूमयोऽभवन्॥ ५५॥ वागादिकं बाह्यमक्षं निरुं-
धन् शेषयेन्मनः ॥ मनो निरुंधन्कर्तारं शेषयेद्व्यष्टिरूपिणम् ॥ ५६ ॥ सविकल्पकमेतच्च निरुंधन्निर्विकल्पकम् ॥ अस्मीत्ये-
तन्मातृरूपं महांतमवशेषयेत् ॥ ५७॥ तमप्यंते निरुंध्याथ शांतात्मा शिष्यते स्वयम् ॥ क्षुरधारेव विषमो योगो मंद-
मतेरयम् ॥ ५८ ॥ क्षुरोऽतिलग्नो देहघ्नो न लग्नश्चेद्वपेत नो ॥ समाहितं मनोप्येवं निद्रां कुर्याद्बहिर्व्रजेत् ॥ ५९ ॥
कौशलं योगिनोऽपेक्ष्यं नापितस्य यथा क्षुरे॥ निवार्य लयविक्षेपौ समादध्यां[2]त्परात्मनि ॥ ६० ॥ शब्दस्पर्शादिहीनात्मा
सौक्ष्म्यात्सौक्ष्म्यधियेक्ष्यते ॥ खं वाय्वग्निजलोर्वीणां स्थौल्यं शब्दादिमत्त्वतः ॥ ६१ ॥ शब्दस्पर्शौ रूपरसौ गंधो भूतगुणा
इमे ॥ एकद्वित्रिचतुःपंचगुणा व्योमादयः क्रमात् ॥ ६२ ॥ गुणाधिक्ये स्थौल्यवृद्धिः सौक्ष्म्यवृद्धिर्गुणक्षयात् ॥ निर्गुणं
चातिसूक्ष्मत्वादतिसूक्ष्मधियेक्षते ॥ ६३ ॥ विद्यायोगौ यमेनोक्तौ वैराग्यं नचिकेतसा ॥ स्वत एवास्त्युपाख्यानं नाचिकेत-
मिदं शुभम् ॥ ६४ ॥ एतदेवातिविस्पष्टं पुनश्चात्र प्रपंच्यते ॥ श्रूयतां नचिकेतोऽत्र विद्यायाः प्रतिबंधकम् ॥ ६५ ॥ इंद्रि-
याणि बहिर्द्रष्टुं ससृजे परमेश्वरः ॥ अतस्तैः प्रत्यगात्मानं न कश्चिदपि वीक्षते ॥ ६६ ॥ सकामं च मनस्तद्वन्निष्कामं

१ अस्तीति रूपेण निखिलं विश्वं दृश्यते । २ समाधिं कुर्यात् ।

चात्मशुद्धये ॥ सृष्टं तयोर्योगयुक्तमनसात्माऽवलोक्यते ॥ ६७ ॥ यच्चैतन्यानुग्रहेण रूपादीनिंद्रियैः पुमान् ॥ जानाति येन स्वप्नादि दृश्यते तद्विविच्यताम् ॥ ६८ ॥ चैतन्येन जडं ज्ञेयमित्युक्ते शिष्यतेऽत्र किम् ॥ अज्ञानं निखिलं प्रज्ञं चैतन्यं ब्रह्म वस्तु हि ॥ ६९ ॥ यद्देवैरपि संदिग्धं यत्पृष्टं नचिकेतसा ॥ धर्माधर्माद्यतीतं यत्तदिदं ब्रह्म वर्णितम् ॥ ७० ॥ यः कर्मफलभोक्ताऽस्तिजीवः प्राणादिधारकः ॥ उपाधितो विविच्यैतं ज्ञात्वेशं न जुगुप्सते ॥७१॥ जुगुप्सा योनिसंप्राप्तिर्नाऽसावेतस्य विद्यते ॥ जगत्कर्तृतया लक्ष्य ईशोऽयं तस्य का जनिः ॥ ७२ ॥ यद्देहेऽस्ति तदेवैषु वेदेषु ब्रह्म गीयते ॥ मृत्योः स मृत्युमाप्नोति योऽत्र नानेव पश्यति ॥ ७३ ॥ मनसैवेदमाप्तव्यमेकाग्रेणेशजीवयोः ॥ तत्त्वमद्वैतमेतस्मिन्योगी भेदं न पश्यति ॥ ७४ ॥ हृन्निष्ठो बुध्यवच्छिन्नो जीवो ह्यंगुष्ठमात्रकः ॥ उपाध्यपगमे सोऽयमीशानो भूतभव्ययोः ॥ ७५ ॥ वृष्टं जलं पर्वताग्रे बहुधाऽधोगतिं व्रजेत् ॥ जीवेशभेददृक् चैवं बहुयोनिषु जायते ॥ ७६ ॥ वृष्टं तु निर्मले कूपे सुस्थितं पीयतेऽमृतम् ॥ तथैव ब्रह्मतां स्वस्य विजानन्मुच्यते सुधीः ॥ ७७ ॥ पुरमेकादशद्वारं नाभिमूर्धन्यसंयुतम् ॥ देहाख्यं यस्य तं दृष्ट्वा विमुक्तः सन्विमुच्यते ॥ ७८ ॥ जीवन्नविद्याकामादिबंधैर्मुक्तो मृतः पुनः ॥ शरीरग्रहणाभावाद्विदेहः सन्विमुच्यते ॥ ७९ ॥ प्राणमूर्ध्वं नयत्यात्माऽपानवायुं नयत्यधः ॥ तत्सेवकाश्चक्षुराद्या लिंगेनात्माऽनुमीयताम् ॥ ८० ॥ सकर्तृकाः प्राणचक्षुराद्याः स्युः साधनत्वतः ॥ कुठारवत्ततो नायमस्तीत्येतन्निराकृतम् ॥ ८१ ॥ प्राणापानवशादेहो जीवतीति यदुच्यते ॥ तन्न प्राणाद्याश्रयो यः कर्ता तेनैव जीवति ॥ ८२ ॥ स कर्ताऽस्मिन्मृते देहे स्वकर्मवशतः पुनः ॥ विप्रादियोनिमाप्नोति लतावृक्षादि-

१ अज्ञानं निखिलम् । २ तस्येशस्य का जनिर्न कापीत्यर्थः ।

नामुत ॥ ८३ ॥ देहौ नीचोत्तमौ ताद्दक्कर्मकर्तृपुरःसरौ ॥ नीचोत्तमत्वात्प्रासादपर्णशाले यथा तथा ॥ ८४ ॥ सुप्तेष्वक्षेषु यः स्वप्ने कामं कामं सृजत्ययम् ॥ देहातिरिक्तस्तं को वा निराकर्तुं प्रभुर्भवेत् ॥ ८५ ॥ जीवात्मानं प्रसाध्यैवं तस्यैवोपाध्युपायतः ॥ ब्रह्मतां वेत्ति जगत आधारत्वेन लक्षिताम् ॥ ८६ ॥ अग्निर्यथैकः काष्ठेषु प्रविश्य बहुधा भवेत् ॥ तथात्मा त्वेक एवैषु देहेषु बहुधोच्यते ॥ ८७ ॥ वायुश्चैकोऽपि देहेषु प्रविश्य प्राणरूपतः ॥ बहुधा भात्येवमात्मा प्रत्युपाधि पृथग्भवेत् ॥ ८८ ॥ सर्वचक्षुःस्वरूपोऽपि न रविर्नेत्ररोगभाक् ॥ सर्वात्मत्वेऽपि तद्ब्रह्म तथा दुःखैर्न लिप्यते ॥ ८९ ॥ सर्वभूतांतरात्मैकः स्वतंत्रो मायया वृतः ॥ एकं स्वं बहुधा कुर्याद्बहुरूपो यथा नटः ॥ ९० ॥ मायोपाधिक ईशोऽयं बुद्ध्युपाधिमतां नृणाम् ॥ कर्मानुसारिणः कामान्विदधात्युपभुक्तये ॥ ९१ ॥ स्वचित्तस्थं साक्षिरूपमीशं पश्यंति ये नराः ॥ तेषां नित्या दुःखशांतिर्ब्रह्मानंदश्च शाश्वतः ॥ ९२ ॥ अनिर्देश्यं तमानंदं प्रत्यक्षं मन्वते बुधाः ॥ सद्दशो वा स्वप्रकाश इति चेन्न स दृश्यते ॥ ९३ ॥ न भासयंति सूर्याद्या बुद्ध्याद्याश्च स्वयंप्रभम् ॥ किं तु भांतं तमन्वेते भांति भासा तदीयया ॥ ९४ ॥ सर्वोत्तमत्वादूर्ध्वं तन्मूलं संसारशाखिनः ॥ देवमानुषपश्वाद्याः शाखास्तस्याधमा मताः ॥ ९५ ॥ यन्मूलं तत्स्वयंज्योतिस्तदेवामृतमुच्यते ॥ तस्मिन् लोकाः श्रिताः सर्वे तच्च नात्येति कश्चन ॥ ९६ ॥ मायाशक्तियुजा तेन जगत्सर्वं नियम्यते ॥ अग्निसूर्यादयस्तस्माद्भीताः संतश्चरंति हि ॥ ९७ ॥ नरदेहस्य पातात्प्राक् तद्बोद्धुं शक्नुयान्न चेत् ॥ जन्मांतरेषु तद्बोधः प्रायेणात्यंतदुर्लभः ॥ ९८ ॥ स्वप्नवल्पितृलोकस्य स्वातंत्र्यं नास्ति किंचन ॥ गंधर्वलोके भोगेच्छावशाद्धीरतिचंचला ॥ ९९ ॥ ब्रह्मलोकेऽस्त्येष बोधः स लोकः सुलभो न हि ॥ आदर्शवच्छुद्धचित्ते नरेणात्मेक्ष्यते स्फुटम् ॥ १०० ॥ इंद्रियाणामनात्मत्वमागमापायदर्श-

नात् ॥ बुध्वा तत्साक्षिणि स्वस्मिन् ब्रह्मत्वं बुध्यते सुखात् ॥ १ ॥ मंदश्चेदक्षधीकर्तृसमष्ट्यव्यक्तरूपतः ॥ क्रमाद्विविच्य मूढः स्वं वीक्ष्यते सूक्ष्मया धिया ॥ २ ॥ बाह्याक्षविषयेष्वात्मस्वरूपं न हि तिष्ठति ॥ निवृत्ताक्षो[1] निरुद्धेन सूक्ष्मेण मनसेक्षते ॥ ३ ॥ अप्रमत्तोऽखिलाऽक्षाणि सकर्तृणि[2] यदा पुमान् ॥ निरुणद्धि तदा योगं तामवस्थां प्रचक्षते ॥ ४ ॥ सर्वाक्षागोऽचरत्वेऽपि स्वात्माऽस्तीत्याह तत्त्ववित् ॥ कारणस्यात्मनोऽसत्वे शून्यं कार्यं जगद्भवेत् ॥ ५ ॥ अस्तीत्येवोपलब्धेर्व्यो[4] नाऽयमस्तीति न त्वया ॥ सर्वत्रानुगतं यत्तत्तन्नास्तीत्युच्यते कथम् ॥ ६ ॥ सोपाधिकं तावदादौ दृष्ट्वाऽस्तीति ततः पुनः ॥ उपाधीन्संपरित्यज्य तत्त्वभावेन पश्यति ॥ ७ ॥ उपाधीनां माययैषां कल्पितत्वेन तैर्विना ॥ निरुपाधिकसन्मात्रं वस्तु तच्च तथेक्ष्यताम् ॥ ८ ॥ कलुषं जलमानीय ततोऽस्मिन्कातकं रजः ॥ यदा क्षिपेत्तदा नीरं प्रसीदति[3] यथा तथा ॥ ९ ॥ सोपाधिकज्ञानवतो निरुपाधिः प्रसीदति ॥ रजःप्रक्षेपसदृशी योगान्निष्कामता धियः ॥ ११० ॥ यदा सर्वे प्रमुच्यंते कामा येऽस्य हृदि स्थिताः ॥ तदैव मर्त्यतां हित्वा स जीवन्ब्रह्मतां[5] व्रजेत् ॥ ११ ॥ अहंकारेण चैतन्यं ग्रथित्वेच्छति चेत्तदा ॥ हृदये ग्रंथयः[6] कामास्ते भिद्यंते विवेकिनः ॥ १२ ॥ अहंकारचितोरैक्यभ्रांतेरपगमे सति ॥ कामाभासाः संतु चित्ते क्रमान्नश्यंति तेऽपि च ॥ १३ ॥ जीवन्मुक्तस्तु निष्कामो न मृतिं प्रतिपद्यते ॥ प्राणोत्क्रांतिर्मृतिः सा तु ज्ञानिनो न हि विद्यते ॥१४॥ प्राणा अंतर्विलीयंते तप्ताश्मक्षिप्तनीरवत् ॥ ज्ञानी पुराऽपि ब्रह्मैव सन्ब्रह्माऽप्येति तल्लये ॥ १५ ॥ ब्रह्म बोद्धुमशक्तः सन्नुपास्ते चेत्तदा पुमान् ॥ नाड्या मूर्धन्यया ब्रह्मलोकं गत्वा विमुच्यते ॥ १६ ॥ अत्रैवोपासकस्यास्य धीशुद्धिश्चेत्तदा त्वसौ ॥

---

१ विषयेभ्यः प्रत्याहृतचक्षुरिंद्रियः । २ साक्षात्कर्तव्यः । ३ निर्मलं भवति । ४ निराकारं ज्ञानं भवतीत्यर्थः । ५ जीवन्मुक्तताम् । ६ भवंतीति शेषः ।

देहाद्विविच्य हृन्निष्ठं ब्रह्मत्वेनावगच्छति ॥ १७ ॥ मृत्युप्रोक्तां नाचिकेतो विद्यां योगं तथाऽखिलम् ॥ लब्ध्वा ब्रह्माप्तवानेवं लब्ध्वाऽन्योऽपि विमुच्यते ॥ १८ ॥ विद्या तत्फलयोर्विघ्नशांत्यर्थं सहनाविति ॥ मंत्रं जपेत्तेन विघ्नाः शाम्यंत्येव न संशयः ॥ १९ ॥ वैराग्यं नाचिकेतस्य यथा तीव्रं तथा पुमान् ॥ प्राप्नोति सेव्यमानः सन्विद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥ १२० ॥ इति श्रीविद्यारण्यविरचिते अनुभूतिप्रकाशे कठवल्लीविवरणो नाम एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥

श्वेताश्वतरनामा यो यजुःशाखाप्रवर्तकः ॥ सोऽत्याश्रमिभ्यः प्रोवाच विद्यां व्याचक्ष्महेऽत्र ताम् ॥ १ ॥ ये वेदवादिनस्ते तु मीमांसंते मुमुक्षवः ॥ जगतः कारणं ब्रह्मेत्येवं वेदेषु घुष्यते ॥ २ ॥ उत्पत्तिस्थितिनाशाः स्युर्यतस्तत्कारणं त्विति ॥ सामान्यमेव विज्ञातं विशेषस्तु न बुध्यते ॥ ३ ॥ कस्माद्वस्तुविशेषान्नो जन्म केन च जीवनम् ॥ लयः कस्मिन्व्यवहृतौ सुखादौ को नियच्छति ॥ ४ ॥ पितृभ्यामन्नतो रेतादपि जन्मादयस्त्रयः ॥ नियामकश्च राजेति वचनं बालभाषितम् ॥ ५ ॥ पितृराजाद्यशेषस्य जगतश्चिंत्यतेऽधुना ॥ कारणं तच्च शास्त्रैकगम्यं शास्त्रं तु नैकधा ॥ ६ ॥ कालः स्वभावो नियतिर्यदृच्छा भूतपंचकम् ॥ प्रधानं जीवं एतानि मतान्युक्तानि शास्त्रिभिः ॥ ७ ॥ ऋतुकाले भवेद्गर्भो वर्षतौ सस्यसंभवः ॥ उदाह्रियत इत्यादि बहुधा कालवादिना ॥ ८ ॥ स्वभाववाद्यग्निमुष्णं जलं द्रवमुदाहरत् ॥ रूपज्ञानं चक्षुषैवेत्याहुर्नियतिवादिनः ॥ ९ ॥ धनिकत्वादिव्यवस्था यदृच्छावादिनोच्यते ॥ भूतवादी देहगतकाठिन्यादीनुदाहरत् ॥ १० ॥ प्रधानवादी पुरुषान्सात्विकादीनुदाहरत् ॥ जीववादी कर्मवशाज्जन्म देवाद्युदाहरत् ॥ ११ ॥ सर्वत्र युक्तेर्दृष्टत्वात्किं तत्त्वमिति चिंत्यते ॥ सर्वेषामनिवार्यत्वात्तत्संघोऽस्त्विति चेन्न तत् ॥ १२ ॥ स्वतंत्रे चेतने जीवे सति कालाद्यचेतनाः ॥

समप्रधानभावेन कथं संघीभवंति ते ॥ १३ ॥ तर्हि जीवो हेतुरस्तु तन्न दुःखादिदर्शनात् ॥ स्वतंत्रः स्वात्मनो दुःखं कुर्वन्दृष्टो न हि क्वचित् ॥ १४ ॥ दोषान्सर्वेषु पक्षेषु पश्यंतो बहुधा तदा ॥ मायाशक्तिमनिर्वाच्यामपश्यन्ध्यानयोगतः ॥१५॥ द्वित्रिकक्षासु युक्तीनां सत्त्वेऽप्यंते न संति ताः ॥ न जानामीत्येवमंते विषीदंति हि वादिनः ॥ १६ ॥ यदंते शरणं सर्ववादिनामविवादतः ॥ तदज्ञानमनिर्वाच्या मायेत्याहुर्विपश्चितः ॥ १७ ॥ अनिर्वाच्येऽपि युक्तिं चेदन्विच्छति स मूढधीः ॥ न रूपं चक्षुषा द्रष्टुमिच्छत्येवातिमोहितः ॥ १८ ॥ सर्वकार्येषु शक्तत्वान्मायाऽऽक्षेपं न साऽर्हति ॥ दुर्घटस्यैव घटने स्वभावः सर्वसंमतः ॥ १९ ॥ तथाविधायां मायायां परात्मा प्रतिबिंबितः ॥ अवांतराणि वस्तूनि कालादीन्यधितिष्ठति ॥२०॥ मायाविशिष्टमीशानं जगदाकारतां गतम् ॥ संसारचक्रमित्याहुः संसाराख्यनदीति च ॥ २१ ॥ पुनः पुनर्जायमानश्चक्रवत्परिवर्तते ॥ अविच्छेदेन संसारो नदीवत्प्रवहेत्सदा ॥ २२ ॥ जीवोऽहंकारोपहितश्चक्रवद्भ्राम्यते सदा ॥ मायोपहित ईशानो जन्मसु प्रेरयेदमुम् ॥ २३ ॥ उपाधिद्वयहीनं तु ब्रह्म वेदेषु बोध्यते ॥ इत्थं वेदरहस्यज्ञा भवेयुर्ब्रह्मतत्पराः ॥ २४ ॥ जगत्स्याद्व्यक्तमव्यक्तं सृष्टिसंहारयोः क्रमात् ॥ बिभर्ति द्वयमीशानश्चिदात्मा तु विमुक्तिभाक् ॥ २५ ॥ ईशानीशावज्ञतज्ज्ञौ भोक्ता भोजयिता च तौ ॥ तयोर्निर्वाहिका माया ब्रह्मण्यारोपितं त्रयम् ॥ २६ ॥ जगद्भ्रमं जीवभेदं वासना देहधारणम् ॥ चतुष्टयं निराकुर्यादभिधानादिभिः क्रमात् ॥ २७ ॥ अभितो ब्रह्मरूपत्वध्यानाद्याति जगद्भ्रमः ॥ ब्रह्मत्वे योजिते स्वस्य जीवभावोऽपि गच्छति ॥ २८ ॥ अद्वये भाविते तत्त्वे वासना विनिवर्तते ॥ आरब्धांते देहहानिर्मायैवं क्षीयतेऽखिला ॥ २९ ॥ ब्रह्मज्ञानात्पाशहानौ क्षीणक्लेशो न जन्मभाक् ॥ पाशाश्चतुर्विधाश्चैव शास्त्रेषु प्रतिपादिताः

॥ ३० ॥ मलो माया कर्म तत्त्वतिरोधानं च ते मताः ॥ मलो ज्ञानक्रियाशक्त्योश्छादको दोष इष्यते ॥ ३१ ॥ रागादिहेतु-
र्मायोक्ता कर्म पुण्यं च पातकम् ॥ मूढैस्तत्त्वतिरोधानं सर्वैरप्यनुभूयते ॥ ३२ ॥ क्लेशान्पतंजलिः प्राह तेष्वविद्यादिरस्मिता ॥
द्वितीया द्वेषरागौ चाभिनिवेशस्तु पंचमः ॥ ३३ ॥ भोक्ता भोग्यं प्रेरकश्च त्रयं ब्रह्मेति तत्त्वधीः ॥ उपायेन ब्रह्मधीः स्याद-
रणिस्थाग्निलाभवत् ॥ ३४ ॥ उपायः प्रणवेनात्मध्यानं तेनैष लभ्यते ॥ तिलात्तैलादयो यद्वल्लभ्यास्तत्तदुपायतः ॥ ३५ ॥
सर्वव्यापिनमात्मानं क्षीरे सर्पिरिवार्पितम् ॥ आत्मविद्यातपोभ्यां तमुपलभ्य विमुच्यते ॥ ३६ ॥ यदुक्तं प्रणवध्यानं स योग-
स्तत्र यत्नवान् ॥ मनो ब्रह्मणि युंजानस्तत्साक्षात्कुरुते धिया ॥ ३७ ॥ उरोंसमूर्धस्थानेषु त्रिषु देहं समुन्नतम् ॥ अवस्थाप्या-
सनं जित्वा प्रत्याहारं समाचरेत् ॥ ३८ ॥ हृद्यक्षाणां निरोधो यः प्रत्याहारः स उच्यते ॥ जयेत्प्राबल्यमक्षाणां प्राणायामेन
धैर्यवान् ॥ ३९ ॥ प्राणाधीनव्यापृतीनामक्षाणां प्राणरोधनात् ॥ निरोधः स्यात्ततश्चित्तं धारयेताप्रमादतः ॥ ४० ॥ समे
शुचौ शर्करादिमशकादिविवर्जिते ॥ मनोऽनुकूलेऽवस्थाय देशे ध्यानं समाचरेत् ॥ ४१ ॥ नाडीरूपाणि नीहारधूमान्यत्र
विभांति चेत् ॥ ब्रह्मसन्निधिमाप्ता धीरिति निश्चीयतां तदा ॥ ४२ ॥ निर्जरत्ववितृष्णत्वशुभगंधादि चेद्भवेत् ॥ योगसिद्धिः
प्रवृत्तेति ज्ञात्वा योगे स्थिरो भवेत् ॥ ४३ ॥ मेघच्छन्नं चंद्रबिंबं मेघापायेऽतिनिर्मलम् ॥ तथैव बुद्धिचांचल्यशांतावात्मा
प्रसीदति ॥ ४४ ॥ स्वात्मतत्त्वप्रसादेन ब्रह्मतत्त्वं प्रसीदति ॥ शास्त्राद्बुद्धं ब्रह्मतत्त्वमात्मत्वेनानुभूयताम् ॥ ४५ ॥ अजं ध्रुवं
मायिकैस्तैः कार्यैः सर्वैर्विवर्जितम् ॥ ज्ञात्वा देवं परात्मानं सर्वपापैर्विमुच्यते ॥ ४६ ॥ एष देवः सर्वदिक्षु वह्न्यादिष्वखिलेषु
च ॥ वर्तते तं विचिंत्याथ प्रणमेत्सर्वदैवतम् ॥ ४७ ॥ तत्त्वयोगौ समुद्दिष्टावुत्तमस्याधिकारिणः ॥ अथ सोपाधिकं वस्तु

मंदं प्रत्यभिधीयते ॥ ४८ ॥ ऐंद्रजालिकवन्मायाजालवानेक ईश्वरः ॥ नियच्छन् शक्तिभिर्लोकान्सृजते संहरत्यपि ॥ ४९ ॥ एक एवेश्वरस्तादृक् द्वितीयो नैव विद्यते ॥ जनानां प्रत्यगात्माऽसौ जगत्सृष्ट्यादिकार्यपि ॥ ५० ॥ स विराड्रूपतां प्राप्य विश्वतश्चक्षुरादिमान् ॥ सर्वेषां चक्षुराद्या ये तदीया एव तेऽखिलाः ॥ ५१ ॥ यो देवानामिति प्रोक्तैस्त्रिभिर्मंत्रैस्तमीश्वरम् ॥ मुमुक्षुः प्रार्थयेतैव सदा बुद्धिविशुद्धये ॥ ५२ ॥ ततः शुद्धमतिर्ब्रह्म सर्वभूतेष्ववस्थितम् ॥ अंतर्बहिश्च संव्याप्तं ज्ञात्वा स्यान्मृतिवर्जितः ॥ ५३ ॥ श्वेताश्वतरनामाऽहं पुरुषं वेद्मि तं प्रभुम् ॥ अन्योऽपि तं विदित्वैव मृत्युमत्येति नान्यथा ॥ ५४ ॥ यस्मात्परं नापरं वा किंचिदस्ति तदद्वयम् ॥ वृक्षवन्निश्चलं तेन पूर्णं सर्वमिदं जगत् ॥ ५५ ॥ एतद्विदुर्मृत्युहीनास्ते स्युर्ये तु न तद्विदुः ॥ ते दुःखमेव गच्छंति न तत्सोपाधिकेक्षणे ॥ ५६ ॥ दुर्लक्ष्यो निरुपाध्यात्मा सूक्ष्मधीवर्जितैर्नरैः ॥ सुलक्ष्य एव सोपाधिस्तस्मादेवं स्मरेदमुम् ॥ ५७ ॥ सर्वाननशिरोग्रीवः सर्वभूतगुहाशयः ॥ वशी सर्वस्य लोकस्य स्थावरस्य चरस्य च ॥ ५८ ॥ विश्वाकारजनेः प्राक्च सर्वव्यवहृतिक्षमः ॥ अपाणिपादो जवनो गृहीता सर्वशक्तियुक् ॥ ५९ ॥ अणोरणीयान्दुर्लक्ष्यो महीयान्महतः स्फुटः ॥ इत्यात्मानं शास्त्रदृष्ट्या पश्यतो नास्ति दुःखिता ॥ ६० ॥ स्थूलदर्शी तु साकारे सार्वात्म्ये वासिते सति ॥ निराकारं ततो बोद्धुं प्रार्थयेतैश्वरं वपुः ॥ ६१ ॥ य एको वर्ण इत्यादि स्तुवन्मंत्रचतुष्टयात् ॥ प्रार्थ्याथ मायाजीवौ च बुद्धसुप्तौ विचारयेत् ॥ ६२ ॥ लोके काचिदजा वर्णत्रयोपेता बहुप्रजाः ॥ सृजते तामजः कश्चित्सेवतेऽन्यस्तु तां त्यजेत् ॥ ६३ ॥ तेजोऽबन्नात्मिका तद्वन्माया वर्णैस्त्रिभिर्युता ॥ आसक्तो भजते मायां विरक्तस्तु विमुंचति ॥ ६४ ॥

विरक्तः कर्त्रकर्तारौ विचिंत्यात्स्वस्य विग्रहे ॥ चिच्छायावानहंकारः कर्ता चिद्भाति केवला ॥ ६५ ॥ पादपे क्षुधितः पक्षी फलमत्तीतरः पुनः ॥ पश्यन्नास्ते तथा विद्याद्वोकृतत्साक्षिणावुभौ ॥ ६६ ॥ चिच्छायागतभोक्तृत्वं साक्षिण्यारोप्यते भ्रमात् ॥ अनीश्वरोऽयं साक्षीति शोको भवति मोहतः ॥ ६७ ॥ नित्यतृप्तेश्वरत्वं तत्साक्षितत्त्वं तदीक्षते ॥ यदा तदा वीतशोको महिमानमवाप्नुयात् ॥ ६८ ॥ ऋचो देवाश्च शब्दार्था यस्मिन्नात्मनि कल्पिताः ॥ यस्तं न वेद तस्यर्चा किं स्याद्यो वेत्त्यसौ कृती ॥ ६९ ॥ छंदांसि यज्ञा नान्यच्च मायावी सृजतेऽखिलम् ॥ जीवात्मना प्रविश्यास्ते सन्निरुद्धो वपुष्ययम् ॥ ७० ॥ मायां तु प्रकृतिं विद्यान्मायिनं तु महेश्वरम् ॥ तस्यावयवभूतैस्तु व्याप्तं सर्वमिदं जगत् ॥ ७१ ॥ ईशो यः स्वत एकः सन् जीवाकारैरनेकशः ॥ योनिं योनिं व्रजत्येतमीशं ज्ञात्वा न संसरेत् ॥ ७२ ॥ प्रतिबंधस्य बाहुल्याद्यो देवेत्यादिमंत्रतः ॥ पुनः पुनर्भजेतेशं प्रतिबंधनिवृत्तये ॥ ७३ ॥ अदृष्टप्रतिबंधो यो निवर्त्य भजनेन तम् ॥ दृष्टो यः प्रतिबंधस्तं विचारेण जयेत्पुनः ॥ ७४ ॥ सूक्ष्मेभ्यः परमाणुभ्योऽप्यतिसूक्ष्मो न लक्ष्यते ॥ बहिर्मुखैः स्वतः सोऽयं विश्वं व्याप्याऽवतिष्ठते ॥ ७५ ॥ जगतः पालनेनायमस्तीत्यादौ विबुध्यताम् ॥ ब्रह्मर्षयो देवताश्च योगेनैतं विजानते ॥ ७६ ॥ क्षीरे घृतनिमित्तं यत्सारं तद्धीमते-क्ष्यते ॥ तथा वृत्तिनिरोधिन्या सूक्ष्मं वस्तु धियेक्ष्यताम् ॥ ७७ ॥ दिवारात्रिस्तमश्चान्यद्यस्मिन्नास्ति न किंचन ॥ नोर्ध्वं न तिर्यक्तद्वस्तु न दृष्टांतोऽस्य विद्यते ॥ ७८ ॥ दृग्गोचरे तस्य रूपं नास्त्यतः कोऽपि नेक्षते ॥ अजात इति मंत्राभ्यामंतर्दृष्ट्या भजेत तम् ॥ ७९ ॥ पुनश्चैवं विवेक्तव्यं विद्याविद्ये निजात्मगे ॥ अविद्यया बध्यतेऽसौ विद्यया तु विमुच्यते ॥ ८० ॥

अविद्याकल्पितोपाधिभेदादीशत्वजीवते ॥ चैतन्यस्य भवेतां ये कथ्येते ते क्रमादिह ॥ ८१ ॥ हिरण्यगर्भमुत्पन्नमादौ ज्ञानै- र्बिभर्ति यः ॥ एकैकमंतःकरणं बहुधा विकरोत्ययम् ॥ ८२ ॥ अधश्चोर्ध्वं दिशः सर्वा भ्राजतेऽसौ प्रकाशयन् ॥ भारं वहे- द्यथाऽनड्वान्जगद्भारं वहेत्तथा ॥ ८३ ॥ यो भावान् क्षीरबीजादीन्दधिवृक्षादिरूपतः ॥ परिणामं नयेत्सोऽयं गुणांस्त्रीन्विनि- योजयेत् ॥ ८४ ॥ अविद्याकृतमीशत्वं तदिदं स्पष्टमीरितम् ॥ वेदगुह्योपनिषदा तस्य तत्त्वमुदीरितम् ॥ ८५ ॥ अविद्या- कृतजीवत्वमथ स्पष्टमुदीर्यते ॥ सत्वं रजस्तमश्चेति गुणैर्जीवः समन्वितः ॥ ८६ ॥ स फलार्थं कर्म कुर्याद्भुंक्ते तस्यैव तत्फ- लम् ॥ दक्षिणोदगधोमार्गैः संसरत्येष कर्मभिः ॥ ८७ ॥ अंगुष्ठमात्रहृन्निष्ठः स्वप्रकाशः स सूर्यवत् ॥ अहंकारोपाधिकः सन् संकल्पान्कुरुते बहून् ॥ ८८ ॥ बुद्धिवृत्त्यात्मचैतन्यसंयोगादेष चेतनः ॥ स संकोचविकाशाभ्यां तैस्तैर्देहैः समो भवेत् ॥ ८९ ॥ नैव स्त्री न पुमानेष नैव चायं नपुंसकः ॥ यद्यच्छरीरमादत्ते तेन तेन स कथ्यते ॥ ९० ॥ अविद्याधीनजीवेशा- वुक्तौ यत्तत्त्वमेतयोः ॥ तद्विद्यासिद्धये कालस्वभावादीन्विचा[1]रयेत् ॥ ९१ ॥ मूलकारणतैतेषां न युक्ता जनिमत्त्वतः ॥ देवस्य महिमा योऽसौ मायाख्यस्तस्य युज्यते ॥ ९२ ॥ तन्महिम्नावृतं सर्वं कालं च कलयत्यसौ ॥ भूतभव्यादिरूपेण भिन्नोऽसो जायते ततः ॥ ९३ ॥ जलाद्म्यादिसमुत्पत्तौ स्वभावः सह जायते ॥ यदृच्छा पंचभूतानि प्रधानं चेति मायि[2]कम् ॥ ९४ ॥ मूलकारणताऽस्त्येव मायाया जन्यभा[3]वतः ॥ अवांतरं कारणत्वं कालादीनां भवत्विदम् ॥ ९५ ॥ एकं प्रधानं द्वे पुण्यपापे सत्वादिकास्त्रयः ॥ अष्टौ प्रकृतयो भूमिमुख्यास्तैर्जायते वपुः ॥ ९६ ॥ यो मायावी स सर्वेषामादिः कालत्रया-

१ पंचमोऽध्यायः । २ मायाजन्यम् । ३ कार्यत्वात् ।

त्परः ॥ विश्वरूपं स्वचित्तस्थं तमुपास्य प्रसादयेत् ॥ ९७ ॥ संसारवृक्षात्कालादिशाखायुक्तात्परो ह्ययम् ॥ धर्मावहं पापनुदं स्वचित्तस्थं तमीक्ष्यताम् ॥ ९८ ॥ विष्णवादीनामीश्वराणां परमं तं महेश्वरम् ॥ देवानां परमं देवं विदामोऽस्य प्रसादतः ॥ ९९ ॥ न तस्य वपुरक्षं च विद्यते तत्समोऽपि न ॥ परास्य शक्तिर्विविधा बलज्ञानक्रियादिका ॥ १०० ॥ सोऽधिष्ठानतया सर्वकारणं कारणाधिपः ॥ ये जीवा अधिपस्तेषां नान्योऽस्याधिपतिर्भवेत् ॥ १ ॥ यस्तंतुनाभ इत्यादिमंत्रेण प्रार्थयेत्ततः ॥ एको देवः सर्वदेहे गूढो व्यापी च सर्वतः ॥ २ ॥ सर्वप्राण्यंतरात्माऽसावध्यक्षः सर्वकर्मणाम् ॥ सर्वभूताश्रयः साक्षी निर्गुणः शुद्धचिद्वपुः ॥ ३ ॥ ये तु पश्यंति तं धीरास्तेषां स्याच्छाश्वतं सुखम् ॥ नित्यं तं चेतनं बुद्ध्वा प्राप्नुयाच्छांतिमक्षयाम् ॥ ४ ॥ अशक्यं यत्सुखं वक्तुं तदेतदनुभूयते ॥ इति तत्त्वविदः प्राहुरुपायः श्रूयतामिह ॥ ५ ॥ विवेकयोगो तद्बोधहेतुस्तत्त्वविवेकतः ॥ यथाशास्त्रं विविच्यानुभवंति दृढयोगतः ॥ ६ ॥ सूर्यचंद्रादयः सर्वभासका अपि तत्सुखम् ॥ नैव भासयितुं शक्ता भास्यंते किंतु तेन ते ॥ ७ ॥ चित्सुखात्मा स्वप्रकाशो भासते प्रथमं स्वयम् ॥ सूर्यादयस्तस्य चिता भासंते न चिताऽन्यया ॥ ८ ॥ एकाकी सूर्यवद्योऽयं सर्वं व्याप्नोति भासयन् ॥ तं यो वेत्ति स एवेशो नास्त्यन्यो हेतुरीशने ॥ ९ ॥ ज्ञान्येव विश्वकृत्कालः कालः सत्वादिभासकः ॥ प्रधानजीवयोः स्वामी हेतुः संसारमोक्षयोः ॥ ११० ॥ विद्याफलमिदं बाह्यधीयोगं स्यात्कदाचन ॥ तद्धि शांत्यै प्रार्थयेत तं यो ब्रह्माणमीश्वरम् ॥ ११ ॥ हिरण्यगर्भं सृष्ट्यादौ वेदांस्तस्मै ददाति यः ॥ तं भासकं स्वात्मधियो मुमुक्षुः शरणं भजे ॥ १२ ॥ निष्कलं निष्क्रियं शांतं निरवद्यं निरंजनम् ॥ भजे स्वयं भासमानं तं दग्धेंधनवह्निवत् ॥ १३ ॥ निष्कलोऽवयवैर्हीनो हेतुहीनो निरंजनः ॥ निरंधनाग्निसाम्यं तु मायातत्कार्यवर्जनात् ॥ १४ ॥

तादृशं परमात्मानं विदित्वैव विमुच्यते ॥ विना ज्ञानं न मुक्तिः स्यादितरैः कोटिसाधनैः ॥ १५ ॥ यदा चर्मवदाकाशं वेष्टयिष्यंति मानवाः ॥ तदा देवमविज्ञाय मुक्तिर्न त्वस्ति तद्द्वयम् ॥ १६ ॥ तपसा देवमाराध्य श्वेताश्वतरनामकः ॥ अत्या-श्रमिभ्यः प्रोवाच ब्रह्मविद्यामृषिप्रियाम् ॥ १७ ॥ वेदांते परमं गुह्यं नानोपाख्यानवर्णितम् ॥ नाऽप्रशांताय दातव्यं देयं शिष्याय धीमते ॥ १८ ॥ यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ॥ तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशंते महात्मनः ॥ १९ ॥ अंतः प्रविष्टः शास्तेति योंऽतर्यामी श्रुतीरितः ॥ सोऽस्मान्मुख्यगुरुः पातु विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १२० ॥ इति श्रीविद्यार-ण्यमुनिविरचिते अनुभूतिप्रकाशे श्वेताश्वतरविवरणो नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

काण्वो याजुषशाखायां नानाख्यानोपबृंहिताम् ॥ ब्रह्मविद्यामुवाचेमां संग्रहेण ब्रवीम्यहम् ॥ १ ॥ बृहदारण्यकप्रोक्तैर्विराट्-सूत्राद्युपासनैः ॥ स्याद्विराडादिरूपत्वं स विराडिह कथ्यते ॥ २ ॥ उपास्तेर्महिमा तेन भात्युपासनमिच्छतः ॥ मुमुक्षुस्तु विराडादिदोषान्दृष्ट्वा विरज्यते ॥ ३ ॥ अध्यायस्य तृतीयस्य चतुर्थब्राह्मणे श्रुतम् ॥ वैराजं वपुरेतच्च शरीरांतरकारणम् ॥ ४ ॥ इदं नरगवाश्वादि वपुस्तत्सृष्टितः पुरा ॥ आत्मासीत्पुरुषाकारो ब्रह्मांडाख्यशरीरभृत् ॥ ५ ॥ प्रत्यग्रूपः पराग्रूपाद्व्या-वृत्तोऽनुभवात्मकः ॥ प्रथते यः स आत्मेति प्राहुरात्मविदो बुधाः ॥ ६ ॥ बहिर्मुखेन न ज्ञातं प्रत्यक्तत्त्वमतिं विना ॥ यदज्ञातं परं तत्त्वं तद्भवेत्सर्वकारणम् ॥ ७ ॥ विराडपि ततो जज्ञे त्रैलोक्यात्मकदेहवान् ॥ यथोक्तज्ञानकर्मभ्यामेवं प्रत्य-ग्विराड्भूत् ॥ ८ ॥ स एष परमोऽप्यात्मा कोशपंचकधारणात् ॥ संवृतः पुरुषाकारः कामाविद्याद्युपप्लुतः ॥ ९ ॥ सोऽनुवी-क्ष्यात्ममोहोत्थं वैराजं रूपमात्मनः ॥ नापश्यदपरं किंचित्सोऽहमस्मीत्यथाऽभ्यधात् ॥ १० ॥ अहमित्येव नामास्य संपन्नं

तेन लौकिकाः ॥ तत्सृष्ट्वा स्वं स्वमात्मानमहमित्यभिचक्षते ॥ ११ ॥ कोशपंचकयुक्तस्य प्रत्यक्तत्त्वस्य नाम तत् ॥ विराजा
कृतमित्येतत्सर्वसाधारणं मतम् ॥ १२ ॥ असाधारणदेहस्य तत्तत्पित्रादिना कृतम् ॥ देवदत्तादिकं नाम जघन्यं पूर्वना-
मतः ॥ १३ ॥ कस्त्वमित्येष पृष्टः सन्नादावहमिति ब्रुवन् ॥ पश्चाज्जघन्यं नामेदं वक्ति जिज्ञासवे जनः ॥ १४ ॥ चिदेक-
रस आत्मैव कश्मले कोशपंचके ॥ एकतामभिसंपन्नोऽहंकारोत्पत्तिमात्रतः ॥१५॥ बहवोऽतीतकल्पेऽन्य आसन्यद्यप्युपासकाः
॥ तथापि भावनाधिक्यादेक एव विराडभूत् ॥ १६ ॥ निःशेषेणासुरं पापं दग्धवान्बहुजन्मभिः ॥ ततो विराडभूदन्यो-
ऽप्येवं दग्ध्वा भवेद्विराट् ॥ १७ ॥ दग्धपापोऽप्यनात्मज्ञो देहादावभ्यमन्यत ॥ ततः स्वनाशमाशंक्य सोऽबिभेदस्मदादि-
वत् ॥ १८ ॥ स्रजं हि कल्पयित्वाऽऽस्ते तद्भयादाकुलेंद्रियः ॥ एवं नश्वरदेहादि प्रतीच्यारोप्य कंपते ॥ १९ ॥ आलो-
चयेत्स्रजस्तत्त्वं भीतिध्वस्त्यै यथा नरः ॥ विराडालोचयत्तद्वत्प्रतीचस्तत्त्वमादरात् ॥ २० ॥ आलोचितं यथा तत्त्वमपास्त-
ध्वांतवद्भवेत् ॥ अनन्यानुभवं साक्षाद्ददर्शैकात्म्यमात्मनि ॥ ११ ॥ प्रत्यग्याथात्म्यविज्ञानशिखाप्लुष्टमहातमाः ॥ आत्माशे-
षपुमर्थोऽयं सोऽमन्यत ततो विराट् ॥ २२ ॥ देहेंद्रियमनोबुद्धिभावाभावादिसाक्षिणः ॥ प्रतीचोऽन्यत्किमप्यत्र नास्ति
कस्माद्बिभेम्यहम् ॥ २३ ॥ अन्वयव्यतिरेकाभ्यां स्वमात्मानं यदा पुमान् ॥ प्रतीच्येवानुसंधत्ते ब्रह्माऽस्मीति तदेक्षते
॥ २५ ॥ प्रत्यग्दृष्ट्या तदज्ञानं न तज्जं चेक्षते स्वतः ॥ ब्रह्म प्रतीचोरैकात्म्यात्तद्दूरीकृत्य गर्जति ॥ २५ ॥ प्रत्यक्ता
ब्रह्मणो रूपं ब्रह्मता चात्मनः स्वतः ॥ एवं सति कुतो मे भीरिति विद्वांस्त्रपायते ॥ २६ ॥ ब्रह्मविद्यामृते नान्यद्भय-
हेतुविनाशकृत् ॥ अतोऽवबोधादेवास्य भयं वीयाय सर्वतः ॥ २७ ॥ कस्मादभेष्यदीशोऽयं द्वितीयात्खलु तद्भयम् ॥

द्वितीयो नेश्वरस्यास्ति ततो निर्भय एव सः ॥ २८ ॥ ननु प्रजापतेरैक्यदर्शनं कुत उद्बभौ ॥ शास्त्राचार्यादितद्धेतो-
रसत्वात्तदसंभवः ॥ २९ ॥ उच्यते महता पुण्यपुंजपाकेन तत्पदम् ॥ वैराजं लब्धवांस्तेन ज्ञानमस्योद्बभौ स्वतः ॥ ३० ॥
ज्ञानमप्रतिमं यस्य वैराग्यं च जगत्पतेः ॥ ऐश्वर्यं चैव धर्मश्च सहसिद्धमिति स्मृतिः ॥ ३१ ॥ एवं सति स्वयं भाति
वेदत्वाद्बुद्धवान्स्वयम् ॥ बोधध्वस्तात्ममोहस्याप्यरतिः समजायत ॥ ३२ ॥ स्वाभीष्टवस्त्वलाभेन चेतसो याऽनवस्थितिः ॥
अरतिः सा सिसृक्षोः सा वस्त्वलाभादजायत ॥ ३३ ॥ ननु विज्ञानविध्वस्तावविद्यायाः कुतो रतिः ॥ ध्वस्तांध्यस्यापि सा
चेत्स्यादनिर्मोक्षः प्रसज्यते ॥ ३४ ॥ अप्युत्पन्नात्मबोधानामधिकारासमाप्तितः ॥ अरत्यादि यथा दृष्टं तथैव स्यात्प्रजापतेः
॥३५॥ अधिकारो यस्य यावान् भुंक्ते भोगे स तावति ॥ कुतो न मुच्यते मुक्तिप्रतिबंधस्य संक्षयात् ॥३६॥ सत्यामप्यात्म-
विद्यायां यो दोषो न निवर्तते ॥ तेन दोषेणानुमेयोऽधिकारो विदुषामसौ ॥३७॥ प्रबलारब्धवेगेन कामुकः सन्प्रजापतिः ॥
एकं देहं स्वभोगार्थमसृजन्मिथुनात्मकम् ॥ ३८ ॥ तद्द्वेधाऽपातयद्देहमभूतां दंपती उभौ ॥ मनुः पुमान्वधूर्ज्ञेया शतरू-
पाऽत्र नामतः ॥ ३९ ॥ तयोः संभोगतो जाता मनुष्या दंपती पुनः ॥ नानादेहानगृह्णीतां ताभ्यां द्वंद्वानि जज्ञिरे ॥ ४० ॥
गवाश्वरासभाजाविप्रमुखा आपिपीलिकम् ॥ प्राणिनो मिथुनात्मानो जाताः कर्मानुसारतः ॥ ४१ ॥ मुखबाहूरुपादेभ्यो
वह्नींद्रवसुभूमिकाः ॥ देवता असृजद्ब्रह्मा चातुर्वर्ण्यनियामिकाः ॥ ४२ ॥ तत्रेंद्रादीन् भिन्नदेवान्मन्यंते यागभूमिषु ॥
कर्मिणस्तदसज्ज्ञेयं विराडेवाऽखिला इमे ॥ ४३ ॥ अविद्वदधिकारित्वात्कर्मणां भिन्नदेवताः ॥ उच्यंतां कर्मकांडेन वस्तुतस्तु

१ स्त्रीपुरुषौ ।

न तत्तथा ॥ ४४ ॥ विराजो जीवतामाहुः केचिदन्ये परात्मताम् ॥ उभयं युक्तमेवैतद्विवक्षाया विशेषतः ॥ ४५ ॥ सोपाधिकविवक्षायां जीव एव विराड् भवेत् ॥ निरुपाधिविवक्षायां परमात्मैव नेतरः ॥ ४६ ॥ वयमप्येवमेवेति यद्युच्येत तथास्तु तत् ॥ सृष्ट्वा विराड् भोक्तृवर्गं भोग्यमन्नमचीक्लृपत् ॥ ४७ ॥ पूर्वजन्मनि मर्त्यः सन्कृत्वा सोऽज्ञानकर्मणी ॥ अमृतानसृजदेवान्नह्यते तन्महाद्भुतम् ॥ ४८ ॥ सृष्ट्वाऽखिलमयं देवमहमस्म्यखिलं जगत् ॥ ईदृशो महिमा ज्ञेयः कृतयोर्ज्ञानकर्मणोः ॥४९॥ वर्णितो[1]ऽयं प्रयत्नेन ज्ञानकर्मफलोर्जितः[2] ॥ उपासितुः प्रवृत्त्यर्थं निवृत्त्यर्थं मुमुक्षतः ॥ ५० ॥ सृष्टैश्वर्ये स्वतंत्रत्वं तत्कामी बहु मन्यते ॥ दोषानेव विवेक्यत्र बहूनुत्प्रे[3]क्षते धिया ॥ ५१ ॥ अविद्यपटसंवीर्[4]तचक्षुषामियदेव हि ॥ वैदिकं साधनं ज्ञेयं ज्ञानकर्मस्वभावकम् ॥ ५२ ॥ तच्च कर्त्रादि सापेक्ष्यं विरंच्यांतफलप्रदम् ॥ जन्मादिविक्रियाषट्कयुतं सातिशयं जडम् ॥ ५३ ॥ दुःखानि च विचित्राणि संत्येव बहुजन्मसु ॥ अनेकक्लेशयुक्तेन दुर्लभं तपसा विना ॥ ५४ ॥ क[5]थंचित्साधितेऽप्यस्मिन्परानंदघनं प्रभुम् ॥ अंतर्भाव्य विराट्पिंडे स्थातव्यं हि जुगुप्सिते ॥ ५५ ॥ न केवलं पिंडवासस्तादात्म्यं चाभिमानतः ॥ ततो भयं भक्षणाय पितुर्मुखविदारणात् ॥ ५६ ॥ चांडालानां तु नेयं भीः किंतु पन्नगजन्मनः ॥ को भेदः स्याद्विराड्जन्मन्युरगाः पुत्रभक्षिणः ॥ ५७ ॥ कृच्छ्रा[6]द्भये प्रशांतेऽपि जग्राहाथारतिग्रहः ॥ क्रियमाणे प्रतीकारे गर्दभादिशरीरता ॥ ५८ ॥ एकयोनौ सकृज्जातः क्लेशं सोढुं न शक्नुयात् ॥ अनंतयोनिष्वसकृज्जायमानस्य का कथा ॥ ५९ ॥ निस्तरेद्विद्यया चेत्किं बकबंधप्रयासतः ॥ अथ विद्यामुपेक्ष्योर्ध्वं किं विद्यां प्रार्थयिष्यते ॥ ६० ॥

---

१ महिमा । २ अधिको महिमा । ३ उद्भावयति । ४ आच्छादितं चक्षुर्येषां तेषाम् । ५ महत्कष्टेन । ६ कष्टात् ।

क्लेशेन महतोपास्य बहुयोनीः प्रविश्य च ॥ विद्यान्वेषणतः श्रेय इदानीमेव वेदनम् ॥ ६१ ॥ एवं विचार्य बहुश-
स्तूर्णमेव मुमु[1]क्षति ॥ निवृत्तः सर्वबाह्यार्थात्प्रमेयं मा[2]तुमर्हति ॥ ६२ ॥ अधिकारी साधितः[3] स्यादेवं फलविचारतः ॥
तेन प्रमातुं यद्योग्यं तदिदानीं निरूप्यते ॥ ६३ ॥ उपादेयस्य मेय[4]स्य वा[5]च्या संभावना यथा ॥ हेयसंसारहेतुश्च वक्तव्यो
यत्नतस्ततः ॥ ६४ ॥ संसाराख्यमहाव्याधेः किं मूलमिति चिंतिते ॥ तद्ध्वस्तये चिकित्सेयं तदा फलवती भवेत् ॥ ६५ ॥
स्वत आनंदया[6]थात्म्येऽप्यबोधाद्दुःखसंप्लुतिः ॥ सोऽबोधोऽनर्थहेतुत्वान्निर्देष्टव्यश्चिकित्सितुम् ॥ ६६ ॥ अबुद्धमात्मनस्तत्त्वं
प्रमातुं योग्यमागमैः ॥ निर्देष्टव्यं तदप्यत्र संभावयितुमंजसा ॥ ६७ ॥ तम[7]बोधं तच्च मेयमव्याकृतगिरा श्रुतिः ॥ निर-
दिक्षच्छ्रुतिः सा तु न्यायेनात्र विचार्यते ॥ ६८ ॥ तद्धेदं तर्ह्यविस्पष्टमासीदव्याकृताभिधम् ॥ इत्येतस्मिन् श्रौतवाक्ये
पदार्थस्तावदीर्यते ॥६९॥ अज्ञानात्मन्यशेषेण लीनं बीजस्वरूपधृक् ॥ तच्छब्देन जगत्प्रोक्तं परोक्षार्थाभिधायिना ॥ ७० ॥
अव्याकृतस्य जगतो भूतकालाभिसंगतेः ॥ बुभुत्सुं प्रति पारोक्ष्यात्तच्छब्दस्तत्र युज्यते ॥ ७१ ॥ ऐतिह्यार्थे ह शब्दः स्यात्सु-
खेनार्थावबुद्धये ॥ तर्केणोक्तो धियः क्लेशः परमाण्वनुमानवत् ॥ ७२ ॥ अचिंत्याः खलु ये भावा न तांस्तर्केण योजयेत् ॥
नाप्रतिष्ठिततर्केण गंभीरार्थस्य निश्चयः ॥ ७३ ॥ नामरूपादिविकृतं पराङ्ज्ञानेन भासितम् ॥ इदं शब्देन निखिलं
जगदेतदुदीर्यते ॥ ७४ ॥ सामानाधिकरण्येन तदिदंपदयोः श्रुतम् ॥ कार्यकारणयोरैक्यं व्याकृताव्याकृतात्मनोः ॥ ७५ ॥

---

१ कथं हि मुक्तः स्यामितीच्छति । २ ऐक्यं साक्षात्कर्तुम् । ३ फले हि कथिते तत्कामनावानधिकारी सिद्धः । ४ जीवब्रह्मैक्यस्य । ५ भावना वक्तुं योग्या भवति ।
६ सिद्धेऽपि । ७ अज्ञानं । ८ बहिर्मानेन ।

एकस्य जगतोऽवस्थे व्याकृताव्याकृतात्मिके ॥ अवस्थयोर्विभेदेऽपि तद्धर्मी न हि भिद्यते ॥ ७६ ॥ बाल्ययौवनभेदेऽपि देवदत्तो न भिद्यते ॥ ततो जगदभेदेन सामानाधिकरण्यगीः ॥ ७७ ॥ नामरूपाद्यभिव्यक्तेः प्राक्तनः काल उच्यते ॥ न हीत्यनेन शब्देन स कालो लोककल्पितः ॥ ७८ ॥ यद्यप्यव्याकृते कालव्यक्तिर्नास्ति तथाप्यमी ॥ लोकाः प्रलयकालत्व-व्यवहारं प्रकुर्वते ॥ ७९ ॥ जगतोऽस्यानभिव्यक्तिरव्याकृतगिरोच्यते ॥ न जगत्प्रागवस्थायां व्यक्तं गर्भस्थपुत्रवत् ॥ ८० ॥ आसीदिति च सत्तत्त्वमधिष्ठानतयोदितम् ॥ तथा च भावरूपत्वाज्जगद्व्याकृतिमर्हति ॥ ८१ ॥ अव्याकृतिवचस्त्वेवमव-तार्यास्य वर्णिताः ॥ पदार्था अथ वाक्यार्थो न्यायेनैव निरूप्यते ॥ ८२ ॥ यस्य वेदांतमेयत्वं कारणं जगतश्च यत् ॥ अव्या-कृतं तदेवात्र वाक्यार्थो द्विविधं हि तत् ॥ ८३ ॥ चित्प्राधान्यादविद्यायाः प्राधान्याच्च द्विधाऽद्वयम् ॥ यच्चिद्वस्तु प्रमेयं तदविद्या तु विकारकृत् ॥८४॥ न चिद्वस्तु विवादार्हं तेन सर्वार्थसिद्धितः ॥ अज्ञोऽहमित्यविद्यापि प्रसिद्धैवानुभूतितः ॥८५॥ नासदासीन्नो सदासीत्तम आसीदिति श्रुतिः ॥ आसीदिदं तमोभूतमप्रज्ञातमिति स्मृतिः ॥८६॥ अज्ञानत्वात्प्रमाणेन ज्ञात-व्यमिति मेयता ॥ अज्ञानस्य विकारित्वात्कारणत्वं च संभवेत् ॥ ८७ ॥ मायां तु प्रकृतिं विद्यादीशो मायीति हि श्रुतिः ॥ दैवी ह्येषा गुणमयी मम मायेति च स्मृतिः ॥८८॥ इत्यव्याकृतवाक्यार्थो न्यायेन सुनिरूपितः ॥ अथ व्याकृतवाक्यार्थः क्रमात्प्राप्तो निरूप्यते ॥ ८९ ॥ व्याकृतं द्विविधं देहसृष्टिर्जीवप्रवेशनम् ॥ देहादिर्विषयत्वेन प्रवेशात्पूर्वमुच्यते ॥ ९० ॥ अव्याकृतं यत्पूर्वोक्तमरूपकमनामकम् ॥ तदिदं नामरूपाभ्यामेव व्याक्रियते स्वयम् ॥ ९१ ॥ सुषुप्तादुत्थिती राज्ञः स्वय-

१ तद्धेदं तर्ह्यव्याकृतमासीदिति श्रुत्या ।

मेव यथा तथा ॥ जग्धाशेषजगन्मूर्तेरव्यक्ताद्व्याकृतिर्मुहुः ॥ ९२ ॥ नामरूपे तु शब्दार्थौ न ताभ्यामतिरिच्यते ॥ जगत्किंचिद्घटादौ हि द्वयमेव समीक्ष्यते ॥ ९३ ॥ प्रक्रियानियमो नात्र पुंव्युत्पत्तिप्रधानतः ॥ अतः श्रुतिषु सृष्ट्यादिविगानं बहुधेक्ष्यते ॥९४॥ यया यया भवेत्पुंसां व्युत्पत्तिः प्रत्यगात्मनि ॥ सा सैव प्रक्रियेह स्यात्साध्वी सा चाऽनवस्थिता ॥९५॥ विस्पष्टत्वं व्याकुलत्वं शुक्तिकारजतादिवत् ॥ स्पष्टमव्याकृतान्मोहान्मिथ्याज्ञानमिदं जगत् ॥ ९६ ॥ नामरूपाध्यास एवं व्याकृतः प्रतिपादितः ॥ प्रवेश्यस्यात्र जीवस्य प्रवेशः प्रतिपाद्यते ॥ ९७ ॥ सर्वशास्त्रारंभ एष यदर्थस्तद्विबुद्धये ॥ स एष इह देहेषु प्रविष्ट इति गीयते ॥ ९८ ॥ स एषोऽत्रानखाग्रेभ्यः[1] प्रविष्ट इति वेदगीः ॥ व्याख्यायतेऽसौ पदश आदौ मीमांस्यते त्वथ ॥९९॥ स इत्यनेन शब्देन प्रकृतार्थाऽवमर्शिना ॥ अव्याकृताध्यक्ष आत्मा यः पुरोक्तः स उच्यते ॥१००॥ यद्वा विराडधिष्ठानं ब्राह्मणादावुदीरितम् ॥ आत्मशब्देन तस्यात्र परामर्शो भविष्यति ॥ १०१ ॥ तच्छब्देन परामृष्टः साक्ष्यव्याकृतभासकः ॥ एतच्छब्देन कार्यस्थः प्रत्यक्ष उपदिश्यते ॥ २॥ अद्वितीयमधिष्ठानं कार्यस्थः सद्वयस्तयोः ॥ स एष इत्यभेदोक्तिर्दुष्करेति न चोद्यताम् ॥ ३ ॥ अज्ञातवस्तुतत्त्वस्य दुष्करं नास्ति किंचन ॥ नीलीकृतं नभः पश्येच्चक्षुषा नीलवस्त्रवत् ॥ ४ ॥ योग्यायोग्यव्यवस्थेयं मानव्यवहृतौ भवेत् ॥ कल्पनामात्रनिष्पत्तेर्नापेक्षाऽज्ञानभूमिषु ॥ ५ ॥ इहेत्यनेन सूत्रादिस्थाणुपर्यंतविग्रहाः ॥ उच्यंते तेषु जीवोऽयं विस्पष्टमुपलभ्यते ॥ ६ ॥ प्रविष्ट इति शब्देन चिदाभासतमोन्विता ॥ जीवत्वेनोपलब्धिर्या चितः सैषाऽभिधीयते ॥ ७ ॥ चिदाभासप्रवेशस्तु प्रत्यङ्मोहे स्वतोऽभवत् ॥

---

१ स एष इह प्रविष्ट आनखाग्रेभ्यः ।

तत्कार्येष्वनुवृत्तः स उपाधिश्चित्प्रवेशने ॥ ८ ॥ जपाकुसुमरक्तत्वं स्फटिके कल्प्यते यथा ॥ चिदाभासप्रवेशोऽयं
चित्यध्यारोप्यते तथा ॥ ९ ॥ सूत्रादिस्थाणुपर्यंतं जगत्सृष्ट्वात्ममायया ॥ स्वाभासैकसहायेन स एव प्राविशत्परः ॥ १० ॥
आनखाग्रेभ्य इत्युक्त्या मर्यादाऽस्य प्रवेशने ॥ उक्ता स्पर्शेन चैतन्यं नखाग्रावधि लक्ष्यते ॥ ११ ॥ सामान्येन विशेषाच्च
चिद्देहं व्याप्य वर्तते॥ दृष्टांताभ्यां द्वयी वृत्तिर्द्विविधाभ्यामिहोच्यते॥ १२॥ दारु कृत्स्नमभिव्याप्य यथाग्निर्दारुणि स्थितः॥
संव्याप्य तद्वदखिलं देहमात्मा व्यवस्थितः ॥ १३ ॥ तस्थावसंव्याप्य यथा क्षुरपात्रं क्षुरस्तथा ॥ श्रोत्रादिनाडिमध्यस्थस्त-
नुमव्याप्य संस्थितः ॥१४॥ क्षुरपात्रे स्थानभेदाद्विभज्यंते यथा क्षुराः ॥ चैतन्यानि विभिद्यंते तथा नाडीविभेदतः ॥ १५ ॥
प्राप्नोति वृत्ती द्वे जीवः स्वप्नजाग्रदवस्थयोः ॥ सामान्यवृत्तिमेवैकां सुषुप्ते प्रतिपद्यते ॥ १६ ॥ सामान्यवृत्तिर्या सात्र जीव-
नायोपपद्यते ॥ विशेषवृत्तयो देहे शब्दाद्यालोचनोद्यताः ॥ १७ ॥ प्रवेशवाक्यं पदशस्तात्पर्याच्च स्फुटीकृतम् ॥ तदनुग्रा-
हको न्याय इदानीं प्रविचार्यते ॥ १८ ॥ देवदत्तः परिच्छिन्नः सांशश्चाऽतो गृहं विशेत् ॥ निरंशः सर्वगश्चात्मा कथं देहे
विशेदसौ ॥ १९ ॥ अप्रविष्टस्वभावोऽयं दिग्देशाद्यनभिप्लुतेः ॥ कल्पितोऽस्य प्रवेशः स्याज्जलपात्रार्कबिंबवत् ॥ २० ॥
विभागाद्यंशवैषम्येऽप्यस्ति साम्यं विवक्षितम् ॥ उपाधिस्थोपलब्ध्यादिसाम्यं केन निवार्यते ॥ २१ ॥ उपाधावुपलभ्यत्वम-
न्यथात्वेन भासनम् ॥ बहुत्वभानमित्येतद्दृष्टदार्ष्टांतयोः समम् ॥ २२ ॥ तेजोधिकं रवेर्बिंबमशक्यं द्रष्टुमंजसा ॥ तथापि
जलमध्ये तद्बिंबं सम्यगवेक्षते ॥ २३ ॥ स्वयंप्रकाश आत्मैवं नोपलभ्योऽनुपाधिकः ॥ जडदेहाद्युपाधौ तु विस्पष्टमुपलभ्यते
॥ २४ ॥ जीवत्वभ्रांतिरेषैवं प्रत्यग्बोधोपयोगतः ॥ जलपात्रार्कसाम्येन प्रवेश इह कल्प्यते ॥ २५ ॥ यथा सृष्ट्यादयः क्लृप्ताः

प्रवेशोऽपि तथेक्ष्यताम् ॥ युक्त्या नैवोपपद्यंते सृष्ट्याद्याः कल्पितास्ततः ॥ २६ ॥ नन्वेवं पर एवात्र प्रविष्टश्चेत्तदा जनाः ॥ पश्यंत्येतं विनाशास्त्रमिति शास्त्रं वृथा भवेत् ॥ २७ ॥ अहं प्राणिम्यहं वच्मि पश्याम्येतच्छृणोमि तत् ॥ मन्येऽहमित्यहं-बुद्ध्या दृष्ट एवाखिलैः परः ॥ २८ ॥ उच्यते तन्न पश्यंति प्रविविक्तं स्वतो जनाः ॥ नो श्वासभाषणे दृष्टिश्रुती वा स्तोऽस्य नो मितिः ॥ २९ ॥ प्रविष्टस्यास्ति चेच्छ्वासभाषणाद्यस्तु तावता ॥ प्रवेष्टरि किमायातं शास्त्रबोध्यः स एव हि ॥ ३० ॥ प्रवि-ष्टस्य प्रवेष्टुश्च रूपाभेदेऽपि भिन्नताम् ॥ प्रविष्टत्वाप्रविष्टत्वधर्माभ्यां को निवारयेत् ॥ ३१ ॥ प्रविष्टं येऽत्र पश्यंति नाप्रवि-ष्टममी विदुः ॥ व्याधत्वेन प्रपश्यंतो न विदू राजपुत्रताम् ॥ ३२॥ व्याधोऽयमित्यसावुक्तिर्योजयेत्प्राणसंकटे ॥ राजदेवादि-कोक्तिस्तु भवेद्बहुफलप्रदा ॥ ३३ ॥ तद्वत्प्रविष्टदृष्टिर्या सा संसारे नियोजयेत् ॥ अप्रविष्टात्मदृष्टिस्तु मोचयेत्सर्वसंकटात् ॥ ३४ ॥ अतोऽप्रविष्टदृष्ट्यर्थं निंद्यते हि प्रविष्टदृक् ॥ प्रविष्टदर्शनं यत्स्यान्न तद्दर्शनमात्मनः ॥ ३५॥ स्वतः परोऽपि देहादौ प्रविष्टोऽकार्त्स्न्यदोषतः ॥ दूषितो दर्शनं तस्य न भवेत्परदर्शनम् ॥ ३६ ॥ अकृत्स्नत्वं यथाऽस्य स्याद्व्यवहारे तथोच्यते ॥ श्वासयोगात्प्राणिता स्याद्वक्ता वदनयोगतः ॥ ३७ ॥ द्रष्टा दर्शनयोगेन श्रोता श्रवणयोगतः ॥ मंता मननयोगेन स्प्रष्ट्रादौ योजयेत्तथा ॥ ३८ ॥ एवं चाहं प्राणितेति ज्ञाते वक्राद्यसंग्रहः ॥ वक्ताहमित्यपि ज्ञाते प्राणित्रादेरसंग्रहः ॥ ३९ ॥ यतिदी-क्षितचोरादिभूमिकां धारयेन्नटः ॥ तत्र दृष्टे दीक्षितेऽन्ये द्रष्टा यत्यादयो न हि ॥ ४० ॥ प्राणनादिकृतां मध्य एकैकं यः समीक्ष्यते ॥ न स जानात्यकृत्स्नत्वादेतदीक्षितवस्तुनः ॥ ४१ ॥ इत्युक्तं व्याकृतं सर्वं जडाजडविभागवत् ॥ आरोपोऽयं तन्निवृत्त्यै विद्यासूत्रमिहोच्यते ॥ ४२ ॥ आत्मेत्येवमुपासीतेत्येतत्सूत्रमुदाहृतम् ॥ उक्त्वा पदार्थं सूत्रानुग्राहको न्याय उच्यते

॥ ४३ ॥ यच्चाप्नोति यदादत्ते यच्चात्ति विषयानिह ॥ यच्चास्य संततो भावस्तस्मादात्मेति कथ्यते ॥ ४४॥ व्याप्नोत्यनवशेषेण सर्पादीन् स्रगिवाखिलान् ॥ कल्प्यानधिष्ठानतया प्रत्यङ्ङात्मा भवेत्ततः ॥४५॥ सर्वाधिष्ठानसन्मात्र इत्यशेषजगत्प्रति॥ अधिष्ठानतयाऽवाप्तिं श्रुतिर्ब्रूते सदात्मनः ॥ ४६ ॥ स्वचिदाभासमोहेन तदुत्थानखिलान्यतः ॥ आदत्ते नात्मनः प्राज्ञस्तत आत्मेति तं विदुः ॥ ४७ ॥ पर आत्मनि सर्वेऽपि संप्रतिष्ठंत एकले ॥ पृथिव्याद्या अनात्मान इति चाथर्वणे वचः ॥४८॥ आत्माभासः पराचीना धीवृत्तिर्विषयोन्मुखा ॥ प्रत्यग्गतिर्यतोऽतोऽसावात्मेत्युक्तो मनीषिभिः ॥ ४९ ॥ विश्वो हि स्थूलभुङ्नित्यस्तैजसः प्रविविक्तभुक् ॥ आनंदभुक् तथा प्राज्ञ इति चागमशासनम् ॥ ५० ॥ अव्यावृताननुगतः पूर्णः स्वात्मन्यवस्थितः ॥ यतोऽस्य संततो भावस्तस्मादात्मेति शब्द्यते ॥ ५१ ॥ तद्विष्णोरिति मंत्रेऽपि तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ चक्षुर्वदाततं व्योम्नि व्याचष्टे प्रत्यगात्मनि ॥ ५२ ॥ चतुर्विधनिरुक्त्याऽत्र चत्वारोऽर्थाः प्रकीर्तिताः ॥ अधिष्ठानं कारणत्वं जीवभावो विमुक्तता ॥ ५३ ॥ यन्मुक्तरूपं साक्षित्वाद्व्याकृतेऽव्याकृतेऽपि तत् ॥ अतिरोहितमत्रात्मशब्देनैतद्धि सूत्रितम्॥ ५४॥ आत्मशब्दधियोरात्मा विषयो नेति भाषितुम् ॥ सूत्रेऽस्मिन्निति शब्दोऽयं यथैतत्स्यात्तथोच्यते ॥ ५५ ॥ यत्रेति परशब्दः स्यात्तत्रोपचरितं वचः ॥ ज्येष्ठं पितेति पश्यंतीत्यादावेवमवेक्षणात् ॥ ५६ ॥ व्याकृताव्याकृते ये द्वे कल्पिते तेऽविचारतः ॥ एते वारयितुं सूत्र एवंकारमसूत्रयत् ॥ ५७ ॥ उपेति सामीप्यवाची तन्निष्ठा प्रत्यगात्मनि ॥ कार्यकारणरूपाभ्यां प्रत्यङ् हृदि य ईक्ष्यते ॥ ५८ ॥ एतस्य ब्रह्मसामीप्यं तत्त्वमस्यादिनोच्यते ॥ आसीतेति तु शब्देन कूटस्थत्वमसूत्रयत् ॥ ५९ ॥ व्युत्थाय कारणात्कार्यात्तत्तत्त्वज्ञानवर्त्मना ॥ उपेत्य कूटस्थमजमासीतापरिणामवान् ॥ ६० ॥ इत्यात्मशब्दे सूत्रार्थो वाक्या-

र्थश्चोपवर्णितः ॥ तदनुग्राहको न्याय आशंकापूर्वमुच्यते ॥ ६१ ॥ व्याकृताव्याकृताभ्यां तद्वस्तुतत्त्वं तिरोहितम् ॥ इति यच्छंकितं तन्न स्वरूपस्यातिरोहितेः ॥ ६२ ॥ स्वस्वरूपं तिरोधातुं न हि केनापि शक्यते ॥ विस्फार्यतामिहाऽक्षाणि किमक्षैरपराध्यते ॥ ६३ ॥ आपादयेयुः शब्दादीन्यद्यक्षाणि तथापि ते ॥ का हानिस्तस्य शब्दादेरेव तत्त्वं विबुध्यताम् ॥ ६४ ॥ तैः शब्दादितया भाति तत्त्वरूपतया न तु ॥ इति चेदत एवैतद्वेदवाक्येन बुध्यताम् ॥ ६५ ॥ न परोक्षत्वमाशंक्यं स्वस्वरूपत्वहेतुतः ॥ शब्दादितत्त्वं यद्बोद्धुः स्वरूपं तन्न चेतरत् ॥ ६६ ॥ एकस्याऽप्यत्र चित्तस्य सहकारिविभेदतः ॥ क्रमेण ग्रहणं तत्त्वे शब्दादौ च कुतो न हि ॥ ६७ ॥ इति शंकोत्तरं प्रोक्तमेतत्सूत्रेण सूचितम् ॥ स्वरूपवाच्यात्मशब्दादतिरोधाऽनभासनात् ॥ ६८ ॥ ननु प्राणादियुक्तात्मबोधोऽकार्त्स्न्येन दूषितः ॥ सोऽकार्त्स्न्यदोषः शुद्धात्मबोधे कस्मान्न संभवेत् ॥ ६९ ॥ इत्याशंकापनुत्त्यर्थमत्रेदं श्रूयते स्फुटम् ॥ अत्र ह्येते सर्व एकीभवंतीति श्रुतेर्वचः ॥ ७० ॥ प्राणा ह्युपाध्युपहिताः सर्वेऽप्यात्मान ईश्वरे ॥ शुद्धात्मन्येकतां यांति पुत्रभ्रात्रादयो यथा ॥ ७१ ॥ पुत्रो भ्राता पितेत्येको भिद्यते प्रतियोगिभिः ॥ पुत्रादयस्त एकस्मिंस्तस्मिन्यांत्येकतां ततः ॥ ७२ ॥ आत्मनोऽनवशेषेण संबंधो नात्मवस्तुनः ॥ रज्जुः सर्पादिवज्ज्ञातः प्रतीचः शिष्यते पराक् ॥ ७३ ॥ सर्वमज्ञातमेव स्याद्यस्मिन्नज्ञात आत्मनि ॥ ज्ञाते ज्ञातं च कृत्स्नोऽसौ तावत्त्वात्सर्ववस्तुनः ॥ ७४ ॥ प्रमाभासत्वमेतेन वाक्येनास्य निवारितम् ॥ मात्वं संभाव्यते तस्य पदनीयत्ववाक्यतः ॥ ७५ ॥ अस्य सर्वस्य जगत आत्मेति यदुदीरितम् ॥ तदेतत्पदनीयं स्यादिति वाक्यस्य योजना ॥ ७६ ॥ पदनीयेति शब्देन प्रमातुं योग्यतोच्यते ॥ अज्ञातत्वात्पुमर्थत्वात्प्रमातुं योग्यताऽऽत्मनः ॥ ७७ ॥ अव्याकृतव्याकृतयोरज्ञातात्मकता यतः ॥ अत

आत्मातिरेकेण नाऽज्ञातार्थोऽस्ति कश्चन ॥ ७८ ॥ ज्ञेयार्थानंदयोर्यस्मात्समाप्तिः प्रत्यगात्मनि ॥ परमः पुरुषार्थोऽत आत्मा भवति नेतरः ॥ ७९ ॥ अज्ञातत्वं पुरा प्रोक्तमव्याकृतगिरा यथा ॥ ज्ञेयार्थस्य समाप्तिस्त्वां वक्त्यनेनेति वाक्यतः ॥ ८० ॥ अनेनैतद्वेद सर्वमित्यात्मज्ञानमात्रतः ॥ सार्वज्ञमुक्तमानंदसमाप्तिस्तु प्रवक्ष्यते ॥ ८१ ॥ अन्यज्ञानेन नान्यस्य क्वचिदप्यवबुद्धता ॥ आत्मज्ञानेन सर्वस्य ज्ञानं कथमुदीर्यते ॥ ८२ ॥ सत्यमेवं भवेदेतद्यद्यात्माऽप्यन्य इष्यते ॥ आत्माऽसावन्य इति च नानुन्मत्तस्य गीरियम् ॥ ८३ ॥ प्रत्यक्तत्त्वे परिज्ञाते जगत्तत्त्वं प्रबुध्यते ॥ इत्यत्र पददृष्टांतो यथावत्स विविच्यते ॥ ८४ ॥ एकं पादं यथाश्वस्य दृष्ट्वाऽश्वत्वमशेषतः ॥ दृष्टवानेव भवति दृष्टोऽश्व इति वर्णनात् ॥ ८५ ॥ एवं स्वदेहमात्रस्थे साक्षितत्त्वेऽवलोकिते ॥ अशेषजगतस्तत्त्वं लभ्यतैव न संशयः ॥ ८६ ॥ आनंदस्य समाप्तिर्या प्रत्यगात्मनि साऽधुना ॥ प्रदर्श्यतेऽनुभूत्याऽत्र स्पष्टं सार्वजनीनया ॥ ८७ ॥ वित्तात्पुत्रः प्रियः पुत्रात्पिंडः पिंडात्तथेंद्रियम् ॥ इंद्रियेभ्यः प्रियः प्राण आत्मा प्रियतमस्ततः ॥ ८८ ॥ स्वात्मभोगस्य हेतुत्वात्प्राणादौ प्रीतिरिष्यते ॥ न स्वतोऽतो न सा मुख्या वेश्याप्रीतिर्यथा तथा ॥ ८९ ॥ प्रतीचि निर्निमित्तैव सर्वावस्थास्वपीष्यते ॥ प्रीतिरद्व्युष्णवत्तस्मान्मुख्याऽसाविति गम्यताम् ॥ ९० ॥ सर्वांतरतरत्वेन युज्यते निर्निमित्तता ॥ बाह्येषु सनिमित्तत्वं प्रीतेः स्पष्टं गवादिषु ॥ ९१ ॥ व्याध्याद्युपद्रुतो लोको मृतिमप्यभिवांछति ॥ निर्निमित्तप्रियत्वे तु देहादेस्तत्र युज्यते ॥ ९२ ॥ अनात्मा प्रिय इत्येवं यो मुह्यति स पामरः ॥ विनाशित्वमुदाहृत्य मूढं तं बोधयेद्बुधः ॥ ९३ ॥ अनात्मा भोगकालेऽस्य सुखं यावत्प्रयच्छति ॥ तत्सहस्रगुणं दुःखं नाशकाले प्रयच्छति ॥ ९४ ॥ या प्रीतिरविवेकानां विषयेष्वनपायिनी ॥ व्युत्थाय विषयेभ्यस्तां प्रतीच्येव निवेशयेत् ॥ ९५ ॥

विषया इव न प्रत्यक्कदाचिदपि नश्यति ॥ अतो दुःखप्रदत्वं तु शंकितुं न च शक्यते ॥ ९६ ॥ सूत्रार्थज्ञमनुष्याणां मतिं विज्ञायते च न ॥ मुमुक्षवो गुरुं प्राप्य चोदयंत्यतिसंभ्रमात् ॥ ९७ ॥ यद्ब्रह्मविद्यया सर्वभावाप्तिं मन्वते नराः ॥ तद्ब्रह्म किं विदित्वाभूत्सर्वमित्येतदीर्यताम् ॥ ९८ ॥ एवं मुमुक्षुभिश्चोद्ये कृते करुणया गुरुः ॥ अनायासेन तच्चोद्यं परिहर्तुं वंचोऽब्रवीत् ॥ ९९ ॥ ब्रह्मैव बोधात्प्राग्जीवो भूत्वात्मानमवेत्पुनः ॥ अहं ब्रह्मेति तद्बोधात्सर्वात्मकमभूत्तदा ॥ २०० ॥ अवेत्सोपाधिरात्मायमात्मानं निरुपाधिकम् ॥ ज्ञातृज्ञानज्ञेयभेदान्न दोषोऽत्र मनागपि ॥ १ ॥ अविविक्तस्तु देहाद्यैरात्मा भवति वेदिता ॥ विविक्तात्मा वेदितव्यो धीवृत्तिर्वेदनं भवेत् ॥ २ ॥ अविद्यारोपनिह्नुत्यै तदात्मानमवेदिति ॥ आत्माभिमुखधीवृत्तिरात्मवेदनमुच्यते ॥ ३ ॥ आत्मानमेव तदवेदित्युक्तादेवकारतः ॥ निर्माल्यवत्परित्याज्यं देहादीत्यवगम्यते ॥ ४ ॥ त्याज्यमाने तु देहादावात्मैवैकोऽवशिष्यते ॥ परित्यक्तुमशक्यत्वादात्मानं निह्नुतेऽत्र कः ॥ ५ ॥ अहं ब्रह्मास्मि नो जीव इत्यवेद्ब्रह्मरूपताम् ॥ शोधितस्याहमर्थस्य युज्यते ब्रह्मरूपता ॥ ६ ॥ ब्रह्मता नात्मनोऽन्यत्र नात्मता ब्रह्मणोऽन्यतः ॥ यद्याथात्म्याप्रबोधात्तु तयोरेष विपर्ययः ॥ ७ ॥ अब्रह्मानात्मताहेतौ प्रत्यग्ध्वांते निवर्तिते ॥ आत्मानमेव ब्रह्मेति निर्विघ्नं प्रतिपद्यते ॥ ८ ॥ निवर्त्य भेदाद्भिन्नोऽर्थो ब्रह्माहंपदयोर्भवेत् ॥ अब्रह्मानात्मते वार्ये एकस्मिन्नेव वस्तुनि ॥ ९ ॥ स्वानुभूत्यवसेयेऽस्मिन्प्रतीच्यब्रह्मतां जनाः॥ आरोप्य शास्त्रगम्येऽस्मिन्ननात्मत्वमकल्पयन् ॥१०॥

---

१ ब्रह्म वा इदमग्र आसीत्तदात्मानमेव वेदाऽहं ब्रह्मास्मीति तस्मात्तत्सर्वमभवत्तद्यो यो देवानां प्रत्यबुध्यत स एव तदभवदथर्षीणां तथा मनुष्याणां तद्धैतत्पश्यन्नृषिर्वामदेवः प्रतिपेदेऽहं मनुरभवं सूर्यश्चेति तदिदमप्येतर्हि य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति सेद५ सर्वं भवति ।

अनुभूत्यवसेयोऽहं ब्रह्म शास्त्रसमर्पितम् ॥ अस्मीति बोधादारोपद्वयमत्र निवर्तते ॥११॥ अस्मीति वर्तमानोक्तेर्विद्याकालैव मुक्तता ॥ सिद्धाऽतोऽसौ न साध्या स्यादग्निहोत्रादिकार्यवत् ॥ १२ ॥ तस्मात्तत्सर्वमभवदिति वाक्येन वेदनात् ॥ उच्यते सर्वभावाप्तिः सर्वज्ञत्वापवादतः ॥ १३ ॥ स्वतः सर्वात्मकं ब्रह्म भात्यसर्वमिव भ्रमात् ॥ विद्यया भ्रांतिबाधेऽस्य सर्वत्वमवशिष्यते ॥ १४ ॥ नन्वसौ सर्वभावाप्तिर्न विद्यामात्रतो भवेत् ॥ विनोत्तमत्वानुष्ठानकालदेवाद्यनुग्रहम् ॥ १५ ॥ विप्रस्य फलदो वेदो न शूद्रस्याधमत्वतः ॥ देवादेरुत्तमस्यैव तथा विद्या फलप्रदा ॥ १६ ॥ यागज्ञानमनुष्ठानाद्विना न स्वर्गदं तथा ॥ ब्रह्मज्ञानमनुष्ठानाद्विना सर्वाप्तिदं कथम् ॥ १७ ॥ गर्भाधानमृतावेव नान्यकाले तथोत्तमे ॥ विद्या कृतयुगे सर्वभावं यच्छति नान्यदा ॥ १८ ॥ राज्ञा कृषिफलं यद्वत्करार्थं प्रतिबध्यते ॥ सर्वभावस्तथा देवैर्यागभुग्भिर्निवार्यते ॥ १९ ॥ तस्मादनुत्तमे जन्मन्यननुष्ठायिनः कलौ ॥ युगे देवाद्यृणवतो न विद्या सर्वभावदा ॥ २० ॥ इति चोदयितुं यत्र चत्वारश्चोद्यहेतवः ॥ तद्यो य इत्यादि वाक्यैश्चतुर्भिस्तान्निरस्यति ॥ २१ ॥ न तावदुत्तमं जन्म सर्वभावप्रयोजकम् ॥ उत्तमस्यापि देवादेः सर्वत्वं ब्रह्मबोधतः ॥ २२ ॥ यो देवानामृषीणां वा मध्ये ब्रह्म व्यबुध्यत ॥ असावसावेव सर्वमभून्नान्यस्तु कश्चन ॥ २३ ॥ मनुष्याणां तथा मध्ये ब्रह्मवित्सर्वभावभाक् ॥ विद्याविधे एव तस्मात्सर्वत्वाल्पत्वकारणे ॥ २४ ॥ ब्रह्म वा इदमग्रेऽभूदिति विद्याधिकारिता ॥ श्रूयते ब्रह्मणो ब्रह्म सर्वजातिषु तत्समम् ॥ २५ ॥ न पश्वादेः सर्वभावप्रसंगो बोधवर्जनात् ॥ शूद्रजातिश्च विदुरः सति बोधे विमुच्यते ॥ २६ ॥ यागविद्येवात्मविद्या नानुष्ठानमपेक्षते ॥ फलदान इति ज्ञेयं वामदेवनिदर्शनात् ॥ २७ ॥ ब्रह्मात्मत्वं वामदेवः पश्यन्मन्वादिरूपताम् ॥

प्रतिपेदे ह्यनुष्ठानावसरस्तत्र को वद ॥ २८ ॥ न चितो वामदेवे वा मनौ वाऽन्येषु वा भिदा ॥ तेन मन्वादिचिद्वाम-
देवेन प्रत्यपद्यत ॥ २९ ॥ यत्तु पुण्ययुगे सर्वभावो न तु कलाविति ॥ तदसद्बोधसाध्यस्य पुण्यकालानपेक्षणात् ॥ ३० ॥
न सूर्यग्रहणापेक्षो बोधाग्निद्राक्षयः क्वचित् ॥ तथा न सर्वभावोऽयं कालभेदमपेक्षते ॥ ३१ ॥ य एतर्ह्यपि वेदाऽहं ब्रह्मा-
ऽस्मीति तदैव सः ॥ इदं सर्वं भवत्येव यदिदं जगदीक्ष्यते ॥ ३२ ॥ अविचारितरम्यस्य नामरूपात्मकस्य यत् ॥ जगतो
वास्तवं रूपं सत्तत्त्वं ब्रह्म तद्भवेत् ॥ ३३ ॥ नराणामल्पधर्मत्वात्सर्वभावं दिवौकसः ॥ वारयंति हविर्भोक्तुं तैर्दत्तमिति चेन्न
तत् ॥ ३४ ॥ [1]तस्य ज्ञातात्मतत्त्वस्य प्रध्वस्ततमसो यतेः ॥ इंद्रादयोऽपि नैवालं सर्वभावाप्तिवारणे ॥ ३५ ॥ यद्यपीशा
नृणां देवास्तथापि ब्रह्मवेदिनः ॥ अनीशाः प्रत्युतैतेषामात्मा भवति तत्त्ववित् ॥ ३६ ॥ इत्थमादेयविद्यायाः सूत्रवृत्ती
उदाहृते ॥ हेयाऽविद्या स्वकार्येण युक्ता सूत्रयति श्रुतिः ॥ ३७ ॥ स्वस्मादन्यां देवतां य उपास्ते स्वं न वेद सः ॥ इति
सूत्रमविद्यायाः सकार्यायाः श्रुतीरितम् ॥ ३८ ॥ अचिंत्यशक्तिश्चिन्निष्ठा स्वाश्रयं मोहयेत्क्वचित् ॥ अविद्या साऽबोधनात्स्याज्जी-
वत्वभ्रांतिकारिणी ॥ ३९ ॥ नाश्रयं मोहयेद्याऽसावीश्वरत्वस्य कल्पिका ॥ वस्तुत्वभ्रांतिरेवास्यां हेया सा त्ववतिष्ठते ॥ ४० ॥
सृष्टिप्रकरणे तत्र मायाकारः पुरोदितः ॥ अव्याकृतगिरा तस्य कार्यं व्याकृतमीरितम् ॥ ४१ ॥ कार्मिप्रकरणे त्वस्मिन्नवि-
द्याकार ईर्यते ॥ स्वस्माद्भिन्ना देवतेति धीरविद्याविजृंभिता ॥ ४२ ॥ स्वस्य तत्त्वमविज्ञाय यागदानादिकर्मभिः ॥ स्वतो-
ऽन्या देवताः पाति ह्यनड्वान्वणिजो यथा ॥ ४३ ॥ अपि भूरिपशोः पुंस एकस्मिन्नपि तस्करैः ॥ ह्रियमाणे पशौ दुःखं

१ तस्य ह न देवाश्च नाभूत्या ईशत आत्मा ह्येषां स भवत्यथ योऽन्यां देवतामुपास्तेऽन्योसावन्यो ह्यस्मीति न स वेद यथा पशुरेवं स देवानाम् ।

किमु सर्वापहारतः ॥ ४४ ॥ सर्वस्वतुल्ये नृपशौ ब्रह्मधीपरिमोषिणा[1] ॥ ह्रियमाणे महद्दुःखं सर्वेषां च दिवौकसाम् ॥ ४५ ॥ तस्मादेषां न प्रियं तद्यन्मनुष्या विजानते ॥ ब्रह्मात्मत्वमतो देवाः प्रतिबध्नंति वेदनम् ॥ ४६ ॥ स्पष्टीकृतं पारतंत्र्यं पशुदृष्टांततो नृणाम् ॥ वर्णाश्रमादि तद्धर्मसृष्टिः कर्मार्थमीरिता ॥ ४७ ॥ नन्वेवं तस्य मुक्तिश्च स्यादेवात्मधियं विना ॥ अज्ञानकर्मणोः श्रुत्या सादरेणोपवर्णनात् ॥ ४८ ॥ मैवमात्मा किमज्ञातो मुक्तिदः कर्म वा महत् ॥ आम्नायकृषिवन्न्यायमज्ञातात्मा फलप्रदः ॥ ४९ ॥ अनधीतो यथा वेदो नार्थज्ञानेन पालयेत् ॥ अकृता वा कृषिः पाति नाकर्तारं फलार्थिनम् ॥ ५० ॥ तथा स्वात्माऽप्यविज्ञातो मुमुक्षुं मोक्षदानतः ॥ न पालयत्यतो मुक्तिरज्ञस्य नहि कस्यचित् ॥ ५१ ॥ स्वात्माख्यलोकमज्ञात्वा यो देहाख्यस्वलोकतः ॥ प्रैत्यसौ पुनरप्यन्यं देहलोकं व्रजेदृढम् ॥ ५२ ॥ अनात्मविन्महत्पुण्यमश्वमेधादिकं यदि ॥ कुर्यान्नित्यफलायैतदथाप्यंते विनश्यति ॥ ५३ ॥ कृतस्य हि क्षयोऽवश्यं कोष्ठागारादिवद्भवेत् ॥ न मोक्षायादरस्तस्माच्छ्रुतावज्ञानकर्मणोः ॥ ५४ ॥ किंतु जीवन्मुक्तिकाले बोधहेयं विवेचितम् ॥ मुक्तिस्तु विद्या सूत्रेण सूचिता स्याद्विचारतः ॥ ५५ ॥ आत्मानमेव निर्द्वैतं स्वप्रभं प्रविचारयेत् ॥ विचारयति यस्तस्य फलं न क्षीयते क्वचित् ॥ ५६ ॥ कामी कामयते यद्यत्सुखं स्वर्गादिजं पुमान् ॥ अस्मादेवात्मनस्तत्तत्सृजते कर्म पूजितात् ॥ ५७ ॥ अविनाशोऽखिलानंदहेतुत्वं चेत्यदो द्वयम् ॥ न कर्मणां फले युक्तं युक्तं विद्याफले तु तत् ॥ ५८ ॥ सिद्धस्य व्यंजिका विद्या व्यक्तात्मा फलमुच्यते ॥ न ह्यात्मनो विनाशोऽस्ति नित्यं विद्याफलं ततः ॥ ५९ ॥ सार्वभौमादिगाः प्रोक्ता उत्तरोत्तरवृद्धितः ॥ हिरण्यगर्भपर्यंता आनंदा आत्मबिंदवः ॥ ६० ॥

---

[1] ब्रह्मबुद्धिचौरेण ।

ब्रह्मानंदस्य भूतानि मात्रां यांतीत्युदीरणात् ॥ तत्तत्कर्मानुसारेण ब्रह्मानंदः स्फुरेन्नृणाम् ॥ ६१ ॥ तत्तद्विषयकामेन चित्तेऽस्मिन्व्याकुलीकृते ॥ आनंद आत्मभूतोऽपि स तिरोधीयते नृणाम् ॥ ६२ ॥ पुण्येन विषये लब्धे चित्ते स्वास्थ्यमुपागते॥ आत्मानंदः स्फुरेत्तावद्यावन्न व्याकुलांतरम् ॥ ६३ ॥ एवं च विषयानंदा ब्रह्मानंदस्य बिंदवः ॥ सर्वानंदनिधिर्विद्याफलमित्येतदीरितम् ॥ ६४ ॥ आनंदबिंद्वभिव्यक्तिहेतुकर्मप्रसिद्धये ॥ ब्रह्मक्षत्रादिवर्णानां सृष्टिर्यत्नेन वर्णिता ॥ ६५ ॥ वर्णाश्रमाभिमानी सन्नतत्त्वज्ञः पराङ्मतिः ॥ देवादीनामाश्रयः स्यात्सर्वेषामापिपीलिकम् ॥ ६६ ॥ देवानां यागहोमाभ्यामृषीणां वेदपाठतः ॥ पितृणां श्राद्धतो नृणां वस्त्रान्नगृहदानतः ॥ ६७ ॥ पशूनां तृणनीराभ्यामुच्छिष्टकणधान्यतः ॥ श्वाखुटिट्टिभमुख्यानामेवं सर्वाश्रयो गृही ॥ ६८ ॥ कर्मणा नार्जितो यस्मान्न कश्चिदुपकारकृत् ॥ गृही देवादिभिस्तस्मादर्जितोऽभूत्स्वकर्मभिः ॥ ६९ ॥ स्वस्वकर्मार्जितत्वेन देवाद्याः स्वस्वदेहवत् ॥ अविनाशं सदेच्छंति गृहिणः स्वोपकारिणः ॥७०॥ तत्त्वं बुध्वाऽननुष्ठानं नाशोऽयं गृहिणो महान् ॥ एष देवादिभिः सर्वैर्न हि शक्यश्चिकित्सितुम् ॥ ७१ ॥ कर्मणामननुष्ठानं मृतिरोगादिना तु यत् ॥ नासाऽवात्यंतिको नाशो यस्मात्पश्चात्करिष्यति ॥ ७२ ॥ माभूत्सर्वस्वहानिर्नो ब्रह्मयाथात्म्यविद्यया ॥ इति देवादयो विद्यां प्रतिबध्नंति यत्नतः ॥ ७३ ॥ नन्वनर्थकरे केन गृहीत्वायं प्रवर्तितः ॥ पारतंत्र्येऽमृतेनैव धीमानत्र प्रवर्तते ॥ ७४ ॥ देवादिपारतंत्र्यं तु गृहिणामधिकारिणाम् ॥ मिथ्या धीमात्रहेतुत्वान्नाप्यविद्या प्रवर्तिका ॥ ७५ ॥ तर्हि प्रवर्तकं ब्रूमः काम एव प्रवर्तकः ॥ काम एष क्रोध एष इत्यादि स्मृतिवाक्यतः ॥ ७६ ॥ अकामतः क्रिया काचिद्दृश्यते नेह कस्यचित् ॥ यद्यद्धि कुरुते जंतुस्तत्तत्कामस्य चेष्टितम् ॥ ७७ ॥ तस्मात्कामयते पूर्वं ब्रह्मचारी चतुष्टयम् ॥

जाया मे स्यादथापत्यमथ वित्तमथ क्रिया॥ ७८॥ एतावानेव संसारे कामो नातोऽधिकः क्वचित्॥ लोकांतरं कर्मफलं कर्मोत्त्यैवेरितं भवेत्॥ ७९॥ असंभवे तु जायादेर्मनोवागादिषु क्रमात्॥ आत्मजायादि संकल्प्य ध्यायेज्जायादिसिद्धये॥ ८०॥ एवं कामप्रेरितः सन् याति कर्माधिकारिताम्॥ अवरुद्धंति गृहिणं देवाद्या अधिकारिणम्॥ ८१॥ इत्यविद्यासूत्रयुक्तोऽनर्थो यत्नेन विस्तृतः॥ अयं निवर्त्यो विदुषा जीवतेति श्रुतेर्मतिः॥ ८२॥ कर्मोपास्तिफलं कण्वः प्राहात्मब्राह्मणे तथा॥ अव्याकृतं व्याकृतं च विद्याविद्ये ह्यतिस्फुटम्॥ ८३॥ अथाध्याये चतुर्थे च कण्वः पंचमषष्ठयोः॥ उपाख्यानानि बहुधा वक्ष्यत्यात्मावबुद्धये॥ ८४॥ अजातशत्रुमैत्रेयी दध्यङ्ङित्युक्तनामभिः॥ आख्यानान्यंकितानि स्युश्चतुर्थाध्यायगानि हि॥ ८५॥ आश्वलश्चार्तभागश्च भुज्यूषस्तकहोलकाः॥ गार्ग्युद्दालकशाकल्याः पंचमाध्यायगा इमे॥ ८६॥ आख्यानान्येतदीयानि स्युः षष्ठाध्याय ईरितम्॥ जनकस्य ह्युपाख्यानं संग्रहाद्विस्तरादपि॥ ८७॥ उपाख्यानेषु सर्वेषु प्रत्येकं ब्रह्म वर्णितम्॥ श्रुतैरेतैरुपाख्यानैर्ब्रह्मविद्या दृढा भवेत्॥ ८८॥ यामात्मब्राह्मणे विद्यां कण्वः प्रोवाच सा स्फुटम्॥ व्याख्याता प्रीयतां तेन विद्यातीर्थमहेश्वरः॥ २८९॥ इति श्रीविद्यारण्यविरचिते अनुभूतिप्रकाशे बृहदारण्यके कण्वविद्याप्रकाशो नाम त्रयोदशोऽध्यायः॥ १३॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अजातशत्रुरध्याये चतुर्थे ब्राह्मणैस्त्रिभिः॥ विद्यां बालाकये प्राह तां विस्पष्टमितो ब्रुवे॥ १॥ अजातशत्रुर्ब्रह्मात्मवेदनाच्छौर्यतोऽपि च॥ अंतर्बहिश्च निःशत्रुः काश्यां राजा बभूव सः॥ २॥ गर्गगोत्रजविप्रोऽयं बालाकिर्नैव तत्त्ववित्॥ किंतु प्राणोपासकोऽयं दर्पेण महता वृतः॥ ३॥ अध्यात्ममधिदैवं च ब्रह्म स्यात्प्राणदेवता॥ समष्टिव्यष्टिरूपाऽसाविति

गार्ग्यस्य निश्चयः ॥ ४ ॥ रव्याद्या व्यष्टयः प्रोक्ताः समष्टिस्तु विराड्भवेत् ॥ न मुख्यब्रह्मतैतेषामिति राज्ञो विनिर्णयः ॥ ५ ॥
तस्मादुपासको गार्ग्यो न मुख्यं ब्रह्म वेत्त्यतः ॥ अन्वयव्यतिरेकाभ्यां बोधयामास तं नृपः ॥ ६ ॥ स्याद्विज्ञानमयो भोक्ता
न प्राण इति जागरे ॥ विवेको दुःशको यस्मादत्र द्वावपि सुस्थितौ ॥ ७ ॥ यो विज्ञानमयः सुप्तावसावुपरतिं गतः ॥
वर्तते पूर्ववत्प्राणो विवेकः सुशकस्तदा ॥ ८ ॥ तस्मात्सुषुप्तं पुरुषमामंत्र्य प्राणनामभिः ॥ अप्रबोधादभोक्तृत्वं प्राण-
स्याऽस्पष्टयन्नृपः ॥ ९ ॥ यदि भोक्ता भवेत्प्राणो जाग्रद्वच्छब्दमागतम् ॥ अश्रोष्यन्नाश्रृणोत्तस्मान्न स्याद्भोक्तोपलादिवत् ॥ १०॥
श्रोत्रादीनामुपाधीनां सुप्तावुपरतत्वतः ॥ यथा जीवो न वेत्त्येवं प्राणोपीत्यसदुच्यते ॥ ११ ॥ नेंद्रियाणां भवेत्स्वापो
यदि प्राणप्रधानता ॥ नामात्याः शेरते यस्माद्राज्ञि स्वामिनि जाग्रति ॥ १२ ॥ देवताप्रतिषेधार्थं बोध्यते चंद्रनामभिः ॥
तदबोधादभोक्तृत्वं देवतायाः सुनिश्चितम् ॥ १३ ॥ प्राणस्याभोक्तृतां गार्ग्यो व्यबुध्यत ततो नृपः ॥ विज्ञानमयबोधाय चक्रे
यत्नमुपायतः ॥१४॥ आपिष्यापिष्य बहुशः सुप्तं राजा व्यबोधयत् ॥ आपेषणोत्थसंक्षोभात्ततोऽसौ प्रत्यबुध्यत ॥ १५ ॥
मृतकल्पमिमं देहं संचितावेशयन्निव ॥ ज्वलन्निव समुत्तस्थौ यः स भोक्तेति गम्यताम् ॥ १६ ॥ विज्ञानमंतःकरणं तस्मि-
न्नात्मोपलभ्यते ॥ राहुश्चंद्रे यथा तद्वद्विज्ञानमयता ततः ॥ १७ ॥ स्वाभासवदविद्योत्थबुद्ध्यादिव्याप्तिविभ्रमात् ॥ तदात्म-
त्वाभिमानी सन्नहमित्युपलभ्यते ॥१८॥ यद्वोपलब्धिमात्रोऽपि विज्ञानाध्यस्तकर्तृताम् ॥ प्राप्योपलब्धा स्यात्तेन विज्ञानमय
उच्यते ॥ १९ ॥ स्फटिको रक्ततां प्राप्य जपाकुसुमकल्पिताम् ॥ पद्मरागायते तद्वदुपलब्धृत्वमात्मनः ॥ २० ॥
यद्वोपलभ्यो देहादेर्विज्ञानेन विवेचितः ॥ स्याद्विज्ञानमयस्तेन पुरुषः परिपूरणात् ॥ २१ ॥ अशेषान्कल्पितानेष विज्ञा-

नादीननात्मनः ॥ आत्मा पूरयति प्रत्यक् सर्पादीन् रशना यथा ॥ २२॥ यो विज्ञानमयस्तस्य द्वैतधीः स्वप्नजाग्रतोः ॥ अस्ति सुप्तौ तु सा नास्ति स्वभावोऽस्यात्र को भवेत् ॥ २३ ॥ तस्य स्वभावं निर्णेतुं सुप्तौ क्वाभूदयं पुनः ॥ कुत आयादिमं देहमित्येतदिह चिंत्यते॥ २४ ॥ बुद्धावक्षेषु चात्माऽयं चिद्रूपः प्रतिबिंबति ॥ तादृग्बुद्धींद्रियोपाधिर्जागर्त्यात्मेति भण्यते ॥ २५ ॥ कर्मक्षये बुद्धिरक्षैः सहाज्ञाने विलीयते ॥ चैतन्यप्रतिबिंबाश्च लीयंते स्वाश्रयानन्तु ॥ २६ ॥ तदेंद्रियाणां विज्ञानं धीविज्ञानेन संयुतम् ॥ विज्ञानमय आदत्ते इति श्रुत्योपवर्ण्यते ॥ २७ ॥ धीविज्ञानोपसंहारे विज्ञानमयताक्षतौ ॥ निर्विकारात्मचैतन्यं केवलं परिशिष्यते ॥ २८ ॥ एतदेव विवक्षित्वा प्रतिपादयति श्रुतिः ॥ य एषोंऽतर्हृदाकाशस्तस्मिञ्छेते इतीदृशी ॥ २९ ॥ बुद्धिर्हृदयशब्देन हृन्निष्ठत्वाद्विवक्ष्यते ॥ आसमंतात्काशतेऽयमित्याकाशोऽत्र चिद्वपुः ॥ ३० ॥ बुद्धेरंतः प्रतीचोऽन्यो नार्थः संभाव्यते यतः ॥ तस्मादाकाशशब्देन प्रत्यगात्मेह गृह्यते ॥ ३१ ॥ प्राणादीनां यतो जन्म वक्ष्यते प्रत्यगात्मनः ॥ तस्मादाकाशशब्देन ब्रह्मैवात्राभिधीयते ॥ ३२ ॥ अधिष्ठानत्वमंतस्त्वमपरिच्छिन्नवस्तुनः ॥ अंतर्बहिर्विभागोऽयं न मुख्य उपपद्यते ॥ ३३ ॥ पराक् प्रमेयभूमिभ्यो मनसि व्युत्थिते सति ॥ अनन्यबोधप्रात्यक्ष्याद्य एष इह भण्यते ॥ ३४ ॥ स्वतोऽवगमरूपेऽस्मिन्कूटस्थे निर्द्वयात्मनि ॥ कार्त्स्न्येनावस्थितिर्भोक्तुः शेत इत्यभिधीयते ॥ ३५ ॥ घटभंगे घटाकाशो महाकाशान्न भिद्यते ॥ विज्ञानलोपे विज्ञानमयस्यैवं परात्मता ॥ ३६ ॥ देहाद्यध्यक्षतां हित्वा सुप्तौ स्वात्मनि वर्तते ॥ इत्येतत्साध्यते श्रुत्या समाख्यायाश्च युक्तितः ॥ ३७ ॥ सुप्तस्य स्वपितीत्येषा समाख्या सर्वसंमता ॥ निरुक्तिमाहुश्छंदोगा स्वमपीत इतीदृशीम् ॥ ३८ ॥ अतः समाख्यया सुप्तौ स्वाभाविक्यात्मनि स्थितिः ॥ युक्तिश्चोपाधि-

संहारः संसारित्वनिवृत्तये ॥ ३९ ॥ वागाद्युपाधिसंबंधात्संसारित्वमिवेक्ष्यते ॥ ते तूपसंहृताः सर्वे ततोऽसंसारितात्मनः ॥ ४० ॥ सर्वेंद्रियवियोगेऽपि सुखिदुःखित्वमात्मनः ॥ स्वप्ने दृष्टमतः संग आत्मनस्तात्विको भवेत् ॥ ४१ ॥ मैवं मृषात्वात्स्वप्नस्य मनोमात्रविजृंभणात् ॥ बाह्येंद्रियविलोपेऽपि न मनो लिप्यते तदा ॥ ४२ ॥ महाराजादयस्तस्य स्वप्नानुभवगोचराः ॥ न वास्तवा इति ज्ञेयाः शयानेभ्यः पृथक्त्वतः ॥ ४३ ॥ दृश्यं मिथ्याऽस्तु तद्द्रष्टुर्द्रष्टृता वास्तवी ततः ॥ दृश्यसापेक्ष्यतेत्येषा शंकात्र विनिवार्यते ॥ ४४ ॥ न किंचन यदा वेद तदा सुप्त इतीरणात् ॥ आत्मनो ज्ञानकर्तृत्वं सुप्तौ नास्तीति गम्यते ॥ ४५ ॥ सुप्तौ केन क्रमेणायमुपाधिः प्रविलीयते ॥ तत्क्रमस्यावबोधाय हृदयादि विविच्यते ॥ ४६ ॥ आनाभितस्तथा कंठाद्धृदयं मध्यतः स्थितम् ॥ सनालं पद्मकोशाभं पंचच्छिद्रमधोमुखम् ॥ ४७ ॥ कदंबकुसुमोद्भूतकेसरा इव सर्वतः ॥ प्रसृता हृदयान्नाड्यो बह्वन्नरसपूरिताः ॥ ४८ ॥ निर्गत्य हृदयाद्बुद्धिस्तासु स्वप्नं प्रपश्यति ॥ ताभिर्देहाद्बहिर्गत्वा जागर्तीत्यभिधीयते ॥ ४९ ॥ पुनः प्रत्यवसृत्यैषा पुरीतद्वेष्टिते हृदि ॥ प्रविश्य लीयते देहं व्याप्य सामान्यवृत्तितः ॥ ५० ॥ सर्वसंसारदुःखानामत्यंतोपरमात्तदा ॥ आनंदस्य परा निष्ठा दृष्टांतैः सोपमीयते ॥ ५१ ॥ इंद्रियस्याप्ररूढत्वात्स्वेष्टप्राप्तेर्विवेकतः ॥ नीरागाणां बालराजब्राह्मणानां क्रमात्सुखम् ॥ ५२॥ दुःखं रागद्वेषजन्यं तदभावे सुखं स्वतः ॥ इति व्याप्तिगृहीत्यर्थं बहुदृष्टांतवर्णनम् ॥ ५३ ॥ अद्वयानंदरूपत्वमित्थं सुप्तौ प्रदर्शितम् ॥ एतावता स्वभावोऽस्य निर्णीतः प्रत्यगात्मनः ॥ ५४ ॥ क्वाभूदेष इति प्रश्नं निर्णीय कुत आगतः ॥ इति प्रश्नं विनिर्णेतुमूर्णनाभ्यादिका श्रुतिः ॥ ५५ ॥ यः सुप्तौ निश्चितः स्वात्मा तस्य ब्रह्मत्वसिद्धये ॥ जगत्सृष्टिर्वर्ण्यतेऽस्मात्सृष्टौ दृष्टांत उच्यते ॥५६ ॥ अचेतनो यथा तंतुरूर्ण-

नाभेः सचेतनात् ॥ जातश्चिदात्मनस्तद्वत्प्राणलोकाद्यचेतनम् ॥ ५७ ॥ विस्फुलिंगा यथा चाग्नेर्जायंतेऽग्निस्वभावतः ॥ तथा सुप्तात्मनो जीवा विज्ञानमयनामकाः ॥ ५८ ॥ स्वरूपतो जन्मतश्च प्राणादिभ्रांतिकल्पिताः॥ जीवस्य कल्पितं जन्म स्वरूपं तु न कल्पितम् ॥ ५९ ॥ उद्भूतिस्थितिनाशाः स्युर्जगतोऽस्य प्रतिक्षणम् ॥ अविद्यामात्रहेतुत्वान्नामीषां विद्यते क्रमः ॥६०॥ यस्मादविद्ययैवात्मा प्राणक्षेत्रज्ञरूपभाक् ॥ स्वतोऽतः स परं ब्रह्म तस्योपनिषदुच्यते ॥ ६१ ॥ यद्गुह्यं ब्रह्मणो नाम बोधायोपासनाय वा ॥ तत्स्यादुपनिषच्छब्दवाच्यं तच्चात्र बुद्ध्यते ॥ ६२ ॥ सत्यस्य सत्यमित्येतन्नाम ब्रह्माऽवबोधकम् ॥ प्राणा आपाततः सत्याः सत्यं ब्रह्मैव वस्तुतः ॥ ६३ ॥ असत्यो देह उदित एकजन्मन्युपक्षयात् ॥ सत्याः प्राणा लिंगरूपा आमोक्षमनपक्षयात् ॥ ६४ ॥ मोक्षेऽप्यक्षीण आत्मा तु सत्यसत्य उदाहृतः ॥ सत्यस्य सत्यं प्रोवाच ब्रह्म बालकये नृपः ॥ ६५॥ प्राणा वै सत्यमित्युक्तं यत्सत्यं व्यावहारिकम् ॥ बालाक्यभिमतं तत्तु द्वितीयब्राह्मणे स्फुटम् ॥ ६६ ॥ शिशुवद्विषयासंगरहितः प्राण इष्यते ॥ वागादीनामिव यतो विषयोऽस्य न दृश्यते ॥ ६७॥ शरीरमस्याधानं स्याद्देहमापादमस्तकम् ॥ सामान्यवृत्त्या संव्याप्य चेष्टयत्यनिशं[2] यतः ॥ ६८ ॥ प्रत्याधानं[3] शिरो ज्ञेयं प्रतिच्छिद्रं व्यवस्थितः ॥ प्रसारयति नेत्रादीन्प्राणो मूर्ध्नि व्यवस्थितः ॥ ६९ ॥ प्राणस्य बंधनस्तंभः शरीरबलमिष्यते ॥ दौर्बल्ये सति देहस्य प्राणोत्क्रांतिर्हि दृश्यते ॥ ७० ॥ बंधनायास्य दामान्नं वत्सबंधनरज्जुवत् ॥ अन्नं त्रिधा विभक्तेऽस्मिन्भागाभ्यां बद्ध्यते स्वयम् ॥ ७१ ॥ स्थूलो भागः पुरीषं स्यान्मध्यमो देहपोषकः ॥ प्राणं तर्पयते सूक्ष्म इति बद्धं वपुर्द्वयम् ॥ ७२ ॥ एवं विवेचितं प्राणं य उपास्ते रुणद्धि सः ॥

१ अविचारतः । २ अहर्निशम् । ३ प्रदेशविशेषेषु प्रति प्रति आधीयतेऽस्मिन्निति प्रत्याधानम् ।

भ्रातृव्यान्द्विषतः सप्त मूर्ध्नि छिद्रव्यवस्थितान् ॥ ७३ ॥ भ्रातृव्याः स्युः सहोत्पत्तेः शब्दाद्याः संगवृत्तयः ॥ द्विषंति च मुमुक्षुं ताः प्रत्यग्दृष्ट्यपहारतः ॥ ७४ ॥ सेवंतेऽक्षिस्थितं प्राणं सप्त[1] रुद्रादिदेवताः ॥ अक्षीणा इत्युपास्ते यः सोऽन्नमक्षय-मश्नुते ॥ ७५ ॥ कर्णादिसप्तच्छिद्रेषु गौतमाद्यृषिनामकाः ॥ स्थिताः प्राणा इति ध्यायेद्वाचं च ब्रह्मवादिनीम् ॥ ७६ ॥ हिरण्यगर्भरूपेण सर्वभुक् स्यादुपासकः ॥ इति गार्ग्यमतं ब्रह्म ब्राह्मणेऽस्मिन्प्रपंचितम् ॥ ७७ ॥ गार्ग्योक्तं ब्रह्म विस्तृत्य तन्निरासाय सांप्रतम् ॥ तृतीयब्राह्मणे प्राह राज्ञोक्तं ब्रह्म विस्तृतम् ॥ ७८ ॥ प्रथमब्राह्मणे राजा ब्रह्म यद्यप्यशेषतः ॥ उवाचाथापि सत्यस्य सत्यता नैव विस्तृता ॥ ७९ ॥ सत्यसत्यत्वविस्तारमुखेन प्रतिपाद्यते ॥ निष्प्रपंचब्रह्मतत्त्वं तृतीयब्रा-ह्मणे स्फुटम् ॥ ८० ॥ द्वे एव ब्रह्मणो रूपे प्रपंचत्वमुपागते ॥ मूर्तामूर्तात्मके याभ्यामरूपं ब्रह्म रूप्यते ॥ ८१ ॥ मूर्ता-मूर्ते प्रपंचश्च वासना चेति वा द्वयम् ॥ सवासनमिदं रूपमनिदं चेति वा द्वयम् ॥ ८२ ॥ संनिवेशो नेत्रदृशोर्यस्य तन्मू-र्तमुच्यते ॥ क्षित्यंब्वग्नित्रयं मूर्तममूर्तमितरद्वयम् ॥ ८३ ॥ मूर्तं मर्त्यं शीघ्रनाशात्परिच्छेदात्स्थितं तथा ॥ प्रत्यक्षत्वात्स-दित्युक्तममूर्ते तु विपर्ययः ॥ ८४ ॥ तन्नश्यति विलंबेनेत्यमृतं व्याप्तिमत्वतः ॥ यत्परोक्षमतस्तत्स्यान्मूर्तामूर्तात्मकं जगत् ॥ ८५ ॥ अध्यात्ममधिदैवं च द्विधा सत्यं व्यवस्थितम् ॥ प्रसिद्धमुभयत्रापि स्थूलसूक्ष्मवपुर्द्वयम् ॥ ८६ ॥ स्थूलसारतया ज्ञेये चक्षुरादित्यमंडले ॥ मूर्तमर्त्यपरिच्छिन्नप्रत्यक्षत्वविशेषिते ॥ ८७ ॥ अमूर्तामृतसंव्याप्तपरोक्षत्वैस्तु संयुतम् ॥ उभयत्र स्थितं लिंगममूर्तरस उच्यते ॥ ८८ ॥ सारासारयुते रूपे मूर्तामूर्ते उदीरिते ॥ अरूपं ब्रह्म रूपाभ्यां व्यवहारे निरूप्यते

---

१ उत्तरदक्षिणकर्णौ गौतमभारद्वाजौ विपर्ययेण एव वा तथा चक्षुषी विश्वामित्रजमदग्नी वसिष्ठकश्यपौ नासिके वागेवात्रिः ।

॥ ८९ ॥ मूर्तामूर्ते ब्रह्मरूपे इति पक्षो निरूपितः ॥ प्रपंचतद्वासने द्वे रूपे इत्येव वर्ण्यते ॥ ९० ॥ प्रपंचो नाम पूर्वोक्तं मूर्तामूर्तद्वयं भवेत् ॥ सद्वासना विचित्राः स्युरनंता लिंगमाश्रिताः ॥ ९१ ॥ अनेकवासनाचित्रं तल्लिंगं पटभित्तिवत् ॥ मायेंद्रजालसदृशं व्यामोहास्पदमात्मनः ॥ ९२ ॥ एतावन्मात्र आत्मेति तत्र भ्रांता निरागमाः ॥ बौद्धकाणादसांख्याद्या-स्तर्कमात्रोपजीविनः ॥ ९३ ॥ एकैकां वासनां तत्र प्रतिक्षणविनश्वरीम् ॥ आहुः क्षणिकमात्मानं बौद्धा विज्ञानवादिनः ॥ ९४ ॥ आत्मनो द्रव्यभूतस्य गुणा बुद्ध्यादयो नव ॥ वासनात्वेन वेदोक्ता इति वैशेषिकादयः ॥ ९५ ॥ त्रिगुणं यत्प्रधानं तत्पुरुषार्थेन हेतुना ॥ प्रवर्तते वासनात्वक्लृप्तिस्तत्रेति कापिलाः ॥ ९६ ॥ अनंतकल्पोपचया अनंता एव वासनाः ॥ उदाहरणमात्रं तु दृष्टांतैरिह वर्ण्यते ॥ ९७ ॥ हारिद्रं वसनं यद्वत् संसर्गात्पीततां व्रजेत् ॥ तद्वन्नार्यादिसं-सर्गाल्लिंगं रागादिमद्भवेत् ॥ ९८ ॥ ईषत्पांडुश्च परुषः[1] स्यात्स्वच्छः श्वेतकंबलः ॥ तथेषच्छ्रद्धया युक्तं स्वतो रोषा-दिभागपि ॥ ९९ ॥ इंद्रगोपोऽतिरक्तः स्यात्स्वत एव तथा मनः ॥ विविक्तदेशस्थस्यापि विषयप्रवणं क्वचित् ॥ १०० ॥ अग्नेरर्चिर्[2]यथा भास्वद्दहत्यपि तथा क्वचित् ॥ वेदशास्त्रविदप्यन्यान्बाधेतेर्ष्याद्युपद्रवैः ॥ १ ॥ सितांभोजं[3] यथा सौम्यं सुगंधि मृदु च स्वतः ॥ जन्मनैव तथा चित्तं युक्तं शमदमादिभिः ॥ २ ॥ तीव्रविद्युद्यथाऽत्यंतं घनध्वांतापनोदकृत् ॥ तथा हिरण्यगर्भस्य सर्वज्ञा वासना भवेत् ॥ ३ ॥ तामुपासीन आप्नोति श्रियमत्यंतमूर्जिताम् ॥ रजःसत्वतमोयो-गाद्वासनानां विचित्रता ॥ ४ ॥ प्रपंचवासने ब्रह्मरूपे इत्येतदीरितम् ॥ तथेदमनिदंरूपे इति पक्षोऽधुनोच्यते ॥ ५ ॥

१ कठोरः । २ शिखा । ३ शुभ्रं कमलम् ।

सवासनं जगत्सर्वं तत्रेदंरूपमीरितम् ॥ सच्च त्यच्चेति सत्यं तत्प्रोच्यते पांचभौतिकम् ॥ ६ ॥ सत्यस्य सत्यमनिदं वक्तव्यं शिष्यते ततः ॥ आदेशोऽनंतरं तस्य क्रियतेऽनन्यमानिनः[1] ॥ ७ ॥ आदेशो नेति[2] नेतीति ब्रह्मतत्त्वावबोधकः ॥ यथाऽयमुपपद्येत तथा सम्यङ्निरूप्यते ॥ ८ ॥ इति शब्देन चिह्नास्यमनूद्य प्रतिषिध्यते ॥ नकारेण द्विरुक्तिस्तु वीप्सा कृत्स्ननिषिद्धये ॥ ९ ॥ मूर्तं वा यदि वाऽमूर्तमज्ञानं वासनाऽथवा ॥ अध्यात्ममधिदैवं वा तत्सर्वं प्रतिषिध्यते ॥ १० ॥ अथवाऽत्रेति शब्दौ द्वौ जीवेशोपाधिवाचिनौ ॥ नकाराभ्यामुपाधी द्वौ निषिध्य ब्रह्म लक्ष्यते ॥ ११ ॥ यथा मात्रादिसत्तेयं प्रत्यक् संविद्विसाक्षिका ॥ प्रमात्रादेरभावोऽपि तथाऽतस्तेन लक्ष्यते ॥ १२ ॥ अतिरोहितसंवित्को दृष्टिमात्रात्मकत्वतः ॥ विनैव वाचकं शब्दं बोध्यो लक्षणयाऽप्यतः ॥ १३ ॥ अनन्यानुभवेनैव भावाभावात्मभूमिषु ॥ प्रत्यक्कूटस्थमात्मानं पश्यन्नास्ते फलात्मना ॥ १४ ॥ अतो मंत्रादिसंभेदो यत्र यत्र निवर्तते ॥ तत्र तत्रैकक्ः प्रत्यक् स्वमहिम्नैव सिद्ध्यति ॥ १५ ॥ एतद्वस्तु स्वतः सिद्धं प्रमात्राद्यनपेक्षतः ॥ सर्वस्यैव ततः सिद्धेः कथं सिद्ध्येत्तदन्यतः ॥ १६ ॥ तदित्थं नेति नेतीति वाक्यं ब्रह्मात्मबोधकम् ॥ जीवेशोपाधिनिह्नुत्या लक्ष्याखंडावसानतः ॥ १७ ॥ इत्येवमनिदंरूपं ब्रह्मणः प्रतिपादितम् ॥ निर्नाम्नस्तस्य नामैतत्सत्यं सत्यमिति श्रुतम् ॥ १८ ॥ सच्च त्यच्चेति सत्याख्याः प्राणास्ते ब्रह्मणात्मना ॥ आत्मवंतस्ततो ब्रह्म सत्यं सत्यमितीरितम् ॥ १९ ॥ अजातशत्रुर्यां विद्यां ब्राह्मणैस्त्रिभिरुक्तवान् ॥ तद्व्याख्यानेन संतुष्याद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १२० ॥

इति श्रीविद्यारण्यविरचिते अनुभूतिप्रकाशे अजातशत्रुविद्याप्रकाशो नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥

---

१ मानापेक्षारहितस्य । २ अथात आदेशो नेति नेति नह्येतस्मादिति नेत्यन्यत्परमस्त्यथ नामधेय॰ सत्यस्य सत्यमिति प्राणा वै सत्यं तेषामेव सत्यम् ।

मैत्रेय्यै याज्ञवल्क्यो यां चतुर्थब्राह्मणेऽब्रवीत् ॥ ससाधनां ब्रह्मविद्यां विस्पष्टं व्याकरोति ताम् ॥ १ ॥ चित्तस्य कर्महेतुत्वात्त्यागो ज्ञानसाधनम् ॥ इति दर्शयितुं प्राह श्रुतिराख्यायिकां शुभाम् ॥ २ ॥ एषणात्रयसंन्यासो वित्तत्यागेन लक्ष्यते ॥ ज्ञानस्य हेतुः संन्यास इति शास्त्रेषु डिंडिमः ॥ ३ ॥ द्विविधः कर्मसंन्यासः फलसाधनभेदतः ॥ फलाय ज्ञानिनस्त्यागो जिज्ञासोर्ज्ञानसिद्धये ॥४॥ ज्ञानित्वाद्याज्ञवल्क्योऽयं जीवन्मुक्तिफलेच्छया ॥ चित्तविक्षेपबाहुल्यं गार्हस्थ्यं त्यक्तुमिच्छति ॥५॥ निदिध्यासस्वेति शब्दात्सर्वत्यागफलं जगौ ॥ न ह्यन्यचिंतामत्यक्त्वा निदिध्यासितुमर्हति ॥ ६ ॥ निरंतरं विचारोऽयः श्रुतार्थस्य गुरोर्मुखात् ॥ तन्निदिध्यासनं प्रोक्तं तच्चैकाग्र्येण लक्ष्यते ॥ ७ ॥ अनात्मन्यरुचिश्चित्ते रुचिश्चात्मनि चेद्भवेत् ॥ पुण्यपुंजेन शुद्धं तच्चित्तमैकाग्र्यमर्हति ॥ ८ ॥ शुध्यंकुरितमैकाग्र्यं विवेकेनाभिवर्धयेत् ॥ प्रियाप्रियविवेकोऽतो मैत्रेय्या उपदिश्यते ॥ ९ ॥ पतिजायादिभोगेषु भोक्तर्यात्मनि चेक्ष्यते ॥ प्रीतिस्तत्र क्व मुख्येयं कुत्रामुख्येति चिंत्यताम् ॥ १० ॥ सदा भूयासमेवाहं मानभूवं कदाचन ॥ इत्यनौपाधिकी प्रीतिः प्राणिनामात्मनीक्ष्यते ॥ ११ ॥ स्वसंबंधोपाधिनैव भोग्ये प्रीतिर्न तु स्वतः ॥ अन्यथा वैरिभोग्येऽपि भोग्यत्वात्प्रीतिरापतेत् ॥ १२ ॥ अविचारेण पुत्रादौ या प्रीतिस्तां विचारतः ॥ आत्मन्येवोपसंहृत्य चित्तैकाग्र्यं विवर्धयेत् ॥ १३ ॥ एकाग्र्यमचलं कृत्वा निदिध्यासनकारणम् ॥ आत्मा द्रष्टव्य[1] इत्येतत्सूत्रं व्याख्यातुमाददे ॥ १४ ॥ आहात्मशब्दः प्रत्यंचं तथा लोकेऽनुभूतितः ॥ अनेनात्रात्मशब्देन प्रमेयं निर्दिदिक्षितम् ॥ १५ ॥ द्रष्टव्य इति निर्दिष्टा प्रमितिर्दृशि धातुना ॥ अज्ञातज्ञापनं तव्यप्रत्ययेनाभिधीयते ॥ १६ ॥ अज्ञात आत्मा वेदां-

---

१ आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो मैत्रेय्यात्मनि वा अरे दृष्टे श्रुते मते विज्ञाते इदं सर्वं विदितम् ।

तज्जन्यज्ञानेन मीयते ॥ इत्येष एव वाक्यार्थो नाप्रवृत्तप्रवर्तनम् ॥ १७ ॥ नन्वहंप्रत्ययेनात्मा वेदांतश्रवणात्पुरा ॥ विज्ञात इति चेन्मैवं सार्वात्म्यानवबोधनात् ॥ १८ ॥ लिंगदेहपरिच्छिन्नरूपग्राहिण्यहंमतिः ॥ सार्वात्म्यमात्मनस्तत्त्वं तदज्ञातमहंधिया ॥ १९ ॥ सर्वासूपनिषत्स्वेतत्सार्वात्म्यं प्रतिपाद्यते ॥ कार्यज्ञेयसमाप्तिः स्यात्सार्वात्म्यस्यावबोधतः ॥ २० ॥ आत्मा द्रष्टव्य इत्युक्त्या तत्त्वधीरुपदर्शिता ॥ श्रोतव्य इत्यादिना तु विचार उपदर्श्यते ॥ २१ ॥ श्रुत्यर्थाविष्कृतेर्हेतुः शब्दशक्तिविवेककृत् ॥ श्रुतिलिंगादिको न्यायः प्रोक्तः श्रोतव्य इत्यतः ॥ २२ ॥ अर्थासंभावनोच्छेदी तर्को मननमीरितम् ॥ वेदशास्त्राविरोध्यत्र तर्को ग्राह्यो न चेतरः ॥ २३ ॥ अपरायत्तबोधोऽत्र निदिध्यासनमुच्यते ॥ ध्यानाशंकानिवृत्त्यर्थं विज्ञानेनेत्युदीरणात् ॥ २४ ॥ द्रष्टव्य इति विज्ञानमुद्दिश्य श्रवणं तथा ॥ मननं च विधायाथ विज्ञानमवधिं जगौ ॥ २५ ॥ नन्वनात्मा न विज्ञात आत्मदर्शनमात्रतः ॥ ततोऽकृत्स्नत्वदोषश्चेन्मैवं सर्वस्य वेदनात् ॥ २६ ॥ आत्मनो दर्शनेनेदं दृष्टं स्यादखिलं जगत् ॥ प्रत्यङ्मात्रैकयाथात्म्यात्कार्यकारणवस्तुनः ॥ २७ ॥ कार्यात्मा कारणात्मा च द्वावात्मानौ परात्मनः ॥ प्रत्यग्याथात्म्यमोहोत्थौ मोहे नष्टे विनश्यतः ॥ २८ ॥ मोहतत्कार्ययोर्बाधे प्रत्यक् सर्वमितीर्यते ॥ अतः प्रतीचि विज्ञाते सुलभं सर्ववेदनम् ॥ २९ ॥ तत्रैवं सति यो मूढः समस्तव्यस्तरूपताम् ॥ ज्ञातव्यां मनुते तां तु वेद एव निषेधति ॥ ३० ॥ यो विप्रजातिश्चैतन्यादन्यद्वस्त्विति मन्यते ॥ कैवल्यात्तं पराकुर्याद्विप्रजातिः पराङ्मुखम् ॥ ३१ ॥ ब्राह्मणोऽहमिति भ्रांत्या बृहस्पतिसंवादिषु[1] ॥ प्रवृत्तो लभते जन्मेत्येषैवास्य पराक्रिया ॥ ३२ ॥ विप्रत्ववत्क्षत्रलोकदेवभूतादिकं जगत् ॥ स्वस्मा-

---

१ यज्ञादिषु ।

द्भेदेन पश्यंतं क्लेशयेदपराधिनम् ॥ ३३ ॥ यदस्ति तन्न जानाति यन्नेहास्ति तदीक्षते ॥ इत्येवमपराधोऽस्य विद्यते भेददर्शिनः ॥ ३४ ॥ योऽन्यथा संतमात्मानमन्यथा प्रतिपादयेत् ॥ किं तेन न कृतं पापं चोरेणात्मापहारिणा ॥ ३५ ॥ अंपोहितत्वाज्जात्यादिदर्शनस्येह किं पुनः ॥ द्रष्टव्यमित्यतो वक्ति सर्वाखंडत्वदर्शनम् ॥ ३६ ॥ प्रत्यक्त्वेन य आभाति प्रत्यग्बुद्धिप्रमाणकः ॥ तावन्मात्रैकयाथात्म्यमुक्तजात्यादि दृश्यताम् ॥ ३७ ॥ एवं श्रोतव्य आत्माऽयं समाप्तः श्रवणे विधिः ॥ कथं मंतव्य इत्यत्र दुंदुभ्यादिनिदर्शनम् ॥ ३८ ॥ स्थितौ जनौ लयेऽप्येतज्जगदात्मातिरेकतः ॥ नास्तीत्येतत्क्रमेणात्र दृष्टांतैः प्रतिपाद्यते ॥ ३९ ॥ यथा दुंदुभिशब्दत्वसामान्यादुत्थितान्पृथक् ॥ नादातुं शक्नुयात्कश्चिद्विशेषानसिकोशवत् ॥ ४० ॥ तद्वदात्मातिरेकेण नात्मीयोऽर्थो मनागपि ॥ यतः समीक्षितुं शक्यस्तेनासौ रज्जुसर्पवत् ॥ ४१ ॥ सामान्यं तद्विशेषश्च तद्विशेषा इति त्रयः ॥ दुंदुभिस्तस्य चाघातः शब्दश्चेत्येभिरीरिताः ॥ ४२ ॥ सामान्यं दौंदुभः शब्दो वीरादिरससंयुतः ॥ विशेषस्तद्विशेषास्तु नीचोच्चादिविभेदिनः ॥ ४३ ॥ नीचादिभेदिनः शब्दा वीरादिरससंयुते ॥ अंतर्भवंति सोऽप्यंतर्भूतस्यादौंदुभध्वनौ ॥ ४४ ॥ एवं शंखेऽपि वीणायां योजयित्वा पुनः पुनः ॥ शंखदुंदुभिवीणाख्यध्वनीनन्यत्र योजयेत् ॥ ४५ ॥ ध्वनित्रयं महाशब्दसामान्येंऽतर्भवेदिति ॥ विवक्षया शंखभेरीवीणास्तिस्र उदीरिताः ॥ ४६ ॥ यथा विशेषसामान्यतत्सामान्यपरंपरा ॥ शब्दे स्थिता तथा सर्वमुपलब्धिस्थमीक्षते ॥ ४७ ॥ उपलब्धोऽस्ति सन्कुंभो लंबोष्ठो देशकालवान् ॥ पूर्वपूर्वातिरेकेण नोत्तरोऽर्थोऽनुभूयते ॥ ४८ ॥ एवं चिदन्वयात्सर्वं चिदध्यस्तं तथा सति ॥ चिदात्मैवास्य सर्वस्य तात्त्विकं रूप-

---

१ बाधितत्वात् ।

मीक्ष्यताम् ॥ ४९ ॥ स्थितिकाले यथैकात्म्यं शक्यते ज्ञातुमंजसा ॥ यथोक्तन्यायतस्तद्वदुत्पत्तावपि शक्यते ॥ ५० ॥ धूमार्चिर्विस्फुलिंगादिविभागजननात्पुरा ॥ अग्निरेव न धूमाद्यास्तथैकात्म्यं जनेः पुरा ॥ ५१ ॥ स्वार्थसाधनयत्नादीननपेक्ष्य यथा सृजेत् ॥ धूमादीन्हुतभुक्तद्वदृग्गादीन्प्रत्यगीश्वरः ॥ ५२ ॥ नार्थं बुध्वा वाक्यसृष्टिः कालिदासादिवाक्यवत् ॥ किंतु श्वास इवायत्नात्स्यादतोऽपौरुषेयता ॥ ५३ ॥ मंत्राश्चतुर्विधा ज्ञेया ऋग्वेदादिगिरोदिताः ॥ ब्राह्मणं चेतिहासादिरूपमष्टविधं भवेत् ॥ ५४ ॥ प्रसिद्धाश्चेतिहासाद्या ऋग्वेदाद्युपबृंहकाः ॥ निखिलापि जगत्सृष्टिः शब्दसृष्ट्योपलक्ष्यते ॥ ५५ ॥ प्रज्ञानव्यतिरेकेण यथैव स्थितिसर्गयोः ॥ वस्त्वंतरं न संभाव्यं प्रलयेऽपि तथोच्यते ॥ ५६ ॥ स्वाभाविकात्यंतिकौ द्वौ प्रलयौ जगतस्तयोः ॥ स्वाभाविकः स्यात्कल्पांते बोधादात्यंतिको मतः ॥ ५७ ॥ समुद्रखिल्यौ दृष्टांतौ क्रमात्प्रलययोर्मतौ ॥ लीयतेऽब्धौ जलं यद्वत्तथा ब्रह्मणि तज्जगत् ॥ ५८ ॥ साक्षाद्वाथ प्रनाड्या वा जलमब्धौ प्रलीयते ॥ साक्षाद्गंगादिका नद्यस्तत्प्रनाड्या जलांतरम् ॥ ५९ ॥ तथैव कारणं वस्तु साक्षाद्ब्रह्मणि लीयते ॥ कार्यं तु कारणद्वारेत्येतदत्र विवक्षितम् ॥ ६० ॥ विषयप्रलयेनाक्षप्रलयस्योदितत्वतः ॥ लयः सर्वस्य जगतो ब्रह्मणीत्यत्र सुस्थितम् ॥ ६१ ॥ एवं मंतव्य आत्मायमर्थासंभवनुत्तये ॥ दुंदुभ्याद्युक्तदृष्टांतन्यायमार्गेण यत्नतः ॥ ६२ ॥ अपरायत्त[2]बोधाख्यनिदिध्यासनसिद्धये ॥ आत्यंतिकलयं वक्तुं खिल्यदृष्टांत उच्यते ॥ ६३ ॥ सामुद्रमंभो लवणक्षेत्रे भानुविपाकतः ॥ लवणोपलतां प्राप्य सैंधवः खिल्य उच्यते ॥ ६४ ॥

---

१ अस्य महतो भूतस्य निःश्वसितमेतद्यदृग्वेदो यजुर्वेदः सामवेदोऽथर्वांगिरस इतिहासः पुराणं विद्या उपनिषदः श्लोकाः सूत्राण्यन्यव्याख्यानान्यस्यैवैतानि निःश्वसितानि ।
२ अपराधीनबोधसिद्धये ।

स खिल्य उदधौ क्षिप्तस्तापशांतौ विलीयते ॥ अशक्यः पुनरुद्धर्तुं खिल्यरूपेण पूर्ववत् ॥ ६५ ॥ खिल्योद्धृत्यै नीरमब्धावाददीत यतो यतः ॥ तत्र तत्र रसो लभ्यः खिल्यस्त्वेष न कुत्रचित् ॥ ६६ ॥ सामुद्रस्यांभसस्तापात्खिल्यतैवं परात्मनः ॥ आब्रह्मस्तंबपर्यंतं जीवता स्यादविद्यया ॥ ६७ ॥ महद्भूतमनंतं स्यादपारं चिद्घनं स्वतः ॥ देहेंद्रियाख्यभूतेभ्यो जीवत्वेन समुत्थितम् ॥ ६८ ॥ महत्त्वं सर्वगत्वं स्याद्भूतत्वं नित्यसिद्धता ॥ अनंतापारशब्दाभ्यां व्याप्तिनित्यत्वसाधनम् ॥ ६९ ॥ कार्यकारणराहित्यं यदि वेहोपलक्ष्यताम् ॥ अनंतत्वमकार्यत्वमपारत्वमहेतुता ॥ ७० ॥ विज्ञानघन एवेति जात्यंतरनिषेधनम् ॥ तदिदं वस्तुनस्तत्त्वं मायिकी सा समुत्थितिः ॥ ७१ ॥ अब्धिस्थानीयमैकात्म्यं जलस्थानं तु साक्षिचित् ॥ क्षेत्रस्थानं शरीरादि तापस्थानं तु विभ्रमः ॥ ७२ ॥ खिल्यस्थानं चिदाभासो योगात्कर्तृत्वभोक्तृते ॥ द्रष्टा श्रोता द्विजो गौरो धनी गोमान्भवेत्ततः ॥ ७३ ॥ प्रत्यगात्मैव सद्ब्रह्म परोक्षमभवत्तदा ॥ ब्रह्मैव सन्नयं चात्मा संसारित्वमवाप्तवान् ॥ ७४ ॥ इत्येवं परवस्त्वेव पंचभूताख्यमायया ॥ जीवत्वेन समुत्थाय स्वतः शास्त्रेण बुद्ध्यते ॥ ७५ ॥ सर्वमात्मैव सम्यग्धीजन्मनैवाखिले भ्रमे ॥ नष्टे नश्यति जीवत्वं जले प्रक्षिप्तखिल्यवत् ॥ ७६ ॥ क्षेत्रज्ञेश्वरभेदेन पुनः संज्ञा न विद्यते ॥ तद्धेतोस्तमसो ध्वंसात्खिल्यानुद्धरणं यथा ॥ ७७ ॥ दृष्टिमात्रात्मयाथात्म्यात्कार्यकारणवस्तुनः ॥ न ज्ञातं किंचिदप्यस्ति नानपास्तं तथा तमः ॥ ७८ ॥ आत्यंतिकोऽयं प्रलयः पुनर्जन्मविवर्जनात् ॥ स्वाभाविके लये शक्तिशेषादस्ति पुनर्जनिः ॥ ७९ ॥ विज्ञानैकघनस्यास्य संज्ञा नास्तीति यद्वचः ॥ तद्व्याहतिर्न शक्यात्र तयोर्विषयभेदतः ॥ ८० ॥ विज्ञानैकघनोक्त्या-

१ महद्भूतमनंतमपारं विज्ञानघन एवैतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यति न प्रेत्य संज्ञास्तीति ।

स्य कृत्स्नैकात्म्यं पुरोदितम् ॥ संज्ञा नास्तीति चाविद्याजन्या बुद्धिर्निषिध्यते ॥ ८१ ॥ कार्यकारणताशेषि स्वतःसि द्धमनन्यगम् ॥ यद्वस्तु तदलं स्वात्मसंवित्त्यै निरपेक्षतः ॥ ८२ ॥ ऐकात्म्यं यदविज्ञातं तद्दैतमिव विभ्रमात् ॥ स्याद्यत्र तत्र पुंसोऽसौ कर्तृकर्मादिभेदधीः ॥ ८३ ॥ ननु द्वैतमिवेत्येतदुपमानं कथं तव ॥ उपमेयद्वैतवस्तुराहित्यादिति चेच्छृणु ॥८४॥ रामरावणयोर्युद्धं रामरावणयोरिव ॥ इत्यादावुपमा दृष्टा स्वस्य स्वेन तथेष्यताम् ॥ ८५ ॥ यद्वल्लोके चंद्रभेदः कल्पितत्वेन संमतः ॥ जगद्भेदोपमा सा स्यान्मिथ्यात्वं तेन सिद्ध्यति ॥ ८६ ॥ समस्तव्यस्तरूपत्वं यो वक्तीहात्मनः श्रुतेः ॥ तल्लक्षस्य नि- षेधाय द्वैतमिथ्यात्ववर्णनम् ॥ ८७ ॥ ज्ञातृज्ञानज्ञेयरूपं प्राप्य स्वप्ने यथा मृषा ॥ एको व्यवहरत्येवमज्ञो व्यवहरेन्मृषा ॥८८॥ यस्यामविद्यावस्थायां भेदभ्रांतिस्तदा पुमान् ॥ घ्रातृघ्रेयघ्राणसंज्ञामाप्नोत्यन्यां तथा त्रिधा ॥ ८९ ॥ अविद्यायां विनष्टायां घ्रातृघ्राणादिभेदधीः ॥ विनश्यतीत्यभिप्रेत्य संज्ञा नास्तीति वर्णितम् ॥ ९० ॥ अभिज्ञोऽप्यज्ञवद्भेदं घ्रातृघ्राणादिलक्षणम् ॥ विजानातीति चेन्मैवं विद्यायां तदसंभवात् ॥ ९१ ॥ यस्यां तु विद्यावस्थायामात्मैवास्याभवज्जगत् ॥ तदा कः केन किं जिघ्रेदद्वैते परवस्तुनि ॥ ९२ ॥ दृष्टगोचरवत्सर्वं कार्यकारणवज्जगत् ॥ ध्वस्तात्मांध्यस्य विदुषः सम्यग्ज्ञानोदयो भवेत् ॥ ९३ ॥ ग्राहकादिविभागोऽत्र नास्ति तद्धेत्वसंभवात् ॥ चिन्मात्रस्य स्वतः सिद्धेर्विज्ञानघनतेरिता ॥ ९४ ॥ मुक्तस्य व्यवहारस्तु भ्रांतिवासनया कृतः ॥ भ्रांतिनाशेऽपि संस्कारानुवृत्तिर्दृश्यते खलु ॥ ९५ ॥ वासनामात्रसंज्ञा तु देहे सति

---

१ यत्र हि द्वैतमिव भवति तदितर इतरं पश्यति तदितर इतरं जिघ्रति इति द्वैतावस्थायां सर्वव्यवहारं दर्शयती यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्केन कं पश्येत् येनेदꣳ सर्वं विज्ञानाति तं केन विजानीयाद्विज्ञातारमरे केन विजानीयादिति बोधकाले तं निषेधति ।

न वार्यते ॥ वस्तुत्वभ्रांतिसंज्ञैव प्रबुद्धस्यात्र वार्यते ॥ ९६ ॥ ज्ञातृज्ञानज्ञेयरूपा न संज्ञा विषये यथा ॥ प्रतीच्यपि तथा संज्ञा प्रबुद्धस्य न विद्यते ॥ ९७ ॥ ज्ञानोत्पत्तौ न संज्ञास्तीत्यास्तां तावदिहात्मनि॥ अपि सत्यामविद्यायां न संज्ञास्त्यात्मनीदृशी ॥ ९८ ॥ ग्राहकादि जगत्सर्वं येन कूटस्थसाक्षिणा ॥ लोकः सर्वो विजानाति जानीयात्केन तं वद ॥९९॥ बोद्धृत्वालोचनेनापि न संज्ञा प्रत्यगात्मनि ॥ न बोद्धा गृह्यतेऽन्येन बोधेन विषयेण वा ॥१००॥ व्यावहारिकसंज्ञाऽसौ संसारिण्यपि दुर्लभा॥ किमु निःशेषविध्वस्तसंसारार्णवकारणे ॥ १ ॥ इत्येवमपरायत्तबोधेनात्यंतिको लयः॥ निदिध्यासनरूपोऽत्र फलभूतः प्रकीर्तितः ॥ २ ॥ याज्ञवल्क्योऽत्र मैत्रेयीमन्वगृह्णाद्यथा तथा ॥ मुमुक्षुमनुगृह्णातु विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ ३ ॥ इति श्रीविद्यारण्यमुनिविरचिते अनुभूतिप्रकाशे बृहदारण्योपनिषदि मैत्रेयीविद्याप्रकाशो नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ पंचमे ब्राह्मणे दध्यङ्ङाथर्वण उवाच याम् ॥ अश्विनोर्मधुविद्यां तामत्र स्पष्टीकरोम्यहम् ॥ १ ॥ परस्परोपकारित्वं पृथिव्याः प्राणिनामपि ॥ यत्तन्मधुत्वं विज्ञेयमुपकारस्तु सर्जनम् ॥ २॥ जंतुभिः पृथिवी सृष्टा स्वकर्मफलभुक्तये ॥ पृथिव्याऽप्यात्मभोगार्थं सृष्टाः सर्वेऽपि जंतवः ॥ ३ ॥ पार्थिवाणि शरीराणि भुज्यंते जंतुभिस्तथा ॥ पृथिव्याऽपि धरित्रीत्वं भुज्यते जंतुधारणात् ॥ ४ ॥ अस्यां पृथिव्यां यो भास्वानामोक्षमविनश्वरः ॥ लिंगात्मा मध्वसौ सर्वभूतानां तानि तस्य च ॥ ५ ॥ अध्यात्मं यश्च शारीरो लिंगात्मा पार्थिवांशजः ॥ स चापि मधु सर्वेषां सर्वभूतानि तस्य च ॥ ६ ॥ अध्यात्मं साधिदैवं च

१ इयं पृथिवी सर्वेषां मध्वस्यै पृथिव्यै सर्वाणि भूतानि मधुपश्चायमस्यां पृथिव्यां तेजोमयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्म्यं शरीरस्तेजोमयोऽमृतमयः पुरुषोऽयमेव स योऽयमात्मेदममृतमिदं ब्रह्मेदं सर्वम् ।

साधिभूतमिदं जगत् ॥ एकैकस्यात्मनः कृत्स्नं भोग्यत्वेनावतिष्ठते ॥ ७ ॥ सर्वं सर्वस्य कार्यं स्यात्सर्वः सर्वस्य भोजकः ॥ इत्येषा मधुविद्याऽत्र वैषम्यात्क्लेशहारिणी ॥ ८ ॥ भूतानि भूमिर्द्वे लिंगे इत्युक्तं यच्चतुर्विधम् ॥ मध्वविद्याकृतं तस्य वस्तुतत्त्वमथोच्यते ॥ ९ ॥ अयमेव स इत्यत्र मधुरूपश्चतुर्विधः ॥ प्रपंचोऽयमिति प्रोक्तः स इत्यात्मोच्यते परः ॥ १० ॥ अयमेव स इत्युक्त्या सामानाधिकरण्यतः ॥ प्रत्यङ्मात्रैकयाथात्म्यं प्रपंचस्यावबोध्यते ॥ ११ ॥ स इत्यनेन निर्दिष्टमतीतग्रंथवर्णितः ॥ योऽयमित्यादिभिर्वाक्यैश्चतुर्भिः स्मार्यते परः ॥ १२ ॥ आत्मा द्रष्टव्य इत्युक्तममृतत्वेन वर्णनम् ॥ नेति नेत्युदितं ब्रह्म तत्सर्वमभवत्त्विति ॥ १३ ॥ आत्माऽमृतब्रह्मसर्वशब्दैः प्राक् प्रतिपादितम् ॥ वस्त्वस्य मधुनस्तत्त्वमिति वाक्यार्थ ईरितः ॥१४॥ उत्तरेष्वपि वाक्येषु मधुरूपमिदं जगत् ॥ ब्रह्मापि मधुनस्तत्त्वं योजयेदुक्तवर्त्मना ॥ १५ ॥ साधारणविशेषाभ्यां धर्मो भोगप्रदो द्विधा ॥ अधिदैवं तथाध्यात्ममित्यत्रासौ विभज्यते ॥ १६ ॥ सत्यमानुषयोरेवं विभागं योजयेद्द्विधा ॥ पृथिव्याद्या मानुषांता विराडंशा उदीरिताः ॥ १७ ॥ अयमात्मेति निर्देशो विराजोऽभिमतोंऽशिनः ॥ हिरण्यगर्भस्तत्रत्यः प्रोक्तस्तेजोमयोक्तितः ॥ १८ ॥ विराड्ढिरण्यगर्भाख्यस्थूलसूक्ष्मशरीरगः ॥ चिदाभासोऽत्र यश्चायमात्मेत्युक्त्याभिधीयते ॥ १९ ॥ अपूर्वानपरामध्यप्रत्यग्याथात्म्यवित्तये ॥ स वा इत्यादिको ग्रंथः सदृष्टांतोऽभिधीयते ॥ २० ॥ ननूक्तं मधुनस्तत्त्वमयमेव स इत्यतः ॥ वचनाद्बहुपर्यायैर्भूयोऽप्येतदृढीकृतम् ॥ २१ ॥ बाढमेतावता वस्तुसार्वात्म्यं

१ स वा अयमात्मा सर्वेषां भूतानामधिपतिः सर्वेषां भूतानां राजा तद्यथा रथनाभौ च रथनेमौ चाराः सर्वे समर्पिता एवमेवास्मिन्नात्मनि सर्वाणि भूतानि सर्वे देवाः सर्वे लोकाः सर्वे प्राणाः सर्व एवात्मानः समर्पिताः ।

स्यात्प्रपंचितम् ॥ तदेवाभिव्यज्यतेऽथ विदुषः फलरूपतः ॥२२॥ स एव मधुतत्त्वाख्य आत्मायं तत्त्वविन्मतः ॥ आधि-
पत्यं च राजत्वं वैदुष्यं विदुषोऽधिकम् ॥ २३ ॥ अत्राधिपत्यशब्देन स्वातंत्र्यमभिधीयते ॥ स्वार्थः प्रत्यक्तदर्थत्वात्सहेतो-
र्जगदात्मनः ॥ २४ ॥ राजत्वं राजनाद्भास्वदविलुप्तात्मदर्शनात् ॥ ब्रह्मास्मीति परिज्ञानध्वस्तध्वांतत्वकारणात् ॥ २५ ॥
योऽसावविद्यया देही संसारी वाप्यभूत्पुरा ॥ स एव विद्यया ब्रह्मेत्यतोऽस्मिञ्जगदर्पितम् ॥२६॥ चक्रस्यारा यथा सर्वे नाभि-
नेम्योः समर्पिताः ॥ सजीवा निखिला देहा ब्रह्मविद्यर्पितास्तथा ॥२७॥ समाप्ता ब्रह्मविद्येयं कैवल्यावाप्तयेऽखिला ॥ यथो-
क्तब्रह्मविद्यायास्तुत्यर्थाख्यायिकोच्यते ॥२८॥ दध्यङ्ङाथर्वणोऽश्विभ्यामुवाच द्विविधं मधु ॥ प्रवर्ग्यांगरविध्यानं ब्रह्मज्ञान-
मिति द्वयम् ॥ २९ ॥ तं वृत्तांतमृषिः पश्यन्प्राब्रवीदश्विनौ प्रति ॥ वृत्तांतमब्रवीदृग्भ्यामृग्भ्यां च ब्रह्मवेदनम् ॥ ३० ॥
अश्विनोर्युवयोरुग्रं लाभाय गुरुमारणम् ॥ आविष्करोमि लोकेऽस्मिन्मेघो वृष्टिं यथा तथा ॥ ३१ ॥ दध्यङ्ङाथर्वणोऽश्वस्य
शिरसा युवयोर्मधु ॥ यत्प्रोवाच तदप्यत्र जानन्नाविष्करोम्यहम् ॥३२॥ छित्वा गुरोः शिरोऽन्यत्र निक्षिप्याश्वस्य यच्छिरः ॥ तदा-
हृत्य गुरोः स्कंधे प्रतिष्ठापयतो युवाम् ॥ ३३ ॥ सत्यप्रतिज्ञः स गुरुः सोढ्वाप्येतादृशीं व्यथाम् ॥ मधुद्वयमुवाचेति कथि-
तोऽर्थ ऋचोर्द्वयोः ॥३४॥ ईशो मनुष्यपश्वादिदेहांश्चक्रे पुरा ततः ॥ स पक्षी लिंगरूपेण भूत्वा तान्प्राविशत्प्रभुः ॥ ३५ ॥
योऽयं पुरुषशब्दोऽस्मिन्मंत्रे तस्य निरुक्तितः ॥ जीवब्रह्मैक्यतात्पर्यं मंत्रस्यास्योपवर्ण्यते ॥ ३६ ॥ पुरि शेते यतस्तस्मा-

१ पुरश्चक्रे द्विपदः पुरश्चक्रे चतुष्पदः पुरः स पक्षी भूत्वा पुरः पुरुष आविशदिति स वा अयं पुरुषः सर्वासु पूर्षु पुरि शयो नैनेन किंच नानावृत्तं नैनेन किंचनासंवृतं इदं वैतन्मधु दध्यङ्ङाथर्वणोऽश्विभ्यामुवाच तदेतदृषिं पश्यन्नवोचत ।

त्पुरुषो जीव उच्यते ॥ सर्वं पूरयतीत्येवं पुरुषो ब्रह्म भण्यते ॥ ३७ ॥ अनेन ब्रह्मणा किंचिद्बहिर्नानावृतं क्वचित् ॥
नास्त्यसंवृतमंतश्च पूरणात्पुरुषस्तथा ॥ ३८ ॥ रूपं रूपं प्रविष्टोऽयं प्रतिबिंबो भवत्ययम् ॥ तदस्य प्रतिबिंबत्वं प्रत्य-
ग्याथात्म्यवित्तये ॥३९॥ चैतन्यात्मादयः शब्दा व्युत्पन्नाः प्रतिबिंबके ॥ लक्षयंति चिदात्मानं तेन याथात्म्यवेदनम् ॥४०॥
मिथ्याभिमानैः साभासबुद्ध्यादिपरिकल्पितैः ॥ द्रष्टा श्रोताहमित्यादिबहुरूपो विचेष्टते ॥ ४१ ॥ संत्यस्य हरयोऽक्षाख्या
हरणाद्विषयान्प्रति ॥ प्राणिभेदादनंतास्ते तैस्तु संसरतीश्वरः ॥ ४२ ॥ मंत्रोक्ता हरयोऽध्यस्तास्तत्संख्या च प्रकल्पिता ॥
एतेषां तत्त्वमात्मैवेत्याह ब्राह्मणमादरात् ॥४३॥ निःशेषमधुकांडस्य तदेतदिति वाक्यतः ॥ सारः संक्षिप्यते साक्षात्करवि-
न्यस्तबिल्ववत् ॥ ४४ ॥ अज्ञातं संशयज्ञातं मिथ्याज्ञातमिदं जगत् ॥ तदेतदित्यनूद्यास्य तत्त्वं ब्रह्मेति बोध्यते ॥ ४५ ॥
निष्कारणं तन्निष्कार्यं निश्छिद्रं बाह्यवर्जितम् ॥ परोक्षप्रतिषेधार्थमात्मा ब्रह्मेति भण्यते ॥ ४६ ॥ सर्वानुभव एवायं यतः
सर्वानुभूस्ततः ॥ कार्त्स्न्यात्सर्वो भवेदेष चिन्मात्रत्वात्तथानुभूः ॥ ४७ ॥ कर्तव्यमेतद्विज्ञानमिति वेदानुशासनम् ॥
अस्यातिलंघने दोषः संसारानर्थसंगतिः ॥ ४८ ॥ कुर्वतस्तु महान् लाभः स्वात्मनः कृतकृत्यता ॥ मधुकांडार्थसर्वस्वमित्थं
श्रुत्योपसंहृतम् ॥ ४९ ॥ विद्यावंशजपाद्विद्याविघ्नः सर्वो निवार्यते ॥ मुमुक्षुमनुगृह्णातु विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ ५० ॥ इति
श्रीविद्यारण्यविरचिते अनुभूतिप्रकाशेबृहदारण्यके मधुविद्याप्रकाशो नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥
याज्ञवल्क्योऽश्वलादिभ्यो विजिगीषुः कथामुखात् ॥ उक्तवान्पंचमेऽध्याये तत्त्वविद्यामनेकधा ॥ १ ॥ अध्यात्ममधिभूतं च

१ तदेतद्ब्रह्मापूर्वमनपरमनंतरमबाह्यमयमात्मा ब्रह्म सर्वानुभूतिरित्यनुशासनम् ।

यजमानर्त्विगादिषु ॥ स्वाभाविकः परिच्छेदो मृत्युर्मर्त्यफलार्जनात् ॥ २ ॥ कालोऽपि मृत्युः कर्त्रादि मारणात्स्वात्स च द्विधा ॥ सौरोऽहोरात्ररूपेण चांद्रः पक्षादिरूपतः ॥३॥ जेतुं मृत्युत्रयं ब्रह्मलोकं प्राप्तुं च साधनम् ॥ प्रश्नैश्चतुर्भिः पप्रच्छ देवध्यानं तदुत्तरम् ॥४॥ यजमानस्य वागादेर्होत्रादेश्चाधिदैविके ॥ अग्न्यादावेकतां ध्यात्वा मुच्यते चातिमुच्यते ॥ ५ ॥ मुक्तिस्त्यक्त्वासुरं भावं देवभावस्य चिंतनम् ॥ ब्रह्मलोकोऽतिमुक्तिः स्यान्न कैवल्यमुपासनात् ॥ ६ ॥ अथ संपद उच्यंते स्वल्पे कर्मणि कर्मणः ॥ महतश्चिंतनं संपत्तया प्राप्यं महत्फलम् ॥ ७ ॥ होतृप्रयुक्त ऋग्जातित्रये संपादयेदमून् ॥ लोकांस्त्रैलोक्यमाप्नोति समत्वात्त्रित्वसंख्यया ॥ ८ ॥ समिन्मांसाज्यमुख्यानामुज्ज्वलत्वादिसाम्यतः ॥ देवलोकादिसंपत्त्या देवलोकादिमाप्नुयात् ॥ ९ ॥ ब्रह्मणो मनसो वृत्तिष्वनंतास्वंतवर्जितान् ॥ विश्वान्संपादयन्देवाननंतं लोकमाप्नुयात् ॥ १० ॥ उक्तास्वृग्जातिषूद्गात्रा गीयमानासु संपदा ॥ लोकत्रयस्य प्राणादेरपि लोकत्रयं व्रजेत् ॥ ११ ॥ गयाभूर्ब्राह्मणो विष्णुरन्नं ब्रह्मेति संपदा ॥ श्राद्धे फलस्य बाहुल्यं मत्वा संपादयंति हि ॥ १२ ॥ बंधाख्यमृत्युस्तन्मृत्युर्विदुषोऽनुक्रमस्तथा ॥ प्रयोजकस्तयोर्मृत्योः प्रेरकं चात्र पृच्छ्यते ॥ १३ ॥ अधिभूताधियज्ञादिपरिच्छेदः फलात्मकः ॥ मोहासंगात्मको मृत्युर्ग्रहातिग्रहबंधवान् ॥ १४ ॥ ग्रहा घ्राणादयो ज्ञेया गृह्णंति विषयान्यतः ॥ घ्राणादिप्रेरकत्वेन गंधाद्याः स्युरतिग्रहाः ॥ १५ ॥ पूर्वब्राह्मणसंप्रोक्तध्यानसंयुक्तकर्मभिः ॥ परिच्छेदविनाशेऽपि मृत्योः सर्वस्य न क्षयः ॥ १६ ॥ हिरण्यगर्भरूपेऽपि श्रूयंते हि क्षुधादयः ॥ अतो मृत्योरशेषस्य मृत्युरन्योऽत्र पृच्छ्यते ॥ १७ ॥ निर्णेयौ मृत्युतन्मृत्यू बंधमोक्षावबुद्धये ॥ दुर्वचौ च ग्रहादीनां लोकेऽत्यंताप्रसिद्धितः ॥ १८ ॥ ग्रहातिग्रहवद्बंधो देहेऽप्येष तथाप्यसौ ॥ जन्मांतरेष्वसंचारान्नाप्र-

सिद्धो न दुर्वचः ॥ १९ ॥ एकमेव मनः सर्वजन्मगामीति तार्किकाः ॥ अक्षांतराण्यपीत्यन्ये तेन संख्याऽत्र दुर्वचा ॥२०॥
मनोन्यायः समोऽन्येषु तेनादोषविवक्षया ॥ पर्यग्रहीदष्टसंख्यामन्यांतर्भाव उद्यताम् ॥ २१ ॥ यस्येंद्रियस्य योऽर्थोऽस्मिन्
जन्मन्यन्यत्र तत्तथा ॥ उतान्यथेति संदेहात्संख्येयं पृच्छ्यते पुनः ॥ २२ ॥ दृष्टानुसार्यदृष्टं तु कल्पनीयमितीदृशात् ॥
न्यायात्प्राह यथा दृष्टामिंद्रियार्थव्यवस्थितिम् ॥२३॥ बंधत्वं विशदीकर्तुं ग्रहातिग्रहकल्पनम् ॥ मोचनीयो ग्रहग्रस्तस्तथैवा-
क्षार्थबंधनात् ॥ २४ ॥ ग्रस्तं हिरण्यगर्भांतं मृत्युना सकलं जगत् ॥ ग्रहातिग्रहरूपेण मृत्युस्तस्यास्ति वा न वा ॥ २५ ॥
अस्ति चेदनवस्था स्यादनिर्मोक्षोऽन्यथा भवेत् ॥ इत्यसौ दुर्वचः प्रश्नो दृष्टांतेनापनुद्यते ॥ २६ ॥ वह्नेः सर्वाशिनो मृत्यो-
र्यथा मृत्युर्जलं महत् ॥ बंधमृत्योस्तथा मृत्युरज्ञानं बंधहृल्लये ॥ २७ ॥ अज्ञानमृत्योर्विज्ञानं मृत्युस्तस्यापि तत्तथा ॥
तत्कातकरजोन्यायाज्ज्ञानवस्थामिहानयेत् ॥ २८ ॥ प्राक्तनान्यपि जन्मानि सम्यग्ज्ञानमपह्नुते ॥ अपह्नुते स्वमित्यस्मिन्नर्थे
नैषा चमत्कृतिः ॥२९॥ अथ तत्त्वविदः प्राणा उत्क्रामंत्यथवा न हि ॥ स्यात्पुनर्जनिरुत्क्रांतावनुत्क्रांतौ मृतिः कथम् ॥३०॥
नोत्क्रामंति न निष्ठंति किंतु निर्वातदीपवत् ॥ न कारणं शिष्यतेऽत्र तस्य ज्ञानेन निह्नुतेः ॥३१॥ अनारब्धफलं कर्म तदु-
त्क्रांते प्रयोजकम् ॥ स्थितेर्निमित्तमारब्धं ते नष्टे ज्ञानभोगतः ॥३२॥ उपादाननिमित्ताभ्यां दीनानामुत्क्रमः कथम् ॥ कथं
वाऽत्र स्थितिस्तस्माद्युक्त आत्यंतिको लयः ॥३३॥ प्राणत्यागेन देहोऽयं म्रियते बाह्यवायुना ॥ आपूर्णस्थोऽल्पमापन्नो निश्चेष्टो
दृश्यते यतः ॥३४॥ प्राण एव विलीयंते किं वा सर्वं प्रयोजकम् ॥ आद्ये प्राणजनिर्भूयो द्वितीये नाम तत्कथम् ॥ ३५ ॥

१ ज्ञानेंद्रियपंचकं वाक्पाणी द्वौ मनश्चेत्यष्टौ सर्वेंद्रियाणामुपलक्षणम् ।

अप्रयोजकनामैव शिष्यते न प्रयोजकम् ॥ अविद्याकामकर्मादि नोक्तदोषद्वयं ततः ॥ ३६ ॥ परवाचाभिनिष्पत्तेर्वि-
दुषो बंधनं प्रति ॥ नामाप्रयोजकं युक्तस्तच्छेषः परदेहवत् ॥ ३७ ॥ मुक्तावप्यवशिष्टत्वान्नाम्नोऽनंतत्वसाम्यतः ॥
विश्वान्संपादयन्देवाननंतं लोकमश्नुते ॥ ३८ ॥ ग्रहातिग्रहबंधाख्यमृत्योर्यत्स्यात्प्रयोजकम् ॥ कालकर्मेश्वरादीनां मध्ये
तत्किमितीर्यते ॥३९॥ अविद्वद्विषयः प्रश्नो विदुषो बंधसंक्षयात् ॥ आतत्त्वबोधमज्ञानी बध्यतेऽनंतजन्मभिः ॥ ४० ॥
अनुगृह्णंति वागादीन्स्वांशैरग्न्यादिदेवताः ॥ भोगक्षये मृतौ स्वांशान्संहरंति यथा तथा ॥ ४१ ॥ भूयो देहग्रहे भूयो
देहस्थानेषु देवताः ॥ अंशं निदधति स्वं स्वं न देहग्रहणात्पुरा ॥ ४२ ॥ अधिष्ठातृवियोगेन न्यस्तदात्रोपमैर्युतः ॥ वागा-
दिभिरसौ किंस्वित्प्रयोजकमुपाश्रयेत् ॥ ४३ ॥ किं कारणात्मतामेति किंवा केन चिदात्मता ॥ अवतिष्ठत एवायं किं वा
कर्मैव संश्रितः ॥ ४४॥ गुणान्वा यदि वेशानं कालं वा दैवमेव वा ॥ यदृच्छां संततिं शून्यं विनाशं वेति भण्यताम् ॥४५॥
प्रश्नेन तुष्टः संत्यज्य विजिगीषां सहामुना ॥ निर्गतौ विजिगीषुभ्यो मिथो निर्णयमूचतुः ॥ ४६ ॥ संसारभूमिवर्तित्वान्नै-
वायं कारणाश्रयः ॥ कर्मादिपरतंत्रत्वात्स्वाश्रयोऽयं न चेष्यते ॥ ४७ ॥ जडत्वाद्गुणकालादिर्न जीवं नेतुमर्हति ॥ हठो यदृ-
च्छाशून्यं तु मानहीनं तथेतरत् ॥ ४८ ॥ जीवेश्वरौ स्वतंत्रौ चेद्विधिशास्त्रमनर्थकम् ॥ अतः साधारणो जन्महेतुः कर्मैव
शिष्यते ॥ ४९ ॥ सति कर्मणि वैचित्र्यं देहानामुपपद्यते॥ देवेशानुगृहीतत्वाज्जाड्यदोषो न कर्मणः ॥ ५० ॥ तृतीयब्राह्मणे
पुण्यफलावधिरुदीर्यते ॥ अश्वमेधः परं पुण्यं ब्रह्मलोकफलावधि ॥ ५१ ॥ प्रत्यक्षस्थावरत्वाख्यः स्पष्टः पापफलावधिः ॥
विज्ञायतेऽद्वयज्ञानादियत्ता हेयसंसृतेः ॥ ५२ ॥ अश्वमेधादि यत्पुण्यं महोपासनया युतम् ॥ तत्फलं संसृतिस्तस्य भुज्युना

पृच्छ्यतेऽवधिः ॥ ५३ ॥ ब्रह्मांडाद्बहिरंतश्च समष्टिव्यष्टिरूपिणः ॥ व्याप्तिर्हिरण्यगर्भस्य संसारस्यावधिर्मतः ॥५४॥ आगमै-
काधिगम्योऽयमर्थ इत्युपदर्शयन् ॥ गंधर्वाख्यायिकामाह गंधर्वस्तद्गुरुस्ततः ॥ ५५ ॥ लोकांस्तानपि गंधर्वादश्वमेधकृतां
फलम् ॥ श्रुत्वा पारिक्षितोक्त्यात्र वादिनं तं व्यमोहयत् ॥ ५६ ॥ अश्वमेधकृतो वक्ति भुज्युः पारिक्षिता इति ॥ परितः
क्षितिमावेष्ट्य स्थिता इति विवक्षया ॥ ५७ ॥ द्विर्याज्ञवल्क्यमुद्दिश्य प्रश्नोक्तिस्त्रासजन्मने ॥ अत्र स्तौतींद्रियज्ञानं दर्शयन्नि-
दमुक्तवान् ॥ ५८ ॥ गंधर्वेण गतिः प्रोक्ता अश्वमेधकृतामिति ॥ भूयः पृष्टः स्वयं वक्तुं प्राह लोकस्य विस्तृतिम् ॥ ५९ ॥
आदित्यरथगत्याध्वमितो यावानहर्निशम् ॥ द्वात्रिंशद्गुणितस्तावान्व्याप्तो भानुगभस्तिभिः ॥ ६० ॥ इयानेव प्राणिभोग-
सिद्ध्यै लोक इष्यते ॥ इतः परस्ताद्द्विगुणा पृथिव्यालोकवर्जिता ॥ ६१ ॥ अंतरालोकयुक्तः सन्बहिरालोकवर्जितः ॥ लोका-
लोकगिरिर्मध्ये पृथिव्योरनयोः स्थितः ॥ ६२ ॥ समुद्रो द्विगुणो भूमेर्घनोदाख्यो बहिः स्थितः ॥ अंडाद्बहिर्घनोदोऽयमिति
पौराणिका जगुः ॥ ६३ ॥ पुराणं बाध्यते श्रुत्या ध्यानार्था वै श्रुतिर्मता ॥ सर्वथाऽप्यंडरूपोऽयं वैराजो देह इष्यताम् ॥६४॥
योंऽडाद्बहिः स्थितो वायुः सूत्रात्मेति श्रुतीरितः ॥ एषोऽश्वमेधकृत्पुण्यपरिपाको न चापरः ॥ ६५ ॥ क्षुरधाराद्युपमितः
संधिर्योंऽडकपालयोः ॥ तेन बाह्ये नयत्येतानश्वमेधस्य देवता ॥ ६६ ॥ ते वायुभावमापन्नाः समष्टिव्यष्टिरूपतः ॥ अंडाद्ब-
हिस्तदंतश्च तिष्ठंत्यखिलरूपिणः ॥ ६७ ॥ अध्यात्मादिविभागेन व्याप्तिर्व्यष्टिरितीरिता ॥ समस्तत्वेन संव्याप्तिः समष्टिरिति
कीर्तिता ॥ ६८ ॥ समष्टिव्यष्टिरूपं य उपास्तेऽसौ सकृन्मृतः ॥ हिरण्यगर्भो भूत्वाऽथ मुच्यते म्रियते न तु ॥ ६९ ॥

---

१ सार्धत्रयः कोटयः सप्त लक्षाणि सहस्राणि चतुर्दश सार्धद्विशतं त्रिचत्वारिंशत् ।

संसारोत्कर्षसीमेत्थं वर्णिता ज्ञानकर्मजा ॥ इतो विरक्तिमालक्ष्य वर्ण्यते स्वात्मनिर्णयः ॥ ७० ॥ चतुर्थब्राह्मणे मोक्षयोग्यः कर्तृत्ववर्जितः ॥ विषयो ब्रह्मविद्याया अस्त्यात्मेति निरूप्यते ॥ ७१ ॥ अहंधीकर्मशास्त्राभ्यां दृष्टेर्द्रष्टा न सिध्यति ॥ किंतु दृष्ट्यादिसंयुक्तेर्ब्रह्मताऽस्य विरुध्यते ॥ ७२ ॥ अतो ब्रह्मत्वयोग्यस्य प्रतीचोऽत्र बुभुत्सया ॥ अनूद्य ब्रह्मतामादौ तदर्हं परिपृच्छति ॥ ७३ ॥ यत्साक्षादपरोक्षं स्याद्ब्रह्म तद्रूपतामयम् ॥ अर्हंत्सर्वांतरस्तादृग्य आत्मा ब्रूहि तं मुने ॥ ७४ ॥ साक्षादिति पदेनात्र व्यवधानं निवार्यते ॥ स्वर्गलोकादिवद्ब्रह्म नातो देशांतरादिगम् ॥ ७५ ॥ अगौणताऽपरोक्षोक्त्या ब्रह्मत्वस्य विवक्षिता ॥ नामादेरिव नो गौणं ब्रह्मत्वं प्रत्यगात्मनः ॥ ७६ ॥ आविर्भावोऽपरोक्षत्वं तच्चास्त्यव्यवधानतः ॥ स्वप्रकाशं स्वभावत्वादिति वार्थः पदद्वये ॥ ७७ ॥ अव्यावृताननुगतं वस्तु ब्रह्मगिरोच्यते ॥ अकारणमकार्यं तदित्यनेनोदितं भवेत् ॥ ७८ ॥ असुमर्थमिदं प्राप्तं न चेदात्मैव तद्भवेत् ॥ यतोऽत आत्मरूपार्थं य आत्मेति विशेष्यते ॥ ७९ ॥ सजातीयविजातीयद्वितीयार्थनिवृत्तये ॥ सर्वांतर इति प्राह सार्वात्म्यं तेन सिध्यति ॥ ८० ॥ सार्वात्म्यं ब्रह्मणो योग्यं तच्च जीवात्मनीरितम् ॥ मुख्यापरोक्ष्यं जीवस्य योग्यं ब्रह्मणि वर्णितम् ॥ ८१ ॥ अभेदो वास्तवो जीवब्रह्मणोर्व्यत्ययादतः ॥ विवक्षितस्तत्प्रसंगाद्वादिव्यामोह आर्थिकः ॥ ८२ ॥ आत्मनो ब्रह्मता मुख्या ब्रह्मणोऽप्यात्मता तथा ॥ प्रत्यग्दृष्ट्या पराग्दृष्ट्या मिथो ब्रह्मात्मनोर्भिदा ॥ ८३ ॥ ब्रह्मत्वमात्मनो रूपं तमसा तत्तिरोहितम् ॥ आत्मत्वं ब्रह्मणोऽप्येवं ततो जीवेशभेदधीः ॥ ८४ ॥

१ ॐ अथ हैनमुषस्तश्चाक्रायणः पप्रच्छ याज्ञवल्क्येति होवाच यत्साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्म य आत्मा सर्वांतरस्तं मे व्याचक्ष्वेत्येष त आत्मा सर्वांतरः कतमो याज्ञवल्क्य सर्वांतरः यःप्राणेन प्राणिति स त आत्मा सर्वांतरो य उदानेनोदानिति स त आत्मा सर्वांतर एष त आत्मा सर्वांतरः ।

तमसो बोधविध्वंसादब्रह्मानात्मताहतेः ॥ प्रत्यङ्मात्रावशेषत्वात्स्यामपूर्वादिमानहम् ॥ ८५ ॥ अमूढो याज्ञवल्क्योऽत्र प्रत्यग्दृष्ट्या परामृशत् ॥ प्रत्याहैष त आत्मेति तं सर्वांतरमद्वयम् ॥ ८६ ॥ मुख्योऽपरोक्षो यः प्रत्यक् स्वप्रकाशो विभासते ॥ एतच्छब्देन तं प्राह विस्पष्टत्वविवक्षया ॥ ८७ ॥ अंतर्मुखस्य विस्पष्टो नायं संदेहगोचरः ॥ इत्यभिप्रेत्य तत्प्रश्ने बहुमानं तु नाकरोत् ॥ ८८ ॥ षष्ठ्यंतस्य त इत्यस्य युष्मद्बुद्ध्युपलक्षितम् ॥ देहादिसर्वभाव्योम्नो दृश्यमर्थो विवक्षितः ॥ ८९ ॥ आत्मेत्यव्यभिचारेण स्वरूपं यत्तदुच्यते ॥ प्रमात्राद्यागमापायसाक्षित्वात्तत्स्वरूपता ॥ ९० ॥ यद्यस्मिन्व्यभिचार्येतत्तत्स्वरूपं न कुत्रचित् ॥ कुंडलित्वं यथा पुंसः साक्षित्वव्यभिचारवान् ॥ ९१ ॥ व्यभिचारो मिथो यद्वत्प्रमात्रादेः स्वसाक्षिकः ॥ साक्षिणोऽव्यभिचारस्तु तथा किंसाक्षिको भवेत् ॥ ९२ ॥ आत्मात्मवत्त्वसंबंधः षष्ठ्योक्तो जगदात्मनोः ॥ स्वतो निरात्मकं दृश्यमात्मना सात्मतां व्रजेत् ॥ ९३ ॥ आत्मा सर्वस्वरूपत्वात्सर्वांतरगिरोदितः ॥ सर्पधारादिकल्पेषु रज्जोरांतरता यथा ॥ ९४ ॥ आत्मनोऽनवशेषेण तदन्यार्थाभिसंगतेः ॥ प्रत्यङ्मात्रतयैवान्यद्बोधादात्मनि लीयते ॥ ९५ ॥ इत्थं स्वानुभवाद्याज्ञवल्क्यः सर्वांतरं जगौ ॥ अन्यः संशयमापाद्य जिगीषुः परिपृच्छति ॥ ९६ ॥ तवात्मेत्युत्तरं दत्तं ममात्मेति त्रिधेक्ष्यते ॥ देहो लिंगं च साक्षीति तेषु सर्वांतरश्च कः ॥ ९७ ॥ सर्वांतरत्वं दुःसाध्यमल्पयोर्देहलिंगयोः ॥ सद्भावेऽन्यस्य किं मानमप्रमेयस्य साक्षिणः ॥ ९८ ॥ एवं पृष्टः स्वानुभूतौ वादिनोऽनधिकारताम् ॥ मत्वाऽनुमानतः सत्तामात्मनः प्रत्यपादयत् ॥ ९९ ॥ स्वप्रभे माननैष्फल्यादप्रमेयत्वमिष्यते ॥ वादिभ्रांतिनिवृत्त्यर्थं मानोक्तौ ह्रियतेऽत्र किम् ॥ १०० ॥ प्राणादिकरणैश्चेष्टा कर्तृपूर्वा क्रियात्वतः ॥ छिदिक्रियावत्कर्तृत्वं न युक्तं देहलिंगयोः ॥ १ ॥ कारणप्रेरकः कर्ता करणैः प्रेर्यते वपुः ॥ लिंगं

तु करणात्मत्वान्नैव कर्तृत्वमर्हति ॥ २ ॥ मुखसंचारिणा जाग्रद्यः प्राणेनानतीक्षता ॥ सर्वप्रत्यक्तमः सोऽयमात्मा सर्वांतरा-
वधिः ॥ ३ ॥ सुप्तेऽस्मिन्करणग्रामे योऽसुप्तोऽलुप्तदृष्टिकः ॥ अथ सर्वान्नामरूपान्पश्यन्प्राणिति वायुना ॥ ४ ॥ स्पष्टेषु
बहुलिंगेषु मानाभावमचूचुदः ॥ इत्युपालब्धये लिंगान्यपानादीन्युदाहरत् ॥ ५ ॥ एकादशेंद्रियोत्पन्नचेष्टानामुपलक्षणम् ॥
प्राणाद्युदाहृतिस्तेन लिंगानां बहुता स्फुटा ॥ ६ ॥ प्राणादिकार्यकरणैः स्वतोऽसंहत एकलः ॥ अकुर्वन् कुरुते चेष्टामय-
स्कांतो मणिर्यथा ॥ ७ ॥ रथादौ नियता चेष्टा चेतनेनानधिष्ठिते ॥ न दृष्टा चेतनस्तेन प्राणादीनां प्रवर्तकः ॥ ८ ॥ ससूत्र-
दारुयंत्रेण सदृशं लिंगवद्वपुः ॥ यः प्रेरयत्यसावात्मेत्युक्तेऽन्योपजहास तम् ॥ ९ ॥ यथा गां दर्शयेत्युक्ते लिंगं मूढो वदेत्तथा ॥
आपरोक्ष्यमनुक्त्वा त्वं लिंगेनावेदयस्यहो ॥ १० ॥ लिंगं वाच्यं परोक्षेऽर्थे न त्वात्मनि परोक्षता ॥ इति मत्वा हैवकारं
परोक्षस्य निवर्तकम् ॥ ११ ॥ मुख्यापरोक्षमुक्तं त इति दर्शयितुं पुनः ॥ प्रत्यग्दृष्टिपरं वाक्यमुत्तरत्वेन वक्त्यसौ ॥ १२ ॥
विद्वद्भाषामबुध्वाऽन्यः स्वरूपादिष्विवात्मनि ॥ अक्षजन्यापरोक्षत्वं मत्वाऽपृच्छत्पुरेव तम् ॥ १३ ॥ दृष्टश्रुतमतज्ञातेष्वेषु
सर्वांतरस्तु कः ॥ दृष्ट्याद्यगोचरः प्रत्यङ्ङिति प्रश्नमपाकरोत् ॥ १४ ॥ वेद्मीति यद्बलाद्वक्ति न वेद्मीति च यद्बलात् ॥ योगि-
नोऽनुभवंत्येतमगोचरतयैव हि ॥ १५ ॥ उक्तवर्त्मातिरेकेण नात्मवस्तु घटादिवत् ॥ शक्यते प्रतिनिर्देष्टुं प्रमाणाऽगोचर-
त्वतः ॥ १६ ॥ द्रष्टृदर्शनदृश्यानां साक्षिणः स्वप्रभस्य तत् ॥ प्रमाणगोचरत्वं तु वस्तुस्वाभाव्यतो भवेत् ॥ १७ ॥ दृष्टेर्न

१ अर्थान्सवासनारूपानश्नन्प्राणिति वायुना । इति वा पाठः । २ कतमो याज्ञवल्क्येति सर्वांतरो न दृष्टेर्द्रष्टारं पश्येन्न श्रुतेः श्रोतारꣳ शृणुयान्न मतेर्मंतारम-
न्वियान्न विज्ञातेर्विज्ञातारं विजानीयादेष त आत्मा सर्वांतरोऽन्यदार्तं ततो होषस्तश्चाक्रायण उपरराम ।

पश्येद्द्रष्टारमिति प्रत्युत्तरं वचः ॥ वक्त्यगोचरतामेतद्वाक्यं विव्रियते स्फुटम् ॥ १८ ॥ चक्षुर्जन्यमनोवृत्तिश्चिद्युक्ता रूपभा-
सिका ॥ दृष्टिरित्युच्यते द्रष्टा दृष्टेः कर्तेति लौकिकैः ॥ १९ ॥ अतो दृष्टिद्वयं वाक्ये भाति षष्ठ्यंतशब्दतः ॥ एका दृष्टि-
स्तृजंतेन धातुनाऽन्येति तद्द्वयम् ॥ २० ॥ प्रमातुर्ज्ञायते वृत्तिश्चक्षुषा रूपरंजिता ॥ द्रष्टव्यं तु तया रूपं न साक्षी दृश्यते
तया ॥२१॥ दृष्टेर्द्रष्टारमात्मानं दृष्ट्या पश्येन्न दृश्यया ॥ इति वाक्यं मुनिर्वक्ति वर्णितं न्यायगर्भितम् ॥ २२ ॥ येन चक्षुरिदं
दृष्टं चक्षुषा यन्न पश्यति ॥ ब्रह्म विद्धि तदेव त्वमिति श्रुत्यंतरे स्फुटम् ॥ २३ ॥ श्रुतिः श्रोत्रजधीवृत्तिस्तस्याः श्रोताऽवभासकः ॥
श्रुत्या शब्दावगाहिन्या श्रोतारं शृणुयान्न तम् ॥२४॥ ऊहापोहात्मधीवृत्तिर्मतिस्तस्याः प्रकाशकम् ॥ अनूह्यमनपोह्यं तं न मन्वी-
थास्त्वमेतया ॥२५॥ अस्पष्ट ऊह्य आत्मा तु विस्पष्टो भानरूपतः ॥ अनपोह्योऽनपायित्वादात्मा नापैति कर्हिचित् ॥२६॥ निश्च-
यात्मकधीवृत्तिर्विज्ञातिस्तद्विभासकम् ॥ असंदिग्धं तया वृत्त्या न विज्ञातुं त्वमर्हसि ॥ २७ ॥ दृष्टश्रुतमतज्ञातेष्वित्थमात्मा न
कश्चन ॥ किं तर्ह्येष तवात्मेति प्रोक्तः सर्वांतरः पुरा ॥ २८ ॥ यः सर्वं विषयीकुर्वन्विषयीक्रियते न हि ॥ किं तु भाति स्वयं सोऽयं
सर्वांतर इतीरितः ॥२९॥ सर्वांतरत्वं सार्वात्म्यमन्यस्मिन्सति तत्कुतः ॥ न चेदन्यत्तदा सर्वशब्दार्थो नेति शंकिते ॥ ३० ॥ अतो-
ऽन्यदार्तमित्याह दोषद्वयनिवृत्तये ॥ आर्तं मायामयं तस्य तत्त्वज्ञानेन पीडनात् ॥ ३१ ॥ सर्पादीनां कल्पितानां रज्जुरात्मा यथा
तथा ॥ मायामयस्य सर्वस्य चिद्वस्त्वात्मेति सुस्थितम् ॥ ३२ ॥ पंचमब्राह्मणे पूर्वमुक्तस्य प्रत्यगात्मनः ॥ ब्रह्मत्वसाधनं बोधो

---

१ ॐ अथ हैनं कहोलः कौषीतकेयः पप्रच्छ याज्ञवल्क्येति होवाच यदेव साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्म य आत्मा सर्वांतरस्तं मे व्याचक्ष्वेत्येष त आत्मा सर्वांतरः कतमो याज्ञवल्क्य सर्वांतरो योऽशनायापिपासे शोकं मोहं जरां मृत्युमत्येत्येतं वैतमात्मानं विदित्वा ब्राह्मणाः पुत्रैषणायाश्च वित्तैषणायाश्च लोकैषणायाश्च व्युत्थायाथ भिक्षाचर्यं

मुक्तलक्ष्म च वर्ण्यते ॥ ३३ ॥ उषस्तपृष्टादन्यत्वं निवर्तयितुमात्मनः ॥ यदेव साक्षादित्युक्तादेवकारः प्रयुज्यते ॥ ३४ ॥ उपदेशस्य विषयस्त्वमर्थः शोधितः पुरा ॥ न ब्रह्मत्वं सम्यगुक्तमिति पृच्छति तत्पुनः॥ ३५ ॥ अशनायादिरहितब्रह्मताया अभाषणे ॥ न स्यात्सर्वांतरत्वादि संसारिणि चिदात्मनि ॥ ३६ ॥ इत्यभिप्रेत्य तेनोक्तं साक्षादित्यादिकं पुनः ॥ अनूद्य सर्व पप्रच्छ कहोलो ब्रह्मरूपताम् ॥ ३७ ॥ त्वमर्थाच्छोधिताज्ञान्यद्ब्रह्मेत्येतद्विवक्षया ॥ उक्तमेवोत्तरं भूय एष इत्याद्यवोचत ॥ ३८ ॥ क्षुत्पिपासे शोकमोहौ जरामृत्यू इतीदृशैः ॥ त्रिभिर्युग्मैर्विशिष्टानां मध्येऽसौ कतमो वद ॥ ३९ ॥ यद्यन्यतम एतेषां तस्य न ब्रह्मता तदा ॥ एतेष्वनंतर्भूतस्तु न कोऽप्यात्मा जनैर्मतः ॥ ४० ॥ विद्वज्जनानुभूत्यैष क्षुधादेरवभासकः ॥ प्रसिद्ध इत्यभिप्रेत्य ब्रह्मत्वेन तमुक्तवान् ॥ ४१ ॥ अत्येति योऽशनायादीन्विचारेण निरूपणे ॥ क्षुधादिसाक्षी तस्यास्य ब्रह्मत्वं केन वार्यते ॥ ४२ ॥ नन्वेक आत्मा मूढानां विदुषां चेति ते मतम् ॥ उक्तोर्मिषट्कातीतत्वं तद्वत्त्वं चास्य तत्कथम् ॥ ४३ ॥ अविचारविचाराभ्यां यथा सर्पत्वरज्जुते ॥ तथात्मन्यपि संसारभावाभावावितीक्षताम् ॥ ४४ ॥ क्षुत्पिपासे प्राणधर्मौ शोकमोहौ तु मानसौ ॥ जरामृत्यू देहधर्मावात्मधर्मो न कश्चन ॥ ४५ ॥ प्राणसंचारबाहुल्याद्गमनादिश्रमे सति ॥ क्षुत्पिपासाजनिस्तेन प्राणधर्मत्वमेतयोः ॥ ४६ ॥ इष्टस्य वस्तुनोऽसिद्धौ चेतसो याऽनवस्थितिः ॥ स शोको मनसो धर्मो मोहश्च विषयभ्रमः ॥ ४७ ॥ जरा देहस्य शैथिल्यं मृत्युः प्राणवियुक्तता ॥ ते सर्वेऽप्यात्मनि भ्रांत्या

चरन्ति या ह्येव पुत्रैषणा सा वित्तैषणा या वित्तैषणा सा लोकैषणोभे ह्येते एषणे एव भवतस्तस्माद्ब्राह्मणः पांडित्यं निर्विद्य बाल्येन तिष्ठासेद्बाल्यं च पांडित्यं च निर्विद्याथ मुनिरमौनं च मौनं च निर्विद्याथ ब्राह्मणः स ब्राह्मणः केन स्याद्येन स्यात्तेनेदृश एवातोऽन्यदार्तम् ।

कल्पिता व्योम्नि नैल्यवत् ॥ ४८ ॥ यः स्वकारणसंसर्गः क्षुधादेः प्रलये मतः ॥ अनात्यंतिकरूपत्वात्सोऽत्ययोऽत्र न गृह्यते ॥ ४९ ॥ तत्कारणनिषेधो यः स्वमहिम्नैव वस्तुनः ॥ तमत्ययं मोक्षविधौ तद्विद्वांसः प्रचक्षते ॥ ५० ॥ प्राणहेतुस्तमः प्राणधर्माभ्यामुपलक्ष्यते ॥ सूत्रात्मा शोकमोहाभ्यां जरया मृत्युना विराट् ॥ ५१ ॥ तमः सूत्रं विराजं च योऽत्येत्यात्मा स्वभावतः ॥ असंगस्तत्परं ब्रह्म साक्षादित्यादिलक्षणम् ॥ ५२॥ यथा विशुद्धमाकाशं सति वाऽसति वा मले॥ नीहारादौ तथैवात्मा कार्यकारणवस्तुनि ॥ ५३ ॥ परमात्मस्वभावोऽयं कहोलाय प्रपंचितः ॥ तद्बोधसाधनं त्याग एतमित्यादिनोच्यते ॥ ५४ ॥ उत्पन्नसम्यग्ज्ञानस्य संन्यासो लक्षणं यतः ॥ साधनं च तदुत्पत्तौ संन्यासोऽतोऽत्र गम्यताम् ॥ ५५ ॥ ब्रह्मात्मनोर्यदेकत्वं ब्राह्मणद्वयनिश्चितम् ॥ एतं तमिति शब्दाभ्यां तदैकात्म्यमनूद्यते ॥ ५६ ॥ अत्येति योऽशनायादीनेतं सर्वांतरं पुरा ॥ उदितं तं विदित्वाऽथ व्युत्तिष्ठत्येषणत्रयात् ॥ ५७ ॥ ब्रह्मप्रश्नेन पृष्टे ते तद्बोधफलसाधने ॥ इति मत्वोत्तरत्वेन व्युत्थानद्वयमुच्यते ॥ ५८ ॥ पूर्वं विदित्वा प्रश्नात्तु व्युत्थायेत्यन्वयाच्छ्रुतात् ॥ विद्वत्संन्यास आभाति ब्रह्मविद्याफलात्मकः ॥ ५९ ॥ व्युत्थायाथ विदित्वेति व्यत्ययेनार्थिकान्वयात् ॥ सिद्धो विविदिषात्यागः स्पष्टः श्रुत्यंतरेष्वसौ ॥ ६० ॥ स्वात्मलोकं समिच्छंतः प्रव्रजंतीति वक्ष्यति ॥ त्यागेनैकेऽमृतत्वं तु प्राप्ता इत्यपरा श्रुतिः ॥ ६१ ॥ ब्राह्मणग्रहणं श्रुत्वा विप्राणामेव भाष्यकृत् ॥ संन्यासेऽधिकृतिं प्राह चतुर्थाश्रमरूप्यसौ ॥ ६२ ॥ विद्यांगं तत्फलात्मानं गार्गीविदुरयोरपि ॥ स्त्रीशूद्रयोर्भाष्यकारः संन्यासमनुमन्यते ॥ ६३ ॥ पुत्रैषणेति पुत्रार्थं दारस्वीकारवांछनम् ॥ कर्मणां साधने वित्ते तृष्णा वित्तैषणा मता ॥ ६४ ॥ लोकैषणेति देवादिलोकार्थोपासना श्रुता ॥ न कश्चिदन्यः संसार उक्तादस्त्येषणा-

त्रयात् ॥ ६५ ॥ मनुष्यलोकः पुत्रेण पितृलोकस्तु कर्मणा ॥ विद्यया देवलोकश्चेत्यब्रवीत्संग्रहश्रुतिः ॥ ६६ ॥ न्याय्यां वृत्तिं समुलंघ्य तद्विरुद्धतया स्थितिः ॥ व्युत्थानमुदितं राज्ञः सामंतो व्युत्थितो यथा ॥ ६७ ॥ भिक्षया लक्ष्यते चर्या परिग्रहविवर्जिता ॥ किं भोग्यं परिगृह्णीयात्सर्वभोग्येषु दोषकृत् ॥ ६८ ॥ लोकत्रयार्थैषणाभ्यो व्युत्थानं चापरिग्रहः ॥ द्वयं बोधमहिम्नैव विदुषां न तु यत्नतः ॥ ६९ ॥ आनंदैकस्वभावं स्वमात्मानं पश्यतः कुतः ॥ कामः परिग्रहो वा स्याद्यो काम इति वक्ष्यति ॥ ७० ॥ एषणात्रय एतस्मिन्समाना बंधहेतुता ॥ इति मत्वैकता तासां त्याज्यैवेत्यब्रवीच्छ्रुतिः ॥ ७१ ॥ कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेष्विति शास्त्रतः ॥ एषणात्वात्फलं त्याज्यं न तु कर्मादिसाधनम् ॥ ७२ ॥ इति भ्रमं व्युदसितुं प्राब्रवीत्साध्यसाधने ॥ उभे अप्येषणे एवेत्यतस्त्यागस्तयोर्द्वयोः ॥ ७३ ॥ अविशुद्धधियः कर्मण्यधिकारेऽपि शुद्धधीः ॥ सत्यां विविदिषोत्पत्तौ तदर्थं कर्म संत्यजेत् ॥ ७४ ॥ तस्माद्ब्रह्मविदः पूर्वे फलसंन्यासमाप्नुवन् ॥ तस्माद्विविदिषुः कुर्यात्पांडित्यं फलसिद्धये ॥ ७५ ॥ पांडित्यबाल्यमौनानि श्रवणादीनि तैरयम् ॥ भवति ब्राह्मणस्तत्र ब्राह्मण्यं ब्रह्मरूपता ॥ ७६ ॥ पंडेति बुद्धेर्नामैतत्सा जाता यस्य नामतः ॥ स पंडितस्तस्य कर्म पांडित्यं श्रवणं तु तत् ॥ ७७ ॥ आचार्याच्चागमाच्छ्रुत्वा निःशेषं वेदनं ततः ॥ बालभावेन तिष्ठासेत्युक्त्वा मननतत्परः ॥ ७८ ॥ श्रवणं शास्त्रतात्पर्यं निश्चयो मननं पुनः ॥ अर्थासंभावनोच्छित्त्यैयुक्तीनामनुचिंतनम् ॥ ७९ ॥ पांडित्येन विदित्वाऽथ छित्त्वा बाल्येन संशयम् ॥ मुनिर्ध्यानसमाधिभ्यां भवेद्धीवृत्तिशांतये ॥ ८० ॥ प्रशांतवृत्तिके चित्ते परमानंददीपके ॥ कृतकृत्यो ब्रह्मभावं गतो ब्राह्मण

उच्यते ॥ ८१ ॥ केनेति[1] लक्षणप्रश्नो येनेदृक्तेन लक्ष्यताम् ॥ इत्युत्तरवचो योज्यं तस्यार्थः प्रविविच्यते ॥ ८२ ॥ गीतायां कुत्रचित्प्रोक्तं स्थितप्रज्ञस्य लक्षणम् ॥ अन्यत्र विष्णुभक्तस्य गुणातीतस्य च क्वचित् ॥ ८३ ॥ येन चिह्नेन तत्रायमीदृगेव निरेषणः ॥ उपलक्षयितुं शक्यस्तदेवाऽस्त्यस्य लक्षणम् ॥ ८४ ॥ ब्रह्म यादृक्तादृगेव भवेद्विद्वान्विबोधतः ॥ बोधोऽतो लक्षणं तस्य बोधश्च स्वात्मसाक्षिकः ॥ ८५ ॥ अतोऽन्यदार्तमित्येष व्यतिरेकस्त्रिधोच्यते ॥ प्रतीचो ब्रह्मतेहोक्ता भेद आर्तस्ततस्तयोः ॥ ८६ ॥ निरेषणत्वं विद्याया हेतुरार्ता इहैषणाः ॥ विदुषो लक्षणं बोध आर्तं तल्लक्षणांतरम् ॥ ८७ ॥ षष्ठेऽस्मिन्ब्राह्मणे ब्रह्मकार्यं सर्वं विविच्यते ॥ सर्वांतरत्वं सुज्ञेयं ब्रह्मणः सर्वनिर्णयात् ॥ ८८ ॥ यद्यत्कार्यं कारणेन व्याप्तमंतर्बहिश्च तत् ॥ इति तर्केण पप्रच्छ[2] कारणस्य परंपराम् ॥ ८९ ॥ पार्थिवं कठिनं सर्वमोतं प्रोतं द्रवे जले ॥ दधिपिंड इव क्षीरे जलं कुत्र तथा स्थितम् ॥ ९० ॥ दीर्घतंतुवदोतत्वं तिर्यक्तंतोरिवेतरत् ॥ यद्वांऽतर्व्याप्तिरोतत्वं प्रोतत्वं तु बहिःस्थितिः ॥ ९१ ॥ जलस्य कारणं तेजस्तेजसो वायुराश्रयः ॥ श्रुत्यंतरादिदं ज्ञेयं वायोस्तु वियदाश्रयः ॥ ९२ ॥ भूम्यादिवियदंतानां भूतानामुत्तरोत्तरम् ॥ सूक्ष्मताव्यापिते दृष्टे ताभ्यां कारणतेक्ष्यताम् ॥ ९३ ॥ पंचभूतेभ्य उत्पन्ना अस्मद्देहादयोऽखिलाः ॥ ब्रह्मांडांता इमे देहा भोग्यत्वाल्लोकसंज्ञकाः ॥ ९४ ॥ यथैकस्मादिक्षुरसादुत्तरोत्तरपाकतः ॥ गुडादीनि बहूनि स्युर्भूतेभ्योंऽडादयस्तथा ॥ ९५ ॥ नरगंधर्वमार्तंडचंद्रनक्षत्रदेवताः ॥ इंद्रो विराट् तदंडं चेत्येता भूत-

---

१ स ब्राह्मणः केन स्याद्येन स्यात्तेनेदृश एवातोऽन्यदार्तं ततो ह कहोलः कौषीतक उपरराम । २ ॐ अथैनं गार्गी वाचक्नवी पप्रच्छ याज्ञवल्क्येति होवाच यदिदꣳ सर्वमप्स्वोतं च प्रोतं च कस्मिन्नु खल्वाप ओताश्च प्रोताश्चेति वायौ गार्गीति कस्मिन्नु खलु वायुरोतश्च प्रोतश्चेत्यंतरिक्षलोकेषु गार्गीति । एवं सर्वेषु पर्यायेषु योज्यं । गंधर्वलोकेषु आदित्यलोकेषु चंद्रलोकेषु नक्षत्रलोकेषु देवलोकेषु इंद्रलोकेषु ब्रह्मलोकेषु स होवाच गार्गीति मातिप्राक्षीर्मा ते मूर्धा व्यपप्तत् ततो गार्गी उपरराम ।

दशाः स्मृताः ॥ ९६ ॥ तत्र देहारंभदशास्तत्तन्नाम्ना समीरिताः ॥ स्थूलसूक्ष्मदशास्तासु कार्यकारणता क्रमात् ॥ ९७ ॥ पंचीकृतानां भूतानां सूक्ष्मताऽडे समाप्यते ॥ एतावदेव तर्केण गम्यं न तु ततः परम् ॥ ९८ ॥ अंडारंभकभूतानामपं-चीकृतभूतजम् ॥ सूत्रं कारणमित्येतदागमेनैव गम्यते ॥ ९९ ॥ अचिंत्याः खलु ये भावा न तांस्तर्केण योजयेत् ॥ सूत्रांतर्याम्यक्षराणि तार्किका नानुमन्वते ॥ २०० ॥ तर्काभासो भवेत्तेषु हेतुदृष्टांतवर्जनात् ॥ अन्यथा प्रतिपत्त्याऽतो मूर्धपातं मुनिर्जगौ ॥ १ ॥ सप्तमब्राह्मणे[1] तर्क्यं संत्यज्यागमभागतः ॥ ब्रह्मांडकारणं सूत्रमंतर्यामी च वर्ण्यते ॥ २ ॥ सूत्रांतर्यामिणौ ज्ञातौ गंधर्वस्योपदेशतः ॥ तर्कान्नेति विवक्षित्वा कथं भुज्युवदुक्तवान् ॥ ३ ॥ सूत्रबद्धं दारुयंत्रं पुरुषो नर्तयेद्यथा ॥ सूत्रबद्धं जगत्तद्वदंतर्यामी नियच्छति ॥ ४ ॥ सूत्रांतर्यामिणौ सर्वजगत्यनुगतावतः ॥ तौ विद्वानखिलं वेत्तीत्यतो ज्ञातव्यता तयोः ॥ ५ ॥ समष्टिव्यष्टिरूपेण भुज्युं प्रति य ईरितः ॥ स एव वायुः सूत्रात्मा तेन सर्वं जगद्धृतम् ॥ ६ ॥ ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतं प्राणिकर्म पुरा कृतम् ॥ बाह्यात्मना परिणतं वर्तते कारणात्मनि ॥ ७ ॥ मूर्तामूर्तब्राह्मणोक्तवासना एतमाश्रिताः ॥ तदात्मकमिदं लिंगं यत्सप्तदशमुच्यते ॥ ८ ॥ विष्टब्धो वायुना देह इत्ये-तन्मरणे सति ॥ आवयोर्वपुषः कर्मायोग्यत्वादवसीयताम् ॥ ९ ॥ अपंचीकृतभूतानां कार्यं सूत्रमुदाहृतम् ॥ अंडारं-भकभूतानि प्रोतान्योतानि चात्र हि ॥ १० ॥ सूत्रादप्यांतरं तत्त्वमंतर्याम्याख्यमुच्यते ॥ कार्यकारणभावोऽयमस्मिन्नुक्ते

---

१ ॐ अथ हैनमुद्दालक आरुणिः पप्रच्छ याज्ञवल्क्येति होवाच ।

समाप्यते ॥ ११ ॥ भूमिष्ठोऽभ्यंतरो भूमे[1]र्भूम्यज्ञातश्च भूवपुः ॥ नियच्छति भुवं योऽतः स आत्माऽन्यस्य तेऽपि मे ॥१२॥ लोकं धत्ते स्वयं भूमिः स्वांतर्यामी स्वयं ततः ॥ इति स्वभाववादोऽयं भूमिष्ठत्वेन वार्यते ॥ १३ ॥ अंतरत्वेन भूमिष्ठपर्वतादि निवर्त्यते ॥ भूदेवतानिवृत्तिः स्याद्यं न जानाति भूरिति ॥ १४ ॥ नांतर्यामिविदेहत्वे साधनानामसंभवात् ॥ देहिता तु न दृष्टेति न दोषो भूवपुष्मतः ॥ १५ ॥ भूदेवताया यो देहो देहोंऽतर्यामिणोऽपि सः ॥ देवस्य कर्मणेशस्य मायया चार्जितो यतः ॥ १६ ॥ न चैकदेहयोगेऽपि यंतृयंतव्यसंकरः ॥ बहिष्ठां देवतां भूमिमंतस्थेशो नियच्छति ॥ १७॥ कार्योपाधिर्बहिष्ठः स्यात्कारणोपाधिरांतरः ॥ उपाधिमात्रतो भेदो वस्तुतस्तु न भिद्यते ॥ १८ ॥ अतस्ते मेऽखिलस्यापि सोंऽतर्याम्यात्मतां गतः ॥ अमृतत्वान्न जीवत्वमात्मत्वेऽप्यस्य शंक्यते ॥ १९॥ सार्वात्म्यं वक्तुमस्यैष बहूपाधिषु वर्णितः ॥ सर्वात्मा शक्तियुक्तो यः सोंऽतर्यामीति गम्यताम् ॥२०॥ प्रत्यक् ध्वांतं चिदाभासं स्वकार्यनियमात्मकम् ॥ तदुपाधिर्नियंतैष परः प्रोक्तो न तु स्वतः ॥२१॥ सर्वज्ञः सर्वशक्तिश्च सर्वात्मा सर्वगो ध्रुवः ॥ जगज्जन्मस्थितिध्वंसहेतुरेष महेश्वरः ॥ २२ ॥ नारायणाभिधो मंत्र एतस्यैवाभिधायकः ॥ पंचाक्षरेण मंत्रेण शिव इत्येष गीयते ॥ २३ ॥ हिरण्यगर्भे हैरण्यगर्भीया एवमूचिरे ॥ व्यासस्तत्तत्पुराणेषु तत्तद्रूपतयोचिवान् ॥ २४ ॥ भूम्यादिदेवताः कस्मान्न स्वांतर्यामिणं विदुः ॥ अदृ[2]ष्टोऽश्रुत

---

१ याज्ञवल्क्यांतर्यामिणं ब्रूहीति यः पृथिव्यां तिष्ठन् पृथिव्या अंतरो यं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरं यः पृथिवीमंतरो यमयत्येष आत्मांतर्याम्यमृतः २ योऽप्सु तिष्ठन्नद्भ्योंऽतरो यमापो न विदुर्यस्यापः शरीरं योऽपामंतरो यमयत्येष आत्मांतर्याम्यमृतः ३ योऽग्नौ ४ योंऽतरिक्षे ५ यो वायौ ६ यो दिवि ७ य आदित्ये ८ यो दिक्षु ९ यश्चंद्रतारके १० य आकाशे ११ यस्तमसि १२ यस्तेजसि १३ यः सर्वेषु भूतेषु १४ इत्यधिभूतम् ॥ अथाध्यात्मम् ॥ यः प्राणे तिष्ठन् १५ यो वाचि १६ यश्चक्षुषि १७ यः श्रोत्रे १८ यो मनसि १९ यस्त्वचि २० यो विज्ञाने २१ यो रेतसि ॥ २ एष त आत्मांतर्याम्यमृतोऽदृष्टोद्रष्टाऽश्रुतः श्रोताऽमतो मन्ताऽविज्ञातो विज्ञाता

इत्याह कारणं तदवेदने ॥ २५ ॥ दृष्टिश्रुतिमतिज्ञातिविषयत्वं चिदात्मनः ॥ उषस्तब्राह्मणे पूर्वं युक्त्या सम्यङ्निवारितम् ॥ २६ ॥ मा गोचरातिवर्तित्वान्मातृमानादिसाक्षिणः ॥ द्रष्टुरन्यस्य चाभावान्न तं पश्यंति देवताः ॥ २७ ॥ अदृष्टत्वाऽश्रुतत्वादि प्रत्यग्ध्वांतेऽपि संभवेत् ॥ तन्निवृत्त्यै श्रुतिर्द्रष्टा श्रोता मंतेत्यभाषत ॥ २८ ॥ द्रष्टृत्वश्रोतृताद्यस्य दृष्टिश्रुत्यादिसाक्षिता ॥ अलुप्तचित्स्वभावत्वान्न विकारो मनागपि ॥ २९ ॥ लोकसिद्धा नियम्यस्य जीवस्य द्रष्टृता तथा ॥ अंतर्याम्यपि चेद्द्रष्टा देहे भासेत तद्द्वयम् ॥ ३० ॥ इति शंकानिवृत्त्यर्थं नान्योऽतोऽस्तीति भण्यते ॥ लोके जीवतया मूढैरंतर्याम्येव भाव्यते ॥ ३१ ॥ सांधारणो यथा सूर्यो मां प्रत्येवेति पामरैः ॥ असाधारणरूपेण भाव्यते जीवता तथा ॥ ३२ ॥ बुद्धिस्थः पर एवात्मा जीवात्मेति निगद्यते ॥ बुध्यागमापायसाक्षी नियंतेत्युच्यते परः ॥ ३३ ॥ सूत्रांतर्यामिणौ शास्त्रगम्यत्वेन प्रतिष्ठितौ ॥ अप्रतिष्ठिततर्केण गम्यमार्तमतोऽपरम् ॥ ३४ ॥ अष्टमब्राह्मणे ब्रह्मतत्त्वं सम्यङ्निरूपितम् ॥ सूत्रमंतर्यामिता च यत्रोतप्रोततां व्रजेत् ॥ ३५ ॥ पूर्वत्र गौतमोऽपृच्छत्सूत्रांतर्यामिवस्तुनी ॥ ओतप्रोतात्मतां गार्गी तयोरेवात्र पृच्छति ॥ ३६ ॥ अंडोर्ध्वाऽधोमध्यदेशान्कालं च व्याप्य तिष्ठति ॥ सूत्रमित्याहुराचार्या ओतं प्रोतं च कुत्रचित् ॥ ३७ ॥ अंडारंभकभूतानां न पृष्टा सूत्र ओतता ॥ सूत्रेण विधृतं पूर्वमिति पूर्वत्र निर्णयात् ॥ ३८ ॥ तार्किकत्वनिवृत्त्यर्थमाचार्योक्तिमुदाहरत् ॥ निःशेषदेशकालोक्त्या सूत्रे सर्वात्मतोदिता ॥ ३९ ॥ व्यक्तं सर्वं सूत्ररूपमव्यक्ते व्योमसंज्ञके ॥ ओतप्रोतं च विद्धीति प्राह पृष्टमनूद्य सः ॥ ४० ॥ देशकालौ च सूत्रेंऽतर्भूतौ देशात्मकं ततः ॥ वियन्नाकाशमत्रेति सूचनायानुवादगीः ॥ ४१ ॥ बोद्धुं बोध-

नान्योतोऽस्ति द्रष्टा नान्योतोऽस्ति श्रोता नान्योतोऽस्ति मंता नान्योतोऽस्ति विज्ञातैष त आत्मांतर्याम्यमृतोऽतोऽन्यदार्तं ततोद्दालक आरुणिरुपरराम ।

यितुं चैतदव्यक्तं दुःशकं त्विति ॥ विस्मितः प्रणनामाऽसौ तमव्याकृतवादिनम् ॥ ४२ ॥ भूयोऽपि पृष्टमप्राक्षीत्प्रधानादिषु शंकया ॥ प्रधानादीन् जगद्धेतून्वादिनः स्थापयंति हि ॥ ४३ ॥ सावधारणमाकाशमेवेत्यन्यनिवृत्तये ॥ आहोत्तरं मूर्धपातं सूचयंस्तर्कनिर्णये ॥ ४४ ॥ यद्वा तंतुष्विव पटः सूत्रं बहुषु संस्थितम् ॥ इत्याशंक्य पुनः प्रश्न एवकारो बहुत्वनुत् ॥ ४५ ॥ कस्मिन्खल्वयमाकाश ओतः प्रोतश्च ईर्यताम् ॥ अनोतत्वे स्वतंत्रत्वात्प्रधानत्वं प्रसज्जते ॥ ४६ ॥ सूक्ष्मत्वाद्दुर्वचः सूत्रं व्योमसूक्ष्मतरं ततः ॥ व्योमाश्रयः सूक्ष्मतमो नवाग्गोचरमेत्यतः ॥ ४७ ॥ वक्ति चेन्निग्रहस्थानमवाच्यस्योक्तितो भवेत् ॥ अनुक्तौ वादिताहानिरिति गार्ग्या विवक्षितम् ॥ ४८ ॥ उक्तदोषद्वयास्पृष्टं प्रत्युत्तरमभाषत ॥ एतद्वा अक्षरं गार्गि प्राहुस्तद्ब्राह्मणा इति ॥ ४९ ॥ एतच्छब्देन तस्याह प्रत्यक्त्वात्साक्षितामसौ ॥ प्रत्यक्तया तदैकात्म्यं स्वयमेव प्रतीयताम् ॥ ५० ॥ न व्यावृत्तं विशेषेभ्यो नानुवृत्तं च गोत्ववत् ॥ अव्यावृत्ताननुगतं चैतन्यं केन वीक्ष्यताम् ॥ ५१ ॥ यस्मात्प्रसिद्धं नास्त्यन्यत्प्रसिद्धं यन्न कस्यचित् ॥ स्वप्रभत्वादसंगत्वाद्वैशब्दस्तत्प्रसिद्धये ॥ ५२ ॥ साक्षादित्यादिता पूर्वं योऽशनायादिना तथा ॥ यत्नादभिहितः प्रत्यक्तच्छब्देन स गृह्यते ॥ ५३ ॥ क्षराद्विरुद्धधर्मत्वादक्षरं ब्रह्म भण्यते ॥ कार्यकारणरूपं तु नश्वरं क्षरमुच्यते ॥ ५४ ॥ ध्वस्तात्मा ज्ञानतत्कार्याः प्रत्यग्याथात्म्यबोधतः ॥ त्यक्तसर्वेषणा अत्र ब्राह्मणा इति कीर्तिताः ॥ ५५ ॥ शास्त्रैकगम्यतासिध्यै वदंतीत्यभिधीयते ॥ ब्राह्मणास्तद्वदंतीति स्वापराधनिषेधगीः ॥ ५६ ॥ नावाच्यं वच्म्यहं किंतु वदंति

---

१ स होवाचैतद्वै तदक्षरं गार्गि ब्राह्मणा अभिवदंत्यस्थूलमनण्वह्रस्वमदीर्घमलोहितमस्नेहमच्छायमतमोवाय्वाकाशमसंगमरसमगंधमचक्षुष्कमश्रोत्रमवागमनोतेजस्कमप्राणममुखममात्रमनंतरमबाह्यं न तदश्नाति किंचन तदश्नुति एतस्य वा अक्षरस्य प्रशासने गार्गि सूर्याचंद्रमसौ विधृतौ तिष्ठतः ।

गुरवोऽखिलाः ॥ इति वच्मि वचस्तेन वादिताऽपि न हीयते ॥५७॥ गुरवोऽपि कथं प्राहुरवाच्यमिति चेच्छृणु ॥ स्थूला-
दीनां निषेधेन लक्षयंत्यक्षरं बुधाः ॥ ५८ ॥ अभावशेषो नाशंक्यो निषेधावधिशेषणात् ॥ नाभावनिष्ठो लोकेऽपि निषेधः
किमुताक्षरे ॥ ५९॥ अंतर्यामिणि बुद्धेऽथ सुशकं बोद्धुमक्षरम् ॥ प्रशासनेन लिंगेन सोंऽतर्याम्यवबुध्यताम् ॥ ६० ॥ ईशि-
तव्यार्थसंबंधादंतर्याम्येतमक्षरम् ॥ चैतन्याभासमोहाख्यवर्त्मनैव न तु स्वतः ॥ ६१ ॥ एतस्य वा अक्षरस्य शासने सत्यदो
जगत् ॥ स्याद्व्यवस्थितमर्यादं सूर्यचंद्रादिलक्षणम् ॥ ६२ ॥ विवादगोचरापन्ना यंतृपूर्वा जगत्स्थितिः ॥ व्यवस्थितत्वाल्लो-
कस्य राजपूर्वा स्थितिर्यथा ॥ ६३ ॥ सूर्यचंद्रौ द्युभूर्लोकौ कालो नद्यो यथायथम् ॥ नियमेन प्रवर्तंते सा प्रवृत्तिर्व्यवस्थितिः
॥ ६४ ॥ धने दानेन नष्टेऽपि तत्फलप्रद ईश्वरः ॥ यतोऽस्ति तेन दातारं तं प्रशंसंति वैदिकाः ॥ ६५ ॥ नापूर्वफलदं
तस्मिन्मानाभावात्फलं पुनः ॥ ईशादप्युपपन्नत्वान्नैवापूर्वस्य कल्पकम् ॥ ६६॥ सेव्याद्राज्ञः फलप्राप्तिर्दृश्यते न त्वपूर्वतः ॥
दानादिक्रियया सेव्यादीशात्तद्वत्फलं भवेत् ॥ ६७ ॥ देवता यागकर्तारं पितरः श्राद्धकारिणम् ॥ नाप्नुयुर्व्यवहारेऽस्मिन्यदि
न स्यात्प्रशासिता ॥ ६८ ॥ होमयागतपांस्यज्ञैर्बहुकृत्वः कृतान्यपि ॥ विनाशफलदानीति शासनं तत्प्रशासितुः ॥ ६९ ॥
अज्ञानमात्रतो बंधो ज्ञानमात्रेण मुक्तता ॥ इत्याश्चर्याणि सर्वाणि कल्पयंतीश्वरास्तिताम् ॥ ७० ॥ विवादशंकाऽपीशेऽस्मि-

---

१ द्यावापृथिव्यौ विधृतौ तिष्ठतः निमेषा मुहूर्ता अहोरात्राण्यर्धमासा मासा ऋतवः संवत्सरा इति विधृतास्तिष्ठंति । एतस्य वा अक्षरस्य प्रशासने गार्गि प्राच्योन्या नद्यः स्पंदंते ददतो मनुष्याः प्रशंसंति यो वा तदक्षरं गार्ग्यविदित्वाऽस्मिँल्लोके जुहोति यजते तपस्तप्यते बहूनि वर्षसहस्राण्यंतवदेवास्य तद्भवति ।

न्नसंभाव्येति दर्शयन् ॥ प्रशासनं लिंगरूपं प्रपंचितमनेकशः ॥ ७१ ॥ यदप्रबोधात्कार्पण्यं ब्राह्मण्यं यत्प्रबोधतः ॥ तदक्षरं प्रबोद्धव्यं यथोक्तेश्वरवर्त्मना ॥ ७२ ॥ अक्षरस्य प्रशास्तृत्वं स्वमोहाभासकल्पितम् ॥ न स्वाभाविकमित्येतद्वक्त्यदृष्टादि-वाक्यतः ॥ ७३ ॥ मा गोचरातिवर्तित्वाददृष्टं स्यात्तदक्षरम् ॥ अभावत्वनिषेधार्थं द्रष्टृक्षरमितीर्यते ॥ ७४ ॥ कूटस्थदृक्त्वं द्रष्टृत्वं न दृश्येदृष्टिकर्तृता ॥ ओतप्रोतगिराऽशेषदृश्यवस्तुनिराकृतेः ॥ ७५ ॥ उक्तद्रष्टृतिरेकेण दृश्यं नास्ति यथा तथा ॥ जीवद्रष्टृनिषेधार्थं नान्यदित्याद्युदीरणम् ॥ ७६ ॥ विजातीयसजातीयवस्त्वंतरनिषेधतः ॥ कूटस्थमेकं चैतन्यं सिद्धं वस्त्व-क्षरं परम् ॥ ७७ ॥ एतस्मिन्नक्षरे गार्गि स्रजि क्लृप्तफणींद्रवत् ॥ ओतः प्रोतश्च निःशेष आकाशः कारणात्मकः ॥ ७८ ॥ अक्षरं स्वात्मसंमोहात्कारणत्वं निगच्छति ॥ तथा कार्यत्वमप्येतन्निरवद्यं तदेकलम् ॥ ७९ ॥ सर्वस्याक्षरमात्रत्वात्कृत्स्ने ज्ञेयसमाप्तितः ॥ न ज्ञेयं विद्यते किंचिन्नाप्यध्यस्तं तथा तमः ॥ ८० ॥ नवमब्राह्मणे देवनिर्णयस्तदुपासनम् ॥ अष्टधा पंचधा चौपनिषदश्चोच्यते क्रमात् ॥ ८१ ॥ सूर्यचंद्रादयो देवाः शासितव्या उदीरिताः ॥ तेषां विस्तार आनंत्यं संक्षेपस्त्वे-कदेवता ॥ ८२ ॥ त्रयश्चेत्यादिभिर्लक्ष्या बहुशब्दैरनंतता ॥ सुषुप्तिप्रलयावस्थः कारणात्मैकदेवता ॥ ८३ ॥ नानात्वैकत्व-रूपाभ्यां तिष्ठति प्राणदेवता ॥ नियंतव्यनियंतृत्वसंबंधस्य प्रसिद्धये ॥ ८४ ॥ पृथिव्येवेत्यादिवाक्यादष्टधोपासनेरिता ॥

---

१ यो वा एतदक्षरं गार्ग्यविदित्वाऽस्माल्लोकात्प्रैति स कृपणोऽथ य एतदक्षरं गार्गि विदित्वाऽस्माल्लोकात्प्रैति स ब्राह्मणः तद्वा एतदक्षरं गार्ग्यदृष्टं दृष्टमश्रुतꣳश्रुतम-मतं मतमविज्ञानं विज्ञातृ नान्यदतोऽस्ति दृष्टृ नान्यदतोऽस्ति श्रोतृ नान्यदतोऽस्ति मंतृ नान्यदतोऽस्ति विज्ञात्रेतस्मिन्खल्वक्षरे गार्ग्याकाश ओतश्च प्रोतश्चेति । २ सा हो-वाच ब्राह्मणा भगवंतस्तदेव बहु मन्येध्वं तदस्मान्नमस्कारेण मुच्येध्वं न वै जातु युष्माकमिमं कश्चिद्ब्रह्मोद्यं जेतेति ततो ह वाचक्नव्युपरराम ।

किं देवेत्यादिवाक्येन पंचधोपासनं श्रुतम् ॥ ८५ ॥ एतावदेव शाकल्यो वेत्ति मायामयं तु तत् ॥ याज्ञवल्क्यः स इत्यादिवस्त्वनूद्याऽथ पृष्टवान् ॥ ८६ ॥ देवविस्तारसंक्षेपावष्टधा पंचधा च यत् ॥ उपास्यमुक्तं तत्सर्वं नेति नेतीत्यपोह्यते ॥८७॥ इतिशब्देन निर्दिष्टे दृश्ये तस्मिन्नपोहिते ॥ योऽवशिष्टः स आत्माऽस्य दृश्यस्यात्मवतो मतः ॥ ८८ ॥ आत्मात्मवत्वसंबंधो नान्यो दृग्दृश्ययोरिति ॥ मत्वात्मशब्दो दृग्वस्तुन्यवाच्येऽपि प्रयुज्यते ॥ ८९ ॥ ननु ब्रह्माधिकारेऽस्मिन्कथमात्मेति वर्ण्यते ॥ नैष दोषोऽतिरेकेण नात्मनो ब्रह्मता यतः ॥ ९० ॥ ग्राह्यत्वं शीर्णता संगो बंधो भीतिश्च हिंसनम् ॥ जाड्याज्जडस्य धर्माः स्युर्न ते संत्यात्मवस्तुनि ॥ ९१ ॥ कार्यधर्मानतीत्यैतांस्तद्धेत्वज्ञाननिन्हुतेः ॥ अपूर्वानपरः पूर्ण आत्मा स्वात्मन्यवस्थितः ॥ ९२ ॥ इति तत्त्वमनूद्यास्य सृष्टिसंहारहेतुताम् ॥ तथैवोपनिषद्वेद्यमसंगत्वं च पृष्टवान् ॥ ९३ ॥ आत्मा निरूह्य प्रत्यूह्य पुरुषान्योऽत्यवर्तत ॥ तमौपनिषदं ब्रूहि मूर्धपातं तु तेऽन्यथा ॥ ९४ ॥ योऽनूदितो नेति नेति सच्चिन्मात्रो ह्यविक्रियः ॥ उक्तौ पुरुषनिर्वाहप्रतिवाहौ तु मायिकौ ॥ ९५ ॥ सृष्टिरष्टविधोपास्यरूपा निर्वाह उच्यते ॥ प्रतिवाहस्तु संसारो दिग्देवद्वारतो हृदि ॥ ९६ ॥ वस्तुवृत्तेन निःशेषकार्यकारणवर्जनम् ॥ तस्यातिक्रांतिरुद्दिष्टा स चोपनिषदि श्रुतः ॥ ९७ ॥ कर्मकांडविरोधित्वान्नैवायं श्रूयते क्वचित् ॥ ऐकात्म्यवस्तुविज्ञानं कर्मभिर्हि विरुध्यते ॥ ९८ ॥ य औपनिषदस्तस्य विज्ञानानंदरूपता ॥ दातृता भोगमुक्त्योश्च वक्तव्येत्युत्तरा श्रुतिः ॥ ९९ ॥ महाप्रलयसंपत्तौ जगतः पुनरुद्भवे ॥ कारणं पृच्छते वृक्षसर्वसाधर्म्यपूर्वकम् ॥ ३०० ॥ वृक्षः कांडरुहो बीजरुहश्चेति द्विधा तयोः ॥ समः कांडरुहेणैष रेतसो योऽभिजायते ॥ १ ॥ न पृच्छ्यतेऽतिस्पष्टत्वात्तदवांतरकारणम् ॥ किंत्वस्पष्टमशेषस्य पृच्छ्यते मूलकारणम् ॥ २ ॥ अन्वयव्यतिरेकाभ्यां बीजा-

ख्यान्मूलकारणात् ॥ दृष्टा वृक्षजनिस्तद्वत्कस्मान्मूलाज्जगज्जनिः ॥ ३ ॥ नित्यजातस्वभावत्वं न मंतव्यं यतोऽमृतः ॥ पुनः पुनर्जायते स्यात्कृतनाशादिरन्यथा ॥ ४ ॥ को न्वेनं जनयेन्मर्त्यमित्युक्ता न विदुर्द्विजाः ॥ जित्वा तान्याज्ञवल्क्यस्तु गोसहस्रं गृहीतवान् ॥ ५ ॥ मुनिपृष्टं जगन्मूलं मुमुक्ष्वनुजिघृक्षया ॥ आह विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति श्रुतिरादरात् ॥ ६ ॥ विज्ञानमिति चैतन्यं न क्रिया नापि तत्फलम् ॥ न कारकं न चाभावः क्रियादेः किंतु भासकम् ॥ ७ ॥ निर्धूताशेषदुःखौ-घहेतुत्वात्सुखमेव तत् ॥ अथैष परमानंदो यो वै भूमेति शास्त्रतः ॥ ८ ॥ अव्यावृत्ताननुगतभास्वद्विज्ञानमात्रतः ॥ निरवद्यान्वयत्वात्तत्साक्षाद्ब्रह्मेति भण्यते ॥ ९ ॥ तदेवाविद्यया शक्त्या भोगमोक्षप्रदात् हि ॥ अनुगृह्णातु तद्भूयो विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥३१०॥ इति श्रीमद्विद्यारण्यमुनिविरचिते अनु० आश्वलायनादिमुनिबोधाख्यो नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७॥ षष्ठाध्याये याज्ञवल्क्यो जनकायोपदिष्टवान् ॥ उपास्तिं तत्त्वविद्यां तु संग्रहाद्विस्तरादपि ॥ १ ॥ ध्यानादिहैव देवः सन्मृत्वा तद्देवताऽत्यये ॥ प्रथमब्राह्मणे प्रोक्तं चतुष्पाद्ब्रह्मचिंतनम् ॥ २ ॥ वागाद्या देवतास्तासामाधारस्तत्तदिंद्रियम् ॥ अव्याकृतं च नामेति पादाश्चत्वार ईरिताः ॥ ३ ॥ असमाप्तेः पुमर्थस्य न मुख्यमनुशासनम् ॥ तद्वत्तां याज्ञवल्क्योऽतो नाग्रहीद्गुरुद-क्षिणाम् ॥ ४ ॥ द्वितीये ब्राह्मणे जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिमुखान्निजम् ॥ आत्मानं शास्त्यतो राजा यथाविध्युपसन्नवान् ॥ ५ ॥ उक्तोपासनतः प्राप्यो देवभावः पुरोदितः ॥ देवत्वान्मुच्यमानेन प्राप्यं पृच्छत्यसौ मुनिः ॥ ६ ॥ गंतव्यं तु न जानामी-त्यविद्यां स्वात्मनि स्थिताम् ॥ प्रकटीकुर्वतो राज्ञ इंधतत्त्वमुपादिशत् ॥ ७॥ इंधतेऽहर्निशं यस्मादिंधनामा ततः पुमान्॥ वीर्यवद्दक्षिणं चक्षुः श्रौतो वातिशयोऽत्र हि ॥ ८ ॥ परोक्षनामव्याजेन परमैश्वर्यवाचिनम् ॥ इंधशब्दं प्रयुंजान इंधस्या-

हेश्वरात्मताम् ॥ ९ ॥ दक्षिणाक्षिणि चैतन्यं पुरुषो वामचक्षुषि ॥ चैतन्यं स्त्रीति भेदोऽयं कल्पते सुखबुद्धये ॥ १० ॥ उक्ता जाग्रदवस्थैवमिंद्रियव्यवहारकृत् ॥ दंपत्योः संगमः स्वप्नो हार्दाकाशोऽथ भण्यते ॥ ११ ॥ संभूयस्तुतिरत्रेति संस्तवो हृदये सुषिः ॥ अनिष्टान्नरसो रक्तपिंडो यः सोऽन्नमेतयोः ॥ १२ ॥ हृद्यंतः शतनाडीनां पुंजं प्रावरणं विदुः ॥ स्वप्नाज्जागरणप्राप्त्यै मार्गो नाड्यूर्ध्वगामिनी ॥ १३ ॥ यस्मादन्नरसः केशसहस्रांशेन संमितैः ॥ नाडीभेदैः स्वप्नदृश्यं याति सूक्ष्मतरस्ततः ॥ १४ ॥ स्वप्नावस्था समाप्ताऽथ तस्य प्राचीति वाक्यतः ॥ सुषुप्तिरुच्यते तत्र युक्ता सर्वदिगात्मता ॥ १५ ॥ साश्रयैः करणैर्हीनो ग्रस्ताध्यात्माधिदैवतः ॥ सुषुप्तावेक एवास्ते प्रज्ञानघनविग्रहः ॥ १६ ॥ इंधतैजससौषुप्तैर्विराट्सूत्रेश्वरा अपि ॥ संलक्षिता अथैतेषां तत्त्वमात्मोपदिश्यते ॥ १७ ॥ विराडिंधादिभिर्भेदैरभिन्नो योऽवभासते ॥ स एष [1]नेति नेत्यात्मा न कार्यं नापि कारणम् ॥ १८ ॥ तेनैव ज्ञात्मनाऽशेषं ध्वांतजं तत्तथा जगत् ॥ जग्ध्वा नेत्यात्मना विद्वान्पूर्णदृष्ट्याऽवशिष्यते ॥ १९ ॥ गंतव्यमुपदिश्यैवं प्राप्तोऽस्यभयमित्यृषिः ॥ ऊचे बोधस्ततः प्राप्तः प्राप्स्यसीत्यन्यथा वदेत् ॥ २० ॥ ज्ञानेनै[2] सदृशीमन्यामपश्यन् गुरुदक्षिणाम् ॥ अभयं त्वेति वचसा दक्षिणामाशिषं ददौ ॥ २१ ॥ उत्तमा दक्षिणैषाशीर्मध्यमा तु नमस्क्रिया ॥ स्वभूमिवपुषोर्दानं वित्तशाठ्यनिवृत्तये ॥ २२ ॥ तृतीयब्राह्मणे स्वप्नसुषुप्त्योरतिविस्तृतिः ॥ क्रियतेऽतो हि दृष्टांतौ परलोकविमोक्षयोः ॥ २३ ॥ देहादिव्यतिरिक्तत्वस्वप्रभत्वमसंगता ॥ स्वप्नप्रसंगतस्त्वे-

१ स एष नेति नेत्यात्माऽगृह्यो नहि गृह्यतेऽशीर्यो नहि शीर्यतेऽसंगो नहि सज्यतेऽसितो न व्यथते न रिष्यत्यभयं वै जनक प्राप्तोऽसीति स होवाच याज्ञवल्क्यः ।
२ स होवाच जनको वैदेहोऽभयं त्वागच्छताद्याज्ञवल्क्य यो नो भगवानभयं वेदयसे नमस्तेऽस्त्विमे विदेहा अयमहमस्मि ।

तत्रयं मंत्रः प्रपंच्यते ॥ २४ ॥ अद्वैतत्वं दृष्ट्यलोप आनंदैकस्वभावता ॥ इदं त्रयं सुषुप्तस्य प्रसंगेनोपपद्यते ॥ २५ ॥ वरदानेन संवादमिच्छंतं तमशंकया ॥ आदौ राजेष्टमप्राक्षीत्प्रत्यग्ज्योतिर्बुभुत्सया ॥ २६ ॥ देहेंद्रियादिसंघातः पुमान्किं ज्योतिरुच्यताम् ॥ उपवेशनगत्यादि न युक्तं ज्योतिषा विना ॥ २७ ॥ किं संघातगतं ज्योतिः किं वा संघातिरेकि तत् ॥ अतिरिक्तत्वमादत्ते आदित्यादेरुदाहृतेः ॥ २८ ॥ रविसोमाग्निशब्दादिज्योतींष्युक्तानि जागरे ॥ निदर्शनतया ज्योतिस्तैः स्वप्नेऽप्यनुमीयताम् ॥ २९ ॥ स्वाप्नदेहव्यवहृतिर्भिन्नज्योतिःपुरःसरा ॥ व्यवहारत्वतो जाग्रद्व्यवहारो यथा तथा ॥ ३० ॥ सुप्तौ च पुनरुत्थानव्यवहारस्य कारणम् ॥ अस्ति ज्योतिरिति ज्ञात्वा व्यवहारं स पृष्टवान् ॥ ३१ ॥ स्वप्रकाशस्वरूपत्वा-द्व्यवहारो ह्यतिस्फुटः ॥ तथाऽप्यविद्यया छन्नः सोऽस्पष्ट इव वर्तते ॥ ३२ ॥ एतादृश्या अविद्याया विचारेण निवृत्तये ॥ आत्मैव [1]ज्योतिरस्येति प्राह स्वप्नावभासकम् ॥ ३३ ॥ भास्यं स्वप्नसुषुप्त्यादि यस्मिन्भानं प्रकल्पितम् ॥ तद्भानं तत्स्वरूप-त्वादात्मशब्देन भण्यते ॥ ३४ ॥ आत्मा विद्या तदुत्थं वा पराग्धीरवगाहते ॥ प्रत्यग्बुध्यावगाह्योऽत आत्माऽहं भामि केवलः ॥ ३५ ॥ आत्मैवेत्येवकारेण स्वप्नदृश्येष्वनात्मसु ॥ ज्योतिष्ट्वशंका व्यावृत्ता वासनामयवस्तुषु ॥ ३६ ॥ अस्येति वासनारूपो दृश्यो देहादिरुच्यते ॥ भास्यभासकसंबंधः षष्ठ्योक्तो वासनात्मनोः ॥ ३७ ॥ ज्योतिष्ट्वं भासकत्वं स्याच्चिदाभासमुखेन तत् ॥ उपपन्नमसंगस्य भान्वादिवदनुग्रहात् ॥ ३८ ॥ भान्वादयः प्रभाद्वारा चक्षुराद्यनुगृह्यते ॥ तथैवात्मानुगृह्णीते चिदाभासेन शे[2]मुषी ॥ ३९ ॥ अविद्यान्वयवद्बुद्धेश्चिदाभासान्वयस्तथा ॥ अस्ति तद्व्यतिरेकेण बुद्धेः परिणतिर्वृथा ॥ ४० ॥ चिदाभास-

---

१ आत्मैवास्य ज्योतिर्भवतीत्यात्मनैवायं ज्योतिषास्ते पल्ययते कर्म कुरुते विपल्येति । २ बुद्धिः ।

विहीनस्य चित्तस्य परिणामतः ॥ न किंचिद्भासते वस्तु साभासा धीस्ततः सदा ॥ ४१ ॥ साभासपरिणामेन दुःख्यस्मीत्यपि धीर्भवेत् ॥ तथा साभासमज्ञानं न वेद्मीत्यनुभूयते ॥ ४२ ॥ अन्यथात्मनि कौटस्थ्याद्बुद्धौ चैतन्यवर्जनात् ॥ सर्वोऽपि व्यवहारः स्यादंधकारप्रवृत्तवत् ॥ ४३ ॥ चिदाभासानुग्रहोऽत्र ज्योतिष्ट्वं भानुवन्मतम् ॥ न तु रव्यादिवच्चक्षुर्ग्राह्यभास्वर-रूपता ॥ ४४ ॥ आदित्यादिरनात्माऽस्य सिध्यत्यक्षादिमानतः ॥ मात्रादिसिद्धिदस्यास्य स्वतः सिद्धेर्न मेयता ॥ ४५ ॥ नाप्रमेयत्वमात्रेण शशशृंगादितुल्यता ॥ अनन्यानुभवेनास्य विशदं स्फुरणं यतः ॥ ४६ ॥ स्यात्स्वप्नव्यवहारोऽयमात्मना ज्योतिषा दृशा ॥ देहादिव्यतिरिक्तत्वमेवं सिद्धं चिदात्मनः ॥ ४७ ॥ आत्मैवास्येति देहादेः स्वरूपत्वेन चिच्छ्रुता ॥ चितो देहादिभेदोऽपि भान्वादिवदुदीरितः ॥ ४८ ॥ पूर्वोत्तरविरुद्धार्थं मत्वा पप्रच्छ भूपतिः ॥ बहवोऽर्थाः समीक्ष्यंते आत्माऽत्र कतमो वद ॥ ४९ ॥ पिंडस्तावदिहैकोऽर्थो द्वितीयो लिंगसंज्ञितः ॥ चिद्बिंबताऽवधिश्चान्यश्चतुर्थो नेति नेति यः ॥ ५० ॥ देहादिभेदमाश्रित्य योऽयमित्युत्तरं जगौ ॥ अधिष्ठानारोप्यभाव आत्माऽस्येति विवक्षितः ॥ ५१ ॥ विचारदृष्ट्याऽधिष्ठानमे-वास्याध्यस्तवस्तुनः ॥ तथापि जाड्यचैतन्यभेदोऽप्यस्तीह लौकिकः ॥ ५२ ॥ एवं सत्यविबोधः स्याद्भेदाभेदार्थवाक्ययोः ॥ योऽयमित्युत्तरे शब्दद्वयमेवं विविच्यताम् ॥ ५३ ॥ यः पृष्टः स्वपराग्वृत्तिप्रमा मेयातिलंघितः ॥ प्रत्यङ्मुखेन मानेन त्वय-मित्युपदिश्यते ॥ ५४ ॥ परांचीति च मंत्रोक्तिः साक्षादात्मेति च श्रुतिः ॥ पराङ्मात्रप्रमेयत्वमात्मनो विन्यवारयत् ॥५५॥ कुंभाकारेण कुंभार्थो यथा प्रत्यक्ष ईक्ष्यते ॥ ध्याकारेण तथा प्रत्यङ्ङात्माकारेण गृह्यते ॥ ५६ ॥ अयमित्यभिधायोग्यो लोके

१ कतम आत्मेति योऽयं विज्ञानमयः प्राणेषु हृद्यंतर्ज्योतिः पुरुषः ।

देहोऽपि वीक्ष्यते ॥ विज्ञानमय इत्युक्त्या स्थूलदेहो निवर्त्यते ॥ ५७ ॥ विज्ञायतेऽनेन सर्वमिति विज्ञानशब्दतः ॥
धीरुक्ता तन्मयत्वं तु तत्प्राचुर्यं विवक्षितम् ॥ ५८ ॥ आचख्युर्मयटं केचिद्विकारार्थे न तच्छ्रुतम् ॥ अनिर्मोक्षो विकारार्थे
प्रायोऽर्थस्तूपपद्यते ॥ ५९ ॥ बुद्धिविज्ञानसंपृक्तश्चंद्रसंसक्तराहुवत् ॥ प्रमीयते ततः प्रत्यग्विज्ञानमय उच्यते ॥ ६० ॥
द्रष्टृत्वाद्यभिसंबंधः कारकस्यापि सर्वदा ॥ धीविज्ञानकृतोऽतोऽपि विज्ञानमय उच्यते ॥ ६१ ॥ सर्वार्थकरणं बुद्धिद्वारमात्रं
ततोऽपरम् ॥ धीर्विज्ञानमयस्तस्माच्चिदाभासैकवर्त्मना ॥ ६२ ॥ प्राणबुध्यविनाभूता इति प्राणमयोऽप्यतः ॥ प्राणात्मवादः
संप्राप्तः प्राणेष्विति निवार्यते ॥ ६३ ॥ दशेंद्रियाणि मरुतः पंच च प्राणशब्दिताः ॥ प्राणेषु योऽर्थोऽनुगतः स आत्मे-
त्यवधार्यताम् ॥ ६४ ॥ धीरेवात्मेत्यपाकर्तुं हृदीति श्रुतिरभ्यधात् ॥ स्वार्थबुद्धौ य आभाति स आत्मा बुद्धिवृत्तिदृक् ॥६५॥
हृदीत्याधारनिर्देशाद्धीस्थवृत्तिषु चात्मता ॥ प्रसक्ता तन्निवृत्त्यर्थमंतरित्युपदिश्यते ॥ ६६ ॥ परागर्थानुसारिण्यो यतो धीवृ-
त्तयस्ततः ॥ प्रत्यक्त्ववाचकेनांतःशब्देनेता निवर्तिताः ॥ ६७ ॥ जाड्यमात्मन इच्छंति कणभुङ्मतजीविनः ॥ तेषां विप्र-
तिषेधार्थं ज्योतिरित्यभिधीयते ॥ ६८ ॥ जडबुध्याद्युपादानं तमस्तस्यावभासकम् ॥ सकृद्विभातं चिन्मात्रं ज्योतिरात्मेति
भण्यते ॥ ६९ ॥ अचेतनोऽपि बुध्यादिश्चेतनावानिवेक्ष्यते ॥ यस्य संनिधितस्तस्य चिज्जोतिष्ट्वमिति स्फुटम् ॥ ७० ॥
आत्मच्छायं पयोऽशेषं यथा मारकतो मणिः ॥ परीक्षणाय प्रक्षिप्तः कुर्यादात्मा तथैव हि ॥७१॥ ज्योतिरात्मा चितिच्छायं
प्रथमं कुरुते तमः ॥ तमोयोगेन धीस्तद्वद्धीयोगादिंद्रियं तथा ॥ ७२ ॥ अक्षयोगात्तथा देह एवमेतच्चिदात्मवत् ॥ भासंते
ते स्वतः पुंसां प्रत्यगात्मत्वविभ्रमः ॥ ७३ ॥ तमेव भांतमात्मानमनुभात्यखिलं जगत् ॥ इति श्रुत्यंतरे स्पष्टमुक्तं ज्योति-

ष्ट्वमात्मनः ॥ ७४ ॥ आत्मेत्येवं प्रबुद्धेऽस्मिन् ज्योतिषि ध्वांतनाशतः ॥ सर्वस्यैवात्मयाथात्म्यादात्मा पुरुष उच्यते ॥७५॥ आत्माज्ञानसमुच्छित्तौ तज्जस्य न हि वस्तुनः ॥ प्रत्यग्रूपात्पृथग्रूपं संभाव्यं केनचित्क्वचित् ॥ ७६ ॥ पूर्णत्वात्पुरुषः सोऽयं ज्योतिरात्मेति भण्यते ॥ पूर्णस्य लोकसंचारः कथं स्यादिति भण्यताम् ॥ ७७ ॥ यः पूर्णः स समानः सन् बुध्यालोकावुभावपि ॥ संप्राप्तप्रतिपत्तव्यावनुसंचरति क्रमात् ॥ ७८ ॥ किं पुनः स्यात्समानत्वमात्मबुध्योस्तदुच्यते ॥ विवेकानुपलंभेन तादात्म्यं रज्जुसर्पवत् ॥ ७९ ॥ सम एव धियालोकौ संचरत्येष न स्वतः ॥ अतः संसारमिथ्यात्वं ध्यायतीवेति वर्ण्यते ॥ ८० ॥ ध्यायंत्यां ध्यायतीवात्मा चलंत्यां चलतीव च ॥ बुद्धिस्थे ध्यानचलने कल्पेते बुद्धिसाक्षिणि ॥ ८१ ॥ आलोके व्यंजके यद्वदभिव्यंग्यघटाकृतिः ॥ आरोप्यते तथा बौद्धः संसारो बुद्धिसाक्षिणि ॥ ८२ ॥ ध्यानादीनामवस्तुत्वे स हि स्वप्न इति श्रुतिः ॥ हेतुमाह स आत्मायं स्वप्नो भवति धीवशात् ॥८३॥ बुद्धिजागरणे यद्वज्जागर्मीत्यभिमन्यते ॥ बुद्धिः स्वप्ने तथा स्वप्नरूपत्वमभिमन्यते ॥८४॥ जाग्रद्भोगमिमं लोकं स्वप्नो भूत्वाऽतिवर्तते ॥ वासनाराशिसाक्षित्वं स्वाप्नं भोगं तदाऽन्नुयात् ॥८५॥ अविद्याकामकर्माख्यमृत्यो रूपाण्यतीत्य सः ॥ जाग्रद्देहेंद्रियादीनि तिष्ठंति ज्योतिरात्मना ॥ ८६ ॥ तस्मात्स्वाभाविको नैव क्रियाध्यानादिलक्षणः ॥ लोकद्वयानुसंचारः किंत्वौपाधिक इष्यताम् ॥ ८७॥ जाग्रद्देहादिकं मृत्यो रूपं स्वप्नेऽतिवर्तताम् ॥ न जन्मांतरमित्येवमाशंक्योक्तं स वा इति ॥ ८८ ॥ युज्यते जायमानः सन्दुःखैरात्मैष ऐहिकैः ॥ मृतो वियुज्यते भाविज-

---

१ समानः सन्नुभौ लोकावनुसंचरति ध्यायतीव लेलायतीव स हि स्वप्नो भूत्वेमं लोकमतिक्रामति मृत्यो रूपाणि । २ स वा अयं पुरुषो जायमानः शरीरमभिसंपद्यमानः पाप्माऽभिसंसृज्यते स उत्क्रामन् म्रियमाणः पाप्मनो विजहाति ।

न्मस्वप्नसमं ततः ॥ ८९ ॥ जन्मात्र नासतः सत्त्वं किंतु देहेन संयुतिः ॥ प्रादुर्भावो जनेरर्थः सत एव स युज्यते ॥९०॥ मृतिः प्राणवियोगः स्यान्नतु नाशः सतो मतः ॥ मृङ्प्राणत्याग इत्युक्त्या स्वयं नष्टः कथं त्यजेत् ॥९१॥ इमं लोकं परं चायं जाग्रत्स्वप्नप्रवाहवत् ॥ सदा भजति तेनास्य सिद्धा देहादिभिन्नता ॥ ९२ ॥ लोकायताः परं लोकं नेच्छंत्यन्ये तु मन्वते ॥ त्रीँल्लोकान्स्वप्नसंयुक्तांस्ततस्तस्येति वक्त्यसौ ॥ ९३ ॥ अयोगं परलोकस्य वारयत्येवकारतः ॥ संध्यत्वेन तृतीयत्वं स्वप्न-लोकस्य वार्यते ॥ ९४ ॥ भोगभावात्तृतीयत्वमुच्यते चेत्तथोच्यताम् ॥ वस्तुतो न तृतीयत्वं धर्माधर्मप्रसंगतः ॥ ९५ ॥ देशयोरुभयोः संधिर्न हि देशांतरं यथा ॥ लोकयोरुभयोः संधिस्तथा लोकांतरं न हि ॥ ९६ ॥ इमं लोकमिव स्वप्ने पर-लोकं स पश्यति ॥ अतः प्रत्यक्षतोऽस्तित्वं परलोकस्य गम्यताम् ॥ ९७ ॥ अतीतजन्मवृत्तांतं बाल्ये प्रायेण पश्यति ॥ ऐहिकं यौवनेंऽते तु तपस्वी भावि वीक्ष्यते ॥९८॥ आक्रम्य यादृग्देहादिभाविजन्मानि वीक्ष्यते ॥ स्वप्नेऽपि तादृगाक्रम्य सुखदुःखानि पश्यति ॥९९॥ बहुजन्मसु संचाराद्देहादिव्यतिरिक्तताम् ॥ निरूप्याथ स्वप्रभत्वं स यत्रेति निरूप्यते ॥ १००॥ स यदा वासनामस्य जाग्रल्लोकस्य सर्वशः ॥ आदाय शेते विज्ञेया तस्य स्वप्रभता तदा ॥ १ ॥ स यत्र प्रस्वपित्यत्र स्वयंज्योतिः पुमानिति ॥ योऽजामस्येत्यादिना तु स्वापशब्दार्थ उच्यते ॥२॥ न सुषुप्तिरिह स्वापः किंतु स्वप्नो विवक्षितः ॥ स जाग्रद्वासनाजन्यप्रपंचप्रतिभासकः ॥ ३ ॥ जाग्रल्लोकस्तु सर्वावानशेषमवतीत्यतः ॥ अवितृत्वं च सप्तान्नब्राह्मणे प्राक्

---

१ तस्य वा एतस्य पुरुषस्य द्वे एव स्थाने भवत इदं च परलोकस्थानं च संध्यं तृतीयं स्वप्नस्थानं तस्मिन्संध्ये स्थाने तिष्ठन्नेते उभे स्थाने पश्यतीदं च परलोकं परलोकस्थानं च । २ स यत्र प्रस्वपित्यस्य लोकस्य सर्वावतो मात्रामादाय स्वयं विहत्य स्वयं निर्माय ।

प्रपंचितम् ॥४॥ यद्वाऽध्यात्मादिभेदोऽयं सर्वोऽत्रास्तीति सर्ववान् ॥ तस्य सर्वावतोऽशेषवासना स्वप्नसृष्टिकृत् ॥ ५ ॥ आदाय वासनां स्थूले देहे हित्वाऽभिसंतृताम् ॥ सूक्ष्मेऽभिमानं निर्माय पश्यन्नेषोऽभिमन्यते ॥ ६ ॥ हननं च विनिर्माणं जीवे कर्मवशादिति ॥ विवक्षुः स्मयमित्याह दैवं कर्मानुसार्यतः ॥ ७ ॥ स्वेन भासेति शब्दाभ्यां स्वकीया वासनोच्यते ॥ स्वरूपभूता चित्स्वेन ज्योतिषेति विवक्षिता ॥८॥ इत्थंभावे तृतीया स्याद्वासनाज्योतिषोस्ततः ॥ भास्यभासकरूपेण स्थितिः स्वप्न इतीर्यते ॥९॥ अत्रान्यऽज्योतिषोऽभावात्स्वयंज्योतिः पुमान्भवेत् ॥ न ज्योतिष्ट्वं वासनाया भास्यत्वेन परिक्षयात् ॥१०॥ आत्मबुद्धिमनश्चक्षुरालोकविषयैर्युते ॥ न जागरे स्वयं ज्योतिर्विवेक्तुं शक्यते नृभिः ॥ ११ ॥ न सुषुप्तेऽपि तच्छक्यं भास्याभिव्यक्त्यभावतः ॥ स्वप्ने तु भास्यमस्त्येकं ततो ज्योतिर्विविच्यते ॥ १२ ॥ स्वप्ने जागरवद्दृष्टा मातृमानादयस्ततः ॥ दुर्विवेचत्वमाशंक्यं न तंत्रेति निषिध्यते ॥ १३ ॥ रथाश्वादीनि वस्तूनि जाग्रत्कर्मक्षये सति ॥ लीयंते वासनास्तेषां तिष्ठंति स्वप्नसिद्धये ॥ १४॥ लोकसिद्धमुपादानं निमित्तं वा न विद्यते ॥ स्वप्ने तेन रथादीनां मिथ्यात्वं युज्यतेतराम् ॥१५॥ असंगस्यापि संभाव्यमविद्याकामकर्मभिः ॥ स्रष्टृत्वमित्यभिप्रेत्य स हि कर्तेत्यवोचत ॥ १६ ॥ ब्राह्मणोक्तार्थदार्ढ्यार्थं श्रुतिर्मंत्रानुदाहरत् ॥ स्वयंज्योतिष्ट्वदेहादिभिन्नत्वे तेष्वतिस्फुटे ॥ १७ ॥ आराममेव मायोत्थं स्वप्ननिर्माणलक्षणम् ॥ पश्यंति जंतवस्तस्य न तं पश्यति कश्चन ॥ १८ ॥ चिकित्सकप्रसिध्यापि सुप्तो देहाद्विभिद्यते ॥ द्रुतं[2] न बोधयेत्सुप्तमिति

१ न तत्र रथा न रथयोगा न पन्थानो भवंत्यथ रथान् रथयोगान्पथः सृजते न तत्रानंदा मुदः प्रमुदो भवंत्यथानंदान् मुदः प्रमुदः सृजते न तत्र वेशांताः पुष्करिण्यः संभवंत्यथ वेशांतान्पुष्करिण्यः स्रवंत्यः सृजते सहि कर्ता । २ द्रुतं शीघ्रम् ।

प्राहुश्चिकित्सकाः ॥ १९ ॥ देहान्यत्वस्वप्रभत्वे असोढ्वा स्वप्नमप्यमुम् ॥ अपह्नुवानाश्चार्वाकास्तस्याहुर्जागरात्मताम् ॥ २० ॥
सदसत्स्वप्नपार्थक्यं प्रसिद्धं लोकशास्त्रयोः ॥ अत्रायं पुरुषस्तेन स्वप्रभश्चेतनः पृथक् ॥ २१ ॥ मोदन्यासौ कर्मकार्यौ दृष्टौ
स्वप्नेऽपि चात्मनः ॥ इत्याशंक्य स[1] वा एष इति कर्म विविच्यते ॥ २२॥ कालुष्यं जागरे जीवे स्वप्ने स्वल्पप्रसन्नता ॥ सम्यक्
प्रसीदत्यत्रेति संप्रसादः सुषुप्तकम् ॥ २३ ॥ स्वप्ने रत्वा चरित्वाऽथ विश्रांतः संप्रसादके ॥ पुनरायात्यसौ नाडीं स्वप्नार्थ-
मिति योजना ॥ २४ ॥ दृष्ट्वैवेत्येवशब्देन न कृत्वेति विवक्षितम् ॥ न कर्म कुरुते स्वप्ने कारकाणामसंभवात् ॥ २५ ॥
जागरात्स्वप्नमाप्नोति स्वप्नात्सुप्तिमिति क्रमात् ॥ वैपरीत्यं प्रतिन्यायं प्रतिमार्गं इतीर्यते ॥ २६ ॥ प्रतियोनि यथा स्थानं
स्वप्ननाड्यादि भण्यते ॥ प्रतिमार्गमवाप्याथ स्वप्नाय स्थानमाव्रजेत् ॥ २७ ॥ अनन्वागमने हेतुरसंगत्वं हि शब्दतः ॥
सूच्यते बाधकस्तर्कः प्रसिद्धिर्वाऽत्र लौकिकी ॥२८॥ यद्वाऽनन्वागतत्वेन विवेकः कर्मणः कृतः ॥ असंगत्वेन कामस्य कामो
न ह्यात्मनो गुणः ॥ २९ ॥ स ईयते यत्र कामं यथाकामं प्रवर्तते ॥ इति श्रुतिद्वयं स्वप्ने विस्पष्टं काममब्रवीत् ॥ ३० ॥
स्वप्नकामस्य वस्तुत्वं श्रुतिभ्यां चेद्विवक्षितम् ॥ प्रबोधेऽप्यनुवर्तेत तच्च नास्ति ततो मृषा ॥ ३१ ॥ जाग्रत्प्रत्यक्षमाश्रित्य
जागरे मृत्युसत्यताम् ॥ आशंक्य पुनरप्राक्षीद्[2]दृष्ट्वैवेति तदुत्तरम् ॥ ३२ ॥ मूढप्रत्यक्षतः कर्ता विद्वत्प्रत्यक्षतोऽक्रियः ॥
विवेकिनामनुभवादात्मज्योतिर्विवेचितम् ॥ ३३ ॥ असकृत्स्वप्नबुद्धांतसंचारेऽपि न बुद्धवान् ॥ इत्यर्थेऽस्मिन्महाम[3]त्स्यो

१ स वा एष एतस्मिन्संप्रसादे रत्वा चरित्वा दृष्ट्वैव पुण्यं च पापं च पुनः प्रतिन्यायं प्रतियोन्या द्रवति स्वप्नायैव स यत्तत्र किंचित्पश्यत्यनन्वागतस्तेन भवत्यसंगो ह्ययं पुरुष इत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्य सोऽहं भगवते सहस्रं ददाम्यत ऊर्ध्वं विमोक्षायैव ब्रूहीति । २ स वा एष एतस्मिन्बुद्धांते रत्वा चरित्वा दृष्ट्वैव पुण्यं च पापं च पुन इत्यादि पूर्ववत् ॥ ३ तद्यथा महामत्स्य उभे कूलेऽनुसंचरति पूर्वं चापरं चैवमेवायं पुरुष एतावुभावंतावनुसंचरति स्वप्नांतं च बुद्धांतं च ।

दृष्टांतत्वेन वर्ण्यते ॥ ३४ ॥ इत्थं स्वप्नप्रसंगेन देहादिव्यतिरिक्तता ॥ स्वप्रभत्वमसंगत्वं चेत्येतेऽर्थाः प्रपंचिताः ॥ ३५ ॥ स एष परलोकस्य दृष्टांतः स्वप्न ईरितः ॥ सुषुप्तिर्मोक्षदृष्टांतस्तदर्थो ग्रंथ उत्तरः ॥ ३६ ॥ तद्वा[1] अस्यैतदित्यत्र प्राप्त-कामस्वभावताम् ॥ वक्तुं सुप्तावदुःखत्वं वक्ति श्येननिदर्शनात्[2] ॥ ३७ ॥ आत्मस्वभावो निःशेषं पुंजीकृत्येह लक्ष्यते ॥ सुप्तौ मुक्ताविवाद्वैतस्वप्रभानंदलक्षणः ॥ ३८ ॥ अविद्या तु स्थिताऽप्यत्र द्वैतदुःखाद्यनुद्भवात् ॥ स्वभावं न तिरोधत्ते स्वप्रभानंदमद्वयम् ॥३९॥ द्वैतदुःखादिरूपं यत्स्वात्मनः स्वप्नजाग्रतोः ॥ तदविद्योत्थमित्येतत्ता वा[3] अस्येति वर्ण्यते ॥४०॥ विद्यायाः परमोत्कर्षे जाग्रत्साक्ष्यात्मवासना ॥ सर्वोऽस्मीति मतिं स्वप्ने करोत्यद्वैतभासिनि ॥ ४१ ॥ सर्वात्मभावः परमो लोको बाधविवर्जनात् ॥ बाध्यंते देवराजाद्या इवशब्दश्रुतत्वतः ॥ ४२ ॥ नन्वद्वैतमपि द्वैतं सुप्त्यसुप्त्योरिहात्मनि ॥ क्रमा-द्भात्यत्र किं रूपं तस्येत्याशंक्य वर्ण्यते ॥ ४३ ॥ यत्सार्वात्म्यं पुरा प्रोक्तं तदेवाद्वैतमात्मनः ॥ रूपमागमतः स्वानुभूतेश्च पुरुषार्थतः ॥ ४४ ॥ शास्त्रप्रसिद्धिं तच्छब्दो वक्ति स्वानुभवं पुनः ॥ एतच्छब्दः पुमर्थत्वमतिच्छंदादिनोच्यते ॥ ४५ ॥ शिवमद्वैतमित्यादि शास्त्रमुद्घुष्यते बहु ॥ समाधिसुप्त्योरद्वैतं स्वयमेवानुभूयते ॥ ४६ ॥ छंदः कामः कर्म पापभयं स्यात्क-

---

१ तद्वा अस्यैतदतिच्छंदा अपहतपाप्माऽभयऽरूपं तद्यथा प्रियया स्त्रिया संपरिष्वक्तो न बाह्यं किंचन वेद नांतरमेवायं पुरुषः प्राज्ञेनात्मना संपरिष्वक्तो न बाह्यं किंचन वेद नांतरं तद्वास्यैतदाप्तकाममात्मकाममकामऽरूपऽशोकांतरम् । २ तद्यथास्मिन्नाकाशे श्येनो वा सुपर्णो वा विपरिपत्य श्रांतः सऽहत्य पक्षौ सल्लयायैव ध्रियत एवमे-वायं पुरुष एतस्मा अंताय धावति यत्र सुप्तो न कंचन कामं कामयते न कंचन स्वप्नं पश्यति । ३ ता वा अस्यैता हिता नाम नाड्यो यथा केशः सहस्रधा भिन्नस्तावताऽणि-म्ना तिष्ठति शुक्लस्य नीलस्य पिंगलस्य हरितस्य लोहितस्य पूर्णा अथ यत्रैनं घ्नंतीव जिनंतीव हस्तीव विच्छाययति गर्तमिव पतति यदेव जाग्रद्भयं पश्यति तदत्राविद्यया मन्यतेऽथ यत्र देव इव राजेवाहमेवेदऽसर्वोऽस्मीति मन्यते सोऽस्य परमो लोकः ।

र्मणः फलम् ॥ अनर्थरूपं त्रितयमद्वैते वीक्ष्यते न हि ॥ ४७ ॥ त्रितयेन तु यद्युक्तं द्वैतं तस्य पुमर्थता ॥ नेति द्वैतश्रुता- वस्थां वैशब्देन निवर्तते ॥ ४८ ॥ योषिदालिंगितक्षेत्रं गृहं वाऽप्यविचारयन् ॥ यथा सुखी तथा सुप्तः कामभीत्यादिवर्ज- नात् ॥ ४९ ॥ तद्वा अस्येति वाक्येन कामाभावः प्रपंच्यते ॥ आत्मरूपं यदद्वैतमाप्तकामं तदीक्षताम् ॥ ५० ॥ सुषुप्सित्सुः समाधित्सुर्बाह्यं कामयते न हि ॥ अपि त्वात्मानमेवात्मा प्राप्त एवाऽखिलैः सदा ॥ ५१ ॥ काम्यभोजनतस्तृप्तस्तदा भोज्यं न वांछति ॥ एवं काम्यात्मनि प्राप्ते किमन्यत्काम्यते पुनः ॥ ५२ ॥ आत्मरूपमकामं यत्तच्छोकरहितं सदा ॥ शोकोत्तरं पृथक् शोकादिति निःशोकतोच्यते ॥ ५३ ॥ ननु देहाभिमानश्च धर्माऽधर्मौ च शोकदाः ॥ यथा जागरणे तद्वत्सुषुप्तौ च प्रसज्जते ॥ ५४ ॥ मैवं पिता[1]ऽहमित्यादिदेहात्मभ्रांतिलोपनात् ॥ पितृत्वयुक्तदेहेऽभिमानः सुप्तस्य नेक्ष्यते ॥ ५५ ॥ तत्तद्दे- हाभिमानस्तु क्षीणतत्कर्मसंक्षयात् ॥ पुण्येन पाप्मनाऽनन्वागतं रूपं परात्मनः ॥ ५६ ॥ हृदयाख्यं मनस्तस्य पुण्यपापे ततोऽखिलाः ॥ शोका मनोगताः सुप्तौ शोकानात्माऽतिवर्तते ॥ ५७ ॥ ननु शोकादिमत्सुप्तौ चैतन्यमपि लुप्यते ॥ सुप्तो न पश्यतीत्येवमाहुः सर्वेऽपि लौकिकाः ॥ ५८ ॥ आत्मन्यदृष्टवशतो ज्ञानमिच्छादिवद्भवेत् ॥ इत्याहुस्तार्किकाः सुप्तौ न ज्ञानं कर्मणः क्षयात् ॥ ५९ ॥ यद्वैत[2]न्नेत्यादिवाक्यैरस्योत्तरमुदीर्यते ॥ न चिल्लोपः किंतु बुद्धेर्लोप इत्येतदुत्तरम् ॥ ६० ॥ तच्छब्दः सुप्तिमाचष्टे वैशब्दोऽवधृतो भवेत् ॥ तत्र सुप्तौ पुमान्नैव पश्यतीति जना जगुः ॥ ६१ ॥ अदर्शनं सर्वथेति

---

१ अत्र पिताऽपिता भवति माताऽमाता लोका अलोका देवा अदेवा वेदा अवेदा अत्र स्तेनोऽस्तेनो भवति भ्रूणहाऽभ्रूणहा चांडालोऽचांडालः पौल्कसोऽपौल्कसः श्रमणोऽश्रमणस्तापसोऽतापसोऽनन्वागतं पुण्येनानन्वागतं पापेन तीर्णो हि तदा सर्वाञ्छोकान्हृदयस्य भवति। २ यद्वैतन्न पश्यति पश्यन्वै तन्न पश्यति न हि द्रष्टुर्दृष्टेर्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशित्वान्न तु तद्द्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्तं यत्पश्येत्। यद्वैतन्न जिघ्रति यद्वैतन्न रसयते यद्वैतन्न वदति यद्वैतन्न शृणोति यद्वैतन्न मनुते यद्वैतन्न स्पृशति यद्वैतन्न विजानाति।

तदाहुरविवेकिनः ॥ तद्विवेच्य तथा चात्मा पश्यन्नेव न पश्यति ॥ ६२ ॥ साक्षी चैतन्यनित्यत्वात्पश्यन्नेव व्यवस्थितः ॥ ज्ञातृज्ञानज्ञेयलोपाद्व्यवहारं न पश्यति ॥ ६३ ॥ तस्मात्सुप्तौ चिदद्वैतं यद्रूपं परमात्मनः ॥ एतद्द्रढयितुं प्रोक्ताः पर्याया बहवः श्रुतौ ॥ ६४ ॥ ननु सर्वैर्जनैर्द्वैतं जागरे स्पष्टमीक्ष्यते ॥ स द्वैत एव किं न स्यादात्मेत्याशंक्य वर्ण्यते ॥ ६५ ॥ यत्रैव जागरे स्वस्मादन्यत्किंचिदिव भ्रमः ॥ तत्रैवान्यः स्वयं द्रष्टा दृश्यमन्यदिवेक्षते ॥ ६६ ॥ अद्वैतमित्युपक्रम्य व्याख्यातं तद्धि विस्तरात् ॥ सलिलादिगिरा तस्य क्रियते चोपसंहृतिः ॥ ६७ ॥ आत्मा सलिलवच्छुद्धः कार्यकारणहीनतः ॥ स्वतोऽवबोधमात्रत्वात्कुतो विद्यादिसंगतिः ॥ ६८ ॥ अंतरेणापि संबंधं कार्यकारणवस्तुनः ॥ स्वतोऽनेकात्मकं तत्स्यादित्याशंक्यैकतोच्यते ॥ ६९ ॥ अकारकस्वभावत्वमद्रष्टेत्यभिधीयते ॥ यन्न हि द्वैतमित्युक्तेर्यत्र त्वस्येति चेरणात् ॥ ७० ॥ स्वतः पूर्णात्मकं ज्योतिर्यत्र द्रष्टेति चोच्यते ॥ अविद्याकार्यराहित्याददद्वैतोऽयं भवेत्स्वतः ॥ ७१ ॥ प्रत्यग्दृष्ट्यव्यवहिते प्रात्यक्ष्यादात्मवस्तुनः ॥ एष इत्यात्मनिर्देशो यत्साक्षादिति च श्रुतेः ॥ ७२ ॥ अव्यावृताननुगतं निःसामान्यविशेषवत् ॥ ब्रह्मेति मुख्यवृत्त्येह वस्तु श्रुत्याभिधीयते ॥ ७३ ॥ ततो लोकयतेर्धातोर्दर्शनार्थत्वहेतुतः ॥ प्रकृतत्वात्तथा दृष्टेर्लोकनं लोक उच्यते ॥ ७४ ॥ विज्ञानपुरुषस्यास्य योक्ता ब्रह्मात्मता पुरा ॥ नैष्ठिकी गतिरेषाऽत्र गत्यंतरसमाप्तितः ॥ ७५ ॥ संपच्च परमैषैव मोहेच्छाश्चान्यसंपदः ॥ उत्कर्षातिशयः संपद्विभूतिश्चेति भण्यते ॥ ७६ ॥ एषोऽस्य परमो लोको लोकास्त्वन्ये क्षयिष्णवः ॥

१ सलिल एको द्रष्टाऽद्वैतो भवत्येष ब्रह्मलोकः सम्राडिति हैनमनुशशास याज्ञवल्क्य एषास्य परमा गतिरेषास्य परमा संपदेषोऽस्य परमो लोक एषोऽस्य परम आनंद एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रामुपजीवंति ।

क्षयिष्णुसाधनायत्ता नन्वेषा साधनाश्रयात् ॥ ७७ ॥ आनंदः परमोऽस्यैव सुखोत्कर्षसमाप्तितः ॥ सर्वानंदातिशायित्वा-
त्तथा चैतत्प्रवक्ष्यते ॥ ७८ ॥ आनंदः परमोऽस्यैव इत्युक्तार्थप्रसिद्धये ॥ एतस्यैवेति वचसा समर्थो हेतुरुच्यते ॥ ७९ ॥
कृत्स्नोऽपि चैष आनंदस्तदविद्यैकहेतुतः ॥ बुध्याद्युपाध्यवच्छेदान्मात्रेति व्यपदिश्यते ॥ ८० ॥ मानुषादिकहैरण्यगर्भांतानं-
दमात्रया ॥ परानंदं बोधयितुं श्रोत्रिये तदुदाहृतिः ॥ ८१ ॥ श्रोत्रियो वेदशास्त्रज्ञो निष्पापो ब्रह्मवित्त्वतः ॥ भोग्यदोषा-
न्विविच्यास्ते नातः कामेन हन्यते ॥ ८२ ॥ सुखं तृप्तिरकामत्वमित्येकार्था इमा गिरः ॥ सर्वकामविहीनेऽतः सुखं सर्वं
व्यवस्थितम् ॥ ८३ ॥ श्रोत्रिये कामराहित्यात्सर्वानंदाः सह स्थिताः ॥ सोऽश्नुते सकलान्कामान्सहेति प्राह तित्तिरिः ॥८४॥
सूत्रात्परमनंतत्वाद्गणितं विनिवर्तते ॥ यतो वाचो निवर्तंत इति श्रुत्यंतरं जगौ ॥ ८५॥ श्रोत्रियेणानुभूतो यो ब्रह्मानंदोऽस्य
विप्रुषः ॥ सार्वभौमादिसूत्रांताः प्राणिनोऽनुभवंत्यमी ॥ ८६ ॥ वक्तव्यार्थे समाप्तेऽपि राजा पृच्छति पूर्ववत् ॥ भीतो मुनि-
र्भये हेतुर्मेधावीत्यादिनोक्तवान् ॥ ८७॥ सर्वेभ्यो निर्णयेभ्यो मामरौत्सीन्न तु मुंचति ॥ अयमेव भये हेतुर्नोत्तरानवबो-
नम् ॥ ८८ ॥ स्वप्नः सुप्तिश्च दृष्टांतौ परलोकविमोक्षयोः ॥ तावेव मुनिना प्रोक्तौ शिष्टं दार्ष्टांतिकद्वयम् ॥ ८९ ॥ स्वप्ना-

---

१ स यो मनुष्याणाᳫ राद्धः समृद्धो भवत्यन्येषामधिपतिः सर्वैर्मानुष्यकैर्भोगैः संपन्नतमः स मनुष्याणां परम आनंदोऽथ ये शतं मनुष्याणामानंदाः स एकः पितृणां जितलोकानामानंदोऽथ ये शतं पितृणां जितलोकानामानंदाः स एको गंधर्वलोक आनंदोऽथ ये शतं गंधर्वलोक आनंदाः स एकः कर्मदेवानामानंदो ये कर्मणा देवत्वमभिसंपद्यंतेऽथ ये शतं कर्मदेवानामानंदाः स एक आजानदेवानामानंदो यश्च श्रोत्रियोऽवृजिनोऽकामहतोऽथ ये शतमाजानदेवानामानंदाः स एकः प्रजापति-लोक आनंदो यश्च श्रोत्रियोऽवृजिनोऽकामहतोऽथ ये शतं प्रजापतिलोक आनंदाः स एको ब्रह्मलोक आनंदो यश्च श्रोत्रियोऽवृजिनोऽकामहतः ।

ज्जागरणं यद्वद्देहाल्लोकांतरं तथा ॥ इत्यभिप्रेत्य मुनिना स्वप्नाद्बोधोऽभिधीयते ॥ ९० ॥ शकटं बहुभिर्द्रव्यैर्योजितं गुरु-
भारतः ॥ कुर्वन् शब्दान्बहून्याति चेतनेन प्रयोजितम् ॥ ९१ ॥ शरीरस्थो हि लिंगात्मा ह्यन्वारूढश्चिदात्मना ॥ शब्दा-
न्कुर्वन् हि हिक्कादीन्प्रैत्यूर्ध्वश्वासपूर्वकम् ॥ ९२ ॥ उपाध्यारोहमन्वात्मा रूढवत्प्रतिभासते ॥ भानोरिवोदपात्रादावारोहो
नात्मनः स्वतः ॥ ९३ ॥ मर्मसूत्कृष्यमाणेषु वायुनोदानरूपिणा ॥ मुमूर्षोरत्र यद्दुःखं स्मर्यतां तन्मुमुक्षुभिः ॥ ९४ ॥ रोगेण
जरया वा यद्देहकार्श्यं यदाप्नुयात् ॥ तदाम्रादिफलं वृक्षादिवांगेभ्यः प्रमुच्यते ॥ ९५ ॥ निर्गत्य हृदयस्थानान्नाडीमार्गेण
जागरम् ॥ प्राप्तोऽत्र वैपरीत्येन नाडीमार्गाद्धृदि व्रजेत् ॥ ९६ ॥ जाग्रत्स्वप्नादिसिध्यर्थं गमनागमने पुरा ॥ इदानीं त्वन्य-
देहेऽसौ प्राणं धारयितुं व्रजेत् ॥ ९७ ॥ ननूपादित्सिते देहे भोगाय प्राणधारणम् ॥ भोगसंपादने नास्ति शक्तिरस्येति
चेच्छृणु ॥ ९८ ॥ तत्कर्मोपार्जितैरन्यैर्भोग्यं संपाद्यते पुरा ॥ इत्येतद्विशदीकर्तुं राजदृष्टांत उच्यते ॥ ९९ ॥ राज्ञा जी-
वितदानेन ह्युग्रादय उपार्जिताः ॥ मुमूर्षुणा भाविदेहबंधवः कर्मणार्जिताः ॥ २०० ॥ एवं पुत्रादिभावाय प्रतीक्षंतेऽखिलाः
सदा ॥ ऋतावस्मिन्समायाति ब्रह्म पुत्रादिरूपतः ॥ १ ॥ नन्विंद्रियाणि प्रेतस्य लीयंते वपुषा सह ॥ इत्याहुस्तार्किका
ब्रह्म निरुपाधिः कथं व्रजेत् ॥ २ ॥ प्राणोपाधिक एवात्मा गच्छतीति विवक्षया ॥ प्राणानामात्मसामीप्यगतिं वक्ति मृतौ
श्रुतिः ॥ ३ ॥ राजानं प्रैयियासंतमाभिमुख्येन सेवितुम् ॥ आयांत्युग्रादयस्तद्वत्प्राणानामात्मसंगतिः ॥ ४ ॥ तृतीय-

---

१ स वा एष एतस्मिन्स्वप्नांते रत्वा चरित्वा दृष्ट्वैव पुण्यं च पापं च पुनः प्रतिन्यायं प्रतियोन्या द्रवति बुद्धान्तायैव । २ तद्यथाम्रं वोदुंबरं वा पिप्पलं वा बंधनात्प्रमुच्यत एवमेवायं पुरुष एभ्योऽङ्गेभ्यः संप्रमुच्य पुनः प्रतिन्यायं प्रतियोन्या द्रवति प्राणायैव । ३ तद्यथा राजानमायांतमुग्राः प्रत्येनसः सूतग्रामण्योऽन्नै रित्यादिवाक्येन । ४ तद्यथा राजानं प्रयियासंतमुग्राः प्रत्येनसः सूतग्रामण्योऽभिसमायंत्येवमेवेममात्मानमंतकाले सर्वे प्राणा अभिसमायंति यत्रैतदूर्ध्वोच्छ्वासी भवति ।

ब्राह्मणे प्रोक्ता देहे स्वप्नादिसंसृतिः ॥ देहांतरेषु संसारो मुक्तिश्चाथ प्रवक्ष्यते ॥ ५ ॥ स मुमूर्षुर्यदा देहे दौर्बल्यं प्राप्य मूढताम् ॥ प्राप्नोतीव तदा चक्षुराद्या आयांति देहिनम् ॥ ६ ॥ राजदृष्टांततः प्रोक्तां प्राणानामात्मसंगतिम् ॥ अनूद्य तत्प्रकारोऽत्रं विस्तरेणाभिधीयते ॥ ७ ॥ तेजोमात्राश्चक्षुराद्याः प्रसृता मत्स्यजालवत् ॥ जागरेऽथ मुमूर्षुस्ताः समादाय हृदि व्रजेत् ॥ ८ ॥ अनुगृह्णाति यः पूर्वं चाक्षुषः पुरुषो रविः ॥ भोगार्थमधुना सोऽयं भोगाभावादुपेक्षते ॥ ९ ॥ इंद्रियस्योपसंहारादादित्यस्याप्युपेक्षया ॥ आत्मा द्रष्टुमसामर्थ्यादरूपोऽज्ञो भवेत्तदा ॥ १० ॥ अस्मिन्नर्थे सर्वलोकप्रसिद्धिरभिधीयते ॥ ऐकीभावादयं नैवं पश्यतीति जगुर्जनाः ॥ ११ ॥ चक्षुर्बुद्धावैक्यमेति रवौ रव्यंश एकताम् ॥ इंद्रियांतरवद्देवेष्वयं न्यायोऽत्र योज्यताम् ॥ १२ ॥ कृत्स्नप्राणोऽथ संहारे संयुक्तस्य मुमूर्षतः ॥ नाड्यग्रं हृदयस्याथ प्रकर्षेण प्रकाशते ॥ १३ ॥ भाविदेहात्मता यस्य प्रत्यक्चैतन्यबिंबता ॥ वासनैवात्मनः सैषा प्रद्योतवचसोच्यते ॥ १४ ॥ स एष कर्मजो बुद्धेः प्रकाशो जायते मृतौ ॥ स्वकर्मनिर्मितं लोकं तेनात्माऽयं प्रपश्यति ॥ १५ ॥ स्वप्नवत्प्राप्य तद्भावः पश्चाद्देहाद्विनिःसरेत् ॥ गम्यलोकानुसारेण द्वारं स्याच्चक्षुरादिकम् ॥ १६ ॥ देहाज्जिगमिषुः प्राणसहितो निर्गतः पुनः ॥

---

१ चतुर्थब्राह्मणे । २ ॐ स यत्रायमात्माऽबल्यं न्येत्य संमोहमिव न्येत्यथैनमेते प्राणा अभिसमायंति स एतास्तेजोमात्राः समभ्याददानो हृदयमेवान्ववक्रामति स यत्रैष चाक्षुषः पुरुषः पराङ्पर्यावर्तते तथारूपज्ञो भवति ॥ ३ एकीभवति न पश्यतीत्याहुरेकीभवति न जिघ्रतीत्याहुरेकीभवति न रसयत इत्याहुरेकीभवति न वदतीत्याहुरेकीभवति न शृणोतीत्याहुरेकीभवति न मनुत इत्याहुरेकीभवति न स्पृशतीत्याहुरेकीभवति न विजानातीत्याहुस्तस्य हैतस्य हृदयस्याग्रं प्रद्योतते तेन प्रद्योतेनैष आत्मा निष्क्रामति चक्षुषो वा मूर्ध्नो वाऽन्येभ्यो वा शरीरदेशेभ्यस्तमुत्क्रामंतं प्राणोऽनूत्क्रामति प्राणमनूत्क्रामंतꣳ सर्वे प्राणा अनूत्क्रामंति स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्ववक्रामति तं विद्याकर्मणी समन्वारभेते पूर्वप्रज्ञा च ।

सविज्ञानो भवेत्पूर्वं हृदि प्रद्योतनं यथा ॥ १७ ॥ पुरा नाडीविशेषेण निर्गंतुं ज्ञानमीरितम् ॥ गंतुं लोकविशेषेऽथ पुनर्विज्ञानमीर्यते ॥ १८ ॥ हेतुर्जाग्रद्वासनास्य स्वप्नारंभे यथा तथा ॥ जन्मांतरारंभहेतुः किं स्यादिति तदुच्यते ॥ १९ ॥ विद्यासंपादिता तेन पुरा कर्म च यत्कृतम् ॥ या वासना च तत्सर्वं जन्म भोग्यादिकारणम् ॥ २० ॥ देहं विद्या परिच्छिद्यादीदृशो देह इत्यथ ॥ विकर्तृकर्मवोढ्री तु पूर्वप्रज्ञेह पूर्वयोः ॥ २१ ॥ समर्था सैव ते यस्मादुद्वोढुं ज्ञानकर्मणी ॥ नरस्यातः प्रधानत्वात्ताभ्यां सा गृह्यते पृथक् ॥ २२ ॥ सर्वगस्य मनोमात्रगतिं ब्रूतेऽत्र तार्किकः ॥ श्रुतिस्तु स्वमतं ब्रूते जलूकाख्यनिदर्शनात् ॥ २३ ॥ जलूका[1] हि तृणाग्रस्था स्वमुखेन तृणांतरम् ॥ अवलंब्य वपुः शिष्टं सर्वतंत्रोपसंहरेत् ॥ २४ ॥ लिंगदेहोपाधिरात्मा धिया देहांतरं स्मरन् ॥ लिंगोपाधिकमात्मानं प्रापयेदन्यदेहकम् ॥ २५ ॥ ननु देहांतरारंभे उपादानं किमात्मनः ॥ एतद्देहारंभकं यत्तदेवोतान्यदीर्यताम् ॥ २६ ॥ स्वर्णकारः[2] सुवर्णांशमादायान्यं नवं नवम् ॥ तेनैव कुरुते भूय उपमृद्यातियत्नतः ॥ २७ ॥ पंचीकृतास्तु भूतांशाः स्थूलदेहस्य हेतवः ॥ अल्पत्वेनातिसूक्ष्मास्तैर्लिंगं तिष्ठति वेष्टितम् ॥ २८ ॥ निर्मितस्तैरयं देहः पोषितः पितृवीर्यतः ॥ मृतौ कंचुकवत्त्याज्यो बाह्यांशो वीर्यनिर्मितः ॥ २९ ॥ अधिष्ठानारोप्यभागौ तेषु देहेषु यौ स्थितौ ॥ तादृशौ विशदीकर्तुं स वा[3] इत्यादिका श्रुतिः ॥ ३० ॥ यः संसारी पुरा

१ तद्यथा तृणजलायुका तृणस्यांतं गत्वाऽन्यमाक्रममाक्रम्यात्मानमुपसꣳहरत्येवमेवायमात्मेदꣳ शरीरं निहत्याविद्यां गमयित्वाऽन्यमाक्रममाक्रम्यात्मानमुपसꣳहरति । २ तद्यथा पेशस्कारी पेशसो मात्रामुपादायाऽन्यन्नवतरं कल्याणतरꣳ रूपं तनुत एवमेवायमात्मेदꣳ शरीरं निहत्याविद्यां गमयित्वाऽन्यन्नवतरं कल्याणतरꣳ रूपं कुरुते पित्र्यं वा गांधर्वं वा दैवं वा प्राजापत्यं वा ब्राह्मं वाऽन्येषां वा भूतानाम् । ३ स वा अयमात्मा ब्रह्म विज्ञानमयो मनोमयः प्राणमयश्चक्षुर्मयः श्रोत्रमयः पृथिवीमय आपोमयो वायुमय आकाशमयस्तेजोमयोऽतेजोमयः काममयोऽकाममयः क्रोधमयोऽक्रोधमयो धर्ममयोऽधर्ममयः सर्वमयस्तद्यदेतदिदंमयोऽदोमय इति ॥

प्रोक्तः स एवायं स्वतः स्फुरन् ॥ साक्षिचैतन्यरूपत्वादधिष्ठानमनात्मनः ॥ ३१ ॥ विज्ञानं कर्तृतोपाधिर्मनःप्राणादयोऽखिलाः ॥ बहिर्बहिः समारोप्याः सर्वमारोपितं चिति ॥ ३२ ॥ तद्यदित्यादिना सर्वशब्दस्यार्थ उदाहृतः ॥ प्रत्यक्षवस्तुन्यध्यासे सतीदंमयता भवेत् ॥ ३३ ॥ परोक्षवस्तुन्यध्यासाददोमय इतीर्यते ॥ आरोपोक्तिः समाप्त्यर्थमितिशब्दः प्रयुज्यते ॥ ३४ ॥ इदंमयत्वं विस्पष्टमैहिकत्वादुपेक्ष्य तत् ॥ अदोमयत्वं व्याचष्टे यथाकारीति वाक्यतः ॥ ३५ ॥ करणं नित्यकर्म स्यात्काम्यं तु चरणं भवेत् ॥ कर्म वा करणे शक्तिश्चरणं प्रत्ययात्मकम् ॥ ३६ ॥ वासना कर्म विद्या च त्रयं जन्मप्रयोजकम् ॥ उक्तं तत्र प्रधानत्वं कर्मणः श्रूयते पुनः ॥ ३७ ॥ पूर्वकांडपरा इत्थं कर्मप्राधान्यमूचिरे ॥ अथ वेदांतशास्त्रज्ञाः प्राहुः कामप्रधानताम् ॥ ३८ ॥ इत्येतद्विशदीकर्तुं स यथेत्युत्तरा श्रुतिः ॥ कामः क्रतुः कर्म जन्मेत्येषामेव क्रमो भवेत् ॥ ३९ ॥ रुचेरतिशयः काम्ये विषये क्रतुरीर्यते ॥ पाक्षिकं धर्मकामे स्यात्करोत्येव कृतौ सति ॥ ४० ॥ कामप्राधान्यदार्ढ्यार्थं मंत्रस्योदाहृतिः श्रुतौ ॥ लिंग्यँते गम्यते सर्वं मनसाऽतोऽस्य लिंगता ॥ ४१ ॥ यः पुरा स्वप्नदृष्टांतात्परो लोको विवक्षितः ॥ इति त्वित्युपसंहारं तदुक्तेः कृतवान्मुनिः ॥ ४२ ॥ मुक्तिः सुषुप्तिदृष्टांतान्मुनिना या विवक्षिता ॥ मुनिरारभते वक्तुं तामथेत्यादिवाक्यतः ॥ ४३ ॥ पूर्वोक्तकामिवैषम्यमथशब्देन सूच्यते ॥ कामी संसरतीत्युक्तं कामा-

---

१ यथाकारी यथाचारी तथा भवति साधुकारी साधुर्भवति पापकारी पापो भवति पुण्यः पुण्येन कर्मणा भवति पापः पापेन अथो खल्वाहुः काममय एवायं पुरुष इति। २ स यथाकामो भवति तत्क्रतुर्भवति यत्क्रतुर्भवति तत्कर्म कुरुते यत्कर्म कुरुते तदभिसंपद्यते । ३ तदेष श्लोको भवति । तदेव सक्तः सह कर्मणैति लिंगं मनो यत्र निषक्तमस्य । प्राप्यांतं कर्मणस्तस्य यत्किंचेहकरोत्ययं । तस्माल्लोकात्पुनरेत्यस्मै लोकाय कर्मण इति तु कामयमानः । ४ अथाकामयमानो योऽकामो निष्काम आप्तकाम आत्मकामो न तस्य प्राणा उत्क्रामंति ब्रह्मैव सन्ब्रह्माप्येति ।

भावे विमुच्यते ॥ ४४ ॥ परमानंदरूपत्वमात्मनश्चेद्विबुध्यते ॥ कुतः कामयते भोग्यं ततो बोधादकामता ॥ ४५ ॥
बोधलभ्यमकामत्वं यथाकामेत्यसूत्रयत् ॥ योऽकाम इत्यादिनैतत्सूत्रं विव्रियते स्फुटम् ॥ ४६ ॥ योऽकामस्तस्य न प्राणा
उत्क्रामंतीति योजना ॥ संसृतिः कामिनो यद्वदकामो मुच्यते तथा ॥४७ ॥ दृष्टानुश्राविका बाह्यकामा यस्य न संत्यसौ ॥
अकामस्तादृशत्वं तु निष्कामत्वेन सिध्यति ॥ ४८ ॥ विभ्रमापादिताः कामाः प्रत्यक्तत्त्वविवेकिनः ॥ यस्माद्विनिर्गताः
सोऽयं निष्काम इति भण्यते ॥ ४९ ॥ आप्तकामत्वतः सिद्ध्येद्बुद्धेः कामविनिर्गमः ॥ अप्राप्तौ काम्यमानस्य कामः क्वापि
न निःसरेत् ॥५०॥ एवं सत्याप्तकामत्वं निःकामत्वस्य साधनम् ॥ कामाप्तौ त्वाप्तकामत्वमेव हेतुर्न चेतरत् ॥५१॥ निरुपाधिपरा-
नंद आत्मेति श्रुतिसंमतः ॥ आनंदाः सर्वभूतानां तस्मिन्नंतर्भवंति हि ॥५२॥ पुत्रादिजन्या आनंदा अपि तस्मिन्नवस्थिताः ॥ तथा
विद्यात्मकामोऽयमाप्तकामो भवेदयम् ॥५३॥ य ईदृगाप्तकामो यः स निष्कामो भवेत्ततः ॥ निष्कामत्वादकामः सन्संसारा-
त्प्रविमुच्यते ॥ ५४ ॥ उत्पन्नतत्त्वज्ञानस्य प्राणा अज्ञानबाधनात् ॥ नोत्क्रामंति न तिष्ठंति न च नश्यंत्यहेतुतः ॥ ५५ ॥
बंधस्य कल्पितत्वेन तन्मुक्तिरपि कल्पिता ॥ इत्यभिप्रायमाचष्टे ब्रह्मैवेत्यादिवाक्यतः ॥ ५६ ॥ अविद्याध्वस्तिमापेक्ष्य सम्य-
ग्धीजन्ममात्रतः ॥ आत्मा ब्रह्मैव सन्साक्षाद्ब्रह्माप्येतीति सुस्थितम् ॥ ५७ ॥ इत्येतत्सर्ववेदांतसर्वस्वं ब्राह्मणोदितम् ॥
अस्यैवार्थस्य दार्ढ्यार्थं मंत्रोदाहरणं भवेत् ॥ ५८ ॥ कामिनः सर्वसंसारः पुरा मंत्रेण वर्णितः ॥ अकामस्य विमोक्षोऽत्र
तथा मंत्रेण वर्ण्यते ॥५९॥ पुंसो हृदि श्रिताः कामा मुच्यंते निखिला यदा ॥ तदानीममृतो भूत्वा ब्रह्मैवात्र समश्नुते ॥६०॥

---

१ तदेष श्लोको भवति । यदा सर्वे प्रमुच्यंते कामा येऽस्य हृदि श्रिताः । अथ मर्त्योऽमृतो भवत्यत्र ब्रह्म समश्नुत इति ।

ननु ब्रह्माश्नुतेऽत्रेति जीवतो मुक्तिरीरिता ॥ जीवत्वे को विशेषोऽस्य बंधान्मुक्ताविती्र्यताम् ॥ ६१ ॥ अभिमानः पूर्वमासीद्देहादावधुना तथा ॥ नास्तीत्यत्रातिविस्पष्टः सर्प[1]दृष्टांत उच्यते ॥ ६२ ॥ प्रत्यग्ज्ञानशिखिध्वस्ते मिथ्याज्ञाने सहेतुके ॥ नेति नेति स्वरूपत्वादशरीरो भवत्ययम् ॥ ६३ ॥ स्थूलदेहं परित्यज्य लिंगदेहयुतो यदि ॥ मृतस्तदा स्यान्न त्वेवममृतोऽसावतो भवेत् ॥ ६४ ॥ प्रकृष्टचेष्टाहेतुत्वात्साक्ष्युक्तः प्राणशब्दतः ॥ को ह्येवान्यादिति प्रोक्तं चेष्टाहेतुत्वमात्मनः ॥ ६५ ॥ साक्षिणो ब्रह्मरूपत्वं ब्रह्मैवेत्यभिधीयते ॥ संसर्गशंकानुत्त्यर्थमेवकारः प्रयुज्यते ॥ ६६ ॥ संयोगः समवायो वा नैव ब्रह्मात्मनोरिह ॥ अखंडैकरसत्वं तु भवतीति विवक्षितम् ॥ ६७ ॥ तदेव विशदीकर्तुं तेज एवेत्युदीर्यते ॥ चैतन्यं तेज इत्युक्तं तच्चैकमुभयोरपि ॥ ६८ ॥ अविद्यादिनिवृत्तिश्च चैतन्यव्यतिरेकतः ॥ नास्तीत्येवमभिप्राय एवकारेण सूच्यते ॥ ६९ ॥ तत्त्वविद्यारसाकृष्टः श्रोतुं वांछति संग्रहात् ॥ साधनान्यपि विद्यायाः श्रोतुमिच्छति [2]भूपतिः ॥७०॥ एतत्सर्वं विवक्षुः सन्मुनिः संग्रहरूपिणः ॥ श्लोकानुदाहरत्तत्र ज्ञानमार्गमिमं जगौ ॥ ७१ ॥ श्लोके[3]नाद्येन यः पंथाः प्रोक्तस्तस्मिन्मतांतरम् ॥ उपन्यस्याथ सिद्धांतं प्राह श्लोकांतरेण सः ॥ ७२ ॥ ब्रह्मविन्मुक्तिमाप्नोति तेन बोधात्मना यथा ॥ पुण्यकृत्तैजसश्चादौ भूत्वाऽथ ब्रह्मविद्भवेत् ॥७३॥ तेजःशब्देन संशुद्धा बुद्धिरेवाभिधीयते ॥ पुण्ये कृते बुद्धिशुद्धौ विद्या स्यात्स-

---

१ तद्यथाऽहिनिर्ल्वयनी वल्मीके मृता प्रत्यस्ता शयीतैवमेवेद॰ शरीर॰ शेतेऽथायमशरीरोऽमृतःप्राणो ब्रह्मैव तेज एव । २ सोऽहं भगवते सहस्रं ददामीति होवाच जनको वैदेहः । ३ तदेते श्लोका भवंति । अणुः पंथा विततः पुराणो मा॰स्पृष्टोऽनुवित्तो मयैव । तेन धीरा अपि यंति ब्रह्मविदः स्वर्गं लोकमित ऊर्ध्वो विमुक्ताः । ४ तस्मिञ्छुक्लमुत नीलमाहुः पिंगल॰ हरित॰ रोहितं च । एष पंथा ब्रह्मणा हानुवित्तस्तेनैति ब्रह्मवित्पुण्यकृत्तैजसश्च ।

र्यते तथा ॥७४॥ यत्पुण्यं बुद्धिशुध्द्यर्थं यो योगश्चात्मबोधकृत् ॥ श्लोके द्वितीये तौ प्रोक्तौ तृतीये त्वन्यथोच्यते ॥ ७५ ॥
यत्काम्यं कर्मयोगश्च योऽणिमादिप्रदो द्वयम् ॥ तत्संसारस्यैव हेतुर्न मुक्तावुपयुज्यते ॥ ७६ ॥ युज्यते मुक्तभावोऽयं
तत्त्वबोधविवर्जनात् ॥ जन्मप्रवाह एवातश्चतुर्थे श्लोक ईर्यते ॥ ७७ ॥ ब्रह्मानुभवयुक्तानां विशेषो दुःखसंक्षयः ॥
श्लोकेन पंचमेनात्र विस्पष्टमभिधीयते ॥ ७८ ॥ न दुःखक्षय एवास्य किंतु विश्वस्य कर्तृता ॥ सर्वलोकात्मका चेति षष्ठे
श्लोक उदीर्यते ॥ ७९ ॥ शास्त्राधिकारयुक्तेऽस्मिन्देहे विद्यात्परं पदम् ॥ अन्यथाऽनर्थ इत्येवं सप्तमे श्लोक ईर्यते ॥ ८० ॥
गर्भप्रवेशादिरूपा जुगुप्सा नात्मवेदिनः ॥ इत्येषोऽर्थोऽष्टमे श्लोके विस्पष्टमभिधीयते ॥ ८१ ॥ निःशेषविक्रियाहेतुः काला-
तिक्रमहेतुतः ॥ देवैरुपास्य इत्येतन्नवमे श्लोक उच्यते ॥ ८२ ॥ चेतनाचेतनाधार आत्माऽस्य ब्रह्मतोचिता ॥ इति दर्श-
यितुं श्लोकं दशमं श्रुतिरब्रवीत् ॥ ८३ ॥ प्राणादिसंघ आत्मा स्यादेतस्य ब्रह्मता कथम् ॥ इत्याशंक्योत्तरं श्लोक एकादश
उदीर्यते ॥ ८४ ॥ तस्यास्य दर्शनोपायः कः स्यादित्यभिचोदिते ॥ श्लोकेन द्वादशेनाह मनसैवेति निर्णयम् ॥ ८५ ॥

---

१ अंधं तमः प्रविशंति येऽविद्यामुपासते । ततो भूय इव ते तमो य उ विद्यायाꣳ रताः । २ अनंदा नाम ते लोका अंधेन तमसावृताः । ताꣳस्ते प्रेत्याभिगच्छंत्य-विद्वांसोऽबुधा जनाः । ३ आत्मानं चेद्विजानीयादयमस्मीति पूरुषः । किमिच्छन्कस्य कामाय शरीरमनुसंज्वरेत् । ४ यस्यानुवित्तः प्रतिबुद्ध आत्माऽस्मिन्संदेह्ये गहने प्रविष्टः । स विश्वकृत्स हि सर्वस्य कर्ता तस्य लोकः स उ लोक एव । ५ इहैव संतोऽथ विद्मस्तद्वयं न चेदवेदीर्महती विनष्टिः । य एतद्विदुरमृतास्ते भवंत्यथेतरेऽतो दुःखमेवापियंति । ६ यदैतमनुपश्यत्यात्मानं देवमंजसा । ईशानं भूतभव्यस्य न ततो विजुगुप्सते । ७ यस्मादर्वाक्संवत्सरोऽहोभिः परिवर्तते । तद्देवा ज्योतिषां ज्योतिरायुर्होपासतेऽमृतम् । ८ यस्मिन्पंचपंचजना आकाशश्च प्रतिष्ठितः । तमेवमन्य आत्मानं विद्वान्ब्रह्मामृतोऽमृतम् । ९ प्राणस्य प्राणमुत चक्षुषश्चक्षुरुत श्रोत्रस्य श्रोत्रं मनसो ये मनो विदुः । ते निचिक्युर्ब्रह्म पुराणमग्र्यम् । १० मनसैवानुद्रष्टव्यं नेह नानास्ति किंचन । मृत्योः स मृत्युमाप्नोति य इह नानेव पश्यति ।

अत्यंतभेदाभावेऽपि भेदाभेदौ तयोरिति ॥ मतं वारयितुं श्लोकस्त्रयोदश[1] इहोच्यते ॥ ८६ ॥ बोधादूर्ध्वं च कर्तव्यमस्ती-त्याशंक्य वार्यते ॥ चतुर्दशेन[2] श्लोकेन संग्रहोऽत्र समाप्यते ॥ ८७ ॥ मंत्रब्राह्मणसंघेन यत्तत्त्वं प्राङ्निरूपितम् ॥ तद्वि-द्यासाधनं सर्वं मुनिरेष विवक्षिति ॥ ८८ ॥ तत्रादौ वेदतत्त्वस्यानुवादेन परिस्फुटम् ॥ निरूप्यते स्वरूपं तत्स[3] वा इत्यादिवाक्यतः ॥ ८९ ॥ ब्रह्मत्वादेव जीवस्य भ्रांतजीवत्ववारणात् ॥ वशित्वाद्या जीवधर्माः शिष्यंते सोऽयमीश्वरः ॥ ९० ॥ जीवत्ववद्वशित्वाद्या यद्यपि भ्रांतिकल्पिताः ॥ तथाप्येते समीचीनाः स्वप्ने पुत्रात्ययो यथा ॥ ९१ ॥ अत एव हि जिज्ञासुं प्ररोचयितुमीरितैः ॥ वशित्वाद्यैः प्रेर्यतेऽसौ यज्ञादौ ज्ञानसाधने ॥ ९२ ॥ जीवधर्माश्चेशधर्माः संतीत्येतन्न मे मतम् ॥ अस-तामेव तेषां तु भानं मायिकमिष्यते ॥ ९३ ॥ कादाचित्की सतोऽसत्तेत्येष नाशो न तेष्वतः ॥ कालत्रयासत्वबोधरूपो बाधस्तु संभवेत् ॥ ९४ ॥ बाधिता अपि भासंते सामग्रीसंभवे सति ॥ आरब्धाशेषसामग्रीविनिवृत्तौ न भासनम् ॥ ९५ ॥ निवृत्तत्वाज्जीवधर्मा भासंते नैव कस्यचित् ॥ अनिवृत्ता ईशधर्मा अकर्मापादितत्वतः ॥ ९६ ॥ भांति ते त्वीश्वरस्यापि बद्धानां च स्वबुद्धितः ॥ ईश्वरस्य हि लीला तैर्बद्धानां त्वतिविस्मयः ॥ ९७ ॥ सर्वेश्वरादिकः पूर्वशेषश्चेदुपसंहृतिः ॥ उत्तरस्य तु शेषत्वे बुभुत्साविषयो भवेत् ॥ ९८ ॥ यः सर्वेशत्वादिलक्ष्यस्तं वेदाध्ययनादिभिः ॥ ज्ञातुमिच्छत्यविज्ञातः स

---

१ एकधैवाऽनुद्रष्टव्यमेतदप्रमेयं ध्रुवं। विरजः पर आकाशादज आत्मा महान् ध्रुवः। २ तमेव धीरो विज्ञाय प्रज्ञां कुर्वीत ब्राह्मणः। नानुध्यायाद्बहूञ्छब्दान्वाचो विग्लापनं हि तदिति। ३ स वा एष महानज आत्मा योऽयं विज्ञानमयः प्राणेषु य एषोंऽतर्हृदय आकाशस्तस्मिञ्छेते सर्वस्य वशी सर्वस्येशानः सर्वस्याधिपतिः स न साधुना कर्मणा भूयान्नो एवासाधुना कनीयानेष सर्वेश्वर एष भूताधिपतिरेष भूतपाल एष सेतुर्विधरण एषां लोकानामसंभेदाय। ४ तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषंति यज्ञेन दानेन तपसाऽनाशकेनैतमेव विदित्वा मुनिर्भवत्येतमेव प्रव्राजिनो लोकमिच्छंतः प्रव्रजंति।

एवार्थो यतस्ततः ॥ ९९ ॥ बहिरंगं कर्मजातं संन्यासस्यांतरंगताः ॥ प्रत्यासन्ना शांतिदांतितिक्षांत्याद्या इत्यसौ क्रमः ॥३००॥ प्रत्यक्प्रवणतां बुद्धेः कर्माण्युत्पाद्य शुद्धितः ॥ कृतार्थान्यस्तमायांति प्रावृडंते घना इव ॥ १ ॥ सामर्थ्यमीदृक् चेदस्ति कर्मणां तर्हि किं तव ॥ ज्ञानेनेति न वक्तव्यं मुनित्वार्थमपेक्षणात् ॥ २ ॥ बुभुत्सतेऽयमात्मानं सर्वैर्यज्ञादिकर्मभिः ॥ एतमेव विदित्वाऽसौ मुनिर्भवति नान्यथा ॥ ३ ॥ अरुचिप्रतिबंधस्य[1] कर्मभिः प्रक्षये सति ॥ गृहस्थो वा परिव्राड्वा शास्त्रेणात्मानमीक्षते ॥ ४ ॥ जनकोषस्तगार्ग्यादेर्न स्याद्वेदनमन्यथा ॥ सुलभं तु परिव्राजो बहुविक्षेपवर्जनात् ॥ ५ ॥ सोढ्वापि कर्मविक्षेपं चित्तैकाग्र्ये क्षमो यदि ॥ तदा वेत्तु गृहस्थोऽपि प्रव्रजत्वन्यथा पुमान् ॥ ६ ॥ अतो विदित्वेति वाक्यं सामान्यविषयं भवेत् ॥ प्रव्रजंतीति वाक्यं तु विशेषेण प्रवर्तते ॥ ७ ॥ सकृद्बोधो वेदनं स्यान्मुनित्वं ज्ञानशीलता ॥ अज्ञानहानिर्बोधात्स्याज्जीवन्मुक्तिर्मुनित्वतः ॥ ८ ॥ बुद्धोऽपि न मुनिः स्याच्चेद्विद्वत्संन्यासमाचरेत् ॥ एतद्ध स्मेति[2] वाक्येन तदेतदभिधीयते ॥ ९ ॥ परिव्राड्भिर्बुद्ध आत्मा कीदृगित्यभिशंकिते ॥ स एष[3] नेति नेतीति श्रुतिः प्राहोत्सुका सती ॥१०॥ ननु भिक्षादिना देहपोषणादौ समे सति ॥ आत्मतत्त्वविदः कोऽतिशयो मूढादितीर्यताम् ॥ ११ ॥ सर्वेषामपि मूढानां चित्ते स्तः पुण्यपापयोः ॥ एतमेवैकमात्मज्ञं चित्ते द्वे प्राप्नुतो नहि ॥ १२ ॥ उभे उहेति[4] हेतूक्ते तच्चिंतायां असंभवे ॥

---

१ अरुचिप्रतिबंधः। २ एतद्ध स्म वै तत्पूर्वे विद्वांसः प्रजां न कामयंते किं प्रजया करिष्यामो येषां नोऽयमात्माऽयं लोक इति तेऽह स्म पुत्रैषणायाश्च वित्तैषणायाश्च लोकैषणायाश्च व्युत्थायाथ भिक्षाचर्यं चरंति या ह्येव पुत्रैषणा सा वित्तैषणा या वित्तैषणा सा लोकैषणोभे ह्येते एषणे एव भवतः। ३ स एष नेति नेत्यात्माऽगृह्यो नहि गृह्यतेऽशीर्यो नहि शीर्यतेऽसंगो नहि सज्जतेऽसितो न व्यथते न रिष्यति। ४ एतमुहैवैते न तपत इत्यतः पापमकरवमित्यतः कल्याणमकरवमित्युभे उ हैवैष एते तरति नैनं कृताकृते तपतः।

अतिक्रामति तत्त्वज्ञः पुण्यपापे उभे अपि ॥ १३ ॥ कृते देहादिभिर्वास्तां द्वे कृते वा द्विधाऽपि च ॥ एवं तत्त्वविदं ते द्वे नैव तापयतः क्वचित् ॥१४॥ अंतरंगतरा ये ते शांतिदांत्यादयोऽखिलाः ॥ वक्तव्या इत्यभिप्रेत्य श्रुतिस्तत्र प्रवर्तते ॥ १५॥ रुचिमान्कर्मसंन्यासी युक्तः शमदमादिभिः ॥ मुख्याधिकारी भूत्वाऽसावात्मन्यात्मानमीक्षते ॥ १६ ॥ पुण्यं च जन्महेतुत्वादत्र पा[1]प्मेति वर्ण्यते ॥ कर्महानिः पूर्वमुक्ता या तस्या उपसंहृतिः ॥ १७ ॥ ब्रह्मत्वमेव ब्राह्मण्यमित्यभिप्रायमात्मनः ॥ विशदीकर्तुमाहैष ब्रह्मलोक इतीदृशम् ॥ १८॥ ससाधनाया विद्यायाः संपूर्णत्वादयं नृपः ॥ स्वदेहसहितं राज्यं गुरवेऽस्मै न्यवेदयेत् ॥ १९ ॥ आख्यायिकां परित्यज्य श्रुतिरस्मदनुग्रहात् ॥ सगुणं निर्गुणं ब्रह्म संक्षिप्योचे स वा[2] इति ॥ २० ॥ पूजास्वीकारदातृत्वगुणयुक्तं महेश्वरम् ॥ य उपास्ते पुमानेष यथेष्टं लभते धनम् ॥ २१ ॥ विद्वं[3]दृष्ट्या स एवात्मा जरामरणवर्जितः ॥ आनंदो भयहीनश्च ब्रह्मैवाजो न चेतरः ॥ २२ ॥ य एवं ब्रह्म जानाति तद्ब्रह्मैव भवत्यसौ ॥ हिशब्दोऽशेषवेदांतप्रसिद्धं सूचयेदिह ॥ २३ ॥ जनकायात्मविद्यैषा याज्ञवल्क्येन वर्णिता ॥ तद्व्याख्यानेनानुगृह्याद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ ३२४ ॥ इति श्रीविद्यारण्यविरचिते अनुभूतिप्रकाशे जनकविद्याप्रकाशो नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥

---

१ प्राणपोषणम् । २ तदेतदृचाऽभ्युक्तमेष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य न वर्धते कर्मणा नो कनीयान् तस्यैव स्यात्पदवित्तं विदित्वा न लिप्यते कर्मणा पापकेनेति तस्मादेवंविच्छांतो दांत उपरतस्तितिक्षुः समाहितो भूत्वात्मन्येवात्मानं पश्यति सर्वमात्मानं पश्यति नैनं पाप्मा तरति सर्वं पाप्मानं तरति नैनं पाप्मा तपति सर्वं पाप्मानं तपति विपापो विरजो विचिकित्सो ब्राह्मणो भवत्येष ब्रह्मलोकः सम्राडिति होवाच याज्ञवल्क्यः सोऽहं भगवते विदेहान् ददामि मां चापि सहदास्यामीति स वा एष महानज आत्माऽन्नादो वसुदानो विंदते वसु य एवं वेद । ३ स वा एष महानज आत्माऽजरोऽमरोऽमृतोऽभयो ब्रह्माभयं वै ब्रह्माभयं हि वै ब्रह्म भवति य एवं वेद ।

शाखा तलवकाराणां सामवेदगताऽस्ति या ॥ विद्योक्ता तत्र संक्षेपात्तां विस्पष्टमिह ब्रुवे ॥ १ ॥ तद्विद्धि प्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया ॥ इत्यर्जुनाय भगवानाह प्रश्नाख्यसाधनम् ॥ २ ॥ नापृष्टः कस्यचिद्ब्रूयान्न चान्यायेन पृच्छतः ॥ जानन्नपि तु मेधावी जडवल्लोकमाचरेत् ॥ ३ ॥ इति शास्त्रमवेक्ष्यात्र कश्चिच्छिष्यगुणान्वितः ॥ उपसद्य गुरुं सम्यगप्राक्षीदात्मबुद्धये ॥ ४ ॥ मनःप्राणौ श्रोत्रचक्षुर्वाचश्च वपुषि स्थिताः ॥ प्रवर्तंते स्वस्वकार्ये विद्यते प्रेरको न वा ॥ ५ ॥ न चेत्तर्हि जडत्वेन प्रवृत्तिर्मनआदिषु ॥ न स्याद्विना प्रेरकेण शकटाद्यप्रवृत्तितः ॥ ६ ॥ चैतन्यमिंद्रियाणां चेद्बहुत्वासत्वं प्रसज्यते ॥ इंद्रियेभ्यश्चेतनोऽन्यः प्रेरकोऽभ्युपगम्यताम् ॥ ७ ॥ इंद्रियैः साधनैर्जीवो यः कर्ताऽसौ प्रवर्तकः ॥ इतिचेन्न यतो जीवे पारतंत्र्यमवेक्ष्यते ॥ ८ ॥ व्यापारमिंद्रियोत्थानं न करिष्येऽमुमित्ययम् ॥ संकल्प्यापि करोत्येव भूताविष्ट इवातुरः ॥ ९ ॥ इंद्रियाधिष्ठातृदेवा न स्वतंत्रा यथा वयम् ॥ धर्माधर्मात्मकं कर्म न स्वतंत्रं जडत्वतः ॥ १० ॥ तस्मात्केन प्रेरितं सद्विषयान्मनुते मनः ॥ कर्तुमुच्छ्वासनिश्वासौ प्राणः केन प्रणीयते ॥ ११ ॥ वाक्चक्षुश्श्रोत्रमुख्यानि प्रेरयेत्करणानि कः ॥ ईश्वरश्चेत्किमेकोऽसौ बहवोऽमीत्युतेर्यताम् ॥ १२ ॥ प्रवर्त्यानामनंतत्वाद्वैलक्षण्याच्च नैकता ॥ नैकमत्यं बहुत्वे स्याद्बहुराजकदेशवत् ॥ १३ ॥ उक्तदोषनिवृत्त्यर्थं गुरुर्वचनमब्रवीत् ॥ श्रोत्रस्य श्रोत्रमित्यादि तदर्थस्तु विविच्यते ॥ १४ ॥ अंतर्याम्येक एवेशः स च सर्वं नियच्छति ॥ अधीयंते पृथिव्यादौ स्थितं वाजसनेयिनः ॥ १५ ॥ स्थित्वा मनस्यांतरोऽस्माज्ज्ञायते मनसा न सः ॥ मनस्तस्य शरीरं स्यान्नियच्छत्यांतरो मनः ॥ १६ ॥ एवं श्रुतः स सर्वेषु प्राणवागादिवस्तुषु ॥ अंतः प्रविष्टः शास्ताऽयमिति श्रुत्यंतरं जगौ ॥ १७ ॥ सत्यं ज्ञानमनंतं यद्ब्रह्म वेदेषु वर्णितम् ॥ तदेव मायासंयोगादीश्वरत्वं प्रपद्यते ॥ १८ ॥

मायां तु प्रकृतिं विद्यान्मायिनं तु महेश्वरम् ॥ पराऽस्य शक्तिर्विविधा ता मायाशक्तयोऽखिलाः ॥ १९ ॥ मायाभिरीशो बहुधा भाति सर्वेषु वस्तुषु ॥ श्रोत्रशक्तिमुपादाय श्रोत्रं सृष्ट्वाऽत्र भात्यसौ ॥ २० ॥ येन शब्दः श्रूयते तच्छ्रोत्रं श्रोत्रत्व-मस्य यत् ॥ तस्येशशक्त्या सृष्टत्वाच्छ्रोत्रस्य श्रोत्रमीश्वरः ॥ २१ ॥ व्याकृताऽव्याकृताकारौ यौ श्रोत्रस्य तयोरिदम् ॥ श्रोत्रं व्याकृत आकारः शक्तिरव्याकृताभिधा ॥ २२ ॥ तच्छक्त्युपहितत्वेन ब्रह्मापि श्रोत्रमुच्यते ॥ शृणोत्यकर्ण इत्युक्तं श्रोत्रशक्तियुतत्वतः ॥ २३ ॥ षष्ठ्यंतं करणं तस्य प्रथमांतं प्रवर्तकम् ॥ मनसो मन इत्यादावयं न्यायः समीक्ष्यताम् ॥२४॥ एकत्वेऽपीश्वरस्येत्थं तच्छक्तीनां बहुत्वतः ॥ विलक्षणाऽनंतवस्तुप्रेरणं संभविष्यति ॥ २५ ॥ अक्षाधिष्ठातृदेवेषु जीवेष्वक्षेषु चेश्वरः ॥ अंतर्यामितया स्थित्वा नियच्छति यथातथम् ॥ २६ ॥ शक्तौ चिदाभासवत्यां स्थिता नियमनक्रिया ॥ तदधि-ष्ठानचैतन्ये नियंतृत्वं प्रकल्पितम् ॥ २७ ॥ नियंतृत्वोपाधिना यः परमात्मोपलक्षितः ॥ तमिंद्रियनिरोधेन धीराः पश्यंति योगिनः ॥ २८ ॥ अदर्शने त्वहंकारतादात्म्यं चिति कल्प्यताम् ॥ तादात्म्याध्यासतो जीवो भूत्वाऽसौ बंधमाप्नुयात् ॥२९॥ अध्यासवारिका बुद्धिर्येषां धीरास्त ईरिताः ॥ बंधान्मुक्त्वा वपुस्त्यक्त्वा ते स्युर्मरणवर्जिताः ॥ ३० ॥ ऐक्यभ्रांतिर्बंधकृ-त्स्यादहंकारचिदात्मनोः ॥ तद्विवेके कुतो बंधः शरीरं चात्मनः कुतः ॥३१॥ देहप्राणवियोगः स्यान्मरणे यस्य तौ नहि ॥ तद्वियोगः कथं तस्य चिदेकरसवस्तुनः ॥ ३२ ॥ बंधो देहो मृतिर्बोधमात्राच्चेत्संति नो तदा ॥ सर्वे बुध्वा निजात्मानं कृतकृत्याः कुतो नहि ॥ ३३ ॥ गुरूपदेशरहिता आत्मानं बोद्धुमक्षमाः ॥ चक्षुर्वागादयो यस्मान्न गच्छंति चिदात्मनि ॥३४॥ चक्षुर्न गच्छेन्नीरूपे वागवाच्यं कथं भवेत् ॥ अविकल्पमसंकल्पं गृहीतुं न मनोऽर्हति ॥ ३५ ॥ एवं सति कथं यूयं जानीथ

मनसेति चेत् ॥ आचार्यनिरपेक्षेण न विद्मो मनसा वयम् ॥ ३६ ॥ आचार्योऽपि कथं ब्रूयादवाच्यमिति चेद्यथा ॥ बोधयेदभिधावृत्त्या तं प्रकारं न वेद्म्यहम् ॥ ३७ ॥ षष्ठीगुणक्रियाजातिरूढयः शब्दहेतवः ॥ नात्मन्यन्यतमोऽमीषां तेनात्मा नाभिधीयते ॥ ३८ ॥ ईदृशं यूयमाचार्याच्छ्रुतवंतः कथं त्विति ॥ ब्रूषे चेच्छुश्रुमात्मानमतद्व्यावृत्तितो वयम् ॥ ३९ ॥ ज्ञातं चाज्ञातमित्येव जगद्द्वेधावभासते ॥ तस्योभयस्य व्यावृत्त्या परमात्मावशिष्यते ॥ ४० ॥ धीवृत्तिविषयीकृत्य यद्घटाद्यवभासयेत् ॥ विदितं तद्यत्र नो धीस्तत्स्यादविदितं खलु ॥ ४१ ॥ ज्ञाताज्ञाते साक्षिभास्ये स साक्षी भासते स्वयम् ॥ ज्ञाताज्ञातपरित्यागे साक्षिशेषो ह्यतिस्फुटः ॥ ४२ ॥ वेद्मीति यद्बलादात्थ न वेद्मीत्यपि यद्बलात् ॥ तदन्यनिरपेक्षं सद्भातीत्यस्मद्गुरोर्वचः ॥ ४३ ॥ अज्ञातज्ञातयोः साक्षी ब्रह्मेत्येवंविधा तु धीः ॥ अज्ञानं नाशयत्येव न ब्रह्म स्फोरयत्यसौ ॥ ४४ ॥ स्वतः स्फुरणरूपेऽस्मिन्किमन्यत्स्फुरणं भवेत् ॥ स्फोर्यत्वाभावतस्तस्य न मनोगम्यता भवेत् ॥ ४५ ॥ अवाङ्मनसगम्यं तदाचार्येणोपदिश्यते ॥ शिष्येण बुध्यते चेत्थं न किंचिन्नोपपद्यते ॥ ४६ ॥ यन्नाभिधीयते वाचा वाग्येन प्रेर्यते सदा ॥ ब्रह्म विद्धि तदेव त्वं न त्विदं यदुपासते ॥ ४७ ॥ उपासकास्तु सर्वज्ञसर्वशक्त्यादिशब्दतः ॥ वाच्यं स्वभिन्नं ध्यायंति न मुख्यं ब्रह्म तद्भवेत् ॥ ४८ ॥ स्फोर्यते मनसा यन्न स्फोरकं मनसस्तु यत् ॥ तद्ब्रह्म विद्धि न त्वेतद्यत्तु स्फोर्यमुपासते ॥४९॥ भावनाजन्यवृत्त्यैव स्फोर्यं ध्यायंत्युपासकाः ॥ उपासकेन दृश्यं तद्ब्रह्म मुख्यं कथं भवेत् ॥ ५० ॥ न दृश्यते चक्षुषा यच्चक्षुषो भासकं तु यत् ॥ तद्ब्रह्म विष्णुमूर्त्यादेर्न मुख्यब्रह्मताऽस्ति हि ॥ ५१ ॥ न श्रूयते यच्छ्रोत्रस्य साक्षी यद्ब्रह्म तद्भवेत् ॥ श्रुतं प्रणवनामादि न मुख्यब्रह्मतामियात् ॥ ५२ ॥ न प्रेर्यते यत्प्राणेन प्राणस्य प्रेरकं तु यत् ॥ तद्ब्रह्म न तु हंसाख्यमंत्रः

प्राणप्रचोदितः ॥ ५३ ॥ अन्यैरपींद्रियैर्गम्यं न यत्किंत्वक्षभासकम् ॥ ब्रह्म विद्धि तदेव त्वं न त्विदं यदुपासते ॥ ५४ ॥
सर्वप्रत्ययवेद्यं यत्सोपाधि ब्रह्म विद्यते ॥ उपासकात्पृथग्भूतं तदेवोपासते जनाः ॥ ५५ ॥ ब्रह्माभासमिदंरूपमुपेक्ष्यानिदमा-
त्मकम् ॥ मुख्यब्रह्मैव साक्ष्याख्यं ज्ञात्वा स्वानुभवं वद ॥ ५६ ॥ त्वत्कारुण्यात्सुष्ठु वेद ब्रह्माहमिति वक्षि चेत् ॥ अल्पं
वेत्सि न संपूर्णं ज्ञातृज्ञेयविभेदतः ॥ ५७॥ अखंडैकरसे तत्त्वे ज्ञातृत्वं प्रत्यगात्मनः ॥ देवस्य ब्रह्मतेत्येवं खंडनादल्पवेद-
नम् ॥ ५८ ॥ मीमांस्यमेव तेऽथापि भेदभ्रमनिवृत्तये ॥ मीमांसित्वा निश्चयं ते वदेत्युक्तस्तथाऽकरोत् ॥ ५९ ॥ भेदभ्रमो
निवृत्तोऽद्य यथाशास्त्रं विचारतः ॥ सुवेदेति न वेदेति द्वाभ्यां हीनं तु शेषितम् ॥ ६० ॥ स्वप्रकाशं तमात्मानं तथात्वेनैव
वेद्म्यहम् ॥ नान्यथाऽतो यथाशास्त्रं बुद्धं ब्रह्मेति निश्चयः ॥ ६१ ॥ सुवेदेत्यक्षविषये न वेदेत्यप्यभासिते ॥ वक्तुं युक्तं स्वयं
भाते कथं तद्युज्यते द्वयम् ॥ ६२ ॥ मध्येऽस्माकं हे सखायो ज्ञाताज्ञातत्ववर्जितम् ॥ ब्रह्मेति वेत्ति योऽसौ हि यथाशास्त्रं
विबुद्धवान् ॥ ६३ ॥ यल्लौकिकं वस्तु यच्च ब्रह्म तद्धि विलक्षणम् ॥ यस्यामतं तस्य मतं मतं यस्य न वेद सः ॥ ६४ ॥
लोके घटो मतो येन स घटज्ञ इतीर्यते ॥ येन मंत्रा मतं ब्रह्म न त्वसौ ब्रह्मविद्भवेत् ॥ ६५ ॥ मंतृमंतव्यरूपेण विविधत्वं
विजानता ॥ अविज्ञातं ब्रह्मतत्त्वमखंडैकरसात्मकम् ॥ ६६ ॥ विविधत्वमविज्ञाय यदखंडत्ववेदनम् ॥ तद्भवेद्ब्रह्मविज्ञानं
धीमद्भिर्बुध्यतां तथा ॥ ६७ ॥ ईदृशः प्रतिबोधो यस्तेन चेद्विदितं तदा ॥ मतं ब्रह्म भवेद्विद्वानमृतत्वं हि विंदते ॥ ६८ ॥
नित्यानित्यविवेकादियुक्तेन मनसा पुमान् ॥ वेदितुं लभते वीर्यं विद्यया विंदतेऽमृतम् ॥ ६९ ॥ देहे प्राणवियोगाख्यामृ-
तिरात्मनि कल्पिता ॥ अविद्यया विद्यया तु भ्रांतिः सा विनिवर्तते ॥ ७० ॥ नैव जन्मनि सर्वस्मिन्विद्यासौ सुलभाऽपि तु ॥

शिष्यलक्षणसंपूर्णजन्मन्येव हि लक्ष्यते ॥ ७१ ॥ ईश्वरानुग्रहाच्छांतिदांत्यादिगुणसंयुतम् ॥ जन्म चेल्लभ्यते तस्मिन्विद्यया मोक्षमाप्नुयात् ॥ ७२ ॥ नावेदि चेदिहालस्याद्धिनष्टिर्महती भवेत् ॥ कदाचिज्जन्म पश्वादिरूपं स्यादिति वेत्ति कः ॥ ७३ ॥ तस्माच्छास्त्राधिकारेण युक्तं विप्रादिजन्म चेत्॥ लभ्यमालस्यरहितो विद्यादात्मानमद्वयम् ॥ ७४॥ नानात्मत्वभ्रमोच्छित्त्यै तत्तद्देहेष्ववस्थितम् ॥ स्वात्मत्वेनैव निश्चित्य धीरा यांति कृतार्थताम् ॥ ७५॥ मायया दृश्यते लोको येऽस्मात्प्रेत्य स्थिताः परे ॥ न तेषां जन्ममरणे विद्येते कर्हिचित्कचित् ॥ ७६ ॥ ईश्वरानुग्रहादेव भवेदद्वैतवासना ॥ नान्यथेति विवक्षित्वा काचिदाख्यायिकोच्यते ॥ ७७॥ देवार्थमीश्वरो युद्धे विजयं कुरुते सदा ॥ अज्ञात्वाऽनुग्रहं देवा जयगर्वं प्रपेदिरे ॥ ७८ ॥ जयः स्वकीय इत्येवं देवाभिप्रायमीश्वरः ॥ ज्ञात्वा देवान्बोधयितुं तेषां प्रादुर्बभौ पुनः ॥ ७९ ॥ देवाः सभासदो दृष्ट्वा वपुरैशमलौकिकम् ॥ किमेतदिति विज्ञातुं प्रेरयंताग्निमंतिके ॥ ८० ॥ समागतं वह्निमीशः को भवानिति पृष्टवान् ॥ जात-वेदोऽग्निनामाऽहमिति गर्वितवानसौ ॥ ८१ ॥ त्वयि किं वीर्यमित्याह गर्वं भंक्तुं परेश्वरः ॥ अग्निः सर्वं दहामीति वाक्यं गर्वादवोचत ॥ ८२ ॥ स्वदत्तां शक्तिमाहृत्य दहेति तृणमित्यमुम् ॥ उवाचेशः सोऽपि दग्धुं न शशाकैव तत्तृणम् ॥ ८३ ॥ अग्निवद्वायुरप्यत्र गर्वे भग्ने निवृत्तवान् ॥ निर्गर्वमिंद्रं दृष्ट्वेशः परीक्षायै तिरोभवत् ॥ ८४ ॥ इंद्र ईशप्रसादार्थी तस्थावूर्ध्वं विलोकयन् ॥ अनुग्रहीतुमिंद्रं तमुमारूपोऽभवद्धरः ॥ ८५ ॥ देवि दृष्टं पुरा देवैः किं तद्ब्रूहीति पृष्टवान् ॥ तद्ब्रह्मानुग्रहात्त-स्य जयोऽभूदित्युवाच सा ॥ ८६ ॥ उत्कृष्टा अग्निवाय्विंद्रा ईषत्संभाषणादमी ॥ तेषामपींद्रः पुण्यात्माऽनुग्रहोऽप्यधिको यतः ॥ ८७॥ ईशानुग्रहसिद्ध्यर्थं ब्रह्मोपास्यं मुमुक्षुभिः ॥ तच्चाधिदैवमध्यात्ममधिभूतमुपास्यताम् ॥ ८८ ॥ आविर्भावति-

रोभावौ विद्युद्वद्ब्रह्मणि स्थितौ ॥ ततो विद्युदुपाध्येतद्ब्रह्म स्यादधिदैवतम् ॥ ८९ ॥ मनोऽध्यात्ममुपाधि स्यात्स्मृतिसंकल्प-
संयुतम् ॥ तद्वन्नेति ब्रह्म नाम तन्नामकमुपास्यताम् ॥ ९० ॥ यत्तैः संभजनीयं तद्वनेत्तद्वदनामकम् ॥ तथैवोपासितं ब्रह्म
दद्यादाचार्यसंपदम् ॥ ९१ ॥ तदुपासकमीशानुगृहीतं ब्रह्मवेदिनम् ॥ वांछंति विद्यां ब्रूहीति भक्तिमंतोऽखिला जनाः ॥ ९२ ॥
हे शिष्य ब्रह्मविद्या ते कथिताऽत्यंतविस्तरात् ॥ श्रोत्रस्य श्रोत्रमित्यादेस्तद्विद्यासाधनं शृणु ॥ ९३ ॥ वेदाः षडंगसहिता अग्नि-
होत्रादि कर्म च ॥ कृच्छ्रादिकं तपो दांतिस्तैर्विद्या प्रतितिष्ठति ॥ ९४ ॥ यत्सत्यं बाधरहितं तद्विद्यायतनं खलु ॥ साधनैः
साधिता विद्या सत्येऽस्मिन्पर्यवस्यति ॥ ९५ ॥ अज्यर्ते सुष्ठु यन्मुक्तिपदं तत्स्वर्ग उच्यते ॥ अनंतो नाशराहित्याज्ज्येष्ठः
सर्वोत्तमत्वतः ॥ ९६ ॥ मुख्याधिकारिणः प्रष्टुः शिष्यस्य ब्रह्मबोधनम् ॥ ससाधनं सदाचार्य एवमत्रोपदिष्टवान् ॥ ९७ ॥
विद्यामेतां वेद योऽसौ पाप्मानं प्रतिबंधकम् ॥ अपहत्य विमुक्त्याख्ये स्वर्गेऽस्मिन्प्रतितिष्ठति ॥ ९८ ॥ अवाङ्मनसगम्यत्वमुप-
देशश्च वेदनम् ॥ अविरोधेन तत्सर्वं विस्पष्टमिह वर्णितम् ॥ ९९ ॥ विद्या तलवकाराणां शाखायां श्रूयते स्फुटम् ॥ तद्व्याख्यानेन
संतुष्याद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १०० ॥ इति श्रीविद्यारण्यविरचिते अनु० तलवकारविद्याप्रकाशो नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥
अथर्वणे तापनीये उत्तरस्मिन्प्रजापतिः ॥ देवानबूबुधन्मंत्रराजप्रणवमार्गतः ॥ १ ॥ मंत्रराजं पूर्वतापनीयं श्रुत्वा तदा
धिया ॥ ध्यायंतः सगुणं ब्रह्म देवा धीशुद्धिमाप्नुवन् ॥ २ ॥ ततस्ते निर्गुणं ब्रह्म पप्रच्छुः शुद्धबुद्धयः ॥ अणोरणीयान्यः
प्रत्यङ् प्रणवे तं तदा प्रभो ॥ ३ ॥ परमाणोर्योगिनेत्रगम्यं रूपं यदस्ति तत् ॥ प्रतीचो नास्त्यतः प्रत्यङ्णीयान्परमाणुतः
॥ ४ ॥ ॐकारो वाचकस्तस्य प्रतीकं वेति हि श्रुतम् ॥ ॐकारेणात्मनो ध्यानं वदास्मभ्यं सविस्तरम् ॥ ५ ॥ श्रूयता-

मयमोंकारो निःशेषजगदात्मकः ॥ इति ध्यात्वा ब्रह्म सर्वमात्मा ब्रह्मेति वै स्मरेत् ॥ ६ ॥ यदोंकारस्य सार्वात्म्यं ध्यानायैतन्न वस्तुतः ॥ यद्ब्रह्मणस्तु सार्वात्म्यं वस्तुतोऽप्येतदीक्ष्यताम् ॥ ७॥ ब्रह्म स्यात्सच्चिदानंदरूपं सर्वेषु वस्तुषु ॥ विद्यंते सच्चिदानंदा इति ह्यूर्ध्वं प्रवक्ष्यते ॥ ८ ॥ देहेंद्रियादिसाक्षी य आत्माऽस्मिन्ब्रह्मरूपताम् ॥ सच्चिदानंदरूपत्वादसंसारिणि युज्यते ॥ ९ ॥ देहाद्युपाधिसंबंधात्संसारित्वं चिदात्मनः ॥ स्वतः सोऽयमसंसारी ब्रह्मत्वं युज्यते ततः ॥ १० ॥ ॐमित्युच्चारयन् ध्याता स्वात्मानं ब्रह्मणा सह ॥ एकीकृत्य पुनर्ब्रह्माप्येकीकुर्यात्तथात्मनः ॥ ११ ॥ तथा हंसः सोऽहमिति व्यतिहारोऽत्र लक्ष्यते ॥ विचिंत्यान्योऽन्यतादात्म्यं तथैवानुभवेदिदम् ॥ १२ ॥ बुद्धिस्तदाकृतिं कृत्वा यावन्नैश्चल्यमाप्नुयात् ॥ तावद्भवेदनुभवो जरामरणवर्जिते ॥ १३ ॥ चलितानुभवाद्बुद्धिर्बहिश्चेद्गंतुमुद्यता ॥ तदा बाह्यनिवृत्त्यर्थं कुर्यादारोपसंहृती ॥ १४ ॥ स्थूलं सूक्ष्मं कारणं च शरीरत्रयमात्मनि ॥ माययाऽऽरोपितं ध्यात्वा बोधाल्लीनमिति स्मरेत् ॥ १५ ॥ तदाऽप्योंकारमुच्चार्य नादांते निर्विकल्पकम् ॥ चित्तं कृत्वा यथाशक्ति स्वात्मतत्त्वे स्थिरो भवेत् ॥ १६ ॥ निर्गते तु पुनश्चित्तेऽधिदैवाध्यात्मभेदतः ॥ यद्देहत्रयमस्त्येतदभेदेनैव चिंतयेत् ॥ १७ ॥ अंडसूत्राव्याकृताख्या देहाः स्युरधिदैवतम् ॥ पिंडलिंगाज्ञानरूपमध्यात्मं वपुषां त्रयम् ॥ १८ ॥ स्थूलसूक्ष्मैक्यरूपत्वमुभयत्र क्रमात्त्रिषु ॥ अस्ति साम्यमभेदोऽत उभयोरिह चिंत्यताम् ॥ १९ ॥ विराड्ढिरण्यगर्भेशा अधिदैवं हि देहिनः ॥ विश्वश्च तैजसः प्राज्ञो ह्यध्यात्ममपि देहिनः ॥ २० ॥ स्थूलसूक्ष्मानंदभुजः क्रमात्ते देहिनस्त्रयः ॥ एतत्सर्वं स्फुटीकर्तुं चतुष्पात्प्रविविच्यते ॥ २१ ॥ इंद्रियैर्विषयज्ञानं यत्तज्जागरितं भवेत् ॥ तत्र स्थित्वा जगत्स्थूलं वेत्त्यात्मा तत्तदिंद्रियैः ॥ २२ ॥ शिरश्चक्षुर्मुखं प्राणो मध्यं बस्तिस्ततोऽप्यधः ॥

इत्यंगसप्तकं वैश्वानरोपास्तिश्रुतौ श्रुतम् ॥ २३ ॥ ज्ञानकर्मेंद्रियप्राणभेदाः पंचदशेरिताः ॥ चतुर्विधांतःकरणं मुख्यान्ये-
कोनविंशतिः ॥ २४ ॥ स्थूलमिंद्रियगम्यं यत्तद्भुंक्तेऽसौ चतुर्विधः ॥ जागरे जागरस्वप्नसुप्तितुर्याख्यभेदतः ॥ २५ ॥
जागरो व्यवहारोऽक्षैः स्वप्नो मानसचिंतनम् ॥ तूष्णींस्थितिः सुषुप्तिः स्यात्तृप्तत्वं तुर्यमुच्यते ॥ २६ ॥ अध्यात्ममधिदैवं च
विश्ववैश्वानराभिधः ॥ ईदृशः प्रथमः पाद आत्मनः स्याच्चतुष्पदः ॥ २७ ॥ इंद्रियाणामुपरमे धिया जागरवासनाम् ॥
सूक्ष्मां जानन्वासनात्मा सप्तांगादियुतो भवेत् ॥ २८ ॥ स्पष्टस्मृतिरविस्पष्टस्मृतिरस्मृतिरित्यपि ॥ स्वप्नभेदाः स्वप्नमध्ये
जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तयः ॥ २९ ॥ स्वप्नेऽपि तुर्यं तृप्तत्वं जाग्रतीवानुभूयते ॥ हिरण्यगर्भोऽधिदैवमध्यात्मं तैजसाभिधः ॥ ३० ॥
द्वितीयः पाद एष स्यादात्मनोऽस्य चतुष्पदः ॥ धियो लये सुषुप्तिस्थ एकोऽभूद्द्वैतलोपनात् ॥ ३१ ॥ धीवृत्तिरूपाः प्रज्ञास्ता
एकीभावमुपागताः ॥ दुःखहान्यानंदमयो भुंक्ते ब्रह्मसुखं तदा ॥ ३२ ॥ अविद्यावृत्त्यवच्छिन्नं चैतन्यं भोगसाधनम् ॥
सुषुप्तौ चतुरात्मत्वं जागरादिविभेदतः ॥ ३३ ॥ तंद्र्यामध्यापयेद्वाचा तदा स्यात्सुप्तिजागरः ॥ ध्यानाभ्यासस्तु यस्तंद्र्यां सुप्तिः
स्वप्नः स उच्यते ॥ ३४ ॥ गाढनिद्रः सुप्तसुप्तिः सुप्तितुर्यं सुखोद्भवः ॥ अध्यात्मं प्राज्ञ एवं स्यादधिदैवं तथेश्वरः ॥ ३५ ॥
तृतीयः पाद इत्युक्त आत्मनोऽस्य चतुष्पदः ॥ पादत्रयमिदं मायामात्रं स्यान्न तु तात्त्विकम् ॥ ३६ ॥ सुषुप्तिस्वप्ननामभ्यां
तत्त्वविद्वक्ति तत्त्रयम् ॥ तत्त्वावृते सुप्तसुप्तं स्वप्नता त्वन्यथेक्षणात् ॥ ३७ ॥ पादत्रयेणावृताऽसौ चिदेकरसताऽऽत्मनः ॥
अथ पादश्चतुर्थो यश्चतुरात्मा स पूर्ववत् ॥ ३८ ॥ तुरीयाऽवसितत्वं तु भवेत्पादचतुष्टये ॥ ओताऽनुज्ञात्रनुज्ञाविकल्पश-
ब्दैरुदीरिताः ॥ ३९ ॥ तुरीयपादगा भेदास्तत्स्वरूपं विविच्यते ॥ ब्रह्मणो गुरुशास्त्राभ्यां बुध्वा सर्वात्मतां ततः ॥ ४० ॥

सर्ववस्तुष्वनुस्यूतं पश्यन्नोता भवेदयम् ॥ इंद्रियाणि निरुध्याहं ब्रह्मेति ब्रह्मतात्मनि ॥ ४१ ॥ येनानुज्ञायते सोऽयमनु-
ज्ञातेति कथ्यते ॥ ज्ञातृत्वं तु निराकृत्य चिदेकरसशेषता ॥ ४२ ॥ अनुज्ञेत्युच्यते मुक्तिरविकल्प इतीर्यते ॥ विद्वज्जाग-
रणस्वप्नसुप्तितुर्याऽभिधा इमाः ॥ ४३ ॥ अवस्थास्तिस्र एतास्तु मायालेशेन संयुताः ॥ निःशेषमायाहीनोऽयमविकल्पो
भवत्यथ ॥ ४४ ॥ अतद्व्यावृत्तिरूपेण तस्यादेशोऽत्र वर्ण्यते ॥ जाग्रत्स्वप्नांतरालानि विद्याविद्ये सुषुप्तकम् ॥ ४५ ॥
न स्थूलप्रज्ञमित्याद्यैः क्रमात्षड्भिर्निवार्यते ॥ न चक्षुरादिभिर्दृश्यैर्न प्राणैर्व्यवहारभाक् ॥ ४६ ॥ नापि कर्मेंद्रियैर्ग्राह्यं
नानुमेयं च लक्षणात् ॥ न चिंत्यं मनसा नैव शब्दैश्च व्यपदिश्यते ॥ ४७ ॥ स्वप्रकाशात्मसारत्वान्नापि शक्याऽस्य
शून्यता ॥ स्थूलप्रज्ञादिरूपो यः प्रपंचः स्वात्मनः पृथक् ॥ ४८ ॥ तत्कृतैर्बहुविक्षेपैरात्मनो दुःखितेति चेत् ॥ प्रपंचः कल्पि-
तस्तत्त्वबोधेनैवोपशाम्यति ॥ ४९ ॥ ततः शिवं दुःखहीनं सर्वविक्षेपशांतितः ॥ पादं चतुर्थं मन्यंते वस्त्वद्वैतमिहोच्यते ॥ ५० ॥
मतिरेव बुभुत्सूनां न त्वद्वैते चतुर्थता ॥ यदद्वैतं स एवात्मा ज्ञेयो जिज्ञासुना स हि ॥ ५१ ॥ तुर्यपादे त्रयं त्यक्त्वा
तुर्ये तुर्योऽवबुध्यताम् ॥ मायित्वादीश्वरोऽप्यत्र ग्रस्तः स्यादवबोधतः ॥ ५२ ॥ इत्थं योगविवेकौ द्वौ प्रथमे खंड ईरितौ ॥
चित्तभ्रमणरूपस्य संसारस्य प्रशांतये ॥ ५३ ॥ योगो विवेक इत्युक्तौ प्रकारौ श्रुतिसंमतौ ॥ असाध्यः कस्यचिद्योगः

---

१ अथायमादेशो न स्थूलप्रज्ञं न सूक्ष्मप्रज्ञं नोभयतःप्रज्ञं न प्रज्ञं नाप्रज्ञं न प्रज्ञानघनमदृष्टमव्यवहार्यमलक्षणमलिंगमचिंत्यमव्यपदेश्यमेकात्म्यप्रत्ययसारं प्रपंचोपशमं शांतंशिवंमद्वैतं चतुर्थं मन्यन्ते स आत्मा स विज्ञेयः ।

कस्यचिज्ज्ञाननिश्चयः ॥५४॥ प्रकारौ द्वौ ततः प्रोक्तौ सर्वानुग्रहकाम्यया ॥ आदौ द्वितीयखंडस्य सच्चिदानंदतात्मनः ॥५५॥ विविच्यते नित्यसत्ता गम्यते ह्यनुवृत्तितः ॥ व्यभिचारे जागरादेर्यत्सदव्यभिचारि तत् ॥ ५६ ॥ आनंदैकरसं नित्यमिति सत्त्वं विवेचितम् ॥ चक्षुःश्रोत्रादयः सर्वे मदीया इति भासिताः ॥ ५७ ॥ भाताऽसौ चक्षुरादिभ्यो द्रष्टाऽन्यश्चेतनो भवेत् ॥ द्रष्टेति दृष्टिकर्तृत्वमहंकारेण कल्पितम् ॥ ५८ ॥ दृङ्मात्रत्वेन साक्ष्यात्मा विकाररहितत्वतः ॥ आनंदघन आत्माऽसौ पर-प्रेमास्पदत्वतः ॥ ५९ ॥ मा न भूवं सदा सम्यग्भूयासमिति हीक्ष्यते ॥ सच्चिदानंदैकरसो भात्यस्माद्दृश्यतः पुरा ॥ ६० ॥ सर्वेषु व्यवहारेषु निर्विकल्पं स्फुरेत्पुरः ॥ तमेष भांतमन्वेति तद्भासा भास्यते जगत् ॥ ६१ ॥ इति श्रुत्यंतरे प्रोक्तः परमात्मा पुरा स्फुरन् ॥ अखंडैकरसः सोऽयं जरामरणवर्जितः ॥ ६२ ॥ इत्यात्मानं विविच्याथ युंजीत प्रणवेन तम् ॥ चतुर्णां जागरादीनां प्रत्येकं चतुरात्मता ॥६३॥ पूर्वमुक्ता यथा तद्वदकारादिषु कल्पयेत् ॥ आधारादुत्थितो वायुर्नाभिहृत्कंठगो बहिः ॥ ६४ ॥ निर्गच्छन् जनयेच्छब्दं सोऽपि स्थानैश्चतुर्विधः ॥ संज्ञाः परेति पश्यंती मध्यमा वैखरीति च ॥ ६५ ॥ आगमोक्ता वैखरी तु श्रूयते मुखनिर्गता ॥ वाचः पदानि चत्वारि त्रीणि गूढानि विग्रहे ॥६६॥ तुर्यं मर्त्या वदंतीति प्राह मंत्रोऽप्यतिस्फुटम् ॥ वैखर्याद्याः परांतास्तु शब्दभेदाः क्रमादमी ॥६७॥ स्थूलसूक्ष्मौ बीजसाक्षिणावित्येव श्रुतीरिताः ॥ निवृत्तिश्च

---

१ तं वा एतमात्मानं जाग्रत्यसुप्तमसुषुप्ते जाग्रतमसुषुप्तं सुषुप्ते जाग्रतमस्वप्नं तुर्येऽजाग्रतं स्वप्नमव्यभिचारिणं नित्यानंदसदैकरसं ह्येव चक्षुषो द्रष्टा श्रोत्रस्य द्रष्टा वाचो द्रष्टा मनसो द्रष्टा बुद्धेर्द्रष्टा प्राणस्य द्रष्टा तमसो द्रष्टा सर्वस्य द्रष्टा ततः सर्वस्मादन्यो विलक्षणश्चक्षुषः साक्षी श्रोत्रस्य साक्षी वाचो मनसः साक्षी बुद्धेः साक्षी प्राणस्य साक्षी तमसः साक्षी सर्वस्य साक्षी ततोऽविक्रियो महाचैतन्योऽस्मात्सर्वस्मात्प्रियतमानंदघनं ह्येवमस्मात्सर्वस्मात्पुरतः सविभातमेकरसमेवाजरममृतमभयं ब्रह्मैव ।

प्रतिष्ठा च विद्या शांतिश्च वै कलाः ॥ ६८ ॥ अकारेऽस्मिंश्चतुर्भेदे जागरं तु चतुर्विधम् ॥ ध्यायेत्साम्यं तयोराप्तिरादित्वं चेति चिंतयेत् ॥ ६९ ॥ जागरेऽक्षैर्व्याप्तिरस्ति व्याप्तोऽकारः कखादिषु ॥ आदित्वं लोकतः सिद्धं जागराकारयोर्द्वयोः ॥ ७० ॥ स्थूलसूक्ष्मत्वादिसाम्यं तद्भेदानां क्रमाद्भवेत् ॥ फलं यथागुणं ध्याने भवेत्सर्वत्र कामिनः ॥ ७१ ॥ अकारं जागरोऽप्येतमुकारे संहरेत्तथा ॥ उकारं च मकारे तमोंकारे नादरूपिणि ॥ ७२ ॥ अथ तुर्यं चतुर्भेदमीशग्रासादिनामकम् ॥ ध्यायेन्महेश्वरोऽमायी यस्तमोऽतो ग्रसत्ययम् ॥ ७३ ॥ कालाग्निसूर्यः संहारकाले स्वैस्तीव्ररश्मिभिः ॥ तिरस्कुर्याज्जगत्तत्तु लेशाद्भाति यथातथा ॥ ७४ ॥ ओतोऽयं सच्चिदानंदैर्नामरूपे जगद्गते ॥ तिरस्कुर्यात्ते तु लेशमात्रे भातः क्वचित्क्वचित् ॥ ७५ ॥ यथा सूर्यस्तमः सर्वं प्रकाशीकुरुते तथा ॥ अनुज्ञाता जगत्सर्वं स्वात्ममात्रं करोति हि ॥ ७६ ॥ दाह्यं दग्ध्वा यथा वह्निर्निर्व्यापारोऽवशिष्यते ॥ अनुज्ञैकरसस्तद्वच्चिन्मात्रः परिशिष्यते ॥ ७७ ॥ अवाङ्मनसगम्योऽयमविकल्पश्चतुर्विधः ॥ तुर्यपादं चतुर्भेदे नांदे संचिंतयेत्क्रमात् ॥ ७८ ॥ सर्वस्य जगतो वस्तु तत्त्वं यन्निर्विकल्पकम् ॥ तदात्मेति समाधाय चित्तं तस्मिन्भवेद्धि तत् ॥ ७९ ॥ अथवा मंत्रराजे धीः समाधेयात्मवाचिनि ॥ सर्वसंहारशक्त्याद्या अर्था उग्रादिशब्दगाः ॥ ८० ॥ आत्मानं मंत्रराजेन ध्यायन्ब्रह्मतया पुमान् ॥ ब्रह्मरूपो नृसिंहः स्याद्योगः शुद्धधियो ह्यहम् ॥ ८१ ॥ विवेकयोगौ संप्रोक्तौ द्वितीये खंड आत्मनः ॥ प्रणवे मंत्रराजे च द्विविधो योग ईरितः ॥ ८२ ॥ तृतीयमंत्रराजस्य प्रणवस्यात्मनोऽपि च ॥ एकीकारेण यद्ध्यानं तत्सम्यगभिधीयते ॥ ८३ ॥ पृथिव्याद्यात्मकोंकारः पाद उग्रादिकोऽपि च ॥ परापश्यंत्यादिरूपः सोऽयं

१ ॐकारे ।

विश्वश्चतुर्विधः ॥८४॥ तैजसप्राज्ञतुर्याश्च तथा ध्यात्वोपसंहरेत् ॥ असौ प्रपंचहीनः स्यादविकल्पे स्थिरः पुमान् ॥ ८५ ॥
ज्ञश्चिन्मात्रोऽमृतो नित्यो हुतसंविदवृत्तिकः ॥ शुद्धो भ्रांतिविहीनत्वात्संविष्टोऽयमविक्रियः ॥८६॥ प्राणायामेन निर्विघ्नोऽनु-
भवेदीदृशात्मताम् ॥ प्राणाधीनां मनोवृत्तिः प्राणरोधेन शाम्यति ॥८७॥ निर्विकल्पधिया पश्येज्जगत्स्वात्मतया तदा ॥ ध्याने
प्रपंचं संत्यज्य ब्रह्मरूपेण तिष्ठति ॥ ८८ ॥ अन्यो देवोऽहमप्यन्य इति द्वैतस्य वासना ॥ दृढा चेत्तादृशी देवपूजोपास्तिर-
थोच्यते ॥८९॥ योऽस्मिन्खंडे वर्णितोऽसौ संकल्पः पूज्य इष्यते ॥ षट् तु स्थानानि देहेऽस्मिन्पूजाधाराः प्रकीर्तिताः ॥ ९० ॥
आधारनाभिहृदयभ्रूमध्यद्वादशांतकाः ॥ षोडशांतश्च तेऽष्वग्निब्रह्माद्यानर्चयेत्क्रमात् ॥ ९१ ॥ यश्चतुर्भेद ओताद्यैः सो-
ऽमृतो निरुपाधिकः ॥ उपाधीनां बोधबाधादविकल्पोऽवशेषणात् ॥ ९२ ॥ सोऽविकल्पः सर्वमयस्तस्मिन्सर्वाधिरोपणात् ॥
ये जागरादयो भेदाश्चत्वारस्तेऽत्र कल्पिताः ॥९३॥ परिवारा मंत्रराजे माहाचक्रे प्रकीर्तिताः ॥ पृथिव्याद्याः सप्तसप्त भेदा
मात्रास्त्विह श्रुताः ॥ ९४ ॥ परिवारेण संयुक्तं चतुःसप्तात्मकं प्रभुम् ॥ नृसिंहमग्निरूपं तं मूलाधारे विचिंतयेत् ॥ ९५ ॥
भूम्यादिभिः सप्तविधं स्थूलाद्यैश्च चतुर्विधम् ॥ अकाररूपं ब्रह्माणमेतं नाभौ विचिंतयेत् ॥ ९६ ॥ हृदि विष्णुमुकारेण
भ्रूमध्ये च मकारतः ॥ रुद्रं नादेन सर्वेशं द्वादशांतेऽग्निवत्स्मरेत् ॥ ९७ ॥ चतुःसप्तात्मकोऽमायी सर्वेशो ह्यनुपाधिकः ॥
षोडशांते सुखं ध्यायेच्चतुःसप्तात्मलक्षितम् ॥९८॥ तेनानंदामृतेनाधःस्थितास्ताः पंच देवताः ॥ व्याप्ताश्चतुर्विधाः स्थूला-
दिभिरित्येव चिंतयेत् ॥९९॥ उपचारैरागमोक्तैर्देवास्तान्मनसार्चयेत् ॥ ब्रह्मादिमूर्तिभेदेन तथैक्येनापि पूजयेत् ॥ १०० ॥
भक्ष्यभोज्यैर्लेह्यचोष्यैरित्येतैरुपहारयेत् ॥ गुरुश्रुत्युक्तमार्गेण पूजयित्वा यथाविधि ॥ १ ॥ मूर्तिं तेजसि संहृत्य तेजश्चा-

त्मनि संहरेत् ॥ सूत्रे विराजं संहृत्य सूत्रमव्याकृते च तत् ॥ २ ॥ अविकल्पे तत्र चित्तं समाधाय स्थिरो भव ॥ पूज्य-
पूजकयोर्भेदवासना यस्य हीयते ॥ ३ ॥ चतुर्थखंडे योगोऽस्य धीविश्रांत्यै निगद्यते ॥ नादस्तुरीय ॐकारस्तस्यांते
स्फुरदद्वयम् ॥४॥ मंत्रराजेन साम्यं तैः पादैर्नत्वा प्रसादयेत् ॥ प्रणवात्मतया ध्यात्वाऽहमित्यात्मतया स्मरेत् ॥ ५ ॥
यावन्निश्चलता तावत्स्थित्वोर्ध्वं चिंतयेत्पुनः ॥ कृत्स्नमंत्रेण नत्वोमित्युच्चार्यांते स्थिरो भवेत् ॥ ६ ॥ ध्यात्वोंकारं पुनर्मंत्रा-
न्महावाक्यादनुस्मरेत् ॥ मंत्रेण वा केवलेन नृसिंहेति पदेन वा ॥ ७ ॥ संस्मृत्याखंडवाक्यार्थं युंजीतोंकारमंत्रयोः ॥ संस्तभ्य
चित्ते स्वात्मानं गुणत्रयविवर्जितम् ॥ ८ ॥ ब्रह्मादिकानकाराद्यैः संयोज्यात्मनि संहरेत् ॥ तेषां तु कारणाविद्यां बाधित्वा
वस्तुतोऽसतीम् ॥९॥ कृत्वा चिद्भक्षितां वीरः संस्मरन्निर्भयो भवेत् ॥ ब्रह्मादीन्मंत्रराजस्य पादैश्चिद्रूपतां नयेत् ॥ १० ॥
अविद्याविनिवर्त्यैष नृसिंहः स्वयमुद्बभौ ॥ योगांतरं पंचमेऽस्मिन् षष्ठे स्पष्टमुदीर्यते ॥ ११ ॥ अकारार्थं मंत्रराजपदार्थैर्यो-
जयेत्क्रमात् ॥ चतुर्मूर्त्यात्मकैर्योगैरविकल्पांतकैरपि ॥ १२ ॥ चतुर्दशभिरेकेनाप्यजस्रं प्रयतो वसेत् ॥ उग्रे वीरे महाविष्णा-
वुज्ज्वले सर्वतोमुखे ॥ १३ ॥ नृसिंहे भीषणे भद्रे मृत्युमृत्यौ न मय्यजा ॥ भाति हिंसाकरी माया न मय्यस्ति चिदात्मनि
॥ १४ ॥ नमामीति पदाद्ब्रह्माभिन्नतामनुचिंतयेत् ॥ ईदृग्योगी स्यादकामः[१] काम्यमस्य न संभवेत् ॥ १५ ॥ निष्कामोऽसौ
लौकिकानां कामानां विनिवृत्तितः ॥ काम्य आत्माऽपि बोधाप्तः किमन्यत्काम्यते पुनः ॥ १६ ॥ उत्क्रामंति न तत्प्राणा लीयंते
तु परात्मनि ॥ ब्रह्मैव सन्पुराप्येष ब्रह्माप्नोत्यवबोधतः ॥ १७ ॥ तथोंकारमकारं च योज्यौ मंत्रपदेष्वतः ॥ अस्मिन्खंडे त्रयो

१ आत्मैव नृसिंहो देवो ब्रह्म भवति य एवं वेद सोऽकामो निष्काम आप्तकाम आप्तकामो न तस्य प्राणा उत्क्रामंत्यत्रैव समवलीयंते ब्रह्मैव सन्ब्रह्माप्येति ।

योगा धीविश्रांत्यै प्रकीर्तिताः ॥ १८ ॥ षष्ठे खंडेऽथ विद्यायाः साधनान्यखिलान्यपि ॥ जीवन्मुक्त्यवसायीनि संगृह्यंते ह्यतिस्फुटम् ॥ १९ ॥ विषयासंगरूपो यः पाप्मासावासुरत्वतः ॥ विद्येच्छां प्रतिबध्नाति सोऽयमादौ निवर्त्यताम् ॥ २० ॥ रजस्तमोवृत्तयो या लोभमोहादयो हृदि ॥ क्रूरत्वादसुरास्ते स्युर्देवाः स्युः सत्ववृत्तयः ॥ २१ ॥ सत्वात्संजायते ज्ञानं रजसो लोभ एव च ॥ प्रमादमोहौ तमसो भवतोऽज्ञानमेव च ॥ २२ ॥ अर्थावुग्रादिशब्दानां यौ प्रोक्तौ तापनीययोः ॥ सगुणागुणभेदेन तद्ध्यानादसुरान् जयेत् ॥ २३ ॥ त्यक्त्वा रजस्तमोवृत्ती सात्विकीं वृत्तिमाश्रिता ॥ धीश्चिदानंदमात्मानं ध्यायंती तन्मयी भवेत् ॥ २४ ॥ ततो ध्यातृध्येयभेदनिवृत्त्यै मंत्रराजतः ॥ तुर्यातुर्यमनुस्मृत्य समाधिः प्रणवे भवेत् ॥ २५ ॥ मंत्रार्थे प्रणवं दीर्घमुक्त्वा चित्तं विलापयेत् ॥ अमूर्तमद्वयं ब्रह्मानुभवन्वर्तते तदा ॥ २६ ॥ ईदृक् समाधिविज्ञानां शांत्यै पुत्रैषणादिकम् ॥ त्यक्त्वा चित्तं समाधाय जीवन्मुक्तः सुखी भवेत् ॥ २७ ॥ अकारादिषडंगेषु संयोज्यासंगमद्वयम् ॥ मंत्रार्थमपि संयोज्य ह्यकारादीनुपेक्षते ॥ २८ ॥ खंडेऽथ सप्तमे योगाः प्रवक्ष्यंते पुनस्त्रयः ॥ तेषामन्यतमेनाऽसौ विद्वान्कालं नयेत्पुमान् ॥ २९ ॥ अकारार्थमजत्वाद्यैश्चिंतयेद्बुद्धिसाक्षिणम् ॥ उत्कर्षाद्यैरुकारार्थं मंत्रदेवं विचिंतयेत् ॥ ३० ॥ अनूद्य साक्षिणं प्रोक्तं मंत्रदेवत्वमस्य तत् ॥ उत्कृष्टत्वादिभिः शब्दैः पंचभिश्चिंतयेत्तथा ॥ ३१ ॥ उत्तरैः पंचभिर्देवमनूद्य परमात्मताम् ॥ मह-

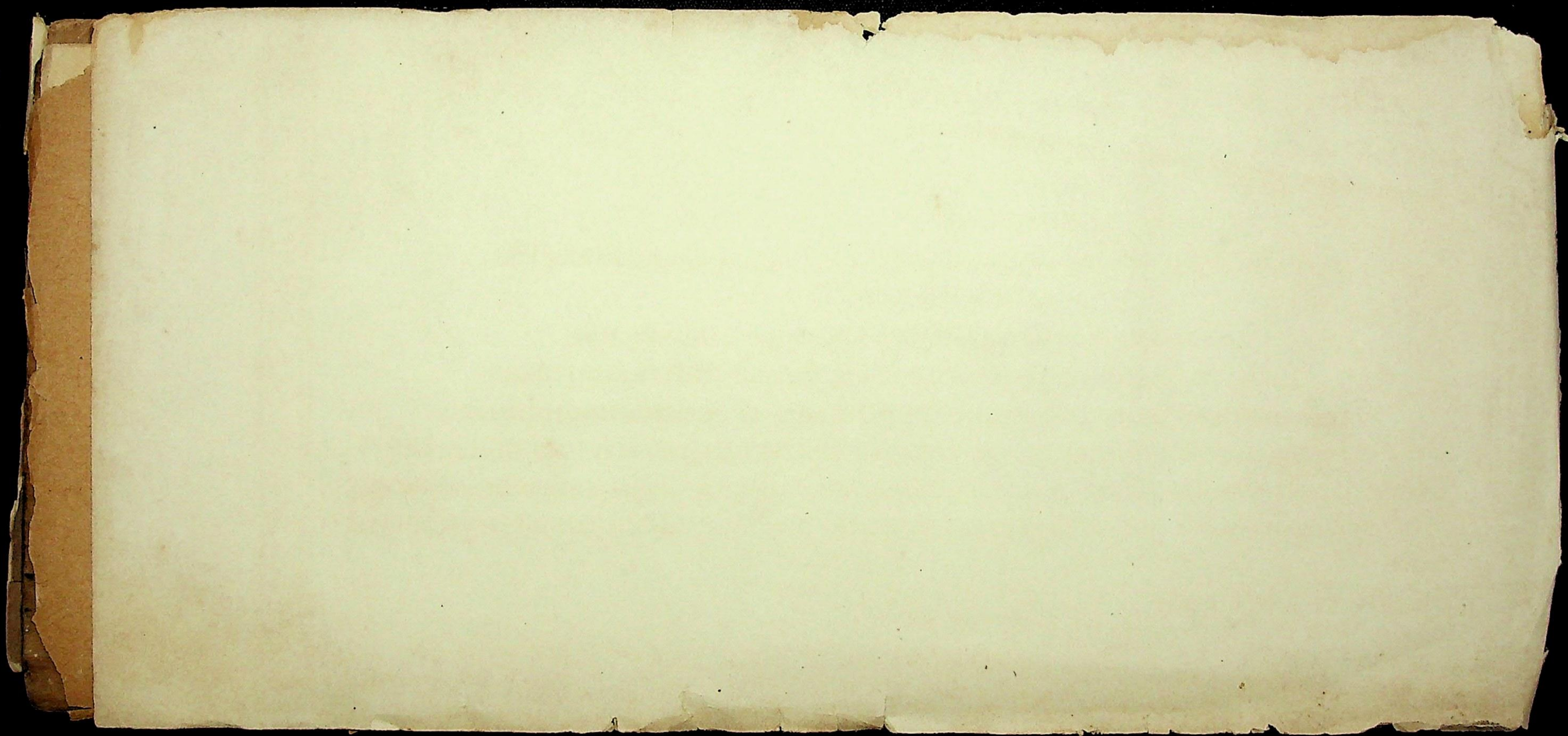
१ सज्योतिरस्य सर्वस्य पुरतः सुभातमविभातमद्वैतमचिंत्यमलिंगं स्वप्रकाशं परमेव ब्रह्म भवति । ते देवाः पुत्रैषणाया लोकैषणायाश्च ससाधनेभ्यो व्युत्थाय निरहंकारा नीरागा निष्परिग्रहा अशिखा अयज्ञोपवीता अंधा बधिरा मुग्धाः क्लीबा मूका उन्मत्ता इव परिवर्तमानाः शांता दांता उपरतास्तितिक्षवः समाहिता आत्मरतय आत्मक्रीडा आत्ममिथुना आत्मानंदाः प्रणवमेव परं ब्रह्मात्मप्रकाशं शून्यं जानंतस्तत्रैव परिसमाप्ताः ।

त्वाद्यैर्मकारार्थरूपं तस्य विचिंतयेत् ॥ ३२ ॥ शरीरत्रयहीनो यः सच्चिदानंदलक्षणः ॥ स एव भवति ध्यानाद्योगोऽयं प्रथमो भवेत् ॥ ३३ ॥ अन्येन कस्त्वमित्येवं पृष्टाः सर्वेऽपि मानवाः ॥ अहमित्याहुरेतेषामहमित्यभिधानतः ॥ ३४ ॥ अहंशब्दे प्रत्यगात्मवाचिन्यादेरकारतः ॥ प्रथमे प्रथमाद्वर्णादात्मानमनुचिंतयेत् ॥ ३५ ॥ ब्रह्मणः सच्चिदानंदा वीक्ष्यंते सर्ववस्तुषु ॥ तस्मात्सर्वात्मकं ब्रह्म मकारो ब्रह्मशब्दगः ॥ ३६ ॥ मकारः प्रणवस्यांते यस्तेन ब्रह्म चिंतयेत् ॥ आत्मनो ब्रह्मणैकत्वमुकारेण विचिंतयेत् ॥ ३७ ॥ आत्मा ब्रह्मेति वाक्यार्थे योगोऽयं प्रणवे श्रुतः ॥ अर्थे तत्त्वमसीत्यस्य योगोऽथ प्रणवे भवेत् ॥ ३८ ॥ सर्वात्मकं ब्रह्म यत्स्यादुग्रादिपदभाषितम् ॥ संहारे जगदत्तृत्वात्तस्योकारार्थतोचिता ॥ ३९ ॥ संहृते जगति ब्रह्म सततं ह्यवतिष्ठते ॥ पुनरुग्रादिशब्दैस्तदखंडत्वेन संस्मरेत् ॥ ४० ॥ साक्षिणं मन आदीनामात्मानं तु मकारतः ॥ ध्यात्वा ब्रह्मत्वसंपत्त्यै दृष्टिसृष्टिमनुस्मरेत् ॥ ४१ ॥ ब्रह्मात्मनोस्तु समयोरैक्यं ध्यायेदुकारतः ॥ फलं तु पूर्ववद्विद्यात्त्रयो योगा इतीरिताः ॥ ४२ ॥ चत्वारो ह्यष्टमे खंडे योगास्तुर्यस्य भासकाः ॥ ॐकारनामा प्रणवे नादो यस्तत्र वर्णिताः ॥४३॥ ओतानुज्ञात्रनुज्ञातैरविकल्प इतीरितैः ॥ भेदैर्योगा विभिन्नाः स्युरभयं ब्रह्म तैर्भवेत् ॥ ४४ ॥ ॐकारमंत्रयोर्ध्येयं वस्तु यद्बहुधेरितम् ॥ तत्तत्त्वं नवमे खंडे विस्पष्टं प्रविविच्यते ॥ ४५ ॥ य आत्मा ध्यातृदेहेषु यश्च ध्येयेषु भासते ॥ एक एव स चिद्रूपो मायया भात्यनेकवत् ॥ ४६ ॥ सुषुप्तौ जीवचैतन्यमद्वयं ब्रह्मतां व्रजेत् ॥ जगत्सर्वमविद्येति सर्वैरप्यनुभूयते ॥ ४७ ॥ सृष्टेः प्रागप्येवमासीत्सा माया वटबीजवत् ॥ अनेकरूपतां प्राप्य जीवेशावपि निर्ममे ॥ ४८ ॥ कार्योपाधिरयं जीवः कारणोपाधिरीश्वरः ॥ उपाध्योर्यौ चिदाभासौ तौ जीवेशावुदीरितौ ॥ ४९ ॥ नियंतेशोऽनुमंता तु जीवः सोऽपि द्विधा

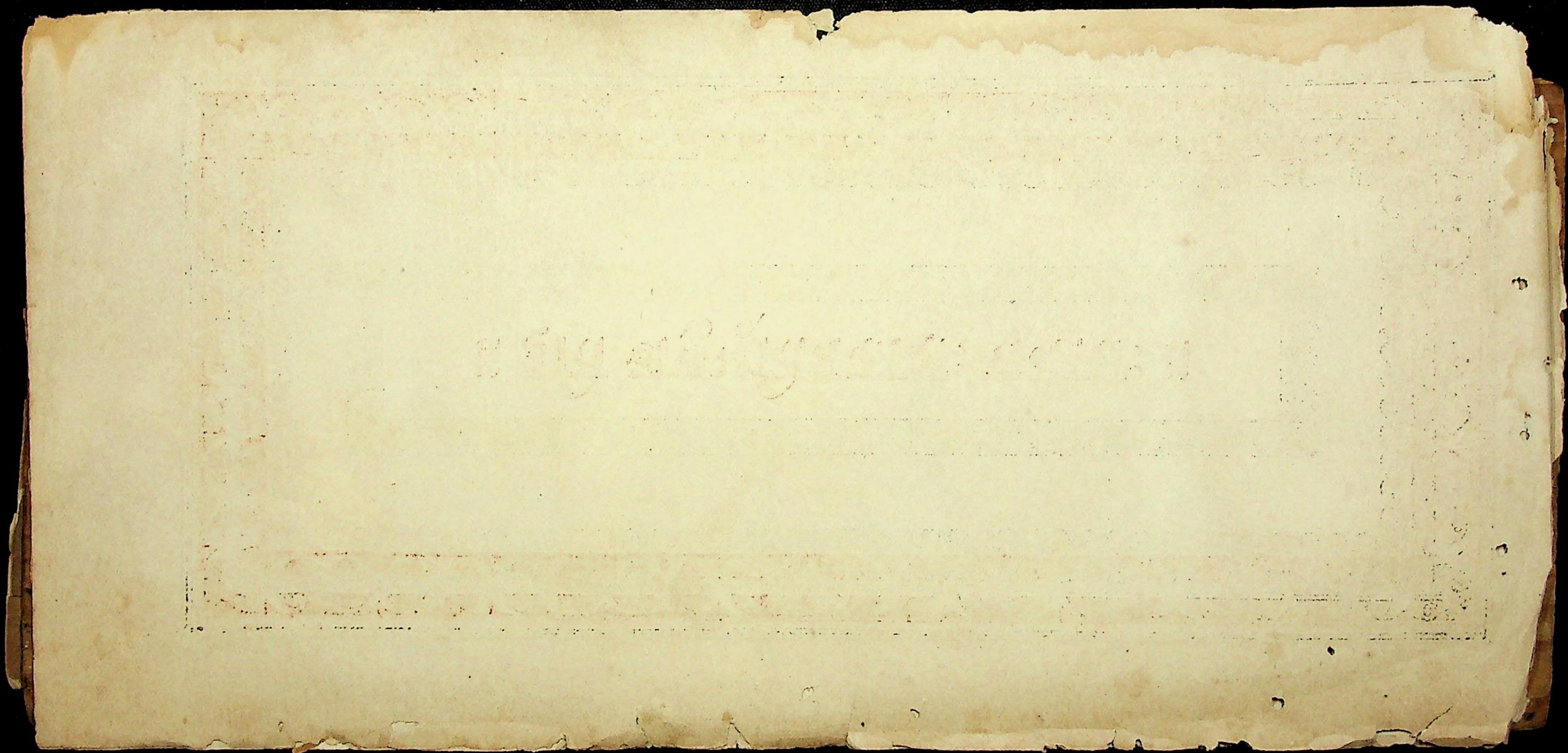
भवेत् ॥ समष्टिव्यष्टिरित्याद्यैस्तयोः सर्वाभिमानवान् ॥ ५० ॥ हिरण्यगर्भः सूत्रात्मा त्रिमूर्तिश्चेत्युदीर्यते ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च मूर्तयो गुणभेदतः ॥ ५१ ॥ लिंगोपाधित्वतो जीवा अपीशाः सर्ववित्त्वतः ॥ समष्टिः समुदायात्मा व्यष्टिस्तु पृथगात्मवान् ॥ ५२ ॥ समष्टिः सूत्रवज्ज्ञेयो ब्रह्मांडाख्यवपुर्विराट् ॥ देवतिर्यङ्मनुष्यादिदेहो व्यष्टिरितीर्यते ॥ ५३ ॥ परः प्रविश्य देहेषु मायया गूढवत्स्थितः ॥ द्वैतस्य मायिकत्वेन तत्त्वमद्वैतमिष्यताम् ॥ ५४ ॥ सन्मात्रो नित्य इत्यादि श्रुत्या तत्तु स्फुटीकृतम् ॥ अथर्वणे तु कैवल्यप्रमुखाः श्रुतयः स्फुटाः ॥ ५५ ॥ श्रुतिस्मृतीतिहासानामभिप्रायविदव्ययः ॥ श्रुतिव्याख्यानतस्तुष्याद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १५६ ॥ इति श्रीविद्यारण्यविरचिते अनुभूतिप्रकाशे देवविद्याख्यो नृसिंहतापिनीविवरणो नाम विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॐतत्सद्ब्रह्मार्पणमस्तु ॥ ॥ श्रीरस्तु ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीऋग्वेदादिचतुर्वेदव्याख्यात्रा श्रीमद्विद्यारण्यस्वामिना विरचितोऽनेकोपनिषदर्थसंग्रहरूपोऽयमनुभूतिप्रकाशाख्यो ग्रंथः मुंबापुर्यां
निर्णयसागराख्यमुद्रणालयाधिपतिना, ब्रह्मविद्वरिष्ठविद्वद्वर्यपीतांबराख्यविदुषां सूचनया सुज्ञ–सालेमहंमदात्मजसरीफसंज्ञकस्य
साहाय्येन संगृहीतः। स च ब्रह्मविद्वरिष्ठविद्वद्वर्यजीवनरामात्मजजयकृष्णाख्यपंडितानां पुस्तकसंग्रहस्थपुस्तकाधारेण,
भावनगराधिराजमहामात्यपदवीं पूर्वं स्वीकर्तॄणां श्रीमदुदयरामतनुजनुषां श्रीगौरीशंकराभिधसज्जनानां
ग्रंथसंग्रहे स्थितमस्य सुशुद्धं पुस्तकमानीय तदाधारेण च संशोधितः। स एव शके १८२४
वत्सरे सन १९०२ ख्रीस्तेऽब्दे स्वकीयमुद्रणालये मुद्रयित्वा प्राकाश्यं नीतः।
स च मुमुक्षूणां मोक्षदो भूयात् ॥
अनुभूतिप्रकाशोऽयं विट्ठलेन विशोधितः ॥ यदत्र न्यूनमधिकं क्षंतव्यं तन्मनीषिभिः ॥ १ ॥

॥ इति अनुभूतिप्रकाशः समाप्तः ॥

नियुत्वान्त्सोमपीतये ॥ नियुत्वान्वायवागह्ययंशुक्रोऽअयामिते । गंतासिसुन्वतोगृहं+ ॥ शुक्रस्याद्यगवाशिरऽइंद्र
वायूनियुत्वतः । आयातंपिबतंनरा ॥ अयंवांमित्रावरुणासुतःसोमऽऋतावृधा । ममेदिहश्रुतंहवं ॥ राजानावनभि
द्रुहाध्रुवेसदस्युत्तमे । सहस्रस्थूणऽआसाते ॥ ७ ॥ तासम्राजाघृतासुतीऽआदित्यादानुनस्पती । सचेतेऽअनवह्वरं ॥
गोमदूषुनासत्याश्वावद्यातमश्विना । वर्तीरुद्रानृपाय्यं ॥ नयत्परोनांतरऽआदधर्षद्वृषण्वसू । दुःशंसोमर्त्योरिपुः+ ॥
तानऽआवोह्ळमश्विनारयिंपिशंगसंदृशं । धिष्ण्यावरिवोविदं ॥ इंद्रोऽअंगमहद्भयमभीषदपचुच्यवत् । सहिस्थिरो
विचर्षणिः ॥ ८ ॥ इंद्रश्चमृळयातिनोननःपश्चादघंनशत् । भद्रंभवातिनःपुरः+ ॥ इंद्रऽआशाभ्यस्परिसर्वाभ्योऽअ
भयंकरत् । जेताशत्रून्विचर्षणिः ॥ विश्वेदेवासऽआगतशृणुतामऽइमंहवं । एदंबर्हिर्निषीदत ॥ तीव्रोवोमधुमाँऽ
अयंशुनहोत्रेषुमत्सरः । एतंपिबतकाम्यं ॥ इंद्रज्येष्ठामरुद्गणादेवासःपूषरातयः । विश्वेममश्रुताहवं ॥ ९ ॥ अंबित
मेनदीतमेदेवितमेसरस्वति । अप्रशस्ताऽइवस्मसिप्रशस्तिमंबनस्कृधि ॥ त्वेविश्वासरस्वतिश्रितायूंषिदेव्यां । शुन
होत्रेषुमत्स्वप्रजांदेविदिदिड्ढिनः ॥ इमाब्रह्मसरस्वतिजुषस्ववाजिनीवति । यातेमन्मगृत्समदाऽऋतावरिप्रियादेवेषु
जुह्वति ॥ प्रेतांयज्ञस्यशंभुवायुवामिदावृणीमहे । अग्निंचहव्यवाहनं ॥ द्यावानःपृथिवीऽइमंसिध्रमद्यदिविस्पृशं ।

तिसृणांविश्वेदेवाःषोडश्यादितिसृणांसरस्वतीअंत्यानांतिसृणांद्यावापृथिवी (हविर्धानावा)गायत्रीअंबितमइतिद्वेअनुष्टुभौइमाब्रह्मेतिबृहती ।

यज्ञंदेवेषुयच्छतां ॥ आवामुपस्थमद्रुहादेवाःसींदंतुयज्ञियाः । इहाद्यसोमपीतये ॥ १० ॥ (२।४।१०) कनिक्रद
ज्जनुषंप्रब्रुवाणऽइयर्तिवाचमरितेवनावं । सुमंगलश्चशकुनेभवासिमात्वाकाचिदभिभाविश्व्याविदत् ॥ मात्वाश्येन
ऽउद्वधीन्मासुपर्णोमात्वाविददिषुमान्वीरोऽअस्ता । पित्र्यामनुप्रदिशंकनिक्रदत्सुमंगलोभद्रवादीवदेह ॥ अवक्रंदद
क्षिणतोगृहाणांसुमंगलोभद्रवादीशकुंते । मानःस्तेनऽईशतमाघशंसोबृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ ११ ॥ (२।४।११)
प्रदक्षिणिदभिगृणंतिकारवोवयोवदंतऽऋतुथाशकुंतयः । उभेवाचौवदतिसामगाऽइवगायत्रंचत्रैष्टुभंचानुराजति ॥
उद्गातेवशकुनेसामगायसिब्रह्मपुत्रऽइवसवनेषुशंससि । वृषेववाजीशिशुमतीरपीत्यासर्वतोनःशकुनेभद्रमावदविश्वतो
नःशकुनेपुण्यमावद ॥ आवदंस्त्वंशकुनेभद्रमावदतूष्णीमासीनःसुमतिंचिकिद्धिनः । यदुत्पतन्वदसिकर्करिर्यथाबृह
द्वदेमविदथेसुवीराः ॥१२॥ (इतिगार्त्समदंद्वितीयंमंडलंसमाप्तं अत्रसूक्तानि ४३) (परिशिष्टं॥ भद्रंवदक्षिणतोभ
द्रमुत्तरतोवद । भद्रंपुरस्तान्नोवदभद्रंपश्चात्कपिंजल ॥ भद्रंवदपुत्रैर्भद्रंवदगृहेषुच । भद्रमस्माकंनोवदभद्रंनोऽअभ
यंकृधि ॥ भद्रमधस्तान्नोवदभद्रमुपरिष्टान्नोवद । भद्रंभद्रंनऽआवदभद्रंनःसर्वतोवद ॥ असपत्नःपुरस्तान्नःशिवंदक्षि

(२।४।१०) कनिक्रददितितृचस्यसूक्तस्यगृत्समदःशकुंतस्त्रिष्टुप् । (२।४।११) प्रदक्षिणिदितितृचस्यसूक्तस्यगृत्समदःशकुंतोजगती द्वितीयातिशक्करीअष्टिर्वा ।

णतस्कृधि । अभयंसततंपश्चाद्भद्रमुत्तरतोगृहे ॥ यौवनानिमहयसिजिग्युषामिवदुंदुभिः । शकुंतकप्रदक्षिणंशतपत्रा
भिनोवद ॥ आवदंस्त्वं० ॥ इतिपरिशिष्टं ॥१॥) (३।१।१) सोमस्यमातवसंवक्ष्यग्नेवह्निंचकर्थविदथेयजध्यै । देवाँऽअच्छा
दीद्यद्युंजेऽअद्रिंशमायेऽअग्नेतन्वंजुषस्व ॥ प्रांचंयज्ञंचकृमवर्धतांगीःसमिद्भिरग्निंनमसादुवस्यन् । दिवःशशासुर्वि
दथाकवीनांगृत्सायचित्तवसेगातुमीषुः ॥ मयोदधेमेधिरःपूतदक्षोदिवःसुबंधुर्जनुषापृथिव्याः । अविंदन्नुदर्शतमप्स्वं
१तर्देवासोऽअग्निमपसिस्वसॄणां ॥ अवर्धयन्सुभगंसप्तयह्वीःश्वेतंजज्ञानमरुषंमहित्वा । शिशुंनजातमभ्यारुरश्वा
देवासोऽअग्निंजनिमन्वपुष्यन्+ ॥ शुक्रेभिरंगैरजऽआततन्वान्क्रतुंपुनानःकविभिःपवित्रैः । शोचिर्वसानःपर्यायुर
पांश्रियोमिमीतेबृहतीरनूनाः ॥ १३ ॥ वव्राजासीमनदतीरदब्धादिवोयह्वीरवसानाऽअनग्नाः । सनाऽअत्रयुवतयः
सयोनीरेकंगर्भंदधिरेसप्तवाणीः ॥ स्तीर्णाऽअस्यसंहतोविश्वरूपाघृतस्ययोनौस्रवथेमधूनां । अस्थुरत्रधेनवःपिन्वमा
नामहीदस्मस्यमातरासमीची+ ॥ बभ्राणःसूनोसहसोव्यद्यौद्दधानःशुक्रारभसावपूंषि । श्चोततिधारामधुनोघृतस्यवृ
षायत्रवावृधेकाव्येन ॥ पितुश्चिदूधर्जनुषाविवेदव्यस्यधाराऽअसृजद्विधेनाः । गुहाचरंतंसखिभिःशिवेभिर्दिवोयह्वी
भिर्नगुहाबभूव ॥ पितुश्चगर्भंजनितुश्चबभ्रेपूर्वीरेकोऽअधयत्पीप्यानाः । वृष्णेसपत्नीशुचयेसबंधूऽउभेऽअस्मैमनुष्ये३

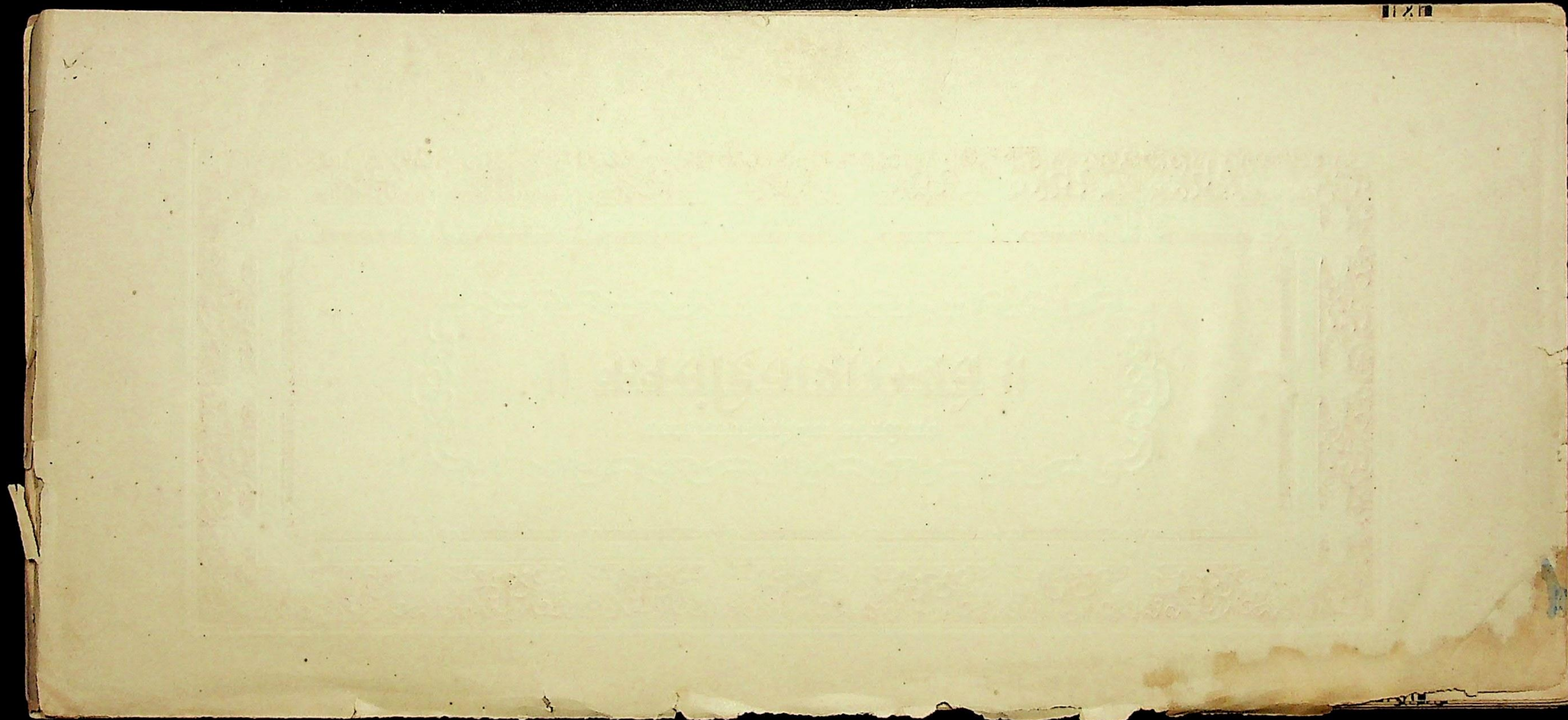
अथवैश्वामित्रेतृतीयेमंडलेपंचानुवाकाः (३।१।१) सोमस्यमेतित्रयोविंशत्यृचस्यसूक्तस्यगाथिनोविश्वामित्रोग्निस्त्रिष्टुप् ।

निपाहि ॥ १४ ॥ उरौमहाँऽअनिबाधेववर्धापोऽअग्निंयशसःसंहिपूर्वीः । ऋतस्ययोनावशयद्दमूनाजामीनामग्निरप
सिस्वसृणां ॥ अक्रोनबभ्रिःसमिथेमहीनांदिदृक्षेयःसूनवेभाऽऋजीकः । उदुस्रियाजनितायोजजानापांगर्भोनृतमोयु
ह्वोऽअग्निः+ ॥ अपांगर्भदर्शतमोषधीनांवनाजजानसुभगाविरूपं । देवासश्चिन्मनसासंहिजग्मुःपनिष्ठंजातंतवसंदुव
स्यन् ॥ बृहंतऽइद्भानवोभाऽऋजीकमग्निंसचंतविद्युतोनशुक्राः । गुहेववृद्धंसदसिस्वेऽअंतरपारऽऊर्वेऽअमृतंदुहानाः ॥
ईळेचत्वायजमानोहविर्भिरीळेसखित्वंसुमतिंनिकामः । देवैरवोमिमीहिसंजरित्रेरक्षाजनोदम्येभिरनीकैः ॥ १५ ॥
उपक्षेतारस्तवसुप्रणीतेग्नेविश्वानिधन्यादधानाः । सुरेतसाश्रवसातुंजमानाऽअभिष्यामपृतनायूँरदेवान् ॥ आदेवानां
मभवःकेतुरग्नेमंद्रोविश्वानिकाव्यानिविद्वान् । प्रतिमर्ताँऽअवासयोदमूनाऽअनुदेवान्रथिरोयासिसाधन् ॥ निदुरो
णेऽअमृतोमर्त्यानांराजासंसादविदथानिसाधन् । घृतप्रतीकऽउर्वियाव्यद्यौदग्निर्विश्वानिकाव्यानिविद्वान्+ ॥ आ
नोगहिसख्येभिःशिवेभिर्महान्महीभिरूतिभिःसरण्यन् । अस्मेरयिंबहुलंसंतरुत्रंसुवाचंभागंयशसंकृधीनः ॥ एतातेऽ
अग्नेजनिमासनानिप्रपूर्व्यायनूतनानिवोचं । महांतिवृष्णेसवनाकृतेमाजन्मंजन्मन्निहितोजातवेदाः ॥ जन्मंजन्म
न्निहितोजातवेदाविश्वामित्रेभिरिध्यतेऽअजस्रः । तस्यवयंसुमतौयज्ञियस्यापिभद्रेसौमनसेस्याम ॥ इमंयज्ञंसहसाव
न्त्वंनोदेवत्राधेहिसुक्रतोरराणः । प्रयंसिहोतर्बृहतीरिषोनोग्नेमहिद्रविणमायजस्व ॥ इळामग्नेपुरुदंससनिंगोःशश्वत्त

सस्वाहाकारप्रयोगनिर्णया समंत्रकोशाच

॥ ऋक्संहिताप्रारभ्यते ॥

ऋक्संहितास्थपरिशिष्टविषयानुक्रमणिका ।

वेदप्रास्ताविकम्	१
संहिताहोमे प्रमाणम्	३
ऋषिदैवतच्छंदऊहविचारः	५
रोदःशब्दविचारः	७
संहितास्थगायत्र्यादिच्छंदइयत्ता	७
स्वाहावत्यृचः	८
स्वाहावन्मंत्रविचारः	९
पारायणहोमाद्यारंभकालः	१०
वेदपारायणप्रयोगः	१०
संहितास्वाहाकारविधिः	१२
स्वाहाकारप्रयोगः	१४
संहिताहोमांगमृषितर्पणम्	२३
संहिताहोमांगं देवतर्पणम्	२५
शाकलसंहिताऋग्घोमान्वाधानम्	२६
अनुवाकाद्यृग्देवतान्वाधानम्	३५
अनुवाकाद्यृचामृष्यादयः	३५
वासिष्ठविषयेविशेषः	३६
ऋग्विधानम्	३७—५६
ऋक्संहितासंपूर्णा	
सहितास्थमंत्राणांवर्णक्रमकोशः	

॥ विद्वदभ्यर्थनम् ॥

ऋग्वेदकल्पद्रुमशौनकादिप्राच्यद्रुपुष्पाणिधियाविविच्य । ऋक्संहिताढ्यांपरिकल्प्यमालांसमर्पयेवैदिककंठदेशे ॥ १ ॥

वेदप्रास्ताविकम् ।

श्रीः ॥ प्रणम्यवेदपुरुषंवेदज्ञान्पारिकांक्षिणः ॥ ऋक्संहितायाहोमादेःकुर्वेप्रास्ताविकंक्वचित् ॥

ननु कोऽयंवेदोनाम । कथंवातस्यापौरुषेयत्वेनप्रामाण्यं । केवातस्यविषयप्रयोजनसंबंधाधिकारिणः । नखल्वेतस्मिन्सर्वस्मिन्नसति वेदेप्रवृत्तिः । अत्रोच्यते । इष्टप्राप्त्यनिष्टपरिहारयोरलौकिकमुपायंयोग्रंथोवेदयति स वेदः । अलौकिकपदेनप्रत्यक्षानुमानेव्यावर्त्येते । अनुभूयमानस्यस्रक्चंदनवनितादेरिष्टप्राप्तिहेतुत्वमौषधादेरनिष्टपरिहारहेतुत्वंच प्रत्यक्षतःसिद्धं । स्वेनानुभविष्यमाणस्य पुरुषांतरगतस्यच

तथात्वमनुमानगम्यम् । एवंतर्हि भाविजन्मगतमप्यनुमानगम्यमितिचेन्न । तद्विशेषस्यानवगमात् । नखलु ज्योतिष्टोमादिरिष्टप्राप्तिहेतुः कलंजभक्षणवर्जनादिरनिष्टपरिहारहेतुरित्यमुमर्थं वेदव्यतिरेकेणानुमानसहस्रेणापि तार्किकशिरोमणिरप्यवगंतुंशक्नोति । तस्मादलौकिकोपायबोधको वेद इति लक्षणस्य नातिव्याप्तिः । अतएवोक्तं—'प्रत्यक्षेणानुमित्या वा यस्तूपायो न बुध्यते । एनं वदंति वेदेन तस्माद्वेदस्य वेदता ॥' इति । सएवोपायो वेदस्यविषयः तद्बोधएव प्रयोजनं तद्बोधार्थी चाधिकारी तेनसहोपकार्योपकारकभावः संबंधः ।

अथवेदानामपौरुषेयत्वेनस्वतःप्रामाण्यमनूद्यते—वेदांश्चैकेसंनिकर्षंपुरुषाख्याः । नन्वस्तुपदानांपदपदार्थसंबंधस्यचनित्यत्वं, वाक्यार्थप्रमितेश्चवाक्यजन्यतयाविधीनांप्रामाण्यं, तथाप्यानुपूर्वीरूपवेदानांनित्यत्वासंभवात्काठकादिसमाख्ययातत्कर्तृकत्वनिश्चयाच्च पौरुषेयत्वंसंभवति । पुरुषेचदोषसंबंधसंभावनयानप्रामाण्यंसंभवति । तथाहि । वेदःप्रागभावप्रतियोगितावच्छेदकधर्मवान् वाक्यत्वात् भारतवदित्यनुमानेनपौरुषेयत्वम् । नचसामान्यधर्मस्यप्रागभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वेनवेदत्वस्यातथात्वादसिद्धिरितिवाच्यम् । वेदत्वस्यातादृशत्वेपिइदानींतनवेदत्वादीनांतदवच्छेदकतयानासिद्धिः । अन्यथाघटादीनामपौरुषेयत्वप्रसंगः । वस्तुतोवेदत्वंप्रागभावप्रतियोगितावच्छेदकं कार्यधर्मवृत्तित्वात् तद्घटत्ववदित्यनुमानेनवेदत्वस्यापितथात्वात् । अतोवेदानांपौरुषेयत्वम् । एवंचकाठककालापकादिसमाख्या बर्बरःप्रावाहणिरकामयतेत्याद्यनित्यसंयोगोप्युपपद्यते । तदुक्तं संनिकृष्टकालावेदाइदानींतनाइति । तत्रचास्मदादीनांकर्तृत्वासंभवाद्व्यासादिवदीश्वरएवकर्ता । एवंच 'त्रयोवेदाअजायंतेत्यग्नेर्ऋग्वेदोवायोर्यजुर्वेदः' इत्यादिदर्शनमुपपद्यते । अतोनस्वतःप्रामाण्यमितिचेत् । न । उक्तानुमानस्य वेदत्वंनप्रागभावप्रतियोगितावच्छेदकं सामान्यधर्मत्वादित्यनुमानेनसत्प्रतिपक्षितत्वात् । प्रतियोगिताव-

च्छेदकभेदाभावेन सकलघटप्रागभावैक्येप्रतियोग्युत्पत्तिनाश्यत्वासंभवेनचनित्यत्वापत्तेः । इष्टापत्तौतूत्पन्नस्यपुनरुत्पत्तिप्रसंगः, प्रागभावनाशस्वीकारेघटानुत्पत्तिप्रसंगः। अवयवशस्तन्नाशस्वीकारोनिरवयवत्वादेवायुक्तः । प्रतियोगिभेदेनाभावनानात्वकल्पनेसंसर्गाभावान्योन्याभावयोरैक्यप्रसंगः । अतोनसामान्यधर्मस्यप्रागभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वम् । प्रथमानुमानमपि वेदाःप्रागभावप्रतियोगितावच्छेदकधर्माभाववंतोऽस्मर्यमाणकर्तृकत्वादात्मवदित्यन्वयिना, अस्मर्यमाणकर्तृकवाक्यत्वादितिव्यतिरेकिणाचसत्प्रतिपक्षितम् । वेदशून्यकालाभावेनवेदप्रागभावासिद्धेश्च । तथाहि । पूर्वकालोनवेदशून्यःकालत्वाद्वर्तमानकालवत् । पूर्वकालीनंवेदाध्ययनंगुर्वध्ययनपूर्वकं वेदाध्ययनत्वादिदानींतनवेदाध्ययनवत् । वेदानपौरुषेयाःअस्मर्यमाणकर्तृकत्वादित्यनुमानेनापौरुषेयत्वसिद्धेश्च । एवं 'वाचाविरूपनित्यया' इति श्रुतिः । 'स्वयंभूरेषभगवान्वेदोगीतस्त्वयापुरा । शिवाद्याऋषिपर्यंताःस्मर्तारोऽस्यनकारकाः ॥' इतिस्मृतिश्चोपपद्यते । काठकादिसमाख्यातु श्रुतिस्मृतिविरोधात्प्रवचननिमित्तत्वेनोपपादनीया । 'अग्नेर्ऋग्वेदः' इत्यादिश्रुतिरप्यग्निनाज्ञापितइतिव्याख्येया । अनित्यसंयोगोऽपि प्रवाहनित्यतामादायोपपादनीयः । प्रवाहनित्यत्वंचसजातीयप्रागभावसमव्याप्तसजातीयध्वंसकत्वरूपम् । यद्वाबहुक्षीरादिवाक्यवदसत्यकथादिनाविधेयस्तुतिपरत्वेनोपपादनीया । अतोऽपौरुषेयावेदाइतिसिद्धंवेदानांस्वतःप्रामाण्यम् । गागाभट्टः ।

स्वाध्यायविषयेकिंचित्प्रस्तूयते—स्वाध्यायोऽध्येतव्यः । अत्रस्वाध्यायत्वं स्वशाखात्वम् । तत्र स्वत्वंचपरंपरयाध्ययनविषयत्वमनुष्ठानविषयत्वंच । तेन वेदत्रयांतर्गतैकैकशाखापरः स्वाध्यायशब्दः । तेनाध्ययनानुष्ठानयोः स्वपरंपरापरिगृहीताध्ययनानुष्ठानविषयत्वोपपत्तिः । अधीतवेदस्यप्रयोजनवत्त्वंचेत्थमवसेयम् । **विधीनां** प्रवृत्तिजनकप्रवर्तनाज्ञानम्, **अर्थवादानां** प्राशस्त्यज्ञानं, **मंत्राणां**

विशिष्टार्थस्मरणं, **नाम्नां** कर्मभेदो गुणफलोपबंधः संकल्पलाघवंच, **साम्नामक्षराभिव्यक्तिः**, **स्तोभानां** सामकालपूर्तिः, **उपनिषदां** पारलौकिकफलककर्मप्रवृत्तिजनकशरीरव्यतिरिक्तजीवात्मज्ञानं, क्रमज्ञानादिच यथेष्टमूहनीयम् । एवमंगानामपिवेदोपकारकत्वं । तच्च **शिक्षायाः** स्वरादिनिश्चयद्वारा, **कल्पस्य** शाखांतरसंदिग्धविध्युपसंहारद्वारा न्यायलब्धार्थतात्पर्यनिर्णयद्वाराच, **व्याकरणस्य** वैदिकोहविज्ञानद्वारा, **निरुक्तनिघण्ट्वो**र्वैदिकशब्दज्ञानद्वारा, **छंदसां** वैदिकवाक्यपरिमाणद्वारा, **ज्यौतिषस्य** वैदिककर्मप्रयोगोपयोगितिथ्यर्क्षादिज्ञानद्वाराअधीतवेदजन्यार्थज्ञानोपयोगित्वात्सिद्धं सांगोवेदोऽध्येयोनुष्ठेयानितदुदितानिकर्माणीति। तथाच ऋग्वेदस्यैवाखिलवेदाद्यत्वेनाभ्यर्हितत्वात्तदंतर्गतशाकलसंहितामधिकृत्याध्ययनाध्यापनस्वाहाकाराद्युपकर्त्रीयंभूयादितिनैकशोविद्वत्साहाय्येनप्रयतितंमयाअस्याःशोधनादिसंस्करणाय । योजितानिचर्षिदैवतछंदांसिआमूलांतंतत्तत्सूक्तपत्राधःप्रदेशेषु( )धनुश्चिह्नांतर्गततत्तच्छास्त्रार्थविलासभांजि । प्रत्यध्यायमंतेतत्तदंतर्गतदेवतात्यागाःसूक्तभेदपक्षेणदर्शिताः । तथाऋग्वेदकल्पद्रुमादिग्रंथेभ्योविद्वद्भ्यश्च यथावगतंस्वाहाकारनिर्णयप्रयोगाद्यपि प्रस्तावनाव्यवहितत्वेनग्रथितमत्र । अंतेशाकलसंहितावर्तिनामृचामकारादिवर्णक्रमकोशोऽप्यनल्पपरिश्रमेणप्रणीयसमयोजीतिपुस्तकंयावच्छेमुषिपरिष्कृत्य संशोधितंमया । स्वाहाशब्दयोगेऋगंतस्वरस्योदात्तानुदात्तस्वरितत्वप्रतिपत्तिसौकर्यार्थमृगंते+ एतादृगुदात्तचिह्नं* एतादृशं चस्वरितचिह्नं कल्पितंतत्रतत्र। तेनैतादृशचिह्नद्वयहीनाःकेवल ॥ रेखाद्वययुजःशेषाऋचोऽनुदात्तान्ताभवन्तिः । अर्धर्चादावेकैवरेखेतिकल्पितास्त्यत्रपरिपाटी । एवं विहितेपि श्रमपुरःसरंशोधने शरीरिमात्रसाधारणभ्रान्त्यादिसमुत्थंदोषं सौजन्यधुरीणैः सारस्पृहयालुभिः

परिशीलितमरालचातुरीकैर्विपश्चिद्भिरुपेक्ष्यमाणं कृतशोधनंचाशासानः सकलाध्येत्रध्यापकप्रयोजकादिसौकर्यमेतद्ग्रंथात्संभावयन्गुणिजन-चक्षुर्घटापथगामितयैवसार्थकतांमन्यमानोगुणिजनपरितोषमेवैतद्व्यापारात्प्रीयमाणोऽखिलजगन्नायकोविदधात्वित्याशास्ते—

प्रमाणसिद्धांतविरुद्धमत्रयत्किंचनाभून्मतिमांद्यदोषात् । मात्सर्यमुत्सार्यतदार्यचित्ताःप्रसादमाधायविशोधयंतु ॥

वा. ल. पणशीकरः ।

अत्रपुस्तकदातृनिर्देशः ।

१ वे ॥ शा ॥ सं ॥ गणेशभट्टआठल्ये आलीबागइत्येतैर्दत्तंमहतापरिश्रमेणतैरेवनिर्मितंस्वाहाकारपुस्तकमेकं ।

२ वे ॥ शा ॥ सं ॥ आत्मारामभटजी अळवणी सांवंतवाडीइत्येतैर्दत्तंस्वीयसंग्रहस्थंकाशीस्थजड्येप्रणीतं ।

३ वे ॥ शा ॥ सं ॥ रामचंद्र(बाबा)पाध्ये गुर्जरभालावलीइत्येतः महामहोपाध्यायगोपालोपाध्यायप्रणीतंसंपाद्यदत्तं ।

४ वे ॥ शा ॥ सं ॥ बाबुरामचंद्रदीक्षितजडेबनारसइत्येतैः ऋग्वेदकल्पद्रुमाख्यमेकमस्मन्निकटेप्रहितंएतान्कोशान्शौनकीयांश्चा-लोच्यैतदंतर्वर्तिमंत्रभागं वे ॥ रा ॥ कृष्णंभटजीगोरेइत्येतैःसंशोधय्यस्वयंचसंशोध्यप्रकाशितोऽयंग्रंथइतिशम् ।

संहिताहोमेप्रमाणं ।

नमःश्रीवेदपुरुषाय ॥ तत्रादौसंहिताहोमेप्रमाणंफलंचप्रायश्चित्तप्रकरणेबृहदा**श्वलायनस्मृतौ**—श्रौताग्निरपिस्मार्ताग्नौप्रायश्चित्ताहुतीर्हुनेत् । संहितागणकूष्मांडपावमान्यादिभिर्द्विजः ॥ स्मार्ताभावेतुकृत्वाग्निंकुर्यादुत्तपनीयकमिति ॥ श्रौताग्निरपीत्यपिनास्मार्ताग्निमानपिस्मार्ताग्नौकुर्यादितिप्रतीयते। प्रायश्चित्ताहुतीरित्यनेनपापनिवृत्तिफलकत्वंबोध्यते। उत्तपनीयकंनाम**आधानसुबोधिन्यां**—दर्भेष्वग्निंसमारोप्यपुनर्दर्भेषुसंयुतं । पुनस्तद्व्तृतीयोग्निःसएवोत्तपनीयकः ॥ इति । लौकिकमग्निंसंस्कारविशिष्टंकृत्वाकुर्याद्धोममितिशेषः । **श्रुतावपि**—यःसमिधायआहुतीयोवेदेनददाशमर्तोऽअग्नये । योनमसास्वध्वरः ॥ इतिमंत्रेस्वातंत्र्येणसंहिताहोमःप्रतीयते । **तथाचमंत्रार्थः**—अग्नये अग्न्यर्थं । यः मर्तः मनुष्यः । समिधा पालाश्यादिसमिदाधानेन । आहुती आहुत्या आज्यादिसाध्यया। यो वेदेन संहितया तदंतर्गतसर्वमंत्रकरणकहोमेनच । ददाश परिचरतीति ॥ यद्यपीयंश्रुतिर्वेदेनेत्यस्यब्रह्मयज्ञाध्ययनेनेत्यर्थकरणेनपाकयज्ञप्रशंसाकरणपरतयायोजिता तथापिउक्तार्थपरतयापियोजयितुंशक्यते बाधकाभावात् । वेदेनअग्नयेददाशेतिसमभिव्याहृतपदस्वारस्याच्चश्रुतीनांविश्वतोमुखत्वात् । उक्तार्थतात्पर्यनिर्णायिकापूर्वोदाहृता**श्वलायनस्मृतिर**प्यनुगृहीताभवति । एतच्छ्रुतिविहितसमिदाधानाद्युक्तकर्मफलं तस्येदर्वंतइत्यग्रिमश्रुतौस्फुटं । **तथाहि**—तस्येदर्वंतोरंहयंतऽआशवस्तस्यद्युम्नितमंयशः । नतमंहोदेवकृतंकुतश्चननमर्त्यकृतंनशत् ॥ इति । **मंत्रार्थः**—तस्यैव आशवः शीघ्रगंतारः । अर्वंतःअश्वाः । रंहयंते वेगंकुर्वंति । शत्रून्प्रसहंतइत्यर्थः । तस्यैव द्युम्नितमं यशः दीप्ततमाकीर्तिश्चभवति । अपिच । तंदेवकृतं देवेषुविहिताकरणेनयत्कृतं । अंहः पापं । कुतश्चन कस्मादपिहेतोः । ननशत् नव्याप्नोति । अशत् नशत्

इतितन्नाम । नचमर्त्यकृतंमनुष्येषुहिंसादितन्न । इत्येवंपापक्षयकामेनाग्निशुश्रूषाकार्येत्युक्तंभवति । अतःपापक्षयकामेनापिसंहिताहोमो विधेयइतियावत् । किंचउपाकर्मांगत्वेनापि**सांख्यायनसूत्रे**प्रत्यृचंवेदेनजुहुयादित्यादिनाअनेकेहोमविधयोभिहिताः । **तथाचसूत्रं**— अक्षतसक्तूनांधानानांदधिघृतमिश्राणांप्रत्यृचंवेदेनजुहुयादितिहैकआहुःसूक्तानुवाकाद्याभिरितिवाध्यायार्षेयाद्यादिभिरितिमांडूकेयोऽथहस्मा हकौषीतकिरग्निमीळेपुरोहितमित्येकाकुशुंभकस्तदब्रवीदावदंस्त्वंशकुनेगृणानाजमदग्निनाधामंतेविश्वंगंतानोयज्ञंयज्ञियायोनःस्वोअरणःप्रति- चक्ष्वविचक्ष्वाग्नेयाहिमरुत्सखायत्तेराजन्छृतंहविरितिद्व्यृचास्तच्छंयोरावृणीमहइत्येकाहुतशेषाद्धविःप्राश्नंतीति ॥

एवं**पराशरस्मृतौ**प्रायश्चित्तप्रकरणेद्वितीयाध्यायेपारायणांगत्वेनदशांशहोमोभिहितः । **तथाहि**—ब्रह्महानरकस्यांतेपांडुकुष्ठीप्रजा- यते । प्रायश्चित्तंप्रकुर्वीतसयत्पातकशांतये ॥ चत्वारःकलशाःकार्याःपंचरत्नसमन्विताः । पंचपल्लवसंयुक्ताःसितवस्त्रेणवेष्टिताः ॥ कषाय पंचकोपेतानानाविधफलान्विताः । सर्वौषधिसमायुक्ताःस्थाप्याःप्रतिदिशंदिशं ॥ रूप्यमष्टदलंपद्मंमध्यकुंभोपरिन्यसेत् । तस्योपरिन्यसेद्दे- वंब्रह्माणंचचतुर्मुखं ॥ पलार्धार्धप्रमाणेनसुवर्णेनविनिर्मितं । अर्चयेत्पुरुषसूक्तेनत्रिकालंप्रतिवासरं ॥ यजमानःशुभैर्गंधैःपुष्पैर्धूपैर्यथाविधि । पूर्वादिकुंभेषुततोब्राह्मणाब्रह्मचारिणः ॥ पाठयेयुःस्वकान्वेदानृग्वेदप्रभृतीन्शनैः । दशांशेनततोहोमोग्रहशांतिपुरःसरः ॥ मध्येकुंडेविधात व्योघृताक्तैस्तिलव्रीहिभिः । द्वादशाहमिदंकर्मसमाप्यद्विजपुंगवः ॥ भद्रेपीठेयजमानमभिषिंचेद्यथाविधि । ततोदद्याद्यथाशक्तिगोभूहेमति लादिकं ॥ ब्राह्मणेभ्यस्ततोदेयमाचार्यायथाविधि । आदित्यावसवोरुद्राविश्वेदेवामरुद्गणाः ॥ प्रीताःसर्वेव्यपोहंतुममपापंसुदारुणं । इत्युदीर्यमुहुर्भक्त्यातमाचार्यंक्षमापयेत् ॥ एवंविधानेविहितेश्वेतकुष्ठंविनश्यति ॥ इति ॥ यद्यपिरुद्रकल्पद्रुमेलिखित**कालिकापुराणे**—

जपाद्दशांशतोहोमस्तथाहोमात्तुतर्पणं । तर्पणस्यदशांशेनमार्जनंकथितंकिल ॥ मार्जनस्यदशांशेनब्राह्मणानपिभोजयेत् । जपोर्चापूर्वकोहो-
मस्तर्पणंचाभिषेचनं ॥ भूदेवपूजनंपंचप्रकारोक्तापुरस्क्रियेति ॥ होमाशक्तौजपंकुर्याद्धोमसंख्याचतुर्गुणं । एवंकृतेतुमंत्रस्यजायतेसिद्धिरु-
त्तमा ॥ इतिवचनैःपुरश्चरणांगजपसामान्यदशांशहोमःकर्तव्यइतिप्रतीयते **तथापि**––पाठयेयुःस्वकान्वेदानृग्वेदप्रभृतीन्शनैः । दशांशेन
ततोहोमोग्रहशांतिपुरःसरः ॥ इतिप्रकृतप्रायश्चित्तप्रकरणस्थस्मृतिवचनेनविशिष्यदशांशहोमस्यविहितत्वाद्दशांशहोमोविधेयः । तत्संभव
श्चदशावृत्तिपारायणेष्वेवैकावृत्तिरूपदशांशेनेतिफलितं ॥ **केचित्तुमहार्णवादिग्रंथे**पुरूपरुद्रजपांशेषोडशधामंत्रविभागपक्षेषुआद्यमंत्रै-
राद्यंतमंत्रैर्वादशांशसंख्यापूरणवत्एकसंख्याकादिपारायणपक्षेपिआद्यादिमंत्रैस्तद्दशांशसंख्यापूरणीया । एवंकल्पनायांतत्रयन्मूलंतदेवात्रा
न्वेषणीयमितिवदंति । **महार्णवेतु** चतुर्षुब्राह्मणेषुऋग्वेदप्रभृतिमंत्रब्राह्मणात्मकवेदचतुष्टयपारायणंकुर्वत्सुप्रतिदिनंपठितवेदभागदशांशसं-
ख्ययाव्याहृतिभिर्होमःकार्यइत्युक्तं । **कैश्चित्तु** संहिताहोमांशेसाधकतयोपन्यस्तानि**ऋग्विधानस्थानि**—एषाहिसंहितावेदैःसर्वब्रह्ममयी
निचृत् । उग्रेणतपसादृष्टाविश्वामित्रेणधीमता ॥ होमांश्चजपयज्ञांश्चनित्यंकुर्वीतवैतया ॥ इत्यादीनिवचनानितान्युपक्रमोपसंहाराभ्यांगा
यत्रीमंत्रहोमपराण्येवनतुसंहिताहोमपराणि ।कृत्स्नसंहितायाःविश्वामित्रदृष्टत्वेनक्वाप्यनुपलंभात्गायत्र्यास्तद्दृष्टत्वाच्च निचृदितिविशेषणस्यस-
कलसंहितायामसंभवात् न्यूनाक्षरत्वेनगायत्र्यंशएवतत्संभवाच्च वेदैश्चतुर्भिर्वेदैःसंहितासम्यग्धृतेतिस्मृत्यक्षरार्थः । एवंचसंहितेतिपदश्रवण-
मात्रेणकृत्स्नसंहिताहोमपरतयापूर्वोक्तवचनानियोजयतांप्रमादएवेतिसुधियोविभावयंतु ॥ इतिऋग्वेदकल्पद्रुमः ॥ ॥

ऋषिदैवतछंदऊहविचारः ।

तत्रजपहोमादौप्रयुज्यमानेषुसूक्तर्क्षुपूर्वंदेवतोहःकार्यउतछंदऊहइतिविमर्शे**सर्वानुक्रमपरिभाषा**रंभएव— 'ऋषिदैवतच्छंदांस्यनुक्रमिष्यामः' इत्यनुक्रमपरिग्रहाद्, **बह्वृचगृह्यपरिशिष्टेपि**—'अथास्यमंत्राणामृषिदैवतच्छंदांसि' इतितथैवांगीकारात्, तथा**सांख्यायनसूत्रे**— 'ऋषेर्यस्ययोयोमंत्रोयद्दैवत्योयच्छंदस्तथातथातंतंमंत्रमनुब्रूयात्' इतिक्रमनिर्देशात्, एवमाधुनिकयाज्ञिकाचाराच्च 'यद्यपिस्यात्स्वयंब्रह्मात्रैलोक्याकर्षणक्षमः । तथापिलौकिकाचारंमनसापिनलंघयेत् ॥' इतिवचनाद्याज्ञिकाचारानुगृहीतदेवताप्राथम्यबोधकवचनानांकर्मकांडविषयेप्राबल्याद्देवतायाःफलदातृत्वेनाभ्यर्हितत्वात्तत्प्राथम्यंयुक्तंमत्वा। तथाश्रौतस्मार्तकर्मकांडोदधिपारदृश्वभिर्भट्टनारायणकौस्तुभकारशांतिरत्नहेमाद्रिपूर्तकमलाकरादिमहानिबंधकारधुरीणैर्लोकोद्दिधीर्षयानैकशःप्रणीतप्रयोगग्रंथेष्वासेतुहिमालयंप्रथितेषु सूक्तमंत्रादिप्रयोगावसरेऽऋषिदैवतछंदःक्रमेणैवसूक्तादीनांविनियोगादत्रसंहितायामस्माभिरपिसएवक्रमआद्दतः ॥ **परंत्विमंपक्षंप्राचीनानसहंते**—तेषांमतेछंदःप्राथम्यमेवन्याय्यं । तथाच**ऋग्वेदकल्पद्रुमे**—छंदःप्राथम्ये 'आर्षेयछंदोदैवतवित्' इति**सर्वानुक्रम**उदाहृतएव । अन्यान्युदाहरिष्यंते । तथाहि**निरुक्तभाष्योदाहृतसामवेदब्राह्मणे**— 'योहवाअविदितार्षेयछंदोदैवतब्राह्मणेनमंत्रेणयाजयतिवाध्यापयतिवास्थाणुंवर्च्छतिगर्तेवापात्यतेप्रमीयतेवापापीयान्भवति' इति । **अथर्ववेदे**—'गणकऋषिः निचृद्गायत्रीछंदः गणपतिर्देवता' इत्यादि । **पारिजाते**—'आर्षंछंदोदैवतंचविनियोगस्तथैवच। वेदितव्यंप्रयत्नेनब्राह्मणेनविपश्चिता' इति । **गोभिलो**प्प्येवमाह—'आयात्वित्यनुवाकस्यवामदेवऋषिःस्मृतः। आनुष्टुभंभवेच्छंदोवाग्देवीदेवतास्मृता' इति । **मदनरत्ने कात्यायनः**—'आर्षंछंदश्चदैवत्यंविनियोगस्तथैवच । वेदितव्यंप्रयत्नेनब्राह्मणेनवि

शेषतः' इति । **सांख्यायनसूत्रे**—'ऋषीन्छंदांसिदेवताःश्रद्धामेधेचतर्पयित्वेति' सर्वत्रछंदएवपूर्वमभिहितमितिछंदःप्राथम्यमेव न्याय्यं । उदाहृतश्रुतिस्मृतिप्रामाण्यात्, तत्रश्रुतक्रमपरित्यागेबीजाभावात्तासांक्रमबोधनएवतात्पर्याच्च । तथा**बृहद्देवतायां**—'नियमोयंज पेहोमेऋषिश्छंदोथदैवतं । अन्यथाचेत्प्रयुंजानस्तत्फलंचात्रहीयते ॥ अर्थेप्सवःखल्वृषयश्छंदोभिर्देवताःपुरा । अभ्यधावन्निितिछंदोमध्ये त्वाहुर्मनीषिणः ॥ ऋषिंतुप्रथमंब्रूयाच्छंदस्तुतदनंतरं । देवतामथमंत्राणांकर्मस्वेवमितिश्रुतिः' इति ॥ **आचार्यखंडेगृह्याधानप्रस्तावे**— 'ऋषिंछंदोदैवतंचविनियोगमनुक्रमात् । अस्मृत्वार्षादिकंविप्रोजुहुयाद्वाजपेदपि ॥ यजेद्वाध्यापयेद्वापिनलभेत्कर्मणांफलम्' इति । तथा **रामवाजपेय्यांगृह्यकारोपि**—'ऋषिमादौप्रयुंजीतछंदोमध्येनियोजयेत् । देवतामवसानेचमंत्रज्ञोमंत्रसिद्धय'इति। तथाश्रीवत्सगोत्रभास्क- रकृतमहारुद्रपद्धत्यांछंदोभाषायां—'वक्तव्यंछंदआदौतुततश्चर्षिःप्रकीर्तितः । देवताविनियोगश्चतैत्तिरीयकपाठकैः ॥ आश्वलायनानांतु ऋषिच्छंदोदैवतपूर्वकोविनियोगः । तथाच**परिभाषायां**—'आर्षेयच्छंदोदैवतविद्याजनाध्यापनाभ्यांश्रेयोधिगच्छती'ति ॥ तथावेदभाष्य- कारै**र्माधवाचार्यै**रपिऋग्भ्याष्योपोद्घातांतेऋषिच्छंदोदेवताविचारःकृतः सुरूपकृत्नुमितिसूक्तेतेएवऋषिच्छंदसी इंद्रंपृच्छेतिचतुर्थ्यामृ- चिलिंगदर्शनादिंद्रोदेवतेतिछंदएवपूर्वमुदाहृतं । आत्वेतिसूक्तेऋषिच्छंदोदेवताविनियोगाःपूर्ववत् । इत्यादिषुबहुषुस्थलेषुछंदएवपूर्वंधृतं । निरुक्तभाष्यकारोप्येवमेव ॥

अत्रेदंविचार्यते । किंश्रुतिस्मृत्यादीनांद्वैविध्यदर्शनाद्विकल्पः । सोपिशाखाभेदेनकांडभेदेनवाव्यवस्थितःउतसर्वत्र। **नतावदाद्यः** । शाखांतरेतैत्तिरीयशाखायां**नारायणोपनिषत्सु**—'गायत्र्यागायत्रीछंदोविश्वामित्रऋषिःसवितादेवता'इति । **छंदोभाषायां**—'वक्तव्यंछंद

आदौतुततश्चर्षिःप्रकीर्तितः । देवताविनियोगश्चतैत्तिरीयकपाठकैः ॥’ इतिविशिष्यक्रमबोधकश्रुतिस्मृत्यादिप्रमाणदर्शनेनसंदेहस्यैवाभावा-
त् । **नद्वितीयः** । योहवाअविदितार्षेयच्छंदोदैवतब्राह्मणेनमंत्रेणयाजयतिवाध्यापयतिवेत्यादिनाकर्मकांडएवर्ष्यादिज्ञानेफलस्यतदज्ञानेप्रत्य-
वायस्यचाभिधानात्कांडांतरस्यानुपस्थितेः । **नतृतीयः** । विरुद्धार्थकानांनिरवकाशानांप्रमाणानांषोडशिग्रहणाग्रहणवद्वैकल्पिकत्वस्यव
क्तुंशक्यत्वेपिविरुद्धार्थकपदरहितानांप्रकृतेतथावक्तुमशक्यत्वात् । अतःछंदःप्राथम्यबोधकश्रुत्यादिनाप्रमाणांतराणामपिसंग्राहकत्वपरतया
एकवाक्यत्वलाभाच्छंदःप्राथम्यमेवोचितं । सर्वानुक्रमस्थंअनुक्रमिष्यामइत्यंतं सूक्तप्रतीकादीनिप्रदर्शयिष्यामइतिव्याख्येयं । अतएव
सर्वानुक्रमभाष्यकारेणापि एताननुक्रमिष्यामोव्याख्यास्यामइतिव्याख्यायअनेकार्थत्वाद्धातूनामित्युक्तं । देवतास्मरणमंतेवाकुर्यादितिब-
ह्वृचगृह्यपरिशिष्टवाक्यस्यकेषुचित्पुस्तकेष्वदर्शनात् । केषुचित्तुदेवतास्मरणमेववाकुर्यादितिपाठदर्शनेनतस्यापिदेवताप्राथम्येअसाधकत्वात् ।
नचैवंविनिगमनाविरहः देवताप्राथम्यावगत्यविशेषेपिछंदोविषयेहेतुनिर्देशपूर्वकप्रथमादिपदघटितस्मृत्यवधृततात्पर्यकक्रमबोधकोक्तश्रुतेरेव
विनिगमकत्वात् । ‘श्रुतिस्मृतिविरोधेतुस्मृतेस्त्यागोविधीयते । तथैवलौकिकंवाक्यंस्मृतिबाधेपरित्यजेत्’ इतिस्मृत्यपेक्षयाश्रुतेर्बलवत्त्वात्
देवताप्राथम्यबोधकश्रुत्यनुपलब्धेश्च । देवताप्राथम्याभासकप्रमाणानांसंग्रहपरतयोन्नीतत्वात् । द्विविधाचारदर्शनेपिश्रुत्यविरुद्धाचारस्यप्रा-
माणिकत्वेनअंधस्येवांधलग्नस्येतिन्यायेनपरंपरागताचारांतरस्याश्रद्धेयत्वात् । सर्वानुक्रमण्यांदेवताप्राथम्यव्यवहारदर्शनेपि ‘तुहिहवैतच्छब्द-
विशिष्टान्यृषिदैवतच्छंदांसिद्वित्रिचतुःपंचषट्सूक्तभांजियथासंख्यम्’ इतिपरिभाषानुसारेणक्वचित्पूर्वसूक्तसाहचर्यात्प्रथमंदेवताउत्तरत्रऋ-
षिः । क्वचित्पूर्वत्रछंदःउत्तरत्रेदेवताइतिच । **तदुदाहरणानितु**—‘प्राग्नयेपंचाग्नेयोवत्सआग्नेयंतुप्रनूनंतृचमाग्नेयःश्येनः’ ‘अग्निर्होतागायत्रं

त्विंद्राग्नीऐंद्राग्नं' इत्यादीनि ॥ तुह्यादिशब्दाभावेपियथा—'परंगायत्रंप्राग्वत्सप्रेर्ऋषिश्चानुक्तगोत्रःप्राङ्मत्स्यात्काण्वोऽष्टमंमंडलंमाचिच्चतुस्त्रिंशन्मेधातिथिमेध्यातिथी' । 'जागतमूर्ध्वंप्रागुशनसःप्रदेवंदशवत्सप्रिर्भालंदनः' । 'नवमंमंडलंपावमानंसौम्यंस्वादिष्ठयादशमधुच्छंदाः' इत्यादिबहुषुस्थलेषुव्युत्क्रमदर्शनात्। साहचर्योक्तेरबाधकत्वांगीकारेपि—'अस्यमेष्टौजागतंत्र्यनुष्टुबंतंद्यावापृथिव्येकाद्वेऐंद्र्यौत्वाष्ट्र्यौवाद्वेद्वेराकासिनीवाल्योरंत्यालिंगोक्तदेवता' । 'ऋतमेकादशंजगत्यंतंषष्ठचैंद्रासोमीसरस्वतित्वमितिसारस्वतोर्धर्चोयोनोवार्हस्पत्येतंवोमारुती' । 'वायोसैकागायत्रमुक्तादेवताःप्रउगेणाद्येतुतृचेत्यैंद्रवायवीद्यावापृथिव्योंत्यस्तृचोहाविर्धानोवातृतीयःपादोवाग्नेयोंवितमेनुष्टुभौबृहतीच' । 'कनिक्रदत्तृचंप्रदक्षिणिज्जागतंमध्येतिशक्वर्यष्टिर्वैताभ्यामृषिरध्वनिवाश्यमानंशकुंतंतुष्टाव' इति । 'अयंसउपांत्यानुष्टुप्पुरीष्येभ्योग्निभ्यः' इति । 'तिस्रःषट्पार्जन्यंतुपर्जन्यायतृचंगायत्रमेतेकुमारआग्नेयोऽपश्यत्' इत्यादिबहुस्थलेषुतंत्रैवव्यभिचारदर्शनात् ऋषिदैवतच्छंदांसीत्यस्यसंग्राहकत्वमेवन्याय्यं । **यत्तु** आश्वलायनानांदेवताप्राथम्याभासकाथर्व**णसर्वानुक्रमण्यां** 'आश्वलायनानुक्रमानुसारेणानुक्रमिष्यामः खिलान्वर्जयित्वे' तिप्रतिज्ञाय 'इंद्रत्वातृचंविश्वामित्रगोतमविरूपाःप्रत्यृचामिंद्रमरुदग्नयोपिगायत्रमि' त्यादीनांएकादशपटलेविंशतितमकांडस्याव्यभिचारेणर्षिदैवतछंदांसिप्रदर्शितानीतितद्बह्वृचानांश्रौतस्मार्तसूत्रकृदाश्वलायनभिन्नाश्वलायनपरंनतुबह्वृचश्रौतस्मार्तसूत्रकृद्बह्वृचाश्वलायनपरं ॥ तथाच**बृहदाश्वलायनस्मृतौ**—'तपसाविदितंविप्रामयातावत्क्षणादिव । श्रौतस्यकर्मणःसिद्ध्यैश्रौतसूत्रंमयाकृतं ॥ तएतंमृदुगंभीरेगंभीरार्थशिवप्रदे । सुदुर्ज्ञेयेषुविदुषांमनसाप्रीतिवर्धने ॥ श्रौतस्यैवचयद्भाष्यंमयैवचकृतंद्विजाः । गृह्यभाष्यंकरिष्यंतिद्विजाइतिनमेकृतं ॥' उपनयनप्रकरणेयज्ञोपवीतविधिप्रकरणेच । 'प्रत्यक्षरऋषिंछंदोदैवांगान्यक्षराणिच । भूतेतत्वात्मवर्णांश्चस्थानंज्ञात्वाजपेत्सदा' ॥ तथा ।

'ऋष्यादिसर्वेविज्ञायतंत्रविन्मंत्रसूक्तयोः । यज्ञोपवीतमंत्रेणकुर्याद्यज्ञोपवीतनं ॥ ब्रह्मास्याद्यज्ञसूत्रस्यमुनिर्गायत्रमीरितं । छंदःप्रजापतिर्देव-
मोंकारमथवात्रिवृत्' इति । एतेनसर्वानुक्रमण्यांभूयसाव्यपदेशेनअव्यभिचारेणचदेवताप्राथम्योक्त्याछंदोपेक्षयादेवतायाःप्राथम्यमितिवदं-
तोनिरस्ताः । सत्येकस्मिन्बाधकेसाधकसहस्रस्याप्यकिंचित्करत्वमितिन्यायेनभूयसाव्यपदेशस्यासाधकत्वात् । श्रुतिरूपसाधकस्यप्रमाणांतरा-
नपेक्षस्यप्रागेवाभिहितत्वादित्यलंविस्तरेण ॥ श्रुतिस्मृतिप्रमाणानामेकवाक्यत्वकल्पनात् । सर्वेषांचाविरोधेनछंदःप्राथम्यमीरितं ॥ १ ॥
इति ऋ. क. छंदोदेवतोहक्रमनिर्णयः ॥

रोदःशब्दविचारः ।

अथरोदःशब्दरोदसीशब्दयोर्नपुंसकस्त्रीलिंगयोर्विचारःक्रियते ॥ रुदधातुप्रकृतिकअसुन्प्रत्ययांतःसांतोनपुंसकएकः । तत्प्रकृतिकगौरा-
दिङीषंतस्त्वपरःस्त्रीलिंगः । वेदेकोशेचोभयोरपितथादर्शनात् । तथाहि । नहित्वारोदसीउभे । वित्तंमेअस्यरोदसी । नरोदसीअपनुदंतघो
राः । इत्यादिमंत्रेषुद्यावापृथिवीवाचकःसांतोनपुंसकः । अतएवपदकालेद्विवचनांतत्वेनप्रगृह्यत्वादितिशब्दप्रयोगःसंगच्छते । तस्यचद्या
वापृथिवीदेवतावाचकस्यदेवतोच्चारणकालेप्रथमांतस्यरोदसीइतिस्वरूपं । अन्वाधानकालेद्वितीयांतस्यरोदसीइति । हौम्यादिद्रव्यत्यागकाले
चतुर्थ्यंतस्यरोदोभ्यामिति । अतएवचएतेपृष्ठानीतिमंत्रेरोदसोरितिसप्तमीद्विवचनांतमुपपद्यते । ङीषंतेतत्रतत्रांतोदात्तस्वरव्यत्ययकल्पना
छांदसत्वेनपूर्वसवर्णादिकंरोदसोरित्यत्रईकारलोपकल्पनंचस्यादितिमहदेवगौरवं । सांताश्रयणेतुनकिंचित्कल्पनीयमितिमहदेवलाघवम् ।
अमरकोशेपितृतीयकांडेनानार्थवर्गेएकोनत्रिंशदधिकद्विशतश्लोके प्रसूरश्वापिभूद्यावौरोदस्यौरोदसीचतेइति । रामाश्रमकृततट्टीकायामपि ।

द्यावापृथिव्यौरोदस्यौद्यावाभूमीचरोदसी । रोदश्चरोदसीचापिदिविभूमौपृथक्पृथक् । सहप्रयोगेप्युभयोरोदःस्यादपिरोदसीतिविश्वः । इति दर्शनाच्चसांतएवग्राह्यः । यस्तु । जोषद्यदीमसुर्यासचध्यैविषितस्तुकारोदसी । सचामरुत्सुरादसी । मिम्यक्षयेषुरोदसी । अधस्मैषुरोदसी। इतिचतुर्षूदाहरणेषुईकारांतएकवचनांतः । सतुमरुत्स्त्रीवाचकः रुद्रस्त्रीवाचकः विद्युद्वाचकश्चेतिनकाप्यनुपपत्तिः । स्पष्टंचेदंवेदभाष्ये । पराशुभ्राअयासः । जोषद्यदीमसुर्यासचध्यैइतिमंत्रव्याख्यावसरेपराशुभ्राअयासइतिमंत्रेरोदसीइत्यत्रद्यावापृथिवीवाचकत्वेङीषंतस्यांतोदात्तस्यवा छंदसीत्यनेनपूर्वसवर्णदीर्घेद्विवचनांतत्वेनप्रकृतिभावः । मरुत्स्त्रियादिवाचकत्वेतुलुप्तसप्तम्यंतंईदूतौचसप्तम्यर्थइतिप्रगृह्यंद्रष्टव्यमितिसुधीभिर्विभावनीयं । इतिऋग्वेदकल्पद्रुमेरोदःशब्दनिर्णयः ॥

संहितास्थगायत्र्यादिच्छंदांसि ।

श्रीः ॥ अथास्यांशाकलसंहितायांगायत्र्यादिच्छंदसामृगियत्ताबुभुत्सूनांप्रीत्यैतत्तत्संख्यानियमंदर्शयिष्ये । तत्रतावत् २४५१ गायत्र्यएक

---

१ गायत्र्यादिछंदोभेदपरिगणनं **गायत्री** ८ पदपंक्तिः–उष्णिग्गर्भा–पादनिचृत्–अतिनिचृत्–यवमध्या–वर्धमाना–प्रतिष्ठा–ह्रसीयसी । **उष्णिक्** ७ पुरउष्णिक्–ककुप्–ककुन्न्यंकुशिरा–तनुशिरा–पिपीलिकमध्या–अनुष्टुब्गर्भा–उष्णिक् । **अनुष्टुप्** ६ महापदपंक्तिः–कृतिः–पिपीलिकमध्या–काविराजः–नष्टरूपी–विराजः । **बृहती** १० पुरस्ताद्बृहती–न्यंकुसारिणी–उरोबृहती–स्कंधोग्रीवी–उपरिष्टाद्बृहती–विष्टारबृहती–ऊर्ध्वबृहती–पिपीलिकमध्या–विषमपदा–बृहती । **पंक्तिः** ७ विराट्–सतोबृहती–विपरीता–प्रस्तारपंक्तिः–आस्तारपंक्तिः–संस्तारपंक्तिः–विष्टारपंक्तिः । **त्रिष्टुप्** १२ जगती–अभिसारिणी–विराट्स्थाना–विराड्रूपा–ज्योतिष्मती–पुरस्ताज्ज्योतिः–मध्येज्योतिः–उपरिष्टाज्ज्योतिः–महाबृहती–यवमध्या–पंक्त्युत्तरा–विराट्पूर्वा । **जगती** ३ त्रिष्टुप्–महासतोबृहती– महापंक्तिः । **प्रगाथाः** ६ बार्हतः–काकुभः–महाबार्हतः–विपरीतोत्तरः–आनुष्टुभः–आनुष्टुम्मुखास्तृचाः इति ।

पंचाशदधिकचतुर्विंशतिशतानि । ३४१ उष्णिहएकचत्वारिंशदधिकंशतत्रयं । ८५५ अनुष्टुभःपंचपंचाशदधिकान्यष्टौशतानि । १८१ बृहत्यएकाशीत्यधिकंशतं । ३१२ पंक्तयोद्वादशाधिकंशतत्रयं । ४२५३ त्रिष्टुभस्त्रिपंचाशदधिकद्विचत्वारिंशच्छतानि । १३४८ जगत्यो ऽष्टाचत्वारिंशदुत्तरत्रिशताधिकंसहस्रं । १७ अतिजगत्यःसप्तदश । १९ शक्वर्यएकोनविंशतिः । ९ अतिशक्वर्योनव । ६ अष्टयःषट् । ८४ अत्यष्टयश्चतुरशीतिः । २ धृतीद्वे । १ एकाऽतिधृतिः । ६ एकपदाःषट् । ८७ द्विपदाःसप्ताशीतिः । '१०० बार्हताःप्रगाथाः शतं । ९४ विपरीतोत्तराश्चतुरधिकानवतिः । ५५ ककुभाःपंचपंचाशत् । १ महाबार्हतएकः' । एवंसर्वेमिलित्वा २५० सार्धशतद्वयं । एतेद्वृचाद्वृचाइतिकृत्वातएवद्विगुणाऋचः ५०० पंचशतानि ॥ एवंसकलाःशाकलसंहितायांखिलरहितायामृचो १०४७२ द्व्युत्तरसप्तत्य धिकचतुःशताधिकदशसहस्राणि संख्येति ॥ यत्तु 'ऋचांदशसहस्राणिऋचांपंचशतानिच ॥ ऋचामशीतिःपादश्चैतत्पारायणमुच्यते ॥' इतिकस्यचिद्वचनं तद्वालखिल्याध्यायादिखिलसहितशाकलसंहिताविषयमितिध्येयं ॥ खिलरहितायास्तुपूर्वोक्तायाएवसंख्यायाःप्रतीतेः ॥ एवमत्रप्रथमाष्टकेऋचः १३७० द्वितीये ११५७ तृतीये १२०९ चतुर्थे १२६९ पंचमे १२६३ षष्ठे १६५० सप्तमे १२६३ अष्टमे१२९३। एतत्संकलनंपूर्वोक्तमेव । सूक्तसंख्यात्वनुक्रमण्यामेव 'तदेतत्सूक्तसहस्रं' इत्यादिनापठिता सापिवालखिल्याध्यायान्विताया एवघटते । अन्यथातुषडधिकंसहस्रं । तदित्थं । प्रथमाष्टके सूक्तानि १२१ द्वितीये ११९ तृतीये १२२ चतुर्थे १३० पंचमे १२९ षष्ठे १२४ सप्तमे ११६ अष्टमे १४५ एतत्संकलनंप्रागुक्तमेव ।

स्वाहावत्यृचः ।

मंत्रप्रतीकं.	अष्टका	ध्याय	वर्गाः	मंत्रप्रतीकं.	अष्टका	ध्याय	वर्गाः	मंत्रप्रतीकं.	अष्टका	ध्याय	वर्गाः
स्वाहायज्ञंकृणोतन	१	१	२५	आपूर्णोऽअस्यकलशः*	३	२	११	आयाह्यर्यऽआपरि*०	६	३	१२
ततंमेअपस्तदुतायते	१	७	३०	तिष्ठाहरीरथआ	३	२	१७	स्वाहाकृतस्यतृंपतं०	६	३	१७
पूषण्वते*मरुत्वते०	२	२	११	इंद्रःस्वाहापिबतु*०	३	३	१४	आदूनुतेऽअनु०	६	४	४२
स्वाहाकृतान्याग०	२	२	११	स्वाहाग्नयेवरुणा*०	३	८	२१	विश्वेदेवाःस्वाहाकृ०	६	७	२५
पुरोगाऽअग्निर्दे०	२	५	९	आयाह्यग्नेस०	५	२	२	वेषिहोत्रमुत*पोत्रं०	७	५	३०
घृतंमिमिक्षेघृतमस्य	२	५	२३	यथावःस्वाहा*०	५	२	४	मातलीकव्यैर्यमो०	७	६	१४
तुभ्यंहिन्वानोव०	२	७	२५	आचनोबर्हिः०	५	४	२९	आग्नेवहवरुण०	८	२	२२
आयाह्यग्नेसमि०	२	८	२३	आनोयातमुप०	५	८	२५	सद्योजातोव्यमिमीत०	८	६	९

निर्दिष्टेषुस्वाहावन्मंत्रेष्वपिप्रदानाप्रदानार्थकस्वाहाकारभेदेनद्वैविध्यंपरिकल्प्य प्रदानार्थकस्वाहाकारवत्स्वेवांतेपुनःस्वाहाकारोमास्त्वन्यत्रापेक्षितएवेतिनिर्णीयजुह्वतिकेचनशिष्टास्तन्मतेनप्रदानार्थकस्वाहाकारघटितमंत्रप्रतीकमूर्ध्नि * ईदृक्पुष्पविन्यासःकृतः । कैश्चित्तुस्वाहाग्नयेवरुणाय ३।८।२१ आयाह्यर्यआपरि ६।३।१२ वेषिहोत्रमुतपोत्रं ७।५।३० इतिमंत्रत्रयमेवप्रदानार्थकंनिर्णीततत्राप्याद्योवैकल्पिकइति । तत्र सदसत्सद्भिरूहनीयम् ।

स्वाहाकारवन्मंत्रविचारः ।

श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ अथऋगाम्नायेकतिपयेमंत्राःस्वाहाकारवंतआम्नातास्तत्रसंशयः—किमेतेषांहोमेविनियोगःप्रदानार्थकस्वाहाकारांतरयुतानामुतकेवलानामिति । किंतावत्प्राप्तं । नकेवलानांहोमेविनियोगःसंभवति । होमस्यत्यागात्मकतया मंत्रमध्यपठितस्यचस्वाहाकारस्य मंत्रावयवतया प्रदानार्थत्वाभावादंतेपुनःप्रदानार्थकस्वाहाकारःप्रयोक्तव्यइति । अतएवभगवान्**जैमिनिःसंकर्षकांडे** 'स्वाहाकृत्य' (अ. १४ पा. ४ सू. १८) 'वषट्' (१४।४।१९) इतिसूत्राभ्यांक्रमेण 'स्वाहाकृत्यब्रह्मणातेजुहोमि' 'स्वाहाकृतमिंद्रायतेजुहोमि' इत्यादावुपसर्जनत्वेनान्वितानांस्वाहाकाराणांमुख्यविशेष्यत्वाभावात् द्रव्यस्तुतिद्वारैववाक्यार्थसमन्वयादप्रदानार्थत्वं । 'वषट्तेविष्णवासआकृणोमी' त्यत्रवषट्पदस्य स्वाहाकृतशब्दवत्समासाभावेनस्वतंत्रतयाप्रदानार्थत्वेप्राप्ते ' आकृणोमि ' इत्यत्रतदन्वयेनास्वातंत्र्याविशेषादप्रदानार्थत्वंनिर्णीय तत्रतत्र प्रदानार्थकस्वाहाकारांतरप्रयोगंब्रूते । इतिप्राप्तेब्रूमः—नऋगाम्नायपठितेषुस्वाहाकारवत्सुमंत्रेषुहोमकालेपुनरन्यःस्वाहाकारःप्रयोक्तव्यइति । कुतः । पठतिहि**भगवानाश्वलायनः**श्रौतसूत्रप्रथमाध्यायस्यैकादश्यांकंडिकायां—'स्वाहाकारांतैर्मंत्रैर्नचेन्मंत्रेपठितः' इति । व्याचख्यौ चैतद्**वृत्तिकृन्नारायणः**—' यत्रक्वापिस्वाहाकारोनपठितस्तदांतेस्वाहाकारःकर्तव्यः । यत्रक्वापिपठितश्चेत्सएवप्रदानार्थकोभवति' इति । **कारिकाकार–मंचनाचार्य**प्रभृतिप्राचीनप्रयोगकाराश्चैवमेवप्रतिपादयंति । **शौनकोपि**—'यस्मिन्मंत्रेनपठितःस्वाहाकारोभवेद्यदि । स्वाहांतश्चप्रयोक्तव्योहोमेषुप्रणवादिना' इति । अत्रवचनद्वयेपियद्यपूर्वविधिरंगीक्रियते तदापर्युदासन्यायेनस्वाहाकारघटितान्यहोमसाधनीभूतमंत्रत्वावच्छेदेनअंतेस्वाहाकारविधिरितिवक्तव्यम् । अथहोमसाधनीभूतमंत्रेषुअंतेस्वाहाकारोवचनांतरेणप्राप्तइत्युच्यतेतदानेनवचनेन

पारायणहोमाद्यारंभकालः ।

श्रीः ॥ जपाद्यारंभकालस्तुपरशुरामेणोक्तः ॥ वैशाखेश्रावणेमासेचाश्विनेमार्गशीर्षके । माघफाल्गुनयोर्वापिसितेपक्षेशुभेदिने ॥ वेदारंभः प्रकर्तव्यःपुत्रपौत्रादिवृद्धये ॥ इति । कार्तिकेस्वर्णलाभःस्यादितिकेचित् । **वर्ज्याणितुसंग्रहे**अनध्यायतिथीन्सर्वान्रिक्ताष्टम्यौविहायच । इतरासुचकर्तव्योवेदारंभःशुभप्रदः ॥ अनध्यायेचसंध्यायामपराह्णेकथंचन । स्त्रियांरजस्वलायांतुवेदारंभोनसिद्धिदः ॥ इति ॥ **रत्नमालायां**—सोमसौम्यगुरुशुक्रवासरासर्वकर्मसुभवंतिसिद्धिदाइति ॥ निष्कामतयावेदाद्यनुष्ठानेतुयदाश्रद्धोत्पद्यतेतदैवारंभःकार्यः । नश्वःश्वमुपासीतकोहिमनुष्यस्यश्वोवेदेतिश्रुतिः । श्वःकरवाणीत्येवमुपासनाकालांतरप्रतीक्षानकार्या । हियस्मान्मनुष्यस्यश्वःकालसंबंधिजीवनंकोवेदकोजानीयात् आयुषोऽस्थिरत्वादितिश्रुत्यर्थः । **परशुरामोपि**—यदैवजायतेवित्तंचित्तंश्रद्धासमन्वितं । तदैवपुण्यकालोयंयतोऽनित्यंहिजीवितं ॥ अतःसर्वेषुकालेषुजपस्यारंभणंशुभंइति ॥ **दीपिकायामपि**—ईश्वराराधनार्थंवाअथवापापनुत्तये । यदिरुद्राद्यनुष्ठानंनमुहूर्तादिचिंतयेदिति ॥ काम्येतुदिनंसंशोध्यमेव ॥ एवमारंभोत्तरंमध्येनध्यायपातेतुजपहोमाभिषेकादिकर्तव्यमेव । ततोवेदादिमारभ्यसंततमधीयीतनास्यांतरानध्यायोनास्यांतराजननमरणमशुचि (अशौचंनेत्यर्थः) नांतराव्याहरेन्नांतराविरमेत्त्रिःप्राणानायम्याचम्यप्रणवंवाप्रविधाययावत्कालमधीयीतततःसर्वंनिशांनिशांतरंसलिलंलोप्यपरिदध्यात् । निशांतरंसंध्यांनिशादीन्लोप्यविहायसमापयेदित्यर्थः । इत्यादिविशेषोज्ञेयः ॥

वेदपारायणप्रयोगः ।

पूर्वोक्तशुभेकालेपारायणदिनंनिश्चित्यतत्प्राग्दिनेकृतनित्यक्रियःशुक्लवासाःसपत्नीकोयजमानःपूजितेष्टदेवतोगोमयलिप्तेशुचौदेशेप्राङ्मुखउ
पविश्याचम्यप्राणानायम्यदेशकालौसंकीर्त्यअमुकगोत्रस्यामुकशर्मणोममकायिकादिसमस्तदोषनिबर्हणद्वाराऋग्वेदांतर्गतसब्राह्मणशाकलसंहि
तापारायणाधिकारार्थंषडब्दचतुरब्दद्व्यब्दाब्दान्यतमंपूर्वोत्तरांगसहितंसर्वप्रायश्चित्तंप्रतिकृच्छ्रंगोमूल्यरजतनिष्कपादप्रत्याम्नायेनकार्षापणैक
गोमूल्यप्रत्याम्नायेनवाहमाचरिष्यामि इतिसंकल्प्योक्तप्रकारेणसर्वप्रायश्चित्तमाचरेत् ॥ पुनर्देशकालावुत्कीर्त्यममसमस्तपापक्षयद्वाराऋग्वे-
दांतर्गतसब्राह्मणशाकलसंहितापारायणाधिकारार्थमृग्विधानोक्तक्रमेणप्रणवादिजपमहंकरिष्ये इतिसंकल्प्य ॥ प्रणवस्यपरब्रह्मपरमात्मागाय-
त्रीव्याहृतीनांपरमेष्ठीप्रजापतिःप्रजापतिर्बृहतीगायत्र्या० ॥ आपोहिष्ठेतिनवर्चस्यांबरीषःसिंधुद्वीपआपोगायत्रीपंचमीवर्धमानासप्तमीप्रतिष्ठा
अंत्येद्वेअनुष्टुभौ ॥ एतोन्विंद्रमितितिसृणामांगिरसस्तिरश्चीइंद्रोऽनुष्टुप् ॥ ऋतंचेतितृचस्यमाधुच्छंदसोघमर्षणोभाववृत्तिरनुष्टुप्॥ शंनइंद्रा-
ग्नीतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ॥ स्वस्तिनोमिमीतेतिपंचानामात्रेयःस्वस्त्यात्रेयोविश्वेदेवास्त्रिष्टुबंत्येद्वेअनुष्टुभौ ।
पावमानीनांछंदर्ष्यादिनवमेमंडलेआलोचनीयं ॥ शंवत्यादीनांपाठःकापिंजलाधिकरणन्यायेनतिसृणांतिसृणामेवेतिकेचित् ॥ **ऋग्विधाने**—
तर्पयित्वाद्भिराचार्यानृषींश्छंदांसिदेवताइत्यनेनाचार्यादीनांतर्पणमभिहितं । तत्राचार्यादीनांविशेषरूपेणानुपादानात्सामान्यरूपेणेतिगम्यते
तद्यथा । आचार्यास्तृप्यंतु । ऋषयस्तृप्यंतु। छंदांसितृप्यंतु। देवतास्तृप्यंत्विति । ततो रौद्रमंत्राञ्जपेत् । कद्रुद्रायेतिनवर्चस्यघौरःकण्वोरुद्रो
गायत्र्यंत्यानुष्टुप् । इमारुद्रायतवसइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोरुद्रोजगत्यंत्येद्वेत्रिष्टुभौ । आतेपितरितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोरुद्र-

स्त्रिष्टुप् । इमारुद्रायस्थिरधन्वनइतिचतुर्ऋचस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोरुद्रोजगत्यंत्यात्रिष्टुप् । ततोयुतसहस्रशतदशान्यतमयासंख्ययागायत्रींज-
पेत् ॥ पुनर्देशकालौसंकीर्त्यऋग्वेदांतर्गतसब्राह्मणशाकलसंहितापारायणांगत्वेनगणपतिपूजनंस्वस्तिवाचनंमातृकापूजनंनांदीश्राद्धंग्रहयज्ञंच-
करिष्य इतिसंकल्प्योक्तप्रकारेणकुर्यात् । एवंपूतोधिकारीभवति ॥ ततःपारायणदिनेकर्ताकृतनित्यक्रियोदर्भासनेप्राङ्मुखउपविश्यपवित्रपाणिः
प्राणानायम्यदेशकालौनिर्दिश्य अमुकगोत्रस्यशर्मणोममकायिकादिसमस्तदुरितक्षयपूर्वकंश्रीवेदपुरुषप्रीतिद्वाराअमृतत्वप्राप्त्यर्थंआदौप्रणवसम
स्तव्याहृतिसहितायाःअंतेमहानाम्न्युपनिषत्सहितायाऋग्वेदांतर्गतशाकलसंहितायाःपारायणमहंकरिष्ये । ऋत्विग्द्वाराकरणेतुऋत्विजंवृत्वातं-
मधुपर्केणार्हयेत् । ततःपारायणकर्तादेवालयेस्वगृहेवागोमयोपलिप्तभूमौहस्तायामविस्तारोच्चांवेदिंकृत्वातदुपरियवसंमिश्रांमृत्तिकांसंस्थाप्यत-
त्रमहीद्यौरित्यादिविधिनासुदृढंकलशंसुप्रक्षालितंपुष्पपल्लवमालाचंदनकुंकुमादिभूषितंप्रतिष्ठाप्यतत्त्वायामीतितत्रवरुणमावाह्यसंपूज्य ॥ तत
उत्तराग्रकुशकृतंवत्सजान्वाकृतिंवेदंब्रह्मणःशिरउपधानत्वेनकलशोपरिनिधायस्वस्त्ययनंपठेत् । स्वस्त्ययनंतार्क्ष्यमितिद्वयोरात्रेयःस्वस्त्यात्रेयो-
विश्वेदेवास्त्रिष्टुप्इतिऋग्द्वयंपठेत् ॥ ततऊर्ध्वाग्रपंचाशत्कुशनिर्मितंकूर्चंप्रत्यगग्रंवेदोपरिप्रतिष्ठाप्यप्राणप्रतिष्ठापूर्वकंब्रह्मजज्ञानमितिमंत्रेणावाह-
नाद्युपचारैःपूजयेत् । ब्रह्मदक्षिणभागेद्वितीयकलशोपरिप्रतिमायांसावित्रीपूजनमुक्तंकैश्चित्तन्मूलाभावादुपेक्ष्यं । ततोगुरुंब्राह्मणांश्चसंपूज्य
विष्णुंस्मरेत् ॥ ततोदेवतासंनिधौदर्भासनेदर्भपाणिःप्राङ्मुखउपविश्याचम्य । प्रणवस्यपरब्रह्मपरमात्मागायत्रीव्याहृतीनांपरमेष्ठीप्रजापतिः
प्रजापतिर्बृहतीजपेवि० । ॐ भूर्भुवःस्वःइतिजपित्वाऋषिछंदआद्युच्चारणपूर्वकंअग्निमीळइत्यादिपारायणमारभेत । पूर्वोक्तविरामस्थलेविरमे-
त् । प्रत्यहंप्रहरद्वयपर्यंतंपठेत् । त्वरयासमापनेच्छायांसार्धप्रहरद्वयपर्यंतंपठेत् । कर्मसमाप्त्यंतंब्रह्मचर्यमधःशयनंस्वल्पंहविष्याशनंचकार्यं ।

शक्तौसत्यामुपोषणंब्रह्मपूजनंचप्रत्यहंसमाप्त्यंतंकार्यं । पतितरजस्वलादिसंभाषणंतत्समक्षमध्ययनंचनकुर्यात् । आसमाप्तेर्नाश्नीयाद्यथाश
क्तिवापःफलान्योदनंहविष्यमात्रमल्पंभुंजीतनोपरिशयीतनमैथुनंचरेत्पतिताद्यैर्नसंभाषेतनैतत्समीपेधीयीतेतिबौधायनोक्तेः । ऋत्विक्कर्तृक
पारायणेपारायणकारयित्राप्येतेनियमाःकार्याः । संहितांसमाप्यमहानाम्नीःपठित्वाब्राह्मणंपठेत् । केवलसंहितापारायणेमहानाम्नीरेवपठेत् ।
आरण्यपंचकमध्येप्रथमारण्यकत्रयस्यब्राह्मणांतर्गतत्वाद्ब्राह्मणसमाप्त्यनंतरंपाठः । महानाम्नीसंज्ञकंचतुर्थारण्यकंपूर्वोक्तऋग्विधानवचनादेव
संहितासमाप्त्यनंतरमेवपठेत् । पंचमारण्यकस्यमहाव्रतयज्ञसूत्ररूपत्वादारण्यकत्रयानंतरंपाठः ॥ इति ।

संहितास्वाहाकारविधिः ।

श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ श्रौतस्मार्तेषुकर्मस्वखिलविगुणतानाशनेनेष्टसिद्ध्यैरुद्रेंद्रब्रह्मवंद्यंसकलविधिविदःकर्मिणोयंस्मरंति ॥ प्रज्ञानानंददेहःसकलमुनिजनध्येयरूपःपरेशोविष्णुस्त्वैमात्रवाच्योनिखिलजनहितःसर्वगःसर्वतोऽव्यात् ॥ १ ॥ ऋग्वेदेयाशाकलाख्यास्तिशाखातस्याःकुर्वेगुर्जरोपाह्वयोहम् ॥ गोपालाख्यःपद्धतिंशौनकीयान्ग्रंथान्दृष्ट्वाहोमजांशालिनींच ॥२॥ तत्रतावद्वेदपारायणफलमाहशौनकः—पारायणाभ्यांद्वाभ्यांवाऽनश्नन्यःसततंपठेत् ॥ अनृतेभ्यःपातकेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ त्रिभिःपारायणैःशूद्रीगमनात्पातकान्नरः ॥ गंगाप्सुमज्जनाच्चैवमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ चतुर्भिःशूद्रीगमनात्तदन्नाशनपातकात् ॥ पंचभिश्चायाज्ययाजैरग्राह्यग्रहणात्तथा ॥ षड्भिःपारायणैःस्वर्णस्तेयस्त्रीपशुघातनात् ॥ सप्तभिःप्राजापत्यस्यहीनाचाराच्चवंधनात् ॥ अष्टभिश्चांद्रायणाच्चगुरुतल्पगमात्तथा ॥ रजस्वलासंगमाच्चमुच्यतेपातकान्नरः ॥ नवभिस्तुसुरापानात्पातकान्मुच्यतेतथा ॥ असोमपानाद्दशभिरेकादशभिर्ब्रह्महा ॥ द्वादशभिःपूर्वजन्मकृतादिहापिजन्मनि ॥ पातकान्मुच्यतेस्वर्गलोकंगच्छतिशाश्वतं ॥ अग्निष्टोमादिक्रतुभिरिष्टंभवतितेनवै ॥ वेदाध्यायीसदैवस्यादपाप्मासत्यवाक्शुचिः ॥ यंयंकामयतेकामंतंतंवेदेनसाधयेत् ॥ असाध्यंनास्तियत्किंचिद्ब्रह्मणोहिफलंमहत् ॥ इतिवेदपारायणमहिमानंप्रदर्श्येदानींस्वाध्यायाभ्यासलक्षणानिवदन्नूतदंतरंगभूतंहोम**विधिमाह**—तत्रादौशरीरशुद्ध्यादिकमाह ॥ सिद्धमंत्रविधानेनजपैर्होमैर्द्विजोत्तमः ॥ तपसास्वर्गमाप्नोतितपसाविंदतेमहत् ॥१॥ तपोयुक्तस्यसिध्यंतिकर्माणिनियतात्मनः ॥ विद्वेषणंसंवननंविषघ्नंरोगनाशनं ॥२॥

(विद्वेषणंइमांखनामीत्याद्यं इंद्रोतिभिरित्यादिसूक्तखंडंच । संवननंसंसमिदित्यादि । विषघ्नंकंकतोनकंकतइत्यादि । रोगना-
शनंअक्षीभ्यांतइत्यादि । उपलक्षणत्वादन्यान्यप्यलक्ष्मीनाशनादीन्यूह्यानि) ॥ येनयेनार्थमृषिणायदर्थंदेवताःस्तुताः ॥
ससकामःसमृद्धश्चतेषांतेषांयथातथा ॥ ३ ॥ तानिकर्माणिवक्ष्यामिविविधानिचकर्मणां ॥ पुरश्चरणमादौतुकर्मणांसिद्धिकारणं
॥ ४ ॥ स्वाध्यायाभ्यासनस्यादौप्राजापत्यंचरेद्द्विजः ॥ केशश्मश्रुलोमनखान्वापयित्वाप्लुतःशुचिः ॥ ५ ॥ तिष्ठेदहनिरात्रौ-
तुशुचिरासीतवाग्यतः ॥ सत्यवादीपवित्राणिजपेद्व्याहृतयस्तथा ॥ ६ ॥ ॐकाराद्यास्तुताजप्त्वासावित्रींचतदित्यृचं ॥ आ-
पोहिष्ठेतिसूक्तंतुशुद्धवत्योघमर्षणं ॥ ७ ॥ शंवत्यःस्वस्तिमत्यश्चपावमान्यस्तथैवच ॥ सर्वत्रैतत्प्रयोक्तव्यमादावंतेचकर्मणां
॥ ८ ॥ शुद्धवत्यःशुचीवोहव्येत्यादयः । अघमर्षणमृतंचेतिसूक्तं । शंवत्यःशंनइंद्राग्नीत्यादयः । स्वस्तिमत्यःस्वस्तिनोमिमी-
तामित्यादयः ॥ पावमान्यःस्वादिष्ठयेत्यादयः ॥ आसहस्रादाशताद्वादशांतमथवाजपेत् ॥ ॐकारव्याहृतीस्तिस्रःसावित्री-
मथवाऽयुतं ॥ ९ ॥ आपोहिष्ठेत्यादिजप्यमंत्राणांशक्त्यपेक्षयासहस्रशतदशेत्यावृत्तिसंख्यावेदितव्याः । यद्वोंकारव्याहृति-
पूर्विकांसावित्रीमयुतसंख्ययाजप्त्वानंतरंकिंकर्तव्यंतदाह ॥ तर्पयित्वाद्भिराचार्यानृषीन्छंदांसिदेवताः ॥ प्रपद्येतविरूपाक्षंरौ-
द्रमंत्रगणंजपेत् ॥ १० ॥ अनार्यैर्नाभिभाषेतनशूद्रैर्नापिगर्हितैः ॥ नरजस्वलयानार्यापतितैर्नांत्यजैर्नृभिः ॥ ११ ॥ नदेव-
ब्राह्मणद्वेष्ट्रानाचार्यगुरुनिंदकैः ॥ नमातापितृविद्विष्टैर्नावमन्येतकंचन ॥ १२ ॥ त्रिरात्रमेवोपवसेदादितःसर्वकर्मणां ॥
त्रीणिनक्तानिवाकुर्यात्ततःकर्मसमारभेत् ॥ १३ ॥ नित्यंप्रयोगिणांचैवप्रयोगादौव्रतंत्र्यहं ॥ उपरिष्टादुपवसेत्कृत्वासांतप-

नादिकं ॥ १४ ॥ आयुष्याण्येवकर्माणिमंत्रयुक्तःसमारभेत् ॥ सवासाःसशिरस्कोप्सुस्नात्वाभ्युक्ष्यजपेद्द्विजः ॥१५॥ शुद्ध-
वत्यस्तथांब्वत्यःपावमान्योघमर्षणं ॥ एवंत्रिराप्लुत्यशुचिःप्राणायामान्समाचरेत् ॥ १६ ॥ 'अंब्वत्यआपोहिष्ठेत्यादयः'। त्रीन्ष-
डष्टौद्वादशवाषोडशाष्टादशापिवा ॥ आशताद्वायमेत्प्राणान्जपन्ब्रह्माघमर्षणं ॥१७॥ प्राणायामैर्दग्धदोषःशुक्लांबरधरःशुचिः ॥
यथाविध्यपआचम्यारोहेद्वैदर्भप्रस्तरं ॥ १८ ॥ पवित्रपाणिःकृत्वातुउपस्थंदक्षिणोत्तरं ॥ दिशोरेवांतरंप्रेक्ष्यानिमिषंछाद्यचक्षुषी
॥ १९ ॥ ॐकारव्याहृतीस्तिस्रःसावित्रींचतदित्यृचं ॥ मनसैताअनुद्रुत्यवेदादिंसमुपक्रमेत् ॥ २० ॥ मंद्रमेवपठेत्प्रातरु-
च्चैर्मध्यंदिनेपठेत् ॥ सोच्चैरेवापराह्णेतुसंध्याकालउपारमेत् ॥२१॥ ब्राह्मेमुहूर्तेचोत्थायत्रिराप्लुत्यपठेद्द्विजः ॥ मध्यमांवृत्तिमा-
स्थायनद्रुतांनविलंबितां ॥ २२ ॥ पूर्वांसंध्यांजपंस्तिष्ठेदुपासीतचपश्चिमां ॥ नचांतराव्याहरेतविरमेद्वाकथंचन ॥ २३ ॥
विरमेद्ब्राह्मणेप्राप्तेकामंतेनतुसंवदेत् ॥ शूद्रंदृष्ट्वैवसंप्राप्तंनाधीयीतकदाचन ॥ २४ ॥ ऋष्यादिसर्वंविज्ञायपठेत्सुनियतः
शुचिः ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिपापैश्चपरिमुच्यते ॥ २५ ॥ अनश्नन्संहितामेतांप्रातःप्रातर्दिनेदिने ॥ आयुर्विद्यांधनंपुत्रा-
न्गृहांश्चाप्नोत्यनुत्तमान् ॥२६॥ एतद्ब्रह्मजपन्छूद्रान्नेक्षेतान्यांश्चतद्विधान् ॥ प्रेक्ष्याचम्योदकंपूतःपश्येद्वामग्निभास्करौ ॥२७॥
इत्थंसाधारण्येनस्वाध्यायधर्माननभिधायसंप्रतिहोमधर्मान्वक्तुमुपक्रमते ॥ आदावेवतुसावित्र्याकर्मकुर्वीतशांतये ॥ पुष्ट्येधन-
लाभायपशुलाभायभूतये ॥ २८ ॥ एषाहिसंहितादेवैःसर्वब्रह्ममयीनिचृत् ॥ उग्रेणतपसादृष्टाविश्वामित्रेणधीमता ॥ २९ ॥
होमांश्चजपयज्ञांश्चनित्यंकुर्वीतवैतया ॥ आज्यंद्रव्यमनादेशेजुहोतिषुविधीयते ॥ ३० ॥ सर्वपापहरोहोमःप्रत्यृचंचतिलैः

स्मृतः ॥ गृह्योक्तविधिनासर्वंकर्मकुर्वीततत्ववित् ॥ ३१ ॥ शक्त्यातुविप्राःसंभोज्याऋक्सूक्तसमसंख्यया ॥ वर्गाध्यायप्र-
संख्यावासंडलावधिवापुनः ॥ ३२ ॥ अथैतस्यविवरणमित्थं—अनादेशेआज्यद्रव्यमित्यनेनास्मिन्संहिताहोमेआज्यं
हौम्यद्रव्यंप्रकृतमितिसिद्धं ॥ सर्वपापहरोहोमस्तिलैःस्मृतइतितिलहोमस्यसर्वपापहर्तृत्ववर्णनात्तिलद्रव्यंकाम्यमित्यपिसिद्धं
स्यात् तथापिपापनाशनस्यसर्वस्याप्यपेक्षितत्वात्तिलाअपिनित्यप्रायाएव ॥ तिलैराज्येनचहोतव्यमित्यर्थः ॥ प्रत्यृचमितिव-
दतामंत्रविभागोज्ञापितएव॥ ऋक्शब्दश्चात्रछंदोवाची॥ तेनयस्यछंदसोयानिर्दिष्टाक्षरसंख्यासायस्मिन्नवसानेपूर्यतेतावत्यृक्
यथाग्निमीळइतिगायत्रीऋक् ॥ गायत्रीछंदसस्तुचतुर्विंशत्यक्षराणि तान्यग्निमीळइत्यारभ्यरत्नधातममित्यवसानेपूर्यंते तस्मा-
ज्जातात्रैकऋक् ॥ एवमुष्णिगादिष्वपिद्रष्टव्यं ॥ ऋचोपिक्वचिदेकावसानाभवंतिक्वचिद्व्यवसानाःक्वचित्र्यवसानाअपि ॥
तत्रैकपदाद्विपदाश्चैकावसानाः गायत्र्यादिशक्वर्यंताःसर्वाद्व्यवसानाःअतिशक्वर्याद्याःप्रायः सर्वास्त्र्यवसानाइति सर्वत्रऋगं-
तेस्वाहाकारंपठित्वाहोतव्यं नचेन्मंत्रेपठितइत्याद्याश्वलायनेनोक्तत्वात् ॥ यस्मिन्मंत्रेनपठितःस्वाहाकारोभवेद्यदि ॥ स्वाहां-
तःसप्रयोक्तव्योहोमेषुप्रणवादिनाइतिकारिकोक्तेश्च प्रतिमंत्रमादौप्रणवःपठ्यएव ॥ होमविधेरुपसाधनीभूतंकुंडकरणादिप्रा-
चीनंतंत्रंस्विष्टकृदादिप्रतीचीनंचगृह्योक्तविधिनैवकुर्यात् ॥ तत्वविदित्यनेनास्यहोमस्याधिकारिणंदर्शयति योवेदस्यलक्षणतो-
र्थतश्चतत्वंजानातिसएवात्राधिकारीनान्यइति ॥ ततःकर्मविरामेविप्राभोज्याः ॥ तेचशक्त्यपेक्षयाऋक्सूक्तवर्गाध्यायमंडल-
समसंख्याः॥ ऋगादीनांसंख्यात्वन्यत्रज्ञेयेति॥ ॥ अथहोमकर्तुःफलंनिरूपयन्नभिचारणेविधिविशेषमाह—

सर्वकामसमृद्ध्यर्थंपरंब्रह्मेदमुच्यते ॥ एषैवप्रतिलोमोक्तापच्छःशत्रुविनाशिनी ॥ अक्षरप्रतिलोमेयमभिचारेषुशस्यते ॥ अक्षर-
प्रतिलोमेयंयस्मिन्युज्येतकर्मणि ॥ तदमोघंविजानीयादेतद्दैब्रह्मणोबलं ॥ व्याघातकेध्मासमिधोप्यक्षरप्रतिलोमया ॥ जुहुया-
त्सार्षपंतैलंविभीतककृतस्रुवः ॥ यइच्छेत्पीडनंशत्रोरपिवोच्चाटनंपुनः ॥ पच्छःसंपीडयेच्छत्रून्वर्णशश्चप्रमापयेदिति ॥ ॐका-
रपूर्वाव्याहृतयोमधुच्छंदसआदितः ॥ सूक्तान्यंतेमहानाम्न्यःसंहितासाऽमृतास्मृता ॥ अमृतत्वंययुर्देवाःपूर्वंसंहितयानया ॥
जपेदेनंशुचिर्नित्यममृतत्वंचगच्छति ॥ अत्रैवतुजपेन्मध्येपितृसूक्तान्यनेकशः ॥ पित्र्यांतांसंहितांविद्यात्पितॄन्प्रीणातिचैतया ॥
एवमेवसमाहृत्यवायवींसंहिताभवेत् ॥ रौद्र्यादित्यावैश्वदेवीयद्दैवत्यांचकामयेत् ॥ कुर्वीतवास्तुशमनंमध्येगोष्ठस्यधर्मवित् ॥
पुष्पैर्गंधैश्चमाल्यैश्चवानस्पत्यैस्तथौषधैः ॥ वास्तुसर्वंप्रतिकिरेत्सप्तधान्यैस्तथैवच ॥ वास्तोष्पतिंयजेच्चात्रपायसेनबृहस्पतिं ॥
औदुंबरपलाशैश्चबलिंप्रतिदिशंहरेत् ॥ सूर्योवायुर्यमःपितरोनिर्ऋतिर्वरुणस्तथा ॥ सोमोमहेंद्रइत्येतादिक्षुदिग्देवताःस्मृताः ॥
दद्याद्दानंब्राह्मणेभ्यःशिवंभवतुवास्त्विति ॥ (भवतिवास्तुनिपाठः) ॥ ३४ ॥ ऋषीणांमंत्रदृष्टेनप्रत्यक्षात्सिद्धिरिष्यते ॥ सर्वत्र-
दक्षिणांदद्याद्धनंवाकर्मसिद्धये ॥ ३५ ॥ नत्वेवादक्षिणंकर्मकिंचिदस्तीतिशौनकः ॥ भक्त्याहिपूर्णपात्रेणसंमिताप्यंततोभवेत्
॥ ३६ ॥ तस्मात्स्वल्पापिदातव्यादक्षिणाकर्मसिद्धये ॥ ऋषभैकादशादद्याद्येनवातुष्यतेगुरुः ॥ ३७ ॥ धर्मज्ञेसत्यवादिनि
ब्रह्मदानंचदीयते ॥ तदिदंपरमंब्रह्मगुह्यंपावनमद्भुतं ॥ ३८ ॥ नाप्रशांतायदातव्यंनापुत्रायातपस्विने ॥ नासंवत्सरोषिता-
यनाशिष्यायाहितायच ॥३९॥ यएतेनैवविधिनावेदमभ्यस्यतेद्विजः ॥ सनरःसर्वदापूतोमनःशुद्धिश्चजायते ॥ ४० ॥ इति ॥

स्वाहाकारप्रयोगः ।

॥ अथैतत्प्राचीनप्रयोगान्साधारणींपरिभाषांचानुसृत्यप्रयोगोलिख्यते ॥ तत्रवेदतत्त्ववित्तपोनिष्ठःसंहिताहोमचिकीर्षु-
र्ब्राह्मणोहोमदिनात्पूर्वंचतुर्थेदिनेनित्यकर्माणिनिर्वर्त्याचम्यप्राणानायम्यदेशकालौसंकीर्त्यकरिष्यमाणऋग्वेदांतर्गतशाकलसं-
हिताहोमेशरीरशुद्धिद्वाराधिकारसिद्ध्येप्राजापत्यकृच्छ्रंतत्प्रत्याम्नायगोनिष्क्रयीभूतामुकपरिमाणद्रव्यदानेनाहमाचरिष्येइति
संकल्पयेत् ॥ प्राजापत्यस्यगोभिन्नप्रत्याम्नायचिकीर्षायांतंवाऊहयेत् ॥ ततोयानिकानीतिमंत्रेणकेशश्मश्रुलोमनखानिवापयि-
त्वाविधिनास्नायात् ॥ ततोब्रह्मकूर्चविधिनापंचगव्यंपिबेदितिकेचिदाहुः ॥ ततस्तद्दिनंवाग्यतःशुचिस्तिष्ठन्नीत्वातथाविध-
आसीनोरात्रिंनयेत् ॥ ततःश्वोभूतेस्नानादिकृतनित्यक्रियःप्रणवव्याहृतिपूर्विकांसावित्रींजप्त्वावक्ष्यमाणान्मंत्रान्जपेत् ॥ तेच
आपोहिष्ठेतिसूक्तं शुचीवोहव्या अग्निःशुचिव्रततमः उदग्नेशुचय इत्येवंतिस्रःएतोन्विंद्रमितितिस्रश्च ऋतंचेतिसूक्तं शंनइंद्रा-
ग्नीतिसूक्तं स्वस्तिनोमिमीतेतिसूक्तशेषं स्वादिष्ठयेत्यारभ्य क्षीरंसर्पिर्मधूदकमित्यंताःपावमान्योदशोत्तरषट्शतान्यृचइति एते
मंत्राः शक्तेनसहस्रावृत्त्याजप्याः तावदशक्तेनतुशतावृत्त्या तत्राप्यशक्तेनपुनर्दशावृत्त्येति ॥ एवमशक्तौप्रणवव्याहृतिपूर्विकां
गायत्रीमयुतसंख्ययाजपेत् ॥ केचिन्मंत्रजपगायत्रीजपयोःसमुच्चयमाहुः ॥ तन्न ॥ वाक्यमूलेऽथवेतिपदेनगायत्रीजपस्यपा-
क्षिकत्वद्योतनात् ॥ ततः[1]आचार्यांस्तर्पयामि ऋषींस्तर्पयामि देवतास्तर्पयामि छंदांसितर्पयामीतिजलेनतर्पयित्वा रुद्रंशरणा-

१ देवताछंदःशब्दयोःप्रथमाविभक्तिस्वीकारेतृप्यंत्वितिक्रियाविज्ञेया ।

गतोसीतिभावयन्रुद्रदैवत्यमंत्रगणंजपेत् ॥ तेचमंत्राः कद्रुद्रायेतिनवर्चंसूक्तं इमारुद्रायेत्येकादशर्चंसूक्तं आतेपितरितिपंचद-
शर्चंसूक्तं इमारुद्रायस्थिरधन्वनइतिचतुष्कंसूक्तं आवोराजानं तमुष्टुहिभुवनस्यपितरंत्र्यंबकमित्येताश्चतस्रऋचइत्येतान्मंत्रान्ज-
पित्वाऽनार्यशूद्रगर्हितरजस्वलास्त्रीपतितांत्यजदेवब्राह्मणद्वेष्टृगुर्वाचार्यनिंदकमातापितृद्वेष्टृभिःसहसंभाषणादिवर्जयेत्नचक्रम-
प्यवमन्येत ॥ अत्रत्रिरात्रंशक्तस्योपवासाःअशक्तस्यनक्तानि ॥ एतावान्विधिर्वेदपारायणहोमयोःसमानःइतऊर्ध्वंपारायण-
विधौविशेषोविधिर्मूलतएवबोध्यः होमविधानस्यैवात्रप्रतिज्ञातत्वात्तंनलिखितवंतोवयं ॥ ॥ एवंत्रिरात्राचीर्णव्रतश्चंद्रतारा-
नुकूल्यादिनिर्णीतेपुण्येदिनेसंभृतसंभारःकर्तास्वासनेशुचौदेशेचोपविश्याचमनप्राणायामान्कृत्वादेशकालौसंकीर्त्याऽमुकगो-
त्रस्यामुकशर्मणोममपूर्वजन्मेहजन्मसंचितसकलपापनिबर्हणद्वाराभीष्टकामसिद्ध्यर्थं श्रीवेदपुरुषांतर्गतसावित्रीप्रजापतिप्रीत्य-
र्थंचऋग्वेदांतर्गतशाकलसंहितायाःप्रत्यृचंतिलाज्यद्रव्यहोमंकरिष्यइतिसंकल्प्य तदंगतयाविहितंनिर्विघ्नतासिद्ध्यर्थंमहागणप-
तिपूजनपूर्वकंस्वस्तिपुण्याहवाचनंमातृकापूजनंनांदीश्राद्धमाचार्यादिवरणंचकरिष्यइतिसंकल्पयेत् ॥ स्वयंहोमचिकीर्षायांब्र-
ह्मादीनेववृणुयात् नत्वाचार्यं ॥ किंच ॥ श्रीकामःशांतिकामोवाग्रहयज्ञंसमाचरेत् ॥ तथा नैतद्दतेविसिध्यंतिकर्माणिनि-
खिलान्यपीतिवचनाद्ग्रहयज्ञसमुच्चयेच्छायांप्रजापतिप्रीत्यर्थमित्यंतेग्रहयज्ञपुरःसरमितिसंकल्पवाक्येऊहयेत्। ततोगणेशपूजना-
दिनांदीश्राद्धांतंकृत्वाआचार्यादीन्वृत्वास्वयंहोमपक्षेब्रह्मादीनेववावृत्वामधुपर्कादिनापूजयेत् ॥ ततआचार्यःपवनपावनभूशु-
द्ध्यादिविधिनात्मानंपावयित्वामंगलतूर्यादिघोषेणहोममंडपंप्रविश्यसर्षपविकिरणपंचगव्यप्रोक्षणादिदेवयजनंरक्षस्वेत्यंतेहेमा-

ग्न्याद्युक्तरीत्यामंडपपूजांकुर्यात् ॥ यथोक्तमंडपाभावपक्षेमंडपपूजापिनविधेया ॥ ततोद्विहस्तपरिमितनिर्मितकुंडात्स्थंडिला-
द्वाप्राच्यांनिर्मितचतुरस्रवेद्यांसर्वतोभद्रमंडलंविरच्यतस्मिन्ब्रह्मादिमंडलदेवताआवाह्यतदुपरिमहीद्यौरित्यादिविधिनाकलशौ
संस्थाप्यप्रथमकलशोपर्यापलान्माषावधिहेमनिर्मितायांसावित्रीप्रतिमायामग्न्युत्तारणविधिसंस्कृतायांसावित्रीमावाहयेदेवं ॥
तत्सवितुर्विश्वामित्रःसविितागायत्रीसावित्र्यावाहनेविनियोगः ॐतत्सवितु०प्रचोदयात् भूर्भुवःस्वःसावित्रींसांगांसपरिवारां
सायुधांसशक्तिकामस्यांसुवर्णप्रतिमायामावाहयामीत्यावाह्य तदस्त्वित्यादिनाप्रतिष्ठापयेत् ॥ ततोद्वितीयकलशेपंचाशद्भिः-
कुशैर्वत्सजानुसदृशंवेदंकृत्वातंनिधायतदुपरिप्रागुक्तपरिमाणांसौवर्णींब्रह्मप्रतिमामवस्थाप्यतत्रब्रह्माणमावाहयेदनेनमंत्रेण ॥
ब्रह्मजज्ञानगातमोवामदेवोब्रह्मात्रिष्टुप् ब्रह्मावाहनेविनियोगः ॐब्रह्मजज्ञानंप्रथमं०विवः भूर्भुवःस्वःब्रह्माणंसांगंसपरिवारमि-
त्याद्यावाह्यध्यायेत् ॥ यथा ॥ एह्येहिसर्वाधिपतेसुरेंद्रलोकेनसार्धंपितृदेवताभिः ॥ सर्वस्यधातास्यमितप्रभावोविशाध्वरंनःसततं
हिताय ॥ १ ॥ हंसारूढंचतुर्वक्त्रंश्मश्रुलंरक्तवर्णकं ॥ लंबोदरंचजटिलंचतुर्बाहुंप्रजापतिं ॥ २ ॥ अक्षमालांदर्भमुष्टिमूर्ध्वाधोदक्षिणे
करे ॥ स्रुवंकमंडलुंवामकरेसाविित्रिसंयुतं ॥ ३ ॥ पद्मयोनिंचतुर्मूर्तिंवेदावासंपितामहं ॥ यज्ञाध्यक्षंचतुर्वक्त्रंतस्मैतुभ्यंनमोनमः
॥ ४ ॥ इत्थंध्यात्वासावित्रींब्रह्माणंचकांडानुसमयेनपदार्थानुसमयेनवाषोडशोपचारैःपूजयेत् ॥ एतावत्कर्माचार्यसद्भावेपि
यजमानएवकुर्यादितिकेषांचिदाशयः ॥ अथाचार्यःकुंडेस्थंडिलेवातत्तदुक्तसंस्कारकरणपूर्वकमग्निस्थापनाग्निसंस्काराग्निध्या
नान्युक्तमार्गेणकृत्वाग्रहयज्ञपक्षेकुंडादीशान्यामुक्तलक्षणायांग्रहवेद्यांसूर्यादिग्रहान्तदधिदेवतास्तत्प्रत्यधिदेवताःक्रतुसाद्गुण्य-

देवताःक्रतुसंरक्षकदेवताश्चावाह्यसंपूज्य तदीशान्यांकलशेवरुणंस्थापनपूर्वकंसंपूज्याग्नेरंतिकमागत्यान्वादध्यात् ॥ तद्यथा ॥ समिद्द्वयंत्रयंवादायदेशकालौस्मृत्वासनवग्रहमखऋग्वेदांतर्गतशाकलसंहिताहोमेदेवतापरिग्रहार्थमन्वाधानंकरिष्ये ॥ ग्रहयज्ञाकरणपक्षेसनवग्रहमखइतिनोच्चारयेत् किंतुऋग्वेदांतर्गतेत्यादिकरिष्यइत्यंतमेवोच्चारयेत् ॥ ततोस्मिन्नन्वाहितेग्नावित्यादिचक्षुषीआज्येनेत्यंतमुक्त्वा ग्रहयज्ञपक्षेसूर्यादिग्रहान्अष्टोत्तरशताष्टाविंशत्यष्टान्यतमसंख्याभिःअर्कादिजातीयसमिच्चर्वाज्याहुतिभिःतदधिदेवतास्तत्प्रत्यधिदेवताश्चतैरेवद्रव्यैःतन्न्यूनसंख्याहुतिभिःगणपत्यादिक्रतुसाद्गुण्यदेवताःइंद्रादिक्रतुसंरक्षकदेवताश्चतैरेवद्रव्यैःततोपिन्यूनसंख्याहुतिभिरिति ॥ ग्रहयज्ञाकरणपक्षेत्वेतदनिर्दिश्यैवात्रप्रधानं—अग्निं १ सोमं २ विश्वान्देवान् ३ ब्रह्माणं ४ ऋषीन् ५ ऋग्वेदं ६ यजुर्वेदं ७ सामवेदं ८ सावित्रीं ९ ब्रह्माणं १० श्रद्धां ११ मेधां १२ प्रज्ञां १३ धारणां १४ सदसस्पतिं १५ अनुमतिं १६ छंदांस्यृषीन् १७ श्रियं १८ ह्रियं १९ सवितारं २० शतर्चिनः २१ माध्यमान् २२ गृत्समदं २३ विश्वामित्रं २४ वामदेवं २५ अत्रिं २६ भरद्वाजं २७ जामदग्न्यं २८ गौतमं २९ वसिष्ठं ३० प्रगाथान् ३१ पावमानीः ३२ क्षुद्रसूक्तान् ३३ महासूक्तान् ३४ महानाम्नीं ३५ उपनिषदं ३६ हव्यवाहं ३७ एतादेवतास्तिलाज्याभ्यामेकैकयाहुत्यायक्ष्ये ॥ पुनरत्रप्रधानं—अग्निंनववारं ९ वायुं ३ इंद्रवायू ३ मित्रावरुणौ ३ अश्वि-

---

१–अत्रान्वाधाने ऐभिरग्नइत्यादिवैश्वदेवसूक्तेषु ‘ वैश्वदेवत्वंसूक्तभेदप्रयोगेइतिसर्वानुक्रममवष्टभ्यदेवताविभागंकेचिदिच्छंतितस्यपाक्षिकत्वाद्बहुविस्तृतिशंकयाचनमध्येसमावेशःकृतः । अथचेद्भेदप्रयोगएवसौरस्यंमन्यमानास्तदाटिप्पनेनिवेशितादेवताआलोच्यतत्रतत्रान्वाधेयाः ।

नौ ३ इंद्रं ३ विश्वान्देवान् ३ सरस्वतीं ३ इंद्रं २३ मरुतः १ इंद्रमरुतः १ मरुतः १ इंद्रमरुतः १ मरुतः २ इंद्रं ५१ अग्निं ५ निर्मथ्याहवनीयावग्नी १ अग्निं ६ इ[1]ध्मं १ तनूनपातं १ नराशंसं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळाभारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ विश्वान्दे[2]वान् १२ इंद्रमृतुं १ मरुतक्रतून् १ त्वष्टारमृतुं १ अग्निमृतुं १ इंद्रमृतुं १ मित्रावरुणावृतू १ द्रविणोदसमग्निमृतुं १ अश्विनावृतू १ अग्निमृतुं १ इंद्रं ९ इंद्रावरुणौ ९ ब्रह्मणस्पतिं ३ इंद्रसोमब्रह्मणस्पतीन् १ दक्षिणेंद्रब्रह्मणस्पतीन् १ सद[3]सस्पतिं ३ नराशंसं १ अग्नामरुतः ९ [१] ऋभून् ८ इंद्राग्नी ६ अश्विनौ ४ सवितारं ४ अग्निं २ देवीः १ इंद्राणीवरुणान्यग्नायीः १ द्यावापृथिव्यौ १ पृथिवीं १ विष्णुं ६ वायुं १ इंद्रवायू २ मित्रावरुणौ ३ म[4]रुतः ३ विश्वान्देवान् ३ पूषणं ३ अपः ७ अग्न्यपः १ अग्निं १ कम् १ अग्निं १ स[5]वितारं ३ वरुणं ३१ अग्निं २२ देवान् १ इंद्रं ४ उलूखलं २ उलूखलमुसले २ प्र[6]जापतिंहरिश्चंद्रं १ इंद्रं २३ अश्विनौ ३ उषसं ३ अग्निं १८ इंद्रं ३० [१५/१५।२] अश्विनौ १२ अग्निमित्रवरुणरात्रिसवितॄन् १ सवितारं १ अग्निं १२ यूपं २ अग्निं ६ मरुतः ४० ब्रह्मणस्पतिं ८ वरुणमित्रार्यम्णः ३ आदित्यान् ३ वरुणमित्रार्यम्णः ३ पूषणं १० रुद्रं २ रुद्रमित्रवरुणान् १ रुद्रं ३ सोमं ३ अग्न्यक्ष्युषसः २ अग्निं २१ अग्निदेवान् १ अश्विनौ २५ [१५/१०।३]

१–समिद्धमग्निंवा । २–भेदपक्षे अग्निं २ विश्वान् देवान् १ अग्निं ९ (एवं १२) ३–अत्रचतुर्णामपिवासदसस्पतिः । ४–मरुत्वानिंद्रइतिकेचित् । ५–भगभक्तस्येत्यस्याभगोवा । ६–अधिषवणचर्मदेवतावा ।

उषसं २० सूर्यं १३ इंद्रं ७२ अग्निं ९ वैश्वानरमग्निं ७ अग्निं ५ इंद्रं ३८ [१६/२२।४] मरुतः १५ अग्निं १३२ इंद्रं ५७ [१६/४१।५] मरुतः ३४ विश्वान्देवान्[१] १९ सोमं २३ उषसं १५ अश्विनौ ३ अग्नीषोमौ १२ अग्निं ७ देवाग्नीन् १ अग्निं ७ अग्निमित्रवरुणादितिसिंधुपृथिवीद्याः[२] १ [६] उषसमग्निं[३] ११ द्रविणोदसमग्निं ९ शुचिमग्निं ८ वैश्वानरमग्निं ३ जातवेदसमग्निं १ इंद्रं ५८ विश्वान्देवान्[४] २९ इंद्राग्नी २१ ऋभून् १४ द्यावापृथिव्यग्न्यश्विनः १ [७] अश्विनौ २४ उषोरात्री १ उषसं १९ रुद्रं ११ सूर्यं ६ अश्विनौ ८३ इंद्रं १५ [८] विश्वान्देवान्[५] १५ उषसं २६ स्वनयं ७ भावयव्यं ५ रोमशां १ भावयव्यं १ अग्निं १९ इंद्रं ५ इंदुं १ इंद्रं २७ इंद्रापर्वतेंद्रान् १ इंद्रं ७ वायुं ९ इंद्रवायू ५ वायुं १ मित्रावरुणौ ५ रोदसीमित्रवरुणेंद्राग्न्यर्यमभगसोमान् १ देवमरुदग्निमित्रवरुणमघवतः १ [९] मित्रावरुणौ ३ पूषणं ४ विश्वान्देवान् १ मित्रावरुणौ १ अश्विनौ ३ इंद्रं १ अग्निं १ मरुतः १ इंद्राग्नी १ बृहस्पतिं १ विश्वान्देवान् १ अग्निं २६ इध्मं १ तनूनपातं १ नराशंसं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सर-

१–भे. प. विश्वान्देवान् ४ इंद्रापूषणौ १ विश्वान्देवान् ४ अदितिं १ विश्वान्देवान् ९ (एवं १९)। २–यद्दैवत्यंवासूक्तमितिपक्षेग्निरेवदेवता। ३–द्वेविरूपइत्यारभ्यजातवेदसइत्यंतंशुद्धोग्निर्विकल्पेन। ४–भे. प. विश्वान्देवान् १ रोदसी १ विश्वान्देवान् १ अग्निरोदसीः १ विश्वान्देवान् ३ इंद्ररोदसीः १ सूर्यरश्मिरोदसीः १ विश्वान्देवान् १ सूर्यरश्मिरोदसीः १ विश्वान्देवान् १ रौदस्यौ २ वरुणरोदसीः १ विश्वान्देवान् २ रोदसी १ विश्वान्देवान् ११ (एवं २९)। ५–भे.प. रुद्रमरुतः १ उषासानक्ते १ विश्वान्देवान् १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् १ मित्रावरुणसिंधून् १ विश्वान्देवान् २ मित्रावरुणौ २ विश्वान्देवान् ५ (एवं १५)।

स्वतीळाभारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ इंद्रं १ अग्निं ४३ मित्रं १ मित्रावरुणौ १९ विष्णुं ६ इंद्राविष्णू ३ विष्णुं ८ अश्विनौ १२ [६/६ ।१०] द्यावापृथिव्यौ १० ऋभून् १४ अश्वं ३५ विश्वान्देवान् ४१ वाक्समुद्राक्षरापः १ शकधूमसोमौ १ अग्निवायुसूर्यान् १ वाचं १ सूर्यं २ कालचक्रं १ सरस्वतीं १ साध्यान् १ सूर्यं[1] १ सरस्वंतं १ मरुत्वंतमिंद्रं १५ [११] मरुतः १५ इंद्रं १ मरुतः २० इंद्रं ८ अगस्तिं १ इंद्रं १ अगस्तिं २ इंद्रं १ मरुतः २ मरुत्वंतमिंद्रं ४ मरुतः ३ इंद्रं ४५ रतिं ६ अश्विनौ ३९ [३३/६ ।१२] द्यावापृथिव्यौ ११ विश्वान्देवान्[2] ११ अन्नं ११ इध्मं १ तनूनपातं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळाभारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ८ बृहस्पतिं ८ अप्तृणसूर्यान् १६ अग्निं २९ इध्मं १ नराशंसं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळाभारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ४९ [३७/१२ ।१३] इंद्रं १२६ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ३ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ३ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ५ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ [१४] बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं ८ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ इंद्राब्रह्मणस्पती १ ब्रह्मणस्पतिं १३ आदित्यान् १७ वरुणं ११ विश्वान्देवान्[3] ७

१–पर्जन्याग्नीवा । २–भे. प. विश्वान्देवान् ४ अहिर्बुध्न्यं १ त्वष्टारं १ इंद्रं १ मरुतः २ विश्वान्देवान् २ (एवं ११) । ३–भे. प. विश्वान्देवान् ६ वरुणं १ (एवं ७) ।

इंद्रं ६ इंद्रासोमौ १ इंद्रं १ सरस्वतींद्रौ १ बृहस्पतिं १ इंद्रं १ मरुतः १ विश्वान्देवान्[1] ७ द्यावापृथिव्यौ १ इंद्रं २ राकां २ सिनीवालीं २ गुंगूसिनीवालिराकासरस्वतींद्राणीवरुणानीः १ रुद्रं १५ मरुतः १५ अपान्नपातं १५ मरुतः[2] १ त्वष्टारं १ अग्निं १ इंद्रं १ मित्रावरुणौ १ [१५] द्रविणोदसं ४ अश्विनौ १ अग्निं १ सवितारं ११ अश्विनौ ८ सोमापूषणौ ५ सोमापूषणादितीः १ वायुं २ इंद्रवायू १ मित्रावरुणौ ३ अश्विनौ ३ इंद्रं ३ विश्वान्देवान् ३ सरस्वतीं ३ द्यावापृथिव्यौ[3] ३ शकुंतं ६ अग्निं २३ वैश्वानरमग्निं २६ इध्मं १ तनूनपातं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौ-प्रचेतसौ १ सरस्वतीळाभारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं[4] ३३ [२२/११ ।१६] यूपं ५ यूपान् ५ व्रश्चनं १ अग्निं २७ इंद्राग्नी ९ अग्निं ४२ विश्वान्देवान् १ अग्निं ३ विश्वान्देवान् १ अग्निं ८ पुरीष्याग्नीन् १ अग्निं १४ अग्नींद्रौ १ अग्निं १ वैश्वानरमग्निं ३ मरुतः ३ आत्मानं २ उपाध्यायं १ ऋतून् १ अग्निं ३६ [१७] इंद्रं ६१ नदीः ३ विश्वामित्रं १ नदीः १ इंद्रं २ विश्वामित्रं १ नदीः १ विश्वामित्रं १ नदीः ३ इंद्रं १५३ [६३/९० ।१८] इंद्रापर्वतौ १ इंद्रं १ ससर्परींवाचं १ रथांगानि ४ इंद्रं ४ विश्वान्देवान्[6] ५८ [४४/१४ ।१९] अश्विनौ ९ मित्रं ९ ऋभून् ४ इंद्रऋभून् ३ उपसं ७ इंद्रावरुणौ ३

१–भे. प. मित्रावरुणौ १ विश्वान्देवान् १ उषासानक्ते १ विश्वान्देवान् २ द्यावापृथिवी १ इंद्रं १ (एवं) ७। २–मरुतइत्यादीनामश्व्युत्तरभाव्यग्र्यंतानां-देवानामृतुविशेषणंवा। ३–हविर्धानावा। ४–प्रत्यग्निःप्रकारवेसूक्तयोरन्यासांद्यावापृथिव्यादीनांनिपाताद्दृश्यंतेअतस्तयोर्लिंगोक्तादेवताःपाक्षिकाः। ५–अत्रसूक्तेऽष्टम्याविश्वेदेवावा। ६–भे. प. अग्निं १ विश्वान्देवान् २ द्यावापृथिवी १ विश्वान्देवान् १ सूर्यद्यावापृथिवीः १ द्यावापृथिवी २ द्यां १ विश्वान्देवान् १ सवितारं १ विश्वान्देवान् २ विष्णुं १ इंद्रं १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् ५ अग्निं १ विश्वान्देवान् २३ संवत्सरादित्यान् ३ सिंधून् १ विश्वान्देवान् ६ अग्निं २ (एवं ५८)।

बृहस्पतिं ३ पूषणं ३ सवितारं ३ सोमं ३ मित्रावरुणौ ३ अग्निं १ अग्निवरुणौ ४ अग्निं ३५ रुद्रं १ अग्निं १५ रक्षोहणमग्निं १५ [२०] वैश्वानरमग्निं १५ [1]अग्निं ७४ सोमं २ अश्विनौ २ इंद्रं ४२ वामदेवं १ इंद्रं २ इंद्रवामदेवौ १ वामदेवं ३ इंद्रं ८० [६/७४ ।२१] [2] इंद्रमात्मानं ३ [3]श्येनं ९ [4]इंद्रं १८ इंद्रोषसौ ३ इंद्रं ५० इंद्राश्वौ २ [२२] ऋभून् ४८ द्यावापृथिव्यौ १ दधिक्रावाणं १९ सूर्यं १ इंद्रावरुणौ ११ त्रसदस्युं ६ इंद्रावरुणौ ४ अश्विनौ २१ वायुं १ इंद्रवायू ३ वायुं ५ इंद्राबृहस्पती ६ बृहस्पतिं ९ इंद्राबृहस्पती २ [२३] उषसं १८ सवितारं १३ विश्वान्देवान् १० द्यावापृथिव्यौ ७ क्षेत्रपतिं ३ शुनं १ शुनासीरौ १ सीतां १ शुनासीरौ १ अग्निं ३७ मरुद्रुद्रविष्णून् १ अग्निं २० इध्मं १ नराशंसं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळाभारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं १२७ [२७/१० ।२४] विश्वान्देवान् १ अग्निं ५ इंद्राग्नी १ अग्निं ६ इंद्रं २६ ऋणंचयेंद्रौ ४ इंद्रं ८ इंद्रा[6]कुत्सौ १ इंद्रं ६८ [१६/५२ ।२५] सूर्यं १ अत्रिं ४ विश्वा[7]न्देवान् ३० रुद्रं १ विश्वान्देवान् ५६ देवपत्नीः २

१–भे.प. अग्निं ३ सवितृवरुणमित्रान् १ सूर्यं १ (एवं ५) अभ्यश्विनः १ सूर्यं १ उषसं १ अश्व्युषसः १ सूर्यं १ प्रत्यग्नीतिसूक्तद्वयेत्रायंपाक्षिकोदेवताविभागः। २–कथामहामितिसूक्तेंत्यतिसृणांऋतंवादेवता । ३–श्येनदेवतायाअष्टर्चत्वेअधश्वेतमित्यस्यांइंद्रदेवतापाक्षिकी। ४–अत्रत्वायुजेतिपंचर्चेंसूक्तेइंद्रासोमौवादेवते । ५–भे. प. विश्वान्देवान् ७ अग्निं १ उषसं १ विश्वान्देवान् १ (एवं १०)। ६–उग्रमयातमित्यादिपादौकुत्सदैवत्यौउशनोदैवत्यौवा । उशनायत्सहस्यैरितिपादस्योशनादेवतावा । ७–भे. प. मित्रावरुणौ १ विश्वान्देवान् १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् १ मरुतः १ विश्वान्देवान् १ उषासानक्ते १ विश्वान्देवान् २-

[२६] विश्वान्देवान् २५ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्रवायू २ विश्वान्देवान् ८ मरुतः १०३ तरंतमहिषींशशीयसीं ४ पुरुमीह्ळं १ तरंतं १ मरुतः ६ रथवीतिं १ मित्रावरुणौ ५९ [९/५० । २७] अश्विनौ ४८ उषसं १६ सवितारं १४ पर्जन्यं १० पृथिवीं ३ वरुणं ८ इंद्राग्नी ६ मरुतः ९ अग्निं ५४ [१३/४१ । २८] वैश्वानरमग्निं २१ अग्निं ९८ [२९] इंद्रं ६४ विश्वान्देवान् १ इंद्रं १ विश्वान्देवान् १ इंद्रं ५६ चायमानं १ गां ८ [३०] इंद्रं १२८ बृबुंतक्षाणं ३ इंद्रं १४ सोमं ५ इंद्रं १४ देवभूमींद्रान् १ इंद्रं १ प्रस्तोकं ४ रथं ३ दुंदुभिं २ दुंदुभींद्रौ १ [३१] अग्निं १० मरुतः ५ पूषणं ४ मरुतः ३ विश्वान्देवान् ६२ पूषणं ३२ इंद्राग्नी २५ सरस्वतीं १४ [३२] अश्विनौ २२ उषसं १२ मरुतः ११ मित्रावरुणौ ११

अग्निं १ विश्वान्देवान् २ मरुतः १ विश्वान्देवान् १ भूमिं १ विश्वान्देवान् ३ भूमिं १ विश्वान्देवान् १ (एवं २०)। विश्वान्देवान् २ सवितारं १ इंद्रं १ विश्वान्देवान् १ इंद्रं १ बृहस्पतिं ३ मरुतः १ रुद्रं १ विश्वान्देवान् १ पर्जन्यं २ मरुतः १ विश्वान्देवान् २ अश्विनौ १ (एवं १८)। नदीं १ द्यावापृथिवी १ वायुं १ सोमं १ इंद्रं १ अग्निं १ घर्मं १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् २ सरस्वतीं १ बृहस्पतिं १ अग्निं ३ विश्वान्देवान् १ अश्विनौ १ (एवं १७)। इंद्रं २ अग्निं १ सूर्यं १ अग्निं १ विश्वान्देवान् १ सूर्यं १ अग्निं १ सूर्यं २ विश्वान्देवान् २ सुतंभरं १ अग्निं २ (एवं १५)। इंद्रसूर्यौ १ विश्वान्देवान् २ इंद्राग्नी १ विश्वान्देवान् ६ अपः १ (एवं ११)। विश्वान्देवान् ६ देवपत्नीः २ (एवं ८)। १–भे. प. उषसं १ सूर्यरश्मीन् १ सूर्यं ३ विश्वान्देवान् १ मित्रावरुणाग्नीन् १ (एवं ७)। वैद्युतमग्निं १ उषसं १ इंद्रसूर्यौ १ अग्निं २ (एवं ५)। विश्वान्देवान् १ सूर्यं १ विश्वान्देवान् ३ (एवं ५)। सवितारं २ विश्वान्देवान् १ सवितारं २ (एवं ५)। अग्निं २ विश्वान्देवान् १ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्रवायू २ अग्निं ३ विश्वान्देवान् ५ (एवं १५)। २–भे. प. विश्वान्देवान् १ अग्निं १ अहोरात्रे १ वायुं १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् १ सरस्वतीं १ पूषणं १ अग्निलष्टारौ १ रुद्रं १ मरुतः २ विष्णुं १ विश्वान्देवान् २ (एवं १५)

इंद्रावरुणौ ११ इंद्राविष्णू ८ द्यावापृथिव्यौ ६ सवितारं ६ इंद्रासोमौ ५ बृहस्पतिं ३ सोमारुद्रौ ४ वर्म १ धनुः १ ज्यां १ कोटिं १ इषुधिं १ सारथिरश्मीन् १ अश्वान् १ रथं १ रथगोपान् १ ब्राह्मणपितृसोमद्यावापृथिविपूष्णः १ इषून् २ प्रतोदं १ अश्वं १ हस्तत्राणं १ इषून् २ युद्धभूमिकवचब्रह्मणस्पत्यदितीः १ वर्मसोमवरुणान् १ देवब्रह्माणि १ अग्निं २५ [३३] इध्मं १ नराशंसं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळाभारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं २० वैश्वानरमग्निं १६ अग्निं ३३ वैश्वानरमग्निं ३ अग्निं ३७ इंद्रं २१ सुदासं ४ इंद्रं १२२ [११/१११ । ३४] वसिष्ठपुत्रान् ९ वसिष्ठं ५ विश्वान्देवान् १५ अहिं १ अहिर्बुध्न्यं १ विश्वान्देवान् ४० [२३/१७ । ३५] सवितारं ६ वाजिनः २ विश्वान्देवान् १४ अग्नींद्रमित्रावरुणाश्विभगपूषब्रह्मणस्पतिसोमरुद्रान् १ भगं ५ उषसं १ विश्वान्देवान् ११ दधिक्राश्व्युषोग्निभगेंद्रविष्णुपूषब्रह्मणस्पत्यादित्यद्यावापृथिव्यपः १ दधिक्रां ४ सवि-

---

विश्वान्देवान् १ सूर्यं १ द्यावापृथिवी १ मरुतः २ इंद्रं १ अपः १ सवितारं १ अग्निं १ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् ५ (एवं१५)। सूर्यं २ विश्वान्देवान् १० अग्निं १ सोमं १ विश्वान्देवान् २ (एवं १६)। विश्वान्देवान् २ सोमं १ विश्वान्देवान् ८ अग्निं १ विश्वान्देवान् ३ अग्निपर्जन्यौ १ विश्वान्देवान् १(एवं१७)। १–भे. प. देवान् १ अपः १ इंद्रं २ यज्ञं ३ देवान् २ वरुणं १ देवान् ३ अग्निं १ अपांनपातं १ अहिं १ अहिर्बुध्न्यं १ देवान् २ देवपत्नीत्वष्टारः १ त्वष्टारं १ (एवं २५)। २–भे. प. विश्वान्देवान् ३ इंद्रार्यमणौ १ रुद्रं १ नदीः १ मरुतः १ विश्वान्देवान् १ विष्णुमरुतः १ (एवं ९)। ऋभून् २ इंद्रं ६ (एवं ८)। विश्वान्देवान् १ वायुपूषणौ १ विश्वान्देवान् ५ (एवं ७)। विश्वान्देवान् १ अग्निं १ देवान् १ अग्निं ३ (एवं ६)। विश्वान्देवान् १ यज्ञं १ विश्वान्देवान् २ अग्निं १ दधिक्राश्व्युषोग्निभगेंद्रविष्णुपूषब्रह्मणस्पत्यादित्यद्यावापृथिव्यपः १ (एवं ६)।

तारं ४ रुद्रं ४ अपः ४ ऋभून् ४ अपः ४ मित्रावरुणौ १ अग्निं १ विश्वान्देवान् १ नदीः १ आदित्यान् ६ द्यावापृ-
थिव्यौ ३ वास्तोष्पतिं ४ प्रस्वापिनीं ७ मरुतः ४९ रुद्रं [1] १ [३६] सूर्यं १ मित्रावरुणौ १८ सूर्यं ३ मित्रावरुणौ ३
सूर्यं ४ सूर्यमित्रावरुणान् १ मित्रावरुणौ १४ आदित्यान् १० सूर्यं ३ मित्रावरुणौ ३ अश्विनौ ५६ उषसं ४० [३४/६ । ३७]
इंद्रावरुणौ ३० वरुणं २७ वायुं ४ इंद्रवायू ३ वायुं १ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्रवायू ४ वायुं १ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्रवायू १
वायुं १ इंद्राग्नी २० सरस्वतीं २ सरस्वंतं १ सरस्वतीं ६ सरस्वंतं ३ इंद्रं १ बृहस्पतिं १ इंद्राब्रह्मणस्पती १ बृहस्पतिं ५
इंद्राब्रह्मणस्पती १ इंद्राबृहस्पती १ इंद्रं ६ इंद्राबृहस्पती १ विष्णुं ३ इंद्राविष्णू ३ विष्णुं ८ [३८] पर्जन्यं ९ मंडू-
कान् १० इंद्रासोमौ ७ इंद्रं १ सोमं १ अग्निं १ विश्वान्देवान् १ सोमं २ अग्निं १ इंद्रासोमौ १ इंद्रं १ ग्रावाणं १ मरुतः
१ इंद्रं ४ वसिष्ठाशीःपृथिव्यंतरिक्षाणि १ इंद्रासोमौ २ इंद्रं २९ आसंगं ५ इंद्रं ४० विभिंदुं २ इंद्रं २० पाकस्थामानं ४
इंद्रं १८ कुरुंगं ३ [३९] अश्विनौ ३६ अश्विकशून् १ कशुं २ इंद्रं ४५ तिरिंदिरं ३ मरुतः ३६ अश्विनौ ५० अग्निं
१० [४०] इंद्रं [2] १२१ आदित्यान् ३ अदितिं १ आदित्यान् १ अदितिं २ अश्विनौ १ अग्निसूर्यानिलान् १ आदि-
त्यान् १३ अग्निं ३३ आदित्यान् २ त्रसदस्युं २ मरुतः २६ [४१] इंद्रं १६ चित्रं २ अश्विनौ १८ अग्निं ३० इंद्रं

१–शौनकीयमतेतु इंद्रं ११९ वास्तोष्पतींद्रौ १ इंद्रं १ इतिविशेषः । २–अत्र २७ विश्वोत्तरं बभ्रुःसूक्ते भे. प. सोमं १ आग्निं १ त्वष्टारं १ इंद्रं १ रुद्रं १ पूषणं १ विष्णुं १ अश्विनौ १ मित्रावरुणौ १ अश्विनौ १ (एवं १०) ।

२७ वरुणं ३ मित्रावरुणौ ९ विश्वान्देवान् ३ मित्रावरुणौ १२ अश्विनौ १९ वायुं ६ वि[3]श्वान्देवान् ४१ यज्ञं २ यजमानं २ दंपती ५ दंपत्याशिषः ९ [४२] इंद्रं ६७ अश्विनौ २४ इंद्रं १४ इंद्राग्नी १० अग्निं १० इंद्राग्नी १२ वरुणं १६ अग्निं ६३ अग्नींद्रौ १ इंद्रं ६१ [४१/२० । ४३] पृथुश्रवसं ४ वायुं ४ पृथुश्रवसं ३ वायुं १ पृथुश्रवसं १ आदित्यान् १३ आदित्योषसः ५ [1]सोमं १५ अग्निं २० इंद्रं ४१ देवान् १ इंद्रं ३९ आदित्यान् ९ अदितिं ३ आदित्यान् ९ [४४] इंद्रं १३ ऋक्षाश्वमेधौ ६ इंद्रं १० विश्वदेववरुणान् १ वरुणं १ इंद्रं २१ अग्निं ३३ अश्विनौ १८ अग्निं १२ श्रुतर्वणं ३ अग्निं १६ इंद्रं ३३ सोमं ९ इंद्रं ९ देवान् १ इंद्रं १८ [९/९ । ४५] वि[2]श्वान्देवान् ९ अग्निं ९ अश्विनौ २० इंद्रं ९२ इंद्रर्भून् १ मरुतः १२ इंद्रं २२ इंद्रामरुतः १ इंद्राबृहस्पती १ इंद्रं ४८ [२१/२७ । ४६] सुपर्णं १ वज्रं १ वाचं २ इंद्रं १ मित्रावरुणौ ४ मित्रावरुणादित्यान् १ आदित्यान् १ अश्विनौ २ वायुं २ सूर्यं २ उषसं १ पवमानं १ गां २ अग्निं ३५ अग्नामरुतः १ पवमानसोमं ४० इध्मं १ तनूनपातं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळाभारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ पवमानसोमं ५१५ [४७।४८।४९] अग्निंपवमानं ३ पवमानसोमं ३१ अग्निंपवमानं ५ पवमानसोमं ३ पावमान्यध्येतारं २ [५०।५१।५२] पवमानसोमं ४९८ अग्निं ५५ [३५/२० । ५३] इंद्रं ३

१—अत्रैकादशसूक्तात्मकवालखिल्याध्यायस्थदेवतान्वाधानबुभुत्सायां इंद्रं ५० विश्वान्देवान् २ इंद्रं १३ अग्निसूर्यौ १ अश्विनौ ४ विश्वान्देवान् ३ इंद्रावरुणौ ७ इतिक्रमः। २—भे. प. विश्वान्देवान् ३ अर्यमवरुणौ १ विश्वान्देवान् ५ (एवं ९)।

अपः ९ यमं १ यमीं १ यमं १ यमीं १ यमं ३ यमीं ३ यमं १ यमीं १ यमं १ यमीं १ अग्निं १८ हविर्धानं ५ यमं ५ अंगिरः-पित्रथर्वभृगुसोमान् १ यमं ३ यमश्वानौ ३ यमं ४ पितरं १४ अग्निं १४ सरण्युं २ पूषणं ४ सरस्वतीं ३ अपः ५ मृत्युं ४ धातारं १ त्वष्टारं १ पितृमेधं ८ [५४] अवग्नीषोमान् १ अपः ७ अग्निं १८ इंद्रं २५ अश्विनौ ३ सोमं ११ पूषणं ९ इंद्रं २५ वसुक्रं १ इंद्रं ३ वसुक्रं १ इंद्रं १ वसुक्रं १ इंद्रं १ वसुक्रं १ इंद्रं १ वसुक्रं १ इंद्रं ८ अपः १५ विश्वान्देवान्[1] ११ इंद्रं ९ [५५] विश्वान्देवान् १ इंद्रं २ कुरुश्रवणं २ उपमश्रवसं ४ अक्षान् १ अक्षनिंदां ५ अक्षान् १ अक्षनिंदां १ अक्षान् १ अक्षनिंदां २ अक्षान् १ कृषिं १ अक्षनिंदां १ विश्वान्देवान्[2] २८ सूर्यं १२ इंद्रं ५ अश्विनौ ३१ इंद्रं ३३ अग्निं २२ [१२/१० । ५६] वैकुंठमिंद्रं ३७ अग्निं १ देवान् १ अग्निं १ देवान् १ अग्निं १ देवान् १ अग्निं १ देवान् १ अग्निं १ देवान् ६ अग्निं ३ देवान् २ अग्निं ६ इंद्रं १४ विश्वान्देवान्[3] १३ मनआवर्तनं १२ निर्ऋतिं ३ निर्ऋतिसोमौ १ असुनीतिं २ पृथिवीद्यावंतरिक्षसोमपूषास्वस्तयः १ द्यावापृथिव्यौ ३ असमातिं ४ इंद्रं १ असमातिं १ जीवं ५ हस्तं १ विश्वान्देवान्[4]

१–भे. प. विश्वान्देवान् ९ अश्वत्थगर्भांशमीं १ उषोग्नी १ (एवं ११)। २–भे. प. विश्वान्देवान् ३ उषासमग्निं २ विश्वान्देवान् ९ (एवं १४)। विश्वान्देवान् १३ सवितारं १ (एवं १४)। ३–अत्र ७ विश्वोत्तरं भे. प. इंद्रं १ अग्नितंतुं १ विश्वान्देवान् ३ सोमं १ (एवं ६)। ४–रुद्रं २ अश्विनौ २ रुद्रं २ विश्वान्देवान् १ वास्तोष्पतिरुद्रौ १ वास्तोष्पत्यग्नी १ अंगिरसः १ इंद्रं ३ अग्निं १ नासत्येंद्रान् १ सोमं १ अग्निं १ आदित्यनाभानेदिष्ठौ १ नाभा-नेदिष्ठधेनू १ अग्निं १ इंद्राग्नी १ इंद्रं १ मित्रावरुणनाभानेदिष्ठान् १ वरुणं १ मित्रावरुणौ १ वरुणं १ देवान् १ (एवं २७)॥

३४ [२८/६।५७] सावर्णिं ४ विश्वान्देवान्[1] १४ पथ्यास्वस्तिनी २ विश्वान्देवान्[2] ४८ बृहस्पतिं २४ अग्निं १२ इध्मं १ नराशंसं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळाभारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ ज्ञानं ११ [५८] देवान् ९ इंद्रं १७ नदीः ९ ग्राव्णः ८ मरुतः १६ अग्निं १४ विश्वकर्माणं १४ मन्युं १४ सूर्याविवाहं ११ सोमं ५ सोमार्कौ १ चंद्रमसं १ सूर्यासावित्रीं ९ वासः २ राजयक्ष्महणं १ सूर्यासावित्री १६ [५९] इंद्रं[3] २३ रक्षोहणमग्निं २५ सूर्यवैश्वानरौ १९ इंद्रं ४ इंद्रासोमौ १ इंद्रं १३ पुरुषं १६ अग्निं १५ विश्वान्देवान् ३० ग्राव्णः १४ [६०] उर्वशीं १ पुरूरवसं १ उर्वशीं १ पुरूरवसं २ उर्वशीं १ पुरूरवसं १ उर्वशीं ३ पुरूरवसं १ उर्वशीं १ पुरूरवसं १ उर्वशीं १ पुरूरवसं २ उर्वशीं १ पुरूरवसं १ इंद्रं १३ ओषधीः २३ देवान् १२ इंद्रं १२ विश्वान्देवान् २४ द्रुघणं १२ इंद्रं ३ बृहस्पतिं १ इंद्रं ७ आद्यांदेवीं १ इंद्रं २३ [६१] अश्विनौ ११ दक्षिणां ११ सरमां १ पणीन् १ सरमां १ पणीन् १ सरमां १ पणीन् १ सरमां १ पणीन् १ सरमां १ पणीन् २ विश्वान्देवान् ७ इध्मं १

१–भे. प. अंगिरसः ६ विश्वान्देवान् १ सावर्णिं ४ (एवं ११)। २–विश्वान्देवान् ९ द्यां १ विश्वान्देवान् ४ पथ्यास्वस्तिं २ विश्वान्देवान् १ (एवं१७)। विश्वान्देवान् ४ आदित्यार्यमणः १ विश्वान्देवान् ३ नदीः १ विश्वान्देवान् ४ द्यावापृथिव्यौ १ विश्वान्देवान् ३ (एवं १७)। विश्वान्देवान् ४ मित्रावरुणौ १ गां १ विश्वान्देवान् १ द्यावापृथिव्यौ १ विश्वान्देवान् ३ अश्विनौ १ विश्वान्देवान् ३ (एवं १५)। विश्वान्देवान् ६ अग्नीषोमौ १ विश्वान्देवान् ८ (एवं १५)। ३–इंद्रेंद्राणिवृषाकपीनांदेवतात्वेत्वित्थं इंद्राणीं १ इंद्रं ५ इंद्राणीं २ इंद्रं २ इंद्राणीं २ इंद्रं १ वृषाकपिं १ इंद्रं ४ वृषाकपिं ४ इंद्रं १ इति।

तनूनपातं १ इळं १ बर्हिषं १ देवीर्द्वारः १ उषासानक्ते १ दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ सरस्वतीळाभारतीः १ त्वष्टारं १ वनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ इंद्रं ३० विश्वान्देवान् १० अग्निं ९ इंद्रं ९ धनान्नदानं ९ रक्षोहणमग्निं ९ ऐंद्रंलवं १३ [६२] इंद्रं ९ प्रजापतिं १० अग्निं ८ वेनं ८ अग्निं ४ वरुणं १ सोमं १ वरुणं २ सोमेंद्रौ १ आंभृणींवाचं ८ विश्वान्देवान् ८ रात्रिं ८ विश्वान्देवान् ९ भाववृत्तिं १४ इंद्रं ३ द्युभूम्यश्विनः १ मित्रावरुणौ ६ इंद्रं १४ यमं ७ अग्निवायुसूर्यान् ७ विश्वान्देवान् ७ इंद्रं ६ सवितारं ३ विश्वावसुं ३ अग्निं ६ विश्वान्देवान् ६ अग्निं ८ [६३] अश्विनौ ६ इंद्रं ६ सपत्नीनाशनं ६ अरण्यानीं ६ इंद्रं १० सवितारं ५ अग्निं ५ श्रद्धां ५ इंद्रं १० भाववृत्तिं ५ अलक्ष्मीनाशनं १ ब्रह्मणस्पतिं २ अलक्ष्मीनाशनं १ विश्वान्देवान् १ अग्निं ५ विश्वान्देवान् ५ सूर्यं ५ शचीं ६ इंद्रं ५ इंद्राग्नी ५ प्रजापतिं ६ यक्ष्महणं ६ दुःस्वप्ननाशनं ६ विश्वान्देवान् ६ सपत्ननाशनं ५ इंद्रं १ सोमवरुणबृहस्पत्यनुमतिधातृविधातॄन् १ इंद्रं १ वायुं ४ गाः ४ सूर्यं ४ इंद्रं ४ उषसं ४ राजानं ११ ग्रावाणं ४ ऋभून् १ अग्निं ३ मायाभेदं ३ तार्क्ष्यं ३ इंद्रं ६ विश्वान्देवान् ३ यजमानं १ यजमानपत्नीं १ होतारं १ विष्णुत्वष्टृप्रजापतिधातॄन् १ सिनीवालिसरस्वत्यश्विनः १ अश्विनौ १ आदित्यान् ३ वायुं ३ अग्निं ५ जातवेदसमग्निं ३ सूर्यं ३ भाववृत्तिं ३ अग्निं १ संज्ञानं ३ ॥ (एवमत्रसकलाऋचः १०४७२ द्विसप्तत्युत्तरचतुःशताधिकदशसहस्राणि ॥) अग्निंनववारमित्यादिसंज्ञानंत्रिवारंचतिलाज्याभ्यामद्यप्रभृत्यष्टदिनावधिदिनक्रमेणप्रतिदिनंशाकलसंहिताप्रथमद्वितीयाद्यष्टकक्रमेणाष्टाध्यायमंत्रैर्यक्ष्ये ॥ सर्वहोमांतेशेषेणस्विष्ट-

कृतमग्निमिध्मसन्नहनेनरुद्रमित्यादियक्ष्यइत्यंतेसमिधावग्नावादध्यात् ॥ सकलहोमदिनावध्यंतरापेक्षायांतमेववान्वाधान-
वाक्येकीर्तयेत् ॥ ततःपरिसमूहनाद्यग्न्यर्चनांतंविधायेध्माधानादिकुर्यात् ॥ आचार्यस्यहोमकर्तृत्वेत्यागंयजमानःकुर्यात् ॥
एवंचक्षुषीहुत्वाकरिष्यमाणहोमेप्रत्याहुतित्यागंकर्तुमसमर्थोयजमानश्चेदिहैवत्यागंकुर्यात् ॥ सचैवम् ॥ इमउपकल्पिते
तिलाज्यद्रव्येऽन्वाधानोक्तसंख्यावदानपर्याप्तेऽन्वाधानोक्तदेवताभ्योनममेतिपुष्पाक्षतजलमुत्सृजेदिति ॥ प्रत्यवदानंत्याग-
करणेशक्तश्चेत्तत्रतत्रैवतत्तद्देवतानामचतुर्थ्याविभक्त्यात्यजेदिति ॥ अथाचार्योन्यश्चैकऋत्विगित्येवमुभौतिलाज्ययोःप्रतिद्र-
व्यमेकावदानंप्रणवाद्येनस्वाहाकारांतेनमंत्रेणप्रतिमंत्रंजुहुयाताम् ॥ तत्राज्यंस्रुवबिलपरिमितमाचार्येणहोतव्यं अन्येनऋत्वि-
जामध्यमानामिकांगुष्ठयोगलक्षणयामृगीमुद्रयातिलाहोतव्याः ॥ ग्रहयज्ञसमुच्चयपक्षेसूर्याद्युद्देशेनार्कादिजातीयसमिच्चर्वाज्या-
न्यन्वाधानोक्तसंख्ययात्यक्त्वातद्धोमेऋत्विजोयोजयेत् ॥ ग्रहहोमांतेआचार्यर्त्विजौतिलाज्येअग्न्यादिहव्यवाहांतसप्तत्रिंशद्देव-
ताभ्यःप्रणवाद्यैःस्वाहांतैर्नाममंत्रैर्हुत्वाग्निमीळइत्यादिशाकलसंहितामंत्रैर्मंत्राणामृषिदैवतच्छंदोर्थान्जानंतौशुचीप्रसन्नात्मानौ
जुहुयाताम् ॥ तत्रापिवेदार्थानामनभ्यस्तशास्त्रस्यदुर्ज्ञेयत्वादर्थज्ञानाभावेपियाजनाध्यापनादौप्रत्यवायाभावः किंतुमंत्रोक्त-
फलाल्पत्वमेव ॥ ऋषिदैवतछन्दसामपरिज्ञानेतुमंत्रोक्तफलहानिर्दोषश्चश्रूयते—एताभ्यामेवानेवंविदोयातयामानिछंदांसि
भवंतिस्थाणुंवर्च्छतिगर्तेवापात्यतेप्रमीयतेवापापीयान्भवतीतिविज्ञायतइति ॥ तथामंत्रदेवताविदएवहविर्देवाअपिस्वीकुर्वंति
नत्वतथाविधस्येत्याहशौनकः ॥ मंत्राणांदेवताविद्यःप्रयुंक्तेकर्मकर्हिचित् ॥ जुषंतेतस्यदेवासोहविर्नादेवताविदः ॥ इत्यादि ॥

देवताविदइत्यृषिछंदसोरप्युपलक्षणं तयोरपिज्ञानस्यावश्यकत्वात् ॥ आकरेप्यृष्यादिसर्वंविज्ञायेत्यादिस्पष्टं ॥ तस्मादृषिदैव-
तछंदसांपरिज्ञानमवश्यतयाकर्तव्यं ॥ ऋष्यादिपरिज्ञानंचसर्वानुक्रमविदांसुलभं ॥ सर्वानुक्रमण्यविदांतुमत्कृतसर्वानुक्रमा-
द्यनुयायिसूक्तप्रतीकऋक्संख्यऋषिदैवतछंदःप्रयोगावलोकनवतांसुगममेवेति ॥ एवमग्निमीळइत्यारभ्यसमानीवइत्यंतंप्रत्यृ-
चमुक्तद्रव्याभ्यांहोमंकुर्यातां॥ ऋक्स्वरूपंतुप्रागेवदर्शितमितिनपुनरिहलिख्यतइति॥ इत्थंचप्रतिदिनंनियमिताध्यायमंत्रैर्हो-
मंकृत्वामूर्धानंदिवइत्यनेन(धामंतइत्यनयाऋचावा) पूर्णाहुतिंचहुत्वाग्नेःपरिसमूहनपर्युक्षणार्चनानिकृत्वायजमानऋत्विजश्चह-
विष्याशनादिव्रतिनोभवेयुः शक्ताश्चेदुपवसेयुरपि ॥ ततःश्वोभूतेस्नानादिनित्यकर्माणिविधायावाहितदेवताःसंपूज्याग्नेःसमी-
पमागत्याचम्यप्राणानायम्यदेशकालौस्मृत्वास्मिन्नृग्वेदांतर्गतशाकलसंहिताहोमकर्मण्यद्यपूर्वक्रमागताष्टाध्यायमंत्रैर्विहितहोमं
करिष्यइतिसंकल्प्याग्निंध्यात्वा परिसमूहनपर्युक्षणाभ्यर्चनानिकृत्वाक्रमप्राप्ताष्टाध्यायमंत्रैरुक्तद्रव्यहोमंकृत्वावशिष्टंपूर्वदिनव-
त्कुर्यात् ॥ एवमनुदिनंयावच्छाकलसंहिताहोमसमाप्तिदिनमूह्यम् ॥ सकलहोमसमाप्तौशेषेणस्विष्टकृतंहुत्वारज्जुप्रहरणादि-
प्रायश्चित्तहोमांतेइंद्रादिलोकपालेभ्यःपलाशपर्णेष्वौदुंबरपर्णेषुवाबलीन्दत्त्वाऽऽवाहितदेवताभ्यःक्षेत्रपालायचबलीन्दद्यात् ॥
ततःसमुद्रादूर्मिरित्यादिमंत्रैःपूर्णाहुतिंहुत्वाऋद्धिकामउक्तमंत्रैर्वसोर्धारांचहुत्वापूर्णपात्रविमोकाग्न्युपस्थानविभूतिवंदनांतेसा-
वित्रीप्रजापत्याद्यावाहितदेवतास्तत्तन्मंत्रैर्यथाविभवंसंपूज्यसंप्रार्थ्याग्नेःपश्चिमतआचार्यंसंपूज्यगोरूपांतत्तुष्टिकरद्रव्यरूपांवाद-
क्षिणांदत्त्वातथैवब्रह्मादीन्यथाविभवंसंपूज्यतत्तदनुरूपांदक्षिणांदत्त्वातत्तदुचितस्तुतिवाक्यैःक्षमापयेत् ॥ ततोग्निंसंपूज्यसा-

वित्र्यादिदेवतापीठान्याचार्यादिहस्तेप्रतिपाद्याग्निंविसृज्यशाकलसंहिताऋक्सूक्तवर्गाध्यायमंडलसंख्यान्यतमसंख्ययास्वश-
त्त्यनुसृतयाब्राह्मणभोजनंसंकल्प्यकर्मसाद्गुण्यतायैविष्णुंसंस्मृत्यसकलंकर्मेश्वरार्पणंकुर्यात् ॥ इतिसंहिताहोमप्रयोगः ॥ ॥
अथाभिचारादिकर्मणिप्रतिलोमाक्षरोच्चारणमंत्रैर्बिभीतकस्रुवेणसर्षपतैलहोमादिविधिप्रयोगोमूलएवस्फुटतरोतोत्रमयानविवि-
च्यतइतिदिक् ॥ ॥ अथसंहिताहोमकरणाशक्तस्यानुकल्पाःकैश्चिदुच्यंते ॥ तेचयथा ॥ सूक्तादिभूताभिर्ऋग्भिर्जुहुयादित्येकः १
अनुवाकाद्याभिर्जुहुयादितिद्वितीयः २ अध्यायाद्याभिर्जुहुयादितितृतीयः ३ मंडलाद्याद्यंत्यभूताभिर्ऋग्भिर्वाहोतव्यमिति-
चतुर्थः ४ इत्येवंचत्वारोनुकल्पाअशक्तंप्रत्युपतिष्ठंते ॥ अत्रमूलानिमांडूकेयसांख्यायनादिसूत्राण्याकरादेवोपलब्धव्यानिविस्त-
रभीत्यानात्रलिखामहे ॥ सूक्तादिज्ञानंतदियत्ताज्ञानंचसर्वानुक्रमपरिश्रमवतांसुलभतरं ॥ सूक्तानुवाकादिभूतऋग्घोमप्रयो-
गोपिप्राग्वदुन्नेयइत्यलंविस्तरेण ॥ प्राचांमार्गान्स्वीयबुद्ध्यावबुध्यप्रोक्तंत्वस्मिन्वस्त्ववस्तुप्रबुद्ध्वा ॥ सद्भिःसारंग्राह्यमत्राप्यसारं
हेयंयस्मादेषसद्धर्मएव ॥१॥ धृत्वामनसीष्टदुहंशरणंचरणांबुजन्मकंसारेः॥ गुर्जरगोपालाख्योप्यकार्षमेतन्मुदर्थमार्याणाम् ॥२॥

॥ इतिसंहिताहोमविधिःसमाप्तः ॥

संहिताहोमांगमृषितर्पणं ।

तच्च 'तर्पयित्वाङ्गिराचार्यानृषीन्छदांसिदेवताः' इतिशौनकीयपरिभाषातो विशेषविधानाभावाच्च आचार्यांस्तर्पयामि ऋषींस्तर्पयामि देवतास्तर्पयामि छंदांसितर्पयामीत्येवतर्पणंकुर्वंतिशिष्टास्तद्वद्देवास्माभिरप्यकारिप्रयोगे ॥ अथकेचननिर्दिष्टप्रमाणतएवसंहितर्षिदैवतछंदासि तर्पयतितदर्थमयमुपन्यासः॥ तत्रादौसुमंतुजैमिनीत्यादियेचान्येआचार्यास्तइत्यंतानाचार्यांस्तर्पयित्वा॥ ऋषितर्पणंकुर्यात् मधुछंदसंतर्पयामि। जेतारं । मेधातिथिं ॥ १ ॥ शुनःशेपं । हिरण्यस्तूपं ॥ २ ॥ कण्वं । प्रस्कण्वं ॥ ३ ॥ सव्यं । नोधां ॥ ४ ॥ पराशरं । गोतमं ॥५॥ कुत्सं ॥ ६ ॥ कश्यपं । ऋज्राश्वांबरीषसहदेवभयमानसुराधसः । त्रितं ॥ ७ ॥ कक्षीवंतं ॥ ८ ॥ (प्रथमाष्टकः) ॥ ॥ भावयव्यं । रोमशां । परुच्छेपं ॥ १ ॥ दीर्घतमसं ॥ २ ॥ इंद्रं । मरुतः । अगस्त्यं ॥ ३ ॥ लोपामुद्रां । ब्रह्मचारिणं ॥ ४ ॥ गृत्समदं । सोमाहुतिं ॥ ५ ॥ ६ ॥ कूर्मं ॥ ७ ॥ विश्वामित्रं ॥ ८ ॥ (द्वितीयाष्टकः) ॥ ॥ ऋषभं । अत्कीलं । कतं । गाथिनं । देवश्रवादेववातौ। ॥ १ ॥ कुशिकं । नदीं । घोरं । प्रजापतिं ॥ २ ॥ ३ ॥ जमदग्निं । वामदेवं ॥ ४ ॥ आदितिं ॥ ५ ॥ ६ ॥ त्रसदस्युं । पुरुमीळ्हाजमीळ्हौ ॥ ७ ॥ बुधगविष्ठिरौ । कुमारं । वृशं । वसुश्रुतं । इषं ॥ ८ ॥ (तृतीयाष्टकः) ॥ ॥ गयं । सुतंभरं । धरुणं । पुरुं । द्वितंमृक्तवाहसं । वव्रिं । प्रयस्वंतं । ससं । विश्वसामानं । द्युम्नं । विश्वचर्षणिं । बंधुं । सुबंधुं । श्रुतबंधुं । विप्रबंधुं । वसूयून् । अत्रिं । विश्ववारां । गौरिवीतिं । बभ्रुं । अवस्युं । गातुं ॥ १ ॥ संवरणं । प्रभूवसुं । अवत्सारंसदापृणं । प्रतिक्षत्रं ॥ २ ॥ प्रतिरथं । प्रतिभानुं । प्रतिप्रभं । स्वस्त्यात्रेयं । श्यावाश्वं । श्रुतविदं ॥ ३ ॥ अर्चनानसं । रातहव्यं । यजतं । उरुचक्रिं । बाहुवृक्तं । पौरं ।

अवस्युं । सप्तवध्रिं । सत्यश्रवसं । एवयामरुतं ॥ ४ ॥ भरद्वाजं । वीतहव्यं ॥ ५ ॥ ६ ॥ सुहोत्रं । शुनहोत्रं । नरं । शंयुं । गर्गं ॥ ७ ॥ ऋजिश्वानं ॥ ८ ॥ (चतुर्थाष्टकः) ॥ ॥ पायुं । वसिष्ठं ॥ १ ॥ २ ॥ शक्तिं ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ मेध्यातिथिं । आसंगं । शश्वतीं । प्रियमेधं । देवातिथिं ॥ ७ ॥ ब्रह्मातिथिं । वत्सं । पुनर्वत्सं । सध्वंसं । शशकर्णं । प्रगाथं ॥ ८ ॥ (पंचमाष्टकः) ॥ ॥ पर्वतं । नारदं । गोषूक्त्यश्वसूक्तिनौ । इरिंबिठिं । सोभरिं ॥ १ ॥ विश्वमनसं । व्यश्वं । मनुं ॥ २ ॥ नीपातिथिं । सहस्रंवसुरोचिषं । नाभाकं । विरूपं । त्रिशोकं ॥ ३ ॥ वशं । भर्गं । कलिं । मत्स्यं । मान्यं । मत्स्यान्जालनद्धान् ॥ ४ ॥ पुरुहन्मानं । सुदीतिं । हर्यतं । गौपवनं । पुरुसुतिं । कुलुं । एकद्यून् । कुसीदिं ॥ ५ ॥ उशनसं । कृष्णं । विश्वकं । द्युम्नीकं । नृमेधपुरुमेधौ । अपालां । श्रुतकक्षं । सुकक्षं । बिंदुं । पूतदक्षं । तिरश्चीं । द्युतानं । रेभं ॥ ६ ॥ नृमेधं । नेमं । प्रयोगं । अग्निपावकं । अग्नीगृहपतियविष्ठ्यौ । असितं । देवलं ॥ ७ ॥ दृळ्हच्युतं । इध्मवाहं । रहूगणं । बृहन्मतिं ॥ ८ ॥ (षष्ठाष्टकः) ॥ ॥ अयास्यं । कविं । उचथ्यं । अमहीयुं । निध्रुविं ॥ १ ॥ भृगुं । शतंवैखानसान् । पवित्रं । वत्सप्रिं । रेणुं । ऋषभं । हरिमंतं ॥ २ ॥ वसुं । वेनं । अकृष्टमाषान् । सिकतांनिवावरीं । पृश्नियोजान् ॥ ३ ॥ प्रतर्दनं । इंद्रप्रमतिं । वृषगणं । मन्युं । उपमन्युं । व्याघ्रपदं । कर्णश्रुतं । मृळीकं । वसुक्रं ॥ ४ ॥ अंधीगुं । ययातिं । नहुषं । मनुं । द्वितं । शिखंडिन्यावप्सरसौ । अग्निं । चक्षुं । ऊरुं । ऊर्ध्वसद्मानं । कृतयशसं । ऋणंचयं । अग्नीन्धिष्ण्यान् । त्र्यरुणत्रसदस्यून् । अनानतं । शिशुं ॥ ५ ॥ त्रिशिरसं । सिंधुद्वीपं । यमीं । यमं । हविर्धाने । विवस्वंतं । शंखं । दमनं । संकुसुकं ॥ ६ ॥ मथितं । च्यवनं । विमदं । वसुकृतं । वसुक्रपत्नीं । कवषं ॥ ७ ॥ अक्षं । लुशं । अत्रितपसं ।

इंद्रंसुष्कवंतं । घोषां । सुहस्त्यं ॥ ८ ॥ (सप्तमाष्टकः) ॥ ॥ सप्तगुं । वैकुंठमिंद्रं । देवान् । अग्निंसौचीकं । बृहदुक्थं । अगस्त्य-
स्वस्सारं । नाभानेदिष्ठं ॥ १ ॥ गयं । वसुकर्णं । सुमित्रं ॥ २ ॥ बृहस्पतिं । अदितिं । सिंधुदक्षं । जरत्कर्णंसर्पं । स्यूमरश्मिं ।
अग्निंवैश्वानरं । सप्तिं । विश्वकर्माणं । सूर्यांसावित्रीं ॥ ३ ॥ इंद्राणीं । वृषाकपिं । मूर्धन्वंतं । नारायणं । अरुणं । शार्यातं । तान्वं ।
अर्बुदंसर्पं ॥ ४ ॥ पुरूरवसं । उर्वशीं । बरुं । सर्वहरिं । भिषजं । देवापिं । वम्रं । दुवस्युं । बुधं । मुद्गलं । अप्रतिरथं । अष्टकं ।
दुर्मित्रंसुमित्रगुणं । सुमित्रंदुर्मित्रगुणं ॥ ५ ॥ भूतांशं । दिव्यं । दक्षिणां । पणीन् । सरमांदेवशुनीं । जुहूंब्रह्मजायां । ऊर्ध्वनाभानं ।
परशुरामं । अष्टादंष्ट्रं । नभप्रभेदनं । शतप्रभेदनं । सध्रिं । घर्मं । उपस्तुतं । अग्नियुतं । अग्नियूपं । भिक्षुं । उरुक्षयं । इंद्रंलवं ॥ ६ ॥
बृहद्दिवं । हिरण्यगर्भं । चित्रमहसं । अग्निवरुणसोमान् । वाचं । कुलमलबर्हिषं । अंहोमुचं । रात्रिं । विहव्यं । प्रजापतिंपरमेष्ठिनं । यज्ञं ।
सुकीर्तिं । शकपूतं । सुदासं । मांधातारं । गोधां । जूतिं । वातजूतिं । विप्रजूतिं । वृषाणकं । करिक्रतं । अग्नियुतं । एतशां । ऋष्यशृंगं । अंगं ।
विश्वावसुंदेवगंधर्वं । अग्निंतापसं । जरितारं । द्रोणं । सारिसृक्कं । स्तंबमित्रं ॥ ७ ॥ सुपर्णं । ऊर्ध्वकृशनं । देवमुनिं । सुवेदसं । पृथुं ।
अर्चंतं । श्रद्धां । शासं । इंद्रमातरं । शिरिंबिठं । केतुं । भुवनं । साधनं । शचीं । पूरणं । यक्ष्मनाशनं । रक्षोहणं । विवृहणं । प्रचेतसं ।
कपोतं । अनिलं । शबरं । विभ्राजं । इटतं । संवर्तं । ध्रुवं । अभीवर्तं । ऊर्ध्वग्रावाणं । सूनुं । पतंगं । अरिष्टनेमिं । शिबिं । का-
शिराजं । प्रतर्दनं । वसुमनसं । जयं । प्रथं । सप्रथं । तपुर्मूर्धानं । प्रजावंतं । त्वष्टारं । विष्णुं । सत्यधृतिं । उलं । श्येनं । सर्परा-
ज्ञीं । अघमर्षणं । संवननं ॥ ८ ॥ (अष्टमाष्टकः) ॥ इत्यृषितर्पणं ॥ ॥

संहिताहोमांगदेवतर्पणं ॥

तच्चेत्थं ॥ अग्निंतर्पयामि । सोमं । विश्वान्देवान् । ब्रह्माणं । ऋषीन् । ऋग्वेदं । यजुर्वेदं । सामवेदं । सावित्रीं । ब्रह्माणं । श्रद्धां । मेधां । प्रज्ञां । धारणां । सदसस्पतिं । अनुमतिं । छंदांस्यृषीन् । श्रियं । ह्रियं । सवितारं । शतर्चिनः । माध्यमान् । गृत्समदं । विश्वामित्रं । वामदेवं । अत्रिं । भरद्वाजं । जामदग्न्यं । गौतमं । वसिष्ठं । प्रगाथान् । पावमानीः । क्षुद्रसूक्तान् । महासूक्तान् । महानाम्नीं । उपनिषदं । हव्यवाहं । इति ३७ देवतास्तर्पयित्वा । ततःसंहितास्थादेवतास्तर्पयेत् ॥ ॥ ॥

ताश्च–अग्निंतर्पयामि । वायुं । इंद्रवायू । मित्रावरुणौ । अश्विनौ । इंद्रं । विश्वान्देवान् । सरस्वतीं । मरुतः । अग्नीनिर्मथ्याहवनीयौ । अग्निमिध्मं (समिद्धंवा) । तनूनपातं । नराशंसं । इळं । बर्हिषं । देवीर्द्वारः । उषासानक्ते । दैव्यौहोतारौप्रचेतसौ । सरस्वतीळाभारतीः । त्वष्टारं । वनस्पतिं । स्वाहाकृतीः । अग्निंद्रविणोदसं । इंद्रावरुणौ । ब्रह्मणस्पतिं । सोमं । दक्षिणां । सदसस्पतिं । अग्नामरुतः ॥ १ ॥ ऋभून् । सवितारं । देवीः । इंद्राणीवरुणान्यग्नायीः । द्यावापृथिव्यौ । पृथिवीं । देवान् (विष्णुंवा) । इंद्रंमरुत्वंतं । पूषणं । अपः । कं । भगं । उलूखलं । मुसलं । हरिश्चंद्रंप्रजापतिंचर्मवा । उषसं ॥ २ ॥ रात्रिं । यूपं । अर्यमणं । आदित्यान् । रुद्रं ॥ ३ ॥ सूर्यं । अग्निंवैश्वानरं ॥ ४ ॥ अग्निंमध्यमं ॥ ५ ॥ अदितिं । सिंधुं । द्यां ॥ ६ ॥ अग्निमुषसं । अग्निंशुचिं । अग्निंजातवेदसं ॥ ७ ॥ सूर्यरश्मीन् । घर्मं ॥ ८ ॥ प्रथमाष्टकः ॥ ॥ रोमशां इंदुं । पर्वतं ॥ १ ॥ बृहस्पतिं ॥ २ ॥ अश्वं । वाक्समुद्राऽवक्षरान् । शकधूमं । संवत्सरसंस्थंकालचक्रं । साध्यान् । पर्जन्यं । सरस्वंतं ॥ ३ ॥ रतिं ॥ ४ ॥ अहिर्बुध्न्यं ।

अन्नं । तृणं ॥ ५ ॥ ६ ॥ राकां । सिनीवालीं । गुंग्वादिदेवताः । अपोनपातं ॥ ७ ॥ हविर्धानं । शकुंतं ॥ ८ ॥ द्वितीयाष्टकः ॥
॥ यूपान् । त्रश्वनं । अग्नीन्पुरीष्यान् । उपाध्यायं । ऋत्विजः ॥ १ ॥ नदीः । विश्वामित्रं ॥ २ ॥ ससर्परींवाचं । रथांगानि ॥ ३ ॥
संवत्सरं । अग्निरक्षोहणं ॥ ४ ॥ ५ ॥ आशिषः । वामदेवं । ऋतं । इंद्रमिवात्मानंवामदेवं । सुपर्णात्मानंवामदेवं ॥ ६ ॥ दधिक्रां ।
त्रसदस्युं ॥ ७ ॥ क्षेत्रपतिं । शुनं । शुनासीरौ । सीतां । गां । घृतं ॥ ८ ॥ तृतीयाष्टकः ॥ ॥ उशनसं । ऋणंचयं । कुत्सं ॥१॥
अत्रिं । भूमिं । सुतंभरं । देवपत्नीः ॥ २ ॥ अग्निवैद्युतं । शशीयसीं । पुरुमीह्ळं । तरंतं । रथवीतिं ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ चायमानम-
भ्यावर्तिनं । गाः ॥ ६ ॥ बृबुंतक्षाणं । प्रस्तोकं । रथं । दुंदुभिं ॥ ७ ॥ धेन्विषू । पृश्निं । अहोरात्री ॥ ८ ॥ चतुर्थाष्टकः ॥ ॥
वर्म । धनुः । ज्यां । आर्त्नीं । इषुधिं । सारथिं । रथगोपान् । ब्राह्मणपितॄन् । प्रतोदं । हस्तघ्नं । युद्धभूमिकवचानि ॥ १ ॥
सुदासं ॥ २ ॥ वसिष्ठपुत्रपौत्रान् । वसिष्ठं ॥ ३ ॥ वाजिनः । वास्तोष्पतिं । प्रस्वापिनीं ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ मंडूकान् । वसिष्ठाशिषः ।
अंतरिक्षं । इंद्रासोमौरक्षोहणौ । ग्रावाणं । अनिलं । आसंगं । विभिंदुं । पाकस्थामानं । कुरुंगं ॥ ७ ॥ अश्विकशून् । तिरिंदिरं ।
बरुं ॥ ८ ॥ पंचमाष्टकः ॥ ॥ १ ॥ यजमानं । दंपती ॥ २ ॥ ३ ॥ पृथुश्रवसं ॥ ४ ॥ ऋक्षाश्वमेधौ । हविषं । श्रुतर्वणं
॥ ५ ॥ ६ ॥ सुपर्णं । सूर्यप्रभां । पवमानं । पवमानसोमं ॥ ७ ॥ ८ ॥ षष्ठाष्टकः ॥ ॥ १ ॥ पवमानमग्निं । पावमान्यध्येतारं
॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ यमं । यमीं । अंगिरःपित्रथर्वभृगून् । श्वानौ । सरण्यूं । मृत्युं । धातारं । पितृमेधं ॥ ६ ॥ वसुक्रं ।
अश्वत्थगर्भाशमीं ॥ ७ ॥ कुरुश्रवणं । उपमश्रवसं । अक्षकृषिंकितवनिंदांच । अक्षान् ॥ ८ ॥ सप्तमाष्टकः ॥ ॥ वैकुंठमिंद्रं ।

अग्न्याख्यतंतुं । मनः । निर्ऋतिं । असुनीतिं । पथ्यांस्वस्तिं । असमातिं । जीवं । हस्तं । नासत्यौ । नाभानेदिष्ठान् ॥ १ ॥ सावर्णिं । नौरूपांदिवं । ज्ञानं ॥ २ ॥ विश्वकर्माणं । मन्युं । सूर्याविवाहं । अर्कं । चंद्रमसं । मनुष्यविवाहाशिषः । वासः । यक्ष्महणं । सूर्यासावित्रीं ॥ ३ ॥ वृषाकपिं । पुरुषं ॥ ४ ॥ उर्वशीं । पुरूरवसं । ओषधीः । द्रुघणं । अप्वां ॥ ५ ॥ यजमानान् । सरमांदेव-शुनीं । पणीन् । परमात्मानमिंद्रं । यज्ञंपरमात्मानं । वाचंमध्यमां । गायत्र्यादिछंदांसि । धनान्नदानं । इंद्रंलवं ॥ ६ ॥ वेनं । आंभृणींवाचं । भाववृत्तं । वातं । विश्वावसुंदेवगंधर्वं ॥ ७ ॥ सपत्ननाशिनीं । अरण्यानीं । श्रद्धां । अलक्ष्मीनाशिनीं । शचीं । दुःस्वप्नहनं । इंद्रंसपत्नहनं । अनुमतिमवद्धातृविधातॄन् । राजानमभिषिक्तं । मायाभेदं । तार्क्ष्यं । यजमानाशिषः । पत्न्याशिषं । होत्राशिषः । सर्पराज्ञीं । संज्ञानं ॥८॥ अष्टमाष्टकः ॥ इतिसंहितास्थदेवतातर्पणं ॥ **ततश्छंदसांतर्पणं** ॥ गायत्रींतर्पयामि । उष्णिहं । अनुष्टुभं । बृहतीं । पंक्तिं । त्रिष्टुभं । जगतीं । अतिजगतीं । शक्करीं । अतिशक्करीं । अष्टिं । अत्यष्टिं । धृतिं । अतिधृतिं इतिछंद स्तर्पणं ॥ अत्र 'तर्पयित्वाङ्गिराचार्यानृषींश्छंदांसिदेवताः' इतिशौनकाच्छंदस्तर्पणोत्तरंवादेवतातर्पणंकार्यं ॥ ॥

शाकलसंहिताऋग्घोमान्वाधानं ।

अथविधांतरेणसूक्तभेदपक्षविभक्तदेवतान्वाधानं ॥ अत्रप्रधानं ॥ आदित्यादिनवग्रहान् अमुकद्रव्यैरमुकसंख्याकाभिः ॥ पुनरत्र-प्रधानं॥ अग्निं सोमं विश्वान्देवान् ब्रह्माणं ऋषीन् ऋग्वेदं यजुर्वेदं सामवेदं सावित्रीं ब्रह्माणं श्रद्धां मेधां प्रज्ञां धारणां सदसस्पतिं अनुमतिं छंदांस्यृषीन् श्रियं ह्रियं सवितारं शतर्चिनः माध्यमान् गृत्समदं विश्वामित्रं वामदेवं अत्रिं भरद्वाजं जमदग्निं गौतमं वसिष्ठं

प्रगाथान् पावमानीः क्षुद्रसूक्तान् महासूक्तान् महानाम्नीः उपनिषदं हव्यवाहं एताःसप्तत्रिंशत् ३७ प्रधानांगदेवताः घृतप्लुततिलद्रव्येण एकैकयाहुत्यायक्ष्ये॥ पुनरत्रप्रधानं॥ अग्निंनववारं ९ वायुं ३ इंद्रवायू ३ मित्रावरुणौ ३ अश्विनौ ३ इंद्रं ३ विश्वान्देवान् ३ सरस्वतीं ३ इंद्रं २३ मरुतः १ इंद्रामरुतः १ मरुतः १ इंद्रामरुतः १ मरुतः २ इंद्रं ५१ अग्निं ५ अग्नीनिर्मथ्याहवनीयौ १ अग्निं ६ अग्निं-समिद्धं (इध्मंवा) १ अग्नितनूनपातं १ अग्निंनराशंसं १ अग्निमिळं १ अग्निर्बर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तीउषासानक्ते १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीदेवीः १ अग्नित्वष्टारं १ अग्निंवनस्पतिं १ अग्निमूर्तीःस्वाहाकृतीः (विश्वा-न्देवान्) १ अग्निंदेवान् २ अग्नींद्रवायुबृहस्पतिमित्राग्निपूषभगादित्यमारुतगणान् १ देवान् १ अग्निं १ अग्निंदेवान् ४ देवाग्नींद्र-वायुमित्रमूर्तिविशेषान् १ अग्निं १ अग्निंदेवान् १ इंद्रर्तू १ मरुदृतून् १ त्वष्टृऋतून् १ अग्न्यृतून् १ इंद्रर्तू १ मित्रावरुणर्तून् १ अग्निंद्र-विणोदसमृतुंच १ अश्व्यृतून् १ अग्न्यृतून् १ इंद्रं ९ इंद्रावरुणौ ९ ब्रह्मणस्पतिं ३ इंद्रसोमब्रह्मणस्पतीन् १ दक्षिणेंद्रसोमब्रह्मणस्पतीन् १ सदसस्पतिं ३ नराशंसं (सदसस्पतिंवा) १ अग्नामरुतः ९ ॥ १ ॥ ऋभून् ८ इंद्राग्नी ६ अश्विनौ ४ सवितारं ४ अग्निं २ देवीः १ इंद्राणीवरुणान्यग्नायीः १ द्यावापृथिव्यौ १ पृथिवीं १ विष्णुं ६ वायुं १ इंद्रवायू २ मित्रावरुणौ ३ इंद्रंमरुत्वंतं ३ विश्वा-न्देवान् ३ पूषणं ३ अपः ७ अवघ्नीन् १ अग्निं १ कं १ अग्निं १ सवितारं २ भगं १ वरुणं ३१ अग्निं २२ देवान् १ इंद्रं ४ उलूख-लं २ उलूखलमुसले २ हरिश्चंद्रंप्रजापतिं १ इंद्रं २३ अश्विनौ ३ उषसं ३ अग्निं १८ इंद्रं ३० ॥ २ ॥ अश्विनौ १२ अग्निमित्र-वरुणरात्रिसवितॄन् १ सवितारं १० अग्निं १२ यूपं २ अग्निं ६ मरुतः ४० ब्रह्मणस्पतिं ८ वरुणमित्रार्यम्णः ३ आदित्यान् ३ वरुण-

मित्रार्यम्णः ३ पूषणं १० रुद्रं २ रुद्रमित्रवरुणान् १ रुद्रं ३ सोमं ३ अग्न्यश्व्युषसः २ अग्निं २१ अग्निदेवान् १ अश्विनौ २५॥३॥
उषसं २० सूर्यं १३ इंद्रं ७२ अग्निं ९ अग्निवैश्वानरं ७ अग्निं ५ इंद्रं ३८ ॥ ४ ॥ मरुतः १५ अग्निं १२० अग्निमध्य-
मं ३ अग्निं ९ इंद्रं ५७ ॥ ५ ॥ मरुतः ३४ ऋतुदेवान् १ देवान् १ भगमित्रादितिदक्षमरुद्गणार्यमवरुणसोमाश्विसरस्वतीः १
वायुपृथिवीद्युग्रावाश्विनः १ इंद्रापूषणौ १ इंद्रपूषतार्क्ष्यबृहस्पतीन् १ मरुतः १ देवान् २ अदितिं १ वरुणमित्रार्यम्णः ३ इंद्रमरुत्पूष-
भगान् १ पूषविष्णुमरुद्गणान् १ वायुसिंध्वोषधीः १ रात्र्यहर्लोकद्याः १ वनस्पतिसूर्यगाः १ मित्रवरुणार्यमेंद्रबृहस्पतिविष्णून् १ सोमं
२३ उषसं १५ अश्विनौ ३ अग्नीषोमौ १२ अग्निं ७ देवाग्नीन् १ अग्निं ७ अग्निमित्रवरुणादितिसिंधुपृथिवीद्याः (अग्निंवा) १ ॥ ६ ॥
अग्निमौषसं ११ अग्निंद्रविणोदसं ९ अग्निंशुचिं ८ अग्निंवैश्वानरं ३ अग्निंजातवेदसं १ इंद्रंमरुत्वंतं ३० इंद्रं २८ चंद्ररश्मिरोदांसि १
रोदसी १ देवरोदांसि १ अग्नारोदांसि १ देवरोदांसि १ देववरुणार्यमरोदांसि १ देवरोदांसि १ इंद्रारोदांसि १ सूर्यरश्मिरोदांसि १
इंद्रवरुणाग्न्यर्यमसवितृरोदांसि १ सूर्यरश्मिरोदांसि १ देवरोदांसि १ अग्नारोदांसि १ वरुणारोदांसि १ आदित्यरोदांसि १ बृहस्पतिरोदां-
सि १ रोदसी १ मित्रवरुणादितिसिंधुपृथिवीद्याः १ इंद्रमित्रवरुणाग्निमारुतशर्धोदितीः १ देवान् १ पितृद्यावापृथिवीः १ नराशंसापूषणौ १
बृहस्पतिं १ इंद्रं १ सवितृमित्रवरुणादितिसिंधुपृथिवीद्याः १ आदित्यसुमतीः १ देवेंद्रमरुददितीः १ इंद्राग्न्यर्यमसवितृमित्रवरुणादि-
तिसिंधुपृथिवीद्याः १ इंद्राग्नी २१ ऋभून् १४ द्युपृथिव्यग्न्यश्विमित्रवरुणादितिसिंधुपृथिवीद्याः १ अश्विनौ २४ ॥ ७ ॥ उषासारात्री१
उषसं १८ उषोमित्रवरुणादितिसिंधुपृथिवीद्याः १ रुद्रं ११ सूर्यं ६ अश्विनौ ८२ दुःस्वप्ननाशनं १ इंद्रं १५ ॥ ८ ॥ रुद्रामरुतः १

उषासानक्ते १ अग्निवाय्विंद्रपर्वतदेवान् १ अक्ष्यपांनपादहोरात्राणि १ देवपूषाग्नीन् १ मित्रवरुणसिंधून् १ मित्रवरुणदेवान् १ देवसंघं १
मित्रावरुणौ २ विश्वान्देवान् ४ मित्रावरुणौ १ उषसं २६ स्वनयदानं ७ स्वनयंभावयव्यं ५ रोमशां १ स्वनयंभावयव्यं १ अग्निं १९
इंद्रं ५ इंदुं १ इंद्रं २७ इंद्रापर्वतेंद्रान् १ इंद्रं ७ वायुं ९ इंद्रवायू ५ वायुं १ मित्रावरुणौ ५ सूर्यरोदसीमित्रवरुणरुद्रेंद्राग्न्यर्यमभगसो-
मान् १ देवेंद्रमरुदग्निमित्रवरुणान् १ ॥९॥ मित्रावरुणौ ३ पूषणं ४ विश्वान्देवान् १ मित्रावरुणौ १ अश्विनौ ३ इंद्रं १ अग्निं १ मरुतः
१ इंद्राग्नी १ बृहस्पतिं १ विश्वान्देवान् १ अग्निं २६ अग्निंसमिद्धं १ अग्निंतनूनपातं १ अग्निंनराशंसं १ अग्निमिळं १ अग्निंबर्हिषं १
अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तीउषासानक्ते १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्निंत्वष्टारं १ अग्निंवनस्प-
तिं १ स्वाहाकृतीः १ इंद्रं १ अग्निं ४३ मित्रं १ मित्रावरुणौ १९ विष्णुं ६ इंद्राविष्णू ३ विष्णुं ८ ॥१०॥ अश्विनौ १२ द्यावापृथि-
व्यौ १० ऋभून् १४ अश्वं ३५ आदित्यवाय्वग्नीन् १ सूर्यरथचक्राश्वान् १ आदित्यमंडलसप्तरश्मीन् १ परमेश्वरदुर्ज्ञेयतां २ संश-
योत्थापनं १ प्रश्नमादित्यविषयकं १ पृथिव्यादित्यवृष्टिहविरुत्पत्तीः १ द्युपृथिवीवृष्टीः १ आदित्यदेवान् १ आदित्यचक्रं १ संवत्सर-
चक्रं ३ सप्तर्तून् १ सूर्यरश्मीनांस्त्रीत्वपुरुषत्वज्ञानं १ आहुतिंगोरूपां १ अग्न्यादित्यव्यतिहारोपासकदुर्लभतां १ सोमसूर्यमंडलपरिभ्रमणा-
नि १ जीवपरमात्मानौ १ आदित्यतद्रश्मीन् १ आदित्योपासनानुपासनप्रशंसानिंदे १ अग्निवाय्वादित्यानांभ्वंतरिक्षद्ववाधानज्ञानप्रशंसां १
अक्षरप्रशंसां १ सूर्यगायत्रसामनी १ गोसवितृधर्मान् १ गां २ वत्सगावौ १ शरीरजीवौ १ ब्रह्मसाक्षात्कारं १ ज्ञानं १ द्युपृथिव्या-
दित्यवृष्टीः १ प्रश्नंपृथिव्याद्यंतादिविषयकं १ प्रतिवाक्यं १ आदित्यरश्मीन् १ परिदेवनंब्रह्मात्माननुभवनिमित्तं १ देहात्मजीवात्मा-

नौ १ ब्रह्मात्मज्ञानाज्ञानप्रशंसानिंदे १ गां १ वाचंमाध्यमिकां १ वागपः १ शकधूमासोमौ १ अग्निसूर्यवायून् १ वाचं १ सूर्यं २ कालचक्रंसंवत्सरसंस्थं १ सरस्वतीं १ साध्यान् १ पर्जन्याग्नीन् १ सरस्वंतं १ इंद्रंमरुत्वंतं १५ ॥ ११ ॥ मरुतः १५ इंद्रं १ मरुतः २० इंद्रं १३ मरुतः २ इंद्रंमरुत्वंतं ४ मरुतः ३ इंद्रं ४५ रतिं ६ अश्विनौ ३९ ॥ १२ ॥ द्यावापृथिव्यौ ११ अग्निसवितृदेवान् १ मित्रार्यमवरुणदेवान् १ देवाग्निवरुणान् १ देव्योषासानक्ताः १ अहिर्बुध्न्यसिंध्वपांनपातः १ त्वष्टेंद्रौ १ इंद्रं १ मरुद्द्यावापृथिवीः १ मरुत्सेनाः १ अश्विपूषविष्णुवाय्विंद्रान् १ देवदीधितिं १ अन्नं ११ अग्निंसमिद्धं १ अग्निंतनूनपातं १ अग्निमिळं १ अग्निंबर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तीउषासानक्ते १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्निंत्वष्टारं १ अग्निंवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ आग्निं ८ बृहस्पतिं ८ अपृणसूर्यान् १६ अग्निं २९ अग्निंसमिद्धं १ अग्निंनराशंसं १ अग्निमिळं १ अग्निंबर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तीउषासानक्ते १ अग्निदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्निंत्वष्टारं १ अग्निंवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ४९ ॥ १३ ॥ इंद्रं १२६ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ३ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ३ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं ५ ब्रह्मणस्पतिं १ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ ॥१४॥ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं ८ बृहस्पतिं १ ब्रह्मणस्पतिं १ इंद्राब्रह्मणस्पती १ ब्रह्मणस्पतिं १३ आदित्यान् १७ वरुणं ११ आदित्यमित्रावरुणान् १ देवान् १ देववसुमित्रवरुणादितींद्रमरुतः १ देवान् ३ वरुणं १ इंद्रं ५ इंद्रासोमौ १ इंद्रं १ सरस्वतींद्रौ १ बृहस्पतिं १ मरुतः १ मित्रावरुणौ १ देवान् १ इंद्रं १ त्वष्ट्रिळाभगरोदःपूषाश्विनः १ उषासानक्ताद्यावापृथिवीः १ देवाहिर्बुध्न्याजैकपादिंद्रान् १ विश्वान्देवान् १ द्यावापृथिव्यौ १

इंद्रं २ राकां २ सिनीवालीं २ गुंगूसिनीवालीराकासरस्वतींद्राणीवरुणानीः १ रुद्रं १५ मरुतः १५ अपांनपातं १५ इंद्रामधू १ मरुन्माध-
वान् १ त्वष्टृशुक्रौ १ अग्निशुची १ इंद्रानभसौ १ मित्रवरुणनभस्यान् १ ॥ १५ ॥ अग्निंद्रविणोदसमिषंच १ अग्निंद्रविणोदसमूर्जं-
च १ अग्निंद्रविणोदसंसहंच १ अग्निंद्रविणोदसंसहस्यंच १ अश्वितपान् १ अग्नितपस्यौ १ सवितारं ११ अश्विनौ ८ सोमापूषणौ ५
सोमपूषादितीः १ वायुं २ इंद्रवायू १ मित्रावरुणौ ३ अश्विनौ ३ इंद्रं ३ विश्वान्देवान् ३ सरस्वतीं ३ द्यावापृथिव्यौ ३ शकुंतं ६
अग्निं २३ अग्निंवैश्वानरं २६ अग्निंसमिद्धं १ अग्नितनूनपातं १ अग्निमिळं १ अग्निंबर्हिषं १ आग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तीउषासा-
नक्ते १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्निंत्वष्टारं १ अग्निंवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं ३३
॥ १६ ॥ यूपं ५ यूपान् २ विश्वान्देवान् १ यूपान् २ स्थाणुंछिन्नयूपमूलं १ अग्निं २७ इंद्राग्नी ९ अग्निं ४२ अग्न्युषोश्विदधिक्राः १ अग्निं ३
दधिक्राग्न्युषोबृहस्पतिसवित्रश्विमित्रवरुणभगवसुरुद्रादित्यान् १ अग्निं ८ अग्नीन्पुरीष्यान् १ अग्निं १४ अग्नींद्रौ १ अग्निं १ अग्निंवैश्वानरं ३
मरुतः ३ परब्रह्म २ उपाध्यायंवैश्वामित्रं १ अग्निं २५ ऋत्विजः १ अग्निं ११ ॥ १७ ॥ इंद्रं २२७ ॥ १८ ॥ इंद्रापर्वतौ १ इंद्रं १३
वाचंससर्परीं २ रथांगानि ४ इंद्रं ४ अग्निं १ द्यावापृथिव्यौ ३ दिवं १ द्यावापृथिव्यौ ३ दिवं १ द्यावापृथिव्यौ १ सवितारं १
त्वष्टृभून् १ मरुत्सरस्वतीः १ विष्णुं १ इंद्रं १ आश्विनौ १ देवेंद्रर्भून् १ अर्यमादितिदेववरुणान् १ अग्निपृथिवीद्यप्सूर्यांतरिक्षाणि १
पर्वतादितिमरुतः १ अग्निदेवान् १ अग्निं १ उषासाहनी १ अग्निं ९ अहोरात्रे १ द्यावापृथिव्यौ ४ दिशः १ इंद्रंवर्षंतं ६ ॥ १९ ॥
देवान् १ संवत्सरं २ संवत्सरादित्यान् १ सिंधुसंवत्सरेळासरस्वतीभारतीः १ सवितृधिषणे १ सवितृमित्रवरुणान्रोदांसि १ अग्निवायुसूर्यान्

१ इंद्राग्निदेवान् १ इंद्रपूषाश्विदेवान् १ ओषधींद्रान् १ रोदोग्निदीप्तीः १ अग्निजिह्वाविश्वदेवान् १ अग्निंप्रमतिं १ अश्विनौ ९ मित्रं ९ ऋभून् ४ इंद्रर्भून् ३ उषसं ७ इंद्रावरुणौ ३ बृहस्पतिं ३ पूषणं ३ सवितारं ३ सोमं ३ मित्रावरुणौ ३ अग्निं १ अग्नीवरुणौ ४ अग्निं ५१ अग्निंरक्षोहणं १५ ॥ २० ॥ अग्निंवैश्वानरं १५ अग्निं ५८ उषोग्न्यश्विसूर्यान् १ सवितृवरुणमित्रदेवान् १ देवसूर्यान् १ सूर्यं २ उषोग्न्यश्विनः १ सूर्यं १ उषसं १ अश्व्युषसः १ सूर्यं १ अग्निं ६ सोमकंसाहदेव्यं २ अश्विनौ २ इंद्रं ४२ वामदेवं १ इंद्रं ६३ ॥२१॥ ऋतदेवं ३ इंद्रं २३ श्येनंसुपर्णात्मानं ८ इंद्रं १ इंद्रासोमौ ५ इंद्रं १३ इंद्रोषसौ ३ इंद्रं ४० इंद्राश्वौ २ ॥२२॥ ऋभून् ४८ द्यावापृथिव्यौ १ दधिक्रां १९ सूर्यं १ इंद्रावरुणौ ११ आत्मानं ६ इंद्रावरुणौ ४ अश्विनौ २१ वायुं १ इंद्रवायू ६ वायुं १ इंद्रवायू ३ वायुं ९ इंद्राबृहस्पती ६ बृहस्पतिं ९ इंद्राबृहस्पती २ ॥ २३ ॥ उषसं १८ सवितारं १३ देवद्युभूमिवरुणमित्रान् १ देवान् १ अदितिसिंधुस्वस्त्युषासानक्ताः १ अर्यमवरुणाग्नींद्रविष्णून् १ पर्वतमरुद्भगवरुणमित्रान् १ रोदोहिर्बुध्न्यान् १ देवादितींद्रमित्रवरुणान् १ अग्निं १ उषसं १ सवितृभगवरुणमित्रार्यमेंद्रान् ७ द्यावापृथिव्यौ १ क्षेत्रपतिं ३ शुनं १ शुनासीरौ १ सीतां २ शुनासीरौ १ अग्निं ३७ मरुद्रुद्राविष्णून् १ अग्निं २० अग्निंसमिद्धं १ अग्निंनराशंसं १ अग्निमिळं १ अग्निंबर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तीउषासानक्ते १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसो १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्नित्वष्टारं १ अग्निंवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ अग्निं १२७ ॥ २४ ॥ मरुदश्विमित्रवरुणान् १ आग्निं ५ इंद्राग्नी १ अग्निं ६ इंद्रं ८ उशनइंद्रौ १ इंद्रं १७ ऋणंचयौ ४ इंद्रं ७ इंद्रकुत्सोशनसः १ इंद्राकुत्सौ १ इंद्रं ६८ ॥ २५ ॥ सूर्यं १ अत्रिं ४ मित्रावरुणौ १ मित्रवरुणार्यमवाय्विंद्रमरुद्रुद्रान् १ अश्विरुद्रान् १

वाय्वग्निपूषभगान् १ मरुतः १ वायुदेवपत्नीः १ उषासानक्ते १ वास्तोष्पतित्वष्टृवाक्वनस्पत्योषधीः १ मेधादित्यान् १ अग्निर्वैद्युतं १
मरुद्गणभगोषधीद्युवनगिरीन् १ वाय्वपः १ मरुतः १ मरुद्गणं १ भूमिं १ मरुदहिर्बुध्न्यान् १ देवनिर्ऋतीन् १ देवेषं १ भूम्युर्वश्यौ १
देवसंघं १ वरुणमित्रभगादितिवायून् १ अदितिमित्रवरुणान् १ सवितारं १ इंद्रं १ भगसवित्रिंद्रान् १ इंद्रंमरुत्वंतं १ बृहस्पतिं ३
मरुतः १ रुद्रं १ ऋभ्विंद्रपत्नीनदीसरस्वतीराकाः १ पर्जन्यं २ मरुतः १ पृथिव्यंतरिक्षवनस्पत्योषधीः १ देवान् १ अश्विनौ १ नदीः १
द्यावापृथिव्यौ १ वायुं १ सोमं २ इंद्रं १ ग्रां (अग्निंवा) १ धर्मं १ अश्विनौ १ पूषवायू १ अग्निंजातवेदसंमरुतश्च १ सरस्वतीं १
बृहस्पतिं (अग्निंवा) १ अग्निं ३ देवान् १ अश्विनौ १ इंद्रं २ अग्निं ३ विश्वान्देवान् १ सूर्यं १ अग्निं (सूर्यंवा) १ सूर्यं २
मदं १ देवसंघं १ सुतंभरं १ अग्निं २ इंद्रोषआदित्यान् १ सूर्योषोनदीद्याः १ मेघद्व्वंगिरसः १ इंद्राग्नी १ अंगिरसः २ अंगिरः-
सरमाः २ सूर्यं २ देवान् १ अंतर्यामिणं १ अग्नींद्रवरुणमित्रदेवमारुतबलविष्ण्वश्विरुद्रदेवपत्नीपूषभगसरस्वतीः १ इंद्राग्निमित्रवरु-
णादित्यादित्यपृथिवीद्युमरुत्पर्वताब्विष्णुपूषब्रह्मणस्पतिभगसवितॄन् १ विष्णुवायुसोमर्भ्वश्वित्वष्टॄन् १ मरुतबलबृहस्पतिपूषवरुणमित्रार्य-
म्णः १ पर्वतनदीभगादितीः १ देवपत्नीः २ ॥ २६ ॥ उषसं १ सूर्यरश्मीन् १ सूर्यं ३ सूर्योषःसूर्यरश्मीन् १ मित्रवरुणाग्नीन् १
अग्निंवैद्युतं १ उषसः १ इंद्रेंद्रात्मसूर्यौ १ अग्निं १ अग्नासवितारौ १ सवितृभगाश्विनः १ सवितृभगौ १ पूषभगादितिसूर्येंद्रविष्णुवरुण-
मित्राग्नीन् १ सवितृनदीः १ देवमित्रवरुणान् १ सूर्यं २ देवदेवपत्नीः १ अग्नासवितारौ १ सवितारं १ अग्निदेवान् ३ इंद्रवायू १ वायुं
१ इंद्रवायू २ देवाश्व्युषोग्नीन् १ मित्रवरुणसोमविष्णवग्नीन् १ आदित्यवस्विंद्रवाय्वग्नीन् १ अश्विभगादितिपूषद्यावापृथिवीः १ वायु-

सोमबृहस्पत्यादित्यान् १ देवाग्न्यृभुरुद्रान् १ मित्रवरुणरेवतींद्राग्न्यदितीः १ सूर्याचंद्रमसौ १ मरुतः ९१ अग्नामरुतः ८ मरुतः ४
शसीयसीं ४ पुरुमीह्ळवैददश्विं १ तरंतंवैददश्विं १ मरुतः ६ रथवीतिंदाल्भ्यं ३ मित्रावरुणौ ५९ ॥ २७॥ अश्विनौ ४८ उषसं १६
सवितारं १४ पर्जन्यं १० पृथिवीं ३ वरुणं ८ इंद्राग्नी ६ मरुतः ९ अग्निं ९४ ॥ २८ ॥ अग्निंवैश्वानरं २१ अग्निं ९८ ॥ २९ ॥
इंद्रं ६४ वरुणमित्रेंद्रपूषविष्ण्वग्निसवित्रोषधिपर्वतान् १ इंद्रं १ इंद्रदेवान् २१ इंद्रं ५६ दानंचायमानीयं १ गाः १ इंद्रं १ गाः ५
गवेंद्रान् १ ॥ ३० ॥ इंद्रं १२८ बृबुंतक्षाणं ३ इंद्रं १४ सोमं ५ इंद्रं १४ देवभूमिबृहस्पतींद्रान् १ इंद्रं १ दानंप्रास्तोकं ४ रथं ३
दुंदुभिं २ दुंदुभींद्रौ १ ॥ ३१ ॥ अग्निं १० मरुतः २ धेन्विषे १ इंद्रवरुणार्यमविष्णून् १ पूषणं ५ मरुतः २ द्यावाभूमी १ मित्र-
वरुणाग्निविश्वदेवान् १ अग्निं १ अहोरात्रे १ वायुं १ अश्विरथाश्विनः १ पर्जन्यवायुमरुतः १ सरस्वतीं १ पूषणं १ त्वष्ट्रग्नी १ रुद्रं १
मरुतः १ मरुद्गणं १ विष्णुं १ अहिर्बुध्न्यपर्वतसवितृविश्वदेवभगान् १ विश्वान्देवान् १ देवादितिवरुणमित्राग्न्यर्यमसवितृभगान् १ सूर्यदे-
वान् १ द्यावापृथिव्यौ १ मरुतः २ इंद्रं १ अपः १ सवितारं १ अग्निदेवान् १ अश्विनौ १ आदित्यवसुमरुद्रुद्रान् १ रुद्रसरस्वतीविष्णु-
वायुऋभुविश्ववाजविधातृपर्जन्यान् १ सवित्रभगापांनपात्त्वष्ट्रद्युपृथिवीः १ अहिर्बुध्न्याजैकपात्पृथिवीसमुद्रविश्वदेवान् १ देवपत्नीविश्व-
देवान् १ सूर्यं २ अदितिवरुणमित्रार्यमभगान् १ आदित्यादितीः १ द्युपृथिव्यग्निवस्वादित्यादितीः १ देवान् ४ वरुणमित्राग्नीन् १ इंद्र-
पृथिवीपूषभगादितिपंचजनान् १ देवान् १ अग्निं १ सोमं १ इंद्रादिदेवान् १ पंथानं १ अतियाजयागनिराकृतिं १ मरुदादित्यान् १
सोमं १ उषःसिंधुपर्वतपितॄन् १ देवसूर्याग्नीन् १ इंद्रसरस्वतीपर्जन्योषध्यग्नीन् १ विश्वान्देवान् ४ पूषणं ३२ इंद्रापूषणौ ६ पूषणं ४

इंद्राग्नी २५ सरस्वतीं १४ ॥ ३२ ॥ अश्विनौ २२ उषसं १२ मरुतः ११ मित्रावरुणौ ११ इंद्रावरुणौ ११ इंद्राविष्णू ८ द्यावापृथि-
व्यौ ६ सवितारं ६ इंद्रासोमौ ९ बृहस्पतिं ३ सोमारुद्रौ ४ वर्म १ धनुः १ ज्यां १ आर्त्नी १ इषुधिं १ सारथिरश्मीन् १ अश्वान् १
रथं १ रथगोपान् १ ब्राह्मणपितृसोम्यद्युपृथिवीपूष्णः १ इषून् २ प्रतोदं १ हस्तत्राणं १ विषाक्तमुखबाणं २ युद्धभूमिब्रह्मणस्पत्यदितीः १
कवचसोमवरुणदेवान् १ देवब्रह्माणि १ अग्निं २९ ॥ ३३ ॥ अग्निंसमिद्धं १ अग्निंनराशंसं १ अग्निमिळं १ अग्निंबर्हिषं १ अग्निमूर्तीं-
र्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तीउषासानक्ते १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्निंत्वष्टारं १ अग्निंवनस्पतिं १
अग्निमूर्तीःस्वाहाकृतीः १ अग्निं २० अग्निंवैश्वानरं १६ अग्निं ३३ अग्निंवैश्वानरं ३ अग्निं ३७ इंद्रं २१ दानंसौदासं ४ इंद्रं १२२
॥ ३४ ॥ वसिष्ठपुत्रान् ९ वसिष्ठं ५ देवान् १ अपः १ इंद्रं २ यज्ञं ३ देवान् २ वरुणं २ देवान् २ अग्निं १ अग्निमपांनपातं १
अग्निमहिं १ अग्निमहिर्बुध्न्यं १ देवान् २ देवपत्नीत्वष्ट्रून् १ त्वष्टारं १ देवपत्नीद्युपृथिवीवरुणायीत्वष्ट्रून् १ पर्वताब्देवपत्न्योषधीद्युवन-
स्पत्यंतरिक्षद्यावापृथिवीः १ द्युपृथिवीवरुणमरुतः १ इंद्रवरुणमित्राग्न्यबोषधीवृक्षान् १ इंद्राग्निवरुणसोमपूषभगनराशंसपुरंधिरैसत्यशंसा-
र्यम्णः १ धातृवरुणद्युपृथिव्यद्रिदेवस्तुतीः १ अग्निमित्रवरुणाश्विपुण्यकर्मवायून् १ द्युपृथिव्यंतरिक्षौषधिवृक्षेंद्रान् १ इंद्रवसुवरुणादित्यरु-
द्रत्वष्टृदेवपत्नीः १ सोमब्रह्मग्रावयज्ञयूपमित्योषधिवेदीः १ सूर्यचतुर्दिक्पर्वतनद्यपाः १ अदितिमरुद्विष्णुपूषभवित्रवायून् १ सवितृुषःप-
र्जन्यक्षेत्रपतीन् १ देवसरस्वतीध्यभिषाड्रातिषाट्दिव्यपार्थिवाप्यान् १ सत्यपत्यश्वगोऋभुपितृन् १ अजैकपादहिर्बुध्न्यसमुद्रापांनपात्पृश्नीः
१ आदित्यरुद्रवसुदेवान् १ देवयज्ञियमनुयजनदेवान् १ ॥ ३५ ॥ सूर्यपृथिव्यग्नीन् १ मित्रावरुणौ १ वायुधेनुपर्जन्यात् १ इंद्रार्य-

मणौ १ रुद्रं १ सरस्वतीनदीः १ मरुद्वाचः १ भूमिपूषभगवाजान् १ मरुद्विष्णून् १ ऋभून् १ इंद्रं ५ सवितृपर्वतेंद्रदेवान् १ सवितारं ६ वाजिनः २ अग्न्युषःपत्नीयजमानहोतॄन् १ बर्हिर्वायुपूष्णः १ वसून् १ विश्वदेवाग्निभगाश्वींद्रान् १ मित्रवरुणेंद्राग्न्यर्यमादितिविष्णुसरस्वतीमरुतः १ देवान् १ द्युपृथिवीवरुणमित्राग्निदेवान् १ देवसवितॄन् १ मित्रवरुणद्युपृथिवींद्रार्यमादितिवायुभगान् १ मरुदग्निसरस्वतीः १ वरुणमित्रार्यमादितीः १ विष्णुरुद्राश्विनः १ पूषसरस्वतीदेवपत्नीवायून् १ द्युपृथिवीवरुणमित्राग्निदेवान् १ अग्नींद्रमित्रवरुणाश्विभगपूषब्रह्मणस्पतिसोमरुद्रान् १ भगं ५ उषसं १ अंगिरःपर्जन्यनदीपत्नीयजमानान् १ अग्निं १ देवहोतृयजमानात् १ अग्निं १ अग्निमरुदिंद्रराञ्युषोमित्रवरुणान् १ अग्निदेवान् १ देवद्यावापृथिवीः १ यज्ञर्त्विगग्नीन् १ देवाग्नीन् १ देवान् १ अग्निदेवान् १ दधिक्राश्व्युषोग्निभगेंद्रविष्णुपूषब्रह्मणस्पत्यादित्यद्युपृथिव्यप्सूर्यान् १ दधिक्रां ४ सवितारं ४ रुद्रं ४ अपः ४ ऋभून् ३ विश्वान्देवान् १ अपः ४ मित्रावरुणौ १ अग्निं १ विश्वान्देवान् १ नदीः १ आदित्यान् ६ द्यावापृथिव्यौ ३ वास्तोष्पतिं ४ इंद्रं ७ मरुतः ४९ रुद्रं १ ॥ ३६ ॥ सूर्यं १ मित्रावरुणौ १८ सूर्यं ३ मित्रावरुणौ २ सूर्यं ४ सूर्यमित्रवरुणान् १ मित्रावरुणौ १४ अदितिं १० सूर्यं ३ मित्रावरुणौ ३ अश्विनौ ५६ उषसं ४० ॥ ३७ ॥ इंद्रावरुणौ ३० वरुणं २७ वायुं ४ इंद्रवायू ३ वायुं १ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्रावायू ४ वायुं १ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्रवायू १ वायुं १ इंद्राग्नी २० सरस्वतीं २ सरस्वंतं १ सरस्वतीं ६ सरस्वंतं ३ इंद्रं १ बृहस्पतिं १ इंद्राब्रह्मणस्पती १ बृहस्पतिं ९ इंद्राब्रह्मणस्पती १ इंद्राबृहस्पती १ इंद्रं ६ इंद्राबृहस्पती १ विष्णुं ३ इंद्राविष्णू ३ विष्णुं ८ ॥ ३८ ॥ पर्जन्यं ९ मंडूकान् १० इंद्रासोमौरक्षोहणौ ७ इंद्रं १ सोमं १ अग्निं १ देवान् १ सोमं २ अग्निं १ इंद्रासो-

मौरक्षोहणौ १ इंद्रं १ ग्राव्णः १ मरुतः १ इंद्रं ४ वसिष्ठाशीःपृथिव्यंतरिक्षाणि १ इंद्रं १ इंद्रासोमौरक्षोहणौ १ इंद्रं २९ आसंगं
५ इंद्रं ४० दानंवैभिंदवं २ इंद्रं २० दानंपाकसंस्थामीयंकौरयाणीयं ४ इंद्रं १४ पूषणं ४ दानंकौरंगं ३ ॥ ३९ ॥ अश्विनौ ३६
अश्विनौदानंकाशवंचैदीयंच १ दानंकाशवं २ इंद्रं ४५ दानंतैरिंदिरंपार्शवीयं ३ मरुतः ३६ अश्विनौ ५० अग्निं १० ॥ ४० ॥
इंद्रं १२१ आदित्यान् ७ अश्विनौ १ अग्निसूर्यवायून् १ आदित्यान् १३ दानंत्रासदस्यवं २ मरुतः २६ ॥ ४१ ॥ इंद्रं १६ दानं-
चैत्रं २ अश्विनौ १८ अग्निं ३० इंद्रं २७ दानंवारवंसौषामीयं ३ मित्रावरुणौ ९ आदित्यश्विमरुतः १ मरुतः १ विष्णुं १ मित्रावरुणौ १२
अश्विनौ ११ वायुं ६ मरुद्ब्रह्मणस्पतिदेवान् १ अग्निदेवान् १ यज्ञं १ देवान् १ देवमरुददितीः १ मरुदिंद्रवरुणादित्यान् १ वरुणादिदे-
वान् १ मरुद्विष्णवश्विपूषइंद्रान् ४ मरुत्सवितॄन् १ मरुदादिदेवान् ४ अर्यममित्रवरुणान् १ देवान् ५ त्रयस्त्रिंशद्देवान् १ वरुणमित्रार्यम-
देवपत्न्यग्नीन् ३ मरुतः १ सोमं १ अग्निं १ त्वष्टारं १ इंद्रं १ रुद्रं १ पूषणं १ विष्णुं १ अश्विनौ १ मित्रावरुणौ १ अत्रीन् १
विश्वान्देवान् ४ यज्ञयजमानौ ४ दंपती ५ दंपत्याशिषः ९ ॥ ४२ ॥ इंद्रं ६७ अश्विनौ २४ इंद्रं १४ इंद्राग्नी १० अग्निं १०
इंद्राग्नी १२ वरुणं १३ अश्विनौ ३ अग्निं ६३ अग्नेंद्रौ १ इंद्रं ६१ ॥ ४३ ॥ दानंपार्थुश्रवसं ४ वायुं ४ इंद्रं ३ वायुं १ इंद्रं १
आदित्यान् १३ आदित्योषसः ५ सोमं १५ अग्निं २० इंद्रं ४१ देवान् १ इंद्रं ३४ आदित्यान् २१ ॥ ४४ ॥ इंद्रं १३ दानमा-
र्क्षाश्वमेधीयं ६ इंद्रं १० इंद्राग्निविश्वदेववरुणान् १ वरुणं १ इंद्रं २१ अग्निं ३३ अश्विनौ १८ अग्निं १२ दानंश्रौतर्वणंआर्क्षीयं ३
अग्निं १६ इंद्रं ३३ सोमं ९ इंद्रं ९ देवान् १ इंद्रं १८ ॥ ४५ ॥ देवान् १ वरुणमित्रार्यम्णः १ देवान् १ अर्यमवरुणौ १ देवान्

२ इंद्रविष्णुमरुदश्विनः १ देवान् २ अग्निं ९ अश्विनौ २० इंद्रं ९२ इंद्रर्भून् १ मरुतः १२ इंद्रं २२ इंद्रामरुतः १ इंद्राबृहस्पती १ इंद्रं ५० ॥ ४६ ॥ वाचंदेवीं २ इंद्रं १ मित्रावरुणौ ४ मित्रवरुणादित्यान् १ आदित्यान् १ अश्विनौ २ वायुं २ सूर्यं २ उषसं १ सोमंपवमानं १ गां २ अग्निं ३५ अग्नामरुतः १ सोमंपवमानं ४० अग्निंसमिद्धंपवमानं १ अग्निंतनूनपातंपवमानं १ अग्नि-मिळंपवमानं १ अग्निंबर्हिषंपवमानं १ अग्निमूर्तींर्देवीर्द्वारःपवमानं १ अग्निमूर्तींउषासानक्तेपवमानं १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौपवमानं १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीःपवमानं १ अग्नित्वष्टारंपवमानं १ अग्निंवनस्पतिंपवमानं १ स्वाहाकृतीः १ सोमंपवमानं ५१५ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अग्निंपवमानं ३ सोमंपवमानं १८ पूषणंपवमानं ३ सोमंपवमानं १० अग्निंपवमानं २ सवितारंपवमानं १ अग्निसवितारौपवमानौ १ विश्वान्देवान्पवमानान् १ सोमंपवमानं ३ पावमान्यध्येतॄन्पवमानान् २ सोमंपवमानं ४९८ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ अग्निं ५५ ॥ ५३ ॥ इंद्रं ३ अपः ९ यमं १ यमीं १ यमं १ यमीं १ यमं ३ यमीं ३ यमं १ यमीं १ यमं १ यमीं १ अग्निं १८ शकटेहविर्धानाख्ये ५ यमं ५ पितॄनंगिरोथर्वभृगुनामकान् १ पितॄन् ३ श्वानौसारमेयौ ३ यमं ४ पितॄन् १४ अग्निं १४ सरण्यूं २ पूषणं ४ सरस्वतीं ३ अपः ५ मृत्युं ४ धातारं १ त्वष्टारं १ पितृमेधं ७ प्रजापतिं १ ॥ ५४ ॥ अवग्नीषोमान् १ अपः ७ अग्निं १८ इंद्रं २५ अश्विनौ ३ सोमं ११ पूषणं ९ इंद्रं ४४ अग्निमपांनपातं १५ इंद्रामरुतः १ विश्वान्देवान् १ देवसंघं १ सवितृभगार्यमदेवान् १ देवमुविभ्ववाजान् १ देवान् १ हिरण्यगर्भं २ शमीमरणिकारणभूतां १ कण्वं १ इंद्रं ९ ॥ ५५ ॥ विश्वान्देवान् १ इंद्रं २ दानंकौरुश्रवणंत्रासदस्यवीयं २ उपमश्रवसं ४ अक्षान् १ कितवनिंदां ४ कितवाक्षनिंदां १

---

१ अस्मिन्नाप्रियेपवमानोगुणः ।

१ अक्षनिंदां १ अक्षान् २ कितवनिंदां २ अक्षान् १ कृषिं १ अक्षनिंदां १ अग्निद्युपृथिवीदेवावनानि १ द्युपृथिवीसंधुपर्वतसूर्ययोषः-
सोमान् १ द्युपृथिव्युषोग्नीन् १ उषासाग्नी १ उषासाग्नीन् १ उषोग्न्यश्विनः १ सवितृधिषणाग्नीन् १ देवस्तोत्रसूर्याग्नीन् १ आदित्या-
ग्नीन् १ इंद्रमित्रवरुणभगाग्निदेवान् १ आदित्यबृहस्पतिपूषाश्विभगाग्नीन् १ आदित्याग्नीन् १ मरुद्रुद्राग्निदेवान् १ देवान् १ उषोन-
क्ताद्युपृथिवीवरुणमित्रार्यमेंद्रमरुत्पर्वतावादित्यांतरिक्षस्वर्गान् १ द्युपृथिवीनिर्ऋती: १ अदितिदेवावनानि १ ग्रावदेवावनानि १ इंद्रेळाबृ-
हस्पती १ अश्विनौ १ मरुद्गणं १ सोमं १ देवान् ३ अग्निमित्रवरुणसवितॄन् १ देवान्१ सवितारं १ सूर्यं १२ इंद्रं ५ अश्विनौ ३१
इंद्रं ३३ अग्निं २२ ॥५६॥ इंद्रंवैकुंठं ३७ अग्निंसौचीकं १ देवान् १ अग्निंसौचीकं १ देवान् १ अग्निंसौचीकं १ देवान् १ अग्निंसौ-
चीकं १देवान् १ अग्निंसौचीकं १ देवान् ६ अग्निंसौचीकं ३ देवान् २ अग्निंसौचीकं ६ इंद्रं १४ अग्निवायुसूर्यान्१ पृथिवीदेवसूर्यान् १
स्तोमाभिमानिदेवद्युधर्मदेवादित्यान् १ अंगिरसः ३ बृहदुक्थं १ इंद्रं१ तंतुमग्न्याख्यं १ मनआवर्तनं ३ सोमं १ मनआवर्तनं १२ निर्ऋतिं
३ निर्ऋतिसोमौ १ देवीमसुनीतिं २ पृथिवीद्व्यंतरिक्षसोमपूषस्वस्ती: १ द्यावापृथिव्यौ २ इंद्रद्यावापृथिवी: १ असमातिं ४ इंद्रं १
असमातिं १ अर्थसुबंधोर्जीविताह्वानरूपं ५ सुबंधोःस्पर्शनहेतुभूतांदेवतां १ रुद्रं २ अश्विनौ २ वास्तोष्पतिरुद्रसृष्टिं ३ रुद्रंवास्तोष्पतिं
१ वास्तोष्पत्यग्नी १ अंगिरसः १ इंद्रं ३ अग्निं १ नासत्येंद्रान् १ सोमं १ अग्निं १ आदित्यद्याः १ नाभानेदिष्ठधेनू १ अग्निं १
इंद्राग्नी १ इंद्रं १ मित्रवरुणनाभानेदिष्ठान् १ वरुणं १ मित्रावरुणौ १ वरुणं १ देवान् १ ॥ ५७ ॥ अंगिरसः ६ विश्वान्देवान् १
दानंसावर्णीयं ४ देवान् ८ इंद्राग्निमित्रवरुणभगद्युपृथिवीमरुतः १ द्यां १ देवान् ४ पथ्यास्वस्तिं २ विश्वदेवादिती: १ देवान् २

नराशंसपूषाग्निसूर्यचंद्रमोयमेंद्रवायूषोरात्र्यश्विनः १ अग्निबृहस्पत्यजैकपादहिर्बुध्न्यान् १ पृथिव्यर्यमणौ १ अश्वान् १ वाय्विंद्रपूष्णः १ एकविंशतिनघृभुवनस्पतिपर्वताग्निकृशान्वस्तातिष्यरुद्रान् १ नदीसरस्वतीसरयुसिंध्वाद्याः १ देवमातृदेवपत्नीत्वष्ट्रिंद्रवाजभगमरुतः १ मरुतः १ मरुदिंद्रादिदेववरुणमित्रान् १ मरुददितीः १ द्यावापृथिव्यौ १ होत्रायज्ञौ १ गयं १ विश्वदेवादितीः १ अग्नींद्रवरुणमित्रार्यमवायुपूषसरस्वत्यादित्यविष्णुमरुद्द्युसोमरुद्रादितिब्रह्मणस्पतीन् १ इंद्राग्नीषोमान् १ देवान् २ मित्रावरुणौ १ गां १ देवान् १ द्यावापृथिव्यौ १ पर्जन्येंद्रवायुवरुणमित्रार्यमादितिपार्थिवदिव्यांतरिक्षदेवान् १ ऋभुसोमान् १ देवान् १ अश्विनौ १ माध्यमिकवागजैकपात्सिंध्वद्भिश्वदेवसरस्वतीः १ देवान् १ देवानिंद्रज्येष्ठान् १ मरुतः १ इंद्रवस्वादित्यादितिरुद्रमरुत्त्वष्टृदेवपत्नीः १ अदितिद्युपृथिव्यग्नींद्रविष्णुमरुदादित्यवसुरुद्रसवितॄन् १ सरस्वद्वरुणपूषविष्णुवाय्वश्विनः १ यज्ञदेवर्त्विगध्वर्य्वादिद्युपृथिवींद्रान् १ अग्नीषोमौ १ देवान् २ देववातपर्जन्यावोषध्यर्यमाग्निवायुसूर्यान् १ सिंध्वंतरिक्षाजैकपान्मेधाहिर्बुध्न्यदेवान् १ देवान् १ अग्न्यादित्यक्षेत्रपतीन् १ देवान् २ बृहस्पतिं २४ अग्निं १२ अग्निंसमिद्धं १ अग्निंनराशंसं १ अग्निमिळं १ अग्निंबर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्ती उषासानक्ते १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्निंत्वष्टारं १ अग्निंवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ ज्ञानं ११ ॥ ५८ ॥ देवान् ९ इंद्रं १७ नदीः ९ ग्राव्णः ८ मरुतः १६ अग्निं १४ विश्वकर्माणं १४ मन्युं १४ सोमं ५ सूर्याविवाहं ११ देवान् १ सोमार्कौ १ चंद्रमसं १ विवाहमंत्राशिषः ९ वधूवासःसंस्पर्शनिंदां २ दंपतियक्ष्मनाशं १ सूर्यासावित्रीं १६ ॥ ५९ ॥ इंद्रं २३ अग्निंरक्षोहणं २५ सूर्यमग्निंवैश्वानरंच १९ इंद्रं ४ सोमेंद्रौ १ इंद्रं १३ पुरुषं १६ अग्निं १५ देवान् १ अग्निं ३

अग्मरुदिंद्रान् १ मरुद्वरुणमित्रार्यमेंद्रान् १ इंद्रासूर्यौ १ इंद्रं १ रुद्रं १ बृहस्पतिसोमजाम्यथर्वदेवभृगून् १ द्युपृथिवीनराशंसयमादि तित्वष्टृद्रविणोदऋभुरोदसीमरुद्विष्णून् १ अहिर्बुध्न्यसूर्यचंद्रमोद्युपृथिवीः १ पूषापांनपाद्वाय्वश्विनः १ अग्निदेवपत्न्यदितिचंद्रसूर्येंद्रान् १ अंगिरोग्रावेंद्रवस्वदितीः १ द्यावापृथिव्यौ १ देवान् २ अर्यममित्रवरुणदेवजनरुद्रमरुद्गणान् १ सूर्यचंद्रमोहिर्बुध्न्याश्विनः १ मित्रवरुणाश्विनः १ अश्विपूषभगगर्भादिब्रह्मादीन् १ इंद्रं १ सवित्रिंद्रमरुतः १ द्यावापृथिव्यौ १ इंद्रं १ देवस्तोत्रं १ गोयाच्ञां १ ग्राव्णः १४ ॥६०॥ उर्वशीं १ पुरूरवसं १ उर्वशीं १ पुरूरवसं २ उर्वशीं १ पुरूरवसं १ उर्वश्याद्यप्सरसः १ उर्वशीं १ पुरूरवसं १ उर्वशीं १ पुरूरवसं १ उर्वशीं १ पुरूरवसं २ उर्वशीं १ पुरूरवसं १ इंद्राश्वौ १३ ओषधीः २३ बृहस्पतिमित्रवरुणपूषादित्यवस्विंद्रान् १ बृहस्पतिं ३ देवान् २ बृहस्पतिं १ अग्निं ५ इंद्रं १२ इंद्रदेवसवित्रदितीः १ गवादितीः १ इंद्रादिती २ ऋत्विजः १२ द्रुघणं १२ इंद्रं ३ बृहस्पतिं १ इंद्रं ७ देवीमप्वां १ मरुतः १ इंद्रं २२ ॥ ६१ ॥ अश्विनौ ११ दक्षिणां ११ सरमां १ पणीनसुरान् १ सरमां १ पणीनसुरान् १ सरमां १ पणीनसुरान् १ सरमां १ पणीनसुरान् १ सरमां १ पणीनसुरान् १ आदित्यवरुणवाय्वग्निसोमापाः १ सोमवरुणमित्राग्निबृहस्पतिब्रह्मजायादानानि १ देवबृहस्पतिब्रह्मजायाः १ देवसप्तर्षिबृहस्पतिब्रह्मजायाः १ देवजुहूबृहस्पतीन् १ देवमनुष्यराजबृहस्पतिब्रह्मजायादानानि १ देवबृहस्पतिब्रह्मजायाबार्हस्पत्ययज्ञान् १ अग्निंसमिद्धं १ अग्नितनूनपातं १ अग्निमिळं १ अग्निंबर्हिषं १ अग्निमूर्तीर्देवीर्द्वारः १ अग्निमूर्तीउषासानक्ते १ अग्नीदैव्यौहोतारौप्रचेतसौ १ अग्निमूर्तीःसरस्वतीळाभारतीः १ अग्निंत्वष्टारं १ अग्निंवनस्पतिं १ स्वाहाकृतीः १ इंद्रं ३० अग्न्यादित्यवायुसूर्यरश्मीन् १ अग्निवायुसूर्यान् १ वेदिजायापतिदेवान् १ देवं-

मध्यमस्थानं १ वाचंमाध्यमिकांचपरमात्मछंदःसोमग्रहान् १ यज्ञं २ ब्रह्मसर्वरूपंवाचं १ छंदोयोगधिष्ण्यवागृत्विगिंद्राश्वान् १ सप्ताश्व-सूर्यान् १ अग्निं ९ इंद्रं ९ धनान्नदानं ९ अग्निरक्षोहणं ९ इंद्रं २२ ॥ ६२ ॥ प्रजापतिं १० अग्निं ८ वेनं ८ अग्निं ४ वरुणं १ सोमं १ वरुणापाः २ इंद्रं १ वाचमांभृणीं ८ देवार्यममित्रवरुणान् १ वरुणमित्रार्यम्णः ३ वरुणमित्रार्यममरुद्रुद्रेंद्रान् १ वरुणमित्रार्यम्णः १ वरुणमित्रार्यमादित्यान् १ वसुमित्रवरुणार्यमाग्नीन् १ रात्रिं ८ अग्निं १ इंद्रमरुद्विष्ण्वश्व्यंतरिक्षवायून् १ देवान् २ द्युपृथिव्यहोरात्र्यबोषधिदेवसोमान् १ अग्निं १ इंद्राश्विबृहस्पतिदेवान् १ इंद्रं १ इंद्राग्निवसुरुद्रादित्यान् १ भाववृत्तिं १४ इंद्रं ३ अश्विनौ २ इंद्रं २ द्युभूम्यश्विनः १ मित्रावरुणौ ६ इंद्रं १४ यमं ७ अग्निसूर्यवायून् ७ देवान् १ वातौ १ वातं २ देवमरुद्भूतानि २ अपः १ जिह्वां १ इंद्रं ६ सवितारं ३ विश्वावसुं ३ अग्निं ७ अर्यमभगबृहस्पतिदेववाग्देवीः १ सोमाग्न्यादित्यविष्णुसूर्यब्रह्मबृहस्प-तीन् १ इंद्रवायुबृहस्पतीन् १ अर्यमबृहस्पतींद्रवायुविष्णुसरस्वतीसवितॄन् १ अग्निं ९ ॥ ६३ ॥ अश्विनौ ६ इंद्रं ६ सपत्नीबाधनं ६ अरण्यानीं ६ इंद्रं १० सवितारं ५ अग्निं ५ श्रद्धां ५ इंद्रं १० भाववृत्तं ५ अलक्ष्मीनाशनं १ ब्रह्मणस्पतिं २ अलक्ष्मीनाशनं १ विश्वान्देवान् १ अग्निं ५ इंद्रदेवान् २ इंद्रमरुद्देवान् १ देवान् २ सूर्यं ५ शचीं ६ इंद्रं १० गर्भसमाधानं ६ यक्ष्मनाशनं ६ दुःस्व-प्ननाशनं ५ देवान् ३ यमं १ देवान् १ सपत्ननाशनं ५ इंद्रं २ सोमवरुणबृहस्पत्यनुमतींद्रधातृविधातॄन् १ इंद्रं १ वायुं ४ गाः ४ सूर्यं ४ इंद्रं ४ उषसं ४ अभिषिक्तराजस्तुतिं ११ ग्राव्णः ४ ऋभून् १ अग्निं ३ मायाभेदं ३ तार्क्ष्यं ३ इंद्रं ६ धातृसवितृविष्णून् १ धातृसवितृविष्ण्वग्नीन् १ धातृसवितृविष्णुसूर्यान् १ बृहस्पतिं ३ पुत्रकामयजमानाशिषः १ पुत्रकामपत्न्याशिषः १ होत्राशिषः १

विष्णुत्वष्टृप्रजापतिधातॄन् १ सिनीवालीसरस्वत्यश्विनः १ अश्विनौ १ अदितिं ३ वायुं ३ अग्निं ३ अग्निंजातवेदसं ३ सूर्यं ३ भाववृत्तिं ३ अग्निं १ संज्ञानं ३ ॥ ६४ ॥ इतिशाकलसंहितामंत्रदेवतान्वाधानं ॥

अनुवाकाद्यृग्देवतान्वाधानं ।

श्रीः ॥ अग्निं १ इंद्रंद्विः ३ अग्निं ४ ब्रह्मणस्पतिं ५ कं ६ अग्निंद्विः ८ अग्न्यश्व्युषसः ९ इंद्रं १० अग्निंत्रिः १३ मरुतः १४ अग्निं १५ इंद्रं १६ अश्विनौ १७ इंद्रं १८ अग्निं १९ वायुं २० अग्निं २१ अश्विनौ २२ इंद्रंमरुत्वंतं २३ अश्विनौ २४ अग्निं २५ इंद्रं २६ ब्रह्मणस्पतिं २७ रुद्रं २८ अग्निंद्विः ३० इंद्रंद्विः ३२ अग्निंत्रिः ३५ इंद्रं ३६ ऋभून् ३७ वायुं ३८ अग्निंद्विः ४० इंद्रं ४१ इंद्रसूर्यौ ४२ मरुतः ४३ अश्विनौ ४४ अग्निंद्विः ४६ इंद्रंद्विः ४८ विश्वान्देवान् ४९ अश्विनौ ५० अग्निं ५१ इंद्रं ५२ देवान् ५३ मरुतः ५४ अश्विनौ ५५ इंद्रवायू ५६ इंद्रंचतुः ६० यज्ञयजमानौ ६१ अग्निंद्विः ६३ इंद्रंद्विः ६५ मरुतः ६६ सोमंपवमानंसप्त ७३ अग्निं ७४ सरण्यूः ७५ अपोपोनपातंवा ७६ इंद्रं ७७ रुद्रं ७८ अग्निं ७९ सोमं ८० अग्निं ८१ विश्वान्देवान् ८२ इंद्रं ८३ भाववृत्तिं ८४ इंद्रं ८५ ॥ इत्यनुवाकदेवताःपंचाशीतिः ॥

अनुवाकाद्यृचामृष्यादयः ।

श्रीः ॥ अग्निमीळइत्यस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाअग्निर्गायत्री १ सुरूपकृत्नुमित्यस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाइंद्रोगायत्री २ एंद्रसानसिमित्यस्य वैश्वामित्रोमधुच्छंदाइंद्रोगायत्री ३ अग्निंदूतमित्यस्यकाण्वोमेधातिथिरग्निर्गायत्री ४ सोमानमित्यस्यकाण्वोमेधातिथिर्ब्रह्मणस्पतिर्गायत्री ५

कस्यनूनमित्यस्याजीगर्तिःशुनःशेपःसकृत्रिमोवैश्वामित्रोदेवरातःकस्त्रिष्टुप् ६ त्वमग्नेप्रथमइत्यस्यांगिरसोहिरण्यस्तूपोग्निर्जगती ७ प्रवोयह्व-
मित्यस्यघौरःकण्वोग्निर्बृहती ८ अग्नेविवस्वदित्यस्यकाण्वःप्रस्कण्वोग्न्यश्व्युषसोबृहती ९ अभित्यंमेषमित्यस्यांगिरसःसव्यइंद्रोजगती १०
नूचित्सहोजाइत्यस्यगौतमोनोधाअग्निर्जगती ११ पश्वानतायुमित्यस्यशात्त्यःपराशरोग्निर्द्विपदाविराट् १२ उपप्रयंतइत्यस्यराहूगणोगोतमो-
ग्निर्गायत्री १३ प्रयेशुंभंतइत्यस्यराहूगणोगोतमोमरुतोजगती १४ इमंस्तोममित्यस्यांगिरसःकुत्सोग्निर्जगती १५ इंद्रंमित्रंवरुणमग्निमूतय-
इत्यस्यांगिरसःकुत्सइंद्रोजगती १६ नासत्याभ्यामित्यस्यदैर्घतमसःकक्षीवानश्विनौत्रिष्टुप् १७ कदित्थानॄनित्यस्यदैर्घतमसःकक्षीवानिंद्रस्त्रि-
ष्टुप् १८ अग्निंहोतारमित्यस्यदैवोदासिःपरुच्छेपोग्निरत्यष्टिः १९ आत्वाजुवइत्यस्यदैवोदासिःपरुच्छेपोवायुरत्यष्टिः २० वेदिषदइत्यस्यौ-
चथ्योदीर्घतमाअग्निर्जगती २१ अबोध्यग्निर्ज्मइत्यस्यौचथ्योदीर्घतमाअश्विनौजगती २२ कयाशुभेत्यस्यैंद्रइंद्रोमरुत्वांस्त्रिष्टुप् २३ युवोर-
जांसीत्यस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योश्विनौत्रिष्टुप् २४ त्वमग्नेद्युभिरित्यस्यशौनकोगृत्समदोग्निर्जगती २५ योजातएवेत्यस्यशौनकोगृत्समदइंद्रस्त्रि-
ष्टुप् २६ गणानांत्वेत्यस्यशौनकोगृत्समदोब्रह्मणस्पतिर्जगती २७ आतेपितरित्यस्यशौनकोगृत्समदोरुद्रोनिचृत्त्रिष्टुप् २८ सोमस्यमेत्यस्य
गाथिनोविश्वामित्रोग्निस्त्रिष्टुप् २९ प्रवोदेवायेत्यस्यवैश्वामित्रऋषभोग्निरनुष्टुप् ३० इच्छंतित्वेत्यस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप् ३१ इंद्रं-
मतिरित्यस्यगाथिनोविश्वामित्रइंद्रस्त्रिष्टुप् ३२ इमंमहइत्यस्यवैश्वामित्रोवाच्योवाप्रजापतिरग्निस्त्रिष्टुप् ३३ त्वांह्यग्नइत्यस्यगौतमोवामदेवोग्नि-
रष्टिः ३४ भद्रंतेअग्नइत्यस्यगौतमोवामदेवोग्निस्त्रिष्टुप् ३५ यन्नइंद्रइत्यस्यगौतमोवामदेवइंद्रस्त्रिष्टुप् ३६ प्रऋभुभ्यइत्यस्यगौतमोवामदेव-
ऋभवस्त्रिष्टुप् ३७ अग्रंपिबेत्यस्यगौतमोवामदेवोवायुर्गायत्री ३८ अबोध्यग्निरित्यस्यात्रेयौबुधगविष्ठिरावग्निस्त्रिष्टुप् ३९ प्रवेधसइत्यस्यांगि-

रसोधरुणोग्निस्त्रिष्टुप् ४० महिमहइत्यस्यप्राजापत्यःसंवरणइंद्रस्त्रिष्टुप् ४१ विदादिवइत्यस्यात्रेयःसदापृणइंद्रसूर्यौत्रिष्टुप् ४२ आरुद्रासइ-
त्यस्यात्रेयःश्यावाश्वोमरुतोजगती ४३ यदद्यस्थइत्यस्यात्रेयःपौरोश्विनावनुष्टुप् ४४ त्वंह्यग्नइत्यस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोग्निस्त्रिष्टुप् ४५ त्वम-
ग्नेयज्ञानामित्यस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोग्निर्गायत्री ४६ वृषामहइत्यस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजइंद्रस्त्रिष्टुप् ४७ योरयिवइत्यस्यबार्हस्पत्यःशंयुरिंद्रोनु-
ष्टुप् ४८ हुवेवोदेवीमित्यस्यभारद्वाजऋजिश्वाविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ४९ स्तुषेनरेत्यस्यबार्हस्पत्योभरद्वाजोश्विनौत्रिष्टुप् ५० अग्निंनरइत्यस्यमैत्रा-
वरुणिर्वसिष्ठोग्निर्विराळनुष्टुप् ५१ त्वेहयदित्यस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठइंद्रस्त्रिष्टुप् ५२ प्रशुक्रैत्वित्यस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोदेवाविराड्द्विपदा ५३
कईंव्यक्ताइत्यस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोमरुतोविराड्द्विपदा ५४ अपस्वसुरित्यस्यमैत्रावरुणिर्वसिष्ठोश्विनौत्रिष्टुप् ५५ प्रवीरयेत्यस्यमैत्रावरुणिर्व-
सिष्ठइंद्रवायूत्रिष्टुप् ५६ माचिदन्यदित्यस्यकाण्वःप्रगाथइंद्रोबृहती ५७ महाँइंद्रोयइत्यस्यकाण्वोवत्सइंद्रोगायत्री ५८ इंद्रःसुतेष्वित्यस्य
काण्वोनारदइंद्रउष्णिक् ५९ वयमुत्वामपूर्व्येत्यस्यकाण्वःसोभरिरिंद्रःककुबुष्णिक् ६० योयजातीत्यस्यवैवस्वतोमनुर्यज्ञयजमानौगायत्री ६१
इमेविप्रस्येत्यस्यांगिरसोविरूपोग्निर्गायत्री ६२ अग्नआयाहीत्यस्यप्रागाथोभर्गोग्निर्बृहती ६३ योराजेत्यस्यांगिरसःपुरुहन्मेंद्रोबृहती ६४
आनूनइंद्रेत्यस्यकाण्वःकुसीदींद्रोगायत्री ६५ गौर्धयतीत्यस्यांगिरसोबिंदुर्मरुतोगायत्री ६६ स्वादिष्ठयेत्यस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाःपवमानः
सोमोगायत्री ६७ पवस्वदक्षसाधनइत्यस्यागस्त्योदृह्लच्युतःपवमानःसोमोगायत्री ६८ अयावीतीत्यस्यांगिरसोमहीयुःपवमानःसोमोगायत्री
६९ प्रदेवमच्छेत्यस्यभालंदनोवत्सप्रिःपवमानःसोमोजगती ७० प्रतआशवइत्यस्याकृष्टामाषाःपवमानःसोमोजगती ७१ अस्यप्रेषेत्यस्यमै-
त्रावरुणिर्वसिष्ठःपवमानःसोमस्त्रिष्टुप् ७२ सखायआनीत्यस्यकाण्वौपर्वतनारदौद्वेशिखंडिन्यावप्सरसौवऋषिकेपवमानःसोमउष्णिक् ७३

अग्नेबृहन्नित्यस्यास्यस्त्रितोग्निस्त्रिष्टुप् ७४ त्वष्टादुहित्रइत्यस्ययामायनोदेवश्रवासरण्यूत्रिष्टुप् ७५ प्रदेवत्रेत्यस्यैलूषःकवषआपोपोनपात्रिष्टुप् ७६ अच्छामइंद्रमित्यस्यांगिरसःकृष्णइंद्रोजगती ७७ इदमित्थेत्यस्यमानवोनाभानेदिष्ठोरुद्रस्त्रिष्टुप् ७८ भद्राअग्नेरित्यस्यवाध्र्यश्वःसुमित्रोग्निर्जगती ७९ सत्येनोत्तभितेत्यस्यसूर्यासावित्रीसोमोनुष्टुप् ८० संजागृवद्भिरित्यस्यवैतहव्योरुणोग्निर्जगती ८१ इंद्रदृह्येत्यस्यवांदनोदुवस्युर्विश्वेदेवाजगती ८२ तमस्यद्यावापृथिवीइत्यस्यवैरूपःशतप्रभेदनइंद्रोजगती ८३ नासदासीदित्यस्यप्रजापतिःपरमेष्ठीभाववृत्तिस्त्रिष्टुप् ८४ शासइत्थेत्यस्यभारद्वाजःशासइंद्रोनुष्टुप् ८५ ॥ इत्यनुवाकाद्यृचामृष्यादयः ॥

वासिष्ठविषयेविशेषः ।

इंद्रोतिभिरितीमंवर्गंवासिष्ठानाधीयीरन्सर्वानुक्रमेवासिष्ठान्प्रतितच्छ्रवणनिषेधमुखेनोपेयभूततदध्ययनप्रतिषेधात् । तथाहि–'अंत्याअभिशापार्थास्तावसिष्ठद्वेषिण्योनवसिष्ठाःशृण्वंति' इति । अत्रभाष्यम्–इंद्रापर्वतेतिसूक्तस्य अंत्याइंद्रोतिभिरित्याद्याश्चतस्रऋचः अभिशापार्थाः । अभिशापोनामाप्रियशंसनरूपोऽर्थः प्रयोजनं यासां । ताश्च वसिष्ठद्वेषकर्त्र्यः । अतो वसिष्ठगोत्रोत्पन्ना न शृण्वंति । लिङर्थेलोटोरूपं । यदिशृणुयुस्तदातेषांशिरःशतधाभिद्येत । तदुक्तंबृहद्देवतायां–'शतधाभिद्यतेमूर्धाकीर्तितेनश्रुतेनवा । तेषांबालाःप्रमीयंते' इतीति । सकलसंहिताध्ययनादिकर्मफलसिद्धिस्त्वेषामेतद्वर्गविकलसंहिताध्ययनादिनैवभवति । अतएवचरणव्यूहे–एकंशतसहस्रंवाद्विपंचाशत्सहस्राधंमेतानिचतुर्दशपदानिवासिष्ठानांतद्व्यतिरिक्तानांतुएकंशतेत्यादिचतुर्दशांतानिपदानिगृहीत्वाइंद्रोतिभिरित्याद्येकसप्ततिपदानिमिलित्वेतरेषांपंचाशीतिरितिपदसंख्याविभागःसंगच्छतइतिदिक् ॥

॥ अथऋग्विधानं ॥

श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ ॐ स्वयंभुवेब्रह्मणेविश्वगोप्त्रेनमस्कृत्वामंत्रदृग्भ्यस्तथैव ॥ विवक्षुरस्म्यृग्विधानंपुराणंपुरादृष्टमृषिभिर्मंत्रदृग्भिः ॥ १ ॥
मंत्रेभ्योमंत्रदृग्भ्यश्चसमाम्नायानुपूर्वशः ॥ कर्मणामृषिदृष्टानांविधिंप्रोवाचशौनकः ॥ २ ॥ ऋषिभिर्विविधामंत्रादृष्टादृष्टप्रयोजनाः ॥ प्रयो-
जनायचोद्दिष्टास्तस्मिंस्तस्मिन्प्रदर्शिताः ॥ ३ ॥ नानार्थानिचकर्माणिशांतिपुष्ट्याश्रयाणिच ॥ सिद्ध्यश्चतपोमूलाःश्रद्दधानस्यकुर्वतः ॥ ४ ॥
स्तुत्यादयोयेविकाराःप्रदिष्टास्तथार्थवादाऋक्षुसूक्तेषुचैव ॥ यैर्यैःकामैर्ऋषिभिर्देवताश्चतुष्टूयंतेतान्छृणुष्वोच्यमानान् ॥ ५ ॥ आयुःस्वर्गो
द्रविणंसूनवश्चचतुर्विधंप्रोक्तमाशास्यमग्रे ॥ अन्येकामाःशतशःसंप्रदिष्टाःसंस्तुवद्भिर्ऋषिभिर्देवताश्च ॥ ६ ॥ सिद्धामंत्राविविधाब्राह्मणस्य
फलंयच्छंतिविधिवत्प्रयुक्ताः ॥ सत्यंतेषांसाधनंसंयमश्चशमस्तितिक्षानसूयादमश्च ॥ ७ ॥ तस्माद्द्विजःप्रशांतात्माजपहोमपरायणः ॥
तपस्यध्ययनेयुक्तोभवेद्भूतानुकंपकः ॥ ८ ॥ क्षत्रियोबाहुवीर्येणतरेदापदमात्मनः ॥ धनेनवैश्यःशूद्रस्तुजपहोमैर्द्विजोत्तमः ॥ ९ ॥ तप-
सास्वर्गमाप्नोतितपसाविंदतेमहत् ॥ तपोयुक्तस्यसिध्यंतिकर्माणिनियतात्मनः ॥ १० ॥ विद्वेषणंसंवननंविषघ्नंरोगनाशनं ॥ येनयेनार्थमृ-
षिणायदर्थंदेवताःस्तुताः ॥ ११ ॥ ससकामःसमृद्धश्चतेषांतेषांतथातथा ॥ तानिकर्माणिवक्ष्यामिविविधानिचकर्मणां ॥ १२ ॥ पुरश्च-
रणमादौतुकर्मणांसिद्धिकारकं ॥ स्वाध्यायाभ्यसनस्यादौप्राजापत्यंचरेद्द्विजः ॥ १३ ॥ केशश्मश्रुलोमनखान्वापयित्वाप्लुतःशुचिः ॥ तिष्ठे-
दहनिरात्रौतुशुचिरासीतवाग्यतः ॥ १४ ॥ सत्यवादीपवित्राणिजपेद्व्याहृतयस्तथा ॥ ॐकाराद्यास्तुताजप्स्वासावित्रींचतदित्यृचं ॥ १५ ॥
आपोहिष्ठेतिसूक्तंतुशुद्धवत्योऽघमर्षणं ॥ शंवत्यःस्वस्तिमत्यश्चपावमान्यस्तथैवच ॥ १६ ॥ सर्वत्रैतत्प्रयोक्तव्यमादावंतेचकर्मणां ॥

आसहस्रादाशताद्वादशांतमथवाजपेत् ॥ १७ ॥ ॐकारंव्याहृतीस्तिस्रःसावित्रीमथवायुतं ॥ तर्पयित्वाद्विराचार्यानृषींश्छंदांसिदेवताः ॥ १८ ॥ प्रपद्येतविरूपाक्षंरौद्रमंत्रगणंजपन् ॥ अनार्यैर्नचभाषेतनशूद्रैर्नापिगर्हितैः ॥ १९ ॥ नरजस्वलयानार्यापतितैर्नान्त्यजैर्नृभिः ॥ नदेवब्राह्मणद्विष्टैर्नाचार्यगुरुनिंदकैः ॥ २० ॥ नमातृपितृविद्विष्टैर्नावमन्येतकंचन ॥ मंगलाचारयुक्तःस्यात्रिरह्नोभ्युदयादपः (?) ॥ २१ ॥ अंतेद्वादशरात्रस्यस्थालीपाकंप्रकलपयेत् ॥ अग्नयेचाथसोमायतृतीयाचतयोःसह ॥ २२ ॥ वैश्वदेवीचरौद्रीचजुहुयादुत्तरेततः ॥ अवसानस्पतयेतथानुमतयेपिच ॥ २३ ॥ धन्वंतरयइत्यन्यांगंधर्वाप्सरसामपि ॥ दशमीब्राह्मणस्पत्यापरातुब्रह्मणेस्मृता ॥ २४ ॥ सरस्वत्यैतथाविष्णोरंत्यासौविष्टकृत्यपि ॥ आज्याहुतयएवादौस्थालीपाकेहुतेपुनः ॥ २५ ॥ हुत्वाग्निंतर्पयेद्विद्वान्पितृभ्यश्चप्रकलपयेत् ॥ ततःशेषंविधानेनशुचिर्भुंजीतवाग्यतः ॥ २६ ॥ कृच्छ्राणामेषसर्वेषांविधिरुक्तोऽनुपूर्वशः ॥ प्राजापत्यातिकृच्छ्रस्यतथासांतपनस्यच ॥ २७ ॥ पराकस्यचकृच्छ्रस्यविधिंचांद्रायणस्यच ॥ एकेनशुद्धिमाप्नोतिद्वाभ्यांपापैःप्रमुच्यते ॥ २८ ॥ त्रिभिःसिध्यंतिमंत्राश्चमुच्यतेचोपपातकैः ॥ चतुर्भिर्भ्रूणहत्यायास्तथैवायाज्ययाजनात् ॥ २९ ॥ पंचभिःपातकैःसर्वैर्दुष्कृतैश्चप्रमुच्यते ॥ तप्तकृच्छ्रेणसर्वाणिपापानिप्रतिबाधते ॥३०॥ चांद्रायणंसहाद्यंतमेभिःकृच्छ्रैःसमंस्मृतं ॥ त्रिभिश्चांद्रायणैःपूतोब्रह्मलोकंसमश्नुते ॥ ३१ ॥ अष्टाभिर्देवताःसाक्षात्पश्येतवरदास्तथा ॥ छंदांसिदशभिर्ज्ञात्वासर्वान्कामान्समश्नुते ॥ ३२ ॥ त्र्यहंप्रातस्त्र्यहंसायंत्र्यहमद्यादयाचितं ॥ त्र्यहंपरंचनाश्नीयात्प्राजापत्यंचरन्द्विजः ॥ ३३ ॥ एकैकंग्रासमश्नीयात्त्र्यहानित्रीणिपूर्ववत् ॥ त्र्यहंचोपवसेदंत्यमतिकृच्छ्रंचरन्द्विजः ॥ ३४ ॥ अमावास्यांनभुंजीतह्येषचांद्रायणोविधिः ॥ कुक्कुटांडप्रमाणंतुग्रासंकुर्यादतंद्रितः ॥ ३५ ॥ गोमूत्रंगोमयंक्षीरंदधिसर्पिःकुशोदकं ॥ एकरात्रोपवासश्चकृच्छ्रःसांतपनःस्मृ-

तः ॥ ३६ ॥ एवमेतत्त्र्यहैर्युक्तंमहासांतपनंविदुः ॥ उपवासस्तुसप्ताहंशिशुसांतपनंस्मृतं ॥ ३७ ॥ तप्तकृच्छ्रंचरन्विप्रोजलक्षीरघृतानि-
लान् ॥ प्रतित्र्यहंपिबेदुष्णान्सकृत्स्नायीसमाहितः ॥ ३८ ॥ नियतस्तुपिबेदापःप्राजापत्यविधिःस्मृतः ॥ यतिकृच्छ्रंवदंत्येतद्रहसामपनो-
दनं ॥ ३९ ॥ यतात्मनोऽप्रमत्तस्यद्वादशाहमभोजनं ॥ पराकोनामकृच्छ्रोयंसर्वपापप्रणोदनः ॥ ४० ॥ एकैकंह्रासयेत्पिंडंकृष्णेशुक्लेच
वर्धयेत् ॥ उपस्पृशंस्त्रिषवणमेतच्चांद्रायणंस्मृतं ॥ ४१ ॥ एतमेवविधिंकृत्स्नमाचरेद्यवमध्यमे ॥ शुक्लपक्षादिनियतश्चरंश्चांद्रायणव्रतं
॥ ४२ ॥ चतुरःप्रातरश्नीयाद्विप्रःपिंडान्कृताह्निकः ॥ चतुरोऽस्तमितेसूर्येशिशुचांद्रायणंस्मृतं ॥ ४३ ॥ अष्टावष्टौसमश्नीयात्पिंडान्म-
ध्यंदिनेस्थिते ॥ नियतात्माहविष्यस्ययतिचांद्रायणव्रतं ॥ ४४ ॥ यथाकथंचित्पिंडानांतिस्रोऽशीतीःसमाहितः ॥ मासेनाश्नन्हविष्यस्यचं-
द्रस्यैतिसलोकतां ॥ ४५ ॥ एतद्रुद्रास्तथादित्यावसवश्चाचरन्व्रतं ॥ सर्वेकुशलमोक्षायमरुतश्चतुर्भिःसह ॥ ४६ ॥ यावकःसप्तरात्रेणपा-
तव्योनियतात्मना ॥ स्थानासनत्रिषवणैर्जपतापावमान्यृचः ॥४७॥ एकैकंसप्तरात्रेणपुनातिविधिवत्कृतः ॥ त्वगसृक्पिशितास्थीनिमेदोमज्जा-
नमेवच ॥ ४८ ॥ एकैकंसप्तरात्रंतुत्वगादीनांविशोधनं ॥ एभिर्व्रतैर्विपूतात्माकुर्यात्कर्माण्यतंद्रितः ॥ ४९॥ इष्यन्कामांस्ततःसर्वानवाप्नो-
तिनसंशयः ॥ कणपिण्याकतक्राणामेकैकंशोधनंभवेत् ॥ ५० ॥ शुद्धात्माकर्मकुर्वीतसत्यवादीजितेंद्रियः ॥ एवंशुद्धस्यकर्माणिमंत्रैर्वक्ष्या-
मितद्यथा ॥ ५१ ॥ त्रिरात्रमेवोपवसेदादितःसर्वकर्मणां ॥ त्रीणिनक्तानिवाकुर्यात्ततःकर्मसमारभेत् ॥ ५२ ॥ नित्यप्रयोगिणांचैवप्रयो-
गादौव्रतंत्र्यहं ॥ उपरिष्टादुपवसेत्कृत्वावासांनिपातिकं ॥ ५३ ॥ आयुष्याण्येवकर्माणिमंत्रयुक्तःसमारभेत् ॥ शंवत्यःस्वस्तिमत्यश्चजपेत
त्रिवृताऋचः ॥ ५४ ॥ अरण्येवोदितेसूर्येदिशंप्राप्यापराजितां ॥ प्राचीमथोत्तरांवापिशुचौदेशेसमाहितः ॥ ५५ ॥ सवासाःसशिरस्को-

प्सुस्नात्वाभ्युक्ष्यजपेद्विजः ॥ शुद्धवत्यस्तथांब्वत्यःपावमान्योऽघमर्षणं ॥ ५६ ॥ एवंत्रिराप्लुत्यशुचिःप्राणायामान्समाचरेत् ॥ त्रीन्षडष्टौ
द्वादशवाषोडशाष्टादशापिवा ॥ ५७ ॥ आशताद्वायमेत्प्राणान्जपन्ब्रह्माघमर्षणं ॥ यावद्वामनसस्तुष्टिस्तावत्प्राणान्समायमेत् ॥ ५८ ॥
यथायथामनस्तस्यदुष्कृतंकर्मगर्हति ॥ तथातथाशरीरंतत्तेनाधर्मेणमुच्यते ॥ ५९ ॥ प्राणायामैर्दग्धदोषःशुक्लांबरधरःशुचिः ॥ यथाविध्य-
पआचम्यआरोहेद्दर्भप्रस्तरं ॥ ६० ॥ पवित्रपाणिःकृत्वातूपस्थंवैदक्षिणोत्तरं ॥ दिशोरेवांतरंप्रेक्ष्यानिमिषंछाद्यचक्षुषी ॥ ६१ ॥ ॐकारं
व्याहृतीस्तिस्रःसावित्रींचतदित्यृचं ॥ मनसैताअनुद्रुत्यवेदादिंसमुपक्रमेत् ॥ ६२ ॥ मंद्रमेवपठेत्प्रातरुच्चैर्मध्यंदिनेपठेत् ॥ सोच्चैरेवापरा-
ह्णेतुसंध्याकालउपारमेत् ॥ ६३ ॥ ब्राह्मेमुहूर्तेचोत्थायत्रिराप्लुत्यपठेद्विजः ॥ मध्यमांवृत्तिमास्थायनद्रुतांनविलंबितां ॥ ६४ ॥ पूर्वांसं-
ध्यांजपंस्तिष्ठेदुपासीतचपश्चिमां ॥ नचांतराव्याहरेतविरमेद्वाकथंचन ॥ ६५ ॥ विरमेद्ब्राह्मणेप्राप्तेकामंतेनतुसंवदेत् ॥ शूद्रंदृष्ट्वैवसंप्राप्तंना-
धीयीतकथंचन ॥ ६६ ॥ आग्नेयंसूक्तमाद्यंतुमुख्यंब्रह्मर्षिसंमतं ॥ रायस्पोषंधुरंधन्यंजपन्विप्रोऽर्थमाप्नुयात् ॥ ६७ ॥ ऋषिंसर्वमिदंजप्त्वा
सपुत्रंनियतःशुचिः ॥ संहिताफलमाप्नोतिऋग्वेदस्यनसंशयः ॥ ६८ ॥ एकादशगुणंह्येतज्जपन्ब्रह्मसनातनं ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिपापैश्च
परिमुच्यते ॥ ६९ ॥ अनश्नन्संहितामेतांप्रातःप्रातर्दिनेदिने ॥ आयुर्विद्यांधनंपुत्रान्गृहांश्चाप्नोत्यनामयान् ॥ ७० ॥ एतद्ब्रह्मजपन्शूद्रा-
न्नेक्षेतान्यांश्चतद्विधान् ॥ प्रेक्ष्याचम्योदकंपूतःपश्येद्वामग्निभास्करौ ॥ ७१ ॥ मंद्रंजपोदशगुणउपांशुस्याच्छतान्वितः ॥ सहस्रंमानसंवि-
द्यादेषजप्यविधिःस्मृतः ॥ ७२ ॥ आदावेवतुसावित्र्याकर्मकुर्वीतशांतये ॥ पुष्ट्येधनलाभायपशुकामायभूतये ॥ ७३ ॥ एषाहिसंहिता
देवैःसर्वब्रह्ममयीनिचृत् ॥ उग्रेणतपसादृष्टाविश्वामित्रेणधीमता ॥ ७४ ॥ होमांश्चजपयज्ञांश्चनित्यंकुवर्तिचैतया ॥ सर्वकामसमृद्ध्यर्थंपरब्र-

ह्मेदमुच्यते ॥ ७५ ॥ एषैवप्रतिलोमोक्तापच्छःशत्रुविनाशिनी ॥ अक्षरप्रतिलोमेयमाभिचारेषुशस्यते ॥ ७६ ॥ अक्षरप्रतिलोमेयंयस्मि-
न्युज्येतकर्मणि ॥ तदमोघंविजानीयादेतद्वैब्रह्मणोबलं ॥ ७७ ॥ व्याघातकेध्मसमिधोह्यक्षरप्रतिलोमया ॥ जुहुयात्सार्षपंतैलंवैभीतक-
कृतस्रुचः ॥ ७८ ॥ यइच्छेत्पीडनंशत्रोरपिवोच्चाटनंपुनः ॥ पच्छःसंपीडयेच्छत्रून्वर्णशश्चप्रमापयेत् ॥ ७९ ॥ इतिपरिभाषा ॥ ॥
ऋग्वेदाद्यस्यसूक्तस्यविधिंवक्ष्याम्यतःपरं ॥ यथाऋषिर्मधुच्छंदाःकर्मैतेनाकरोत्पुरा ॥ ८० ॥ शिरसाधारयेदग्निंनियतःपरिवत्सरं ॥ चतु-
र्थप्राणकालीयोहुतशिष्टमदन्हविः ॥ ८१ ॥ जुह्वंस्त्रिरुपतिष्ठंश्चसत्यवादीदिनेदिने ॥ व्रतकालेतुसंप्राप्तआग्नेयंनिर्वपेच्चरुं ॥ ८२ ॥ अन-
ग्नोध्यानमात्रोऽग्निर्व्रतांतेऽस्योपतिष्ठति ॥ दहेयमितियंचेच्छेत्तंदहत्येवपावकः ॥ ८३ ॥ अप्स्वप्यग्निर्ज्वलत्येवतद्व्रतस्यमहात्मनः ॥ समर्धय-
तितंचेष्टैःकामैर्वह्निःप्रयत्नतः ॥ ८४ ॥ अतःपरंतृचाःसप्तवाय्वाद्यायेप्रकीर्तिताः ॥ तान्जपन्प्रयतोनित्यमिष्टान्कामान्समश्नुते ॥ ८५ ॥
मेधातिथावृषौपुनःसदसस्पतिमित्यृचं ॥ मेधाकामोजपेन्नित्यंजुहुयाच्चाज्यमेतया ॥ ८६ ॥ स्योनेतिपृथिवींनित्यंस्नात्वाविप्रःशुचिर्जपेत् ॥
विंदतेमहतींभूमिमसपत्नामकंटकां ॥ ८७ ॥ इदंविष्णुरितीमाभिःपंचभिःश्राद्धकर्मणि ॥ अंगुष्ठमन्नेऽवगाह्येत्तेनरक्षांसिबाधते ॥ ८८ ॥
अंगुष्ठमात्रोभगवान्विष्णुःपर्यटतेमहीं ॥ राक्षसानांवधार्थायतच्छ्राद्धेप्रहरिष्यति ॥ ८९ ॥ अक्षय्यंचभवेदन्नंश्रद्धाभक्तिसमन्वितं ॥ तस्मा-
च्छ्राद्धेषुसर्वेष्वप्यंगुष्ठग्रहणंस्मृतं ॥ ९० ॥ सप्तजन्मकृतंपापंकृत्वाचाभक्ष्यभक्षणं ॥ तद्विष्णोरित्यपांमध्येसकृज्जप्त्वाविशुध्यति ॥ ९१ ॥
अंबयोयंतियाःप्रोक्तानवर्चस्त्वाभिषेचनीः ॥ आयुष्यस्ताःपरिप्रोक्ताभैषज्यःपापमोचनीः ॥ ९२ ॥ शुनःशेपमृषिंबद्धःसंनिरुद्धोथवाजपेत् ॥
मुच्यतेसर्वपापेभ्योगदीचाप्यगदोभवेत् ॥ ९३ ॥ यइच्छेच्छाश्वतान्कामानिंद्रात्प्राप्स्येपुरंदरात् ॥ सषोडशभिरेवर्ग्भिरिंद्रंस्तूयाद्दिनेदिने

॥ ९४ ॥ हैरण्यस्तूपइंद्रस्यसूक्तंकर्माभिसंस्तवं ॥ तज्जपन्प्रयतःशत्रूनयत्नात्प्रतिबाध्यते ॥९५॥ आकृष्णेनेत्यृचात्वेवयोनित्यंसूर्यमर्चति ॥
प्रातर्मध्येऽस्तगंवापिसजीवेदगदःसुखी ॥ ९६ ॥ आकृष्णेनेत्यृचंत्वेतांध्यायन्निशिदिवौकसः ॥ अग्नौहुत्वैतयाचाज्यंदीर्घमायुरवाप्नुयात्
॥ ९७ ॥ येतेपंथाइतीमांतुसावित्रीमध्वगोऽभ्यसेत् ॥ स्वस्तिमान्व्रजतेऽध्वानंगृहांश्चाप्नोत्यनामयान् ॥ ९८ ॥ संपूषन्नितियत्सूक्तंघौरःक-
ण्वोजगावृषिः ॥ अध्वन्यमेतद्विज्ञेयंपरिपंथ्यपसेधनं ॥ ९९ ॥ रौद्रीभिःषड्भिरीशानंतुष्टूयाद्योदिनेदिने ॥ सनारीसहितःशांतिंशंकरात्प्रा-
प्नुयात्सदा ॥ १०० ॥ एतेनैवषळर्चेनजुहुयादाज्यमन्वहं ॥ चरुंचकल्पयेद्रौद्रंभूतिकामोऽथपर्वसु ॥ १ ॥ उदित्युद्यंतमादित्यमुपतिष्ठेद्दि-
नेदिने ॥ हृद्रोगनाशनंह्येतत्परमारोग्यवर्धनं ॥ २ ॥ द्विषंतमित्यथार्धर्चंयंद्विष्यात्तंजपन्स्मरेत् ॥ आगस्कृत्सप्तरात्रेणविद्वेषमधिगच्छति
॥ ३ ॥ रोगैर्गृहीतोरोगीचप्रस्कण्वस्योत्तमंतृचं ॥ आरोग्यमेतत्प्रयतोजपेन्नित्यमनेकशः ॥ ४ ॥ उत्तमस्तस्यचार्धर्चोद्विषद्द्वेषइतिस्मृतः ॥
यंद्विष्यात्तमभिध्यायेद्दृष्ट्वाचैनंजपेदिदं ॥ ५ ॥ आगस्कृच्चेत्त्रिरात्रेणविद्वेषंसंनियच्छति ॥ उदयत्यायुरक्षय्यंतेजोमध्यंदिनेजपन् ॥ ६ ॥
अस्तंव्रजतिसूर्येतुद्विषंतंप्रतिबाध्यते ॥ ओजस्तेजस्तथारोग्यंद्विषद्द्वेषंप्रकीर्तितं ॥ ७ ॥ नवपश्वेतिसूक्तानियानिगर्भेपराशरः ॥ अरातीनां
हरेत्प्राणान्छत्रूंश्चैवनियच्छति ॥ ८ ॥ सौपर्णानिपवित्राणिसूक्तान्येकादशाभ्यसेत् ॥ वांछन्पुत्रान्पशून्वित्तंस्वर्गमायुरनंधतां ॥ ९ ॥
आध्यात्मिकीःकइत्येताजपंस्तुसुसमाहितः ॥ प्राप्नुयात्सपरंधामविश्वंज्योतिःसनातनं ॥ ११० ॥ आनोभद्रीयमायुष्यंवैश्वदेवंजपन्मुनिः ॥
मुमूर्षुरपिजप्त्वैतद्दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥ ११ ॥ पितॄणांश्राद्धकालेतुमध्वित्येतत्तृचंपठेत् ॥ अघोराःपितरस्तस्यविशंतिज्योतिरुत्तमं ॥ १२ ॥
त्वंसोमेतिचसूक्तेनपश्येच्चंद्रमुपोदितं ॥ उपतिष्ठेत्समित्पाणिर्मासिमासिनवंनवं ॥१३॥ तन्मासंतस्यदुःखंहिनजातुत्रिविधंभवेत् ॥ गौतमेन

पुराद्दष्टंमृत्योर्नाशनमात्मनः ॥ १४ ॥ उद्यंतमुपतिष्ठेतपूर्णेचैतत्समाहितः ॥ वासांस्यपिसर्विंदेतचंद्रस्यैतिसलोकतां ॥ १५ ॥ धनकामो
जपेन्नित्यमेताइतितुनित्यशः ॥ स्नात्वाशुचिस्तुनियतइष्टंधनमवाप्नुयात् ॥ १६ ॥ आयुरीप्सन्निसमितिकौत्सं सूक्तंसदाभ्यसेत् ॥ आज्या-
हुतीश्चजुहुयात्प्रत्यृचंवाग्यतःशुचिः ॥ १७ ॥ जपेदाप्लुत्यनियतःससाक्षादापदंतरेत् ॥ अपनःशोशुचदितिस्नात्वामध्यंदिनेरवौ ॥ १८ ॥
शुचिकामोजिताहारःप्रत्यृचंजुहुयाद्धृतं ॥ समिधोऽन्वहमिष्टौवासूक्तमेतदघापहं ॥ १९ ॥ यथामुंजादिवेषीकांतथापापात्प्रमुच्यते ॥ जात-
वेदसइत्यादिसदास्वस्त्ययनेजपेत् ॥ १२० ॥ दुर्गेपथिप्रयातस्यनास्यारिभ्योभयंभवेत् ॥ राजकार्येश्चयूथेवाअभिशस्तोऽप्यनेकधा ॥ २१ ॥
अशक्तोऽप्रतिभाकार्येभयेप्राणांतिकेथवा ॥ जातवेदसइत्येतांजपंस्तेभ्यःप्रमुच्यते ॥ २२ ॥ सिषाधयिषुरर्थंतुप्रस्थितोमनसाजपेत् ॥
सिद्धार्थःस्वस्तिमानेतिप्रमीयेतनचाध्वनि ॥ २३ ॥ कृतार्थःस्वगृहान्गच्छन्नेतामेवसदाभ्यसेत् ॥ उदितेसवितर्येतांजपेदस्तंगतेतथा
॥ २४ ॥ अहःस्वस्त्ययनंप्रातारात्रिस्वस्त्ययनंनिशि ॥ व्युष्टायांचजपेन्नित्यमेतांदुःस्वप्ननाशिनीं ॥ २५ ॥ प्रमंदिनेप्रसूयंत्यांजपेद्ग
र्भप्रमोचनीं ॥ इंद्रंचमनसाध्यायेन्नारीगर्भंप्रमुंचति ॥ २६ ॥ आपत्सुसर्वकामोवात्रितंनित्यंजपेदृषिं ॥ जपन्निंद्रमितिस्नातोवैश्वदेवंतुसप्तकं
॥ २७ ॥ मुच्यतेजुहुयादाज्यंविश्वसादेवसोंऽहसः ॥ शंतातीयंपरंसूक्तंपंचविंशकमुत्तमं ॥ २८ ॥ नासत्यौतुनमस्कृत्यपरामृद्धिमवाप्नु-
यात् ॥ घर्मसंस्तवनंसूक्तंसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ २९ ॥ इमाइतिजपेच्छश्वद्रौद्रसूक्तंद्विजःशुचिः ॥ आयुर्विद्यांधनंपुत्रान्गृहांश्चाप्नोत्यना
मयान् ॥ १३० ॥ वीतेष्वपत्यगोष्ठेषुदुःस्वप्नेतित्र(?)मात्मनः ॥ मानोमहांतमित्याभ्यांत्रिरात्रोपोषितःशुचिः ॥ ३१ ॥ औदुंबरीश्चजुहुयाद्द
धिमध्वाज्यसंस्कृताः ॥ सूक्तेनजुहुयादाज्यमादावंतेचकर्मणां ॥ ३२ ॥ ऊर्ध्वबाहुस्तुसूक्तेनतुष्टावशतशोभवं ॥ छित्त्वासर्वान्मृ

त्युपाशान्जीवेद्रोगैर्विवर्जितः ॥ ३३ ॥ तिष्ठन्नुद्यंतमादित्यंसमित्पाणिःशुचिःसदा ॥ चित्रमित्युपतिष्ठेतसूक्तेनानेनभास्करं ॥ ३४ ॥
अतिस्तवेनचैतेननित्यंमध्यंदिनेरविं ॥ गृणानोपोहतेरिप्रंप्राप्नोतिचधनायुषी ॥ ३५ ॥ अधःस्वप्नस्येतिजपेत्प्रातःप्रातर्दिनेदिने ॥ दुःस्वप्नं
नुदतेक्षिप्रंनचास्याभोजनाद्भयं ॥ ३६ ॥ उभेपुनामीतिपरारिपुघ्न्यस्तुप्रकीर्तिताः ॥ ताजपन्हंतिरक्षांसिसपत्नांश्चनियच्छति ॥ ३७ ॥
निवर्त्यपंचयज्ञांश्चहुत्वाचाग्निंकृताह्निकः ॥ येदेवासोदिव्यनयाजपन्कामानवाप्नुयात् ॥ ३८ ॥ इंद्राविष्णूनमस्कृत्यविष्णोर्नुकमितित्रिभिः ॥
समित्पाणिःशुचिर्भूत्वोपतिष्ठेत्तुदिनेदिने ॥ ३९ ॥ धर्मंबुद्धिंधनंपुत्रानारोग्यंधर्मवर्धनं ॥ प्राप्नोतिचपरंस्थानंज्योतीरूपंसनातनं ॥ १४० ॥
आततायिनमायांतंदृष्ट्वाव्याघ्रमथोवृकं ॥ नमागरन्निितिजपंस्तेभ्यएवप्रमुच्यते ॥ ४१ ॥ त्रिरात्रोपोषितोरात्रौजपेदासूर्यदर्शनात् ॥ आप्लु-
त्यप्रयतःसौरीरुपतिष्ठेद्दिवाकरं ॥ ४२ ॥ पश्यंतितस्करानैनंनचान्येपापवृत्तयः ॥ एकशतानित्रायेततस्करेभ्यश्चरन्पथि ॥ ४३ ॥ स्तेयं
कृत्वाद्विजोमोहात्त्रिरात्रोपोषितःशुचिः ॥ सूक्तंजप्त्वास्यवामीयंक्षिप्रंमुच्येतकिल्बिषात् ॥ ४४ ॥ ज्ञातिपुत्रसुहृन्मित्रैर्यश्चराज्यंचिकीर्षति ॥
नित्यंसनियतोभूत्वासूक्तंतुमनसाजपेत् ॥ ४५ ॥ कयाशुभेतिपैशुन्यंकृत्वाचार्यनृपद्विजैः ॥ श्रुत्वापरंरहस्यंतुगुरोरप्याहशौनकः ॥ ४६ ॥
इमंनुसोममित्येतेद्वेऋचौप्रयतोजपेत् ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिनकिंचित्पातकंभवेत् ॥ ४७ ॥ पितुंन्वित्युपतिष्ठेतनित्यमन्नमुपस्थितं ॥ पूज-
येदशनंनित्यंभुंजीयादविकुत्सितं ॥ ४८ ॥ नास्यस्यादन्नजोव्याधिर्विषमप्यन्नतामियात् ॥ विषंचपीत्वैतत्सूक्तंजपेतविषनाशनं ॥ ४९ ॥
नावाग्यतस्तुभुंजीतनाशुचिर्नजुगुप्सितं ॥ दद्याच्चपूजयेच्चैवजुहुयाच्चशुचिःसदा ॥ १५० ॥ क्षुद्भयंनास्यकिंचित्स्यान्नान्नजंव्याधिमाप्नुयात् ॥
उत्पथप्रतिपन्नोयोभ्रष्टोवाविपथःक्वचित् ॥ ५१ ॥ पंथानंप्रतिपद्येतकृत्वावाकर्मगर्हितं ॥ अग्नेनयेतिसूक्तेनप्रत्यृचंजुहुयाद्घृतं ॥ ५२ ॥

जपंश्चप्रयतोनित्यमुपतिष्ठेतचानलं ॥ स्नात्वाजपेदनर्वाणंनमस्कृत्यबृहस्पतिं ॥ ५३ ॥ वीरान्धनंचप्राप्नोतिसुश्लोक्यांकीर्तिमृच्छति ॥
कंकतोनेतियत्सूक्तंविषार्तःप्रयतोजपेत् ॥ ५४ ॥ विषंनक्रमतेचास्यसर्पादृष्टिविषादपि ॥ यत्कीटलूतासुविषंदंष्ट्रिवृश्चिकजंचयत् ॥ ५५ ॥
मौलंचकृत्रिमंचैवजपन्सर्वंव्यपोहति ॥ धर्मबुद्धिंधनंपुत्रान्सौभाग्यंधनवर्धनं ॥ ५६ ॥ आरोग्यंपुष्टिमायुष्यंपशून्विद्यांमहद्यशः ॥ त्रिरात्रोपो-
षितःस्नातःप्रयतश्चरितव्रतः ॥ ५७ ॥ प्राणायामशतंकृत्वोपतिष्ठेतशतक्रतुं ॥ एकाहंकरसंयुक्तःपादौसंधायवाग्यतः ॥ ५८ ॥ योजातइ-
तिसूक्तेनऋषिंगृत्समदंस्मरन् ॥ शतकृत्वोजपेदिंद्रमिंद्रश्रेष्ठानिचांततः ॥ ५९ ॥ एकाहाल्लभतेवित्तंघ्यहात्सिद्धिमनुत्तमां ॥ अहोभि-
स्त्रिभिरारोग्यंचतुर्भिरशनंबहु ॥ १६० ॥ पंचभिर्ब्रह्मवर्चस्यंषड्भिरायुःसुखावहं ॥ सप्तभिस्तनयान्पुष्टिमष्टभिःप्राप्नुयात्सदा ॥ ६१ ॥
प्रियोभवतिचेंद्रस्यप्रियंधामसगच्छति ॥ रिपुघ्नंदस्युशमनंरायस्पोषकरंपरं ॥ ६२ ॥ गणानामितियत्सूक्तंतज्जपेत्सुखवर्धनं ॥ संध्ययोः
प्रयतस्त्वेतज्जपेन्नित्यंबृहस्पतिं ॥ ६३ ॥ उपतिष्ठेतसूक्तेनसर्वकामसमृद्धये ॥ योमेराजन्नितीमांतुदुःस्वप्नशमनीमृचं ॥ ६४ ॥ जप्त्वाना-
शयतिक्षिप्रंदुःस्वप्नंब्राह्मणःशुचिः ॥ अहोरात्रमुपोष्यैकंनियतोब्रह्मवित्तमः ॥ ६५ ॥ प्रजार्थंजुहुयादाज्यंचरुंवापयसिश्रृतं ॥ राकामहमि-
तीमाभिःषष्ठ्याशुक्लस्यपंचभिः ॥ ६६ ॥ हविःशेषंस्वयंप्राश्यविंदतेमहतींप्रजां ॥ व्याधिनायोऽभिभूतःस्याद्घोरेणप्राणहारिणा ॥ ६७ ॥
चतुर्दशीमुपोष्यैकांकृष्णस्यजुहुयाच्चरुं ॥ आतेसूक्तेनरौद्रेणप्रत्यृचंवाग्यतःशुचिः ॥ ६८ ॥ पूर्वमाज्याहुतीर्हुत्वाअथोपस्थायशंकरं ॥
हविःशेषेणवर्तेतएकांतरमतंद्रितः ॥ ६९ ॥ पूर्वेमासिजयेन्मृत्युंरोगेभ्यश्चप्रमुच्यते ॥ अभिशस्येतयोमोहात्कुर्याद्वाकर्मगर्हितं ॥ १७० ॥
स्नात्वाभुंजन्जपेदप्सुअंबीत्यृचमतंद्रितः ॥ अध्वनिप्रस्थितोयस्तुपश्येच्छकुनिमुत्थितं ॥ ७१ ॥ अप्रशस्तंप्रशस्तंवास्थित्वैक्ष्यप्रयतोजपेत् ॥

कनिक्रदद्विसूक्ताभ्यामुपतिष्ठेत्कृतस्वरं ॥ ७२ ॥ शकुनिंवायसंवापिमृगंदंष्ट्रिणमेववा ॥ अथदृष्टैवजप्तव्यमेतत्तस्करमोहनं ॥ १७३ ॥
इत्यृग्विधानेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ कल्याणवादीवान्योवानवारौतिनदृश्यते ॥ जपेदेवनमस्कृत्यसिद्धार्थःसंनिवर्तते ॥ ७४ ॥
नतस्यास्तिभयंकिंचिद्दस्युभ्योऽध्वनिनकचित् ॥ तरत्यपिचदुर्गाणिस्वस्तिमांश्चसुखीभवेत् ॥ ७५ ॥ यस्यभुक्तंनजीर्येतनतिष्ठेद्वाकथंचन ॥
ध्यात्वासोंऽतरमन्नस्याग्निरस्मीत्यृचंजपेत् ॥ ७६ ॥ विश्वामित्रस्यसंवादंनद्यतिक्रमणेजपेत् ॥ आप्लुत्याचम्यविधिवदुदकस्यांजलिंक्षिपेत्
॥ ७७ ॥ नमःस्रवद्भ्यइत्येतद्योनित्यंहिसमाचरेत् ॥ तंनद्यःस्रोतसःपांतिस्वंपुत्रमिवमातरः ॥ ७८ ॥ भयंचास्यनविद्येतनदीतीरेवनेष्वपि ॥
जलचरेभ्योभूतेभ्यःशीतोष्णैर्नचबाध्यते ॥ ७९ ॥ पूर्णांतितीर्षुःसरितंरमध्वमितिसंस्मरेत् ॥ ओष्वित्यृचमपांमध्येजपेद्योवैनदींतरन्
॥ १८० ॥ सशीघ्रंतीरमाप्नोतिगाधंवाविंदतेद्विजः ॥ युक्तेनैवरथेनाशुयोपांपारंतितीर्षति ॥ ८१ ॥ उद्वऊर्मिरितीमांतुजपेतनियतःस्वयं ॥
अध्वानंप्रस्थितश्चैवमामंद्रैरितिसंस्मरेत् ॥ ८२ ॥ कार्याण्यशेषतःकृत्वापुनरायातिवैगृहं ॥ अदातारंसुपुष्टार्थंसर्वदाविष्टचेतनं ॥ ८३ ॥
हत्वातद्धनमन्विच्छन्किंतेकृण्वंत्यृचंजपेत् ॥ इंद्रापर्वतेतिसूक्तमायुष्यंद्राविणंस्मृतं ॥ ८४ ॥ वागिंद्रियप्रमूढोयोनविद्यांप्रतिपद्यते ॥ इंद्रि-
यार्थान्यथार्थान्वायोनवेत्तिकथंचन ॥ ८५ ॥ विद्यावाधिगतायस्यप्रणश्येतपुनःपुनः ॥ ससर्परीर्ऋचौजप्त्वाद्वौमासौप्रतिपद्यते ॥ ८६ ॥
अनसासंप्रयातस्तुस्थिरौगावावितिस्मरेत् ॥ चतस्रःकुशलेनैतिसिद्धार्थःस्थिरयानगः ॥ ८७ ॥ यानाक्षमपभग्नंतंदृष्ट्वादुर्गपथिद्विजः ॥
अभिव्ययस्वेतिजपेदृचमक्षबलंदधत् ॥ ८८ ॥ कृष्णपक्षेचतुर्दश्यांत्रिरात्रोपोषितःशुचिः ॥ दक्षिणप्रवणेदेशेश्मशानस्थःसमाहितः ॥ ८९ ॥
रक्तोष्णीष्यसिपाणिश्चबैल्वकेध्मोऽनिलाशनः ॥ सप्ताहंजुहुयात्तैलंसार्षपंलवणान्वितं ॥ १९० ॥ समिधोराजवृक्षस्यवसिष्ठद्वेषिणीःपठन् ॥

यंद्विष्यात्तस्यकृत्वातुशम्याकेनाकृतिंनिशि ॥९१ ॥ अधिष्ठायचतांकुर्याद्दग्भिश्चतस्रभिर्द्विजः ॥ उद्दिश्यनामहोमोयंसप्तरात्रंनजीवति ॥९२॥
वसिष्ठानांततोहंतिब्रह्मतत्कुशिकोदितं ॥ नास्यकश्चिदवध्योऽस्तिजपतोजुह्वतोपिवा ॥ ९३ ॥ द्वाविंशकंजपेत्सूक्तमाध्यात्मिकमनुत्तमं ॥
पर्वसुप्रयतोनित्यमिष्टान्कामान्समश्नुते ॥ ९४ ॥ बृहस्पतिमजाश्वंसवितारंबभ्रुमेवच ॥ ऋताावृतौदिनेदिनेत्यृचैःपंचभिरन्वहं ॥ ९५ ॥
बृहस्पतइतिपंचाहंप्रत्यृचंजुहुयाद्धृतं ॥ हुत्वाग्निमर्चयित्वातुगंधमाल्यैःसुधूपकैः ॥ ९६ ॥ एतावद्देवताःपंचकामैरर्चतिपंचभिः ॥ रत्नैरपत्यैः
पशुभिर्मखैर्दीर्घेणचायुषा ॥ ९७ ॥ अथवेदादिगीतायाःप्रसारजननंविधिं ॥ गायत्र्याःसंप्रवक्ष्यामिधर्मकामार्थमोक्षदं ॥ ९८ ॥ नित्येनै-
मित्तिकेकाम्येत्रितयेतुपरायणं ॥ गायत्र्याश्चपरंनास्तिइहलोकेपरत्रच ॥ ९९ ॥ मेध्यान्नमितभुङ्मौनीत्रिःस्नानार्चनतत्परः ॥ जपेल्लक्षत्र-
यंधीमाननन्यमानसक्रियः ॥ २०० ॥ कर्मभिर्योजयेत्पश्चात्क्रमशःस्वेच्छयापिवा ॥ यावत्कार्यंनकुर्वीतनलोपेत्तावत्तद्व्रतं ॥ १ ॥ आदित्य-
स्योदयेस्नात्वासहस्रंप्रत्यहंजपेत् ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यंधनंचलभतेध्रुवं ॥ २ ॥ त्रिरात्रोपोषितःसम्यग्घृतंहुत्वासहस्रशः ॥ सहस्रंलाभमाप्नो-
तिराहुसूर्यसमागमे ॥ ३ ॥ पालाशसमिधांचैवघृताक्तानांहुताशने ॥ सहस्रंलाभमाप्नोतिराहुसूर्यसमागमे ॥ ४ ॥ हुत्वातुखादिरंवह्नौस-
घृतंरक्तचंदनं ॥ सहस्रंहेमचाप्नोतिराहुचंद्रसमागमे ॥ ५ ॥ रक्तचंदनमिश्रंतुसघृतंहव्यवाहने ॥ हुत्वागोमयमाप्नोतिसहस्रंगोधनंद्विजः
॥ ६ ॥ यस्यास्तुगोर्गोमयेनगुटिकानांसहस्रशः ॥ हुत्वातांगामवाप्नोतिघृताक्तानांहुताशने ॥ ७ ॥ यवैरश्वांस्तिलैर्गजान्महिषीर्यावकैस्त-
था ॥ शालितंडुलहोमेनकन्यालाभमवाप्नुयात् ॥ ८ ॥ जातीचंपकरक्तार्ककुसुमानांसहस्रशः ॥ हुत्वावस्त्राण्यवाप्नोतिघृताक्तानांहुताशने
॥ ९ ॥ सूर्यबिंबेजलमध्येतोयंहुत्वासहस्रशः ॥ सहस्रंप्राप्नुयाद्धैमंरौप्यमिंदुमयेहुते ॥ २१० ॥ अलक्ष्मीपापसंयुक्तोमलव्याधिविनाशकैः ॥

मुच्येत्सहस्रजप्तेनस्नायाद्यस्तुजलेनवै ॥ ११ ॥ यांदिशंसप्तजप्तेनलोष्टेनसंप्रचारयेत् ॥ चौराग्निमारुतोत्थानिभयानिनभवंतिवै ॥ १२ ॥
क्षीराहारोजपेल्लक्षमपमृत्युंव्यपोहति ॥ घृताशीप्राप्नुयान्मेधांबहुविज्ञानसंचयं ॥ १३ ॥ हुत्वावेतसपत्राणिघृताक्तानिहुताशने ॥ लक्षाद्व-
र्षापयद्देवंसार्वभौमंनसंशयः ॥ १४ ॥ लक्षेणभस्महोमस्यकृत्याद्युत्तिष्ठतेजलात् ॥ आदित्याभिमुखःस्थित्वानाभिमात्रेजलेशुचिः ॥ १५ ॥
तिलानांलक्षहोमेनघृताक्तानांहुताशने ॥ सर्वकामसमृद्धात्मापरंस्थानमवाप्नुयात् ॥ १६ ॥ यवानांलक्षहोमेनघृताक्तानांहुताशने ॥ सर्वका-
मसमृद्धात्मापरंस्थानमवाप्नुयात् ॥ १७ ॥ घृतस्याहुतिलक्षेणसर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ पंचगव्याशनोलक्षंजपन्जातिस्मरोभवेत् ॥ १८ ॥
तदेवाब्धनलेहुत्वाप्राप्नोतिबहुशोधनं ॥ अन्नाद्यहवनान्नित्यमन्नाद्यंचभवेत्सदा ॥ १९ ॥ जुहुयात्सर्वसाध्यानामाहुत्ययुतसंख्यया ॥ रक्त-
सिद्धार्थकान्हुत्वासर्वान्साधयतेरिपून् ॥ २२० ॥ लवणंमधुसंयुक्तंहुत्वासर्ववशीभवेत् ॥ हुत्वातुकरवीराणिरक्तानिजनयेज्ज्वरं ॥ २१ ॥
हुत्वाबैभीतकंतैलंदेशादेवप्रचारयेत् ॥ हुत्वातुनिंबपत्राणिविद्वेषंजनयेन्नृणां ॥ २२ ॥ रक्तानांतंडुलानांतुघृताक्तानांहुताशने ॥ हुत्वाबल-
मवाप्नोतिशत्रुभिर्नसजीयते ॥ २३ ॥ प्रत्यानयनसिद्ध्यर्थंमधुसर्पिःसमन्वितं ॥ गव्यंक्षीरंप्रदीप्तेग्नौजुहुतस्तत्प्रशाम्यति ॥ २४ ॥ ब्रह्मचा-
रीमिताहारोयःसहस्रत्रयंजपेत् ॥ संवत्सरेणलभतेधनैश्वर्यंनसंशयः ॥ २५ ॥ शमीबिल्वपलाशानामर्कस्यतुविशेषतः ॥ पुष्पाणांसमिधां
चैवहुत्वाहेममवाप्नुयात् ॥ २६ ॥ अत्रह्मत्र्यंबकादीनांयस्यायतनमाश्रितः ॥ जपेल्लक्षंनिराहारःसतस्यवरदोभवेत् ॥ २७ ॥ बिल्वानांल-
क्षहोमेनघृताक्तानांहुताशने ॥ परांश्रियमवाप्नोतियदिनभ्रूणहाभवेत् ॥ २८ ॥ पद्मानांलक्षहोमेनघृताक्तानांहुताशने ॥ प्राप्नोतिराज्यम-
खिलमसपत्नमकंटकं ॥ २९ ॥ पंचविंशतिलक्षेणदधिक्षीरघृताशनः ॥ स्वदेहेसिध्यतेजंतुःकौशिकस्यमतंयथा ॥ २३० ॥ एकाहंपंच-

गव्याशीह्येकाहंमारुताशनः ॥ एकाहंब्राह्मणान्नाशीगायत्रीजपउच्यते ॥ ३१ ॥ शतेनगायत्र्यास्नात्वाशतमंतर्जलेजपेत् ॥ शतेनापस्ततः
पीत्वासर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ३२ ॥ गोघ्नःपितृघ्नोमातृघ्नोब्रह्महागुरुतल्पगः ॥ सुवर्णरत्नहारीचयश्चविप्रःसुरांपिबेत् ॥ ३३ ॥ अयाज्यया-
जनंकृत्वाकृत्वावाकर्मगर्हितं ॥ नसीदेत्प्रतिगृह्णानोमहीमपिससागरां ॥ ३४ ॥ येचास्यदुःस्थितालोकेग्रहाःसूर्यादयोभुवि ॥ तेयांतिसौम्य-
तांसर्वेशिवाइतिनसंशयः ॥ ३५ ॥ कृणुष्वेतिजपन्सूक्तंरक्षोघ्नंदस्युभिर्वृतः ॥ अरातीनांहरेत्प्राणान्रक्षांस्यपिचनाशयेत् ॥ ३६ ॥ उपति-
ष्ठेतयोवह्निंपरीत्यृचादिनेदिने ॥ तंरक्षतिस्वयंवह्निर्विश्वतोविश्वतोमुखः॥३७॥ कोअद्येतितुसूक्तेनयोनित्यंशक्तिमर्चति ॥ जपेद्वाथनमस्कारैःश-
क्तितोलभतेवरान् ॥ ३८ ॥ कयेतिवामदेव्येनकुर्यात्स्वस्त्ययनंनिशि ॥ जपेद्वासंधिवेलासुब्रह्मैतत्कुशिकोदितं ॥ ३९ ॥ हंसःशुचिषदित्यृ-
चाशुचिरीक्षेद्दिवाकरं ॥ अंतकालेजपन्नेतिब्रह्मणःसद्मशाश्वतं ॥ २४० ॥ कृषिंप्रपद्यमानस्तुस्थालीपाकंयथाविधि ॥ जुहुयात्क्षेत्रमध्येतुशु-
नंवाहास्तुपंचभिः ॥ ४१ ॥ यथालिंगंतुविहरेल्लांगलंचकृषीवलः ॥ इंद्रायचमरुद्भ्यश्चपर्जन्यायभगायच ॥ ४२ ॥ पूष्णेधान्यायसीतायै
शुनासीरमथोत्तरं ॥ हुत्वातुपृथगेतानियजेदेताश्चदेवताः ॥ ४३ ॥ गंधमाल्योपहारैश्चफललाजासुरासवैः ॥ प्रलापनेप्रणयनेखलसीतोप-
हारयोः ॥ ४४ ॥ एताएवजपेन्नित्यंदेवताविधिनाशुचिः ॥ अमोघंकर्मभवतिकृषिर्वर्धतिसर्वदा ॥ ४५ ॥ क्षेत्रस्यपतिनेत्येतत्क्षेत्रपत्यंतृचं
जपेत् ॥ ईक्षेत्सूर्यंद्विजोनित्यंविंदतेक्षेत्रमुत्तमं ॥ ४६ ॥ आखूत्करेषुचरुणायजेदेतानमूषकान् ॥ चित्रइद्राजेत्यनयास्तुत्वाचाखुपतिंसदा
॥ ४७ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेदत्रकीनाशांश्चैवभोजयेत् ॥ अप्रमत्तःशांतिपरःस्वयमेवकृषिंव्रजेत् ॥ ४८ ॥ भूमिभंगेगवांहिंसातृणकीटादि-
नाशनं ॥ एतेषुयत्कृतंपापंखलदानेनशुध्यति ॥ ४९ ॥ धान्यानांविंशकंभागंश्रोत्रियेभ्योनिवेदयेत् ॥ विंशकस्यहिदानेनकृषिदोषात्प्रमु-

च्यते ॥ २५० ॥ समुद्राद्बितिसूक्तेनयःसदाजुहुयाद्धृतं ॥ पूर्वोक्तेनैवकल्पेनसंयतात्माजितेंद्रियः ॥ ५१ ॥ विज्योतिषेतिज्वलयेद्यत्रे-
च्छेज्जातवेदसि ॥ तमग्निःसर्वतःपातिभद्रेणद्रविणेनच ॥ ५२ ॥ विश्वानिनइतिद्वाभ्यामृग्भ्यांयोवह्निमर्चति ॥ सतरत्यापदःसर्वायशः
प्राप्नोतिचाक्षयं ॥ ५३ ॥ हुत्वावह्निमुपस्थायप्राणार्थेहव्यवाहनं ॥ अग्नेत्वमितिसूक्तेनधनमायुश्चवांछता ॥ ५४ ॥ यइच्छेद्विविधंवित्तंस-
त्वंचानुपमंमहत् ॥ उरोष्टइतिसूक्तेनह्युपतिष्ठेच्छतक्रतुं ॥ ५५ ॥ प्रजाकामोयजेन्नित्यंचरुणादेवपत्नयः ॥ उपहृत्योपहारंचशेषंभुंजीतवा-
ग्यतः ॥ ५६ ॥ उच्छिष्टंचप्रदातव्यंभार्यायैपुत्रमिच्छता ॥ धेन्वाःसरूपवत्सायाःपयसासाधयेच्चरुं ॥ ५७ ॥ अनुरूपांप्रजामस्यांलभतेना-
त्रसंशयः ॥ स्वस्त्यात्रेयंजपेन्नित्यंप्रातःप्रातःशुचिर्द्विजः ॥ ५८ ॥ एतत्स्वस्त्ययनंपुण्यंसर्वकल्मषनाशनं ॥ सुहृदंज्ञातिजंचैवगच्छंतमनुमं-
त्रयेत् ॥५९॥ स्वस्तिपंथामितिप्रोच्यस्वस्तिमान्व्रजतेऽध्वनि॥ विजिहीष्ववनस्पतेतदिदंच्यावनंस्मृतं ॥२६०॥ यश्च्यावयितुकामःस्याच्च्यावये-
त्तदिदंजपन् ॥ द्विषंतंवापदाक्रम्यभूमौपांसुमयींकृतिं ॥६१॥ निष्पिषन्निवसंग्रामाच्च्यवतेनात्रसंशयः ॥ स्त्रियंगर्भप्रमूढांवापाययेदनुमंत्रितं
॥६२॥ उदकंच्यावयेन्नैवगर्भोऽधश्च्यवतेसुखं ॥ अच्छावदेतिसूक्तंतुवृष्टिकामःप्रयोजयेत् ॥६३॥ निराहारःक्लिन्नवासाह्यचिरेणप्रवर्षति ॥
हुत्वायुतंवैतसीनांक्षीराक्तानांहुताशने ॥ ६४ ॥ महद्वर्षमवाप्नोतिसूक्तेनाच्छावदेनहि ॥ यइच्छेद्वरदांदेवींश्रियंनित्यंकुलेस्थितां ॥ ६५ ॥
सशुचिःप्रयतोभूत्वाजुहुयादाज्यमन्वहं ॥ श्रियःपंचदशर्चंचश्रीकामःसततंजपेत् ॥६६॥ आवाहयेच्छ्रियंपद्मेपंचभिःक(न)न्यकेपिवा (?) ॥
उपहारानुपहरेच्छुक्लान्भक्ष्यान्पयोदधि ॥ ६७ ॥ स्थालीवाचशालीनांपयसासंप्रकल्पयेत् ॥ चांद्रायणकृतात्मातुप्रपद्येत्प्रयतःश्रियं ॥६८॥
सर्वौषधीभिःफांटाभिःस्नात्वाद्भिःपावनैरपि ॥ उपैतुमांदेवसखइतिराज्ञोऽभिषेचनी ॥६९॥ मनसःकाममित्येषापशुकामाभिषेचनी ॥ कर्दमेने-

तियःस्नायात्प्रजाकामःशुचिव्रतः ॥२७०॥ अश्वपूर्वामितिस्नायाद्राज्यकामःशुचिव्रतः ॥ लोहितेचर्मणिस्नायाद्ब्राह्मणस्तुयथाविधि ॥ ७१ ॥
राजकर्मणिवैयाघ्रेक्षत्रियस्त्वथरौरवे ॥ बस्तचर्मणिवैश्यस्तुहोमःकार्यस्त्वनंतरं ॥ ७२ ॥ चंद्रामितितुपद्मानिजुहुयात्सर्पिषाद्विजः ॥ आदि-
त्यवर्णइत्यनयाबिल्वहोमंविधीयते ॥ ७३ ॥ बिल्वेध्मएववाग्निःस्यात्स्थालीश्चजुहुयाद्विजः ॥ दशसाहस्त्रिकोहोमःश्रीकामःप्रथमोविधिः
॥ ७४ ॥ हुत्वातुप्रयुतंसम्यगनंतांविंदतेश्रियं ॥ अयुतंशतकृत्वस्तुहुत्वाशुक्लानिसर्पिषा ॥ ७५ ॥ अनंतामव्यवच्छिन्नांशाश्वतींविंदते
श्रियं ॥ अशक्तौजपएवोक्तोदशसाहस्त्रिकावरः ॥ ७६ ॥ जप्त्वातुप्रयुतंसम्यगनंतांविंदतेश्रियं ॥ अयुतंशतकृत्वस्तुजप्त्वाश्रियमुपाश्नुते
॥७७॥अप्स्वेवजुहुयान्नित्यंपद्मान्ययुतशोनिशि ॥ दृष्ट्वाश्रियंतूपरमेत्किलासत्वाद्बिभेतवै ॥ ७८ ॥ बिल्वाशीबिल्वनिलयोजुह्वन्बिल्वानिस-
र्पिषा ॥ एकविंशतिरात्रेणपरांसिद्धिंनियच्छति ॥ ७९ ॥ येनयेनचकामेनजुहोतिप्रयतःश्रियै ॥ पद्मान्यथापिबिल्वानिससकामःसमृध्यति
॥ २८० ॥ नजातुकृपणोऽर्थायश्रियमावाहयेत्क्वचित् ॥ नयत्किंचनकामेनहोमःकार्यःकथंचन ॥ ८१ ॥ महद्वाप्रार्थ्यमानेनराज्यकामेनवा
पुनः ॥ वाचःपरंप्रार्थयितायत्नाद्युक्तःश्रियंयजेत् ॥ ८२ ॥ अग्नेत्वष्टर्चसूक्तेनजुहुयादाज्यमन्वहं ॥ ओजस्विनीमवाप्नोतिप्रजांधर्मवतींशुभां
॥८३॥ अच्छानइत्यृचादीप्तमुपतिष्ठेद्विभावसुं ॥ प्रजांप्राप्यजयेच्छत्रूंस्तरतेदुरितानिच ॥ ८४ ॥ आगावइतिसूक्तेनगोत्रगालोकमातरः ॥
उपतिष्ठेद्व्रजंतीश्चयइच्छेत्ताःसदाक्षयाः ॥८५॥ त्वामिद्धीतिप्रगाथेनह्युपतिष्ठेच्छतक्रतुं ॥ मध्याह्नेसंध्ययोश्चैवजपन्धनमवाप्नुयात् ॥ ८६ ॥
उपेतितिसृभीराज्ञोदुंदुभीन्संस्पृशेद्रणे ॥ ओजोबलमवाप्नोतिशत्रूंश्चैवनियच्छति ॥ ८७ ॥ पाणिनातृणमादाययज्ञायज्ञेतियोऽभ्यसेत् ॥
सोऽधीतस्यास्यसूक्तस्यफलंप्राप्नोतिनातृणः ॥ ८८ ॥ सूक्तांतेचतृणंत्वग्नाविरिणेचोदकेपिवा ॥ निक्षिपेत्तत्प्रयत्नेनत्यक्तेऽन्यत्रभयावहं ॥८९॥

तृणपाणिंजपन्सूक्तंरक्षोघ्नंदस्युभिर्वृतः ॥ नभयंविंदतेकिंचिद्रक्षोभ्योऽरिभ्यएवच ॥ २९० ॥ गृहात्प्रपद्यमानस्तुपंथानंधनकाम्यया ॥ जपे-
त्सोध्वनियत्नेननापिपंथामितिव्रजन् ॥ ९१ ॥ येकेचज्मेत्यृचंत्वेतांध्यायन्निशिदिवौकसः ॥ अग्नौहुत्वातयाचाज्यंदीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥९२॥
वयमुत्वेतिसूक्तंतुपौष्णंद्रविणवर्धनं ॥ नित्यंजपेच्छुचिर्भूत्वाधनंविंदत्यभीप्सितं ॥९३॥ यस्यनष्टंभवेत्किंचिद्द्रव्यंगोद्विपदंधनं ॥ नश्येद्वाध्व-
नियोमोहात्संपूषन्सजपेन्निशि ॥९४॥ इयमित्येतदाद्यंतंसूक्तंसारस्वतंद्विजः ॥ नित्यंजपेच्छुचिर्भूत्वावाग्मीभवतिबुद्धिमान् ॥९५॥ संवामिति
तुयत्सूक्तमष्टर्चंत्रैष्टुभंमतं ॥ तज्जपन्प्रयतोनित्यमिष्टान्कामान्समश्नुते ॥९६॥ योअद्रिभित्तुयत्सूक्तंतत्सपत्ननिबर्हणं ॥ बृहस्पतिंनमस्कृत्वास-
पत्नांस्तृणुतेबहून् ॥९७॥ एनस्वीवाभिशस्तोवाकृत्वाकर्मविगर्हितं ॥ सोमारौद्रंजपेत्सूक्तंकृत्स्नमेनोव्यपोहति ॥ ९८ ॥ जीमूतसूक्तस्यविधिंयथा-
लिंगमवेक्ष्यवै ॥ ऋग्भिःकर्माणिकुर्वीतस्वस्यांगानांयथाविधि ॥९९॥ संग्रामंतुप्रयातस्यराज्ञश्चैतत्प्रयोजयेत् ॥ सर्वाण्यंगानिरथ्याश्चसदश्वांश्चा
नुमंत्रयेत् ॥३००॥ यमेवदेशंगच्छेतशत्रून्वाप्यनुमंत्रितः ॥ नाजित्वाविनिवर्तेतपरंहिब्रह्मणोबलं ॥१॥ पुत्रानायुरथारोग्यंयइच्छेदव्ययंसुखं ॥
सोग्निंनरइतिसूक्तेनजुहुयादाज्यमन्वहं ॥२॥ प्राश्नयेथत्रिभिःसूक्तैःसंध्ययोर्जपमारभेत् ॥ नरक्षोभ्योभयंवैतिधनंप्राप्नोतिचाक्षयं ॥३॥ अभि-
त्वायःप्रगाथेननित्यमर्चतिवज्रिणं ॥ सश्रियंविपुलांभुंक्तेप्राप्नोतिचधनायुषी ॥४॥ शंवतीशंनइंद्राग्नीइत्येतेसततंजपेत् ॥ नरक्षोभ्योनभूतेभ्यो
व्याधिभ्योनभयंभवेत् ॥५॥ निर्वेष्टुकामोरोगार्तोभगसूक्तंसदाभ्यसेत् ॥ निवेशंविंदतेक्षिप्रंरोगेभ्यश्चप्रमुच्यते ॥ ६ ॥ इमाइतिजपेन्नित्यंरौद्रं
सूक्तंद्विजःशुचिः ॥ तज्जपन्प्रजयावित्तैःस्वयंचैवतरिष्यति ॥ ७ ॥ उत्तितीर्षुरथोयस्तुशंकेत्स्रोत्याःसमागमे ॥ समुद्रज्येष्ठाइत्येतज्जपेत्सूक्तं
भयापहं ॥ ८ ॥ आदित्यदैवतेसूक्तेरिपुघ्नेरोगनाशने ॥ पठेत्प्रातःशुचिर्भूत्वारिपुरोगैःप्रमुच्यते ॥ ९ ॥ वास्तोष्पतेप्रतीत्येतत्सूक्तंवास्तो-

ष्पतिंजपन् ॥ स्नातःकृत्वावैश्वदेवंपरंब्रह्मेदमुच्यते ॥ ३१० ॥ अमीवहेतिसूक्तेनभूतानिस्वापयेन्निशि ॥ नहिप्रस्वापनंकिंचिदीदृशंविद्यते
क्वचित् ॥ ११ ॥ संबाधेविषमेदुर्गेबद्धोवानिर्गतःक्वचित् ॥ पलायन्वागृहीतोवातस्करैःसंजपेदिदं ॥ १२ ॥ अमीवहाविश्ववतीमुद्धृत्या-
न्याःप्रयोजयेत् ॥ सूक्तमेतज्जपेत्सर्वमितिमन्वेतिशौनकः ॥ १३ ॥ त्रिरात्रंनियतोऽनश्नन्छ्रपयेत्पायसंचरुं ॥ तेनाहुतिशतंपूर्णंजुहुयात्सर्पि-
षाद्विजः ॥ १४ ॥ समुद्दिश्यमहादेवंत्र्यंबकंत्र्यंबकेत्यृचा ॥ एतत्पर्वशतंकृत्वाजीवेदब्दशतंसुखी ॥ १५ ॥ तच्चक्षुरित्यृचास्नातउपतिष्ठे-
द्दिवाकरं ॥ उद्यंतंमध्यगंचैवदीर्घमायुर्जिजीविषुः ॥ १६ ॥ रात्र्याअपरकालेयउत्थायप्रयतःशुचिः ॥ व्युषाइत्युपतिष्ठेतषड्भिःसूक्तैःकृतां-
जलिः ॥ १७ ॥ प्राप्नुयात्सहिरण्यादिनानारूपंधनंबहु ॥ अश्वांश्चपुरुषान्धान्यंस्त्रियोवासांस्यजाविकान् ॥ १८ ॥ ध्रुवासुत्वासुक्षितिषुजप-
न्बद्धःप्रमुच्यते ॥ तिष्ठन्रात्रौजपेदेनांविपाशःसन्प्रमुच्यते ॥ १९ ॥ अहोरात्रंस्थितश्चैवमनश्नन्स्याद्विचेष्टितः ॥ अयःपाशाःस्फुटंत्यस्यदा-
रुपाशास्तथैवच ॥ ३२० ॥ स्योनेतिपृथिवींदेवींप्रपद्येन्नियतःसदा ॥ जपेदेनांचतत्रापिभूमिपाशात्प्रमुच्यते ॥ २१ ॥ अगम्यागमनेचैत-
त्प्रायश्चित्तंविधीयते ॥ अन्यत्रगुरुतल्पाच्चतस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ २२ ॥ द्वादशाहमभुंजानःस्वगोत्रागमनेजपेत् ॥ अर्धमासमभुंजानःस-
खिदारेषुसंविशन् ॥ २३ ॥ इदमापःप्रवहतयत्किंचेदमृचंपुनः ॥ इतिचैताजपेदापःप्रविश्यैतेषुकर्मसु ॥ २४ ॥ इंद्राविष्णूनमस्कृत्यजुहु-
यादाज्यमन्वहं ॥ सूक्ताभ्यांपरएताभ्यांयइच्छेद्भूमिमात्मनः ॥ २५ ॥ आस्यदघ्नंविगाह्यांभःप्राङ्मुखःप्रयतःशुचिः ॥ सूक्ताभ्यांतिस्रएता-
भ्यामुपतिष्ठेद्दिवाकरं ॥ ३६ ॥ अनश्नतातुजप्तव्यंवृष्टिकामेनयत्नतः ॥ पंचरात्रेव्यतीतेतुमहद्वर्षमवाप्नुयात् ॥ २७ ॥ योऽरिभिःसंप्रपद्येत
अभिशस्येतवामृषा ॥ उपोष्यैकंत्रिरात्रंसजुहुयादाज्यमन्वहं ॥ २८ ॥ इंद्रासोमेतिसूक्तंतुजपेच्चैतच्छतावरं ॥ किंचिद्दद्याद्द्विजेभ्योंतेस्तृणु-

तेसर्वशात्रवान् ॥ २९ ॥ यस्यलुप्येद्व्रतंमोहाद्व्रात्यैर्वासंस्पृशेद्द्विजः ॥ उपोष्याज्यंचजुहुयात्त्वमग्नेव्रतपाइति ॥ ३३० ॥ प्रसम्राजमितित्वे-
तज्जपन्नीक्षेद्दिवाकरं ॥ उद्यंतमुपतिष्ठेतस्नात्वास्नात्वादिनेदिने ॥ ३१ ॥ अभियुक्तोभवेद्यस्तुविवदेद्वापिकेनचित् ॥ निर्जित्यसगणान्शत्रू-
न्क्षिप्रंवादंपराजयेत् ॥ ३२ ॥ शमग्निरग्निभिश्चेतिप्रपद्येद्वायुभास्करौ ॥ अग्निंप्रथमतःस्तुत्वामहाकृच्छ्रात्प्रमुच्यते ॥ ३३ ॥ नहीतियश्च-
तुष्केणस्नात्वावैप्रातरुत्थितः ॥ द्वौभूमावुपतिष्ठेतसत्रायतिभयात्स्वयं ॥ ३४॥ तृचंजप्त्वायदित्येतत्स्नात्वाभ्यर्च्यपुरंदरं ॥ प्राप्नुयान्मानसान्का-
मान्संपूज्यवसुरोचिषः ॥ ३५ ॥ आद्यानित्रीणिसूक्तानिपंचचाग्नेबृहन्निति ॥ षट्तथान्यानिसूक्तानिअग्निंनरइतीतिच ॥ ३६ ॥ प्रकृता-
नीतिचाध्यायंभोजनात्प्राक्पठेदिदं ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिमुच्यतेसर्वकिल्बिषैः ॥ ३७ ॥ प्राग्भोजनमिदंब्रह्मन्मानवात्तुमहर्षिणां ॥ पूर्वा-
ह्णेजपतोनित्यमर्थसिद्धिःसदाभवेत् ॥ ३८ ॥ अग्निनेत्याश्विनंसूक्तंचतुर्विंशकमुत्तमं ॥ जपेत्प्रातःशुचिर्भूत्वानासत्यावर्च्यसुव्रतः ॥३९॥
सप्राप्नुयात्परामृद्धिंद्रविणंचोर्जमेवच ॥ समिधेतिजुहोत्यग्नौसूक्तेनप्रत्यृचंघृतं ॥ १४० ॥ समृद्धिमतुलांप्राप्यसमानांजीवतेशतं ॥ द्विच-
त्वारिंशकेनेदंशुक्रेनाद्येतिवज्रिणं ॥ ४१ ॥ सख्यंलब्ध्वामहेंद्रेणसपत्नांस्तृणुतेबहून् ॥ प्राश्नीयाज्जपतोत्रास्तिप्रश्नंकृत्वाविधानतः ॥ ४२ ॥
तस्मात्पूर्वाह्णिकोध्यायःस्मृतोयंरिप्रनाशनः ॥ वाशंमहीतिजप्त्वाचप्राप्नोत्यारोग्यमेवच ॥ ४३ ॥ दुःस्वप्नघ्नीःपराजप्त्वाप्रातःपापैःप्रमुच्यते ॥
शंनोभवेतिद्वाभ्यांतुभुक्त्वान्नंप्रयतःशुचिः ॥ ४४ ॥ हृदयेपाणिनास्पृष्ट्वाज्योग्जीवेदगदःसुखी ॥ यतोभयंविजानीयात्तस्यांदिशियतव्रतः
॥ ४५ ॥ शुचौदेशेग्निमाधायजुहुयादिंद्रमर्च्यच ॥ यतइत्याज्यमुत्पूतंषड्भिर्गंधान्निवेद्यच ॥ ४६ ॥ पायसंदधिमंथंवायूषान्वाभ्युपहार-
येत् ॥ अहोरात्रमुपोष्यैकंतिलान्वाघृतमेववा ॥ ४७ ॥ उत्वामंदंत्वितिस्नातोहुत्वाशत्रून्प्रमापयेत् ॥ बद्धोवाप्यवरुद्धोवावाग्यतःप्रयतोजपेत्

॥ ४८ ॥ त्यान्न्वित्यादित्यदैवत्यंसद्योमुच्येतबंधनात् ॥ यद्द्यावस्तुजपेन्नित्यंप्रगाथंनियतःशुचिः ॥ ४९ ॥ सकीर्तिमतुलांप्राप्यसर्वान्कामा-
न्समश्नुते ॥ त्वंनोअग्नइतिसूक्तेनहुत्वाचर्याग्निंघृतेनतु ॥ ३५० ॥ पालितोविश्वतोदीप्तात्प्राप्नुयाद्गहितोरयिं ॥ आतुसूक्तेनसततंधनंयाचे-
त्पुरंदरं ॥ ५१ ॥ प्रसमित्पाणयेतस्मैधनंयच्छतिवृत्रहा ॥ कन्यावारितिसूक्तंतुसततंनियतोजपेत् ॥ ५२ ॥ त्वग्दोषिणींतथालोम्नींक्षिप्रंत-
स्मात्प्रमोचयेत् ॥ यदद्यकच्चेत्युदितेरवौस्तुत्वापुरंदरं ॥ ५३ ॥ गृणन्नपोहतेरिप्रंवश्यंवाकुरुतेजगत् ॥ यद्वागितिद्वृचेनैत्यगौरींयोऽर्चतिसुव्र-
तः ॥ ५४ ॥ तस्यनासंस्कृतावाणीमुखादुच्चार्यतेक्वचित् ॥ बण्महानितिदृष्ट्वार्कमुपतिष्ठेदृचंपठन् ॥ ५५ ॥ ब्रुवन्नप्यनृतांवाणींनलिंपेदनृते-
नसः ॥ पूर्णेचंद्रमसिज्योत्स्नामियंयेत्यनुसेवयेत् ॥ ५६ ॥ चंद्रदृष्टिस्त्वनिमिषोवर्चस्वीदृष्टिमान्भवेत् ॥ प्रजाहेतिजपन्स्नात्वानयोनिंप्रति-
जायते ॥ ५७ ॥ मातेतिगामुपस्पृश्यजपन्गास्तुसमश्नुते ॥ वचोविदमितित्वेतांजपन्वाचंसमश्नुते ॥ ५८ ॥ पावमानंपरंह्येतन्नवमंमंडलं
पठेत् ॥ स्नात्वाशुचिःशुचौदेशेसपवित्रःसकांचनः ॥ ५९ ॥ इत्यृग्विधानेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ स्वादिष्ठयेतिगायत्रीःपावमानी-
र्जपेद्द्विजः ॥ पवित्राणांपवित्रंतुपावमानीर्ऋचोजपेत् ॥ ३६० ॥ प्रयतोऽप्सुनिमज्ज्याशुसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ एतासांकीर्तनंपुण्यंस्मरणंधार-
णंतथा ॥ ६१ ॥ याथातथ्येनचज्ञात्वाब्रह्मलोकंसमश्नुते ॥ एतेषांतुयथोक्तानांगुणवद्यद्यदुत्तरं ॥ ६२ ॥ कीर्तनात्तुभवेत्पूतःस्मरणात्स्मर-
तेपरं ॥ धारणाद्ब्रह्माणमेतिपूतात्माविजितेंद्रियः ॥ ६३ ॥ याथातथ्येनचज्ञात्वाब्रह्मणोविंदतेपदं ॥ श्रावयेद्देवताकृत्येब्राह्मणान्भुंजतोऽग्रतः
॥ ६४ ॥ प्रीणातिदेवतांशश्वत्समर्धयतिकर्मवा ॥ पित्र्येपितॄन्प्रीणयंतिश्राविताःप्रयतात्मना ॥ ६५ ॥ कृत्वादोषान्सुमहतोप्यपेयादीन्प्रपी-
यच ॥ जप्त्वातरत्समंदीयंप्रविश्यापस्त्र्यहाच्छुचिः ॥ ६६ ॥ अक्षय्यंचभवेदन्नंपितृभ्यःपरमंमधु ॥ यःपावमानीरध्येतिपूतात्माविजितेंद्रियः

॥ ६७ ॥ तस्यकामदुघाभूत्वोपतिष्ठंतिचधेनवः ॥ आयुर्बलंयशोवित्तंप्रजांकीर्तिमनामयं ॥६८॥ स्वाध्यायंपुण्यमतुलंपूतःप्राप्नोतिचाक्षयं ॥ अशक्तस्तुजपेद्युक्तस्त्रिंशद्वैखानसीर्ऋचः ॥ ६९ ॥ सप्तर्षिभिश्चयाःप्रोक्ताःपवित्रस्यचयाःपराः ॥ ऋचांद्विषष्टिःप्रोक्तेयंपवस्वेत्यृषिसत्तमैः ॥ ३७० ॥ सर्वकल्मषनाशायपावनायशिवायच ॥ स्वादिष्ठयेतिसूक्तानांसप्तषष्टिरिहोदिताः ॥ ७१ ॥ दशोत्तराण्यृचांश्चैवपावमानीःशतानिषट् ॥ एतज्जुह्वन्जपेन्मंत्रंघोरंमृत्युभयंहरेत् ॥ ७२ ॥ व्याधिभ्यःपरिमोक्षंचलभतेनात्रसंशयः ॥ प्रतिगृह्याप्रतिग्राह्यंभुक्त्वाचान्नंविगर्हितं ॥ ७३ ॥ जपंस्तरत्समंदीयंप्रविश्यापरुयहाच्छुचिः ॥ पावमानंपरंह्येतद्ब्रह्सामपनोदनं ॥ ७४ ॥ प्राणानायम्यचध्यायेदंतेदेवान्पितॄनृषीन् ॥ उपोष्याज्यंचजुहुयादग्निंसोमंचपूजयेत् ॥ ७५ ॥ सरस्वतींचार्चयेतपयोंबुमधुसर्पिषा ॥ अध्यात्मकंपवित्रंतेसूक्तंजप्त्वापुनःशुचिः ॥ ७६ ॥ गतिमिष्टामवाप्नोतिविंदतेचेहसिद्धयः ॥ नानानमितिसूक्तान्यत्तत्कालेचजपेत्सकृत् ॥ ७७ ॥ जप्त्वाचैवपरंस्थानममृतत्वंचगच्छति ॥ आपोहिष्ठेतिनियतःप्रयुंजीतसदाद्विजः ॥ ७८ ॥ स्नानार्थंशुद्धिकामस्तुजपेतत्रिःसमाहितः ॥ अप्सुचैवनिमज्जित्वात्रिःपठेत्तुसमाहितः ॥ ७९ ॥ ब्रह्महातुकपालेनखट्वांगीचीरसंवृतः ॥ चरेद्द्वादशवर्षाणिस्वकर्मपरिकीर्तयन् ॥ ३८० ॥ अजपन्मनसैवैतदापोहिष्ठेति संस्मरेत् ॥ ऊर्ध्वंतुपंचमाद्वर्षाज्जपेदेवसहस्रशः ॥ ८१ ॥ अपरस्तुत्रिसाहस्रोजपःस्यात्प्रत्यहंसदा ॥ पूर्णेतुद्वादशेवर्षेब्राह्मणोविप्रमुच्यते ॥ ८२ ॥ समेत्यब्राह्मणाब्रूयुरथतंचरितव्रतं ॥ आचरितंभवेत्किंचिन्मिथ्यावादीपतेत्पुनः ॥ ८३ ॥ दशावरान्दशपरान्हन्यात्स्वमनृतंवदन् ॥ ॐभोइतिवदेद्विप्रैरनुज्ञातःशुचिर्जपेत् ॥ ८४ ॥ स्थालीपाकंचकुर्वीतसोम्नयेव्रतचारिणे ॥ एवंसमुच्यतेपापात्सावित्रींप्रतिपद्यच ॥ ८५ ॥ ब्रह्महातुपुराशक्रस्त्वाष्ट्रंहत्वात्वृषिंप्रभुं ॥ सिंधुद्वीपस्तमेताभिरभिषिच्यव्यमोचयत् ॥ ८६ ॥ ब्रह्मस्वंचगुरुद्रव्यंस्तेयंकृत्वाजपन्निमाः ॥

अनेनैवविधानेनषड्भिर्वर्षैःप्रमुच्यते ॥ ८७ ॥ ब्रह्महाचसुरापश्चनियमेनजपन्निमाः ॥ अनेनैवोपचारेणब्रह्मघ्नइवमुच्यते ॥ ८८ ॥
ब्राह्मणस्यरुषोघ्नम्यजयेदेतान्निपात्यच ॥ त्र्यहंनिपात्योपवसेदेकाहमवगूर्यच ॥ ८९ ॥ शोणितंतुप्रहारेणोत्पाद्यसकथंचन ॥ त्रिरात्रमेवोप-
वसेज्जपेतापिप्रसाद्यतं ॥ ३९० ॥ प्रातरुत्थायसततंकुर्यान्मार्जनमात्मनः ॥ रात्रौकृतस्यपापस्याविज्ञातस्यापिनिष्कृतिः ॥ ९१ ॥ सायं-
चनित्यमेताभिःकुर्यान्मार्जनमात्मनः ॥ दिवाकृतस्यपापस्याविज्ञातस्यापिनिष्कृतिः ॥ ९२ ॥ उपतिष्ठेतराजानंयमसूक्तेनवैद्विजः ॥ स्थाली-
पाकंतुकुर्वीतपक्षयोर्यमदैवतं ॥ ९३ ॥ अष्टम्यांचचतुर्दश्यांयजेतहविषायमं ॥ परेयिवांसमित्येतत्सूक्तमत्रप्रयोजयेत् ॥ ९४ ॥ पुरायुषःप्र-
मीयेतनजातुसकथंचन ॥ प्रीयेत्तस्ययमोराजामृतिंचांतेप्रयच्छति ॥ ९५ ॥ धर्मराजायस्वाहेतिमंत्रांतेजुहुयाद्धविः ॥ वैशाखपौर्णमास्यांतु
कर्मनित्यंप्रयोजयेत् ॥ ९६ ॥ अयनेपर्वसुस्नात्वायःप्रदद्यात्तिलोदकं ॥ यमायसगणायैवतद्व्ययंनसविंदति ॥ ९७ ॥ नित्यमेवप्रपद्येतपरं-
मृत्योजपन्द्विजः ॥ नक्तभोजीमिताहारःपरिसंवत्सरंसदा ॥ ९८ ॥ नैनंपुरायुषान्मृत्युर्नयतेसस्रुतप्रजं ॥ फलाहारोजपन्मृत्युंत्रिभिर्वरमिता-
शनः ॥ ९९ ॥ षष्ठेकालेतुभुंजीतफलमूलमथापिवा ॥ स्थानासनाभ्यांविहरेदुदकेशिशिरेवसन् ॥ ४०० ॥ ग्रीष्मेपंचतपास्तुस्याद्वर्षास्व-
भ्रावकाशकः ॥ एवंयुक्तोजयेन्मृत्युंरोगेभ्यश्चप्रमुच्यते ॥ १ ॥ भ्रातुर्भार्यामपुत्रस्यसंतानार्थंमृतेपतौ ॥ देवरोन्वारुरुक्षंतीमुदीर्ष्वेतिनिव-
र्तयेत् ॥ २ ॥ ऋतुकालेतुसंप्राप्तेघृताभ्यक्तोऽथवाग्यतः ॥ एकमुत्पादयेत्पुत्रंनद्वितीयंकथंचन ॥३॥ दशारक्षंतुशांत्यर्थंभद्रंनइतिसंस्मरेत् ॥
नित्यंजपेच्छुचिर्भूत्वामानसंविंदतेसुखं ॥ ४ ॥ फलाहारोभवेन्मासंमासंचापःपिबेत्ततः ॥ वायुभक्षोभवेन्मासंजपन्नेतत्सहस्रशः ॥ ५ ॥
मनसैवास्यसिध्यंतिसर्वेकामाःसमीहिताः ॥ दिव्यान्पश्यतिगंधर्वान्सिद्धान्पश्यतिचारणान् ॥ ६ ॥ अंतर्धानंव्रजत्यस्माल्लोकादाकाशगोभवे-

त् ॥ दूरात्पश्यतिदूराच्चशृणोतिपरमेष्ठिवत् ॥ ७ ॥ प्रदेवत्रेतिनियतोजपेतमरुधन्वसु ॥ प्राणांतिकेभयेप्राप्तेक्षिप्रमंभःसविंदति ॥ ८ ॥
बैभीतकांस्तुत्रीनक्षान्गंधैःसमभिवासयेत् ॥ पुष्पैरवकिरेच्चैवंस्थापयित्वाविहायसि ॥ ९ ॥ संहत्यपादौतांरात्रिंतिष्ठन्नक्षस्तुतिंजपेत् ॥ प्रावे-
पामेत्यृचंत्वेतांमनसैवजपेन्निशि ॥ ४१० ॥ व्युषायामुदितेसूर्येजपन्नादेवनंव्रजेत् ॥ एतामेवजपेन्नित्यंजयत्यन्नैर्नजीर्यते ॥ ११ ॥ यमेव-
जेतुमिच्छेतस्पृष्ट्वामूर्धनितंजपेत् ॥ सूक्तशेषंजयत्यन्यान्जीयतेनसकेनचित् ॥ १२ ॥ अबुध्नमुषासानक्तेत्येतेस्वस्त्ययनेजपेत् ॥ नमोमित्रस्य-
वरुणस्यचक्षसइतिनित्यशः ॥ १३ ॥ अस्यैवचोत्तमर्गेकाययैनोभ्यःप्रमुच्यते ॥ तयाज्यंजुहुयान्नित्यमेनोभ्योविप्रमुच्यते ॥ १४ ॥ दिव-
स्परीतिसूक्तंतुजपेच्छ्रद्धासमन्वितः ॥ सर्वत्रलभतेश्रद्धांश्रद्धाकामःसमाहितः ॥ १५ ॥ माप्रगामेतिचजपेत्संमूढोगहनेपथि ॥ स्वस्तिमा-
न्व्रजतेऽध्वानंविंदतेचपरंसुखं ॥ १६ ॥ क्षीणायुरितिमन्येतयंकंचित्सुहृदंप्रियं ॥ यत्तेयममितिस्नातस्तस्यमूर्धानमालभेत् ॥ १७ ॥ सह-
स्रकृत्वःपंचाहंजपेदायुर्लभेतसः ॥ घृतेनसिंधुद्वीपस्यसूक्तेनैनंचलेपयेत् ॥ १८ ॥ संविशन्शयनेनित्यमेतन्मंत्रंजपेतवै ॥ पुत्रान्भार्यांप्रियं
चान्यमात्मानंचसमालभेत् ॥ १९ ॥ जीवावृत्तिंप्रयुंजीतनित्यमेतांघृतेनतु ॥ स्रोतांस्यभज्यसर्वाणिसुखीभवतिविज्वरः ॥ ४२० ॥ इद-
मित्थेतिमंत्रोयंसहस्रसनिरुच्यते ॥ अर्धमासंहविष्यान्नमर्धमासंपयःपिबेत् ॥ २१ ॥ उपोष्यचापरंपक्षमरण्येस्थंडिलेशुचौ ॥ औदुंबरेध्मं
प्रज्वाल्यजुहुयात्पावकेघृतं ॥ २२ ॥ स्रुक्स्रुचौचमसाश्चैवसर्वमौदुंबरंभवेत् ॥ हुत्वाहुतिसहस्रंतुतेनकामेनयुज्यते ॥ २३ ॥ अमोघमेव
कर्मैतज्जानीयात्सिद्धिमेवतु ॥ व्यर्थमव्यर्थमेवैतत्फलंचास्यप्रयच्छति ॥ २४ ॥ चतुष्पथेचान्नकामआदित्याभिमुखोघृतं ॥ जुहुयाद्धनकाम-
स्तुसहस्रंभोजयेद्द्विजान् ॥ २५ ॥ पशुकामोजपेद्गोष्ठेजुहुयाद्वाप्युपोषितः ॥ विधिनातेननियतःसहस्रंविंदतेपशून् ॥ २६ ॥ लोहलोहित-

हेमानांकारयेत्रिवृतंमणिं ॥ सहस्रसमिधांचैवसंपाताभिहुतोभवेत् ॥ २७ ॥ हुत्वासहस्रसंपातंशिरसाधारयेततं ॥ पाणिनावाशुचिर्नित्यंस-
हस्रानुचरोभवेत् ॥ २८ ॥ परावतःस्वस्त्ययनंस्नातकस्यविधीयते ॥ स्वर्गकामश्चतंनित्यंजपेतनियतव्रतः ॥ २९ ॥ बृहस्पतेप्रथममितिनि-
त्यंज्ञानस्तुतिंजपेत् ॥ ज्ञानवान्भवतिश्रीमाननंतांविंदतेश्रियं ॥ ४३० ॥ अलक्ष्मीनाशनार्थंतुपयोभक्षोभवेन्नरः ॥ वयःसुपर्णाइत्येतांजप-
न्वैविंदतेश्रियं ॥ ३१ ॥ तमसाप्रावृतोयस्तुमन्येतात्मानमात्मनि ॥ अश्रियावापिसंयुक्तोजपन्नेतांप्रमुच्यते ॥ ३२ ॥ अक्षिणीप्रातरुत्थाय-
विमृजीतैतयासदा ॥ चक्षुष्मान्भवतिश्रीमाँल्लक्ष्मीश्चापिप्रवर्धते ॥ ३३ ॥ नतंविदाथेत्येतांचजपन्विप्रःसमाहितः ॥ विहायकल्मषंसर्वंब्रह्मा-
भ्येतिसनातनं ॥ ३४ ॥ अनयापर्वसुस्नात्वायःप्रदद्यात्तिलोदकं ॥ यमायसगणायैवतद्व्ययंसनविंदति ॥ ३५ ॥ यस्तेमन्योइतिसदासपत्न-
घ्नेत्विमेजपेत् ॥ घृतेनाभिहुतंद्वाभ्यांधारयेदायसंमणिं ॥ ३६ ॥ जुहुयादायसंशंकुमाभ्यामेवचतुर्दशीं ॥ खादिरेध्मसमिद्धेग्नौसपत्नान्प्रति-
बाधते ॥ ३७ ॥ यथाहिपरमंब्रह्मगुह्यंपावनमद्भुतं ॥ तथासंवननंह्यंनह्यस्माद्विद्यतेपरं ॥ ३८ ॥ उपोष्यद्वादशाहानिजपन्नेतमृषिंमुनिः ॥
तन्मनाप्रयतःसस्यात्रिरह्नोभ्युदयादपः ॥ ३९ ॥ अंतेतुद्वादशाहस्यशुचौदेशेसमाहितः ॥ पुंसःप्रतिकृतिंकुर्याद्भूमौपांसुमयींकृती ॥४४०॥
तस्याह्रदयदेशंतुसमाक्रम्यजपेदृषिं ॥ अमोघंकर्मजानीयादहोरात्रेगतेसति ॥ ४१ ॥ त्र्याहेणधनिनंवैश्यंचतूरात्रेणक्षत्रियं ॥ राजानंपंचरा-
त्रेणषड्रात्रेणद्विजोत्तमं ॥ ४२ ॥ तपस्विनःसप्तरात्राज्जपेद्भुंजीतचैवतं ॥ अपिवोषितःसुस्नातोजपेदेतत्सदास्थितः ॥ ४३ ॥ यद्यच्छेद्वशमा-
नेतुंहीनंतुपरिवर्जयेत् ॥ सहस्रसंपातहुतंबिल्वानांचूर्णमावपेत् ॥ ४४ ॥ उदपानेवशंनेतुंतंजनंक्षिप्रमानयेत् ॥ मातर्यात्मनिपुत्रेषुपितृभ्रा-
तृसुहृत्सुच ॥ ४५ ॥ ह्यमेतत्प्रयुंजीतशिरसाधारयेततं ॥ सुमित्रंतुपरिष्वज्यमूर्धन्याघ्रायचात्मजं ॥ ४६ ॥ ह्यमेतत्प्रयुंजीतशांत्यर्थाय

सुखायच ॥ असंसिद्धेसंवननेपांसुप्रतिकृतिंपथि ॥ ४७ ॥ प्रज्वाल्यजुहुयादग्निंघृतेनब्राह्मणोयदि ॥ क्षत्रियस्त्वथतैलेनसार्षपेणविशोपिच ॥ ४८ ॥ आयसींवाप्रतिकृतिमग्निमध्येनिधापयेत् ॥ तांचप्रज्वलितांमत्वाजुहुयात्तन्मनाःशुचिः ॥ ४९ ॥ उग्रेणमहसाहन्यात्क्रुद्धश्चजुहुयाद्घृतं ॥ यथायथाप्रज्वलितेहूयतेजातवेदसि ॥ ४५० ॥ दीप्तांप्रतिकृतिंविप्रस्तथासवशमेष्यति ॥ श्मशानदग्धपांसूनांकुर्याद्वेदिंविलक्षणां ॥ ५१ ॥ बैभीतकेध्मज्वलितेलोहप्रतिकृतिंन्यसेत् ॥ अर्धरात्रेस्थितेतैलंसार्षपंलवणान्वितं ॥ ५२ ॥ तत्रशरमयंकुर्यात्प्रस्तरंप्रतिलोमतः ॥ त्रिषुशंकुषुचासीनोजुहुयादुग्रदर्शनः ॥ ५३ ॥ मुक्तकेशोवधंप्रेप्सुरचिरेणप्रसाधयेत् ॥ अथवाभिचरेदेनंजुहुयादात्मशोणितं ॥ ५४ ॥ वशंनयतिराजानंक्षिप्रंजनपदंपुरं ॥ पुष्टिकर्मापिकर्तव्यंहृद्येनैवयतात्मना ॥ ५५ ॥ अनागसिनकुर्वीतब्राह्मणोवधसंयुतं ॥ सरूपवत्सायागोश्चपयसासाधयेच्चरुं ॥ ५६ ॥ सहस्रसंपातहुतंपाययेवत्समग्रजं ॥ सहस्रानुचरोवत्सःसस्याद्रोगैर्विवर्जितः ॥ ५७ ॥ गाश्चैव पाययेत्ताश्चभवंतिव्याधिवर्जिताः ॥ पुत्रांश्चप्रार्थयेन्नित्यंप्रियानन्यांश्चसज्जनान् ॥ ५८ ॥ निरामयाश्चस्निग्धाश्चभवंतिविगतज्वराः ॥ स्त्रियंचेदभिमन्येततस्याःसंवननंमहत् ॥ ५९ ॥ व्रीहीणांनखभिन्नानांतंडुलान्सूक्ष्मचूर्णितान् ॥ सहस्रसंपातहुतान्स्वेदयेत्कुशलोग्निना ॥४६०॥ तेनप्रतिकृतिंकुर्यात्तांध्यात्वामनसास्त्रियं ॥ अक्तांसर्षपतैलेनजुहुयादंगशश्चतां ॥ ६१ ॥ पादौप्रथमतश्छिंद्यात्फडित्यग्नौनिधापयेत् ॥ अथजंघेजानुजीचऊरूबाहूततःशिरः ॥ ६२ ॥ छित्त्वाहृदयदेशंतुहृदयेस्वेनिवेशयेत् ॥ जपन्नेतमृषिंविप्रस्त्रीवशंसाधिगच्छति ॥ ६३ ॥ नैतत्परगृहीतासुनसाध्वीषुकथंचन ॥ नधर्मव्रतशीलासुकुर्वीतद्विजसत्तमः ॥ ६४ ॥ कामंपरिगृहीतासुहीनवर्णासुयश्चरेत् ॥ पतिमस्यागुणीकुर्वन्पूर्वंपश्चात्तुतांस्त्रियं ॥ ६५ ॥ भुक्तांवापायसंसद्यश्छर्दयित्वानिधापयेत् ॥ तच्चूर्णंकृत्यजायायैदेयंसंवननंस्मृतं ॥ ६६ ॥ महावृक्ष-

फलान्येवमयुग्मान्यभिमंत्रयेत् ॥ तेषांयुग्मानिभंजीतस्वयमर्धानिशेषयेत् ॥ ६७ ॥ तानिदद्याद्यमिच्छेत्तुवशीकर्तुंजपन्नृषिं ॥ सुहृद्भूत्वासु-
हृद्यस्यदेयंसंवननंस्मृतं ॥ ६८ ॥ एकैकमभिरूपंतुहृद्यसूक्ताद्यतःपुनः ॥ कर्माणित्वभिरूपाणिकुर्याद्यस्तुयथेच्छति ॥ ६९ ॥ पराकदास-
स्यविधिंहृद्येनोक्तंविदुर्बुधाः ॥ स्त्रीणांसंवननंचैतत्पुंसामपिविधीयते ॥ ४७० ॥ द्वेष्येतुज्ञातिनामेवजपेच्चैवसदायुधि ॥ खादिरंकारयेच्छं-
कुंहृदितंसंनिवेशयेत् ॥ ७१ ॥ कृत्वाप्रतिकृतिंपूर्वंपांसुभिर्वाथवातुषैः ॥ इषुमप्यनुमंत्र्यैवसंग्रामंसंप्रकल्पयेत् ॥ ७२ ॥ रिपुघ्नमेतज्जानी-
यात्प्रयुक्तमपराजितं ॥ पराकदासप्रेष्यार्थंहृद्यंसंवननंस्मृतं ॥ ७३ ॥ चिंतयन्मनसैवैतत्सूक्तंसिद्धिंनियच्छति ॥ सूर्यायैभाववृत्तंतुश्रावये-
त्कन्यकापिता ॥ ७४ ॥ अनुरूपंसुसदृशंभर्तारंतेनविंदति ॥ इमामितिजपेत्कन्यानाभिमालभ्यनित्यशः ॥ ७५ ॥ एवमेवजपेद्भर्तादीर्घा-
युःसभवेत्ततः ॥ स्नापयेदभिरूपैश्चभ्राताकन्यापितापिवा ॥ ७६ ॥ शतंपुत्रवतीयावन्नचभर्त्रावियुज्यते ॥ सम्राज्ञीतिजपेन्मूर्ध्निकन्यामालभ्य
नित्यशः ॥७७॥ श्वश्रूश्वशुरदेवरैर्ननांद्राचापिपूज्यते ॥ इंद्राण्याकृतसंवादंस्नानेसूक्तंप्रयोजयेत् ॥७८॥ नववर्गोत्तमयुतंपतिसौभाग्यपुत्रदं ॥
जलपुष्पोत्करयुतेचित्रकुंभसमावृते ॥ ७९ ॥ कर्तव्योऽत्रतथायोगःसोमगंधर्ववह्निनां ॥ भगायाप्सरसांचैवयक्षाधिपतयेपिच ॥ ४८० ॥
इंद्राण्यैदेवपत्नीनांरतिप्रद्युम्नयोस्तथा ॥ नदीसलिलसंपूर्णेपंचगव्यसमायुते ॥ ८१ ॥ हुत्वाग्निंस्नापयेत्कन्यांस्थितांदेशेतुदक्षिणे ॥ प्रियंगुव
टनागानांकषायोद्धृष्टकेरसं ॥८२॥ संपाताभिहुतंकृत्वासर्वौषधिसमन्वितं ॥ अभिमंत्र्यचसूक्तांतेनवभिश्चस्तुवीतवै ॥ ८३ ॥ एताभिरद्भिःपूर्णे
नअभिषिंचेदुपोषितां ॥ याःपतिघ्न्यःस्त्रियस्तन्व्यःशाम्यंतेनास्थितेनवै ? ॥८४॥ स्नापयेदाहनस्याद्भिर्विद्यायांविप्रवादिनीं ॥ सूक्तादुपोद्धरेदेनं
नसेशइतितुद्वृचं ॥८५॥ उपदिष्टेयमेकेषांपुंसःकर्मणिपौरुषे ॥ रक्षोहणंवाजिनमित्येतद्रक्षोहणंजपेत् ॥८६॥ अग्निंप्रज्वाल्यचैतेनउपतिष्ठेतनि

त्यशः ॥ आज्याहुतीश्चजुहुयात्तेनरक्षांसिबाधते ॥८७॥ एतद्रक्षोहणंशांतिःपरमैषाप्रकीर्तिता ॥ हविष्पांतीयमेतत्तुसूक्तमत्रप्रयोजयेत् ॥८८॥
गर्हितान्नात्तृयोगेचहविष्पांतीयमभ्यसेत् ॥ पवित्रंपरमंह्येतद्ध्यातव्यंचाप्यभीक्ष्णशः ॥ ८९ ॥ आदित्येदृष्टिमास्थायषण्मासान्नियतोभवेत् ॥
देवयानंसपंथानंपश्यत्यादित्यमंडले ॥ ४९० ॥ विद्यावैश्वानरीचास्यस्वकायस्थाप्रकाशते ॥ हविष्पांतीयमभ्यस्यसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥९१॥
इंद्रंस्तवेतिसूक्तंतुजपेच्छत्रुनिवर्हणं ॥ पवित्राणांपवित्रंचगुह्यंपावनमद्भुतं ॥ ९२ ॥ शुक्लपक्षेशुभेवारेसुनक्षत्रेसुगोचरे ॥ द्वादश्यांपुत्रका-
मायचरुंकुर्वीतवैष्णवं ॥९३॥ दंपत्योरुपवासःस्यादेकादश्यांसुरालये ॥ ऋग्भिःषोडशभिःसम्यगर्चयित्वाजनार्दनं ॥९४॥ चरुंपुरुषसूक्तेन
श्रपयेत्पुत्रकाम्यया ॥ प्राप्नुयाद्वैष्णवंपुत्रमचिरात्संततिक्षमं ॥९५॥ द्वादशद्वादशीःसम्यक्पयसानिर्वपेच्चरुं ॥ यःकरोतिहयस्थस्याद्यातिविष्णोः
परंपदं ॥ ९६ ॥ हुत्वाग्निंविधिवत्सम्यगृग्भिःषोडशभिर्बुधः ॥ कृतांजलिपुटोभूत्वास्तवंताभिःप्रयोजयेत् ॥ ९७ ॥ केशवंमार्गशीर्षेतुपौ-
षेनारायणंतथा ॥ माधवंमाघमासेतुगोविंदंफाल्गुनेपुनः ॥ ९८ ॥ चैत्रेचैवतथाविष्णुंवैशाखेमधुसूदनं ॥ ज्येष्ठेत्रिविक्रमंविद्यादाषाढेवाम-
नंविदुः ॥ ९९ ॥ श्रावणेश्रीधरंविद्याद्धृषीकेशंततःपरे ॥ आश्विनेपद्मनाभंतुदामोदरंचकार्तिके ॥ ५०० ॥ द्वादशैतानिनामानिऋष्यशृं-
गोऽब्रवीन्मुनिः ॥ पूजयेन्मासनामभिःसर्वान्कामान्समश्नुते ॥ १ ॥ आयुष्मंतंसुतंसूतेपरामेधासमन्वितं ॥ धनवंतंप्रजावंतंधार्मिकंसात्विकं
तथा ॥ २ ॥ समिधोश्वत्थवृक्षस्यहुत्वाग्निंजुहुयात्पुनः ॥ उपस्थानंहुताशस्यध्यात्वार्च्येमधुसूदनं ॥ ३ ॥ हविर्होमंततःकुर्यात्प्रत्यृचंवाग्य-
तःशुचिः ॥ सूक्तेनजुहुयादाज्यमादावंतेचपूर्ववत् ॥ ४ ॥ हविःशेषंनमस्कृत्वानारीनारायणंपतिं ॥ भक्षयित्वाहविःशेषंलब्धाशीःसंवि-
शेत्क्षणं ॥ ५ ॥ ततस्तुकृत्वेदंकर्मकर्तव्यंद्विजतर्पणं ॥ द्वितीयंस्त्रीनिवर्तेतयावद्गर्भंचविंदति ॥ ६ ॥ अपुत्रामृतपुत्रावायाचकन्याःप्रसूयते ॥

क्षिप्रंसाजनयेत्पुत्रमृष्यशृंगोयथाब्रवीत् ॥ ७ ॥ अर्चनंसंप्रवक्ष्यामिविष्णोरमिततेजसः ॥ यत्कृत्वामुनयःसर्वेब्रह्मनिर्वाणमाप्नुयुः ॥ ८ ॥
अप्स्वग्नौहृदयेसूर्येस्थंडिलेप्रतिमासुच ॥ षट्स्वेतेषुहरेःसम्यगर्चनंमुनिभिःस्मृतं ॥ ९ ॥ अग्नौक्रियावतांदेवोदिविदेवोमनीषिणां ॥
प्रतिमास्वल्पबुद्धीनांयोगिनांहृदयेहरिः ॥५१०॥ आपोह्यायतनंतस्यतस्मात्तासुसदाहरिः ॥ तस्यसर्वगतत्वाच्चस्थंडिलेभावितात्मनां ॥ ११ ॥
दद्यात्पुरुषसूक्तेनयःपुष्पाण्यपएववा ॥ अर्चितंस्याज्जगदिदंतेनसर्वंचराचरं ॥ १२ ॥ आनुष्टुभस्यसूक्तस्यत्रिष्टुबंतस्यदेवता ॥ पुरुषोऽथजग-
द्बीजमृषिर्नारायणःस्मृतः ॥ १३ ॥ नारायणमहाबाहोशृणुष्वैकंमहाप्रभो ॥ वक्ष्येपुरुषसूक्तस्यविधानंत्वर्चनंप्रति ॥ १४ ॥ अग्निकार्यंज-
पविधिंस्तोत्रंचैवतदात्मकं ॥ स्नात्वायथोक्तविधिनाप्राङ्मुखःशुद्धमानसः ॥ १५ ॥ प्रथमांविन्यसेद्वामेद्वितीयांदक्षिणेकरे ॥ तृतीयांवाम-
पादेतुचतुर्थींदक्षिणेन्यसेत् ॥ १६ ॥ पंचमींवामजानुनिषष्ठींवैदक्षिणेन्यसेत् ॥ सप्तमींवामकुक्षौतुअष्टमींदक्षिणेन्यसेत् ॥ १७ ॥ नवमीं-
नाभिदेशेतुदशमींहृदयेन्यसेत् ॥ एकादशींकंठदेशेद्वादशींवामबाहुके ॥ १८ ॥ त्रयोदशींदक्षिणेचआस्येचैवचतुर्दशीं ॥ अक्ष्णोःपंचदशीं
चैवषोडशींमूर्ध्निविन्यसेत् ॥ १९ ॥ एवंन्यासविधिंकृत्वापश्चात्पूजांसमारभेत् ॥ यथादेहेतथादेवेन्यासंकृत्वाविधानतः ॥ ५२० ॥ आ-
द्ययावाहयेद्देवमृचातुपुरुषोत्तमं ॥ द्वितीययासनंदद्यात्पाद्यंचैवतृतीयया ॥ २१ ॥ अर्घ्यंचतुर्थ्यादातव्यंपंचम्याचमनीयकं ॥ षष्ठ्याचास्नानं
प्रकुर्वीतसप्तम्यावस्त्रमेवतु ॥ २२ ॥ यज्ञोपवीतमष्टम्यानवम्याचानुलेपनं ॥ पुष्पंदशम्यादातव्यमेकादश्यातुधूपकं ॥ २३ ॥ द्वादश्या
दीपकंदद्यात्त्रयोदश्यानिवेदनं ॥ चतुर्दश्यानमस्कारंपंचदश्याप्रदक्षिणां ॥ २४ ॥ दक्षिणातुयथाशक्तिषोडश्याचप्रदापयेत् ॥ स्नानेवस्त्रेच-
नैवेद्येदद्यादाचमनीयकं ॥ २५ ॥ ततःप्रदक्षिणांकृत्वाजपंकुर्यात्समाहितः ॥ यथाशक्तिजपित्वातुसूक्तंतस्मैनिवेदयेत् ॥ २६ ॥ देवस्यद-

क्षिणेपार्श्वेकुंडंस्थंडिलमेववा ॥ कारयेत्प्रथमेनैवद्वितीयेनतुप्रोक्षणं ॥ २७ ॥ तृतीययाग्निमादध्याच्चतुर्थ्याचसमिंधनं ॥ पंचम्याज्यस्यश्रप-
णंचरोश्चश्रपणंतथा ॥ २८ ॥ षष्ठेनैवाग्निमध्येतुकल्पयेत्पद्मासनं ॥ चिंतयेद्देवदेवेशंकालानलसमप्रभं ॥ २९ ॥ ततोगंधंचपुष्पंचधू-
पदीपनिवेदनं ॥ अनुज्ञाप्यततःकुर्यात्सप्तम्यादियथाक्रमं ॥ ५३० ॥ समिधस्तावतीःपूर्वंजुहुयादभिघारिताः ॥ ततोघृतेनजुहुयाच्चरुणाच
ततःपुनः ॥३१॥ एवंहुत्वाततश्चैवमनुज्ञाप्ययथाक्रमं ॥ अग्नेर्भगवतस्तस्यसमीपेस्तोत्रमुच्चरेत् ॥३२॥ जितंतेपुंडरीकाक्षनमस्तेविश्वभावन ॥
सुब्रह्मण्यनमस्तेस्तुमहापुरुषपूर्वज ॥ ३३ ॥ नमोहिरण्यगर्भायप्रधानाव्यक्तरूपिणे ॥ ॐनमोवासुदेवायशुद्धज्ञानस्वरूपिणे ॥ ३४ ॥
देवानांदानवानांचसामान्यमसिदैवतं ॥ सर्वदाचरणद्वंद्वंत्रजामिशरणंतव ॥ ३५ ॥ एकस्त्वमसिलोकस्यस्रष्टासंहारकस्तथा ॥ अव्यक्त-
श्चानुमंताचगुणमायासमावृतः ॥ ३६ ॥ संसारसागरंघोरमनंतंक्लेशभाजनं ॥ त्वामेवशरणंप्राप्यनिस्तरंतिमनीषिणः ॥ ३७ ॥ नतेरूपंन-
चाकारोनायुधानिनचास्पदं ॥ तथापिपुरुषाकारोभक्तानांत्वंप्रकाशसे ॥ ३८ ॥ नैवकिंचित्परोक्षंतेनप्रत्यक्षोसिकस्यचित् ॥ नैवकिंचिदसा-
ध्यंतेनचसाध्योसिकस्यचित् ॥ ३९ ॥ कार्याणांकारणंपूर्णंवचसांवाच्यमुत्तमं ॥ योगिनांपरमांसिद्धिंविदंतिपरमंविदः ॥ ५४० ॥ अहं
भीतोस्मिदेवेशसंसारेस्मिन्महाभये ॥ त्राहिमांपुंडरीकाक्षनजानेशरणंपरं ॥ ४१ ॥ कालेष्वपिचसर्वेषुदिक्षुसर्वासुचाच्युत ॥ शरीरेविगते-
वापिवर्ततेमेमहद्भयं ॥ ४२ ॥ त्वत्पादकमलादन्यन्नमेजन्मांतरेष्वपि ॥ निमित्तंकुशलस्यास्तियेनगच्छामिसद्गतिं ॥ ४३ ॥ विज्ञानंयदि-
दंप्राप्तंयदिदंज्ञानमर्जितं ॥ जन्मांतरेपिमेदेवमाभूदस्यपरिक्षयः ॥ ४४ ॥ दुर्गतावपिजातस्यत्वद्गतोमेमनोरथः ॥ यदिनाथंचविंदेयतावता-
स्मिकृतीसदा ॥ ४५ ॥ अकामकलुषंचित्तंममतेपादयोःस्थितं ॥ कामयेविष्णुपादौतुसर्वजन्मसुकेवलं ॥ ४६ ॥ पुरुषस्यहरेःसूक्तंस्वर्ग्यंध-

न्यंयशस्करं ॥ आत्मज्ञानमिदंपुण्यंयोगज्ञानमिदंपरं ॥ ४७ ॥ इत्येवमनयास्तुत्यास्तुत्वादेवंदिनेदिने ॥ किंकरोसीतिचात्मनंदेवायै
वनिवेदयेत् ॥ ४८ ॥ फलाहारोभवेन्मासंपश्यत्यात्मानमात्मनि ॥ ४९ ॥ फलानिभुक्त्वोपवसेन्मासमद्भिश्चवर्तयेत् ॥ अरण्ये
निवसेन्नित्यंजपन्नेतमृषिंसदा ॥ ५५० ॥ त्रिस्त्रिषवणकालेषुस्नायादप्सुसमाहितः ॥ आदित्यमुपतिष्ठेतसूक्तेनानेननित्यशः ॥ ५१ ॥
आज्याहुतीरनेनैवहुत्वैतंचिंतयेदृषिं ॥ ऊर्ध्वंमासात्फलाहारस्त्रिभिर्वर्षैर्जयेद्दिवं ॥ ९२ ॥ तद्भक्तस्तन्मनायुक्तोदशवर्षाण्यनन्यभाक् ॥
साक्षात्पश्यतितंदेवंनारायणमनामयं ॥ ५३ ॥ ग्राह्यमत्यंतयत्नेनत्वष्टारंजगतोऽव्ययं ॥ गृहस्थधर्मेवर्तेतन्यायवृत्तःसमाहितः ॥ ५४ ॥
एतदेवंचिंतयेतनारायणमनामयं ॥ अर्धरात्रेत्यक्तनिद्रउत्थायशुचिवाग्यतः ॥ ५५ ॥ संप्रसुप्तेषुभूतेषुयोगंयुंजीतयोगवित् ॥ ऋज्वासीनः
समेदेशेनिर्वातेशब्दवर्जिते ॥ ५६ ॥ सव्यंपादंदक्षिणस्यांजानुनिश्लेषयेत्ततः ॥ संहृत्यदक्षिणंपादंसव्येजानुनियच्छति ॥ ५७ ॥ ब्रह्मांज
लिकृतःस्वस्थोयोगसंमीलितेक्षणः ॥ ॐमित्युक्त्वास्वहृदयंचिंतयेदविकुत्सितः ॥ ५८ ॥ तत्रात्मानंसमादध्यादिंद्रियाणिमनस्तथा ॥ नचबु
ध्येतकिंचान्यन्नपश्येच्छृणुयान्नच ॥ ५९ ॥ ननमस्येत्सदायोगंतदाप्राप्तःसउच्यते ॥ ह्वयेतमृषिमभ्यस्येत्पश्यन्नेवयथाश्रुतिः ॥ ५६० ॥
प्राणानायम्यचासीनोयावच्चित्तंतदर्पितं ॥ उच्छ्वसिष्यत्यधोनाभिगमयित्वामनस्तथा ॥ ६१ ॥ उच्छ्वसेदेवमसकृत्तन्मनायोगमुन्नयेत् ॥
एवंहियुंज्यात्सामान्यंनपश्येच्छृणुयान्नच ॥ ६२ ॥ तदाशनैर्नियच्छेतहृदयादूर्ध्वमेवतु ॥ समौतुजानूचास्यंचनासिकानयनेभ्रुवौ ॥ ६३ ॥
भ्रुवोर्मध्येपरंस्थानंतत्रैतद्धारयेत्स्थिरं ॥ ललाटदेशेधार्याथमूर्धानंगमयेत्ततः ॥ ६४ ॥ उच्छ्वसंश्चयथाकालंनाभितत्वोच्छ्वसेत्पुनः ? ॥ एतत्प-
रंस्थानमुक्तंब्रह्मणःपरमात्मनः ॥ ६९ ॥ एवंयुक्तोमहात्मासन्महात्मानंप्रपद्यते ॥ यदिस्यात्सुकृतीशुद्धोयदिवापापकृत्तमः ॥ ६६ ॥ उप-

लभ्यपरंब्रह्मगतिंज्ञात्वाभवेच्छुचिः ॥ सर्वपापावबद्धश्चेद्बुद्ध्वैतत्प्रयतोजपेत् ॥ ६७ ॥ अपिजिज्ञासनोदवगच्छेतपरमांगतिं ॥ धारणात्तुपृ-
थक्कुर्याद्धर्मेणानेननित्यशः ॥ ६८ ॥ आदित्येग्नौचंद्रमसिवृक्षाग्रेषुचधारयेत् ॥ पर्वताग्रेसमुद्रेवायत्रवापिमनोरमेत् ॥ ६९ ॥ नत्वेवविष-
यान्प्राप्यधारयीतकथंचन ॥ बह्वत्रदुःखंजानीयात्प्रध्वसेन्मरणेसति ॥ ५७० ॥ धार्मिकाणांकुलेशुद्धेयोगभ्रष्टोभिजायते ॥ मूर्ध्निब्रह्मसविं-
देतसएवऋषिसत्तमः ॥ ७१ ॥ तदामूर्ध्नःपरंज्योतिर्नक्षत्रपथमुन्नयेत् ॥ योगीयोगेश्वरंप्राप्यनिर्द्वंद्वःपरमात्मवित् ॥७२ ॥ सर्वत्रैवात्मना-
त्मानंपश्येदृषिपरायणः ॥ जपेच्चैवसदाम्नातःपवित्रमिदमुत्तमं ॥ ७३ ॥ अपिपातकसंयुक्तःकालेनसुकृतीभवेत् ॥ येनयेनचकामेनजपेदि-
ममृषिंसदा ॥ ७४ ॥ ससकामःसमृद्धःस्याच्छ्रद्दधानस्यकुर्वतः ॥ होमंवाप्यथवाजाप्यमुपहारमथोचरुं ॥ ७५ ॥ कुर्वीतयेनकामेनतत्सि-
द्धिमवधारयेत् ॥ ज्ञातिश्रैष्ठ्यंमहद्वित्तंयशोलोकेपरांगतिं ॥ ७६ ॥ पापेनविप्रमोक्षस्तुतत्सिद्धिमवधारयेत् ॥ ज्ञानगम्यंपरंसूक्ष्मंव्याप्यसर्वं
व्यवस्थितं ॥ ७७ ॥ ग्राह्यमत्यंतयत्नेनब्रह्माभ्येतिसनातनं ॥ सहस्रशीर्षेतिसूक्तंसर्वकामफलप्रदं ॥ ७८ ॥ वेदगर्भशरीरेणसवैनारायणः
स्मृतः ॥ ब्रह्मेंद्ररुद्रपर्जन्याअत्रसूक्तेव्यवस्थिताः ॥ ७९ ॥ अत्रस्थमेतद्द्रष्टव्यंजगत्स्थावरजंगमं ॥ अतःसंपठमानोपिभक्तिंनपरिहारयेत्
॥ ५८० ॥ भक्तानुकंपीभगवान्श्रूयतेपुरुषोत्तमः ॥ पूजार्थंतस्यदेवस्यवनात्स्वयमुपाहृतात् ॥ ८१ ॥ आरण्यकविधानेननिर्वपेत्प्रत्यहंचरुं ॥
नारायणायस्वाहेतिमंत्रांतेजुहुयाद्धविः ॥ ८२ ॥ आसहस्रात्ततश्चक्षुर्दिव्यंहोतुर्ददातिसः ॥ अपिवाचरुसाहस्रंतंत्रेणैकेननिर्वपेत् ॥ ८३ ॥
यावंतोवापिशक्यंतेअह्नासर्वान्समापयेत् ॥ सहस्रस्येप्सितानांचकामानांलभतेफलं ॥८४॥ पुरुषायुःसमायुक्तःसिद्धोवापिचरेन्महीं ॥ ध्येयः-
सदासवितृमंडलमध्यवर्तीनारायणःसरसिजासनसंनिविष्टः ॥ केयूरवान्मकरकुंडलवान्किरीटीहारीहिरण्मयवपुर्धृतशंखचक्रः ॥ ८५ ॥

एतत्तुयःपठतिकेवलमेवसूक्तंनारायणस्यचरणावभिवंद्यवंद्यौ ॥ पाठेनतेनपरमेणसनातनस्यस्थानंजरामरणवर्जितमेतिविष्णोः ॥ ८६ ॥
हविषाग्नौजलेपुष्पैर्ध्यानेनहृदयेहरिं ॥ यजंतिसूरयोनित्यंजपेंतरविमंडले ॥ ८७ ॥ बिल्वपत्रंशमीपत्रंपत्रंभृंगारकस्यच ॥ मालतीकुशपद्मं
चसद्यस्तुष्टिकरंहरेः ॥ ८८ ॥ यत्रैतत्पठ्यतेकिंचित्तद्ध्यायेन्मनसैवतु ॥ संपाद्यतत्प्रसादाच्चदेवदेवस्यचक्रिणः ॥८९॥ पत्रैश्चपुष्पैश्चफलैश्च
तोयैरक्रीतलब्धैश्चसदैवसत्सु ॥ भक्त्यैकलभ्येपुरुषेपुराणेमुक्त्यैकिमर्थंक्रियतेतुयत्नः ॥ ५९० ॥ इत्येवमुक्तःपुरुषस्यविष्णोरर्चाविधिर्विष्णु-
कुमारनाम्ना ॥ मुक्त्येकमार्गप्रतिबोधनायदृष्ट्वाविधानंत्विहनारदोक्तं ॥ ९१ ॥ याओषधीःस्वस्त्ययनंजपेतनियतव्रतः ॥ ओषधीश्चयजेत्नि-
त्यंषण्मासानेवनित्यशः ॥ ९२ ॥ इत्यृग्विधानेतृतीयोध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ इष्ट्वाशरदिवैरुद्रमोषधीश्चयजेत्तथा ॥ तस्यामयानभवंतित-
थाजीर्णादिकानिच ॥ ९३ ॥ क्रियांतुसप्तरात्रेणसप्तकृत्वःसमाहितः ॥ प्रपद्येतौषधीर्विप्रःसूक्तमेतज्जपन्सदा ॥ ९४ ॥ द्विषत्क्षेत्रादिहाल-
ब्ध्वमितिविज्ञापयेतच ॥ स्वक्षेत्रेचरुणैवेष्ट्वाविंदतेद्विषदोषधीः ॥ ९५ ॥ वृष्टिकामोजिताहारःप्रपद्येतबृहस्पतिं ॥ पायसेनोपहारेणहोमेनच
समन्वितः ॥ ९६ ॥ बृहस्पतेप्रतीत्येतद्वृष्टिकामःप्रयोजयेत् ॥ पर्जन्यंचनमस्कृत्वावृष्टिंविंदतिशोभनां ॥ ९७ ॥ सर्वत्रतुपराशांतिर्ज्ञेयो-
प्रतिरथस्त्वृषिः ॥ यमेवदेशंगच्छेतशत्रुंवाप्यनुमंत्रितः ॥ ९८ ॥ नाजित्वाविनिवर्तेतपरंहिब्रह्मणोबलं ॥ सर्वकामैर्जपेदंतत्सर्वकामसमृद्धये
॥ ९९ ॥ संग्राममभ्युद्यातोवाराजाचैतत्प्रयोजयेत् ॥ सर्वान्विजयतेशत्रून्नपराजीयतेपरैः ॥ ६०० ॥ पथिस्वस्त्ययनंचैतत्तस्करेभ्यश्चर-
न्पथि ॥ भूतोरगपिशाचेभ्यःसर्वेभ्यःपरिरक्षति ॥ १ ॥ भूतांशस्यऋषेःसूक्तंप्रजाकामःशुचिर्जपन् ॥ अनुरूपांप्रजामाशुलभतेनात्रसंशयः
॥ २ ॥ स्थालीपाकेननासत्यावश्विनौतुयजेद्द्विजः ॥ अनेनैवतुसूक्तेनहुत्वाश्वाननुमंत्रयेत् ॥ ३ ॥ पायसंकृसरंमांसमोदनंदधिसक्तुकान् ॥

कुल्माषांश्चकरंभांश्चफलानिविविधानिच ॥ ४ ॥ चित्रमाल्यशुभान्गधानन्नपानानियानिच ॥ भक्ष्यंभोज्यंचपेयंचसमाहृत्योदितेरवौ ॥ भूतांशमभ्यसेत्तावद्यावदस्तमितोरविः ॥ ५ ॥ अर्धरात्रेत्वतिक्रांतेततोऽश्विभ्यांनिवेदयेत् ॥ दीर्घायुषंसुरूपंचलभेत्पुत्रंसुवर्चसं ॥ ६ ॥ रूपवांश्चभवेन्नित्यंभूतांशंयोऽभ्यसेत्सदा ॥ सार्वकामिकमप्येनमृषिंविद्याद्विचक्षणः ॥ ७ ॥ नवाउदेवाइत्येतज्जपेतनियतव्रतः ॥ अन्नंविं-दतिसर्वत्रयत्रयत्रोपतिष्ठति ॥ ८ ॥ पाप्मोपहतमात्मानंयोमन्येतविचक्षणः ॥ सजपेन्नियतोभूत्वालघुमन्येतपाप्मना ॥ ९ ॥ वाचंप्रप-द्येद्वाक्कामोहुनेदाशुजपन्निमाः ॥ अहंरुद्रेभिरित्येतद्वाग्मीभवतिपूजितः ॥ ६१० ॥ नतमित्यष्टकंसूक्तंवैश्वदेवंजपन्मुनिः ॥ कृत्स्नंतुकल्मषं हत्वाविश्वैर्देवैःसहासते ॥ ११ ॥ रात्रींप्रपद्येन्मनसाशुचिःपर्णव्रतोनिशि ॥ यःकामयेतनपुनर्जायेयमितियोनिषु ॥ १२ ॥ सहस्रकृत्वोम-नसाजपेद्रात्रीतिरात्रिषु ॥ स्थालीपाकेनरात्रिंचयजेताहरहर्निशि ॥ तन्मनानिशिचासीनस्तिष्ठेदहनिधार्मिकः ॥ १३ ॥ ऊर्ध्वंसंवत्सराच्चै-वचरुंपयसिसंस्कृतं ॥ सहस्रकृत्वस्त्वेतेनदिवाहोमोविधीयते ॥ १४ ॥ जुहुयान्निशिपूर्वस्मिन्भागेरात्रौसमाहितः ॥ दिवाचाविश्पतिं(?)कार्यं छायायामंशुतेजसा ॥ १५ ॥ प्रतिप्रयतआत्मवान्सूक्तंतुमनसाजपेत् ॥ संवत्सरेतृतीयेतुसर्पिषासाधयेच्चरुं ॥ १६ ॥ अथास्यवरदादेवी रात्रिर्भवतिशर्वरी ॥ विज्ञापयीततांदेवींवरदांस्वयमागतां ॥१७॥ संवत्सरेऋतौमासिदिवसेस्मिन्क्षणेपिवा ॥ प्रयाणकालोभवितातववत्सेति वत्सला ॥ १८ ॥ रात्रिसूक्तंजपन्नेवतंकालंप्रतिपद्यते ॥ नयोनिंपुनरायातिसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ १९ ॥ ममाग्नेवर्चइत्येतत्सर्वकामैर्जपेद्द्वि-जः ॥ जुह्वन्नाज्यमनेनैवसर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ६२० ॥ यांकल्पयंतीतिसदाजपेतनियतव्रतः ॥ नैनंकृत्यानिहिंसंतिकुद्धाभिचरितानि च ॥ २१ ॥ यमांगिरसकल्पैस्तुतद्विदोभिचरेतसः ॥ प्रत्यंगिरसकल्पेनसर्वांस्तान्प्रतिबाधते ॥ २२ ॥ प्रत्यंगिरसविद्वांस्तुनरिष्येतकदा-

चन ॥ नैनंकृत्यानिहिंसंतिज्ञाताज्ञातानिवाक्कचित् ॥ २३ ॥ अजानताजानतावाक्रुद्धेनाधर्षितेनवा ॥ आक्रुष्टंवादुरुक्तंवानैनोविंदतितद्वि-
दं ॥ २४ ॥ एवमेवजपेन्नित्यमृषिंस्वस्त्ययनायवै ॥ सर्वप्रायश्चित्तमेतदभाषतऋषिःस्वयं ॥ २५ ॥ स्थावराणांनिवेशेषुनगराणांतथैवच ॥
ग्रामाणांचगृहाणांचजपेततमृषिंसदा ॥ २६ ॥ जातरूपमयंविद्वान्कारयेत्त्रिवृतंमणिं ॥ सहस्रसंपातहुतमृषिणातेनतंततः ॥ २७ ॥ प्रति-
मुच्येतशिरसिग्रीवायामथवोरसि ॥ नैनंकृत्यानिहिंसंतिज्ञाताज्ञातानियानिच ॥ २८ ॥ अनेनैवतुसूक्तेनराज्ञांतुसमलोहितं ॥ कारयेत
मणिंविद्वांस्तावदेवानुमंत्रणं ॥ २९ ॥ संग्रामेषुध्वजाग्राणिवादित्राण्यनुमंत्रयेत् ॥ आसनानिचशय्याश्चयानानिविविधानिच ॥ ६३० ॥
तस्याभिचरतेसाक्षादंगिरर्षिरपिस्वयं ॥ प्रत्यंगिरसकल्पेनसर्वंतत्प्रतिबाधते ॥ ३१ ॥ अमानुषीरभिचरेत्कृत्याःसूक्तंजपन्निदं ॥ मुच्यतेस-
र्वतोनिष्टात्किंपुनर्मानुषाद्भयं ॥ ३२ ॥ तपस्वीनियतोदांतःप्रयोक्ताचेद्भवेदृषिः ॥ सर्वंतरतिशांतात्मातपोहिसुमहद्बलं ॥ ३३ ॥ आयुष्य-
मायुर्वर्चस्यंसूक्तंदाक्षायणंमहत् ॥ अलंकारंहिरण्यंवाप्राप्यदाक्षायणंजपेत् ॥ प्राप्तांसःश्रियमादत्तेबहुचान्नंसमश्नुते ॥ ३४ ॥ नासदासीदि-
तिजपेज्जुहुयाद्योगतत्परः ॥ प्रजापतेस्तुसायुज्यंद्वादशाब्दैःसमश्नुते ॥ ३५ ॥ उतदेवाइतिजपेदामयावीयतव्रतः ॥ घृतकुंभंनिधायाथजुहु-
याज्जातवेदसि ॥ ३६ ॥ कुंभसंपातमन्यस्मिन्कांस्यपात्रेनिधापयेत् ॥ योऽन्नार्थ्यलंनचान्नंस्यात्सइदंसंप्रकाशयेत् ॥ ३७ ॥ तेनाज्येनांगम-
भ्यज्यशनकैरन्नभाग्भवेत् ॥ रोगार्तस्याप्यनेनैवगात्रमंक्त्वाजपेदिदं ॥ अजीर्णान्नोत्थंजयीतसुखीभवतिविज्वरः ॥ ३८ ॥ अग्नेअच्छावदे-
त्येतद्धनकामःप्रयोजयेत् ॥ नियतःसर्पिषाहुत्वाजपेदयुतशःपुनः ॥ ३९ ॥ खादिराणांहिसमिधांजुहुयाद्दशतीर्दश ॥ दशकृत्वःसदारेण
रायस्पोयेणपुष्यति ॥ ६४० ॥ बिल्वोदुंबरपालाशैस्तथारौहितकैश्चयः ॥ जुहुयाद्धनकामस्तुरायस्पोषेणपुष्यति ॥ ४१ ॥ बैभीतकेध्मै-

बैल्वैश्चजुहुयादर्धमासकं ॥ द्विषद्वेषणंतस्यांतेसूक्तमेतत्प्रयोजयेत् ॥ ४२ ॥ द्विषंतंधनिनंहत्वाद्विषतोविंदतेधनं ॥ अथवाजप्यमेवस्याद्राय-
स्पोषधनार्थिना ॥ ४३ ॥ अयमग्नेजरितेतिजपेदग्निभयेसति ॥ विधिनातर्पयित्वाग्निंपयोदधिघृतादिभिः ॥ ४४ ॥ स्वयंपातुंयावदिच्छेत्ता-
वद्धुत्वाचतुर्दिशं ॥ अपामिदंपरिणयेत्संततोदकधारया ॥४५॥ उतह्रदइवभूत्वाप्यग्नेर्भेषजमंतिकात् ॥ अरण्यमेत्यपाठांतुक्रीणीयाद्यवमुष्टि-
ना ॥ ४६ ॥ यदिसौम्यसिसोमायत्वांपरिक्रीणाम्योषधिं ॥ यदिवारुण्यसिवरुणायत्वांपरिक्रीणाम्यहंततः ॥ ४७ ॥ वसुभ्यश्चाथरुद्रेभ्य
आदित्येभ्योथवापुनः ॥ वैश्वदेव्यसिविश्वेभ्यःपरिक्रीणाम्यहंततः ॥ ४८ ॥ क्षिप्त्वासुमनसःपूर्वमोषध्यासहवीरुधैः ॥ तस्यावीर्यंसमादत्ते
कर्मयत्रकरिष्यति ॥ ४९ ॥ तांतुमध्येसंदधीतौषधीनांचविहायसि ॥ ग्रहणेत्वौषधीनांचसर्वत्रैषविधिर्भवेत् ॥ ६५० ॥ उत्खापयीताथपा-
ठांत्विमामितिजपन्निह ॥ प्रातश्चपेषयेदेनांसंसदिब्रह्मचारिणां ॥ ५१ ॥ तदलाभेव्रतवताकन्ययाब्राह्मणेनवा ॥ प्रातःशुचिस्तांघृतेनत्रिःपि-
बेदनुमंत्रितां ॥ ५२ ॥ इमामितितुसूक्तेनशतकृत्वोदशावरं ॥ सपत्नींबाधतेतेनपतिश्चातीवमन्यते ॥ ५३ ॥ पतिस्तुपरिजप्यैनांपाठामे-
तेनवैपिबेत् ॥ पयसासप्तरात्रेणसपत्नान्प्रतिबाधते ॥ ५४ ॥ मूलमंत्रजपैरन्यैर्यापतिंजेतुमिच्छति ॥ अलोकायमलोकस्थामज्जतेनरकेहिसा
॥ ५५ ॥ अन्यथाचोपनीतानिचूर्णमूलौषधान्यपि ॥ विनाशयेयुःपुरुषंतस्मान्नान्यत्समाचरेत् ॥ ५६ ॥ प्रियंवदाभर्तरियाभर्तायस्याःपरा-
यणं ॥ वाक्चैवमधुरायस्याःपत्युःसंवननंमहत् ॥ प्रियंभर्तारमासाद्यपिबेदेवौषधीमिमां ॥ ५७ ॥ प्रियंवदांसुशीलांचधर्मपत्नीमनिंदितां ॥
अवमन्येतयोमोहात्तमाहुःपुरुषाधमं ॥ ५८ ॥ अरण्यानीत्यरण्येषुजपेत्सूक्तमनेकशः ॥ आरण्यानींनमस्कृत्वाआरण्यान्प्रतिबाधते ॥ ५९ ॥
श्रद्धासूक्तंजपेन्नित्यंश्रद्धाकामःसमाहितः ॥ सर्वत्रलभतेश्रद्धांमेधासूक्तंतथैवच ॥ ६६० ॥ ब्राह्मीमासाद्यसूक्तेद्वेजपेतनियतव्रतः ॥ तांपि-

बेतयथाशक्त्यात्र्यहात्सिद्धिंनियच्छति ॥ ६१ ॥ शंखपुष्पींतुपयसाब्राह्मीपुष्पाणिसर्पिषा ॥ शतावरींचपयसावचामद्भिर्घृतेनवा ॥ ६२ ॥
सूक्ताभ्यामनुमंत्राभ्यामेकैकांतुत्र्यहंपिबेत् ॥ श्रद्धांमेधांस्मृतिंपुष्टिंबलंलक्ष्मींचविंदति ॥ ६३ ॥ सिद्धिंप्राप्नोतिपरमांदीर्घमायुःसमश्नुते ॥
अथवामनसाध्यायेत्सूक्तंसिद्धिंनियच्छति ॥ ६४ ॥ शासइत्थासपत्नघ्नंसंग्रामेविजिगीषतः ॥ प्रयोक्तव्यंतुशुचिनाजुहुयात्तत्रसिद्धयः ॥६५॥
अथवाजप्यमेवस्यात्संग्राममभिगच्छतः ॥ शासइत्थेतियोहंतुंशत्रूंस्तांस्तुविबाधते ॥ ६६ ॥ अलक्ष्मीनाशनार्थंतुजपेन्नित्यंशिरिंबिठं ॥
अपामार्गमयींशाखांसदर्भांसहवीरुधैः ॥६७॥ गृहीत्वात्मानंपावयेदधश्चोर्ध्वंचनित्यशः ॥ आज्यंवानेनजुहुयात्सहस्रंदशतीर्दश ॥ त्र्यहेणनु-
दतेदेहादलक्ष्मींशतवार्षिकीं ॥ ६८ ॥ चांद्रायणंचरन्नेतत्सूक्तंसिद्धिकरंजपेत् ॥ अलक्ष्मीर्नुदतेदेहादपिवर्षसहस्रिकी ॥ ६९ ॥ गृहीतंय-
क्ष्मणादर्भान्गृहीत्वासंस्पृशन्जपेत् ॥ मुंचामित्वाहविषेतियक्ष्माणमपकर्षति ॥ ६७० ॥ समिद्धमग्निंजुहुयादाज्येनैवयथाविधि ॥ संपात-
माज्येनिनयेत्संपातैश्चपयःपिबेत् ॥ ७१ ॥ संपातभाजनेसर्पिश्चूर्णंतत्रनिधापयेत् ॥ तत्रास्यभोजनीयंस्यात्पानीयंचानुमंत्रितं ॥ ७२ ॥
खादिराणिचकाष्ठानिचूर्णंकृत्वासहांबुभिः ॥ साधयीतरसंचैषांमध्वाज्याभ्यांपिबेत्सह ॥ ७३ ॥ मुंचामित्वाहविषेतितत्रतत्रप्रयोजयेत् ॥
यक्ष्माणमपकर्षतिशरीरारोग्यकर्मणा ॥ ७४ ॥ यस्यागर्भःप्रमीयेततत्राग्नौजुहुयाद्धविः ॥ ब्रह्मणाग्निःसंविदानइत्याज्येनयथाविधि ॥७५॥
आज्यशेषेणचाभ्यज्यगर्भिणीप्रसवेत्ततः ॥ पिबेदेवाज्यशेषंतुजीवन्तस्याःप्रजायते ॥ ७६ ॥ जातानिचेत्प्रमीयेरन्नाज्यंकृत्वानुमंत्रितं ॥
जुहुयाद्ब्रह्माग्निरितिसंपातान्निनयेन्मणौ ॥ ७७ ॥ मणिंतुत्रिवृतेसूत्रेवासयेद्वासससासह ॥ न्यग्रोधशुंगयातत्रशुक्ललोहितवेष्टितं ॥ ७८ ॥
तंसावित्र्ययुतेनैवानुमंत्र्याथयथाविधि ॥ संपातैरयुतेनैवब्रह्मणेतिचसंस्तुतं ॥ ७९ ॥ उपरिष्टाच्चसावित्र्यातावदेवानुमंत्रणं ॥ सर्वैःस्वस्त्ययनै-

श्चैवजपेदभिहुतंमणिं ॥ ६८० ॥ शिरसाधारयेन्नारीप्रयतागर्भिणीसती ॥ तृतीयेगर्भमासेतुमणिमेतंसमासजेत् ॥ पुष्पवतीपरंनारीगौः
सवत्साचरेद्यथा ॥ ८१ ॥ बहुपानीययवसान्वत्सेनपिबतासह ॥ जातस्यतुकुमारस्यकंठेतंमणिमासजेत् ॥ ८२ ॥ आज्यशेषंपुरस्कृत्यत-
मभ्यज्यकुमारकं ॥ हुत्वास्वस्त्ययनैरेवस्त्रीपुमांसंप्रसूयते ॥ ८३ ॥ ऊर्ध्वंवर्षात्स्वस्त्ययनंपुनरेवविधीयते ॥ पुनःस्तनप्रदानार्थंश्रद्धासूक्तेन
पाययेत् ॥ ८४ ॥ मेधासूक्तेनचैवैतत्पिष्टंव्रीहिमयंकृतं ॥ मधुमिश्रंजातरूपंमेधावीतेनजायते ॥ ८५ ॥ शतंवर्षाणिजीवेतम्रियतेनपुरा-
युषः ॥ स्मृतमेवचतस्यस्यात्षण्मासाच्चततःपरं ॥ ८६ ॥ आज्यंसंस्कृत्यजुहुयादक्षीभ्यांतइतिद्विजः ॥ पाणिनातुघृताक्तेनमूर्धानंसंस्पृशे-
ततः ॥ ८७ ॥ कर्णौनेत्रेचचुबुकंनासिकांचैवसंस्पृशेत् ॥ एवमेवजपेन्नित्यंयक्ष्मणोविप्रमुच्यते ॥ ८८ ॥ पूर्वोक्तेनैवकल्पेनयक्ष्मनाशन-
माचरेत् ॥ होमैश्चैवजपैश्चैवयक्ष्मनाशनमाचरेत् ॥ ८९ ॥ अपेहीतिजपेत्सूक्तंशुचिर्दुःस्वप्ननाशनं ॥ देवाःकपोतइतितुकपोतस्यप्रवेशने
॥ ६९० ॥ सूक्तेनजुहुयादाज्यंयमदूतंहतंविदुः ॥ सपत्नघ्नंप्रयुंजीतऋषभंजपहोमयोः ॥ ९१ ॥ येनेदमितिवैनित्यंजपेतनियतव्रतः ॥
समाधिंमनसस्तेनविंदतेनैवमुह्यति ॥ ९२ ॥ मयोभूर्वातइतितुगवांस्वस्त्ययनंजपेत् ॥ यवानांतुघृताक्तानांकारीषेग्नौसमाहितः ॥ ९३ ॥
जुहुयाद्गोष्ठमध्येतुदधिमध्वाज्यसंस्कृतान् ॥ राजानमभिषिच्येतपुष्येणश्रवणेनवा ॥ ९४ ॥ पौष्णसावित्रसौम्याश्विरोहिण्यामुत्तरासुच ॥
हुत्वाग्निंराजलिंगाभिःसावित्र्याप्रयतःशुचिः ॥ ९५ ॥ महाव्याहृतिभिश्चैवसंपाताभिहुतोभवेत् ॥ सर्वौषधिरसैःश्लक्ष्णैर्नदीनांसलिलेनच
॥ ९६ ॥ व्याघ्रचर्मण्यथासीनमासंद्यामभिषिच्यच ॥ तिष्ठन्प्रत्यङ्मुखोब्रूयाज्जयत्वंपृथिवीमिमां ॥ ९७ ॥ धर्मस्तेनिखिलोराजन्वर्धतांपाल-
यप्रजाः ॥ वर्धत्वंचश्रियैपुष्ट्यैजयायाभ्युदयायच ॥ ९८ ॥ राजानःसंतुतेगोत्रेततोऽप्रतिरथंजपेत् ॥ वैयाघ्रंतुभवेच्चर्मसमिदौदुंबरीभवेत्

॥ ९९ ॥ त्रिरेनमभिषिच्यैवंदुंदुभीनभिमंत्रयेत् ॥ प्राच्यांत्वादिशिवसवोह्यभिषिंचंतुतेजसे ॥ ७०० ॥ दक्षिणस्यांत्वादिशिरुद्राअ-
भिषिंचंतुवृद्धये ॥ प्रतीच्यांत्वादिश्यादित्याअभिषिंचंतुपुष्टये ॥ १ ॥ विश्वेदेवाउदीच्यांत्वाअभिषिंचंतुश्रेयसे ॥ अभिषिच्यचराजा-
नमाशीर्भिरभिनंद्यच ॥ २ ॥ आत्वाहार्षमंतरेधीत्यथैनमभिमंत्रयेत् ॥ पतंगमितिवैनित्यंजपेदज्ञानभेदनं ॥ ३ ॥ मायाभेदनमेत-
द्धिसर्वामायाःप्रबाधते ॥ शांबरीमिंद्रजालांवामायामेतेनवारयेत् ॥ ४ ॥ अदृष्टानांचसत्वानांमायामेतेनबाधते ॥ त्यमूष्वितिस्वस्त्य-
यनंजपेतनियतव्रतः ॥ ५ ॥ पुष्पंदृष्ट्वातुयागर्भेनगृह्णीयाद्द्वयोन्विता ॥ विष्णुर्योनिंनेजमेषयोनिंस्पृष्ट्वाततोजपेत् ॥ ६ ॥ महित्री-
णामवोस्त्वितिपथिस्वस्त्ययनेजपेत् ॥ प्राग्नयेथद्विषद्वेष्यंजपेद्विष्यस्यनिष्कृतिं ॥ ७ ॥ आयंगौःसार्पराज्ञीतुसर्पानेतेनबाधते ॥ पवि-
त्राणांपवित्रंतुजपेदेवाघमर्षणं ॥ ८ ॥ आपःप्रविश्ययश्चैतत्रिःपठेतसमाहितः ॥ अथाश्वमेधावभृथस्तादृशंमनुरब्रवीत् ॥ ९ ॥ अशु-
च्येवनिमज्जित्वात्रिःपठेदघमर्षणं ॥ अथाश्वमेधावभृथाएवंतद्दविरब्रवीत् ॥ ७१० ॥ यथाश्वमेधःक्रतुराट्सर्वपापप्रणोदनः ॥ तथाघ-
मर्षणंसूक्तंसर्वपापप्रणोदनं ॥ ११ ॥ सेनादारणमेतत्स्यान्नैर्हस्त्यमितिशौनकः ॥ मनसाध्येयमेतत्तुमन्यतेशौनकस्त्वृषिः ॥ १२ ॥ संस-
मिद्युवसेवृषन्सौभ्रातृकरणंमहत् ॥ ज्ञातिभेदेप्रयुंजीतनभिद्यंतेकदाचन ॥ १३ ॥ कृतेभेदेतुसंज्ञानमेतत्संधिकरंजपेत् ॥ नतत्रभेदोभूयः
स्याद्यत्रैतत्सततंजपेत् ॥ १४ ॥ तच्छंयोरावृणीमहइतिस्वस्त्ययनंजपेत् ॥ महानाम्न्यःपरंब्रह्मशुक्रंज्योतिःसनातनं ॥ १५ ॥ सपत्नघ्न्यश्च-
पुण्याश्चपावमान्यःपराःस्मृताः ॥ वृष्टिकामोजपेच्चैताआपोहैताः(?)सनातनाः ॥ १६ ॥ ॐकारपूर्वाव्याहृतयोमधुच्छंदसआदितः ॥ सूक्ता-
न्यंतेमहानाम्न्यःसंहितासाऽमृतास्मृता ॥ १७ ॥ अमृतत्वंययर्वेदाःपूर्वंसंहितयानया ॥ जपेदेनांशुचिर्नित्यममृतत्वंसगच्छति ॥ १८ ॥

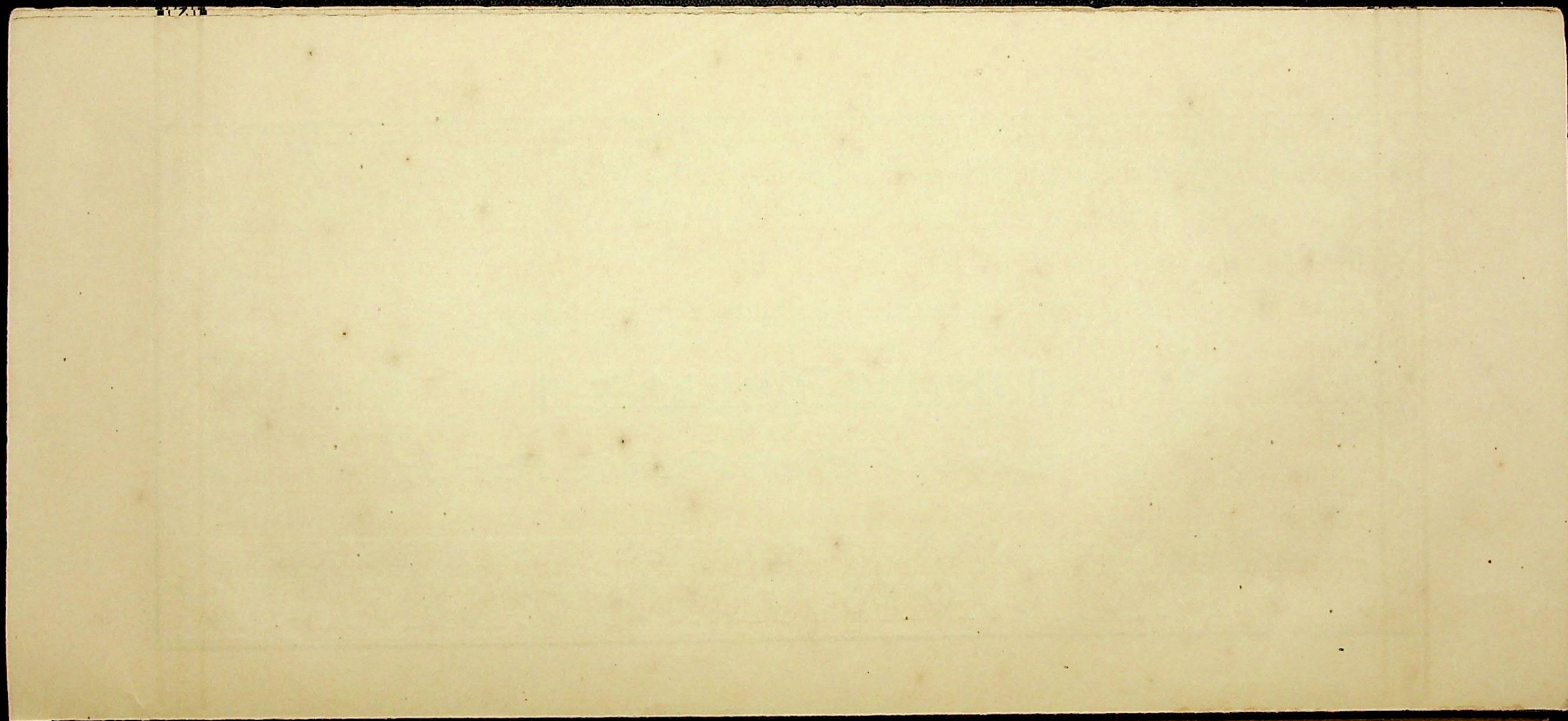
अत्रैवतुजपेन्मध्येपितृसूक्तान्यनेकशः ॥ पित्र्यांतांसंहितांविद्यात्पितृन्प्रीणातिचैतया ॥ १९ ॥ एवमेवसमाहृत्यवाससीसंहिताभवेत् ॥
रौद्र्यादित्यावैश्वदेवीयद्देवत्यांचकामयेत् ॥ ७२० ॥ कुर्वीतवास्तुशमनंमध्येगोष्ठस्यधर्मवित् ॥ पुष्पैर्गंधैश्चमाल्यैश्चवानस्पत्यैस्तथौषधैः
॥ २१ ॥ वास्तुसर्वंप्रविकिरेत्सप्तधान्यैस्तथैवच ॥ वास्तोष्पतिंयजेच्चात्रपायसेनबृहस्पतिं ॥ २२ ॥ औदुंबरपलाशैश्चबलिंप्रतिदिशंहरेत् ॥
सूर्योवायुर्यमःपितरोवरुणोनिर्ऋतिस्तथा ॥ २३ ॥ सोमोमहेंद्रइत्येतादिक्षुदिग्देवताःस्मृताः ॥ दद्याद्दानंब्राह्मणेभ्यःशिवंभवतुवास्त्विति
॥ २४ ॥ प्रतिसंवत्सरंकार्यंगृहेवैगृहमेधिना ॥ यद्येवंसविधंनान्यदनुक्रमपिकिंचन ॥ २५ ॥ अग्निमिंद्रमथोवायुंसूर्यमन्याश्चदेवताः ॥
आराधयिषुर्योयोयामभिधत्तेतथात्रतां ॥ २६ ॥ अभिरूपेणसूक्तेनयथादिष्टंप्रयोजनं ॥ ऋषीणांमंत्रदृष्टेनप्रत्यक्षात्सिद्धिरिष्यते ॥ २७ ॥
सर्वत्रदक्षिणांदद्याद्धनंवाकर्मसिद्धये ॥ नत्वेवादक्षिणंकर्मकिंचिदस्तीतिशौनकः ॥ २८ ॥ शक्त्याहिपूर्णपात्रेणसंमिताप्यंततोभवेत् ॥
तस्मात्स्वल्पापिदातव्यादक्षिणाकर्मसिद्धये ॥ २९ ॥ ऋषभैकादशादद्याद्धेनवातुष्यतेगुरुः ॥ धर्मज्ञेसत्यवादिनिब्रह्मदानंप्रदीयते ॥७३०॥
तदिदंपरमंब्रह्मगुह्यंपावनमद्भुतं ॥ नाप्रशांतायदातव्यंनापुत्रायातपस्विने ॥ नासंवत्सरोषितायनाशिष्यायाहितायच ॥ ३१ ॥ इत्यृग्विधा-
नेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ नराणांभाग्यहीनानामृग्विधानमजानतां ॥ ऋग्वेदःकल्पवृक्षोयंफलंनैवप्रयच्छति ॥ ३२ ॥ रत्नगर्भइवा-
वासऋग्वेदःप्रतिभातिमे ॥ ऋग्विधानप्रदीपेनविनानैवप्रकाशते ॥ ३३ ॥ रत्नाकरइवोदारऋग्वेदोत्यंतदुस्तरः ॥ ऋग्विधानंमहापूतं
विनानैवफलप्रदं ॥ ३४ ॥ निधानंसर्वरत्नानामृग्वेदोब्रह्ममंदिरं ॥ ऋग्विधानविधानेनध्रुवमेतदवाप्यते ॥ ३५ ॥ ऋग्वेदःपठितोप्येषनृ-
णांभवतिनिष्फलः ॥ ऋग्विधानंविनातस्मादध्येयंतत्प्रयत्नतः ॥ ३६ ॥ सूक्ततत्वार्थकथनमृग्विधानमवैतियः ॥ ऋग्वेदोजायतेतस्यप्रसा-

दोःफुल्लमानसः ॥ ३७ ॥ आयुष्यंसंपदोमूलंसद्यःकल्मषनाशनं ॥ ऋग्विधानाभ्यनुष्ठानंशुभंकीर्तिकरंपरं ॥ ३८ ॥ ऋग्विधानेनसंयुक्त-
मृग्वेदंवेत्तियोद्विजः ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणामाश्रयःसभवेद्ध्रुवं ॥ ३९ ॥ वेदेषुप्रथमोवेदआयुर्वेदनिधिःप्रभुः ॥ ऋग्विधानसदाभ्यासाद-
तीवपरितुष्यति ॥ ७४० ॥ शत्रुनाशमनस्तुष्टिसुहृज्जनसमागमान् ॥ ऋग्वेदःकुरुतेनित्यमृग्विधानेनतोषितः ॥ ४१ ॥ ऋग्वेदंवे-
त्तियःसांगमृग्विधानरतःसदा ॥ मनोरथादप्यधिकंभवेत्तस्यसमीहितं ॥ ४२ ॥ कुलेजन्मनिशीलेवाप्रज्ञायामुद्यमेपिवा ॥ ऋग्विधानपरि-
ज्ञानादुर्शंतिचरितार्थतां ॥ ४३ ॥ तुष्यंतिदेवताःसर्वाःसंपद्यंतेविभूतयः ॥ दुराधयःप्रणश्यंतिनित्यमृग्विधिपाठिनां ॥ ७४४ ॥ नमः-
शौनकायनमःशौनकाय ॥ इत्यृग्विधानफलश्रुतिः ॥ ॥ ऋग्विधानंसमाप्तं ॥

ऋग्विधानंसमाप्तं ॥

॥ अथप्रथमाष्टकप्रारंभः ॥

॥ अथसर्वानुक्रमपरिभाषा ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ अथऋग्वेदाम्नायेशाकलकेंसूक्तप्रतीकऋक्संख्यांऋषिदैवतच्छंदांस्यनुक्रमि
ष्यामोयथोपदेशंनह्येतज्ज्ञानमृतेंश्रौतस्मार्तकर्मप्रसिद्धिर्मंत्राणांब्राह्मणार्षेयंच्छंदोदैवतविद्यांजनाध्यापनाभ्यांश्रेयोधि
गच्छंत्येताभ्यामेवानेवंविदोयातयामानिछंदांसिभवंति स्थाणुंवर्च्छतिगर्तेवापात्यतेप्रमीयतेवा पापीयान्भवतीतिवि
ज्ञायते ॥ १ ॥ अथऋषयःशतर्चिनआद्येमंडलेंत्येक्षुद्रसूक्तामहासूक्तामध्यमेषुमाध्यमाःक्वचित्कथंचिदविशेषितंब्रह्मऋ
षिमस्त्रियमनुक्तगोत्रमांगिरसंविद्याद्यस्यवाक्यंसऋषिर्यातेनोच्यतेसादेवतायदक्षरपरिमाणंतच्छंदोऽर्थेप्सवऋषयोदेव
ताश्छंदोभिरभ्यधावन्तिस्रएवदेवताःक्षित्यंतरिक्षद्युस्थानां अग्निर्वायुःसूर्यइत्येवंव्याहृतयःप्रोक्ताव्यस्ताःसमस्तानांप्र
जापतिं (रार्षंतुप्रजापति) रोंकारःसर्वदैवत्यःपारमेष्ठ्योवाब्राह्मोदैवआध्यात्मिकस्तत्तत्स्थानाअन्यास्तद्विभूतयःकर्मपृथ
क्त्वाद्धिपृथगभिधानस्तुतयोभवंत्येकैववामहानात्मादेवतासमूर्यइत्याचक्षते सहिसर्वभूतात्मातदुक्तमृषिणासूर्यआ
त्माजगतस्तस्थुषश्चेतितद्विभूतयोऽन्यादेवतास्तदप्येतदृचोक्तमिंद्रंमित्रंवरुणमग्निमाहुरित्यथाभिधानंत्वनुक्रमिष्यामः
प्रायेणैंद्रेमरुतोराज्ञांचदानस्तुतयः ॥ २ ॥ अथच्छंदांसिगायत्र्युष्णिगनुष्टुब्बृहतीपंक्तित्रिष्टुप्जगत्यतिजगतीशक्वर्यति
शक्वर्यष्ट्यत्यष्टीधृत्यतिधृतयश्चतुर्विंशत्यक्षरादीनिचतुरुत्तराण्यूनाधिकेनैकेननिचृद्भुरिजौद्वाभ्यांविराट्स्वराजौपादपू

रणार्थंतुक्षैप्रसंयोगैकाक्षरीभावान्व्यूहेदाद्येतुसप्तवर्गे पादविशेषात्संज्ञाविशेषांस्ताननुक्रामंतएवोदाहरिष्यामोविराड्रू
पाविराट्स्थानाश्चबहूनाअपित्रिष्टुभएवेत्युद्देशस्तत्रदशैकादशद्वादशाक्षराणां वैराजत्रैष्टुभजागताइतिसंज्ञाअनादेशेष्टा
क्षराःपादाश्चतुष्पदाश्चर्चः ॥ ३ ॥ प्रथमंछंदस्त्रिपदागायत्रींपंचकाश्चत्वारःषट्कश्चैकश्चतुर्थश्चतुष्कोवापदपंक्तिःषट्सप्तै
कादशाउष्णिग्गर्भास्त्रयःसप्तकाःपादनिचृन्मध्यमःषट्कश्चेदतिनिचृद्दशकश्चेद्यवमध्या यस्यास्तुषट्कसप्तकाष्टकाःसावर्ध
मानाविपरीताप्रतिष्ठाद्वौषट्कौसप्तकश्चह्रसीयसी ॥ ४ ॥ द्वितीयमुष्णिक्त्रिपदांत्यौद्वादशकआद्यश्चेत्पुरउष्णिङ्म
ध्यमश्चेत्ककुप्त्रैष्टुभजागतचतुष्काःककुबन्यंकुशिरैकादशिनोःपरःषट्कस्तनुशिरा मध्येचेत्पिपीलिकमध्याआद्यःपंच
कस्त्रयोष्टकाअनुष्टुब्गर्भाचतुःसप्तकोष्णिगेव ॥ ५ ॥ तृतीयमनुष्टुप्पंचपंचकाःषट्कश्चैकोमहापदपंक्तिर्जागतावष्टकश्च
कृतिर्मध्येचेदष्टकःपिपीलिकमध्यानवकयोर्मध्येजागतः काविराण्णववैराजंत्रयोदशैर्नष्टरूपादशकास्त्रयोविराळेकादश
कावा ॥६॥ चतुर्थंबृहतींतृतीयोद्वादशकआद्यश्चेत्पुरस्ताद्बृहतींद्वितीयश्चेन्न्यंकुसारिण्युरोबृहतीवास्कंधोग्रीवीवांत्यश्चेदु
परिष्टाद्बृहत्यष्टिनोर्मध्येदशकौविष्टारबृहतींत्रिजागतोर्ध्वबृहतींत्रयोदशिनोर्मध्येष्टकःपिपीलिकमध्यानवकाष्टेकादश्य
ष्टिनोविषमपदाचतुर्नवकाबृहत्येव ॥७॥ पंचमंपंक्तिःपंचपदार्थचतुष्पदाविराड्दशकैरयुजौजागतौसतोबृहतीयुजौचे
द्विपरीताद्यौचेत्प्रस्तारपंक्तिरंत्यौचेदास्तारपंक्तिराद्यांत्यौचेत्संस्तारपंक्तिर्मध्यमौचेद्विष्टारपंक्तिः ॥ ८ ॥ षष्ठंत्रिष्टुप्त्रैष्टु

भपदांद्वौतुजागतौयस्याःसाजागतेंजगतीत्रैष्टुभेत्रिष्टुब्वैराजौजागतौचाभिसारिणीनवकौवैराजस्त्रैष्टुभश्चद्वौवावैराजौ
नवकस्त्रैष्टुभश्चविराट्स्थानैकादशिनस्त्रयोष्टकश्चविराड्रूपाद्वादशिनस्त्रयोष्टकश्चज्योतिष्मतीयतोष्टकस्ततोज्योतिश्चत्वा
रोष्टकाजागतश्चमहाबृहतींमध्येचेद्यवमध्यांद्यौदशकावष्टकास्त्रयःपंक्त्युत्तराविराट्पूर्वावा ॥९॥ सप्तमंजगतींजागतप
दाष्टिनस्त्रयंःस्वौचद्वौमहासतोबृहत्यष्टकौसप्तकःषट्कोदशकोनवकश्चषळष्टकावामहापंक्तिः ॥ १० ॥ अथप्रगाथाबृह
तींसतोबृहत्यौबार्हतंःककुप्चेत्पूर्वाकाकुभोंमहाबृहतीमहासतोबृहत्यौंमहाबार्हतोबृहतीविपरीतेंविपरीतोत्तरोनुष्टुब्गा
यत्र्यौचानुष्टुभोऽनुष्टुम्मुखास्तृचाइत्युक्तेः ॥ ११ ॥ सूक्तसंख्यानुवर्ततंआन्यस्याःसूक्तसंख्यायांऋषिश्चान्यस्माद्दषेरवा
विशिष्टस्तुहिहवैतच्छन्दविशिष्टान्यृषिदैवतच्छंदांसिद्वित्रिचतुःपंचषट्सूक्तभांजि यथासंख्यमनिरुक्तासंख्याविंशतिं
रनादेशेत्विंद्रोदेवतांत्रिष्टुप्छंदःप्रगाथाबार्हताविंशिकांद्विपदाविराजस्तदर्धमेकपदांद्विर्द्विपदास्त्वृचःसमामनंत्ययुक्श्वं
त्याद्विपदैवंमंडलादिष्वाग्नेयमैंद्रांत्रिष्टुबंतस्यसूक्तस्यशिष्टाजगत्यआदौगायत्रंप्राग्घिरण्यस्तूपात् ॥ १२ ॥ (गोधाघो
षाविश्ववारापालोपनिषन्निषत् । ब्रह्मजायाजुहूर्नामागस्त्यस्यस्वसादितिः ॥ इंद्राणीचेंद्रमाताचसरमारोमशोर्वशी ।
लोपामुद्राचनद्यश्चयमीनारीचशश्वती ॥ श्रीर्लाक्षासार्पराज्ञीवाक्श्रद्धामेधाचदक्षिणा । रात्रीसूर्याचसावित्रीब्रह्मवादि
न्यईरिताः ॥१३॥ पादाअतिजगत्यांतुत्रयोद्वादशकाःपरौ । अष्टकौशक्करीपादाःसप्तैवाष्टाक्षराःस्मृताः ॥ अतिशाक्कर

पादौद्वावादितःषोळशाक्षरौ । जागतश्चाष्टकावष्टिपादाःषोळशकास्त्रयः ॥ अष्टकौचात्यष्टिपादौजागतौचाष्टकास्त्रयः । जागतश्चाष्टकश्चाथधृतिपादौतुजागतौ ॥ पादास्त्रयोष्टकाश्चाथषोळशाक्षरएवच । अष्टकश्चाथातिधृतौद्वौपादौजाग तौततः ॥ त्रयोष्टकाजागतश्चतथाष्टाक्षरकावपि । परःसप्तकपादास्तुप्रसंगात्स्वयमीरिताः) ॥१४॥ इतिपरिभाषा ॥

अग्निंनवमधुच्छंदावैश्वामित्रोंवायोवायव्यैंद्रवायवंमैत्रावरुणास्तृचांअश्विनाद्वादशाश्विनैंद्रंवैश्वदेवसारस्वता स्तृचाःसप्तैताःप्रउगदेवताःसुरूपकृत्नुंदशैंद्रंमातुयुंजंत्यादहेत्येताःषण्मारुत्योंवीळुचिदिंद्रेणेत्यैंद्र्यौचैंद्रमिदेंद्रसा नसिंमिंद्रेहिगायंतिद्वादशानुष्टुभंत्विंद्रमष्टौजेतामाधुच्छंदसोग्निंद्वादशमेधातिथिःकाण्वआग्नेयमग्निनेतिपादो द्यग्निदैवतोंनिर्मथ्याहवनीयाभ्यांसुसमिद्धइतीध्मःसमिद्धोवाग्निस्तनूनपान्नराशंसइळोबर्हिर्देवीर्द्वारउषासान क्तादैव्यौहोतारौप्रचेतसौतिस्रोदेव्यःसरस्वतीळाभारत्यस्त्वष्टावनस्पतिःस्वाहाकृतयइतिप्रत्यृचंदेवताएतदा प्रीसूक्तमेतेनान्यान्युक्तदेवतान्येकादशकानित्वनाराशंसान्याप्रशब्दोक्तानित्वतनूनपात्यैभिर्वैश्वदेवमिंद्रसोम मृतव्यैंतत्रैंद्रीमारुतींत्वाष्ट्र्याग्नेय्यैंद्रीमैत्रावरुणीचतस्रोद्रविणोदसंआश्विन्याग्नेयृतुदेवताःसर्वत्रात्वानवेंद्रावरु णयोरैंद्रावरुणंयुवाकुपादनिचृतौ(इंद्रोहसीयसीवा)सोमानमितिपंचब्राह्मणस्पत्यांश्चतुर्थ्यामिंद्रश्चसोमश्चपंचम्यां दक्षिणाचान्याःसादसस्पत्यानाराशंसीवांत्याप्रतित्यमाग्निमारुतं ॥ १ ॥ ॥ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ श्रीवेदपुरुषायनमः ॥

हरिःओ३म्। (मं. १ अ. १ सू. १) अग्निमीळेपुरोहितंयज्ञस्यदेवमृत्विजं। होतारंरत्नधातमं॥ अग्निःपूर्वेभिर्ऋषिभिरीड्योनूतनैरुत। सदेवाँऽएहवक्षति॥ अग्निनारयिमश्नवत्पोषमेवदिवेदिवे। यशसंवीरवत्तमं॥ अग्नेयंयज्ञमध्वरंविश्वतःपरिभूरसि। सइद्देवेषुगच्छति॥ अग्निर्होताकविक्रतुःसत्यश्चित्रश्रवस्तमः। देवोदेवेभिरागमत्॥ १ ॥ यदंगदाशुषेत्वमग्नेभद्रंकरिष्यसि। तवेत्तत्सत्यमंगिरः॥ उपत्वाग्नेदिवेदिवेदोषावस्तर्धियावयं। नमोभरंतऽएमसि॥ राजंतमध्वराणांगोपामृतस्यदीदिविं। वर्धमानंस्वेदमे॥ सनःपितेवसूनवेग्नेसूपायनोभव। सचस्वानःस्वस्तये॥२॥ (१।१।२) वायवायाहिदर्शतेमेसोमाऽअरंकृताः। तेषांपाहिश्रुधीहवं॥ वायउक्थेभिर्जरंतेत्वामच्छाजरितारः। सुतसोमाऽअहर्विदः॥ वायोतवप्रपृंचतीधेनाजिगातिदाशुषे। उरूचीसोमपीतये॥ इंद्रवायूइमेसुताऽउपप्रयोभिरागतं। इंदवोवामुशंतिहि+॥ वायविंद्रश्चचेतथःसुतानांवाजिनीवसू। तावायातमुपद्रवत्+॥ ३ ॥ वायविंद्रश्चसुन्वतऽआयातमुपनिष्कृतं। मक्षवी१त्थाधियानरा॥ मित्रंहुवेपूतदक्षंवरुणंचरिशादसं। धियंघृताचींसाधंता॥ ऋतेनमित्रावरुणावृ

(१।१।१) अग्निमीळइतिनवर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाअग्निर्गायत्री। (१।१।२) वायवायाहीतिनवर्चस्यसूक्तस्यमधुच्छंदाः आद्यतृचस्यवायुःद्वितीयतृचस्येंद्रवायूतृतीयतृचस्यमित्रावरुणौगायत्री।

तावृधावृतस्पृशा । क्रतुंबृहंतमाशाथे ॥ कवीनोमित्रावरुणातुविजाताऽउरुक्षया । दक्षंदधातेऽअपसं ॥ ४ ॥ (१।१।३)
अश्विनायज्वरीरिषोद्रवत्पाणीशुभस्पती । पुरुभुजाचनस्यतं ॥ अश्विनापुरुदंससानराशवीरयाधिया । धिष्ण्यावनं
तंगिरः ॥ दस्रायुवाकवःसुतानासत्यावृक्तवर्हिषः । आयातंरुद्रवर्तनी ॥ इंद्रायाहिचित्रभानोसुताऽइमेत्वायवः ।
अण्वीभिस्तनापूतासः ॥ इंद्रायाहिधियेषितोविप्रजूतःसुतावतः । उपब्रह्माणिवाघतः ॥ इंद्रायाहितूतुजानऽउपब्रह्मा
णिहरिवः । सुतेदधिष्वनश्चनः ॥ ५ ॥ ओमासश्चर्षणीधृतोविश्वेदेवासऽआगत । दाश्वांसोदाशुषःसुतं ॥ विश्वेदे
वासोऽअप्तुरःसुतमागंततूर्णयः । उस्राऽइवस्वसराणि ॥ विश्वेदेवासोऽअस्रिधऽएहिमायासोऽअद्रुहः । मेधंजुषंत
वह्नयः । पावकानःसरस्वतीवाजेभिर्वाजिनीवती । यज्ञंवष्टुधियावसुः ॥ चोदयित्रीसूनृतानांचेतंतीसुमतीनां । यज्ञं
दधेसरस्वती ॥ महोऽअर्णःसरस्वतीप्रचेतयतिकेतुना । धियोविश्वाविराजति ॥६॥ (१।२।१) सुरूपकृत्नुमूतयेसुदुघामिव
गोदुहे । जुहूमसिद्यविद्यवि ॥ उपनःसवनागहिसोमस्यसोमपाःपिब । गोदाऽइद्रेवतोमदः ॥ अथातेऽअंतमानांवि
द्यामसुमतीनां । मानोऽअतिख्यऽआगहि ॥ परेहिविग्रमस्तृतमिंद्रंपृच्छाविपश्चितं । यस्तेसखिभ्यऽआवरं ॥ उतब्रु

(१।१।३) अश्विनायज्वरीरितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाःआद्यतृचस्याश्विनौद्वितीयतृचस्येंद्रःतृतीयतृचस्यविश्वेदेवाः चतुर्थतृचस्यसरस्वतीगायत्री । (१।२।१) सुरूपकृत्नुमितिदशर्चस्यसूक्तस्यवैश्वामित्रोमधुच्छंदाइंद्रोगायत्री ।

वंतुनोनिदोनिरन्यतश्चिदारत । दधानाइंद्रइद्दुवः ॥ ७ ॥ उतनःसुभगाँऽअरिर्वोचेयुर्दस्मकृष्टयः । स्यामेदिंद्रस्यश र्मणि ॥ एमाशुमाशवेभरयज्ञश्रियंनृमादनं । पतयन्मंदयत्सखं ॥ अस्यपीत्वाशतक्रतोघनोवृत्राणामभवः । प्रावो वाजेषुवाजिनं ॥ तंत्वावाजेषुवाजिनंवाजयामःशतक्रतो । धनानामिंद्रसातये ॥ योरायो३वनिर्महान्त्सुपारःसुन्वतः सखा । तस्माऽइंद्रायगायत ॥८॥(१।२।२) आत्वेतानिषीदतेंद्रमभिप्रगायत । सखायःस्तोमवाहसः ॥ पुरूतमंपुरूणामी शानंवार्याणां । इंद्रंसोमेसचासुते+ ॥ सघानोयोगऽआभुवत्सरायेसपुरंध्यां । गमद्वाजेभिरासनः ॥ यस्यसंस्थेनवृण्वतेह रीसमत्सुशत्रवः । तस्माऽइंद्रायगायत ॥ सुतपाव्नेसुताऽइमेशुचयोयंतिवीतये । सोमासोदध्याशिरः ॥ ९ ॥ त्वंसु तस्यपीतयेसद्योवृद्धोऽअजायथाः । इंद्रज्यैष्ठ्यायसुक्रतो ॥ आत्वाविशंत्वाशवःसोमासऽइंद्रगिर्वणः । शंतेसंतुप्रचेत से ॥ त्वांस्तोमाऽअवीवृधन्त्वामुक्थाशतक्रतो । त्वांवर्धंतुनोगिरः ॥ अक्षितोतिःसनेदिमंवाजमिंद्रःसहस्रिणं । यस्मि न्विश्वानिपौंस्या ॥ मानोमर्ताऽअभिद्रुहन्तनूनामिंद्रगिर्वणः । ईशानोयवयावधं+ ॥ १० ॥(१।२।३) युंजंतिब्रध्नमरुषं चरंतंपरितस्थुषः । रोचंतेरोचनादिवि+ ॥ युंजंत्यस्यकाम्याहरीविपक्षसारथे । शोणाधृष्णूनृवाहसा ॥ केतुंकृण्वन्नके

(१।२।२) आत्वेतेतिदशर्चस्यसूक्तस्यमधुच्छंदाइंद्रोगायत्री । (१।२।३) युंजंतीतिदशर्चस्यसूक्तस्यमधुच्छंदाःआद्यानांतिसृणामिं द्रःततःषण्णांमरुतःवीळुचिदिंद्रेणेतिद्वयोरिंद्रश्चदशम्याइंद्रोगायत्री ।

तवेपेशोमर्याऽअपेशसे । समुषद्भिरजायथाः ॥ आदहस्वधामनुपुनर्गर्भत्वमेरिरे । दधानानामयज्ञियं ॥ वीळुचिदा
रुजत्नुभिर्गुहाचिदिंद्रवह्निभिः । अविंदऽउस्रियाऽअनु ॥ ११ ॥ देवयंतोयथामतिमच्छाविदद्वसुंगिरः । महामनू
षतश्रुतं+ ॥ इंद्रेणसंहिदृक्षसेसंजग्मानोऽअबिभ्युषा । मंदूसमानवर्चसा ॥ अनवद्यैरभिद्युभिर्मखःसहस्वदर्चति । ग
णैरिंद्रस्यकाम्यैः ॥ अतःपरिज्मन्नागहिदिवोवारोचनादधि । समस्मिन्नृंजतेगिरः ॥ इतोवासातिमीमहेदिवोवापा
र्थिवादधि । इंद्रंमहोवारजसः ॥ १२ ॥ (१।२।४) इंद्रमिद्गाथिनोबृहदिंद्रमर्केभिरर्किणः । इंद्रंवाणीरनूषत ॥ इंद्रऽइद्ध
र्योःसचासंमिश्लऽआवचोयुजा । इंद्रोवज्रीहिरण्ययः ॥ इंद्रोदीर्घायचक्षसऽआसूर्यंरोहयद्दिवि । विगोभिरद्रिमैरय
त् ॥ इंद्रवाजेषुनोवसहस्रप्रधनेषुच । उग्रऽउग्राभिरूतिभिः ॥ इंद्रंवयंमहाधनऽइंद्रमर्भेहवामहे । युजंवृत्रेषुवज्रिणं
॥ १३ ॥ सनोवृषन्नमुंचरुंसत्रादावन्नपावृधि । अस्मभ्यमप्रतिष्कुतः ॥ तुंजेतुंजेयऽउत्तरेस्तोमाऽइंद्रस्यवज्रिणः । न
विंधेऽअस्यसुष्टुतिं+ ॥ वृषायूथेववंसगःकृष्टीरियर्त्योजसा । ईशानोऽअप्रतिष्कुतः ॥ यऽएकश्चर्षणीनांवसूनामिरज्य
ति । इंद्रःपंचक्षितीनां+ ॥ इंद्रंवोविश्वतस्परिहवामहेजनेभ्यः । अस्माकमस्तुकेवलः ॥ १४ ॥ (१।३।१) एंद्रसानसिं
रयिंसजित्वानंसदासहं । वर्षिष्ठमूतयेभर ॥ नियेनमुष्टिहत्ययानिवृत्रारुणधामहै । त्वोतासोन्यर्वता ॥ इंद्रत्वोतास

(१।२।४) इंद्रमिदितिदशर्चस्यसूक्तस्यमधुच्छंदाइंद्रोगायत्री । (१।३।१) एंद्रेतिदशर्चस्यसूक्तस्यमधुच्छंदाइंद्रोगायत्री ।

ऽआवयंवज्रंघनाददीमहि । जयेमसंयुधिस्पृधः ॥ वयंशूरेभिरस्तृभिरिंद्रत्वयायुजावयं । सासह्यामपृतन्यतः+ ॥ महाँऽइंद्रःपरश्चनुमहित्वमस्तुवज्रिणे । द्यौर्नप्रथिनाशवः ॥ १५ ॥ समोहेवायऽआशतनरःस्तोकस्यसनितौ । विप्रासोवाधियायवः ॥ यःकुक्षिःसोमपातमःसमुद्रऽइवपिन्वते । उर्वीरापोनकाकुदः ॥ एवाह्यस्यसूनृताविरप्शीगोमतीमही । पक्वाशाखानदाशुषे ॥ एवाहितेविभूतयऽऊतयऽइंद्रमावते । सद्यश्चित्संतिदाशुषे ॥ एवाह्यस्यकाम्यास्तोमऽउक्थंचशंस्या । इंद्रायसोमपीतये ॥ १६ ॥ (१।३।२) इंद्रेहिमत्स्यंधसोविश्वेभिःसोमपर्वभिः । महाँऽअभिष्टिरोजसा ॥ एमेनंसृजतासुतेमंदिमिंद्रायमंदिने । चक्रिंविश्वानिचक्रये ॥ मत्स्वासुशिप्रमंदिभिःस्तोमेभिर्विश्वचर्षणे । सचैषुसवनेष्वा+ ॥ असृग्रमिंद्रतेगिरःप्रतित्वामुदहासत । अजोषावृषभंपतिं ॥ संचोदयचित्रमर्वाग्राधऽइंद्रवरेण्यं । असदित्तेविभुप्रभु+ ॥ १७ ॥ अस्मान्त्सुतत्रचोदयेंद्ररायेरभस्वतः । तुविद्युम्नयशस्वतः ॥ संगोमदिंद्रवाजवदस्मेपृथुश्रवोबृहत् । विश्वायुर्धेह्यक्षितं ॥ अस्मेधेहिश्रवोबृहद्द्युम्नंसहस्रसातमं । इंद्रतारथिनीरिषः ॥ वसोरिंद्रंवसुपतिंगीर्भिर्गृणंतऋग्मियं । होमगंतारमूतये ॥ सुतेसुतेन्योकसेबृहद्बृहतऽएदरिः । इंद्रायशूषमर्चति ॥ १८ ॥ (१।३।३) गायंतित्वाऽगायत्रिणोर्चंन्त्यर्कमर्किणः । ब्रह्माणस्त्वाशतक्रतऽउद्वंशमिवयेमिरे ॥ यत्सानोःसानुमारुहद्भूर्यस्पष्टकर्त्वं । तदिंद्रो

(१।३।२) इंद्रेहीतिदशर्चस्यसूक्तस्यमधुच्छंदाइंद्रोगायत्री । (१।३।३) गायंतीतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यमधुच्छंदाइंद्रोऽनुष्टुप् ।

ऽअर्थंचेततियूथेनवृष्णिरेजति ॥ युक्ष्वाहिकेशिनाहरीवृषणाकक्ष्यप्रा । अथानऽइंद्रसोमपागिरामुपश्रुतिंचर ॥ एहि स्तोमाँऽअभिस्वराभिगृणीह्यारुव । ब्रह्मचनोवसोसचेंद्रयज्ञंचवर्धय ॥ उक्थमिंद्रायशंस्यंवर्धनंपुरुनिष्षिधे । शक्रोय थासुतेषुणोरारणंत्सख्येषुच ॥ तमित्सखित्वईमहेतंरायेतंसुवीर्ये । सशक्रऽउतनःशकदिंद्रोवसुदयमानः ॥ १९ ॥ सुविवृतंसुनिरजमिंद्रत्वादातमिद्यशः । गवामपव्रजंवृधिकृणुष्वराधोऽअद्रिवः ॥ नहित्वारोदसीऽउभेऽऋघायमाण मिन्वतः । जेषःस्वर्वतीरपःसंगाऽअस्मभ्यंधूनुहि ॥ आश्रुत्कर्णश्रुधीहवंनूचिद्दधिष्वमेगिरः । इंद्रस्तोममिमंममकृ ष्वायुजश्चिदंतरं ॥ विद्माहित्वावृषंतमंवाजेषुहवनश्रुतं । वृषंतमस्यहूमहऊतिंसहस्रसातमां ॥ आतूनऽइंद्रकौशिकमं दसानःसुतंपिब । नव्यमायुःप्रसूतिरकृधीसहस्रसामृषिं ॥ परित्वागिर्वणोगिरइमाभवंतुविश्वतः । वृद्धायुमनुवृद्ध योजुष्टाभवंतुजुष्टयः ॥ २० ॥ (१।३।४) इंद्रंविश्वाऽअवीवृधन्त्समुद्रव्यचसंगिरः । रथीतमंरथीनांवाजानांसत्पतिंप तिं ॥ सख्येतऽइंद्रवाजिनोमाभेमशवसस्पते । त्वामभिप्रणोनुमोजेतारमपराजितं ॥ पूर्वीरिंद्रस्यरातयोनविदस्यंत्यू तयः । यदीवाजस्यगोमतःस्तोतृभ्योमंहतेमघं+ ॥ पुरांभिंदुर्युवाकविरमितौजाऽअजायत । इंद्रोविश्वस्यकर्मणोधर्ता वज्रीपुरुष्टुतः+ ॥ त्वंवलस्यगोमतोपावरद्रिवोबिलं । त्वांदेवाऽअबिभ्युषस्तुज्यमानासऽआविषुः ॥ तवाहंशूररराति

(१।३।४) इंद्रंविश्वाइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यजेतामाधुच्छंदसइंद्रोनुष्टुप् ।

भिः प्रत्यायंसिंधुमावदन् । उपातिष्ठंतगिर्वणोविदुष्टेतस्यकारवः ॥ मायाभिरिंद्रमायिनंत्वंशुष्णमवातिरः । विदुष्टेत
स्यमेधिरास्तेषांश्रवांस्युत्तिर ॥ इंद्रमीशानमोजसाभिस्तोमाऽअनूषत । सहस्रंयस्यरातयऽउतवासंतिभूयसीः ॥ २१ ॥
(१।४।१) अग्निंदूतंवृणीमहेहोतारंविश्ववेदसं । अस्ययज्ञस्यसुक्रतुं ॥ अग्निमग्निंहवीमभिःसदाहवंतविश्पतिम् ।
हव्यवाहंपुरुप्रियं+ ॥ अग्नेदेवाँऽइहावहजज्ञानोवृक्तबर्हिषे । असिहोतानऽईड्यः ॥ ताँऽउशतोविबोधययदग्नेयासिदू
त्यं । देवैरासत्सिबर्हिषि ॥ घृताहवनदीदिवःप्रतिष्मरिषतोदह । अग्नेत्वंरक्षस्विनः ॥ अग्निनाग्निःसमिध्यतेकविर्गृह
पतिर्युवा । हव्यवाड्जुह्वास्यः ॥ २२ ॥ कविमग्निमुपस्तुहिसत्यधर्माणमध्वरे । देवममीवचातनं ॥ यस्त्वामग्नेहविष्प
तिर्दूतंदेवसपर्यति । तस्यस्मप्राविताभव ॥ योऽअग्निंदेववीतयेहविष्माँऽआविवासति । तस्मैपावकमृळय ॥ सनः
पावकदीदिवोग्नेदेवाँऽइहावह । उपयज्ञंहविश्चनः ॥ सनःस्तवानऽआभरगायत्रेणनवीयसा । रयिंवीरवतीमिषं ॥ अग्ने
शुक्रेणशोचिषाविश्वाभिर्देवहूतिभिः । इमंस्तोमंजुषस्वनः ॥ २३ ॥ (१।४।२) सुसमिद्धोनआवहदेवाँऽअग्नेहविष्मं

(१।४।१) अग्निंदूतमितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वोमेधातिथिरग्निर्गायत्रीअग्निनाग्निरित्यस्यानिर्मथ्याहवनीयावग्नीदेवते । (१।४।२) सु
समिद्धइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यमेधातिथिःप्रथमायाइध्मः (समिद्धोग्निर्वा) द्वितीयायास्तनूनपात्तृतीयायानराशंसःचतुर्थ्याइळःपंचम्याबर्हिः
षष्ठ्यादेव्योद्वारःसप्तम्याउषासानक्ताअष्टम्यादैव्यौहोतारौ (प्रचेतसावितिगुणः)नवम्याःसरस्वतीळाभारत्यःदशम्यास्त्वष्टाएकादश्यावनस्प

ते । होतः पावकयक्षिच ॥ मधुमंततनूनपाद्यज्ञंदेवेषुनःकवे । अद्याकृणुहिवीतये ॥ नराशंसमिहप्रियमस्मिन्यज्ञउप ह्वये । मधुजिह्वंहविष्कृतं ॥ अग्नेसुखतमेरथेदेवाँईळितआवह । असिहोतामनुर्हितः ॥ स्तृणीतबर्हिरानुषग्घृतपृष्ठंमनीषिणः । यत्रामृतस्यचक्षणं ॥ विश्रयंतामृतावृधोद्वारोदेवीरसश्चतः । अद्यानूनंचयष्टवे ॥ २४ ॥ नक्तोषासासुपेशसास्मिन्यज्ञउपह्वये । इदंनोबर्हिरासदे ॥ तासुजिह्वाउपह्वयेहोतारादैव्याकवी । यज्ञंनोयक्षतामिमम् ॥ इळासरस्वतीमहीतिस्रोदेवीर्मयोभुवः । बर्हिःसीदंत्वस्रिधः ॥ इहत्वष्टारमग्रियंविश्वरूपमुपह्वये । अस्माकमस्तुकेवलः ॥ अवसृजावनस्पतेदेवदेवेभ्योहविः । प्रदातुरस्तुचेतनं ॥ स्वाहायज्ञंकृणोतनेंद्राययज्वनोगृहे । तत्रदेवाँउपह्वये ॥ २५ ॥ (१।४।३) ऐभिरग्नेदुवोगिरोविश्वेभिःसोमपीतये । देवेभिर्याहियक्षिच ॥ आत्वाकण्वाअहूषतगृणंतिविप्रतेधियः । देवेभिरग्नआगहि ॥ इंद्रवायूबृहस्पतिंमित्राग्निंपूषणंभगं । आदित्यान्मारुतंगणं ॥ प्रवोभ्रियंतइंदवोमत्सरामादयिष्णवः । द्रप्सामध्वश्चमूषदः ॥ ईळतेत्वामवस्यवःकण्वासोवृक्तबर्हिषः । हविष्मंतोअरंकृतः ॥ घृतपृष्ठामनोयुजोयेत्वावहंतिवह्नयः । आदेवान्त्सोमपीतये ॥ २६ ॥ तान्यजत्राँऋतावृधोग्नेपत्नीवतस्कृधि । मध्वः

तिःद्वादश्याःस्वाहाकृतयोदेवताःगायत्रीछंदः (एतदाप्रीसूक्तं) । (१।४।३) ऐभिरग्नइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यमेधातिथिर्विश्वेदेवागायत्री । (वैश्वदेवत्वंसूक्तभेदप्रयोगे । यल्लिंगंसादेवतेतिपक्षेआद्ययोर्द्वयोरग्निःतृतीयायाविश्वेदेवाःततोनवानामग्निःएवंद्वादशर्चे) ।

सुजिह्वपायय ॥ येयजत्राय ऽईड्यास्तेतेपिबंतुजिह्वया । मधोरग्नेवषट्कृति ॥ आकींसूर्यस्यरोचनाद्विश्वान्देवाँ ऽउषर्बुधः । विप्रोहोतेहवक्षति ॥ विश्वेभिःसोम्यंमध्वग्न ऽइंद्रेणवायुना । पिबामित्रस्यधामभिः ॥ त्वंहोतामनुर्हितोग्नेयज्ञेषुसीदसि । सेमंनोऽअध्वरंयज ॥ युक्ष्वाह्यरुषीरथेहरितोदेवरोहितः । ताभिर्देवाँ ऽइहावह ॥ २७ ॥ (१।४।४) इंद्रसोमंपिबऽऋतुनात्वाविशंत्विंदवः । मत्सरासस्तदोकसः ॥ मरुतःपिबतऽऋतुनापोत्राद्यज्ञंपुनीतन । यूयंहिष्ठासुदानवः ॥ अभियज्ञंगृणीहिनोग्नावोनेष्टःपिबऽऋतुना । त्वंहिरत्नधाऽअसि ॥ अग्नेदेवाँ ऽइहावहसादयायोनिषुत्रिषु । परिभूषपिबऽऋतुना ॥ ब्राह्मणादिंद्रराधसःपिबासोममृतूँरनु । तवेद्धिसख्यमस्तृतं ॥ युवंदक्षंधृतव्रतमित्रावरुणदूळभं । ऋतुनायज्ञमाशाथे ॥ २८ ॥ द्रविणोदाद्रविणसोग्रावहस्तासोऽअध्वरे । यज्ञेषुदेवमीळते ॥ द्रविणोदाददातुनोवसूनियानिशृण्विरे । देवेषुतावनामहे ॥ द्रविणोदाःपिपीषतिजुहोतप्रचतिष्ठत । नेष्ट्रादृतुभिरिष्यत ॥ यत्त्वातुरीयमृतुभिर्द्रविणोदोयजामहे । अधस्मानोददिर्भव ॥ अश्विनापिबतंमधुदीद्यग्नीशुचिव्रता । ऋतुनायज्ञवाहसा ॥ गार्हपत्येनसंत्यऽऋतुनायज्ञनीरसि । देवान्देवयतेयज ॥ २९ ॥ (१।४।५) आत्वावहंतुहरयोवृषणंसोमपीतये । इंद्रत्वासूर

(१।४।४) इंद्रसोममितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यमेधातिथिःआद्यानांपण्णांइंद्रोमरुतस्त्वष्टाग्निरिंद्रोमित्रावरुणौततश्चतसृणांद्रविणोदाअग्निः एकादश्याअश्विनौद्वादश्याअग्निर्गायत्री । (ऋतुदेवताएताः) । (१।४।५) आत्वावहंत्विितिनवर्चस्यसूक्तस्यमेधातिथिरिंद्रोगायत्री ।

चक्षसः ॥ इमाधानाघृतस्नुवोहरीऽइहोपवक्षतः । इंद्रंसुखतमेरथे ॥ इंद्रंप्रातर्हवामहऽइंद्रंप्रयत्यध्वरे । इंद्रंसोमस्य पीतये ॥ उपनःसुतमागहिहरिभिरिंद्रकेशिभिः । सुतेहित्वाहवामहे ॥ सेमंनःस्तोममागह्युपेदंसवनंसुतं । गौरोनतृषितः पिब ॥ ३० ॥ इमेसोमासऽइंदवःसुतासोअधिबर्हिषि । ताँऽइंद्रसहसेपिब ॥ अयंतेस्तोमोऽअग्रियोहृदिस्पृगस्तुशंतमः । अथासोमंसुतंपिब ॥ विश्वमित्सवनंसुतमिंद्रोमदायगच्छति । वृत्रहासोमपीतये ॥ सेमंनःकाममापृणगोभिरश्वैःशतक्रतो । स्तवामत्वास्वाध्यः* ॥ ३१ ॥ (१।४।६) इंद्रावरुणयोरहंसम्राजोरवऽआवृणे । तानोमृळातऽईदृशे ॥ गंतारा हिस्थोवसेहवंविप्रस्यमावतः । धर्तारचर्षणीनां+ ॥ अनुकामंतर्पयेथामिंद्रावरुणरायऽआ । तावांनेदिष्ठमीमहे ॥ युवाकुहिशचीनांयुवाकुसुमतीनां । भूयामवाजदाव्नां ॥ इंद्रःसहस्रदाव्नांवरुणःशंस्यानां । क्रतुर्भवत्युक्थ्यः* ॥ ३२ ॥ तयोरिदवसावयंसनेमनिचधीमहि । स्यादुतप्ररेचनं ॥ इंद्रावरुणवामहंहुवेचित्रायराधसे । अस्मान्त्सुजिग्युषस्कृतं ॥ इंद्रावरुणनूनुवांसिषासंतीषुधीष्वा । अस्मभ्यंशर्मयच्छतं ॥ प्रवामश्नोतुसुष्टुतिरिंद्रावरुणयांहुवे । यामृधाथेसधस्तुतिं ॥ ३३ ॥ (१।५।१) सोमानंस्वरणंकृणुहिब्रह्मणस्पते । कक्षीवंतंयऽऔशिजः+ ॥ योरेवान्योऽअमीवहावसुवि

(१।४।६) इंद्रावरुणयोरितिनवर्चस्यसूक्तस्यमेधातिथिरिंद्रावरुणौगायत्री । युवाकुहिद्वृचौपादनिचृतौ (इंद्रःसहस्रेतिह्रसीयसी वा)। (१।५।१) सोमानमितिनवर्चस्यसूक्तस्यमेधातिथिःआद्यानांतिसृणांब्रह्मणस्पतिःचतुर्थ्याइंद्रसोमब्रह्मणस्पतयःपंचम्याइंद्रसोमब्रह्मण

त्पुष्टिवर्धनः । सनः सिषक्तुयस्तुरः ॥ मानःशंसोऽअररुषोधूर्तिःप्रणङ्मर्त्यस्य । रक्षाणोब्रह्मणस्पते ॥ सघावीरोनरि
ष्यतियमिंद्रोब्रह्मणस्पतिः । सोमोहिनोतिमर्त्यं ॥ त्वंतंब्रह्मणस्पतेसोमऽइंद्रश्चमर्त्यं । दक्षिणापात्वंहसः ॥ ३४ ॥
सदसस्पतिमद्भुतंप्रियमिंद्रस्यकाम्यं । सनिंमेधामयासिषं ॥ यस्मादृतेनसिध्यतियज्ञोविपश्चितश्चन । सधीनांयोगमि
न्वति ॥ आदृध्नोतिहविष्कृतिंप्रांचंकृणोत्यध्वरं । होत्रादेवेषुगच्छति ॥ नराशंसंसुधृष्टममपश्यंसप्रथस्तमं । दिवोन
सद्मंमखसं ॥ ३५ ॥ (१।५।२) प्रतित्यंचारुमध्वरंगोपीथायप्रहूयसे । मरुद्भिरग्नऽआगहि ॥ नहिदेवोनमर्त्योमहस्त
वक्रतुंपरः । मरुद्भि० ॥ येमहोरजसोविदुर्विश्वेदेवासोऽअद्रुहः । मरुद्भि० ॥ यऽउग्राऽअर्कमानृचुरनाधृष्टासऽओज
सा । मरुद्भि० ॥ येशुभ्राघोरवर्पसः सुक्षत्रासोरिशादसः । मरुद्भि० ॥ ३६ ॥ येनाकस्याधिरोचनेदिविदेवासऽआस
ते । मरुद्भि० ॥ यऽईंखयंतिपर्वतान्तिरःसमुद्रमर्णवं । मरुद्भि० ॥ आयेतन्वंतिरश्मिभिस्तिरःसमुद्रमोजसा । मरु
द्भि० ॥ अभित्वापूर्वपीतयेसृजामिसोम्यंमधु । मरुद्भि० ॥ ३७ ॥ ॥ इतिप्रथमाष्टकेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

स्पतयोदक्षिणाचततश्चतसृणांसदस्पतिः (अंत्यायानराशंसोवा) गायत्री । (१।५।२) प्रतित्यमितिनवर्चस्यसूक्तस्यमेधातिथिरग्नामरु
तोगायत्री । इतिप्रथमोऽध्यायः ।

॥ अथप्रत्यध्यायगतदैवतत्यागसंग्रहः ॥

प्रथमाष्टके सूक्तसंख्या १२१ ऋचः १३७०

प्रथमाध्याये वर्गाः ३७ सूक्तानि १९ ऋचः १९४ ॥ अथत्यागः ॥ अग्नयइदंनमम ९ वायवइदं० ३ इंद्रवायुभ्यामिदं० ३ मित्रावरुणाभ्यामिदं० ३ अश्विभ्यामिदं० ३ इंद्रायेदं० ३ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं० ३ सरस्वत्याइदं० ३ इंद्रायेदं० २३ मरुद्भ्यइदं० इंद्र मरुद्भ्यइदं० मरुद्भ्यइदं० इंद्रमरुद्भ्यइदं० मरुद्भ्यइदं २ इंद्रायेदं० ५१ अग्नयइदं० ५ निर्मंथ्याहवनीयाभ्यामग्निभ्यामिदं० अग्नयइदं० ६ इध्माय(समिद्धायवा)ग्नयइदं० तनूनपातइदं० नराशंसायेदं० इळायेदं० बर्हिषइदं० देवीभ्योद्वार्भ्यइदं० उषासानक्ताभ्यामिदं० दैवीभ्यां होतृभ्यांप्रचेतोभ्यामिदं० सरस्वतीळाभारतीभ्यइदं० त्वष्ट्रइदं० वनस्पतयइदं० स्वाहाकृतिभ्यइदं० विश्वेभ्योदेवेभ्यःइदं०१२ (अग्नयइदं०२ विश्वेभ्योदेवभ्यइदं० अग्नयइदं० ९) इंद्रायेदं० मरुद्भ्यइदं० त्वष्ट्रइदं० अग्नयइदं० इंद्रायेदं० मित्रावरुणाभ्यामिदं० द्रविणोदसेग्नय इदं० ४ अश्विभ्यामिदं० अग्नयइदं० इंद्रायेदं० ९ इंद्रावरुणाभ्यामिदं० ९ ब्रह्मणस्पतयइदं० ३ इंद्रसोमब्रह्मणस्पतिभ्यइदं० दक्षिणें द्रसोमब्रह्मणस्पतिभ्यइदं० सदसस्पतयइदं० ३ सदसस्पतयेनराशंसायवेदं० अग्नामरुद्भ्यइदं० ९ ॥ इतिप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अयमष्टावार्भवमिहषळैंद्राग्नंप्रातर्युजासैकाचतस्रआश्विन्यस्तथासावित्र्यंआग्नेय्यौद्वेदेवीनामेकैकेंद्राणीवरुणा
न्यग्नायीनांद्यावापृथिव्येपार्थिवीषड्वैष्णव्योऽतोदेवादेवीवातीत्राश्चतुर्विंशतिर्वायव्यैकेंद्रवायव्यौमैत्रावरुणमरु
त्वतीयवैश्वदेवपौष्णास्तृचाःशिष्टाआप्योंत्याध्यर्धाग्नेय्यप्स्वंतःपुरउष्णिक्परानुष्टुप्तिस्रश्चांत्याएकविंशीप्रतिष्ठा
कस्यपंचोनाजीगर्तिःशुनःशेपःसकृत्रिमोवैश्वामित्रोदेवरातोवारुणंतुत्रैष्टुभंमादौकाय्याग्नेय्यौसावित्रस्तृचोगाय
त्रोस्यांत्याभागीवायच्चित्सैकावसिष्वदशाग्नेयंत्वंश्वंसप्तोनागायत्रंत्यादेवीत्रिष्टुंव्यत्रग्रावानवषळनुष्टुवादियच्चि
द्धौलूखल्यौपरेमौसल्यौचप्रजापतेर्हरिश्चंद्रस्यांत्याचर्मप्रशंसावायच्चित्सप्तपांक्तमावोक्ष्यधिकांस्माकंपादनिचृ
च्छश्वत्रिष्टुप्परौतृचावाश्विनौषस्यौत्वमग्नेद्व्यूनांहिरण्यस्तूपआग्नेयंत्रिष्टुवंत्याष्टमीषोळश्यौचेंद्रस्यपंचोना ॥२॥

हरिःॐ॥ (१।५।३) अयंदेवायजन्मनेस्तोमोविप्रेभिरासया । अकारिरत्नधातमः ॥ यइंद्रायवचोयुजाततक्षुर्मनसाहरी ।
शमीभिर्यज्ञमाशत ॥ तक्षन्नासत्याभ्यांपरिज्मानंसुखंरथं । तक्षन्धेनुंसबर्दुघाम् ॥ युवानापितरापुनःसत्यमंत्राऽऋजूय
वः । ऋभवोविष्ट्यक्रत ॥ संवोमदासोऽअग्मतेंद्रेणचमरुत्वता । आदित्येभिश्चराजभिः ॥ १ ॥ उतत्यंचमसंनवंत्व
ष्टुर्देवस्यनिष्कृतं । अकर्तचतुरःपुनः ॥ तेनोरत्नानिधत्तनत्रिरासाप्तानिसुन्वते । एकमेकंसुशस्तिभिः ॥ अधारयंतवह्न

(१।५।३) अयंदेवायेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यमेधातिथिर्ऋभवोगायत्री ।

योभंजंतसुकृत्यया । भागंदेवेषुयज्ञियम् ॥ २ ॥ (१।५।४) इहेंद्राग्नीऽउपह्वयेतयोरित्स्तोममुश्मसि । तासोमंसोमपातमा ॥ तायज्ञेषुप्रशंसतेंद्राग्नीशुंभतानरः । तागायत्रेषुगायत ॥ तामित्रस्यप्रशस्तयऽइंद्राग्नीताहवामहे । सोमपासोमपीतये ॥ उग्रासंताहवामहऽउपेदंसवनंसुतम् । इंद्राग्नीऽएहगच्छतां ॥ तामहांतासदस्पतीऽइंद्राग्नीरक्षऽउब्जतं । अप्रजाःसंत्वत्रिणः ॥ तेनसत्येनजागृतमधिप्रचेतुनेपदे । इंद्राग्नीशर्मयच्छतम् ॥ ३ ॥ (१।५।५) प्रातर्युजाविबोधयाश्विनावेहगच्छताम् । अस्यसोमस्यपीतये ॥ यासुरथारथीतमोभादेवादिविस्पृशा । अश्विनाताहवामहे ॥ यावांकशामधुमत्यश्विनासूनृतावती । तयायज्ञंमिमिक्षतम् ॥ नहिवामस्तिदूरकेयत्रारथेनगच्छथः । अश्विनासोमिनोगृहम्+ ॥ हिरण्यपाणिमूतयेसवितारमुपह्वये । सचेत्तादेवतापदं+ ॥ ४ ॥ अपांनपातमवसेसवितारमुपस्तुहि । तस्यव्रतान्युश्मसि ॥ विभक्तारंहवामहेवसोश्चित्रस्यराधसः । सवितारंनृचक्षसम् ॥ सखायऽआनिषीदतसवितास्तोम्योनुनः । दाताराधांसिशुंभति ॥ अग्नेपत्नीरिहावहदेवानामुशतीरुप । त्वष्टारंसोमपीतये ॥ आग्नाऽअग्नऽइहावसेहोत्रां

(१।५।४) इहेंद्राग्नीइतिषळर्चस्यसूक्तस्यमेधातिथिरिंद्राग्नीगायत्री । (१।५।५) प्रातर्युजेत्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्यमेधातिथिःआद्यानां चतसृणामश्विनौततश्चतसृणांसविताततोद्वयोरग्निःततएकस्यादेव्यःततएकस्याइंद्राणीवरुणान्यग्नाय्यःततोद्वयोर्द्यावापृथिव्यौततएकस्याः पृथिवीततःषण्णांविष्णुः (अतोदेवाइत्यस्यादेवावा) गायत्री ।

यविष्ठभार॑तीम् । वरू॑त्रीं॑धिषणा॑वह ॥ ५ ॥ अभिनो॑देवीरव॑सामहः॑शर्म॑णानृपत्नीः॑ । अच्छि॑न्नपत्राः॑सचंतां ॥ इहें द्राणीमुप॑ह्वयेवरुणानीं॑स्वस्तये॑ । अग्नायीं॑सोम॑पीतये ॥ महीद्यौः॑पृथिवीच॑नऽइमंयज्ञंमि॑मिक्षतां । पिपृतांनो॑भरी॑मभिः ॥ तयो॑रिद्धृतवत्पयो॑विप्रा॑रिहंतिधीतिभिः॑ । गंधर्वस्य॑ध्रुवेप॒दे+ ॥ स्योनापृ॑थिविभवानृक्षरानि॒वेश॑नी । यच्छा॑नः शर्म॑सप्रथः॑ ॥ ६ ॥ अतो॑देवाऽअ॑वंतुनोयतो॑विष्णुर्वि॑चक्रमे । पृथिव्याः॑सप्तधाम॑भिः ॥ इदंविष्णुर्वि॑चक्रमेत्रेधानिद॑धेपदम् । सम॑ूढमस्यपांसुरे+ ॥ त्रीणि॑पदाविच॑क्रमेविष्णुर्गो॑पाऽअदा॑भ्यः । अतो॑धर्मा॑णिधारय॑न् ॥ विष्णोः॑कर्मा॑णि पश्यतयतो॑व्रतानि॑पस्पशे । इंद्र॑स्ययुज्यः॑सखा॑ ॥ तद्विष्णोः॑पर॒मंप॒दंसदा॑पश्यंतिसूरयः॑ । दिवी॑वचक्षुरात॑तम् ॥ तद्विप्रा॑सोविपन्यवो॑जागृवांसः॑समि॑धते । विष्णोर्यत्प॑र॒मंप॒दं+ ॥ ७ ॥ (१।५।६) तीव्राः॑सोमा॑सऽआग॑ह्याशीर्व॑तः॑सुताऽइमे । वायोतान्प्रस्थि॑तान्पिब ॥ उभादेवा॑दिवि॒स्पृशें॑द्रवायूहवामहे । अस्यसोम॑स्यपीतये॑ ॥ इंद्र॑वायूम॑नोजुवाविप्रा॑हवंतऽऊ

(१।५।६) तीव्राःसोमासइतिचतुर्विंशत्यृचस्यसूक्तस्यमेधातिथिःआद्यायावायुःततोद्वयोरिंद्रवायूततस्तिसृणांमित्रावरुणौततस्तिसृणांमरुतः (मरुत्वानिंद्रइतिकेचित्) ततस्तिसृणांविश्वेदेवाःततस्तिसृणांपूषाततःसप्तानामापःततएकस्याअग्न्यापःततएकस्याअग्निःअप्स्वंतररितिपुरउष्णिक्अप्सुमइत्यनुष्टुप्इदमापइत्याद्यास्तिस्रोनुष्टुभःआपःपृणीतेतिप्रतिष्ठाशेषागायत्र्यः ॥ (अग्न्यापइत्यत्राप्शब्दस्यपूर्वनिपातेप्राप्तेद्वंद्वेघिइतिसूत्रादग्निशब्दस्यपूर्वनिपातःकृतः) ।

तये । सहस्राक्षाधियस्पती ॥ मित्रंवयंहवामहेवरुणंसोमपीतये । जज्ञानापूतदक्षसा ॥ ऋतेनयावृतावृधावृतस्यज्यो
तिषस्पती । तामित्रावरुणाहुवे ॥ ८ ॥ वरुणःप्राविताभुवन्मित्रोविश्वाभिरूतिभिः । करतांनःसुराधसः ॥ मरुत्वं
तंहवामहऽइंद्रमासोमपीतये । सजूर्गणेनतृंपतु ॥ इंद्रज्येष्ठामरुद्गणादेवासःपूषरातयः । विश्वेममश्रुताहवम् ॥ हत
वृत्रंसुदानवऽइंद्रेणसहसायुजा । मानोदुःशंसऽईशत ॥ विश्वान्देवान्हवामहेमरुतःसोमपीतये । उग्राहिपृश्निमातरः
॥ ९ ॥ जयतामिवतन्यतुर्मरुतामेतिधृष्णुया । यच्छुभंयाथनानरः ॥ हस्कारादिद्युतस्पर्यतोजाताऽअवंतुनः ।
मरुतोमृळयंतुनः ॥ आपूषंचित्रबर्हिषमाघृणेधरुणंदिवः । आजानष्टंयथापशुम्+ ॥ पूषाराजानमाघृणिरपगूळ्हंगुहाहि
तं । अविंदच्चित्रबर्हिषम् ॥ उतोसमह्यमिंदुभिःषड्युक्ताँऽअनुसेषिधत् । गोभिर्यवंनचर्कृषत् ॥ १० ॥ अंबयोयंत्य
ध्वभिर्जामयोऽअध्वरीयतां । पृंचतीर्मधुनापयः ॥ अमूर्याऽउपसूर्येयाभिर्वासूर्यःसह । तानोहिन्वंत्वध्वरम्+ ॥
अपोदेवीरुपह्वयेयत्रगावःपिबंतिनः । सिंधुभ्यःकर्त्वंहविः+ ॥ अप्स्वं१तरमृतमप्सुभेषजमपामुतप्रशस्तये । देवाभ
वतवाजिनः ॥ अप्सुमेसोमोऽअब्रवीदंतर्विश्वानिभेषजा । अग्निंचविश्वशंभुवमापश्चविश्वभेषजीः ॥ ११ ॥ आपः
पृणीतभेषजंवरूथंतन्वे३ममं । ज्योक्चसूर्यंदृशे+ ॥ इदमापःप्रवहतयत्किंचदुरितंमयि । यद्वाहमभिदुद्रोहयद्वा
शेपऽउतानृतम् ॥ आपोऽअद्यान्वचारिषंरसेनसमगस्महि । पयस्वानग्नऽआगहितंमासंसृजवर्चसा ॥ संमाग्ने

वर्चसासृजसंप्रजयासमायुषा । विद्युर्मेऽअस्यदेवाऽइंद्रोविद्यात्सहऽऋषिभिः ॥ १२ ॥ (१।६।१) कस्यनूनं कतमस्यामृतानांमनामहेचारुदेवस्यनाम । कोनोमह्याऽअदितयेपुनर्दात्पितरंचदृशेयंमातरंच ॥ अग्नेर्वयंप्रथमस्यामृतानांमनामहेचारुदेवस्यनाम । सनोमह्याऽअदितयेपुनर्दात्पितरंचदृशेयंमातरंच ॥ अभित्वादेवसवितरीशानंवार्याणां । सदावन्भागमीमहे ॥ यश्चिद्धितइत्थाभगःशशमानःपुरानिदः । अद्वेषोहस्तयोर्दधे+ ॥ भगभक्तस्यतेवयमुदशेमतवावसा । मूर्धानंरायऽआरभे ॥ १३ ॥ नहितेक्षत्रंनसहोनमन्युंवयश्चनामीपतयंतऽआपुः । नेमाऽआपोऽअनिमिषंचरंतीर्नयेवातस्यप्रमिनंत्यभ्वं ॥ अबुध्नेराजावरुणोवनस्योर्ध्वंस्तूपंददतेपूतदक्षः । नीचीनाःस्थुरुपरिबुध्नऽएषामस्मेऽअंतर्निहिताःकेतवःस्युः ॥ उरुंहिराजावरुणश्चकारसूर्यायपंथामन्वेतवाऽउ । अपदेपादाप्रतिधातवेकरुतापवक्ताहृदयाविधश्चित् ॥ शतंतेराजन्भिषजःसहस्रमुर्वीगंभीरासुमतिष्टेऽअस्तु । बाधस्वदूरेनिर्ऋतिंपराचैःकृतंचिदेनःप्रमुमुग्ध्यस्मत् ॥ अमीयऽऋक्षानिहितासऽउच्चानक्तंददृश्रेकुहचिद्दिवेयुः । अदब्धानिवरुणस्यव्रतानिविचाकशच्चंद्रमानक्तमेति ॥ १४ ॥ तत्त्वायामिब्रह्मणावंदमानस्तदाशास्तेयजमानोहविर्भिः । अहेळमानोवरुणेहबोध्युरुशंसमान

(१।६।१) कस्यनूनमितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यआजीगर्तिःशुनःशेपःसकृत्रिमोवैश्वामित्रोदेवरातः आद्यायाःकःद्वितीयायाअग्निस्ततस्तिसृणांसविता (भगभक्तस्येत्यस्याभगोवा) नहितेक्षत्रमित्याद्यानांवरुणस्त्रिष्टुप् अभित्वेत्यादितिस्रोगायत्र्यः ।

ऋक्सं.	ऽआयुः॒प्रमो॑षीः ॥ तदिन्नक्तं॒तद्दिवा॒मह्य॑माहु॒स्तद॒यंकेतो॑हृ॒दऽआवि॑चष्टे । शुनः॒शेपो॒यमह्व॑द्गृ॒भीतः॒सोऽअ॒स्मान्राजा॒वरु॑	मंडलं १
अ.१अ.२	णोमुमोक्तु ॥ शुनः॒शेपो॒ह्यह्व॑द्गृ॒भीतस्त्रि॒ष्वा॑दि॒त्यंद्रु॑प॒देषु॒बद्धः॑ । अवै॑नं॒राजा॒वरु॑णःससृज्याद्वि॒द्वाँऽअद॑ब्धो॒विमु॑मोक्तु॒पा	अनु. ६
॥१२॥	शान् ॥ अव॑तेहेळो॑वरुण॒नमो॑भि॒रव॑य॒ज्ञेभि॑रीमहेह॒विर्भिः॑ । क्षय॑न्न॒स्मभ्य॑मसुरप्रचेता॒राज॒न्नेनां॑सिशिश्रथः॒कृता॑नि ॥ उदु॑	
	त्त॒मंव॑रुण॒पाश॑म॒स्मदवा॑ध॒मंविम॑ध्य॒मंश्र॑थाय । अथा॑व॒यमा॑दित्यव्र॒तेतवाना॑गसो॒ऽअदि॑तयेस्याम ॥१५॥ (१।६।२) यच्चि॒	
	द्धितेविशो॑यथा॒प्रदे॑ववरुणव्र॒तं । मि॒नी॒मसि॒द्यवि॑द्यवि ॥ मानो॑व॒धाय॑ह॒त्नवे॑जिहीळा॒नस्य॑रीरधः । माहृ॑णा॒नस्य॑म॒न्यवे॑ ॥	
	विमृ॒ळीकाय॑ते॒मनो॑र॒थीरश्वं॒नसंदि॑तं । गी॒र्भिर्व॑रुणसीमहि ॥ परा॒हिमे॒विम॑न्यवः॒पत॑न्ति॒वस्य॑ऽइष्टये । वयो॒नव॑स॒तीरुप॑ ॥	
	कदा॑क्षत्र॒श्रियं॒नर॒मावरु॑णंकरामहे । मृ॒ळीकायो॑रु॒चक्ष॑सं ॥ १६ ॥ तदित्स॑मा॒नमा॑शाते॒वेन॑न्ता॒नप्रयु॑च्छतः । धृ॒तव्र॑ताय	
	दा॒शुषे॑ ॥ वेदा॒योवी॒नांप॒दम॒न्तरि॑क्षेण॒पत॑तां । वेद॑ना॒वःस॑मु॒द्रियः॑ ॥ वेद॑मा॒सोधृ॒तव्र॑तो॒द्वाद॑शप्र॒जाव॑तः । वेदा॒यऽउ॑प॒	
	जाय॑ते ॥ वेद॒वात॑स्यव॒र्तनि॑मु॒रोर्ऋ॒ष्वस्य॑बृह॒तः । वेदा॒येऽअ॒ध्यास॑ते ॥ निष॑साद॒धृतव्र॑तो॒वरु॑णः॒पस्त्या॒३॒॑स्वा । साम्रा॑	
	ज्याय॒सुक्रतुः॑ ॥ १७ ॥ अतो॒विश्वा॒न्यद्भु॑ता॒चिकि॒त्वाँऽअ॒भिप॑श्यति । कृता॑नि॒याच॒कर्त्वा॑ ॥ सनो॑वि॒श्वाहा॑सु॒क्रतु॑रा	॥१२॥
	दि॒त्यःसु॒पथा॑करत् । प्रण॒ऽआयूं॑षितारिषत् ॥ बिभ्र॑द्द्रा॒पिंहि॑र॒ण्ययं॒वरु॑णोवस्त॒निर्णि॑जं । परि॒स्पशो॒निषे॑दिरे ॥ नयं	

(१।६।२) यच्चिद्धितइत्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्यशुनःशेपोवरुणोगायत्री ।

दिप्संतिदिप्सवोनद्रुह्वाणोजनानां । नदेवमभिमातयः ॥ उतयोमानुषेष्वायशश्चक्रेऽअसाम्या । अस्माकमुदरेष्वा
॥ १८ ॥ परामेयंतिधीतयोगावोनगव्यूतीरनु । इच्छंतीरुरुचक्षसं ॥ संनुवोचावहैपुनर्यतोमेमध्वाभृतं । होतेवक्षद
सेप्रियं+ ॥ दर्शंनुविश्वदर्शतंदर्शंरथमधिक्षमि । एताजुषतमेगिरः ॥ इमंमेवरुणश्रुधीहवमद्याचमृळय । त्वामवस्युरा
चके ॥ त्वंविश्वस्यमेधिरदिवश्चग्मश्चराजसि । सयामनिप्रतिश्रुधि ॥ उदुत्तमंमुमुग्धिनोविपाशंमध्यमंचृत । अवाध
मानिजीवसे ॥ १९ ॥ (१।६।३) वसिष्वाहिमियेध्यवस्त्राण्यूर्जांपते । सेमंनोऽअध्वरंयज ॥ निनोहोतावरेण्यःसदाय
विष्ठमन्मभिः । अग्नेदिवित्मतावचः ॥ आहिष्मासूनवेपितापिर्यजत्यापये । सखासख्येवरेण्यः ॥ आनोवर्हीरिशाद
सोवरुणोमित्रोऽअर्यमा । सीदंतुमनुषोयथा ॥ पूर्व्यहोतरस्यनोमंदस्वसख्यस्यच । इमाऽउषुश्रुधीगिरः ॥ २० ॥ य
च्चिद्धिशश्वतातनादेवंदेवंयजामहे । त्वेऽइद्धूयतेहविः ॥ प्रियोनोऽअस्तुविश्पतिर्होतामंद्रोवरेण्यः । प्रियाःस्वग्नयोव
यं+ ॥ स्वग्नयोहिवार्यंदेवासोदधिरेचनः । स्वग्नयोमनामहे ॥ अथानऽउभयेषाममृतमर्त्यानां । मिथःसंतुप्रशस्तयः ॥
विश्वेभिरग्नेऽअग्निभिरिमंयज्ञमिदंवचः । चनोधाःसहसोयहो ॥ २१ ॥ (१।६।४) अश्वंनत्वावारवंतंवंदध्याऽअग्निंनमो

(१।६।३) वसिष्वेतिदशर्चस्यसूक्तस्यशुनःशेपोग्निर्गायत्री । (१।६।४) अश्वंनत्वेतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यशुनःशेपोऽग्निर्गायत्री । नमोम
हद्भ्यइत्यस्यादेवास्त्रिष्टुप् ।

भिः । सम्राजंतमध्वराणां ॥ सघानःसूनुःशवसापृथुप्रगामासुशेवः । मीढ्वाँऽअस्माकंबभूयात् ॥ सनोदूराच्चासाच्चनि
मर्त्यादघायोः । पाहिसदमिद्विश्वायुः ॥ इममूषुत्वमस्माकंसनिंगायत्रंनव्यांसं । अग्नेदेवेषुप्रवोचः ॥ आनोभजपर
मेष्वावाजेषुमध्यमेषु । शिक्षावस्वोऽअंतमस्य ॥ २२ ॥ विभक्तासिचित्रभानोसिंधोरूर्माऽउपाकऽआ । सद्योदाशुषे
क्षरसि ॥ यमग्नेपृत्सुमर्त्यमवावाजेषुयंजुनाः । संयताशश्वतीरिषः ॥ नकिरस्यसहंत्यपर्येताकयस्यचित् । वाजोऽअ
स्तिश्रवाय्यः ॥ सवाजंविश्वचर्षणिरर्वद्भिरस्तुतरुता । विप्रेभिरस्तुसनिता ॥ जराबोधतद्विविड्ढिविशेविशेयज्ञियाय ।
स्तोमंरुद्रायदृशीकं ॥ २३ ॥ सनोमहाँऽअनिमानोधूमकेतुःपुरुश्चंद्रः । धियेवाजायहिन्वतु ॥ सरेवाँऽइवविश्पतिर्दै
व्यःकेतुःशृणोतुनः । उक्थैरग्निर्बृहद्भानुः ॥ नमोमहद्भ्योनमोऽअर्भकेभ्योनमोयुवभ्योनमऽआशिनेभ्यः । यजामदे
वान्यदिशक्नवाममाज्यायसःशंसमावृक्षिदेवाः ॥ २४ ॥ (१।६।५) यत्रग्रावापृथुबुध्नऽऊर्ध्वोभवतिसोतवे । उलूखलसु
तानामवेद्विंद्रजल्गुलः ॥ यत्रद्वाविवजघनाधिषवण्याकृता । उलूखल० ॥ यत्रनार्यपच्यवमुपच्यवंचशिक्षते । उलूख
ल० ॥ यत्रमंथांविबध्नतेरश्मीन्यमितवाऽइव । उलूखल० ॥ यच्चिद्धित्वंगृहेगृहऽउलूखलकयुज्यसे । इहद्युमत्तमं

(१।६।५) यत्रग्रावेतिनवर्चस्यसूक्तस्यआद्यानांचतसृणामिंद्रःततोद्वयोरुलूखलंततोद्वयोरुलूखलमुसलेअंत्यायाःप्रजापतिर्हरिश्चंद्रः
(अधिषवणचर्मदेवतावा) आद्याःषळनुष्टुभःअंत्यास्तिस्रोगायत्र्यः ।

वदजयंतामिवदुंदुभिः+ ॥ २५ ॥ उतस्मंतेवनस्पतेवातोविवात्यग्रमित् । अथोऽइंद्रायपातवेसुनुसोमंमुलूखल ॥ आयजीवाजसातमाताह्युचाविजर्भृतः । हरीऽइवांधांसिबप्संता ॥ तानोऽअद्यवनस्पतीऽऋष्वावृष्वेभिःसोतृभिः । इंद्रायमधुमत्सुतम् ॥ उच्छिष्टंचम्वोर्भरसोमंपवित्रऽआसृज । निर्धेहिगोरधित्वचि+ ॥ २६ ॥ (१।६।६) यच्चिद्धिसत्यसोमपाऽअनाशस्ताऽइवस्मसि । आतूनऽइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुसहस्रेषुतुवीमघ ॥ शिप्रिन्वाजानांपतेशचीवस्तवदंसना । आतूनं० ॥ निष्वापयामिथूदृशासस्तामबुध्यमाने । आतूनं० ॥ ससंतुत्याऽअरातयोबोधंतुशूररातयः । आतूनं० ॥ समिंद्रगर्दभंमृणनुवंतंपापयामुया । आतूनं० ॥ पताति कुंडृणाच्यादूरंवातोवनादधि । आतूनं० ॥ सर्वंपरिक्रोशंजहिजंभयाकृकदाश्वं । आतूनं० ॥ २७ ॥ (१।६।७) आवऽइंद्रंक्रिविंयथावाजयंतःशतक्रतुं । मंहिष्ठंसिंचऽइंदुभिः ॥ शतंवायःशुचीनांसहस्रंवासमाशिरां । एदुनिम्नंनरीयते ॥ संयन्मदायशुष्मिणऽएनाह्यस्योदरे । समुद्रोनव्यचोदधे ॥ अयमुतेसमतसिकपोतऽइवगर्भधिं । वचस्तच्चिन्नऽओहसे ॥ स्तोत्रंराधानांपतेगिर्वाहोवीरयस्यते । विभूतिरस्तुसूनृता ॥ २८ ॥ ऊर्ध्वस्तिष्ठानऽऊतयेस्मि

(१।६।६) यच्चिद्धिसत्येतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यशुनःशेपइंद्रःपंक्तिः । (१।६।७) आवइंद्रमितिद्वाविंशत्यृचस्यसूक्तस्यशुनःशेपइंद्रःसप्तदश्यादितिसृणामश्विनौततस्तिसृणामुषागायत्रीअस्माकमितिपादनिचृत्शश्वदिंद्रइतित्रिष्टुप् ।

न्वाजेशतक्रतो । समन्येषुब्रवावहै ॥ योगेयोगेतवस्तरंवाजेवाजेहवामहे । सखायइंद्रमूतये ॥ आघागमद्यदिश्रव
त्सहस्रिणीभिरूतिभिः । वाजेभिरुपनोहवं ॥ अनुप्रत्नस्यौकसोहुवेतुविप्रतिंनरं । यंतेपूर्वंपिताहुवे+ ॥ तंत्वावयंविश्व
वाराशास्महेपुरुहूत । सखेवसोजरितृभ्यः ॥ २९ ॥ अस्माकंशिप्रिणीनांसोमपाःसोमपाव्नां । सखेवज्रिन्त्सखीना
म् ॥ तथातदस्तुसोमपाःसखेवज्रिन्तथाकृणु । यथातउश्मसीष्टये ॥ रेवतीर्नःसधमादइंद्रेसंतुतुविवाजाः । क्षुमं
तोयाभिर्मदेम ॥ आघत्वावान्त्मनाप्तःस्तोतृभ्योधृष्णवियानः । ऋणोरक्षंनचक्र्योः* ॥ आयद्दुवःशतक्रतवाकामंजरि
तृणां । ऋणोरक्षंनशचीभिः ॥ ३० ॥ शश्वदिंद्रःपोप्रुथद्भिर्जिगायनानदद्भिःशाश्वसद्भिर्धनानि । सनोहिरण्यरथंदं
सनावान्त्सनःसनितासनयेसनोदात् ॥ आश्विनावश्वावत्येषायातंशवीरया । गोमद्दस्राहिरण्यवत् ॥ समानयोज
नोहिवांरथोदस्रावमर्त्यः । समुद्रेअश्विनेयते ॥ न्यघ्न्यस्यमूर्धनिचक्रंरथस्ययेमथुः । परिद्यामन्यदीयते ॥ कस्तउ
उषःकधप्रियेभुजेमर्तोअमर्त्ये । कंनक्षसेविभावरि ॥ वयंहितेअमन्मह्यान्तादापराकात् । अश्वेनचित्रेअरुषि ॥
त्वंत्येभिरागहिवाजेभिर्दुहितर्दिवः । अस्मेरयिंनिधारय ॥ ३१ ॥ (१।७।१) त्वमग्नेप्रथमोअंगिराऋषिर्देवोदे
वानामभवःशिवःसखा । तवव्रतेकवयोविद्मनापसोजायंतमरुतोभ्राजदृष्टयः ॥ त्वमग्नेप्रथमोअंगिरस्तमःकविर्देवा

(१।७।१) त्वमग्नइत्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यआंगिरसोहिरण्यस्तूपोग्निर्जगतीअष्टमीषोळश्यंत्यास्त्रिष्टुभः ।

नांपरिभूषसिव्रतं । विभुर्विश्वस्मैभुवनायमेधिरोद्विमाताशयुःकतिधाचिदायवे ॥ त्वमग्नेप्रथमोमातरिश्वनऽआविर्भ
वसुक्रतूयाविवस्वते । अरेजेतांरोदसीहोतृवूर्येसघ्नोर्भारमयजोमहोवसो ॥ त्वमग्नेमनवेद्यामवाशयःपुरूरवसेसुकृतेसु
कृत्तरः । श्वात्रेणयत्पित्रोर्मुच्यसेपर्यात्वापूर्वमनयन्नापरंपुनः ॥ त्वमग्नेवृषभःपुष्टिवर्धनऽउद्यतस्रुचेभवसिश्रवाय्यः ।
यऽआहुतिंपरिवेदावषट्कृतिमेकायुरग्रेविशऽआविवाससि ॥ ३२ ॥ त्वमग्नेवृजिनवर्तनिंनरंसक्मन्पिपर्षिविदथेवि
चर्षणे । यःशूरसातापरितक्म्येधनेदभ्रेभिश्चित्समृताहंसिभूयसः ॥ त्वंतमग्नेऽअमृतत्वउत्तमेमर्तंदधासिश्रवसेदिवे
दिवे । यस्तातृषाणऽउभयायजन्मनेमयःकृणोषिप्रयऽआचसूरये ॥ त्वंनोऽअग्नेसनयेधनानांयशसंकारुंकृणुहिस्तवा
नः । ऋध्यामकर्मापसानवेनदेवैर्द्यावापृथिवीप्रावतंनः ॥ त्वंनोऽअग्नेपित्रोरुपस्थऽआदेवोदेवेष्वनवद्यजागृविः । तनू
कृद्बोधिप्रमतिश्चकारवेत्वंकल्याणवसुविश्वमोपिषे ॥ त्वमग्नेप्रमतिस्त्वंपितासिनस्त्वंवयस्कृत्तवजामयोवयं । संत्वारा
यःशतिनःसंसहस्रिणःसुवीरंयंतिव्रतपामदाभ्य ॥ ३३ ॥ त्वामग्नेप्रथममायुमायवेदेवाऽअकृण्वन्नहुषस्यविश्पतिम् ।
इळामकृण्वन्मनुषस्यशासनींपितुर्यत्पुत्रोममकस्यजायते ॥ त्वंनोऽअग्नेतवदेवपायुभिर्मघोनोरक्षतन्वश्चवंद्य । त्राता
तोकस्यतनयेगवामस्यनिमेषंरक्षमाणस्तवव्रते+ ॥ त्वमग्नेयज्यवेपायुरंतरोनिषंगायचतुरक्षऽइध्यसे । योरातहव्योवृ
कायधायसेकीरेश्चिन्मंत्रंमनसावनोषितं+ ॥ त्वमग्नऽउरुशंसायवाघतेस्पार्हंयद्रेक्णःपरमंवनोषितत् । आध्रस्यचित्प्र

मंतिरुच्यसेपिताप्रपाकंशास्सिप्रदिशोविदुष्टरः ॥ त्वमंग्नेप्रयंतदक्षिणंनरंवर्मेवस्यूतंपरिपासिविश्वतः । स्वादुक्षद्मायो
वंसतौस्योनकृज्जीवयाजंयजंतेसोपमादिवः+ ॥ ३४ ॥ इमामंग्नेशरणिंमीमृषोनऽइममध्वानंयमगामदूरात् । आपिः
पिताप्रमंतिःसोम्यानांभृमिरस्यृषिकृन्मर्त्यानां ॥ मनुष्वदंग्नेऽअंगिरस्वदंगिरोययातिवत्सदंनेपूर्ववच्छुचे । अच्छंया
ह्यावंहादैव्यंजनमासांदयबर्हिषियक्षिचप्रियं+ ॥ एतेनांग्नेब्रह्मणावावृधस्वशक्तीवायत्तेचकृमाविदावा । उतप्रणेष्यभि
वस्योंऽअस्मान्त्संनंःसृजसुमत्यावाजंवत्या ॥ ३५ ॥ (१।७।२) इंद्रंस्यनुवीर्याणिप्रवोचंयानिंचकारंप्रथमानिंवज्री ।
अहन्नहिमन्वपस्ततर्दप्रवक्षणांअभिनत्पर्वतानां ॥ अहन्नहिंपर्वतेशिश्रियाणंत्वष्टांस्मैवज्रंस्वर्यंततक्ष । वाश्राऽइवधेनवः
स्यंदमानाऽअंजंःसमुद्रमवंजग्मुरापः ॥ वृषायमांणोवृणीतसोमंत्रिकंद्रुकेष्वपिबत्सुतस्यं ॥ आसायंकंमघवांदत्तवज्रम
हंन्नेनंप्रथमजामहीनां ॥ यदिंद्राहंन्प्रथमजामहीनामान्मायिनाममिंनाःप्रोतमायाः । आत्सूर्यंजनयन्द्यामुषासंतादी
त्नाशत्रुंनकिलांविवित्से ॥ अहंन्वृत्रंवृत्रतरंव्यंसमिंद्रोवज्रेणमहतावधेनं । स्कंधांसीवकुलिशेनाविवृक्णाहिंःशयतऽउ
पपृक्पृथिव्याः+ ॥ ३६ ॥ अयोद्धेवंदुर्मदऽआहिजुह्वेमंहावीरंतुविबाधमृजीषं । नातारीदस्यसमृतिंवधानांसंरुजानाः
पिपिषऽइंद्रंशत्रुः ॥ अपादंहस्तोऽअंपृतन्यदिंद्रमास्यवज्रमधिसानौजघान । वृष्णोवध्रिःप्रतिमानंबुभूषन्पुरुत्रावृत्रोऽअं

(१।७।२।) इंद्रस्यन्विंतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यहिरण्यस्तूपइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

शयद्ब्यस्तः ॥ नदंनभिन्नममुयाशयानंमनोरुहाणाऽअतियंत्यापः । याश्चिद्वृत्रोमहिनापर्यतिष्ठत्तासामहिःपत्सुतःशीर्बभूव ॥ नीचावयाऽअभवद्वृत्रपुत्रेंद्रोऽअस्याऽअववधर्जभार । उत्तरासूरधरःपुत्रऽआसीद्दानुःशयेसहवत्सानधेनुः+ ॥ अतिष्ठंतीनामनिवेशनानांकाष्ठानांमध्येनिहितंशरीरं । वृत्रस्यनिण्यंविचरंत्यापोदीर्घतमऽआशयदिंद्रशत्रुः ॥ ३७ ॥ दासपत्नीरहिगोपाऽअतिष्ठन्निरुद्धाऽआपःपणिनेवगावः । अपांबिलमपिहितंयदासीद्वृत्रंजघन्वाँऽअपतद्ववार ॥ अश्व्योवारोऽअभवस्तदिंद्रसृकेयत्त्वाप्रत्यहंदेवऽएकः । अजयोगाऽअजयःशूरसोममवासृजःसर्तवेसप्तसिंधून् ॥ नास्मैविद्युंनतन्यतुःसिषेधनयांमिहमकिरद्ध्रादुनिंच । इंद्रश्चयद्युयुधातेऽअहिश्चोतापरीभ्योमघवाविजिग्ये ॥ अहेर्यातारंकमपश्यऽइंद्रहृदियत्तेजघ्नुषोभीरगच्छत् । नवचयंनवतिंचस्रवंतीःश्येनोनभीतोऽअतरोरजांसि ॥ इंद्रोयातोवसितस्यराजाशमस्यचशृंगिणोवज्रबाहुः । सेदुराजाक्षयतिचर्षणीनामरांननेमिःपरितावभूव ॥ ३८ ॥ इतिप्रथमाष्टकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

द्वितीयाध्याये वर्गाः ३८ सूक्तानि १३ ऋचः १८९ ॥ त्यागः ॥ ऋभुभ्यइदं. ८ इंद्राग्निभ्यामिदं. ६ अश्विभ्यामिदं. ४ सवित्रइदं. ४ अग्नयइदं. २ देवीभ्यइदं. इंद्राणीवरुणान्यग्नायीभ्यइदं. द्यावापृथिवीभ्यामिदं. २ पृथिव्याइदं. विष्णवइदं. (प्रथमायादेवेभ्योवा) ६ वायवइदं. इंद्रवायुभ्यामिदं. २ मित्रावरुणाभ्यामिदं. ३ मरुद्भ्यः (मरुत्वतइंद्रायवा) इदं. ३ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. ३

पूष्णइदं. ३ अग्न्यइदं. ७ अग्न्यग्न्यइदं. अग्नयइदं. कायेदं. अग्नयइदं. सवित्रइदं. ३ (अंत्यायाभगायवा) वरुणायेदं. ३१ अग्नयइदं. २२ देवेभ्यइदं. इंद्रायेदं. ४ उलूखलायेदं. २ उलूखलमुसलाभ्यामिदं. २ प्रजापतयेहरिश्चंद्राय (अधिषवणचर्मणे) वेदं. इंद्रायेदं. २३ अश्विभ्यामिदं. ३ उषसइदं. ३ अग्नयइदं. १८ इंद्रायेदं १५ ॥ इतिद्वितीयोऽध्यायः ॥

एतत्रिश्चिद्वादशाश्विनंनवम्यंत्येत्रिष्टुभौह्वयाम्येकादशसावित्रंनवमीजगत्याद्याचसालिंगोक्तदैवतपादाप्रवोविंशतिःकण्वोघौरआग्नेयंप्रागाथमूर्ध्वऊषुयौप्यौक्रीळंपंचोनामारुतंहिगायत्रंतुकद्धप्रयदृशप्रागाथंतूत्तिष्ठाष्टौब्राह्मणस्पत्यंयंरक्षंतिनववरुणमित्रार्यम्णांमध्येतृचआदित्येभ्योगायत्रंहिंसंपूषंदशपौष्णंकद्रुद्रायनवरौद्रंतृतीयामैत्रावरुणीचांत्यस्तृचःसौम्योंत्यानुष्टुबग्नेषळूनाप्रस्कण्वःकाण्वआग्नेयंतुप्रागाथंमाद्योद्वृचोश्व्युषसांचत्वमग्नेदशानुष्टुभमर्धर्चोंत्योदेवएषोपंचोनाश्विनंतुगायत्रं ॥ ३ ॥

हरिः ओ३म् ॥ (१।७।३) एतायामोपगव्यंतऽइंद्रमस्माकंसुप्रमतिंवावृधाति । अनामृणःकुविदादस्यरायोगवांकेतंपरमावर्जतेनः ॥ उपेद्हंधनदामप्रतीतंजुष्टांनश्येनोवसतिंपतामि । इंद्रंनमस्यन्नुपमेभिरर्कैर्यःस्तोतृभ्योहव्योऽअस्तियामन् ॥ निसर्वसेनऽइषुधींऽरसक्तसमर्योगाऽअजतियस्यवष्टि । चोष्कूयमाणइंद्रभूरिवामंमापणिर्भूरस्मदधिप्रवृद्ध ॥

(१।७।३) एतायामेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यहिरण्यस्तूपइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

वधीर्हिंदस्युंधनिनंघनेनँऽएकश्चरन्नुपशाकेभिरिंद्र । धनोरधिविषुणक्तेव्यायन्नयज्वानःसनकाःप्रेतिमीयुः ॥ पराचि
च्छीर्षावव्रृजुस्तइंद्रायज्वानोयज्वभिःस्पर्धमानाः । प्रयद्दिवोहरिवःस्थातरुग्रनिरव्रताँऽअधमोरोदस्योः ॥ १ ॥ अयु
युत्सन्ननवद्यस्यसेनामयातयंतक्षितयोनवग्वाः । वृषायुधोनवध्रयोनिरष्टाःप्रवद्भिरिंद्राच्चितयंतआयन् ॥ त्वमेतान्रुद
तोजक्षतश्चायोधयोरजसऽइंद्रपारे । अवादहोदिवऽआदस्युमुच्चाप्रसुन्वतःस्तुवतःशंसमावः ॥ चक्राणासःपरीणहंपृथि
व्याहिरण्येनमणिनाशुंभमानाः । नहिन्वानासस्तितिरुस्तऽइंद्रंपरिस्पशोऽअदधात्सूर्येण ॥ परियदिंद्ररोदसीऽउभेऽअबु
भोजीर्महिनाविश्वतःसीम् । अमन्यमानाँऽअभिमन्यमानैर्निर्ब्रह्मभिरधमोदस्युमिंद्र ॥ नयेदिवःपृथिव्याऽअंतमापुर्न
मायाभिर्धनदांपर्यभूवन् । युजंवज्रंवृषभश्चक्रऽइंद्रोनिर्ज्योतिषातमसोगाऽअदुक्षत् ॥ २ ॥ अनुस्वधामक्षरन्नापो
ऽअस्यावर्धतमध्यऽआनाव्यानां । सध्रीचीनेनमनसातमिंद्रऽओजिष्ठेनहन्मनाहन्नभिद्यून्+ ॥ न्याविध्यदिलीबिशस्य
दृह्ळाविशृंगिणमभिनच्छुष्णमिंद्रः । यावत्तरोमघवन्यावदोजोवज्रेणशत्रुमवधीःपृतन्युं+ ॥ अभिसिध्मोअजिगादस्यश
त्रून्वितिग्मेनवृषभेणापुरोभेत् । संवज्रेणासृजद्वृत्रमिंद्रःप्रस्वांमतिमतिरच्छाशदानः ॥ आवःकुत्समिंद्रयस्मिंचाक
न्प्रावोयुध्यंतंवृषभंदशद्युं । शफच्युतोरेणुर्नक्षतद्यामुच्छ्वैत्रेयोनृषाह्यायतस्थौ ॥ आवःशमंवृषभंतुग्र्यासुक्षेत्रजेषेमघव

न्त्रिवृत्यं॒गां ॥ ज्योक्कि॒दत्रं॑तस्थि॒वांसो॑ऽअक्रन्छत्रूय॒तामध॑रा॒वेद॑नाकः ॥ ३ ॥ (१।७।४) त्रिश्चि॑न्नो अ॒द्याभ॑वतंनवेदसावि॒
भुर्वां॒यामं॑उ॒तरा॒तिर॑श्विना । यु॒वोर्हि॒यं॒त्रंहि॒म्येव॒वास॑सोभ्याय॒सेन्यां॑भवतंमनी॒षिभिः॑ ॥ त्रयः॑पवयो॑मधुवा॒हने॒रथे॒सोम॑
स्यवे॒नामनु॒विश्व॒इद्वि॑दुः । त्रयः॑स्कं॒भासः॑स्कभि॒तास॑ऽआर॒भेत्रिर्नक्तं॑या॒थत्रिर्व॑श्विना॒दिवा॑ ॥ स॒माने॑ऽअह॒न्त्रिर॑वद्यगो
ह॒नात्रिर॒द्ययज्ञं॑मधु॑नामिमिक्षतं । त्रिर्वाज॑वती॒रिषो॑ऽअश्विनायु॒वं॒दो॒षाऽअ॒स्मभ्य॑मु॒षस॑श्चपिन्वतं ॥ त्रिर्व॒र्तिर्या॑तं॒त्रिर॑नु
व्रतेजने॒त्रिःसु॑प्रा॒व्ये॑त्रे॒धेव॑शिक्षतं । त्रिर्ना॒न्द्यं॑वहतमश्विनायु॒वंत्रिः पृक्षो॑ऽअ॒स्मेऽअ॒क्षरे॑वपिन्वतं ॥ त्रिर्नो॑र॒यिंव॑हतमश्वि
नायु॒वंत्रिर्दे॒वता॑ता॒त्रिरु॒ताव॑तंधियः॑ । त्रिःसौ॑भग॒त्वंत्रिरु॒तःश्रवां॑सिनस्त्रि॒ष्ठंवां॒सूरे॑दुहि॒तारु॑ह॒द्रथं॑ ॥ त्रिर्नो॑ऽअश्वि
नादि॒व्यानि॑भेष॒जात्रिःपार्थि॑वानि॒त्रिरु॑दत्तम॒द्भ्यः । ओ॒मानं॑शं॒योर्मम॑कायसू॒नवे॑त्रि॒धातु॒शर्म॑वहतंशुभस्पती ॥ ४ ॥ त्रि
र्नो॑ऽअश्विनायज॒ता॒दि॒वेदि॑वे॒परि॑त्रि॒धातु॑पृथि॒वीम॑शायतं । ति॒स्रोना॑सत्यारथ्यापरा॒वत॑ऽआ॒त्मेव॒वातः॒स्वस॑राणिगच्छ
तं ॥ त्रिर॑श्विना॒सिंधु॑भिःस॒प्तमा॑तृभि॒स्त्रय॑ऽआहा॒वास्त्रे॒धाह॒विष्कृ॒तं । ति॒स्रःपृ॑थि॒वीरु॒परि॑प्र॒वादि॒वोनाकं॑रक्षेथे॒द्युभि॑र
क्तुभि॒र्हि॑तं+ ॥ क्व१॒त्रीच॒क्रात्रि॒वृ॒तोरथ॑स्य॒क्व१॒त्रयो॑व॒न्धुरो॒येसनी॑ळाः । क॒दायोगो॑वा॒जिनो॒रास॑भस्य॒येनय॒ज्ञंना॑सत्योपया
थः+ ॥ आना॑सत्या॒गच्छ॑तंहू॒यते॑ह॒विर्मध्वः॑पिबतंमधु॒पेभि॑रा॒सभिः । यु॒वोर्हि॒पूर्वं॑सवि॒तोषसो॒रथ॑मृ॒ताय॑चि॒त्रंघृ॒तव॑न्त॒मि

(१।७।४) त्रिश्चिदितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यहिरण्यस्तूपोश्विनौजगतीनवम्यंत्येत्रिष्टुभौ ।

ष्यंति ॥ आनासत्यात्रिभिरेकादशैरिहदेवेभिर्यातंमधुपेयमश्विना । प्रायुस्तारिष्टंनीरपांसिमृक्षतंसेधतंद्वेषोभवतंसचा
भुवा ॥ आनोऽअश्विनात्रिवृतारथेनार्वाचंरयिंवहतंसुवीरं । शृण्वंतावामवसेजोहवीमिवृधेचनोभवतंवाजसातौ
॥५॥ (१।७।५) ह्वयाम्यग्निंप्रथमंस्वस्तयेह्वयामिमित्रावरुणाविहावसे । ह्वयामिरात्रींजगतोनिवेशनींह्वयामिदेवंसवि
तारमूतये ॥ आकृष्णेनरजसावर्तमानोनिवेशयन्नमृतंमर्त्यंच । हिरण्ययेनसवितारथेनादेवोयातिभुवनानिपश्यन् ॥
यातिदेवःप्रवतायात्युद्वतायातिशुभ्राभ्यांयजतोहरिभ्यां । आदेवोयातिसवितापरावतोपविश्वादुरिताबाधमानः ॥
अभीवृतंकृशनैर्विश्वरूपंहिरण्यशम्यंयजतोबृहंतं । आस्थाद्रथंसविताचित्रभानुःकृष्णारजांसितविषींदधानः ॥ वि
जनान्छ्यावाःशितिपादोऽअख्यन्रथंहिरण्यप्रउगंवहंतः । शश्वद्विशःसवितुर्दैव्यस्योपस्थेविश्वाभुवनानितस्थुः ॥
तिस्रोद्यावःसवितुर्द्वाऽउपस्थाँऽएकायमस्यभुवनेविराषाट् । आणिंनरथ्यममृताधितस्थुरिहब्रवीतुयऽउतच्चिकेतत्
॥ ६ ॥ विसुपर्णोऽअंतरिक्षाण्यख्यद्गभीरवेपाऽअसुरःसुनीथः । क्वे३दानींसूर्यःकश्चिकेतकतमांद्यांरश्मिरस्याततान ॥
अष्टौव्यख्यत्ककुभःपृथिव्यास्त्रीधन्वयोजनासप्तसिंधून् । हिरण्याक्षःसवितादेवऽआगाद्दधद्रत्नादाशुषेवार्याणि ॥

(१।७।५) ह्वयामीत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यहिरण्यस्तूपःसवितात्रिष्टुप् । आद्यायाश्चतुर्षुपादेषुक्रमेणाग्निमित्रावरुणरात्रिसवितारोदेवताः
आद्यानवम्यौजगत्यौ ।

हिरण्यपाणिःसविताविचर्षणिरुभेद्यावापृथिवीऽअंतरीयते। अपामीवांबाधतेवेतिसूर्यमभिकृष्णेनरजसाद्यामृणोति ॥ हिरण्यहस्तोअसुरःसुनीथःसुमृळीकःस्ववांयात्वर्वाङ् । अपसेधन्रक्षसोयातुधानानस्थाद्देवःप्रतिदोषंगृणानः+ ॥ येतेपंथाःसवितःपूर्व्यासोरेणवःसुकृताऽअंतरिक्षे ॥ तेभिर्नोऽअद्यपथिभिःसुगेभीरक्षाचनोऽअधिचब्रूहिदेव ॥७॥ (१।८।१) प्रवोयह्वंपुरूणांविशांदेवयतीनां । अग्निंसूक्तेभिर्वचोभिरीमहेयंसीमिदन्यईळते ॥ जनासोऽअग्निंदधिरेसहोवृधंहविष्मंतोविधेमते । सत्वंनोऽअद्यसुमनाऽइहाविताभवावाजेषुसंत्य ॥ प्रत्वादूतंवृणीमहेहोतारंविश्ववेदसं । महस्तेसतोविचरंत्यर्चयोदिविस्पृशंतिभानवः ॥ देवासस्त्वावरुणोमित्रोऽअर्यमासंदूतंप्रत्नमिंधते । विश्वंसोऽअग्नेजयतित्वयाधनंयस्तेददाशमर्त्यः ॥ मंद्रोहोतागृहपतिरग्नेदूतोविशामसि । त्वेविश्वासंगतानिव्रताध्रुवायानिदेवाऽअकृण्वत ॥ ८ ॥ त्वेऽइदग्नेसुभगेयविष्ठ्यविश्वमाहूयतेहविः । सत्वंनोऽअद्यसुमनाऽउतापरंयक्षिदेवान्त्सुवीर्या ॥ तंघेमित्थानमस्विनऽउपस्वराजमासते । होत्राभिरग्निंमनुषःसमिंधतेतितिर्वांसोऽअतिस्रिधः ॥ घ्नंतोवृत्रमतरन्रोदसीऽअपऽउरुक्षयायचक्रिरे । भुवत्कण्वेवृषाद्युम्न्याहुतःक्रंददश्वोगविष्टिषु ॥ संसीदस्वमहाँअसिशोचस्वदेववीतमः ॥ विधूममग्नेअरुषंमियेध्यसृजप्रशस्तदर्शतं+ ॥ यंत्वादेवासोमनवेदधुरिहयजिष्ठंहव्यवाहन । यंकण्वोमेध्यातिथिर्धनस्पृतंयंवृषायमुपस्तुतः+ ॥९॥

(१।८।१) प्रवोयह्वमितिविंशत्यृचस्यसूक्तस्यघौरःकण्वोग्निःऊर्ध्वऊषुणइतिद्वयोर्यूपःप्रगाथा (अयुजोबृहत्यःयुजःसतोबृहत्यइत्यर्थः) ॥

यमग्निंमेध्यातिथिःकण्वईधऽऋतादधि ॥ तस्यप्रेषोदीदियुस्तमिमाऽऋचस्तमग्निंवर्धयामसि ॥ रायस्पूर्धिस्वधावो
स्तिहितेग्नेदेवेष्वाप्यं ॥ त्वंवाजस्यश्रुत्यस्यराजसिसनोमृळमहाँअसि ॥ ऊर्ध्वऽऊषुणऽऊतयेतिष्ठादेवोनसविता ।
ऊर्ध्वोवाजस्यसनितायदंजिभिर्वाघद्भिर्विह्वयामहे ॥ ऊर्ध्वोनःपाह्यंहसोनिकेतुनाविश्वंसमत्रिणंदह । कृधीनऽऊर्ध्वा
चरथायजीवसेविदादेवेषुनोदुवः ॥ पाहिनोऽअग्नेरक्षसःपाहिधूर्तेरराव्णः । पाहिरीषतऽउतवाजिघांसतोबृहद्भानो
यविष्ठ्य ॥ १० ॥ घनेवविष्वग्विजह्यराव्णस्तपुर्जंभयोऽअस्मध्रुक् । योमर्त्यःशिशीतेऽअत्यक्तुभिर्मानःसरिपुरीशत ॥
अग्निर्वव्नेसुवीर्यमग्निःकण्वायसौभगं । अग्निःप्रावन्मित्रोतमेध्यातिथिमग्निःसाताऽउपस्तुतं+ ॥ अग्निनातुर्वशंयदुं
परावतऽउग्रादेवंहवामहे ॥ अग्निर्नयन्नववास्त्वंबृहद्रथंतुर्वीतिंदस्यवेसहः ॥ नित्वामग्नेमनुर्दधेज्योतिर्जनायशश्व
ते ॥ दीदेथकण्वऽऋतजातऽउक्षितोयन्नमस्यंतिकृष्टयः ॥ त्वेषासोऽअग्नेरमवंतोऽअर्चयोभीमासोनप्रतीतये ॥ रक्षस्वि
नःसदमिद्यातुमावतोविश्वंसमत्रिणंदह ॥ ११ ॥ (१।८।२) क्रीळंवःशर्धोमारुतमनर्वाणंरथेशुभं । कण्वाऽअभिप्र
गायत ॥ येपृषतीभिर्ऋष्टिभिःसाकंवाशीभिरंजिभिः । अजायंतस्वभानवः ॥ इहेवशृण्वऽएषांकशाहस्तेषुयद्वदान् ।
नियामंचित्रमृंजते ॥ प्रवःशर्धायघृष्वयेत्वेषद्युम्नायशुष्मिणे । देवत्तंब्रह्मगायत ॥ प्रशंसागोष्वघ्न्यंक्रीळंयच्छर्धोमारुतं ।

(१।८।२) क्रीळंवइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यकण्वोमरुतोगायत्री ।

जंभेरसस्यवावृधे ॥ १२ ॥ कोवोवर्षिष्ठऽआनरोदिवश्चग्मश्चधूतयः । यत्सीमंतंनधूनुथ ॥ निवोयामायमानुषोदध्रऽउग्रायमन्यवे । जिहीतपर्वतोगिरिः ॥ येषामज्मेषुपृथिवीजुजुर्वाँऽइवविश्पतिः ॥ भियायामेषुरेजते । स्थिरंहिजानमेषांवयोमातुर्निरेतवे । यत्सीमनुद्विताशवः ॥ उदुत्येसूनवोगिरःकाष्ठाऽअज्मेष्वत्नत । वाश्राऽअभिज्ञुयातवे ॥१३॥ त्यंचिद्घादीर्घंपृथुंमिहोनपातममृध्रं । प्रच्यावयंतियामभिः ॥ मरुतोयद्धवोबलंजनाँऽअचुच्यवीतन । गिरीँरचुच्यवीतन ॥ यद्धयांतिमरुतःसंहब्रुवतेध्वन्ना ॥ शृणोतिकश्चिदेषां ॥ प्रयातशीभमाशुभिःसंतिकण्वेषुवोदुवः ॥ तत्रोषुमादयाध्वै ॥ अस्तिहिष्मामदायवःस्मसिष्मावयमेषां । विश्वंचिदायुर्जीवसे ॥ १४ ॥ (१।८।३) कद्धनूनंकधप्रियःपितापुत्रंनहस्तयोः । दधिध्वेवृक्तबर्हिषः ॥ क्वनूनंकद्वोऽअर्थंगंतादिवोनपृथिव्याः । क्वोगावोनरण्यंति ॥ क्ववःसुम्नानव्यांसिमरुतःक्वसुविता । क्वोविश्वानिसौभगा ॥ यद्यूयंपृश्निमातरोमर्तासःस्यातन । स्तोतावोऽअमृतःस्यात् ॥ मावोमृगोनयवसेजरिताभूदजोष्यः । पथायमस्यगादुप ॥ १५ ॥ मोषुणःपरापरानिर्ऋतिर्दुर्हणावधीत् । पदीष्टतृष्णयासह ॥ सत्यंत्वेषाऽअमवंतोधन्वंचिदारुद्रियासः । मिहंकृण्वंत्यवाताम् ॥ वाश्रेवविद्युन्मिमातिवत्संनमातासिषक्ति । यदेषांवृष्टिरसर्जि ॥ दिवाचित्तमःकृण्वंतिपर्जन्येनोदवाहेन । यत्पृथिवींव्युंदंति ॥ अधस्वनान्मरुतांविश्वमासद्मपार्थिवं ।

(१।८।३) कद्धनूनमितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यकण्वोमरुतोगायत्री ।

अरेंजंतप्रमानुंषाः ॥ १६ ॥ मरुतोवीळुपाणिभिंश्चित्रारोधंस्वतीरनुं । यातेमखिंद्रयामभिः ॥ स्थिरावंःसंतुनेमयोर
थाऽअश्वांसऽएषां । सुसंस्कृताऽअभीशंवः ॥ अच्छांवदातनांगिराजरायैब्रह्मंणस्पतिं । अग्निंमित्रंनदंर्शतं+ ॥ मिमी
हिश्लोकंमास्येंपर्जन्यंइवततनः । गायंगायत्रमुक्थ्यं* ॥ वंदंस्वमारुतंगणंत्वेषंपंनस्युमर्किणं । अस्मेवृद्धाऽअंसन्निह+ ॥
॥ १७ ॥ (१।८।४) प्रयदित्थापंरावतंःशोचिर्नमानमस्यंथ । कस्यक्रत्वांमरुतःकस्यवर्पंसाकंयांथकंहधूतयः ॥
स्थिरावंःसंत्वायुंधापराणुदेंवीळूऽउतप्रंतिष्कभें । युष्माकंमस्तुतविंषीपनींयसीमामर्त्यंस्यमायिनंः ॥ परांहयत्स्थिरंह
थनरोंवर्तयंथागुरु । वियांथनवनिनंःपृथिव्याव्याशाःपर्वंतानां ॥ नहिवःशत्रुर्विंविदेऽअधिद्यविनभूम्यांरिशादसः ।
युष्माकंमस्तुतविंषीतनांयुजारुद्रांसोनूचिंदाधृषें ॥ प्रवेंपयंतिपर्वंतान्विविंचंतिवनस्पतीन् । प्रोऽआंरतमरुतोदुर्मदां
ऽइवदेवांसःसर्वंयाविशा+ ॥ १८ ॥ उपोरथेंषुपृषंतीरयुग्ध्वंप्रष्टिर्वंहतिरोहिंतः । आवोयामांयपृथिवीचिंदश्रोदबींभयं
तमानुंषाः ॥ आवोंमक्षूतनांयकंरुद्राऽअवोंवृणीमहे । गंतांनूनंनोवंसायथांपुरेत्थाकण्वांयबिभ्युषें ॥ युष्मेषिंतोमरु
तोमर्त्यैंषितऽआयोनोअभ्वऽईषंते । वितंयुंयोतशवंसाव्योजंसावियुष्माकांभिरूतिभिंः ॥ असांमिहिप्रंयज्यवःकण्वंद
दप्रंचेतसः । असांमिभिर्मरुतआनंऽऊतिभिर्गंतावृष्टिंनविद्युतंः ॥ असाम्योजोंबिभृथासुदानवोसांमिधूतयःशवंः ।

(१।८।४) प्रयदित्थेतिदशर्चस्यसूक्तस्यकण्वोमरुतोबार्हतप्रगाथाः (अयुजोबृहत्यःयुजःसतोबृहत्यः) ।

ऋषिद्विषेमरुतःपरिमन्यवइषुंनसृजतद्विषं ॥ १९ ॥ (१।८।५) उत्तिष्ठब्रह्मणस्पतेदेवयंतस्त्वेमहे । उपप्रयंतुमरु
तःसुदानवऽइंद्रप्राशूर्भवासचा ॥ त्वामिद्धिसहसस्पुत्रमर्त्यउपब्रूतेधनेहिते । सुवीर्यंमरुतऽआस्वश्व्यंदधीतयोवऽआ
चके+ ॥ प्रैतुब्रह्मणस्पतिःप्रदेव्येतुसूनृता । अच्छावीरंनर्यंपंक्तिराधसंदेवायज्ञंनयंतुनः ॥ योवाघतेददातिसूनरंवसुस
धत्तेअक्षितिश्रवः । तस्माऽइळांसुवीरामायजामहेसुप्रतूर्तिमनेहसं ॥ प्रनूनंब्रह्मणस्पतिर्मंत्रंवदत्युक्थ्यं । यस्मिन्निंद्रो
वरुणोमित्रोऽअर्यमादेवाऽओकांसिचक्रिरे+ ॥ २० ॥ तमिद्वोचेमाविदथेषुशंभुवंमंत्रंदेवाऽअनेहसं । इमांचवाचंप्र
तिहर्यथानरोविश्वेद्वामावोऽअश्नवत् ॥ कोदेवयंतमश्नवज्जनंकोवृक्तबर्हिषं । प्रप्रदाश्वान्पस्त्याभिरस्थितांतर्वावत्क्षयंद
धे ॥ उपक्षत्रंपृंचीतहंतिराजभिर्भयेचित्सुक्षितिंदधे । नास्यवर्तानतरुतामहाधनेनार्भेऽअस्तिवज्रिणः ॥ २१ ॥
(१।८।६) यंरक्षंतिप्रचेतसोवरुणोमित्रोऽअर्यमा । नूचित्सदभ्यतेजनः ॥ यंबाहुतेवपिप्रतिपांतिमर्त्यंरिषः । अरिष्टः
सर्वऽएधते ॥ विदुर्गाविद्विषःपुरोघ्नंतिराजानऽएषां । नयंतिदुरितातिरः+॥ सुगःपंथाऽअनृक्षरआदित्यासऋतंयते।
नात्रावखादोऽअस्तिवः ॥ यंयज्ञंनयथानरऽआदित्याऽऋजुनापथा । प्रवःसधीतयेनशत् ॥ २२ ॥ सरत्नंमर्त्योवसु

(१।८।५) उत्तिष्ठेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यकण्वोब्रह्मणस्पतिःअयुजोबृहत्यःयुजःसतोबृहत्यः ।(१।८।६) यंरक्षन्तीतिनवर्चस्यसूक्तस्यघौरःक
ण्वःआद्यानांतिसृणामंत्यानांतिसृणांचवरुणमित्रार्यमणस्तृतीयादितिसृणामादित्यागायत्री ।

विश्वंतोकमुतत्मना ॥ अच्छागच्छत्यस्तृतः ॥ कथाराधामसखायःस्तोमंमित्रस्यार्यम्णः । महिप्सरोवरुणस्य ॥ मावो
घ्नंतंमाशपंतंप्रतिवोचेदेवयंतं । सुम्नैरिद्वऽआविवासे ॥ चतुरश्चिद्ददमानाद्बिभीयादानिधातोः । नदुरुक्तायस्पृहये
त् ॥ २३ ॥ (१।८।७) संपूषन्नध्वनस्तिरव्यंहोविमुचोनपात् । सक्ष्वादेवप्रणस्पुरः+ ॥ योनःपूषन्नघोवृकोदुःशेव
आदिदेशति । अपस्मतंपथोजहि ॥ अपत्यंपरिपंथिनंमुषीवाणंहुरश्चितं । दूरमधिस्रुतेरज ॥ त्वंतस्यद्वयाविनोघशंस
स्यकस्यचित् । पदाभितिष्ठतपुषिं ॥ आतत्तेदस्रमंतुमःपूषन्नवोवृणीमहे । येनपितॄनचोदयः ॥ २४ ॥ अधानोविश्व
सौभगहिरण्यवाशीमत्तम । धनानिसुषणाकृधि ॥ अतिनःसश्चतोनयसुगानःसुपथाकृणु । पूषन्निहक्रतुंविदः ॥ अ
भिसूयवसंनयननवज्वारोऽअध्वने । पूषन्निहक्रतुं० ॥ शग्धिपूर्धिप्रयंसिचशिशीहिप्रास्युदरं । पूषन्निहक्रतुं० ॥
नपूषणंमेथामसिसूक्तैरभिगृणीमसि । वसूनिदस्ममीमहे ॥ २५ ॥ (१।८।८) कद्रुद्रायप्रचेतसेमीळ्हुष्टमायतव्यसे ।
वोचेमशंतमंहृदे+ ॥ यथानोऽअदितिःकरत्पश्वेनृभ्योयथागवे । यथातोकायरुद्रियं ॥ यथानोमित्रोवरुणोयथारुद्र
श्चिकेतति । यथाविश्वेसजोषसः ॥ गाथपतिंमेधपतिंरुद्रंजलाषभेषजं । तच्छंयोःसुम्नमीमहे ॥ यःशुक्रऽइवसूर्योहि

(१।८।७) संपूषन्नितिदशर्चस्यसूक्तस्यकण्वःपूषागायत्री । (१।८।८) कद्रुद्रायेतिनवर्चस्यसूक्तस्यकण्वोरुद्रस्तृतीयायामित्रावरुणौच
सप्तम्यादितृचस्यसोमोगायत्र्यन्त्यानुष्टुप् ।

रण्यमिवरोचते । श्रेष्ठोदेवानांवसुः ॥ २६ ॥ शंनःकरत्यर्वतेसुगंमेषायमेष्ये । नृभ्योनारिभ्योगवे ॥ अस्मेसोमश्रिय
मधिनिधेहिशतस्यनृणां । महिश्रवस्तुविनृम्णं+ ॥ मानःसोमपरिबाधोमारातयोजुहुरंत । आनऽइंदोवाजेभज ॥
यास्तेप्रजाऽअमृतस्यपरस्मिन्धामन्नृतस्य । मूर्धानाभासोमवेनऽआभूषंतीःसोमवेदः ॥ २७ ॥ (१।९।१) अग्नेविवं
स्वदुषसश्चित्रंराधोऽअमर्त्य । आदाशुषेजातवेदोवहात्वमद्यादेवाँऽउषर्बुधः ॥ जुष्टोहिदूतोऽअसिहव्यवाहनोग्नेरथीर
ध्वराणां । सजूरश्विभ्यामुषसासुवीर्यमस्मेधेहिश्रवोबृहत्+ ॥ अद्यादूतंवृणीमहेवसुमग्निंपुरुप्रियं । धूमकेतुंभाऽऋजीकं
व्युष्टिषुयज्ञानामध्वरश्रियं ॥ श्रेष्ठंयविष्ठमतिथिंस्वाहुतंजुष्टंजनायदाशुषे । देवाँअच्छायातवेजातवेदसमग्निमीळेव्यु
ष्टिषु ॥ स्तविष्यामित्वामहंविश्वस्यामृतभोजन । अग्नेत्रातारममृतंमियेध्ययजिष्ठंहव्यवाहन ॥ २८ ॥ सुशंसोबोधि
गृणतेयविष्ठ्यमधुजिह्वःस्वाहुतः । प्रस्कण्वस्यप्रतिरन्नायुर्जीवसेनमस्यादैव्यंजनं ॥ होतारंविश्ववेदसंसंहित्वाविशऽ
इंधते । सऽआवहपुरुहूतप्रचेतसोग्नेदेवाँऽइहद्रवत्+ ॥ सवितारमुषसमश्विनाभगमग्निंव्युष्टिषुक्षपः । कण्वासस्त्वासु
तसोमासऽइंधतेहव्यवाहंस्वध्वर ॥ पतिर्ह्यध्वराणामग्नेदूतोविशामसि । उषर्बुधऽआवहसोमपीतयेदेवाँऽअद्यस्वर्दृशः ॥
अग्नेपूर्वाअनूषसोविभावसोदीदेथविश्वदर्शतः । असिग्रामेष्ववितापुरोहितोसियज्ञेषुमानुषः ॥ २९ ॥ नित्वायज्ञस्य

(१।९।१) अग्नेविवस्वदितिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यकाण्वःप्रस्कण्वोग्निराद्येअश्व्युषश्चअयुजोबृहत्यःयुजःसतोबृहत्यः ।

साधनमग्नेहोतारमृत्विजं । मनुष्वद्देवधीमहिप्रचेतसंजीरंदूतममर्त्यं ॥ यद्देवानांमित्रमहःपुरोहितोंतरोयासिदूत्यं ।
सिंधोरिवप्रस्वनितासऽऊर्मयोग्नेर्भ्राजंतेऽअर्चयः ॥ श्रुधिश्रुत्कर्णवह्निभिर्देवैरग्नेसयावभिः । आसीदंतुबर्हिषिमित्रोऽ
अर्यमाप्रातर्यावाणोऽअध्वरं+ ॥ शृण्वंतुस्तोमंमरुतःसुदानवोग्निजिह्वाऽऋतावृधः । पिबंतुसोमंवरुणोधृतव्रतोश्विभ्यां
मुषसासजूः+ ॥ ३० ॥ (१।९।२) त्वमग्नेवसूँऽरिहरुद्राँऽआदित्याँऽउत । यजास्वध्वरंजनंमनुजातंघृतप्रुषं ॥ श्रु
ष्टीवानोहिदाशुषेदेवाऽअग्नेविचेतसः । तान्रोहिदश्वगिर्वणस्त्रयस्त्रिंशतमावह ॥ प्रियमेधवदत्रिवज्जातवेदोविरूपव
त् । अंगिरस्वन्महिव्रतप्रस्कण्वस्यश्रुधीहवं ॥ महिकेरवऽऊतयेप्रियमेधाऽअहूषत । राजंतमध्वराणामग्निंशुक्रेणशो
चिषा ॥ घृताहवनसंत्येमाऽउषुश्रुधीगिरः । याभिःकण्वस्यसूनवोहवंतेवसेत्वा ॥ ३१ ॥ त्वांचित्रश्रवस्तमहवंतेविक्षु
जंतवः । शोचिष्केशंपुरुप्रियाग्नेहव्यायवोढ्वे ॥ नित्वाहोतारमृत्विजंदधिरेवसुवित्तमं । श्रुत्कर्णसप्रथस्तमंविप्राऽअग्ने
दिविष्टिषु ॥ आत्वाविप्राऽअचुच्यवुःसुतसोमाऽअभिप्रयः । बृहद्भाविभ्रतोहविरग्नेमर्तायदाशुषे ॥ प्रातर्याव्णःसह
स्कृतसोमपेयायसंत्य । इहाद्यदैव्यंजनंबर्हिरासादयावसो ॥ अर्वांचंदैव्यंजनमग्नेयक्ष्वसहूतिभिः । अयंसोमःसुदान

(१।९।२) त्वमग्नेवसूनितिदशर्चस्यसूक्तस्यप्रस्कण्वोग्निरन्त्यायादेवाश्चानुष्टुप् ।

वस्तंपाततिरोऽअह्न्यम् ॥ ३२ ॥ (१।९।३) एषोऽउषाअपूर्व्याव्युच्छतिप्रियादिवः । स्तुषेवामश्विनाबृहत् ॥ यादस्रासिंधुमातरामनोतरारयीणां । धियादेवावसुविदा ॥ वच्यंतेवांककुहासोजूर्णायामधिविष्टपि । यद्वांरथोविभिष्पतात् ॥ हविषाजारोऽअपांपिपर्तिपपुरिर्नरा । पिताकुटस्यचर्षणिः ॥ आदारोवांमतीनांनासत्यामतवचसा । पातंसोमस्यधृष्णुया ॥ ३३ ॥ यानःपीपरदश्विनाज्योतिष्मतीतमस्तिरः । तामस्मेरासाथामिषं ॥ आनोनावामतीनांयातंपारायगंतवे । युंजाथामश्विनारथं ॥ अरित्रंवांदिवस्पृथुतीर्थेसिंधूनांरथः । धियायुयुज्रऽइंदवः ॥ दिवस्कण्वासऽइंदवोवसुसिंधूनांपदे । स्वंवव्रिंकुहधित्सथः ॥ अभूदुभाऽउंऽअंशवेहिरण्यंप्रतिसूर्यः । व्यख्यज्जिह्वयासितः ॥ ३४ ॥ अभूदुपारमेतवेपंथाऽऋतस्यसाधुया । अदर्शिविस्रुतिर्दिवः ॥ तत्तदिदश्विनोरवोजरिताप्रतिभूषति । मदेसोमस्यपिप्रतोः ॥ वावसानाविवस्वतिसोमस्यपीत्यागिरा । मनुष्वच्छंभूऽआगतं ॥ युवोरुषाऽअनुश्रियंपरिज्मनोरुपाचरत् । ऋतावनथोऽअक्तुभिः ॥ उभापिबतमश्विनोभानःशर्मयच्छतं । अविद्रियाभिरूतिभिः ॥ ३५ ॥ इतिप्रथमाष्टकेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

(१।९।३) एषोउषाइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यप्रस्कण्वोश्विनौगायत्री ।

तृतीयाध्याये वर्गाः ३५ सूक्तानि १४ ऋचः १७३ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. १५ अश्विभ्यामिदं. १२ अग्निमित्रावरुणरात्रिसवितृ-भ्यइदं. सवित्रइदं. १० अग्नयइदं. १२ यूपायेदं. २ अग्नयइदं. ६ मरुद्भ्यइदं. ४० ब्रह्मणस्पतयइदं. ८ वरुणमित्रार्यमभ्यइदं. ३ आदि-त्येभ्यइदं. ३ वरुणमित्रार्यमभ्यइदं. ३ पूष्णइदं. १० रुद्रायेदं. २ मित्रावरुणरुद्रेभ्यइदं. रुद्रायेदं. ३ सोमायेदं. ३ अग्न्यश्व्युषो-भ्यइदं. २ अग्नयइदं. २१ अग्निदेवेभ्यइदं. अश्विभ्यामिदं. १५॥ इतिप्रथमेतृतीयोऽध्यायः ॥

अयंदशप्रागाथंतुसहषोळशोषस्यंतूषश्चतुष्कमानुष्टुभंतूदुत्यंसप्तोनासौर्यंनवाद्यागायत्र्यौंत्यस्तृचोरोगघ्नउपनिषदंत्योर्धर्चोद्विषघ्नोऽभित्यंपंचोनासव्योद्वित्रिष्टुबंतंमंगिराइंद्रतुल्यंपुत्रमिच्छंन्नभ्यध्यायत्सव्यइतींद्रएवास्यपुत्रोजायतंत्यंसुत्रयोदश्यंत्येत्रिष्टुभौन्यूष्वेकादशांत्येत्रिष्टुभौमानोंत्यात्रिष्टुप्षष्ठ्यष्टमीनवमीचंदिवश्चिदष्टौजागतंह्येषप्रषट्प्रमंहिष्ठायनूचिन्नवनोधागौतमंआग्नेयंहिचतुस्त्रिष्टुबंतंवयाइत्सप्तवैश्वानरीयंवह्निंपंचास्माइदुषोळश ॥४॥

हरिः ॐ३म् ॥ (१।९।४) अयंवांमधुमत्तमःसुतःसोमंऽऋतावृधा । तमंश्विनापिबतंतिरोऽअंह्न्यंधत्तंरत्नानि दाशुषे ॥ त्रिवंधुरेणंत्रिवृतांसुपेशंसारथेनायातमश्विना । कण्वासोवांब्रह्मकृण्वंत्यध्वरेतेषांसुशृंणुतंहवं ॥ अश्विनामधुमत्तमंपातंसोमंमृतावृधा । अथाद्यदंस्रावसुबिभ्रंतारथेदाश्वांसमुपंगच्छतं ॥ त्रिषधस्थेबर्हिषिविश्ववेदसामध्वांयज्ञं

(१।९।४) अयंवामितिदशर्चस्यसूक्तस्यप्रस्कण्वोश्विनौअयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्यः ।

मिमिक्षतं । कण्वासोवांसुतसोमाऽअभिद्यवोयुवांहवंतेऽअश्विना ॥ याभिःकण्वमभिष्टिभिःप्रावंतंयुवमश्विना । ताभिःष्वं१स्माँऽअवतंशुभस्पतीपातंसोममृतावृधा ॥ १ ॥ सुदासेदस्रावसुबिभ्रतारथेपृक्षोवहतमश्विना । रयिंसमुद्रादुतवादिवस्पर्यस्मेधत्तंपुरुस्पृहं ॥ यन्नासत्यापरावतियद्वास्थोअधितुर्वशे । अतोरथेनसुवृतानऽआगतंसाकंसूर्यस्यरश्मिभिः ॥ अर्वाचावांसप्तयोध्वरश्रियोवहंतुसवनेदुप । इषंपृंचंतासुकृतेसुदानवऽआबर्हिःसीदतंनरा ॥ तेननासत्यागतंरथेनसूर्यत्वचा । येनशश्वदूहथुर्दाशुषेवसुमध्वःसोमस्यपीतये ॥ उक्थेभिरर्वागवसेपुरूवसूऽअर्कैश्चनिह्वयामहे । शश्वत्कण्वानांसदसिप्रियेहिकंसोमंपपथुरश्विना ॥ २ ॥ (१।९।५) सहवामेननऽउषोव्युच्छादुहितर्दिवः । सहद्युम्नेनबृहताविभावरिरायादेविदास्वती ॥ अश्वावतीर्गोमतीर्विश्वसुविदोभूरिच्यवंतवस्तवे । उदीरयप्रतिमासूनृताऽउषश्चोदराधोमघोनां ॥ उवासोषाऽउच्छाच्चनुदेवीजीरारथानां । येऽअस्याऽआचरणेषुदध्रिरेसमुद्रेनश्रवस्यवः ॥ उषोयेतेप्रयामेषुयुंजतेमनोदानायसूरयः । अत्राहतत्कण्वऽएषांकण्वतमोनामगृणातिनृणां+ ॥ आघायोषेवसूनर्युषायातिप्रभुंजती । जरयंतीवृजनंपद्वदीयतऽउत्पातयतिपक्षिणः ॥ ३ ॥ वियासृजतिसमनंव्य१र्थिनःपदंनवेत्योदती । वयोनकिष्टेपप्तिवांसऽआसतेव्युष्टौवाजिनीवति ॥ एषायुक्तपरावतःसूर्यस्योदयनादधि । शतंरथेभिःसुभगोषाऽइयंवियाति

(१।९।५) सहवामेनेतिषोळशर्चस्यसूक्तस्यप्रस्कण्वउषाःअयुजोबृहत्योयुजःसतोबृहत्यः ।

त्यभिमानुषान् ॥ विश्वमस्यानानामचक्षसेजगज्ज्योतिष्कृणोतिसूनरी । अपद्वेषोमघोनीदुहितादिवऽउषाऽउच्छदप
स्रिधः ॥ उषऽआभाहिभानुनाचंद्रेणदुहितर्दिवः । आवहंतीभूर्यस्मभ्यंसौभगंव्युच्छंतीदिविष्टिषु ॥ विश्वस्यहिप्राण
नंजीवनंत्वेवियदुच्छसिसूनरि । सानोरथेनबृहताविभावरिश्रुधिचित्रामघेहवं ॥ ४ ॥ उषोवाजंहिवंस्वयश्चित्रोमानु
षेजने । तेनावहसुकृतोऽअध्वराँऽउपयेत्वागृणंतिवह्नयः ॥ विश्वान्देवाँऽआवहसोमपीतयेंतरिक्षादुषस्त्वं । सास्मासु
धागोमदश्वावदुक्थ्यं१मुषोवाजंसुवीर्यम् ॥ यस्यारुशंतोऽअर्चयःप्रतिभद्राऽअदृक्षत । सानोरयिंविश्ववारंसुपेशसमु
षाददातुसुग्म्यं ॥ येचिद्धित्वामृषयःपूर्वऽऊतयेजुहूरेवसेमहि । सानःस्तोमाँऽअभिगृणीहिराधसोषःशुक्रेणशोचिषा ॥
उषोयदद्यभानुनाविद्वारावृणवोदिवः । प्रनोयच्छतादवृकंपृथुच्छर्दिःप्रदेविगोमतीरिषः ॥ संनोरायाबृहताविश्वपेश
सामिमिक्ष्वासमिळाभिरा । संद्युम्नेनविश्वतुरोषोमहिसंवाजैर्वाजिनीवति ॥ ५ ॥ (१।९।६) उषोभद्रेभिरागहिदि
वश्चिद्रोचनादधि । वहंत्वरुणप्सवऽउपत्वासोमिनोगृहं+ ॥ सुपेशसंसुखंरथंयमध्यस्थाऽउषस्त्वं । तेनासुश्रवसंजनंप्रा
वाद्यदुहितर्दिवः ॥ वयश्चित्तेपतत्रिणोद्विपच्चतुष्पदर्जुनि । उषःप्रारन्नृतूँरनुदिवोऽअंतेभ्यस्परि ॥ व्युच्छंतीहिरश्मि

(१।९।६) उषोभद्रेभिरितिचतुर्ऋचस्यसूक्तस्यप्रस्कण्वउषाअनुष्टुप् ।

भिर्विश्वमाभासिरोचनं । तांत्वामुषर्वसूयवोगीर्भिःकण्वाऽअहूषत ॥ ६ ॥ (१।९।७) उदुत्यंजातवेदसंदेवंवहंतिके
तवः । दृशेविश्वायसूर्यम् ॥ अपत्येतायवोयथानक्षत्रायंत्यक्तुभिः । सूरायविश्वचक्षसे ॥ अदृश्रमस्यकेतवोविरश्मयो
जनाँऽअनु । भ्राजंतोऽअग्नयोयथा ॥ तरणिर्विश्वदर्शतोज्योतिष्कृदसिसूर्य । विश्वमाभासिरोचनं+ ॥ प्रत्यङ्देवा
नांविशःप्रत्यङ्ङुदेषिमानुषान् । प्रत्यङ्विश्वंस्वर्दृशे+ ॥ ७ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यंतंजनाँऽअनु । त्वंवरुणपश्यसि ॥
विद्यामेषिरजस्पृथ्वहामिमानोऽअक्तुभिः । पश्यंजन्मानिसूर्य ॥ सप्तत्वाहरितोरथेवहंतिदेवसूर्य । शोचिष्केशंविचक्ष
ण ॥ अयुक्तसप्तशुंध्युवःसूरोरथस्यनप्त्यः । ताभिर्यातिस्वयुक्तिभिः ॥ उद्वयंतमसस्परिज्योतिष्पश्यंतऽउत्तरं । देवं
देवत्रासूर्यमगन्मज्योतिरुत्तमं+ ॥ उद्यन्नद्यमित्रमहऽआरोहन्नुत्तरांदिवं । हृद्रोगंममसूर्यहरिमाणंचनाशय ॥ शुकेषु
मेहरिमाणंरोपणाकासुदध्मसि । अथोहारिद्रवेषुमेहरिमाणंनिदध्मसि ॥ उदगादयमादित्योविश्वेनसहसासह । द्वि
षंतंमह्यंरंधयन्मोऽअहंद्विषतेरधं ॥ ८ ॥ (१।१०।१) अभित्यंमेषंपुरुहूतमृग्मियमिंद्रंगीर्भिर्मदतावस्वोऽअर्णवं ।
यस्यद्यावोनविचरंतिमानुषाभुजेमंहिष्ठमभिविप्रमर्चत ॥ अभीमवन्वन्त्स्वभिष्टिमूतयोंतरिक्षप्रांतविषीभिरावृतं । इंद्रं

(१।९।७) उदुत्यमितित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यप्रस्कण्वःसूर्योगायत्रीअंत्याश्चतस्रोनुष्टुभः (अंत्यस्तृचोरोगघ्नउपनिषदंत्योर्धर्चोद्विषघ्नइतिगुणः) ।
(१।१०।१) अभित्यमितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यआंगिरसःसव्यइंद्रोजगतीअंत्येद्वेत्रिष्टुभौ ।

दक्षांसऽऋभवोमदच्युतंशतक्रतुंजवनीसूनृतारुहत् ॥ त्वंगोत्रमंगिरोभ्योवृणोरपोतात्रयेशतदुरेषुगातुवित् । ससेनंचि
द्विमदायावहोवस्वाजावद्रिंवावसानस्यनर्तयन् ॥ त्वमपामपिधानावृणोरपाधारयःपर्वतेदानुमद्वसु । वृत्रंयदिंद्रशव
सावधीरहिमादित्सूर्यंदिव्यारोहयोदृशे+ ॥ त्वंमायाभिरपमायिनोधमःस्वधाभिर्येऽअधिशुप्तावजुह्वत । त्वंपिप्रोर्नृम
णःप्रारुजःपुरःप्रऽऋजिश्वानंदस्युहत्येष्वाविथ ॥ ९ ॥ त्वंकुत्संशुष्णहत्येष्वाविथारंधयोतिथिग्वायशंबरम् । महांतंचि
दर्बुदंनिक्रमीःपदासनादेवदस्युहत्यायजज्ञिषे ॥ त्वेविश्वातविषीसध्र्यग्घितातवराधःसोमपीथायहर्षते । तववज्रश्चि
कितेबाह्वोर्हितोवृश्चाशत्रोरवविश्वानिवृष्ण्या ॥ विजानीह्यार्यान्येचदस्यवोबर्हिष्मतेरंधयाशासदव्रतान् । शाकीभव
यजमानस्यचोदिताविश्वेत्तातेसधमादेषुचाकन ॥ अनुव्रतायरंधयन्नपव्रतानाभूभिरिंद्रःश्नथयन्ननाभुवः ॥ वृद्धस्य
चिद्वर्धतोद्यामिनक्षतःस्तवानोवम्रोविजघानसंदिहः ॥ तक्षद्यत्तऽउशनासहसासहोविरोदसीमज्मनाबाधतेशवः ।
आत्वावातस्यनृमणोमनोयुजऽआपूर्यमाणमवहन्नभिश्रवः ॥ १० ॥ मंदिष्टयदुशनेकाव्येसचाँऽइंद्रोवंकूवंकुतराधिति
ष्ठति । उग्रोययिंनिरपःस्रोतसासृजद्विशुष्णस्यदृंहिताऽऐरयत्पुरः ॥ आस्मारथंवृषपाणेषुतिष्ठसिशार्यातस्यप्रभृतायेषु
मंदसे । इंद्रयथासुतसोमेषुचाकनोनर्वाणंश्लोकमारोहसेदिवि+ ॥ अददाऽअर्भामहतेवचस्यवेकक्षीवतेवृचयामिंद्रसु
न्वते । मेनाभवोवृषणश्वस्यसुक्रतोविश्वेत्तातेसवनेषुप्रवाच्या ॥ इंद्रोऽअश्रायिसुध्योनिरेकेपज्रेषुस्तोमोदुर्योनयूपः ।

अश्वयुर्गव्यूरथयुर्वसूयुरिंद्रऽइद्रायः क्षयतिप्रयंता+ ॥ इदंनमोवृषभायस्वराजेसत्यशुष्मायतवसेवाचि । अस्मिन्निंद्रवृजनेसर्ववीराःस्मत्सूरिभिस्तवशर्मन्त्स्याम ॥ ११ ॥ (१।१०।२) त्वंसुमेषंमहयास्वर्विदंशतंयस्यसुभ्वःसाकमीरते । अत्यंनवाजंहवनस्यदंरथमेंद्रंववृत्यामवसेसुवृक्तिभिः ॥ सपर्वतोनधरुणेष्वच्युतःसहस्रमूतिस्तविषीषुवावृधे । इंद्रोयद्वृत्रमवधीन्नदीवृतमुब्जंनर्णांसिजर्हृषाणोऽअंधसा ॥ सहिद्वरोद्वरिषुवव्रऽऊधनिचंद्रबुध्नोमदवृद्धोमनीषिभिः । इंद्रंतमह्वेस्वपस्ययाधियामंहिष्ठरातिंसहिपप्रिरंधसः ॥ आयंपृणंतिदिविसद्मबर्हिषःसमुद्रंनसुभ्वः१स्वाऽअभिष्टयः । तंवृत्रहत्येऽअनुतस्थुरूतयःशुष्माइंद्रमवाताऽअह्रुतप्सवः ॥ अभिस्ववृष्टिंमदेअस्ययुध्यतोरघ्वीरिवप्रवणेसस्रुरूतयः । इंद्रोयद्वज्रीधृषमाणोऽअंधसाभिनद्वलस्यपरिधींऽरिवत्रितः+ ॥ १२ ॥ परींघृणाचरतितित्विषेशवोपोवृत्वीरजसोबुध्नमाशयत् । वृत्रस्ययत्प्रवणेदुर्गृभिश्वनोनिजघंथहन्वोरिंद्रतन्यतुं+ ॥ ह्रदंनहित्वान्यृषंत्यूर्मयोब्रह्माणींद्रतववयानिवर्धना । त्वष्टाचित्तेयुज्यंवावृधेशवस्ततक्षवज्रमभिभूत्योजसं ॥ जघन्वाँऽउहरिभिःसंभृतक्रतविंद्रवृत्रंमनुषेगातुयन्नपः । अयच्छथाबाह्वोर्वज्रमायसमधारयोदिव्यासूर्यंदृशे+ ॥ बृहत्स्वश्चंद्रममवद्यदुक्थ्य१मकृण्वतभियसारोहणंदिवः । यन्मानुषप्रधनाऽइंद्रमूतयःस्वर्नृषाचोमरुतोमदन्ननु ॥ द्यौश्चिदस्यामवाँऽअहेःस्वनादयोयवीद्भियसावज्रऽइंद्रते । वृत्रस्ययद्ब

(१।१०।२) त्वंसुमेषमितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यसव्यइंद्रोजगतीत्रयोदश्यंत्येत्रिष्टुभौ ।

द्दधानस्यंरोदसीमदेसुतस्यशवसाभिनच्छिरः ॥ १३ ॥ यदिन्न्विंद्रपृथिवीदशभुजिरहानिविश्वाततनंतकृष्टयः । अ
त्राहतेमघवन्विश्रुतंसहोद्यामनुशवसाबर्हणाभुवत् ॥ त्वमस्यपारेरजसोव्योमनःस्वभूत्योजाऽअवसेधृषन्मनः । चकृषे
भूमिंप्रतिमानमोजसोपःस्वःपरिभूरेष्यादिवं ॥ त्वंभुवःप्रतिमानंपृथिव्याऽऋष्ववीरस्यबृहतःपतिर्भूः । विश्वमाप्राऽ
अंतरिक्षंमहित्वासत्यमद्धानकिरन्यस्त्वावान् ॥ नयस्यद्यावापृथिवीऽअनुव्यचोनसिंधवोरजसोऽअंतमानशुः । नोत
स्ववृष्टिंमदेअस्ययुध्यतऽएकोऽअन्यच्चकृषेविश्वमानुषक् + ॥ आर्चन्नत्रमरुतःसस्मिन्नाजौविश्वेदेवासोऽअमदन्ननुत्वा ।
वृत्रस्ययद्भृष्टिमतावधेननित्वमिंद्रप्रत्यानंजघंथ ॥ १४ ॥ (१।१०।३) न्यू३षुवाचंप्रमहेभरामहेगिरऽइंद्रायसदने
विवस्वतः । नूचिद्धिरत्नंससतामिवाविदन्नदुष्टुतिर्द्रविणोदेषुशस्यते ॥ दुरोऽअश्वस्यदुरऽइंद्रगोरसिदुरोयवस्यवसुनऽइ
नस्पतिः । शिक्षानरःप्रदिवोऽअकामकर्शनःसखासखिभ्यस्तमिदंगृणीमसि ॥ शचीवऽइंद्रपुरुकृद्द्युमत्तमतवेदिदमभि
तश्चेकितेवसु । अतःसंगृभ्याभिभूतऽआभरमात्वायतोजरितुःकाममूनयीः ॥ एभिर्द्युभिःसुमनाएभिरिंदुभिर्निरुंधा
नोऽअमतिंगोभिरश्विना । इंद्रेणदस्युंदरयंतऽइंदुभिर्युतद्वेषसःसमिषारभेमहि ॥ समिंद्ररायासमिषारभेमहिसंवाजे
भिःपुरुश्चंद्रैरभिद्युभिः । संदेव्याप्रमत्यावीरशुष्मयागोऽअग्रयाश्वावत्यारभेमहि ॥ १५ ॥ तेत्वामदाऽअमदन्तानिवृ

(१।१०।३) न्यूषुवाचमित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यसव्यइंद्रोजगतीअंत्येद्वेत्रिष्टुभौ ।

ष्ण्यातेसोमासोवृत्रहत्येषुसत्पते । यत्कारवेदशवृत्राण्यप्रतिबर्हिष्मतेनिसहस्राणिबर्हयः ॥ युधायुधमुपघेदेषिधृष्णुया पुरापुरंसमिदंहंस्योजसा । नम्यायदिंद्रसख्यापरावतिनिबर्हयोनमुचिंनाममायिनं ॥ त्वंकरंजमुतपर्णयंवधीस्तेजिष्ठया तिथिग्वस्यवर्तनी । त्वंशतावंगृदस्याभिनत्पुरोनानुदःपरिषूताऽऋजिश्वना ॥ त्वमेतान्जनराज्ञोद्विर्दशाबंधुनासुश्रव सोपजग्मुषः । षष्टिंसहस्रानवतिंनवश्रुतोनिचक्रेणरथ्यादुष्पदावृणक् ॥ त्वमाविथसुश्रवसंतवोतिभिस्तवत्रामभिरिंद्र तूर्वयाणं । त्वमस्मैकुत्समतिथिग्वमायुंमहेराज्ञेयूनेऽअरंधनायः ॥ यऽउद्दचींद्रदेवगोपाःसखायस्तेशिवतमाऽअसा म । त्वांस्तोषामत्वयासुवीराद्राघीयऽआयुःप्रतरंदधानाः ॥ १६ ॥ (१।१०।४) मानोऽअस्मिन्मघवन्पृत्स्वंहसिनि हितेऽअंतःशवसःपरीणशे । अक्रंदयोनद्योरोरुवद्वनाकथानक्षोणीर्भियसासमारत ॥ अर्चाशक्रायशाकिनेशचीवते शृण्वंतमिंद्रंमहयन्नभिष्टुहि । योधृष्णुनाशवसारोदसीऽउभेवृषावृषत्वावृषभोन्यृंजते ॥ अर्चादिवेबृहतेशूष्यं१वचःस्वक्ष त्रंयस्यधृषतोधृषन्मनः । बृहच्छ्रवाऽअसुरोबर्हणाकृतःपुरोहरिभ्यांवृषभोरथोहिषः[+] ॥ त्वंदिवोबृहतःसानुकोपयोवत्मना धृषताशंबरंभिनत् । यन्मायिनोव्रंदिनोमंदिनाधृषच्छितांगभस्तिमशनिंपृतन्यसि ॥ नियद्वृणक्षिश्वसनस्यमूर्धनिशुष्ण स्यचिद्व्रंदिनोरोरुवद्वना । प्राचीनेनमनसाबर्हणावतायदद्याचित्कृणवःकस्त्वापरि ॥ १७ ॥ त्वमाविथनर्यंतुर्व

(१।१०।४) मानोअस्मिन्नित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यसव्यइंद्रोजगतीषष्ठ्यष्टमीनवम्येकादश्यस्त्रिष्टुभः ।

शंयदुत्वंतुवींतिंवय्यंशतक्रतो । त्वंरथमेतंशंक्रुत्व्येधनेत्वंपुरोनवतिंदंभयोनवं ॥ सघाराजासत्पतिःशूशुवज्जनोरातहं
व्यःप्रतियःशासमिन्वंति । उक्थावायोऽअभिगृणातिराधंसादानुरस्माऽउपरापिन्वतेदिवः+ ॥ असमंक्षत्रमसमामनी
षाप्रसोमपाऽअपसासंतुनेमे । येतंऽइंद्रददुषोवधयंतिमाहिंक्षत्रंस्थविरंवृष्ण्यंच ॥ तुभ्येदेतेबहुलाऽअद्रिदुग्धाश्चमूषदं
श्चमसाऽइंद्रपानाः । व्यंश्नुहितर्पयाकाममेषामथामनोवसुदेयायकृष्व ॥ अपामतिष्ठद्धरुणह्वरंतमोंतर्वृत्रस्यजठरेषुप
वंतः । अभीमिंद्रोनद्योवव्रिणाहिताविश्वाऽअनुष्ठाःप्रवणेषुजिघ्नते ॥ सशेवृधमधिधाद्युम्नमस्मेमहिंक्षत्रंजनाषाळिंद्रत
व्यं ॥ रक्षाचनोमघोनःपाहिसूरीन्त्रायेचनःस्वपत्याऽइषेधाः ॥ १८ ॥ (१।१०।५) दिवश्चिदस्यवरिमाविपप्रथऽइंद्रं
नमह्नापृथिवीचनप्रति । भीमस्तुविष्मान्चर्षणिभ्यंऽआतपःशिशीतेवज्रंतेजसेनवंसगः ॥ सोऽअर्णवोननद्यःसमुद्रियः
प्रतिंगृभ्णातिविश्रिताविरीमभिः । इंद्रःसोमस्यपीतयेवृषायतेसनात्सयुध्मऽओजसापनस्यते ॥ त्वंतमिंद्रपर्वतंनभोजं
सेमहोनृम्णस्यधर्मणामिरज्यसि । प्रवीर्येणदेवतातिंचेकितेविश्वस्माऽउग्रःकर्मणेपुरोहितः ॥ सऽइद्वनेनमस्युभिर्वच
स्यतेचारुजनेषुप्रब्रुवाणऽइंद्रियं । वृषाछंदुर्भवतिहर्यतोवृषाक्षेमेणधेनांमघवायदिन्वंति ॥ सऽइन्महानिसमिथानिम
ज्मनाकृणोतियुध्मऽओजसाजनेभ्यः । अधाचनश्रद्दधतित्विषीमतऽइंद्रायवज्रंनिघनिघ्नतेवधं+ ॥ १९ ॥ सहिश्रव

(१।१०।५) दिवश्चिदित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यसव्यइंद्रोजगती ।

स्युःसदनानिकृत्रिमाक्ष्मयावृधानऽओजसाविनाशयन् । ज्योतींषिकृण्वन्नवृकाणियज्यवेवसुक्रतुःसर्तवाऽअपःसृजत् ॥
दानायमनःसोमपावन्नस्तुतेर्वाचाहरीवंदनश्रुदाकृधि । यमिष्ठासःसारथयोयऽइंद्रतेनत्वाकेताऽआदभ्नुवंतिभूर्णयः ॥
अप्रक्षितंवसुबिभर्षिहस्तयोरषाळ्हंसहस्तन्विश्रुतोदधे । आवृतासोवतासोनकर्तृभिस्तनूषुतेक्रतवऽइंद्रभूरयः ॥ २० ॥
(१।१०।६) एषप्रपूर्वीरवतस्यचम्रिषोत्योनयोषामुदयंस्तभुर्वणिः । दक्षंमहेपाययतेहिरण्ययंरथमावृत्याहरियोगमृ
भ्वसं ॥ तंगूर्तयोनेमन्निषःपरीणसःसमुद्रंनसंचरणेसनिष्यवः । पतिंदक्षस्यविदथस्यनूसहोगिरिंनवेनाऽअधिरोहतेज
सा ॥ सतुर्वणिर्महाँऽअरेणुपौंस्येगिरेर्भृष्टिर्नभ्राजतेतुजाशवः । येनशुष्णंमायिनमायसोमदेदुध्रऽआभूषुरामयन्निदाम
नि ॥ देवीयदितविषीत्वावृधोतयऽइंद्रंसिषक्त्युषसंनसूर्यः । योधृष्णुनाशवसाबाधतेतमऽइयर्तिरेणुंबृहदर्हरिष्वणिः ॥
वियत्तिरोधरुणमच्युतंरजोतिष्ठिपोदिवऽआतासुबर्हणा । स्वर्मीळ्हेयन्मदऽइंद्रहर्ष्याहन्वृत्रंनिरपामौब्जोऽअर्णवं+ ॥
त्वंदिवोधरुणंधिषऽओजसापृथिव्याऽइंद्रसदनेषुमाहिनः । त्वंसुतस्यमदेऽअरिणाऽअपोविवृत्रस्यसमयापाष्यारुजः
॥ २१ ॥ (१।१०।७) प्रमंहिष्ठायबृहतेबृहद्रयेसत्यशुष्मायतवसेमतिंभरे । अपामिवप्रवणेयस्यदुर्धरंराधोविश्वायु
शवसेऽअपावृतं ॥ अधतेविश्वमनुहासदिष्टयऽआपोनिम्नेवसवनाहविष्मतः । यत्पर्वतेनसमशीतहर्यतऽइंद्रस्यवज्रः

(१।१०।६) एषप्रपूर्वीरितिषळर्चस्यसूक्तस्यसव्यइंद्रोजगती । (१।१०।७) प्रमंहिष्ठायेतिषळर्चस्यसूक्तस्यसव्यइंद्रोजगती ।

श्रथिताहिरण्ययः ॥ अस्मैभीमायनमंसासमध्वरऽउषोनशुभ्रऽआभरापनीयसे । यस्यधामश्रवसेनामेंद्रियंज्योतिर
कारिहरितोनायसे ॥ इमेतऽइंद्रतेवयंपुरुष्टुतयेत्वारभ्यचरामसिप्रभूवसो । नहित्वदन्योगिर्वणोगिरःसघंत्क्षोणीरिव
प्रतिनोहर्यतद्वचः ॥ भूरितऽइंद्रवीर्यं१ तवस्मस्यस्यस्तोतुर्मघवन्काममापृण । अनुतेद्यौर्बृहतीवीर्यंममऽइयंचतेपृथिवी
नेमऽओजसे ॥ त्वंतमिंद्रपर्वतंमहामुरुंवज्रेणवज्रिन्पर्वशश्चकर्तिथ । अवासृजोनिवृताःसर्तवाऽअपःसत्राविश्वंदधिषे
केवलंसहः ॥ २२ ॥ (इतिप्रथमेमण्डलेदशमोनुवाकः) ॥ (१।११।१) नूचित्सहोजाऽअमृतोनितुंदतेहोतायद्दूतोऽअ
भवद्विवस्वतः । विसाधिष्ठेभिःपथिभीरजोममऽआदेवतातानहविषाविवासति ॥ आस्वमद्मयुवमानोऽअजरस्तृष्व
विष्यन्नतसेषुतिष्ठति । अत्योनपृष्ठंप्रुषितस्यरोचतेदिवोनसानुस्तनयन्नचिक्रदत् ॥ क्राणारुद्रेभिर्वसुभिःपुरोहितोहोता
निषत्तोरयिषाळमर्त्यः । रथोनविक्ष्वृंजसानऽआयुषुव्यानुषग्वार्यादेवऽऋण्वति ॥ विवातजूतोऽअतसेषुतिष्ठतेवृथाजु
हूभिःसृण्यातुविष्वणिः । तृषुयदग्नेवनिनोवृषायसेकृष्णंतऽएमरुशदूर्मेऽअजर ॥ तपुर्जंभोवनआवातचोदितोयूथेन
साह्वाँऽअववातिवंसगः । अभिव्रजन्नक्षितंपाजसारजःस्थातुश्चरथंभयतेपतत्रिणः ॥ २३ ॥ दधुष्ट्वाभृगवोमानुषेष्वार
यिंनचारुंसुहवंजनेभ्यः । होतारमग्नेऽअतिथिंवरेण्यंमित्रंनशेवंदिव्यायजन्मने ॥ होतारंसप्तजुह्वो३ यजिष्ठंयंवाघतोवृ

(१।११।१) नूचिदितिनवर्चस्यसूक्तस्यगौतमोनोधाअग्निर्जगतीअंत्याश्चतस्रस्त्रिष्टुभः ।

णतेऽअध्वरेषु । अग्निंविश्वेषामरतिंवसूनांसपर्यामिप्रयसायामिरत्नं ॥ अच्छिद्रासूनोसहसोनोऽअद्यस्तोतृभ्योमित्रमहः
शर्मयच्छ । अग्नेगृणंतमंहसऽउरुष्योर्जोनपात्पूर्भिरायसीभिः ॥ भवावरूथंगृणतेविभावोभवामघवन्मघवद्भ्यःशर्म । उरु
ष्याग्नेऽअंहसोगृणंतंप्रातर्मक्षूधियावसुर्जगम्यात् ॥ २४ ॥ (१।११।२) वयाऽइदग्नेऽअग्नयस्तेऽअन्येत्वेविश्वेऽअमृता
मादयंते । वैश्वानरनाभिरसिक्षितीनांस्थूणेवजनाँऽउपमिद्ययंथ ॥ मूर्धादिवोनाभिरग्निःपृथिव्याऽअथाभवदरतीरोद
स्योः । तंत्वादेवासोजनयंतदेवंवैश्वानरज्योतिरिदार्याय ॥ आसूर्येनरश्मयोध्रुवासोवैश्वानरेदधिरेग्नावसूनि । यापर्व
तेष्वोषधीष्वप्सुयामानुषेष्वसितस्यराजा ॥ बृहतीऽइवसूनवेरोदसीगिरोहोतामनुष्यो३नदक्षः । स्वर्वतेसत्यशुष्मायपू
र्वीर्वैश्वानरायनृतमाययह्वीः+ ॥ दिवश्चित्तेबृहतोजातवेदोवैश्वानरप्ररिरिचेमहित्वं । राजाकृष्टीनामसिमानुषीणांयु
धादेवेभ्योवरिवश्चकर्थ ॥ प्रनूमहित्वंवृषभस्यवोचंयंपूरवोवृत्रहणंसचंते । वैश्वानरोदस्युमग्निर्जघन्वाँऽअधूनोत्का
ष्ठाऽअवशंबरंभेत् ॥ वैश्वानरोमहिम्नाविश्वकृष्टिर्भरद्वाजेषुयजतोविभावा । शातवनेयेशतिनीभिरग्निःपुरुणीथेजरते
सूनृतावान् ॥ २५ ॥ (१।११।३) वह्निंयशसंविदथस्यकेतुंसुप्राव्यंदूतंसद्योऽअर्थं । द्विजन्मानंरयिमिवप्रशस्तंरा
तिंभरद्भृगवेमातरिश्वा ॥ अस्यशासुरुभयासःसचंतेहविष्मंतऽउशिजोयेचमर्ताः । दिवश्चित्पूर्वोन्यसादिहोतापृच्छ्यो

(१।११।२) वयाइदितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यनोधावैश्वानरोग्निस्त्रिष्टुप् । (१।११।३) वह्निंयशसमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यनोधाअग्निस्त्रिष्टुप् ।

विश्पतिंर्विक्षुवेधाः+ ॥ तंनव्यंसीहृदऽआजायमानमस्मत्सुकीर्तिर्मधुजिह्वमश्याः । यमृत्विजोवृजनेमानुषासःप्रयस्वं तऽआयवोजीजनंत ॥ उशिक्पावकोवसुर्मानुषेषुवरेण्योहोताधायिविक्षु । दमूनागृहपतिर्दमऽआँऽअग्निर्भुवद्रयिपती रयीणां+ ॥ तंत्वावयंपतिमग्नेरयीणांप्रशंसामोमतिभिर्गोतमासः । आशुंनवाजंभरंमर्जयंतःप्रातर्मक्षूधियावसुर्जग म्यात् ॥ २६ ॥ (१।११।४) अस्माऽइदुप्रतवसेतुरायप्रयोनहर्मिस्तोमंमाहिनाय । ऋचीषमायाध्रिगवऽओहमिंद्रायब्र ह्माणिराततमा ॥ अस्माऽइदुप्रयंऽइवप्रयंसिभराम्यांगूषंबाधेसुवृक्ति । इंद्रायहृदामनसामनीषाप्रत्नायपत्येधियोमर्जयं त ॥ अस्माऽइदुत्यमुपमंस्वर्षांभराम्यांगूषमास्येन । मंहिष्ठमच्छोक्तिभिर्मतीनांसुवृक्तिभिःसूरिंवावृधध्यै ॥ अस्माऽइदु स्तोमंसंहिनोमिरथंनतष्टेवतत्सिनाय । गिरश्चगिर्वाहसेसुवृक्तींद्रायविश्वमिन्वंमेधिराय ॥ अस्माऽइदुसप्तिमिवश्रवस्येंद्रा यार्कंजुह्वा३समंजे । वीरंदानौकसंवंदध्यैपुरांगूर्तश्रवसंदर्माणं ॥ २७ ॥ अस्माऽइदुत्वष्टातक्षद्वज्रंस्वपस्तमंस्वर्यं१रणा य । वृत्रस्यचिद्विदद्येनमर्मतुजन्नीशानस्तुजताकियेधाः+ ॥ अस्येदुमातुःसवनेषुसद्योमहःपितुंपपिवाञ्चार्वन्ना । मुषा यद्विष्णुःपचतंसहीयान्विध्यद्वराहंतिरोऽअद्रिमस्ता ॥ अस्माऽइदुग्नाश्चिद्देवपत्नीरिंद्रायार्कमहिहत्यऽऊवुः । परिद्या वापृथिवीजभ्रऽउर्वीनास्यतेमहिमानंपरिष्टः ॥ अस्येदेवप्ररिरिचेमहित्वंदिवस्पृथिव्याःपर्यंतरिक्षात् । स्वराळिंद्रोदमऽ

(१।११।४) अस्माइद्विति षोळशर्चस्यसूक्तस्यनोधाइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

आविश्वगूर्तःस्वरिरमंत्रोववक्षेरणाय ॥ अस्येदेवशवसाशुषंतंविवृश्चद्वज्रेणवृत्रमिंद्रः । गानत्राणाऽअवनीरमुंचदभिश्र वोदावनेसचेताः ॥ २८ ॥ अस्येदुत्वेषसारंतसिंधवःपरियद्वज्रेणसीमयच्छत् । ईशानकृद्दाशुषेदशस्यन्तुर्वीतयेगाधं तुर्वणिःकः ॥ अस्माऽइदुप्रभरातूतुंजानोवृत्रायवज्रमीशानःकियेधाः । गोर्नपर्वविरदातिरश्चेष्यन्नर्णांस्यपांचरध्यै ॥ अस्येदुप्रब्रूहिपूर्व्याणितुरस्यकर्माणिनव्यऽउक्थैः । युधेयदिष्णानऽआयुधान्यृघायमाणोनिरिणातिशत्रून् ॥ अस्येदु भियागिरयश्चदृह्ळाद्यावाचभूमाजनुषस्तुजेते । उपोवेनस्यजोगुवानऽओणिंसद्योभुवद्वीर्यायनोधाः ॥ अस्माऽइदुत्यद नुदाय्येषामेकोनद्वन्नेभूरेरीशानः । प्रैतशंसूर्येपस्पृधानंसौवश्व्येसुष्विमावदिंद्रः ॥ एवातेहारियोजनासुवृक्तींद्रब्रह्माणि गोतमासोऽअक्रन् । ऐषुविश्वपेशसंधियंधाःप्रातर्मक्षूधियावसुर्जगम्यात् ॥२९॥ इतिप्रथमाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥४॥

चतुर्थाध्यायेवर्गाः २९ सूक्तानि १५ ऋचः १५२ ॥ त्यागः ॥ अश्विभ्यामिदं. १० उषसइदं. २० सूर्यायेदं. १३ इंद्रायेदं. ७२ अग्नयइदं. ९ अग्नयेवैश्वानरायेदं. ७ अग्नयइदं. ५ इंद्रायेदं. १६ ॥ इतिप्रथमेचतुर्थः ॥

प्रसप्तोनात्वंनववृष्णेपञ्चोनामारुतंत्रिष्टुवंतंपरमाग्नेयमैंद्रात्पश्वादशपराशरःशात्त्योद्विपदंतद्रयिर्वनेषुश्रीणन्छुक्रोवने मैकादशोपप्रदशनिकाव्यारयिर्नोपप्रयंतोनवगोतमोराहूगणोगायत्रंतुजुषस्वपंचकातेकथाभित्वागायत्रंतुहिरण्यकेशो द्वादशाद्यौतृचौत्रैष्टुभौष्णिहौपूर्वोग्नयेवामध्यमायेत्थाषोळशैंद्रंपांक्तंहियामित्यस्यांनिपातिनोदध्यङ्ङनुरथर्वाचेति ५

हरिः ओ३म् ॥ (१।११।५) प्रमन्महेशवसानायशूषमांगूषंगिर्वणसेऽअंगिरस्वत् । सुवृक्तिभिःस्तुवतऽऋग्मियायार्चामार्कंनरेविश्रुताय ॥ प्रवोमहेमहिनमोभरध्वमांगूष्यंशवसानायसाम । येनानःपूर्वेपितरःपदज्ञाऽअर्चंतोऽअंगिरसोगाऽअविंदन् ॥ इंद्रस्यांगिरसांचेष्टौविदत्सरमातनयायधासिं । बृहस्पतिर्भिनदद्रिंविदद्गाःसमुस्रियाभिर्वावशंतनरः ॥ ससुष्टुभासस्तुभासप्तविप्रैःस्वरेणाद्रिंस्वर्यो३नवग्वैः । सरण्युभिःफलिगमिंद्रशक्रवलंरवेणदरयोदशग्वैः ॥ गृणानोऽअंगिरोभिर्दस्मविवरुषसासूर्येणगोभिरंधः । विभूम्याऽअप्रथयऽइंद्रसानुदिवोरजऽउपरमस्तभायः ॥ १ ॥ तदुप्रयक्षतममस्यकर्मदस्मस्यचारुतममस्तिदंसः । उपह्वरेयदुपराऽअपिन्वन्मध्वर्णसोनद्य१श्चतस्रः ॥ द्विताविवव्रेसनजासनीळेऽअयास्यस्तवमानेभिरर्कैः । भगोनमेनेपरमेव्योमन्नधारयद्रोदसीसुदंसाः ॥ सनादिवंपरिभूमाविरूपेपुनर्भुवायुवतीस्वेभिरेवैः । कृष्णेभिरक्तोषारुशद्भिर्वपुर्भिराचरतोऽअन्यान्या ॥ सनेमिसख्यंस्वपस्यमानःसूनुर्दाधारशवसासुदंसाः । आमासुचिद्दधिषेपक्वमंतःपयःकृष्णासुरुशद्रोहिणीषु ॥ सनात्सनीळाऽअवनीरवाताव्रतारक्षंतेऽअमृताःसहोभिः । पुरूसहस्राजनयोनपत्नीर्दुवस्यंतिस्वसारोऽअह्रयाणं ॥ २ ॥ सनायुवोनमसानव्योऽअर्कैर्वसूयवोमतयोदस्मदद्रुः । पतिंनपत्नीरुशतीरुशंतंस्पृशंतित्वाशवसावन्मनीषाः+ ॥ सनादेवतवरायोगभस्तौनक्षीयंतेनोपदस्यंतिदस्म ।

(१।११।५) प्रमन्महइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यनोधाइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

द्युमाँऽअसिक्रतुमाँऽइंद्रधीरःशिक्षाशचीवस्तवनःशचीभिः ॥ सनायतेगोतमऽइंद्रनव्यमतक्षद्ब्रह्महरियोजनाय । सु
नीथायनःशवसाननोधाःप्रातर्मक्षूधियावसुर्जगम्यात् ॥ ३ ॥ (१।११।६) त्वंमहाँऽइंद्रयोहशुष्मैर्द्यावाजज्ञानःपृ
थिवीऽअमेधाः । यद्धतेविश्वागिरयश्चिदभ्वाभियाद्दृह्ळासःकिरणानैजन् ॥ आयद्धरीऽइंद्रविव्रतावेरातेवज्रंजरितावा
ह्वोर्धात् । येनाविहर्यतक्रतोऽअमित्रान्पुरऽइष्णासिपुरुहूतपूर्वीः[+] ॥ त्वंसत्यऽइंद्रधृष्णुरेतान्त्वमृभुक्षानर्यस्त्वंषाट् ।
त्वंशुष्णंवृजनेपृक्षऽआणौयूनेकुत्सायद्युमतेसचाहन् ॥ त्वंहत्यदिंद्रचोदीःसखावृत्रंयद्वज्रिन्वृषकर्मन्नुभ्नाः । यद्धशूर
वृषमणःपराचैर्विदस्यूँर्योनावकृतोवृथाषाट्[+] ॥ त्वंहत्यदिंद्रारिषण्यन्दृह्ळस्यचिन्मर्तानामजुष्टौ । व्य१स्मदाकाष्ठाऽअ
र्वतेवर्घनेववज्रिञ्छ्नथिह्यमित्रान् ॥ ४ ॥ त्वांहत्यदिंद्रार्णसातौस्वर्मीह्ळेनरऽआजाहवंते ॥ तवस्वधावऽइयमासमर्यऽ
ऊतिर्वाजेष्वतसाय्याभूत् ॥ त्वंहत्यदिंद्रसप्तयुध्यन्पुरोवज्रिन्पुरुकुत्सायदर्दः । बर्हिर्नयत्सुदासेवृथावर्गंहोराजन्वरिवः
पूरवेकः ॥ त्वंत्यान्नऽइंद्रदेवचित्रामिषमापोनपीपयःपरिज्मन् । ययाशूरप्रत्यस्मभ्यंयंसित्मनमूर्जंनविश्वधक्षरध्यै ॥
अकारितऽइंद्रगोतमेभिर्ब्रह्माण्योक्तानमसाहरिभ्यां । सुपेशसंवाजमाभरानःप्रातर्मक्षूधियावसुर्जगम्यात् ॥ ५ ॥
(१।११।७) वृष्णेशर्धायसुमखायवेधसेनोधःसुवृक्तिंप्रभरामरुद्भ्यः । अपोनधीरोमनसासुहस्त्योगिरःसमंजेविदथे

(१।११।६) त्वंमहानितिनवर्चस्यसूक्तस्यनोधाइंद्रस्त्रिष्टुप् । (१।११।७) वृष्णेशर्धायेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यनोधामरुतोजगतीअंत्यात्रिष्टुप् ।

ष्वाभुवः ॥ तेजज्ञिरेदिवऽऋष्वासऽउक्षणोरुद्रस्यमर्याऽअसुराऽअरेपसः । पावकासःशुचयःसूर्याऽइवसत्वानोनद्र
प्सिनोघोरवर्पसः ॥ युवानोरुद्राऽअजराऽअभोग्घनोववक्षुरध्रिगावःपर्वताऽइव । दृळ्हाचिद्विश्वाभुवनानिपार्थिवाप्र
च्यावयंतिदिव्यानिमज्मना ॥ चित्रैरंजिभिर्वपुषेव्यंजतेवक्षःसुरुक्माँऽअधियेतिरेशुभे । अंसेष्वेषांनिमिमृक्षुऽर्ऋष्टयः
साकंजज्ञिरेस्वधयादिवोनरः ॥ ईशानकृतोधुनयोरिशादसोवातान्विद्युतस्तविषीभिरक्रत । दुहंत्यूधर्दिव्यानिधूत
योभूमिंपिन्वंतिपयसापरिज्रयः ॥ ६ ॥ पिन्वंत्यपोमरुतःसुदानवःपयोघृतवद्विदथेष्वाभुवः । अत्यंनमिहेविनयं
तिवाजिनमुत्संदुहंतिस्तनयंतमक्षितं ॥ महिषासोमायिनश्चित्रभानवोगिरयोनस्वतवसोरघुष्यदः । मृगाऽइवहस्तिनः
खादथावनायदारुणीषुतविषीरयुग्ध्वं ॥ सिंहाऽइवनानदतिप्रचेतसःपिशाऽइवसुपिशोविश्ववेदसः । क्षपोजिन्वंतःपृ
षतीभिऽर्ऋष्टिभिःसमित्सबाधःशवसाहिमन्यवः ॥ रोदसीआवदतागणश्रियोनृषाचःशूराःशवसाहिमन्यवः । आवं
धुरेष्वमतिर्नदर्शताविद्युन्नतस्थौमरुतोरथेषुवः ॥ विश्ववेदसोरयिभिःसमोकसःसंमिश्लासस्तविषीभिर्विरप्शिनः ।
अस्तारऽइषुंदधिरेगभस्त्योरनंतशुष्मावृषखादयोनरः ॥ ७ ॥ हिरण्ययेभिःपविभिःपयोवृधऽउज्जिघ्नंतऽआपथ्योऽ३न
पर्वतान् । मखाऽअयासःस्वसृतोध्रुवच्युतोदुध्रकृतोमरुतोभ्राजदृष्टयः ॥ घृषुंपावकंवनिनंविचर्षणिंरुद्रस्यसूनुंहवसा
गृणीमसि । रजस्तुरंतवसंमारुतंगणमृजीषिणंवृषणंसश्चतश्रिये+ ॥ प्रनूसमर्तःशवसाजनाँऽअतितस्थौवऽऊतीमरुतो

यमावंत । अर्वद्भिर्वाजंभरतेधनान्नृभिरापृच्छ्यंक्रतुमाक्षेतिपुष्यंति॥ चर्कृत्यंमरुतःपृत्सुदुष्टरंद्युमंतंशुष्मंमघवत्सुधत्तन । धनस्पृतमुक्थ्यंविश्वचर्षणिंतोकंपुष्येमतनयंशतंहिमाः॥ नूष्ठिरंमरुतोवीरवंतमृतीषाहंरयिमस्मासुधत्त । सहस्रिणंशतिनंशूशुवांसंप्रातर्मक्षूधियावसुर्जगम्यात् ॥८॥ (१।१२।१) पश्वानतायुंगुहाचरंतंनमोयुजानंनमोवहंतं॥ सजोषाधीराःपदैरनुग्मन्नुपत्वासीदन्विश्वेयजत्राः॥ ऋतस्यदेवाऽअनुव्रतागुर्भुवत्परिष्टिर्द्यौर्नभूम ॥ वर्धंतीमापःपन्वासुशिश्विमृतस्ययोनागर्भेसुजातं ॥ पुष्टिर्नरण्वाक्षितिर्नपृथ्वीगिरिर्नभुज्मक्षोदोनशंभु ॥ अत्योनाज्मन्त्सर्गप्रतक्तःसिंधुर्नक्षोदःकऽईंवराते ॥ जामिःसिंधूनांभ्रातेवस्वस्रामिभ्यान्नराजावनान्यत्ति ॥ यद्वातजूतोवनाव्यस्थादग्निर्हदातिरोमापृथिव्याः॥ श्वसित्यप्सुहंसोनसीदन्क्रत्वाचेतिष्ठोविशामुषर्भुत् ॥ सोमोनवेधाऽऋतप्रजातःपशुर्नशिश्वाविभुर्दूरेभाः ॥ ९ ॥ (१।१२।२) रयिर्नचित्रासूरोनसंदृगायुर्नप्राणोनित्योनसूनुः ॥ तक्वानभूर्णिर्वनासिषक्तिपयोनधेनुःशुचिर्विभावा ॥ दाधारक्षेममोकोनरण्वोयवोनपक्वोजेताजनानां ॥ ऋषिर्नस्तुभ्वाविक्षुप्रशस्तोवाजीनप्रीतोवयोदधाति ॥ दुरोकशोचिःक्रतुर्ननित्योजायेवयोनावरंविश्वस्मै ॥ चित्रोयदभ्राट्छ्वेतोनविक्षुरथोनरुक्मीत्वेषःसमत्सु ॥ सेनेवसृष्टामंदधात्यस्तुर्नदिद्युत्त्वेषप्रतीका ॥ यमोहजातोयमोजनित्वंजारःकनीनांपतिर्जनीनां ॥ तंवश्चराथावयंवसत्यास्तंनगावोनक्षंतऽइद्धं ॥

(१।१२।१) पश्वानेतिदशर्चस्यसूक्तस्यशाक्त्यःपराशरोग्निर्द्विपदाविराट्। (१।१२।२) रयिर्नेतिदशर्चस्यसूक्तस्यपराशरोग्निर्द्विपदाविराट् ।

सिंधुर्नक्षोदः प्रनीचीरैनोन्नवंतगावः स्वंर्दृशीके ॥ १० ॥ (१।१२।३) वनेषुजायुर्मर्तेषुमित्रोवृंणीतेश्रुष्टिंराजेवाजुर्यं ॥ क्षेमोनसाधुः क्रतुर्नभद्रोभुवंत्स्वाधीर्होताहव्यवाट् ॥ हस्तेदधानोनृम्णाविश्वान्यमेंदेवान्धाद्गुहानिषीदन् ॥ विदंतीमत्रनरोधियंधाहृदायत्तष्टान्मंत्राँऽअशंसन् ॥ अजोनक्षांदाधारपृथिवींतस्तंभद्यांमंत्रेभिःसत्यैः ॥ प्रियापदानिपश्वोनिपाहिविश्वायुरग्नेगुहागुहंगाः ॥ यऽईंचिकेतगुहाभवंतमायःससादधारामृतस्य ॥ वियेचृतंत्यृतासपंतऽआदिद्वसूनिप्रववाचास्मै ॥ वियोवीरुत्सुरोधन्महित्वोतप्रजाऽउतप्रसूष्वंतः+ ॥ चित्तिरपांदमेविश्वायुःसद्मेवधीराःसंमायचक्रुः ॥ ११ ॥ (१।१२।४) श्रीणन्नुपस्थाद्दिवंभुरण्युःस्थातुश्चरथमक्तून्व्यूर्णोत् ॥ परियदेषामेकोविश्वेषांभुवद्देवोदेवानांमहित्वा+ ॥ आदित्तेविश्वेक्रतुंजुषंतशुष्काद्यद्देवजीवोजनिष्ठाः ॥ भजंतविश्वेदेवत्वंनामऽऋतंसपंतोऽअमृतमेवैः ॥ ऋतस्यप्रेषाऽऋतस्यधीतिर्विश्वायुर्विश्वेऽअपांसिचक्रुः ॥ यस्तुभ्यंदाशाद्योवातेशिक्षात्तस्मैचिकित्वान्रयिंदयस्व ॥ होतानिषत्तोमनोरपत्येसचिन्न्वासांपतीरयीणां+ ॥ इच्छंतरेतोमिथस्तनूषुसंजानतस्वैर्दक्षैरमूराः ॥ पितुर्नपुत्राःक्रतुंजुषंतश्रोषन्येऽअस्यशासंतुरासः ॥ विरायऽऔर्णोद्दुरःपुरुक्षुःपिपेशनाकंस्तृभिर्दमूनाः ॥ १२ ॥ (१।१२।५) शुक्रःशुशु

(१।१२।३) वनेष्वितिदशर्चस्यसूक्तस्यपराशरोग्निर्द्विपदाविराट् । (१।१२।४) श्रीणन्नितिदशर्चस्यसूक्तस्यपराशरोग्निर्द्विपदाविराट् । (१।१२।५) शुक्रइतिदशर्चस्यसूक्तस्यपराशरोग्निर्द्विपदाविराट् ।

क्वाँऽउषोनजारःपप्रासमीचीदिवोनज्योतिः ॥ परिप्रजातःक्रत्वाबभूथभुवोदेवानांपितापुत्रःसन्+ ॥ वेधाऽअदृप्तोऽ
अग्निर्विजानन्नूधर्नगोनांस्वाद्मापितूनां+ ॥ जनेनशेवऽआहूर्यःसन्मध्येनिषत्तोरण्वोदुरोणे+ ॥ पुत्रोनजातोरण्वोदुरो
णेवाजीनप्रीतोविशोवितारीत् ॥ विशोयदह्वेनृभिःसनीळाऽअग्निर्देवत्वाविश्वान्यश्याः ॥ नकिष्टऽएताव्रतामिनंतिनृ
भ्योयदेभ्यःश्रुष्टिंचकर्थ ॥ तत्तुतेदंसोयदहन्त्समानैर्नृभिर्यद्युक्तोविवेरपांसि ॥ उषोनजारोविभावोस्रःसंज्ञातरूपश्चिके
तदस्मै ॥ त्मनावहंतोदुरोव्यृण्वन्नवंतविश्वेस्व१र्दृशीके ॥ १३ ॥ (१।१२।६) वनेमपूर्वीरर्योमनीषाऽअग्निःसुशो
कोविश्वान्यश्याः ॥ आदैव्यानिव्रताचिकित्वानामानुषस्यजनस्यजन्म ॥ गर्भोयोऽअपांगर्भोवनानांगर्भश्चस्थातांगर्भ
श्चरथां ॥ अद्रौचिदस्माऽअंतर्दुरोणेविशांनविश्वोऽअमृतःस्वाधीः+ ॥ सहिक्षपावाँऽअग्नीरयीणांदाशद्योऽअस्माऽअ
रंसूक्तैः+ ॥ एताचिकित्वोभूमानिपाहिदेवानांजन्ममर्ताँश्चविद्वान्+ ॥ वर्धान्यंपूर्वीःक्षपोविरूपाःस्थातुश्चरथमृतप्र
वीतं ॥ अराधिहोतास्व१र्निषत्तःकृण्वन्विश्वान्यपांसिसत्या+ ॥ गोषुप्रशस्तिंवनेषुधिषेभरंतविश्वेबलिंस्वर्णः ॥ वित्वा
नरःपुरुत्रासपर्यन्पितुर्नजिव्रेर्विवेदोभरंत ॥ साधुर्नगृध्नुरस्तेवशूरोयातेवभीमस्त्वेषःसमत्सु ॥ १४ ॥ (१।१२।७)
उपप्रजिन्वन्नुशतीरुशंतंपतिंननित्यंजनयःसनीळाः । स्वसारःश्यावीमरुषीमजुष्रन्चित्रमुच्छंतीमुषसंनगावः ॥ वीळुचि

(१।१२।६) वनेमेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यपराशरोग्निर्द्विपदाविराट् । (१।१२।७) उपप्रजिन्वन्नितिदशर्चस्यसूक्तस्यपराशरोग्निस्त्रिष्टुप् ।

दृह्ळापितरौनऽउक्थैरद्रिंरुजन्नंगिरसोरवेण । चक्रुर्दिवोबृहतोगातुमस्मेऽअहःस्वर्विविदुःकेतुमुस्राः + ॥ दधन्नृतंधन
यन्नस्यधीतिमादिदर्योदिधिष्वो३विभृत्राः । अतृष्यंतीरपसोयंत्यच्छादेवान्जन्मप्रयसावर्धयंतीः ॥ मथीद्यदींविभृतो
मातरिश्वागृहेगृहेश्येतोजेन्योभूत् । आदींराज्ञेनसहीयसेसचासन्नादूत्यं१भृगवाणोविवाय ॥ महेयत्पित्रऽईंरसंदिवे
करवत्सरत्पृशन्यश्चिकित्वान् । सृजदस्ताधृषतादिद्युमस्मैस्वायांदेवोदुहितरित्विषिंधात् ॥ १५ ॥ स्वऽआयस्तुभ्यंद
मऽआविभातिनमोवादाशादुशतोऽअनुद्यून् । वर्धोऽअग्नेवयोऽअस्यद्विबर्हायासद्रायासरथंयंजुनासि ॥ अग्निंविश्वा
ऽअभिपृक्षःसचंतेसमुद्रंनस्रवतःसप्तयह्वीः । नजामिभिर्विचिकितेवयोनोविदादेवेषुप्रमतिंचिकित्वान् + ॥ आयदिषे
नृपतिंतेजऽआनट्छुचिरेतोनिषिक्तंद्यौरभीके । अग्निःशर्धमनवद्यंयुवानंस्वाध्यंजनयत्सूदयच्च ॥ मनोनयोध्वनःसद्य
ऽएत्येकःसत्रासूरोवस्वऽईशे । राजानामित्रावरुणासुपाणीगोषुप्रियममृतंरक्षमाणा ॥ मानोऽअग्नेसख्यापित्र्याणिप्र
मर्षिष्ठाऽअभिविदुष्कविःसन् । नभोनरूपंजरिमामिनातिपुरातस्याऽअभिशस्तेरधीहि ॥ १६ ॥ (१ । १२ । ८)
निकाव्यावेधसःशश्वतस्कर्हस्तेदधानोनर्यापुरूणि । अग्निर्भुवद्रयिपतीरयीणांसत्राचक्राणोऽअमृतानिविश्वा ॥ अस्मे
वत्संपरिषंतंनविंदन्निच्छंतोविश्वेऽअमृताऽअमूराः । श्रमयुवःपदव्योधियंधास्तस्थुःपदेपरमेचार्वग्नेः + ॥ तिस्रोयदग्ने

(१।१२।८) निकाव्येतिदशर्चस्यसूक्तस्यपराशरोग्निस्त्रिष्टुप् ।

शरदस्त्वामिच्छुचिंघृतेनशुचंयःसपर्यान् । नामानिचिद्दधिरेयज्ञियान्यसूंदयंततन्वः१ःसुजाताः ॥ आरोदसीबृहती वेविंदानाःप्ररुद्रियाजभ्रिरेयज्ञियासः । विदन्मर्तोनेमधिताचिकित्वानग्निंपदेपरमेतस्थिवांसं ॥ संजानानाउपसीद न्नभिज्ञुपत्नीवंतोनमस्यंन्नमस्यन् । रिरिक्कांसस्तन्वःकृण्वतस्वाःसखासख्युर्निमिषिरक्षमाणाः ॥ १७ ॥ त्रिःसप्तयद्गु ह्यानित्वेइत्पदाविदन्निहिंतायज्ञियासः । तेभीरक्षंतेअमृतंसजोषाःपशून्चंस्थातृन्चरथंचपाहि ॥ विद्वाँअग्नेवयुना निक्षितीनांव्यानुषक्छुरुधोजीवसेधाः । अंतर्विद्वाँअध्वनोदेवयानानतंद्रोदूतोअभवोहविर्वाट् ॥ स्वाध्योदिवअ आसप्तयह्वीरायोदुरोव्यृतज्ञाअजानन् । विदद्गव्यंसरमादृह्ळमूर्वंयेनानुकंमानुषीभोजतेविट् ॥ आयेविश्वास्वपत्या नितस्थुःकृण्वानासोअमृतत्वायगातुं । मह्नामहद्भिःपृथिवीवितस्थेमातापुत्रैरदितिर्धायसेवेः ॥ अधिश्रियंनिदधु श्चारुमस्मिन्दिवोयदक्षीअमृताअकृण्वन् । अधक्षरंतिसिंधवोनसृष्टाःप्रनीचीरग्नेअरुषीरजानन् ॥ १८ ॥ (१।१२।९) रयिर्नयःपितृवित्तोवयोधाःसुप्रणीतिश्चिकितुषोनशासुः । स्योनशीरतिथिर्नप्रीणानोहोतेवसद्मविधतो वितारीत् ॥ देवोनयःसवितासत्यमन्माक्रत्वानिपातिवृजनानिविश्वा । पुरुप्रशस्तोअमतिर्नसत्यआत्मेवशेवोदिधि षाय्योभूत् ॥ देवोनयःपृथिवींविश्वधायाउपक्षेतिहितमित्रोनराजा । पुरःसदःशर्मसदोनवीराअनवद्यापतिजुष्टेव

(१।१२।९) रयिर्नेतिदशर्चस्यसूक्तस्यपराशरोग्निस्त्रिष्टुप् ।

नारी ॥ तंत्वानरोदसआनित्यमिद्धमग्नेसचंतक्षितिषुध्रुवासु । अधिद्युम्नंनिदधुर्भूर्यस्मिन्भवाविश्वायुर्धरुणोरयीणां+ ॥
विपृक्षोऽअग्नेमघवानोऽअश्युर्विसूरयोददतोविश्वमायुः । सनेमवाजंसमिथेष्वर्योभागंदेवेषुश्रवसेदधानाः ॥ १९ ॥ ऋ
तस्यहिधेनवोवावशानाःस्मदूध्नीःपीपयंतद्युभक्ताः । परावतःसुमतिंभिक्षमाणाविसिंधवःसमयासस्रुरद्रिं ॥ त्वेऽअग्ने
सुमतिंभिक्षमाणादिविश्रवोदधिरेयज्ञियासः । नक्ताचचक्रुरुषसाविरूपेकृष्णंचवर्णमरुणंचसंधुः ॥ यान्रायेमर्तान्त्सु
षूदोऽअग्नेतेस्याममघवानोवयंच । छायेवविश्वंभुवनंसिसक्ष्यापप्रिवान्रोदसीऽअंतरिक्षं ॥ अर्वद्भिरग्नेऽअर्वतोनृभिर्नॄ
न्वीरैर्वीरान्वनुयामात्वोताः । ईशानासःपितृवित्तस्यरायोविसूरयःशतहिमानोऽअश्युः ॥ एतातेऽअग्नऽउचथानिवे
धोजुष्टानिसंतुमनसेहृदेच । शकेमरायःसुधुरोयमंतेधिश्रवोदेवभक्तंदधानाः ॥ २० ॥ (१।१३।१) उपप्रयंतोऽअध्वरं
मंत्रंवोचेमाग्नये । आरेऽअस्मेचशृण्वते+ ॥ यःस्नीहितीषुपूर्व्यःसंजग्मानासुकृष्टिषु । अरक्षद्दाशुषेगयं ॥ उतब्रुवंतुजं
तवऽउदग्निर्वृत्रहाजनि । धनंजयोरणेरणे ॥ यस्यदूतोऽअसिक्षयेवेषिहव्यानिवीतये । दस्मत्कृणोष्यध्वरम्+ ॥ तमि
त्सुहव्यमंगिरःसुदेवंसहसोयहो । जनाऽआहुःसुबर्हिषं ॥ २१ ॥ आचवहासिताँऽइहदेवाँऽउपप्रशस्तये । हव्यासुश्चं
द्रवीतये ॥ नयोरुपब्दिरश्व्यःशृण्वेरथस्यकच्चन । यदग्नेयासिदूत्यं* ॥ त्वोतोवाज्यह्रयोभिपूर्वस्मादपरः । प्रदाश्वाँ

(१।१३।१) उपप्रयन्तइतिनवर्चस्यसूक्तस्यराहूगणोगोतमोग्निर्गायत्री ।

ऽअंग्नेऽअस्थात् ॥ उतद्युमत्सुवीर्यंबृहदंग्नेविवाससि । देवेभ्योंदेवदाशुषें ॥ २२ ॥ (१।१३।२) जुषस्वंसप्रथस्तमं वचोंदेवप्सरस्तमं । हव्याजुह्वांनऽआसनिं ॥ अथांतेऽअंगिरस्तमाग्नेवेधस्तमप्रियं । वोचेमब्रह्मंसानसि+ ॥ कस्तेंजामिर्जनांनामग्नेकोदाश्वध्वरः । कोहकस्मिन्नसिश्रितः+ ॥ त्वंजामिर्जनांनामग्नेमित्रोऽअंसिप्रियः । सखासखिभ्यऽईड्यः ॥ यजांनोमित्रावरुणायजांदेवाँऽऋतंबृहत् । अग्नेयक्षिस्वंदमं ॥ २३ ॥ (१।१३।३) कातऽउपेतिर्मनंसोवरांयभुवंदग्नेशंतमाकामनीषा । कोवांयज्ञैःपरिदक्षंतऽआपकेनंवातेमनंसादाशेम । एह्यंग्नऽइहहोतानिषीदादंब्धःसुपुरऽएताभवानः । अवंतांत्वारोदंसीविश्वमिन्वेयजांमहेसौमनसायदेवान्+ ॥ प्रसुविश्वांन्रक्षसोधक्ष्यंग्नेभवांयज्ञानांमभिशस्तिपावां । अथावहसोमंपतिंहरिभ्यामातिथ्यमस्मैचकृमासुदाव्ने ॥ प्रजावंतावचसावह्निरासाचंहुवेनिचंसत्सीहदेवैः । वेषिहोत्रमुतपोत्रंयजत्रबोधिप्रयंतर्जनितर्वसूनां ॥ यथाविप्रस्यमनुषोहविर्भिर्देवाँऽअयंजःकविभिःकविःसन् । एवाहोतःसत्यतरत्वमद्याग्नेमंद्रयांजुह्वायजस्व ॥ २४ ॥ (१।१३।४) कथादाशेमाग्नयेकास्मैदेवजुंष्टोच्यतेभामिनेगीः । योमर्त्येष्वमृतंऽऋतावाहोतायजिष्ठऽइत्कृणोतिंदेवान्+ ॥ योऽअध्वरेषुशंतमऽऋतावाहोतातमूनमोभिराकृणु

(१।१३।२) जुषस्वेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगोतमोग्निर्गायत्री । (१।१३।३) कातइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगोतमोग्निस्त्रिष्टुप् । (१।१३।४) कथादाशेमेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगोतमोग्निस्त्रिष्टुप् ।

ध्वं । अग्निर्यद्वेर्मर्ताय देवान्त्सचाबोधातिमनसायजाति ॥ सहिक्रतुःसमर्यःससाधुर्मित्रोनभूदद्भुतस्यरथीः । तंमेधे
षुप्रथमंदेवयंतीर्विशउपब्रुवतेदस्ममारीः ॥ सनोनृणांनृतमोरिशादाऽअग्निर्गिरोवसावेतुधीतिं । तनाचयेमघवानःश
विष्ठावाजप्रसूताऽइषयंतमन्म ॥ एवाग्निर्गोतमेभिऽर्ऋतावाविप्रेभिरस्तोष्टजातवेदाः । सऽएषुद्युम्नंपीपयत्सवाजंसपु
ष्टिंयातिजोषमाचिकित्वान्+ ॥ २५ ॥ (१।१३।५) अभित्वागोतमागिराजातवेदोविचर्षणे । द्युम्नैरभिप्रणोनुमः ॥
तमुत्वागोतमोगिरारायस्कामोदुवस्यति । द्युम्नै० ॥ तमुत्वावाजसातममंगिरस्वद्धवामहे । द्युम्नै० ॥ तमुत्वावृत्रहं
तमंयोदस्यूँरवधूनुषे । द्युम्नै० ॥ अवोचामरहूगणाऽअग्नयेमधुमद्वचः । द्युम्नै० ॥ २६ ॥ (१।१३।६) हिरण्यके
शोरजसोविसारेहिर्धुनिर्वातऽइवध्रजीमान् । शुचिभ्राजाऽउषसोनवेदायशस्वतीरपस्युवोनसत्याः+ ॥ आतेसुपर्णाऽ
अमिनंतँऽएवैःकृष्णोनोनाववृषभोयदीदं । शिवाभिर्नस्मयमानाभिरागात्पततिमिहःस्तनयंत्यभ्रा+ ॥ यदीमृतस्यप
यसापियानोनयन्नृतस्यपथिभीरजिष्ठैः । अर्यमामित्रोवरुणःपरिज्मात्वचंपृंचंत्युपरस्ययोनौ । अग्नेवाजस्यगोमतऽई
शानःसहसोयहो । अस्मेधेहिजातवेदोमहिश्रवः ॥ सऽइधानोवसुष्कविरग्निरीळेन्योगिरा । रेवदस्मभ्यंपुर्वणीकदी

(१।१३।५) अभित्वेतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगोतमोग्निर्गायत्री । (१।१३।६) हिरण्यकेशइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यगोतमोग्निर्गायत्रीआद्या
स्तिस्रोनुष्टुभःततस्तिस्रउष्णिहः (आद्यानांतिसृणांमध्यमोग्निःपार्थिवोवा) ।

दिहि ॥ क्षपोराजन्नुततमनाग्नेवस्तोरुतोषसः । सतिग्मजंभरक्षसोदहप्रति ॥ २७ ॥ अवानोऽअग्नऽऊतिभिर्गायत्रस्य प्रभर्मणि । विश्वासुधीषुवंद्य ॥ आनोऽअग्नेरयिंभरसत्रासाहंवरेण्यं । विश्वासुपृत्सुदुष्टरं ॥ आनोऽअग्नेसुचेतुनारयिंविश्वायुपोषसं । मार्डीकंधेहिजीवसे ॥ प्रपूतास्तिग्मशोचिषेवाचोगोतमाग्नये । भरस्वसुम्नयुर्गिरः ॥ योनोऽअग्नेभिदासत्यंतिदूरेपदीष्टसः । अस्माकमिद्वृधेभव ॥ सहस्राक्षोविचर्षणिरग्नीरक्षांसिसेधति । होतागृणीतऽउक्थ्यः ॥ २८ ॥ (१।१३।७) इत्थाहिसोमऽइन्मदेब्रह्माचकारवर्धनं । शविष्ठवज्रिन्नोजसापृथिव्यानिःशशाऽअहिमर्चन्ननुस्वराज्यं ॥ सत्वामदद्वृषामदःसोमःश्येनाभृतःसुतः । येनावृत्रंनिरद्भ्योजघंथवज्रिन्नोजसार्चन्ननु० ॥ प्रेह्यभीहिधृष्णुहिनतेवज्रोनियंसते । इंद्रनृम्णंहितेशवोहनोवृत्रंजयाऽअपोर्चन्ननु० ॥ निरिंद्रभूम्याऽअधिवृत्रंजघंथनिर्दिवः । सृजामरुत्वतीरवजीवधन्याऽइमाऽअपोर्चन्न०॥ इंद्रोवृत्रस्यदोधतःसानुंवज्रेणहीळितः । अभिक्रम्यावजिघ्नतेपःसर्माययचोदयन्नर्चन्न० ॥ २९ ॥ अधिसानौनिजिघ्नतेवज्रेणशतपर्वणा । मंदानऽइंद्रोऽअंधसःसखिभ्योगातुमिच्छत्यर्चन्न० ॥ इंद्रतुभ्यमिदद्रिवोनुत्तंवज्रिन्वीर्यं । यद्धत्यंमायिनंमृगंतमुत्वंमाययावधीरर्चन्न० ॥ वितेवज्रासोऽअस्थिरन्नवतिंनाव्याऽअनु । महत्तऽइंद्रवीर्यंबाह्वोस्तेबलंहितमर्चन्न० ॥ सहस्रंसाकमर्चतपरिष्टोभतविंशतिः । शतैनमन्वनोनवुरिंद्रा

(१।१३।७) इत्थाहीतिषोडशर्चस्यसूक्तस्यगोतमइंद्रोत्यायादध्यष्ठ्यनुरथर्वाचपंक्तिः ।

यत्रह्मोद्यंतमर्चन्न० ॥ इंद्रोवृत्रस्यतविषींनिरहन्त्सहसासहः । महत्तदस्यपौंस्यंवृत्रंजघन्वाँऽअसृजदर्चन्न० ॥ ३० ॥
इमेचित्तवमन्यवेवेपेतेभियसामही । यदिंद्रवज्रिन्नोजसावृत्रंमरुत्वाँऽअवधीरर्चन्न० ॥ नवेपसानतन्यतेंद्रंवृत्रोविवी
भयत् । अभ्यैनंवज्रऽआयसःसहस्रभृष्टिरायतार्चन्न० ॥ यद्वृत्रंतवचाशनिंवज्रेणसमयोधयः । अहिमिंद्रजिघांसतो
दिवितेबद्धधेशवोर्चन्न० ॥ अभिष्टनेतेऽअद्रिवोयत्स्थाजगच्चरेजते । त्वष्टाचित्तवमन्यवऽइंद्रंवेविज्यतेभियार्चन्न० ॥
नहिनुयादधीमसींद्रंकोवीर्यापरः । तस्मिन्नृम्णमुतक्रतुंदेवाऽओजांसिसंदधुरर्चन्न० ॥ यामथर्वामनुष्पितादध्यङ्धिय
मत्नत । तस्मिन्ब्रह्माणिपूर्वथेंद्रऽउक्थासमग्मतार्च० ॥ ३१ ॥ इतिप्रथमाष्टकेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

पंचमाध्यायेवर्गाः सूक्तानि ऋचः १८५ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. २२ मरुद्भ्यइदं. १५ अग्नयइदं. १२० मध्यमायाग्नयइदं. ३ अग्न
यइदं. ९ इंद्रायेदं. ११ ॥ इतिप्रथमेपंचमोऽध्यायः ॥

इंद्रोनवोपोषुषड्जगत्यंतंमश्वावतिजागतंमसाविविंशतिःषळनुष्टुभंऔष्णिहपांक्तगायत्रंत्रैष्टुभास्तृचाःप्रगाथः
प्रयेद्वादशमारुतंहपंचम्यंत्येत्रिष्टुभौमरुतोदशगायत्रंप्रत्वक्षसःषड्जागतंमाविद्युन्मद्भिराद्यांत्येप्रस्तारपंक्तीपंच
मीविराड्रूपांनोदशवैश्वदेवंतुपंचाद्याःसप्तमीचजगत्यःषष्ठीविराट्स्थानंऋजुनीतीनवगायत्रंमंत्यानुष्टुप्त्वंसोम
त्र्यधिकासौम्यंपंचम्यादिगायत्र्योद्वादशोष्णिक्चैताउत्याद्यूनोषस्यंचतुर्जगत्यादिषळुष्णिगंतंतृचोंत्यआश्वि

नोऽग्नीषोमौद्वादशाग्नीषोमीयमाद्यास्तिस्रोनुष्टुभउपांत्यास्तिस्रोगायत्र्योऽष्टमीजगतीवेमंषोळशंकुत्सआग्नेयंतद्वित्रि
ष्टुवंतंपूर्वोदेवास्त्रयःपादादेवास्तन्नोमित्रोर्धर्चोलिंगोक्तदेवतोयद्वैवत्यंवासूक्तम् ॥ ६ ॥ ॥ ॥
हरिःओ३म् ॥ (१।१३।८) इंद्रोमदायवावृधेशवसेवृत्रहानृभिः । तमिन्महत्स्वाजिषूतेमभैहवामहेसवाजेषुप्र
नोविषत् ॥ असिहिवीरसेन्योसिभूरिपरादुदिः । असिदभ्रस्यचिद्वृधोयजमानायशिक्षसिसुन्वतेभूरितेवसु॥ यदुदीर
तऽआजयोधृष्णवेधीयतेधना । युक्ष्वामदच्युताहरीकंहनःकंवसौदधोस्माँऽइंद्रवसौदधः ॥ ऋत्वामहाँऽअनुष्वधंभी
मऽआवावृधेशवः । श्रियऽऋष्वऽउपाकयोर्निशिप्रीहरिवान्दधेहस्तयोर्वज्रमायसं ॥ आपप्रौपार्थिवंरजोबद्बधेरोच
नादिवि । नत्वावाँऽइंद्रकश्चननजातोनजनिष्यतेतिविश्वंववक्षिथ ॥ १ ॥ योऽअर्योमर्तभोजनंपराददातिदाशुषे ।
इंद्रोऽअस्मभ्यंशिक्षतुविभजाभूरितेवसुभक्षीयतवराधसः ॥ मदेमदेहिनोददिर्यूथागवामृजुक्रतुः । संगृभायपुरूशतो
भयाहस्त्यावसुशिशीहिरायऽआभर ॥ मादयस्वसुतेसचाशवसेशूरराधसे । विद्माहित्वापुरूवसुमुपकामान्त्ससृज्महे
थानोवितांभव ॥ एतेतऽइंद्रजंतवोविश्वंपुष्यंतिवार्यं । अंतर्हिख्योजनानामर्योवेदोऽअदाशुषांतेषांनोवेदऽआभर
॥ २ ॥ (१।१३।९) उपोषुशृणुहीगिरोमघवन्मातथाऽइव । यदानःसूनृतावतःकरऽआदर्थयासऽइद्योजान्विंद्रते

(१।१३।८) इंद्रोमदायेतिनवर्चस्यसूक्तस्यगोतमइंद्रःपंक्तिः । (१।१३।९) उपोष्वितिषळर्चस्यसूक्तस्यगोतमइंद्रःपंक्तिरंत्याजगती ।

हरी ॥ अक्षन्नमीमदंतह्यवप्रिया अधूषत । अस्तोषतस्वभानवोविप्रानविष्ठयामतीयोजा० ॥ सुसंदृशंत्वावयंमघवन्वं
दिषीमहि । प्रनूनंपूर्णवंधुरःस्तुतोयाहिवशाँ अनुयोजा० ॥ सघातंवृषणंरथमधितिष्ठातिगोविदं । यःपात्रंहारियोज
नंपूर्णमिंद्रचिकेततियोजा० ॥ युक्तस्तेअस्तुदक्षिणउतसव्यःशतक्रतो । तेनजायामुपप्रियांमंदानोयाह्यंधसोयोजा०॥
युनज्मितेब्रह्मणाकेशिनाहरीउपप्रयाहिदधिषेगभस्त्योः । उत्त्वासुतासोरभसाअमंदिषुःपूषण्वान्वज्रिन्त्समुपत्न्या
मदः ॥ ३ ॥ (१।१३।१०) अश्वावतिप्रथमोगोषुगच्छतिसुप्रावीरिंद्रमर्त्यस्तवोतिभिः । तमित्पृणक्षिवसुनाभवी
यसासिंधुमापोयथाभितोविचेतसः ॥ आपोनदेवीरुपयंतिहोत्रियमवःपश्यंतिविततंयथारजः । प्राचैर्देवासःप्रणयंति
देवयुंब्रह्मप्रियंजोषयंतेवराइव ॥ अधिद्वयोरदधाउक्थ्यं१वचोयतस्रुचामिथुनायासपर्यतः । असंयत्तोव्रतेतेक्षेति
पुष्यतिभद्राशक्तिर्यजमानायसुन्वते+ ॥ आदंगिराःप्रथमंदधिरेवयइद्धाग्नयःशम्यायेसुकृत्यया । सर्वंपणेःसमविंदं
तभोजनमश्वावंतंगोमंतमापशुंनरः ॥ यज्ञैरथर्वाप्रथमःपथस्ततेततःसूर्योव्रतपावेनआजनि । आगाआजदुशनाका
व्यःसचायमस्यजातममृतंयजामहे ॥ बर्हिर्वायत्स्वपत्यायवृज्यतेर्कोवाश्लोकमाघोषतेदिवि । ग्रावायत्रवदतिकारुरु
क्थ्य१स्तस्येदिंद्रोअभिपित्वेषुरण्यति ॥ ४ ॥ (१।१३।११) असाविसोमइंद्रतेशविष्ठधृष्णवागहि । आत्वापृण

(१।१३।१०) अश्वावतीतिषळर्चस्यसूक्तस्यगोतमइंद्रोजगती । (१।१३।११) असावीतिविंशत्यृचस्यसूक्तस्यगोतमइंद्रआद्याःषळनुष्टुभः

किंत्वद्रियंरजः सूर्योनरश्मिभिः ॥ इंद्रमिद्धरीवहतोप्रतिधृष्टशवसं । ऋषीणांचस्तुतीरुपयज्ञंचमानुषाणां ॥ आतिष्ठ
वृत्रहन्रथंयुक्तातेब्रह्मणाहरी । अर्वाचीनंसुतेमनोग्रावाकृणोतुवग्नुना ॥ इममिंद्रसुतंपिबज्येष्ठममर्त्यंमदं । शुक्रस्यत्वा
भ्यक्षरन्धाराऽऋतस्यसादने ॥ इंद्रायनूनमर्चतोक्थानिचब्रवीतन । सुताऽअमत्सुरिंदवोज्येष्ठंनमस्यतासहः ॥ ५ ॥
नकिष्ट्वद्रथीतरोहरीयदिंद्रयच्छसे । नकिष्ट्वानुमज्मनानकिःस्वश्वऽआनशे ॥ यऽएकऽइद्विदयतेवसुमर्तायदाशुषे ।
ईशानोऽअप्रतिष्कुतऽइंद्रोऽअंग+ ॥ कदामर्तमराधसंपदाक्षुंपमिवस्फुरत् । कदानःशुश्रवद्गिरइंद्रो० ॥ यश्चिद्धित्वा
बहुभ्यऽआसुतावाँऽआविवासति । उग्रंतत्पत्यतेशवऽइंद्रो० ॥ स्वादोरित्थाविषूवतोमध्वःपिबंतिगौर्यः । याऽइंद्रेण
सयावरीर्वृष्णामदंतिशोभसेवस्वीरनुस्वराज्यं ॥ ६ ॥ ताऽअस्यपृशनायुवःसोमंश्रीणंतिपृश्नयः । प्रियाऽइंद्रस्यधेनवो
वज्रंहिन्वंतिसायकंवस्वी० ॥ ताऽअस्यनमसासहःसपर्यंतिप्रचेतसः । व्रतान्यस्यसश्चिरेपुरूणिपूर्वचित्तयेवस्वी० ॥
इंद्रोदधीचोऽअस्थभिर्वृत्राण्यप्रतिष्कुतः । जघाननवतीर्नव ॥ इच्छन्नश्वस्ययच्छिरःपर्वतेष्वपश्रितं । तद्विदच्छर्यणा
वति ॥ अत्राहगोरमन्वतनामत्वष्टुरपीच्यं । इत्थाचंद्रमसोगृहे+ ॥ ७ ॥ कोऽअद्ययुंक्तेधुरिगाऽऋतस्यशिमीवतोभा
मिनोदुर्हृणायून् । आसन्निषून्हृत्स्वसोमयोभून्यऽएषांभृत्यामृणधत्सजीवात् ॥ कऽईषतेतुज्यतेकोबिभायकोमंसते

सप्तम्याद्यास्तिस्रउष्णिहःदशम्याद्यास्तिस्रःपंक्तयःत्रयोदशाद्यास्तिस्रोगायत्र्यःषोळश्याद्यास्तिस्रस्त्रिष्टुभःअंत्येद्वेबृहतीसतोबृहत्यौ ।

संतमिंद्रंकोऽअंति । कस्तोकायकऽइभायोतरायेधिब्रवत्तन्वे३ कोजनाय ॥ कोऽअग्निमीट्टेहविषाघृतेनस्रुचायजाताऽऋ
तुभिर्ध्रुवेभिः । कस्मैदेवाऽआवहानाशुहोमकोमंसतेवीतिहोत्रःसुदेवः+ ॥ त्वमंगप्रशंसिषोदेवःशविष्ठमर्त्यं । नत्वद
न्योमघवन्नस्तिमर्डितेंद्रब्रवीमितेवचः ॥ मातेराधांसिमातऽऊतयोवसोस्मान्कदाचनादभन् । विश्वाचनऽउपमिमी
हिमानुषवसूनिचर्षणिभ्यऽआ+ ॥ ८ ॥ (१।१४।१) प्रयेशुंभंतेजनयोनसप्तयोयामन्रुद्रस्यसूनवःसुदंससः । रो
दसीहिमरुतश्चक्रिरेवृधेमदंतिवीराविदथेषुघृष्वयः ॥ तऽउक्षितासोमहिमानमाशतदिविरुद्रासोऽअधिचक्रिरेसदः ।
अर्चंतोऽअर्कंजनयंतऽइंद्रियमधिश्रियोदधिरेपृश्निमातरः ॥ गोमातरोयच्छुभयंतेऽअंजिभिस्तनूषुशुभ्रादधिरेविरु
क्मतः । बाधंतेविश्वमभिमातिनमपवर्त्मान्येषामनुरीयतेघृतं+ ॥ वियेभ्राजंतेसुमखासऽऋष्टिभिःप्रच्यावयंतोऽअच्यु
ताचिदोजसा । मनोजुवोयन्मरुतोरथेष्वावृषव्रातासःपृषतीरयुग्ध्वं ॥ प्रयद्रथेषुपृषतीरयुग्ध्वंवाजेऽअद्रिंमरुतोरंहयं
तः । उतारुषस्यविष्यंतिधाराश्चर्मेवोदभिर्व्युंदंतिभूम ॥ आवोवहंतुसप्तयोरघुष्यदोरघुपत्वानःप्रजिगातबाहुभिः ।
सीदतावर्हिरुरुवःसदस्कृतंमादयध्वंमरुतोमध्वोऽअंधसः ॥ ९ ॥ तेवर्धंतस्वतवसोमहित्वनानाकंतस्थुरुरुचक्रिरेसदः ।
विष्णुर्यद्धावद्वृषणंमदच्युतंवयोनसीदन्नधिवर्हिषिप्रिये+ ॥ शूराऽइवेद्युयुधयोनजग्मयःश्रवस्यवोनपृतनासुयेतिरे ।

(१।१४।१) प्रयेशुंभंतइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यगोतमोमरुतोजगतीपंचम्यंत्येत्रिष्टुभौ ।

भयँतेविश्वाभुवनामरुद्भ्योराजानऽइवत्वेषसँदृशोनरः ॥ त्वष्टायद्वज्रंसुकृतंहिरण्ययँसहस्रभृष्टिंस्वपाऽअवर्तयत् । धत्तऽइंद्रोनर्यपाँसिकर्तवेहन्वृत्रंनिरपामौब्जदर्णवं ॥ ऊर्ध्वंनुनुद्रेवतंतऽओजसादादृहाणंचिद्बिभिदुर्विपर्वतं । धमंतोवाणंमरुतःसुदानवोमदेसोमस्यरण्यानिचक्रिरे ॥ जिह्मंनुनुद्रेवतंतयादिशासिंचन्नुत्सङ्गोतमायतृष्णजे । आगच्छंतीमवसाचित्रभानवःकामंविप्रस्यतर्पयंतधामभिः ॥ यावःशर्मशशमानायसंतित्रिधातूनिदाशुषेयच्छताधि । अस्मभ्यंतानिमरुतोवियंतरयिंनोधत्तवृषणःसुवीरं ॥ १० ॥ (१।१४।२) मरुतोयस्यहिक्षयेपाथादिवोविमहसः । ससुगोपातमोजनः ॥ यज्ञैर्वायज्ञवाहसोविप्रस्यवामतीनां । मरुतःशृणुताहवं ॥ उतवायस्यवाजिनोनुविप्रमतक्षत । सगंतागोमतिव्रजे ॥ अस्यवीरस्यबर्हिषिसुतःसोमोदिविष्टिषु । उक्थंमदश्चशस्यते ॥ अस्यश्रोषंत्वाभुवोविश्वायश्चर्षणीरभि । सूरंचित्सस्रुषीरिषः ॥ ११ ॥ पूर्वीभिर्हिददाशिमशरद्भिर्मरुतोवयं । अवोभिश्चर्षणीनां ॥ सुभगःसप्रयज्यवोमरुतोऽअस्तुमर्त्यः । यस्यप्रयाँसिपर्षथ ॥ शशमानस्यवानरःस्वेदस्यसत्यशवसः । विदाकामस्यवेनतः ॥ यूयंतत्सत्यशवसऽआविष्कर्तमहित्वना । विध्यताविद्युतारक्षः ॥ गूहतागुह्यंतमोवियातविश्वमत्रिणं । ज्योतिष्कर्तायदुश्मसि ॥ १२ ॥ (१।१४।३) प्रत्वक्षसःप्रतवसोविरप्शिनोऽनानताऽअविथुराऽऋजीषिणः । जुष्टतमासोनृतमासो

(१।१४।२) मरुतोयस्येतिदशर्चस्यसूक्तस्यगोतमोमरुतोगायत्री । (१।१४।३) प्रत्वक्षसइतिषळर्चस्यसूक्तस्यगोतमोमरुतोजगती ।

ऽअंजिभिर्व्यानज्रेकेचिदुस्राऽइंवस्तृभिः ॥ उपह्वरेषुयदचिध्वंययिंवयंऽइवमरुतःकेनंचित्पथा । श्चोतंतिकोशाऽउपं
वोरथेष्वाघृतमुक्षतामधुवर्णमर्चते ॥ प्रैषामज्मेषुविथुरेवरेजतेभूमिर्यामेषुयद्धयुंजतेशुभे । तेक्रीळयोधुनयोभ्राजद्दृष्टयः
स्वयंमहित्वंपनयंतधूतयः ॥ सहिस्वसृत्पृषदश्वोयुवागणो३याऽईशानस्तविषीभिरावृतः । असिसत्यऽऋणयावानेद्यो
स्याधियःप्राविताथावृषागणः+ ॥ पितुःप्रत्नस्यजन्मनावदामसिसोमस्यजिह्वाप्रजिंगातिचक्षसा । यदीमिंद्रंशम्यृक्वा
णऽआशतादिन्नामानियज्ञियानिदधिरे ॥ श्रियसेकंभानुभिःसंमिमिक्षिरेतेरश्मिभिस्तऽऋक्वभिःसुखादयः । तेवाशी
मंतऽइष्मिणोऽअभीरवोविद्रेप्रियस्यमारुतस्यधाम्नः ॥ १३ ॥ (१।१४।४) आविद्युन्मद्भिर्मरुतःस्वर्कैरथेभिर्यातऽ
ऋष्टिमद्भिरश्वपर्णैः । आवर्षिष्ठयानऽइषावयोनपप्ततासुमायाः ॥ तेरुणेभिर्वरमापिशंगैःशुभेकंयांतिरथतूर्भिरश्वैः ।
रुक्मोनचित्रःस्वधितीवान्पव्यारथस्यजंघनंतभूम ॥ श्रियेकंवोऽअधितनूषुवाशीर्मेधावनानकृणवंतऽऊर्ध्वा । युष्म
भ्यंकंमरुतःसुजातास्तुविद्युम्नासोधनयंतेऽअद्रिं ॥ अहानिगृध्राःपर्यावऽआगुरिमांधियंवार्कार्यांचदेवीं । ब्रह्मकृण्वं
तोगोतमासोऽअर्कैरूर्ध्वंनुनुद्रऽउत्सधिंपिबध्यै ॥ एतत्त्यन्नयोजनमचेतिसस्वर्हयन्मरुतोगोतमोवः । पश्यन्हिरण्यच
क्रानयोदंष्ट्रान्विधावतोवराहून् ॥ एषास्यावोमरुतोनुभर्त्रीप्रतिष्टोभतिवाघतोनवाणी । अस्तोभयद्वृथासामनुस्वधांग

(१।१४।४) आविद्युन्मद्भिरितिषळर्चस्यसूक्तस्यगोतमोमरुतस्त्रिष्टुप्आद्यांत्येप्रस्तारपंक्तीपंचमीविराड्रूपा ।

भंस्त्योः ॥ १४ ॥ (१।१४।५) आनोभद्राःक्रतवोयंतुविश्वतोदब्धासोऽअपरीतासउद्भिदः । देवानोयथासदमिद्वृधेऽअसन्नप्रायुवोरक्षितारोदिवेदिवे ॥ देवानांभद्रासुमतिरृजूयतांदेवानांरातिरभिनोनिवर्ततां । देवानांसख्यमुपसेदिमावयंदेवानऽआयुःप्रतिरंतुजीवसे ॥ तान्पूर्वयानिविदाहूमहेवयंभगंमित्रमदितिंदक्षमस्रिधं । अर्यमणंवरुणंसोममश्विनासरस्वतीनःसुभगामयस्करत् ॥ तन्नोवातोमयोभुवातुभेषजंतन्मातापृथिवीतत्पिताद्यौः । तद्ग्रावाणःसोमसुतोमयोभुवस्तदश्विनाशृणुतंधिष्ण्यायुवं ॥ तमीशानंजगतस्तस्थुषस्पतिंधियंजिन्वमवसेहूमहेवयं । पूषानोयथावेदसामसद्वृधेरक्षितापायुरदब्धःस्वस्तये ॥ १५ ॥ स्वस्तिनऽइंद्रोवृद्धश्रवाःस्वस्तिनःपूषाविश्ववेदाः । स्वस्तिनस्तार्क्ष्योऽअरिष्टनेमिःस्वस्तिनोबृहस्पतिर्दधातु ॥ पृषदश्वामरुतःपृश्निमातरःशुभंयावानोविदथेषुजग्मयः । अग्निजिह्वामनवःसूरचक्षसोविश्वेनोदेवाऽअवसागमन्निह ॥ भद्रंकर्णेभिःशृणुयामदेवाभद्रंपश्येमाक्षभिर्यजत्राः । स्थिरैरंगैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेमदेवहितंयदायुः ॥ शतमिन्नुशरदोऽअंतिदेवायत्रानश्चक्राजरसंतनूनां । पुत्रासोयत्रपितरोभवंति

(१।१४।५) आनोभद्राइतिदशर्चस्यसूक्तस्यगोतमोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् आद्यापंचसप्तमीचजगत्यःषष्ठीविराट्स्थाना । (सूक्तभेदप्रयोगपक्षेतुआद्यानांचतसृणांविश्वेदेवाःततएकस्याइंद्रापूषणौततश्चतसृणांविश्वेदेवाःततएकस्याअदितिःएवंदश । ऋजुनीतीत्येतदव्यवहिताग्रिमसूक्तेतुभेदप्रयोगकरणाशक्यत्वान्नवानामपिविश्वेदेवाएव) ।

मानोम॒ध्यारीरिष॒तायु॒र्गतोः ॥ अदि॑ति॒र्द्यौरदि॑ति॒रं॒तरि॑क्ष॒मदि॑ति॒र्मा॒तासपि॒तासपु॒त्रः । विश्वे॑दे॒वाऽअदि॑तिः॒पंच॒जना॒ऽ
अदि॑ति॒र्जा॒तमदि॑ति॒र्जनि॑त्वं ॥ १६ ॥ (१।१४।६) ऋ॒जु॒नी॒तीनो॒वरु॑णोमि॒त्रोनयतु॒वि॒द्वान् । अ॒र्य॒मादे॒वैः स॒जोषाः ॥
तेहिवस्वोवसवानास्तेऽअप्रमूरामहोभिः । व्रतारक्षंतेवि॒श्वाहा ॥ तेऽअ॒स्मभ्यं॒शर्म॑यंसन्नमृ॒ताम॑र्त्येभ्यः । बाध॑माना॒ऽ
अप॒द्विषः ॥ विनः॒पथः॒सुवि॒ताय॑चि॒यंत्विंद्रो॑म॒रुतः । पू॒षाभगो॒वंद्या॑सः ॥ उ॒तनो॒धियो॒गोऽअ॑ग्राः पूष॒न्विष्ण॒वेव॑याव॑ः ।
कर्तानः॒स्वस्ति॒मतः ॥ १७ ॥ मधु॒वाताऽऋ॒ताय॒तेमधु॑क्षरंति॒सिंध॑वः । माध्वी॑र्नः संत्वोष॑धीः ॥ मधु॒नक्त॑मु॒तोष॒सोमधु
म॒त्पार्थि॑वं॒रजः । मधु॒द्यौर॑स्तुनः॒पिता[+] ॥ मधु॑मान्नो॒वन॒स्पति॒र्मधु॑माँ॑ऽअस्तु॒सूर्यः । माध्वी॒र्गावो॑भवंतुनः ॥ शंनो॑मि॒
त्रः॒शंवरु॑णः॒शंनो॑भवत्वर्य॒मा । शंन॒ऽइंद्रो॒बृह॒स्पतिः॒शंनो॒विष्णु॑रुरुक्र॒मः[+] ॥ १८ ॥ (१।१४।७) त्वंसो॑म॒प्रचि॑कितो
म॒नी॒षात्वंर॑जिष्ठ॒मनु॑नेषि॒पंथा॑ं । तव॒प्रणी॑तीपि॒तरो॑नऽइंदोदे॒वेषु॒रत्न॑मभजंत॒धीराः ॥ त्वंसो॑म॒क्रतु॑भिः सु॒क्रतु॑र्भूस्त्वंदक्षैः॑सु
दक्षो॑वि॒श्ववे॑दाः । त्वंवृषा॑वृष॒त्वेभि॑र्महि॒त्वाद्यु॒म्नेभि॑र्द्यु॒म्न्य॑भवोनृ॒चक्षाः ॥ राज्ञो॒नुते॒वरु॑णस्यव्र॒तानि॑बृ॒हद्ग॑भी॒रंतव॑सोम॒धा
म॑ । शुचि॒ष्ट्वम॑सिप्रि॒योनमि॒त्रोद॒क्षाय्यो॑ऽअर्य॒मेवा॑सिसोम ॥ याते॒धामा॑निदि॒वियापृ॑थि॒व्यांयापर्व॑ते॒ष्वोष॑धीष्व॒प्सु । ते

(१।१४।६) ऋजुनीतीनइतिनवर्चस्यसूक्तस्यगोतमोविश्वेदेवागायत्रीअंत्यानुष्टुप् । (१।१४।७) त्वंसोमइतित्रयोविंशत्यृचस्यसूक्तस्य
गोतमः सोमस्त्रिष्टुप्पंचम्यादिद्वादशगायत्र्यः सप्तदश्युष्णिक् ।

भिर्नोविश्वैःसुमनाऽअहेळन्राजन्त्सोमप्रतिहव्यागृभाय ॥ त्वंसोमासिसत्पतिस्त्वंराजोतवृत्रहा । त्वंभद्रोऽअसिक्र
तुः ॥ १९ ॥ त्वंचसोमनोवशोजीवातुंनमरामहे । प्रियस्तोत्रोवनस्पतिः ॥ त्वंसोममहेभगंत्वंयूनऽऋतायते । दक्षंद
धासिजीवसे ॥ त्वंनःसोमविश्वतोरक्षाराजन्नघायतः । नरिष्येत्त्वावतःसखा ॥ सोमयास्तेमयोभुवऽऊतयःसंतिदाशु
षे । ताभिर्नोविताभव ॥ इमंयज्ञमिदंवचोजुजुषाणऽउपागहि । सोमत्वंनोवृधेभव ॥ २० ॥ सोमगीर्भिष्ट्वावयंवर्ध
यामोवचोविदः । सुमृळीकोनऽआविश ॥ गयस्फानोऽअमीवहावसुवित्पुष्टिवर्धनः । सुमित्रःसोमनोभव ॥ सोम
रारंधिनोहृदिगावोनयवसेष्वा । मर्यऽइवस्वऽओक्ये* ॥ यःसोमसख्येतवरारणद्देवमर्त्यः । तंदक्षःसचतेकविः+ ॥
उरुष्याणोऽअभिशस्तेःसोमनिपाह्यंहसः । सखासुशेवऽएधिनः ॥ २१ ॥ आप्यायस्वसमेतुतेविश्वतःसोमवृष्ण्यं ।
भवावाजस्यसंगथे+ ॥ आप्यायस्वमदिन्तमसोमविश्वेभिरंशुभिः । भवानःसुश्रवस्तमःसखावृधे+ ॥ संतेपयांसिसमु
यंतुवाजाःसंवृष्ण्यान्यभिमातिषाहः । आप्यायमानोऽअमृतायसोमदिविश्रवांस्युत्तमानिधिष्व ॥ यातेधामानिहवि
षायजंतितातेविश्वापरिभूरस्तुयज्ञं । गयस्फानःप्रतरणःसुवीरोवीरहाप्रचरासोमदुर्यान् ॥ सोमोधेनुंसोमोऽअर्वंतमा
शुंसोमोवीरंकर्मण्यंददाति । सादन्यंविदथ्यंसभेयंपितृश्रवणंयोददाशदस्मै ॥ २२ ॥ अषाळ्हंयुत्सुपृतनासुपप्रिंस्वर्षा
मप्सांवृजनस्यगोपां । भरेषुजांसुक्षितिंसुश्रवसंजयंतंत्वामनुमदेमसोम ॥ त्वमिमाऽओषधीःसोमविश्वास्त्वमपोऽअज

नयस्त्वंगाः । त्वमातंतथोर्वं१तरिंक्षंत्वंज्योतिंषावितमोंववर्थ ॥ देवेनंनोमनंसादेवसोमरायोभागंसंहसावन्नभियुंध्य । मात्वातंनदीशिषेवीर्यंस्योभयेंभ्यःप्रचिंकित्सागविंष्टौ ॥ २३ ॥ (१।१४।८) एताऽउत्याऽउपसंःकेतुमंक्रतपूर्वेऽअ र्धेरजंसोभानुमंजते । निष्कृण्वानाऽआयुंधानीवधृष्णवःप्रतिगावोरुंषीर्यंतिमातरंः ॥ उदंपप्तन्नरुणाभानवोवृथांस्वा युजोऽअरुंषीर्गाऽअंयुक्षत । अक्रन्नुषासोंवयुनांनिपूर्वथारुशंतंभानुमरुंषीरशिश्रयुः ॥ अर्चंतिनारीरपसोनविष्टिभिः समानेनयोजनेनापरावतंः । इषंवहंतीःसुकृतेंसुदानंवेविश्वेदहयजमानायसुन्वते⁺ ॥ अधिपेशांसिवपतेनृतूरिवापो र्णुतेवक्षंऽउस्रेवबर्जहं । ज्योतिर्विश्वंस्मैभुवंनायकृण्वतीगावोनव्रजंव्यु१षाऽआवर्तमंः ॥ प्रत्यर्चीरुशंदस्याऽअदर्शिवि तिष्ठतेबाधंतेकृष्णमभ्वं । स्वरुंनपेशोंविदथेंष्वंजन्चित्रंदिवोदुंहिताभानुमंश्रेत् ॥ २४ ॥ अतारिष्मतमंसस्पारमस्यो षाऽउच्छंतीवयुनांकृणोति । श्रियेछंदोनस्मंयतेविभातीसुप्रतीकासौमनसायांजीगः ॥ भास्वंतीनेत्रीसूनृतानांदिवस्तं वेदुहितागोतंमेभिः । प्रजावंतोनृवतोऽअश्वंबुध्यानुषोगोऽअंग्राँऽउपंमासिवाजान् ॥ उषस्तमंश्यांयशसंसुवीरंदासप्र वर्गंरयिमश्वंबुध्यं । सुदंससाश्रवंसायाविभासिवाजंप्रसूतासुभगेबृहंतं ॥ विश्वांनिदेवीभुवनाभिचक्ष्याप्रतीचीचक्षुरु र्वियाविभांति । विश्वंजीवंचरसेंबोधयंतीविश्वंस्यवाचंमविदन्मनायोः⁺ ॥ पुनंःपुनर्जायंमानापुराणीसंमानंवर्णमभि

(१।१४।८) एताउत्याइत्यष्टादशर्चस्यसूक्तस्यगोतमउषाःअंत्यानांतिसृणामश्विनौआद्याश्चतस्रोजगत्यःततोष्टौत्रिष्टुभःअंत्याःषलुष्णिहः।

ऋक्सं.		मंडलं १
अ.१अ.६		अनु. १४
॥४१॥		॥४१॥

शुंभमाना । श्वघ्नीवकृत्नुर्विजऽआमिनानामर्तस्यदेवीजरयंत्यायुः ॥ २५ ॥ व्यूर्ण्वतीदिवोऽअंताँऽअबोध्यपस्वसारं सनुतर्युयोति । प्रमिनतीमनुष्यायुगानियोषाजारस्यचक्षसाविभाति ॥ पशून्नचित्रासुभगाप्रथानासिंधुर्नक्षोदऽउर्वि यांव्यश्वैत् । अमिनतीदैव्यानिव्रतानिसूर्यस्यचेतिरश्मिभिर्दृशाना+ ॥ उषस्तच्चित्रमाभरास्मभ्यंवाजिनीवति । येन तोकंचतनयंचधामहे ॥ उषोऽअद्येहगोमत्यश्वावतिविभावरि । रेवदस्मेव्युच्छसूनृतावति ॥ युक्ष्वाहिवाजिनीवत्य श्वाँऽअद्यारुणाँऽउषः । अथानोविश्वासौभगान्यावह ॥ २६ ॥ अश्विनावर्तिरस्मदागोमद्दस्राहिरण्यवत् । अर्वाग्र थंसमनसानियच्छतं ॥ यावित्थाश्लोकमादिवोज्योतिर्जनायचक्रथुः । आनऽऊर्जंवहतमश्विनायुवं+ ॥ एहदेवाम योभुवादस्राहिरण्यवर्तनी । उषर्बुधोवहंतुसोमपीतये ॥ २७ ॥ (१।१४।९) अग्नीषोमाविमंसुमेशृणुतंवृषणाहवं । प्रतिसूक्तानिहर्यतंभवतंदाशुषेमयः ॥ अग्नीषोमायोऽअद्यवामिदंवचःसपर्यति । तस्मैधत्तंसुवीर्यंगवांपोषंस्वश्व्यं ॥ अग्नीषोमायऽआहुतिंयोवांदाशाद्धविष्कृतिं । सप्रजयासुवीर्यंविश्वमायुर्व्यश्नवत् ॥ अग्नीषोमाचेतितद्वीर्यंवांयदमु ष्णीतमवसंपणिंगाः । अवातिरतंबृसयस्यशेषोविंदतंज्योतिरेकंबहुभ्यः ॥ युवमेतानिदिविरोचनान्यग्निश्चसोमसक्रतू अधत्तं । युवंसिंधूँरभिशस्तेरवद्यादग्नीषोमावमुंचतंगृभीतान्+ ॥ आन्यंदिवोमातरिश्वाजभारामथ्नादन्यंपरिश्येनो

(१।१४।९) अग्नीषोमावितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यगोतमोग्नीषोमौत्रिष्टुप् आद्यास्तिस्रोनुष्टुभो(ष्टमीजगतीवा)नवम्यादितिस्रोगायत्र्यः ।

ऽअद्रेः । अग्नीषोमाब्रह्मणावावृधानोरुंयज्ञायचक्रथुरुलोकं+ ॥ २८ ॥ अग्नीषोमाहविषःप्रस्थितस्यवीतंहर्यतंवृषणा
जुषेथां । सुशर्माणास्ववसाहिभूतमथाधत्तंयजमानायशंयोः ॥ योऽअग्नीषोमाहविषासपर्याद्देवद्रीचामनसायोघृतेन ।
तस्यंव्रतंरक्षतंपातमंहसोविशेजनायमहिशर्मयच्छतं ॥ अग्नीषोमासवेदसासहूतीवनतंगिरः । संदेवत्राबभूवथुः ॥
अग्नीषोमावनेनवांयोवांघृतेनदाशति । तस्मैदीदयतंबृहत्+ ॥ अग्नीषोमाविमानिनोयुवंहव्याजुजोषतं । आयातमुप
नःसचा ॥ अग्नीषोमापिपृतमर्वतोनऽआप्यायंतामुस्रियाहव्यसूदः । अस्मेबलानिमघवत्सुधत्तंकृणुतंनोऽअध्वरंश्रुष्टि
मंतं ॥ २९ ॥ (१।१५।१) इमंस्तोममर्हतेजातवेदसेरथमिवसंमहेमामनीषया । भद्राहिनःप्रमतिरस्यसंसद्यग्नेस
ख्येमारिषामावयंतव ॥ यस्मैत्वमायजसेससाधत्यनर्वाक्षेतिदधतेसुवीर्यं । सतूतावनैनमश्नोत्यंहतिरग्ने० ॥ शकेमत्वा
समिधंसाधयाधियस्त्वेदेवाहविरदंत्याहुतं । त्वमादित्याँआवहतान्ह्युश्मस्यग्ने० ॥ भरामेध्मंकृणवामाहवींषितेचि
तयंतःपर्वणापर्वणावयं । जीवातवेप्रतरंसाधयाधियोग्ने० ॥ विशांगोपाऽअस्यचरंतिजंतवोद्विपच्चयदुतचतुष्पदक्तु
भिः । चित्रःप्रकेतऽउषसोमहाँऽअस्यग्ने० ॥ ३० ॥ त्वमध्वर्युरुतहोतासिपूर्व्यःप्रशास्तापोताजनुषापुरोहितः । वि

(१।१५।१) इमंस्तोममितिषोळशर्चस्यसूक्तस्यआङ्गिरसःकुत्सोग्निःपूर्वोदेवाइत्यस्यादेवाअग्निश्चतन्नोमित्रइत्यंत्यार्धर्चस्यमित्रवरुणादि
तिसिंधुपृथिवीद्यावोजगतीअंत्येत्रिष्टुभौ(यद्देवत्यंवासूक्तमितिपक्षेऽग्निरेवदेवता) ।

श्वाविद्वाँऽआर्त्विज्याधीरपुष्यस्यग्ने० ॥ योविश्वतःसुप्रतीकःसदृङ्ङसिदूरेचित्सन्तळिदिवातिरोचसे । रात्र्याश्चिदंधो
ऽअतिदेवपश्यस्यग्ने० ॥ पूर्वोदेवाभवतुसुन्वतोरथोस्माकंशंसोऽअभ्यस्तुदूढ्यः । तदाजानीतोतपुष्यतावचोग्ने० ॥
वधैर्दुःशंसाँऽअपदूढ्योजहिदूरेवायेऽअंतिवाकेचिदत्रिणः । अथायज्ञायगृणतेसुगंकृध्यग्ने० ॥ यदयुक्थाऽअरुषारो
हितारथेवातजूतावृषभस्येवतेरवः । आदिन्वसिवनिनोधूमकेतुनाग्ने० ॥ ३१ ॥ अधस्वनादुतबिभ्युःपतत्रिणोद्रप्सा
यत्तेयवसादोव्यस्थिरन् ॥ सुगंतत्तेतावकेभ्योरथेभ्योग्ने० ॥ अयंमित्रस्यवरुणस्यधायसेवयातांमरुतांहेळोऽअद्भुतः ।
मृळासुनोभूत्वेषांमनःपुनरग्ने० ॥ देवोदेवानामसिमित्रोऽअद्भुतोवसुर्वसूनामसिचारुरध्वरे । शर्मन्त्स्यामतवसप्रथ
स्तमेग्ने०॥ तत्तेभद्रंयत्समिद्धःस्वेदमेसोमाहुतोजरसेमृळयत्तमः । दधासिरत्नंद्रविणंचदाशुषेग्ने०॥ यस्मैत्वंसुद्रविणोददा
शोनागास्त्वमदितेसर्वताता । यंभद्रेणशवसाचोदयासिप्रजावताराधसातेस्याम ॥ सत्वमग्नेसौभगत्वस्यविद्वानस्माक
मायुःप्रतिरेहदेव । तन्नोमित्रोवरुणोमामहंतामदितिःसिंधुःपृथिवीऽउतद्यौः ॥३२॥ ॥ इतिप्रथमाष्टकेषष्ठोऽध्यायः॥६॥

षष्ठाध्यायेवर्गाः ३२ सूक्तानि १४ ऋचः १६३ ॥ त्यागः ॥ इंद्रायेदं. ४१ मरुद्भ्यइदं. ३४ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. ४ इंद्रापूषभ्यामिदं.
विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. ४ अदित्याइदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. ९ सोमायेदं. २३ उषसइदं. १५ अश्विभ्यामिदं. ३ अग्नीषोमाभ्यामिदं. १२
अग्नयइदं. ७ देवाग्निभ्यइदं (देवेभ्योऽग्निभ्य.) अग्नयइदं. ७ अग्निमित्रावरुणादितिसिंधुपृथिवीद्युभ्यइदं. ॥ इतिप्रथमेषष्ठोध्यायः ॥

द्वेएकादशौषसायवाग्नयैसप्रत्नथानवद्रविणोदसैपनोष्टौशुचयेगायत्रंवैश्वानरस्यतृचंवैश्वानरीयंजातवेदसएका
जातवेदस्यमेतदादीन्येकभूयांसिसूक्तसहस्रमेतत्तुकश्यपार्षसयोवृषैकोनांवार्षागिराऋज्राश्वांबरीषंसहदेवभय
मानसुराधसंःप्रमंदिनएकादशकुत्सश्चतुस्त्रिष्टुबंतमाद्यागर्भस्रावविण्युपनिषर्दिमांतेत्यात्रिष्टुप्तत्तेष्टौयोनिर्नवचंद्र
माएकोनाप्त्यस्त्रितोवांवैश्वदेवंहिपांक्तमंत्यात्रिष्टुबष्टमीमहाबृहतीयवमध्यैंद्रंमित्रंसप्तत्रिष्टुबंतंयज्ञस्तृचंयइंद्रा
ग्नीसप्तोनैंद्राग्नंतुविद्यष्टौततंनवार्भवंतुपंचम्यंत्येत्रिष्टुभौतक्षन्पंचांत्यात्रिष्टुंवीळेपंचाधिकाश्विनंमाद्यौपादौलिङ्गो
क्तदेवतांवंत्येत्रिष्टुभौ ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

हरिः ओ३म् ॥ (१।१५।२) द्वेविरूपेचरतःस्वर्थैऽअन्यान्यांवत्समुपंधापयेते । हरिरन्यस्यांभवंतिस्वधावांञ्छु
क्रोऽअन्यस्यांददृशेसुवर्चाः ॥ दशेमंत्वष्टुर्जनयंतगर्भमतंद्रासोयुवतयोविभृत्रं । तिग्मानीकंस्वयंशसंजनेषुविरोचमानं
परिंषींनयंति ॥ त्रीणिजानापरिभूषंत्यस्यसमुद्रऽएकंदिव्येकमप्सु । पूर्वामनुप्रदिशंपार्थिवानामृतून्प्रशासद्विदंधावनु
ष्टु+ ॥ कऽइमंवोनिण्यमाचिकेतवत्सोमातृर्जनयतस्वधाभिः । बह्वीनांगर्भोऽअपसामुपस्थान्महान्कविर्निश्चरतिस्वधा
वान् ॥ आविष्ट्योवर्धतेचारुरासुजिह्मानामूर्ध्वःस्वयशाऽउपस्थे । उभेत्वष्टुर्बिभ्यतुर्जायमानात्प्रतीचीसिंहंप्रतिजोषयेते

(१।१५।२) द्वेविरूपेइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःकुत्सउषोग्निस्त्रिष्टुप् । (इतआरभ्यजातवेदसइत्यतंशुद्धोग्निर्वा) ।

॥ १ ॥ उभेभद्रेजोषयेतेनमेनेगावोनवाश्राऽउपतस्थुरेवैः । सदक्षाणांदक्षपतिर्बभूवांजंतियंदक्षिणतोहविर्भिः ॥ उद्यं
यमीतिसवितेवबाहूउभेसिचौयततेभीमऽऋंजन् । उच्छुक्रमत्कमजतेसिमस्मान्नवामातृभ्योवसनाजहाति ॥ त्वेषंरूपं
कृणुतऽउत्तरंयत्संपृंचानःसदनेगोभिरद्भिः । कविर्बुध्नंपरिमर्मृज्यतेधीःसादेवतातासमितिर्बभूव ॥ उरुतेज्रयःपर्येति
बुध्नंविरोचमानंमहिषस्यधाम । विश्वेभिरग्नेस्वयशोभिरिद्धोदब्धेभिःपायुभिःपाह्यस्मान्+ ॥ धन्वन्स्रोतःकृणुतेगा
तुमूर्मिंशुक्रैरूर्मिभिरभिनक्षतिक्षां । विश्वासनानिजठरेषुधत्तेंतर्नवासुचरतिप्रसूषु ॥ एवानोऽअग्नेसमिधावृधानोरेव
त्पावकश्रवसेविभाहि । तन्नोमित्रोवरुणोमामहंतामदितिःसिंधुःपृथिवीऽउतद्यौः+ ॥ २ ॥ (१।१५।३) सप्रत्नथा
सहसाजायमानःसद्यःकाव्यानिबळधत्तविश्वा । आपश्चमित्रंधिषणाचसाधन्देवाऽअग्निंधारयन्द्रविणोदां ॥ सपूर्वं
यानिविदाकव्यतायोरिमाःप्रजाऽअजनयन्मनूनां । विवस्वताचक्षसाद्यामपश्चदेवा० ॥ तमीळतप्रथमंयज्ञसाधंविश
ऽआरीराहुतमृंजसानं । ऊर्जःपुत्रंभरतंसृप्रदानुंदेवा० ॥ समातरिश्वापुरुवारपुष्टिर्विदद्गातुंतनयायस्वर्वित् । विशां
गोपाजनितारोदस्योर्देवा० ॥ नक्तोषासावर्णमामेम्यानेधापयेतेशिशुमेकंसमीची । द्यावाक्षामारुक्मोऽअंतर्विभातिदे
वा० ॥ ३ ॥ रायोबुध्नःसंगमनोवसूनांयज्ञस्यकेतुर्मन्मसाधनोवेः । अमृतत्वंरक्षमाणासऽएनंदेवा० ॥ नूचपुराचसदनं

(१।१५।३) सप्रत्नथेतिनवर्चस्यसूक्तस्यकुत्सोद्रविणोदाअग्निस्त्रिष्टुप् ।

रयीणांजातस्यचजायमानस्यचक्षां । सतश्चगोपांभवतश्चभूरेर्देवा० ॥ द्रविणोदाद्रविणसस्तुरस्यद्रविणोदाःसनरस्य प्रयंसत् । द्रविणोदावीरवतीमिषंनोद्रविणोदारासतेदीर्घमायुः ॥ एवानोऽअग्नेसमिधावृधानोरेवत्पावकश्रवसेविभाहि । तन्नोमित्रोवरुणोमामहंतामदितिःसिंधुःपृथिवीऽउतद्यौः ॥ ४ ॥ (१।१५।४) अपनःशोशुचदघमग्नेशुशुग्ध्यारयिं । अपनःशोशुचदघं+ ॥ सुक्षेत्रियासुगातुयावसूयाचयजामहे । अपनः० ॥ प्रयद्भंदिष्ठऽएषांप्रास्माकासश्च सूरयः । अपनः० ॥ प्रयत्तेऽअग्नेसूरयोजायेमहिप्रतेवयं । अपनः० ॥ प्रयदग्नेःसहस्वतोविश्वतोयंतिभानवः । अपनः० ॥ त्वंहिविश्वतोमुखविश्वतःपरिभूरसि । अपनः० ॥ द्विषोनोविश्वतोमुखातिनावेवपारय । अपनः० ॥ सनः सिंधुमिवनावयातिपर्षास्वस्तये । अपनः० ॥ ५ ॥ (१।१५।५) वैश्वानरस्यसुमतौस्यामराजाहिकंभुवनानामभिश्रीः । इतोजातोविश्वमिदंविचष्टेवैश्वानरोयततेसूर्येण ॥ पृष्टोदिविपृष्टोऽअग्निःपृथिव्यांपृष्टोविश्वाऽओषधीराविवेश । वैश्वानरःसहसापृष्टोऽअग्निःसनोदिवासरिषःपातुनक्तं ॥ वैश्वानरतवतत्सत्यमस्त्वस्मान्रायोमघवानःसचंतां । तन्नोमित्रो० ॥ ६ ॥ (१।१५।६) जातवेदसेसुनवामसोममरातीयतोनिदहातिवेदः । सनःपर्षदतिदुर्गाणिविश्वा

(१।१५।४) अपनइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यकुत्सःशुचिरग्निर्गायत्री । (१।१५।५) वैश्वानरस्येतितृचस्यसूक्तस्यकुत्सोवैश्वानरोग्निस्त्रिष्टुप् । (१।१५।६) जातवेदसइत्येकर्चस्यसूक्तस्यमारीचःकश्यपोजातवेदाअग्निस्त्रिष्टुप् ।

नावेवसिंधुंदुरितात्यग्निः ॥ ७ ॥ (१।१५।७) सयोवृषावृष्ण्येभिःसमोकामहोदिवःपृथिव्याश्चसम्राट् । सतीनसत्वाहव्योभरेषुमरुत्वान्नोभवत्विंद्रऽऊती+ ॥ यस्यानाप्तःसूर्यस्येवयामोभरेभरेवृत्रहाशुष्मोऽअस्ति । वृषन्तमःसखिभिःस्वेभिरेवैर्मरु० ॥ दिवोनयस्यरेतसोदुघानाःपंथासोयंतिशवसापरीताः । तरद्द्वेषाःसासहिःपौंस्येभिर्मरु० ॥ सोऽअंगिरोभिरंगिरस्तमोभूद्वृषावृषभिःसखिभिःसखासन् । ऋग्मिभिर्ऋग्मीगातुभिर्ज्येष्ठोमरु० ॥ ससूनुभिर्नरुद्रेभिर्ऋभ्वान्नृषाह्येसासह्वाँऽअमित्रान् । सनीळेभिःश्रवस्यानितूर्वन्मरु० ॥ ८ ॥ समन्युमीःसमदनस्यकर्तास्माकेभिर्नृभिःसूर्यंसनत् । अस्मिन्नहन्त्सत्पतिःपुरुहूतोमरु० ॥ तमूतयोरणयञ्छूरसातौतंक्षेमस्यक्षितयःकृण्वतत्रां । सविश्वस्यकरुणस्येशऽएकोमरु० ॥ तमप्संतशवसऽउत्सवेषुनरोनरमवसेतंधनाय । सोऽअंधेचित्तमसिज्योतिर्विदन्मरु० ॥ ससव्येनयमतिव्राधतश्चित्सदक्षिणेसंगृभीताकृतानि । सकीरिणाचित्सनिताधनानिमरु० ॥ सग्रामेभिःसनितासरथेभिर्विदेविश्वाभिःकृष्टिभिर्न्व१द्य । सपौंस्येभिरभिभूरशस्तीर्मरु० ॥ ९ ॥ सजामिभिर्यत्समजातिमीह्ळेजामिभिर्वापुरुहूतऽएवैः । अपांतोकस्यतनयस्यजेषेमरु० ॥ सवज्रभृद्दस्युहाभीमऽउग्रःसहस्रचेताःशतनीथऽऋभ्वा । चम्रीषोनशवसापांचज

(१।१५।७) सयोवृषेत्येकोनविंशत्यृचस्यसूक्तस्यवार्षागिराऋज्राश्वांबरीषसहदेवभयमानसुराधसइंद्रस्त्रिष्टुप् । (इतआरभ्यमरुत्वानिंद्र इतिकश्चित् । तन्न । सर्वानुक्रमादिभिरनादृततत्वात्)।

न्योमरु० ॥ तस्यवज्रःक्रंदतिस्मत्स्वर्षादिवोनत्वेषोरवथःशिमीवान् । तंसचंतेसनयस्तंधनानिमरु० ॥ यस्याजस्रंशव
सामानमुक्थंपरिभुजद्रोदसीविश्वतःसीं । सपारिषत्क्रतुभिर्मंदसानोमरु० ॥ नयस्यदेवादेवतानमर्ताऽआपश्चनशव
सोऽअंतमापुः । सप्ररिक्वात्वक्षसाक्ष्मोदिवश्चमरु० ॥ १० ॥ रोहिच्छ्यावासुमदंशुर्ललामीर्द्युक्षारायऽऋज्राश्वस्य । वृ
षण्वंतंविभ्रतीधूर्षुरथंमंद्राचिकेतनाहुषीषुविक्षु+ ॥ एतत्त्यत्तऽइंद्रवृष्णऽउक्थंवार्षागिराऽअभिगृणंतिराधः । ऋज्रा
श्वःप्रष्टिभिरंवरीषःसहदेवोभयमानःसुराधाः ॥ दस्यून्छिम्यूँश्चपुरुहूतऽएवैर्हत्वापृथिव्यांशर्वानिबर्हीत् । सनत्क्षेत्रं
सखिभिःश्वित्न्येभिःसनत्सूर्यंसनदपःसुवज्रः ॥ विश्वाहेंद्रोअधिवक्तानोऽअस्त्वपरिह्वृताःसनुयामवाजं । तन्नोमित्रो०
॥ ११ ॥ (१।१५।८) प्रमंदिनेपितुमदर्चतावचोयःकृष्णगर्भानिरहन्नृजिश्वना । अवस्यवोवृषणंवज्रदक्षिणंमरुत्वंतं
सख्यायहवामहे ॥ योव्यंसंजाहृषाणेनमन्युनायःशंबरंयोऽअहन्पिप्रुमव्रतं । इंद्रोयःशुष्णमशुषंन्यावृणङ्मरु० ॥
यस्यद्यावापृथिवीपौंस्यंमहद्यस्यव्रतेवरुणोयस्यसूर्यः । यस्येंद्रस्यसिंधवःसश्चतिव्रतंमरु० ॥ योऽअश्वानांयोगवांगोपति
र्वशीयऽआरितःकर्मणिकर्मणिस्थिरः । वीळोश्चिदिंद्रोयोऽअसुन्वतोवधोमरु० ॥ योविश्वस्यजगतःप्राणतस्पतिर्योब्रह्म
णेप्रथमोगाऽअविंदत् । इंद्रोयोदस्यूँरधराँऽअवातिरन्मरु० ॥ यःशूरेभिर्हव्योयश्चभीरुभिर्योधावद्भिर्हूयतेयश्चजिग्यु

(१।१५।८) प्रमंदिनइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसःकुत्सइंद्रोजगतीअंत्याश्चतस्रस्त्रिष्टुभः । (आद्यागर्भस्रावीणीतिगुणः) ।

भिः । इंद्रंयंविश्वाभुवनाभिसंदधुर्मरु० ॥ १२ ॥ रुद्राणामेतिप्रदिशाविचक्षणोरुद्रेभिर्योषातनुतेपृथुज्रयः । इंद्रंम
नीषाऽअभ्यर्चतिश्रुतंमरु० ॥ यद्वामरुत्वःपरमेसधस्थेयद्वावमेवृजनेमादयासे । अतऽआयाह्यध्वरंनोऽअच्छात्वाया
हविश्चकृमासत्यराधः ॥ त्वायेंद्रसोमंसुषुमासुदक्षत्वायाहविश्चकृमाब्रह्मवाहः । अधानियुत्वःसगणोमरुद्भिरस्मिन्य
ज्ञेबर्हिषिमादयस्व ॥ मादयस्वहरिभिर्येतऽइंद्रविष्यस्वशिप्रेविसृजस्वधेने । आत्वासुशिप्रहरयोवहंतूशन्हव्यानिप्रति
नोजुषस्व ॥ मरुत्स्तोत्रस्यवृजनस्यगोपावयमिंद्रेणसनुयामवाजं । तन्नोमित्रो० ॥ १३ ॥ (१।१५।९) इमांतेधियंप्र
भरेमहोमहीमस्यस्तोत्रेधिषणायत्तऽआनजे । तमुत्सवेचप्रसवेचसासहिमिंद्रंदेवासःशवसामदन्ननु ॥ अस्यश्रवोनद्यः
सप्तबिभ्रतिद्यावाक्षामापृथिवीदर्शतंवपुः । अस्मेसूर्याचंद्रमसाभिचक्षेश्रद्धेकमिंद्रचरतोवितर्तुरं+ ॥ तंस्मारथंमघव
न्प्रावसातयेजैत्रंयंतेऽअनुमदामसंगमे । आजानइंद्रमनसापुरुष्टुतत्वायद्भ्योमघवन्छर्मयच्छनः ॥ वयंजयेमत्वयायु
जावृतमस्माकमंशमुदवाभरेभरे । अस्मभ्यमिंद्रवरिवःसुगंकृधिप्रशत्रूणांमघवन्वृष्ण्यारुज ॥ नानाहित्वाहवमानाज
नाऽइमेधनानांधर्तरवसाविपन्यवः । अस्माकंस्मारथमातिष्ठसातयेजैत्रंहींद्रनिभृतंमनस्तव ॥ १४ ॥ गोजितावाहूऽ
अमितक्रतुःसिमःकर्मन्कर्मन्छतमूतिःखजंकरः । अकल्पऽइंद्रःप्रतिमानमोजसाथाजनाविह्वयंतेसिषासवः ॥ उत्तेश

(१।१५।९) इमांतइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यकुत्सइंद्रोजगतीअंत्यात्रिष्टुप् ।

तान्मघवन्नुच्चभूयसऽउत्सहस्राद्रिरिचेकृष्टिषुश्रवः । अमात्रंत्वाधिषणातित्विषेमह्यधावृत्राणिजिघ्नसेपुरंदर ॥ त्रिवि
ष्टिधातुप्रतिमानमोजसस्तिस्रोभूमीर्नृपतेत्रीणिरोचना । अतीदंविश्वंभुवनंववक्षिथाशत्रुरिंद्रजनुषासनादसि ॥ त्वां
देवेषुप्रथमंहवामहेत्वंबभूथपृतनासुसासहिः । सेमंनःकारुमुपमन्युमुद्भिदमिंद्रःकृणोतुप्रसवेरथंपुरः+ ॥ त्वंजिगेथन
धनारुरोधिथार्भेष्वाजामघवन्महत्सुच । त्वामुग्रमवसेसंशिशीमस्यथानऽइंद्रहवनेषुचोदय ॥ विश्वाहेंद्रोऽअधिवक्ता
नोऽअस्त्वपरिह्वृताःसनुयामवाजं । तन्नोमित्रो० ॥१५॥ (१।१५।१०) तत्तऽइंद्रियंपरमंपराचैरधारयंतकवयःपुरे
दं । क्षमेदमन्यद्दिव्यं१न्यदस्यसमीपृच्यतेसमनेवकेतुः+ ॥ सधारयत्पृथिवींपप्रथच्चवज्रेणहत्वानिरपःससर्ज । अह
न्नहिमभिनद्रौहिणंव्यहन्व्यंसंमघवाशचीभिः ॥ सजातूभर्माश्रद्दधानऽओजःपुरोविभिंदन्नचरद्विदासीः । विद्वान्व
ज्रिन्दस्यवेहेतिमस्यार्यंसहोवर्धयाद्युम्नमिंद्र ॥ तदूचुषेमानुषेमायुगानिकीर्तेन्यंमघवानामबिभ्रत् । उपप्रयन्दस्युहत्या
यवज्रीयद्धसूनुःश्रवसेनामदधे+॥ तदस्येदंपश्यताभूरिपुष्टंश्रदिंद्रस्यधत्तनवीर्याय । सगाऽअविंदत्सोऽअविंददश्वान्त्स
ऽओषधीःसोऽअपःसवनानि ॥ १६ ॥ भूरिकर्मणेवृषभायवृष्णेसत्यशुष्मायसुनवामसोमं । यऽआदृत्यापरिपंथीवशू
रोयज्वनोविभजन्नेतिवेदः ॥ तदिंद्रप्रेववीर्यंचकर्थयत्ससंतंवज्रेणाबोधयोहिं । अनुत्वापत्नीर्हृषितंवयश्चविश्वेदेवासोऽ

(१।१५।१०) तत्तइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यकुत्सइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

अमदन्ननुत्वा ॥ शुष्णंपिप्रुंकुयवंवृत्रमिंद्रयदावधीर्विपुरःशंबरस्य । तन्नोमित्रो० ॥ १७ ॥ (१।१५।११) योनिष्ट
ऽइंद्रनिषदेऽअकारितमानिषीदस्वानोनार्वा । विमुच्यावयोवसायाश्वान्दोषावस्तोर्वहीयसःप्रपित्वे+ ॥ ओत्येनरऽइं
द्रमूतयेगुर्नूचित्तान्त्सद्योऽअध्वनोजगम्यात् । देवासोमन्युंदासस्यश्चम्नन्तेनऽआवक्षन्त्सुवितायवर्णं ॥ अवत्मनाभर
तेकेतवेदाऽअवत्मनाभरतेफेनमुदन् । क्षीरेणस्नातःकुयवस्ययोषेहतेतेस्यातांप्रवणेशिफायाः ॥ युयोपनाभिरुपरस्या
योःप्रपूर्वाभिस्तिरतेराष्टिशूरः । अंजसीकुलिशीवीरपत्नीपयोहिन्वानाऽउदभिर्भरंते ॥ प्रतियत्स्यानीथादर्शिदस्योरो
कोनाच्छासदनंजानतीगात् । अधस्मानोमघवन्चर्कृतादिन्मानोमघेवनिष्षपीपरादाः ॥ १८ ॥ सत्वंनऽइंद्रसूर्येसोऽ
अप्स्वनागास्त्वऽआभजजीवशंसे । मांतरांभुजमारीरिषोनःश्रद्धितंतेमहतऽइंद्रियाय ॥ अधामन्येश्रत्तेऽअस्माऽअ
धायिवृषाचोदस्वमहतेधनाय । मानोऽअकृतेपुरुहूतयोनाविंद्रक्षुध्यद्भ्योवयऽआसुतिंदाः ॥ मानोवधीरिंद्रमापरादा
मानःप्रियाभोजनानिप्रमोषीः । आंडामानोमघवञ्छक्रनिर्भेन्मानःपात्राभेत्सहजानुषाणि ॥ अर्वाङेहिसोमकामंत्वा
हुरयंसुतस्तस्यपिबामदाय । उरुव्यचाजठरऽआवृषस्वपितेवनःशृणुहिहूयमानः ॥ १९ ॥ (१।१५।१२) चंद्रमाऽ

(१।१५।११) योनिष्टइतिनवर्चस्यसूक्तस्यकुत्सइंद्रस्त्रिष्टुप् । (१।१५।१२) चंद्रमाइत्येकोनविंशत्यृचस्यसूक्तस्यआप्त्यस्त्रितोविश्वेदेवाः
पंक्तिःअंत्यात्रिष्टुप्अष्टमीमहाबृहतीयवमध्या । (सूक्तभेदप्रयोगपक्षेतुआद्यायाविश्वेदेवाःद्वितीयायारोदसीतृतीयायाविश्वेदेवाःचतुर्थ्या

अप्स्वं१तरासुपर्णोधावतेदिवि । नवोहिरण्यनेमयःपदंविंदंतिविद्युतोवित्तंमेऽअस्यरोदसी ॥ अर्थमिद्वाऽउऽअर्थिन
ऽआजायायुवतेपतिं । तुंजातेवृष्ण्यंपयःपरिदायरसंदुहेवित्तं० ॥ मोषुदेवाऽअदःस्व१रवपादिदिवस्परि । मासोम्य
स्यशंभुवःशूनेभूमकदाचनवित्तं०॥ यज्ञंपृच्छाम्यवमंसतद्दूतोविवोचति । क्वऽऋतंपूर्व्यंगतंकस्तद्बिभर्तिनूतनोवित्तं०॥
अमीयेदेवाःस्थनत्रिष्वारोचनेदिवः । कद्वऽऋतंकदनृतंक्वप्रत्नावऽआहुतिर्वित्तं० ॥ २० ॥ कद्वऽऋतस्यधर्णसिकद्व
रुणस्यचक्षणं । कदर्यम्णोमहस्पथातिक्रामेमदूढ्योवित्तं० ॥ अहंसोऽअस्मियःपुरासुतेवदामिकानिचित् । तंमाव्यं
त्याध्यो३वृकोनतृष्णजंमृगंवित्तं० ॥ संमातपंत्यभितःसपत्नीरिवपर्शवः । मूषोनशिश्नाव्यदंतिमाध्यःस्तोतारंतेशतक्र
तोवित्तं० ॥ अमीयेसप्तरश्मयस्तत्रामेनाभिराततता । त्रितस्तद्वेदाप्त्यःसजामित्वायरेभतिवित्तं० ॥ अमीयेपंचोक्षणो
मध्येतस्थुर्महोदिवः । देवत्रानुप्रवाच्यंसध्रीचीनानिवावृतुर्वित्तं० ॥ २१ ॥ सुपर्णाऽएतऽआसतेमध्यऽआरोधनेदि
वः । तेसेधंतिपथोवृकंतरंतंयह्वतीरपोवित्तं० ॥ नव्यंतदुक्थ्यंहितंदेवासःसुप्रवाचनं । ऋतमर्षंतिसिंधवःसत्यंतातान
सूर्योवित्तं० ॥ अग्नेतवत्यदुक्थ्यंदेवेष्वस्त्याप्यं । सनःसत्तोमनुष्वदादेवान्यक्षिविदुष्टरोवित्तं० ॥ सत्तोहोतामनुष्वदा

अग्निरोदस्यःततस्तिसृणांविश्वेदेवाःअष्टम्याइंद्ररोदस्यःनवम्याःसूर्यरश्मिरोदस्यःदशम्याविश्वेदेवाःएकादश्याःसूर्यरश्मिरोदस्यःद्वादश्यावि
श्वेदेवाःततोद्वयोरग्निरोदसीततएकस्यावरुणरोदस्यःततोद्वयोर्विश्वेदेवाःततएकस्यारोदसीअंत्यायाविश्वेदेवाः । उत्तरसूक्तद्वयेविश्वेदेवाएव) ।

देवाँऽअच्छाविदुष्टरः । अग्निर्हव्यासुषूदतिदेवोदेवेषुमेधिरोवित्तं० ॥ ब्रह्माकृणोतिवरुणोगातुविदंतमीमहे ॥ व्यूर्णोतिहृदामतिंनव्योजायतामृतंवित्तं० ॥ २२ ॥ असौयःपंथाऽआदित्योदिविप्रवाच्यंकृतः । नसदेवाऽअतिक्रमेतंमर्तासोनपश्यथवित्तं० ॥ त्रितःकूपेवहितोदेवान्हवतऽऊतये । तच्छुश्रावबृहस्पतिःकृण्वन्नंहूरणादुरुवित्तं० ॥ अरुणोमासकृद्वृकःपथायंतंददर्शहि । उज्जिहीतेनिचाय्यातष्टेवपृष्ट्यामयीवित्तं० ॥ एनांगूषेणवयमिंद्रवंतोभिष्यामवृजनेसर्ववीराः । तन्नोमित्रो० ॥ २३ ॥ (१।१६।१) इंद्रंमित्रंवरुणमग्निमूतयेमारुतंशर्धोऽअदितिंहवामहे । रथंनदुर्गाद्वसवःसुदानवोविश्वस्मान्नोऽअंहसोनिष्पिपर्तन ॥ तऽआदित्याऽआगतासर्वतातयेभूतदेवावृत्रतूर्येषुशंभुवः । रथंन० । अवंतुनःपितरःसुप्रवाचनाऽउतदेवीदेवपुत्रेऽऋतावृधा । रथंन० ॥ नराशंसंवाजिनंवाजयन्निहक्षयद्वीरंपूषणंसुम्नैरीमहे । रथंन० ॥ बृहस्पतेसदमिन्नःसुगंकृधिशंयोर्यत्तेमनुर्हितंतदीमहे । रथंन० ॥ इंद्रंकुत्सोवृत्रहणंशचीपतिंकाटेनिबाह्लऽऋषिरह्वदूतये । रथंन० ॥ देवैर्नोदेव्यदितिर्निपातुदेवस्त्रातात्रायतामप्रयुच्छन् । तन्नोमित्रो० ॥ २४ ॥ (१।१६।२) यज्ञोदेवानांप्रत्येतिसुम्नमादित्यासोभवतामृळयंतः । आवोर्वाचीसुमतिर्ववृत्यादंहोश्चिद्यावरिवोवित्त

(१।१६।१) इंद्रंमित्रमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यकुत्सोविश्वेदेवाजगतीअंत्यात्रिष्टुप् । (१।१६।२) यज्ञोदेवानामितितृचस्यसूक्तस्यकुत्सो विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् ।

रासत् ॥ उपनोदेवाऽअवसागमंत्वंगिरसांसामभिःस्तूयमानाः । इंद्रऽइंद्रियैर्मरुतोमरुद्भिरादित्यैर्नोऽअदितिःशर्मयंसत् ॥ तन्नऽइंद्रस्तद्वरुणस्तदग्निस्तदर्यमातत्सविताचनोधात् । तन्नोमित्रो० ॥ २५ ॥ (१।१६।३) यऽइंद्राग्नीचित्रतमोरथोवामभिविश्वानिभुवनानिचष्टे । तेनायातंसरथंतस्थिवांसाथासोमस्यपिवतंसुतस्य ॥ यावदिदंभुवनंविश्वमस्त्युरुव्यचावरिमतागभीरं । तावांऽअयंपातवेसोमोऽअस्त्वरमिंद्राग्नीमनसेयुवभ्यां ॥ चक्राथेहिसध्र्य१ङ्नामभद्रंसध्रीचीनावृत्रहणाऽउतस्थः । ताविंद्राग्नीसध्र्यंचानिषद्यावृष्णःसोमस्यवृषणावृषेथां ॥ समिद्धेष्वग्निष्वानजानायतस्रुचाबर्हिरुतिस्तिराणा । तीव्रैःसोमैःपरिषिक्तेभिरर्वागेंद्राग्नीसौमनसाययातं ॥ यानींद्राग्नीचक्रथुर्वीर्याणियानिरूपाण्युतवृष्ण्यानि । यावांप्रत्नानिसख्याशिवानितेभिःसोमस्यपिबतंसुतस्य ॥ २६ ॥ यदब्रवंप्रथमंवांवृणानो३यंसोमोऽअसुरैर्नोविहव्यः । तांसत्यांश्रद्धामभ्याहियातमथासोमस्यपिवतंसुतस्य ॥ यदिंद्राग्नीमदथःस्वेदुरोणेयद्ब्रह्मणिराजनिवायजत्रा । अतःपरिवृषणावाहियातमथा० ॥ यदिंद्राग्नीयदुषुतुर्वशेषुयद्द्रुह्युष्वनुषुपूरुषुस्थः । अतःपरिवृषणावाहियातमथा० ॥ यदिंद्राग्नीऽअवमस्यांपृथिव्यांमध्यमस्यांपरमस्यामुतस्थः । अतःपरिवृषणावाहियातमथा० ॥ यदिंद्राग्नीपरमस्यांपृथिव्यांमध्यमस्यामवमस्यामुतस्थः । अतःपरिवृषणावाहियातमथा० ॥ यदिंद्राग्नीदिविष्ठोयत्पृथि

(१।१६।३) यइंद्राग्नीइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यकुत्सइंद्राग्नीत्रिष्टुप् ।

व्यांयत्पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु । अतःपरिवृषणावाहियातमथा० ॥ यदिंद्राग्नीऽउदिंतासूर्यस्यमध्येदिवःस्वधयामादयेथे ।
अतःपरिवृषणावाहियातमथा० ॥ एवेंद्राग्नीपपिवांसासुतस्यविश्वास्मभ्यंसंजयतंधनानि । तन्नोमित्रो० ॥ २७ ॥
(१।१६।४) विह्यख्यंमनसावस्यऽइच्छन्निंद्राग्नीज्ञासऽउतवासजातान् । नान्यायुवत्प्रमतिरस्तिमह्यंसवांधियंवाज
यंतीमतक्षं ॥ अश्रवंहिभूरिदावत्तरावांविजामातुरुतवाघास्यालात् । अथासोमस्यप्रयतीयुवभ्यामिंद्राग्नीस्तोमंजनया
मिनव्यं ॥ माच्छेद्मरश्मीँरितिनाधमानाःपितृणांशक्तीरनुयच्छमानाः । इंद्राग्निभ्यांकंवृषणोमदंतिताह्यद्रीधिषणा
याऽउपस्थे ॥ युवाभ्यांदेवीधिषणामदायेंद्राग्नीसोममुशतीसुनोति । तावश्विनाभद्रहस्तासुपाणीऽआधावतंमधुनापृ
ङ्क्तमप्सु+ ॥ युवामिंद्राग्नीवसुनोविभागेतवस्तमाशुश्रववृत्रहत्ये । तावासद्यावर्हिषियज्ञेऽअस्मिन्प्रचर्षणीमादयेथांसुत
स्य ॥ २८ ॥ प्रचर्षणिभ्यःपृतनाहवेषुप्रपृथिव्यारिरिचाथेदिवश्च । प्रसिंधुभ्यःप्रगिरिभ्योमहित्वाप्रेंद्राग्नीविश्वाभुव
नात्यन्या+ ॥ आभरतंशिक्षतंवज्रबाहूअस्माँऽइंद्राग्नीअवतंशचीभिः । इमेनुतेरश्मयःसूर्यस्ययेभिःसपित्वंपितरोनऽ
आसन् ॥ पुरंदराशिक्षतंवज्रहस्तास्माँऽइंद्राग्नीऽअवतंभरेषु । तन्नोमित्रो० ॥ २९ ॥ (१।१६।५) ततंमेऽअपस्तदु
तायतेपुनःस्वादिष्ठाधीतिरुचथायशस्यते । अयंसमुद्रऽइहविश्वदेव्यःस्वाहाकृतस्यसमुतृप्णुतऽऋभवः ॥ आभोगयं

(१।१६।४)विह्यख्यमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यकुत्सइंद्राग्नीत्रिष्टुप् । (१।१६।५)ततंमइतिनवर्चस्यसूक्तस्यकुत्सऋभवोजगतीपंचम्यंत्येत्रिष्टुभौ ।

प्रयदिच्छंतऽऐतनापाकाःप्रांचोममकेचिदापयः । सौधन्वनासश्चरितस्यभूमनागच्छतसवितुर्दाशुषोगृहं+ ॥ तत्सवि
तावोमृतत्वमासुवदगोह्यंयच्छ्रवयंतऽऐतन । त्यंचिच्चमसमसुरस्यभक्षणमेकंसंतमकृणुताचतुर्वयं ॥ विष्ट्वीशमीतरणि
त्वेनवाघतोमर्तासःसंतोऽअमृतत्वमानशुः । सौधन्वनाऽऋभवःसूरचक्षसःसंवत्सरेसमपृच्यंतधीतिभिः ॥ क्षेत्रमिव
विममुस्तेजनेनँऽएकंपात्रमृभवोजेहमानं । उपस्तुताऽउपमंनाधमानाऽअमर्त्येषुश्रवऽइच्छमानाः ॥ ३० ॥ आमनी
षामंतरिक्षस्यनृभ्यःस्रुचेवघृतंजुहवामविद्मना । तरणित्वायेपितुरस्यसश्चिरऽऋभवोवाजमरुहंदिवोरजः ॥ ऋभुर्नऽइंद्रः
शवसानवीयानृभुर्वाजेभिर्वसुभिर्वसुर्ददिः । युष्माकंदेवाऽअवसाहनिप्रियेऽभितिष्ठेमपृत्सुतीरसुन्वतां ॥ निश्चर्मणऽऋभ
वोगामपिंशतसंवत्सेनासृजतामातरंपुनः । सौधन्वनासःस्वपस्ययानरोजिव्रीयुवानापितराकृणोतन ॥ वाजेभिर्नोवा
जसातावविड्ढ्यृभुमाँऽइंद्रचित्रमादर्षिराधः । तन्नोमित्रो० ॥ ३१ ॥ (१।१६१६) तक्षन्रथंसुवृतंविद्मनापसस्तक्ष
न्हरीइंद्रवाहावृषण्वसू । तक्षन्पितृभ्यामृभवोयुवद्वयस्तक्षन्वत्सायमातरंसचाभुवं ॥ आनोयज्ञायतक्षतऽऋभुमद्वयः
क्रत्वेदक्षायसुप्रजावतीमिषं । यथाक्षयामसर्ववीरयाविशातन्नःशर्धायधासथास्विंद्रियं+ ॥ आतक्षतसातिमस्मभ्यमृ
भवःसातिंरथायसातिमर्वतेनरः । सातिंनोजैत्रींसंमहेतविश्वहाजामिमजामिंपृतनासुसक्षणिं ॥ ऋभुक्षणमिंद्रमाहुवऽ

(१।१६१६) तक्षन्रथमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यकुत्सऋभवोजगतीअंत्यात्रिष्टुप् ।

ऊतयंऽऋभून्वाजान्मरुतःसोमपीतये । उभामित्रावरुणानूनमश्विनातेनोहिन्वंतुसातयेधियेजिषे+ ॥ ऋभुर्भरायसं
शिशातुसातिंसमर्यजिद्वाजोऽअस्माँऽअविष्टु । तन्नोमित्रो० ॥ ३२ ॥ (१।१६।७) ईळेद्यावापृथिवीपूर्वचित्तयेग्निंघ
र्मंसुरुचंयामन्निष्टये । याभिर्भरेकारमंशायजिन्वथस्ताभिरूषुऽऊतिभिरश्विनागतं ॥ युवोर्दानायसुभराऽअसश्चतो
रथमातस्थुर्वचसंनमंतवे । याभिर्धियोवथःकर्मन्निष्टयेताभि० ॥ युवंतासांदिव्यस्यप्रशासनेविशांक्षयथोऽअमृतस्यम
ज्मना । याभिर्धेनुमस्वं१पिन्वथोनराताभि० ॥ याभिःपरिज्मातनयस्यमज्मनाद्विमातातूर्षुतरणिर्विभूषति । याभि
स्त्रिमंतुरभवद्विचक्षणस्ताभि० ॥ याभीरेभंनिवृतंसितमद्भ्यऽउद्वंदनमैरयतंस्वर्दृशे । याभिःकण्वंप्रसिषासंतमावतंता
भि० ॥ ३३ ॥ याभिरंतकंजसमानमारणेभुज्युंयाभिरव्यथिभिर्जिजिन्वथुः । याभिःकर्कंधुंवय्यंचजिन्वथस्ताभि० ॥
याभिःशुचंतिंधनसांसुषंसदंतप्तंघर्ममोम्यावंतमत्रये । याभिःपृश्निगुंपुरुकुत्समावतंताभि० ॥ याभिःशचीभिर्वृषणाप
रावृजंप्रांधंश्रोणंचक्षसऽएतवेकृथः । याभिर्वर्तिकांग्रसितामनुंचतंताभि० ॥ याभिःसिंधुंमधुमंतमसश्चतंवसिष्ठंयाभि
रजरावजिन्वतं । याभिःकुत्संश्रुतर्यंनर्यमावतंताभि० ॥ याभिर्विश्पलांधनसामथर्व्यंसहस्रमीळ्हऽआजावजिन्वतं ।
याभिर्वशमश्व्यंप्रेणिमावतंताभि० ॥ ३४ ॥ याभिःसुदानूऽऔशिजायवणिजेदीर्घश्रवसेमधुकोशोऽअक्षरत् । कक्षी

(१।१६।७) ईळेद्यावापृथिवीइतिपंचविंशत्यृचस्यसूक्तस्यकुत्सःआद्यायाद्यावापृथिव्यन्यस्याश्विनःशिष्टानामश्विनौजगतीअंत्येद्वेत्रिष्टुभौ ।

वंतंस्तोतारंयाभिरावतंताभिं० ॥ याभीरसांक्षोदसोद्न:पिंपिन्वथुरनश्वंयाभीरथमावतंजिषे । याभिंस्त्रिशोकऽउस्त्रि
यांऽउदाजंतंताभिं० ॥ याभिःसूर्यंपरियाथःपरावतिमंधातारंक्षैत्रपत्येष्वावतं । याभिर्विप्रंप्रभरद्वांजमावतंताभिं० ॥
याभिर्महामतिथिग्वंकंशोजुवंदिवोदासंशंबरहत्यऽआवतं । याभिःपूर्भिद्येत्रसदस्युमावतंताभिं० ॥ याभिर्वम्रंविंपि
पानमुंपस्तुतंकलिंयाभिर्विंत्तजांनिंदुवस्यथः । याभिर्व्यश्वमुतपृथिमावतंताभिं० ॥ ३५ ॥ याभिर्नराशयवेयाभिरत्र
येयाभिःपुरामनवेगातुमीषथुः । याभिःशारीराजतंस्यूमरश्मयेताभिं० ॥ याभिःपठर्वाजठरस्यमज्मनाग्निर्नादीदेच्चि
तऽइद्धोऽअज्मन्ना । याभिःशर्यातमवथोमहाधनेताभिं० ॥ याभिरंगिरोमनसानिरण्यथोग्रंगच्छंथोविवरेगोऽअर्ण
सः । याभिर्मनुंशूरमिषासमावतंताभिं० ॥ याभिःपत्नीर्विमदायंन्यूहथुराघंवायाभिररुणीरशिक्षतं । याभिःसुदासऽ
ऊहथुंःसुदेव्यं१ताभिं० ॥ याभिःशंतातीभवथोददाशुषेभुज्युंयाभिरवथोयाभिरध्रिंगुं । ओम्यावतींसुभरामृतस्तुभं
ताभिं० ॥ ३६ ॥ याभिःकृशानुमसनेदुवस्यथोजवेयाभिर्यूनोऽअर्वंतमावतं । मधुप्रियंभरथोयत्सरड्भ्यस्ताभिं० ॥
याभिर्नरंगोषुयुधंनृषाह्येक्षेत्रंस्यसातातनंयस्यजिन्वथः । याभीरथाँऽअवथोयाभिरवंतस्ताभिं० ॥ याभिःकुत्समार्जुनेयं
शंतक्रतूप्रतुर्वीतिंप्रचंदभीतिमावतं । याभिर्ध्वसंतिंपुरुषंतिमावतंताभिं० ॥ अप्नस्वतीमश्विनावाचमस्मेकृतंनोदस्त्रावृ

षणामनीषां । अद्यूत्येवसेनिह्वयेवांवृधेचनोभवतंवाजसातौ ॥ द्युभिरक्तुभिःपरिपातमस्मानरिष्टेभिरश्विनासौभगेभिः । तन्नोमित्रो० ॥ ३७ ॥ ॥ इतिप्रथमाष्टकेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥

सप्तमाध्यायेवर्गाः २७ सूक्तानि १८ ऋचः १७९ ॥ त्यागः ॥ उषसेग्नयइदं. ११ द्रविणोदसेग्नयइदं. ९ अग्नयेशुचयइदं. ८ अग्नयेवैश्वानरायेदं. ३ जातवेदसेग्नयइदं. इंद्रायेदं. ५८ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. रोदसीभ्यामिदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. अग्निरोदसीभ्यइदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. ३ इंद्ररोदसीभ्यइदं. सूर्यरश्मिरोदसीभ्यइदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. सूर्यरश्मिरोदसीभ्यइदं. विश्वोभ्योदेवेभ्यइदं. अग्निरोदसीभ्यइदं. २ वरुणरोदसीभ्यइदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. २ रोदसीभ्यामिदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. ११ इंद्राग्निभ्यामिदं. २१ ऋभुभ्यइदं. १४ द्यावापृथिव्यग्न्यश्विभ्यइदं. अश्विभ्यामिदं. २४ ॥ इतिप्रथमेसप्तमोऽध्यायः ॥

इदंविंशतिरुषस्यांद्वितीयोर्धर्चोरात्रेश्चैमाएकादशरौद्रंद्वित्रिष्टुबंतंचित्रंषट्सौर्यंनासत्याभ्यांपंचाधिकाकक्षीवान्दैर्घतमसंउशिक्प्रसूतआश्विनंवैमध्वआवामेकादशावांरथंदशजागतंकाराधद्वादशांत्यादुःस्वप्ननाशिन्याद्यागायत्रींद्वितीयाककुप्तृतीयाचतुर्थ्यौकाविराण्नष्टरूप्यौपंचमीतनुशिरांषष्ठ्यक्षरैरुष्णिग्विष्टारबृहतींकृतिर्विराट्तिस्रोगायत्र्यःकंदित्थापंचोनावैश्वदेवंवा ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

हरिःओम् (१।११३।८) इदंश्रेष्ठंज्योतिषांज्योतिरागाच्चित्रःप्रकेतोऽअजनिष्टविभ्वा । यथाप्रसूतासवितुःसवायँ

(१।११३।८) इदंश्रेष्ठमितिविंशत्यृचस्यसूक्तस्यकुत्सउषाद्वितीयायाअर्धर्चोरात्रिस्त्रिष्टुप् ।

ऽएवाराात्र्युषसेयोनिमारैक् ॥ रुशद्वत्सारुशतीश्वेत्यागादारैगुकृष्णासदनान्यस्याः । समानवंधूऽअमृतेऽअनूचीद्या
वावर्णंचरतऽआमिनाने+ ॥ समानोऽअध्वास्वस्रोरनंतस्तमन्यान्याचरतोदेवशिष्टे । नमेथेतेनतस्थतुःसुमेकेनक्तोषा
सासमनसाविरूपे ॥ भास्वतीनेत्रीसूनृतानामचेतिचित्राविदुरोनऽआवः । प्रार्प्याजगद्व्युनोरायोऽअख्यदुषाऽअजी
गर्भुवनानिविश्वा ॥ जिह्मश्ये३चरितवेमघोन्याभोगयऽइष्टयेरायऽउत्वं । दभ्रंपश्यद्भ्यऽउर्वियाविचक्षऽउषा० ॥
॥ १ ॥ क्षत्रायत्वंश्रवसेत्वंमहीयाऽइष्टयेत्वमर्थमिवत्वमित्यै । विसदृशाजीविताभिप्रचक्षऽउषा० ॥ एषादिवोदुहि
ताप्रत्यदर्शिव्युच्छंतीयुवतिःशुक्रवासाः । विश्वस्येशानापार्थिवस्यवस्वऽउषोऽअद्येहसुभगेव्युच्छ ॥ परायतीनामन्वे
तिपाथऽआयतीनांप्रथमाशश्वतीनां । व्युच्छंतीजीवमुदीरयंत्युषामृतंकंचनबोधयंती ॥ उषोयदग्निंसमिधेचकर्थवि
यदावश्चक्षसासूर्यस्य । यन्मानुषान्यक्ष्यमाणाँऽअजीगस्तद्देवेषुचकृषेभद्रमप्नः ॥ कियात्यायत्समयाभवातियाव्यूषुर्या
श्चनूनंव्युच्छान् । अनुपूर्वाःकृपतेवावशानाप्रदीध्यानाजोषमन्याभिरेति ॥ २ ॥ ईयुष्टेयेपूर्वतरामपश्यन्व्युच्छंतीमु
षसंमर्त्यासः । अस्माभिरूनुप्रतिचक्ष्याभूदोतेयंतियेऽअपरीषुपश्यान् ॥ यावयद्द्वेषाऽऋतपाऽऋतेजाःसुम्नावरीसूनृता
ईरयंती । सुमंगलीर्बिभ्रतीदेववीतिमिहाद्योषःश्रेष्ठतमाव्युच्छ ॥ शश्वत्पुरोषाव्युवासदेव्यथोऽअद्येदंव्यावोमघोनी ।
अथोव्युच्छादुत्तराँऽअनुद्यूनजरामृताचरतिस्वधाभिः ॥ व्यं१जिभिर्दिवऽआताःस्वद्यौदपकृष्णांनिर्णिजंदेव्यावः ।

प्रबोधयंत्यरुणेभिरश्वैरोषायातिसुयुजारथेन ॥ आवहंतीपोष्यावार्याणिचित्रंकेतुंकृणुतेचेकिताना । ईयुषीणामुपमा
शश्वतीनांविभातीनांप्रथमोषाव्यश्वैत् ॥ ३ ॥ उदीर्ध्वंजीवोऽअसुर्नऽआगादपप्रागात्तमऽआज्योतिरेति । अरैक्पं
थांयातवेसूर्यायागन्मयत्रप्रतिरंतऽआयुः ॥ स्यूमनावाचऽउदियर्तिवह्निःस्तवानोरेभऽउषसोविभातीः । अद्यातदुच्छ
गृणतेमघोन्यस्मेऽआयुर्निदिदीहिप्रजावत् ॥ यागोमतीरुषसःसर्ववीराव्युच्छंतिदाशुषेमर्त्याय । वायोरिवसूनृतानामु
दर्केताऽअश्वदाऽअश्नवत्सोमसुत्वा ॥ मातादेवानामदितेरनीकंयज्ञस्यकेतुर्बृहतीविभाहि । प्रशस्तिकृद्ब्रह्मणेनोव्यु१
च्छानोजनेजनयविश्ववारे ॥ यच्चित्रमप्नऽउषसोवहंतीजानायशशमानायभद्रं । तन्नोमित्रो० ॥ ४ ॥ (१।१६।९)
इमारुद्रायतवसेकपर्दिनेक्षयद्वीरायप्रभरामहेमतीः । यथाशमसद्द्विपदेचतुष्पदेविश्वंपुष्टंग्रामेऽअस्मिन्ननातुरं+ ॥ मृ
ळानोरुद्रोतनोमयस्कृधिक्षयद्वीरायनमसाविधेमते । यच्छंचयोश्चमनुरायेजेपितातदश्यामतवरुद्रप्रणीतिषु ॥ अश्या
मतेसुमतिंदेवयज्ययाक्षयद्वीरस्यतवरुद्रमीढ्वः । सुम्नायन्निद्विशोऽअस्माकमाचरारिष्टवीराजुहवामतेहविः+ ॥ त्वेषं
वयंरुद्रंयज्ञसाधंवंकुंकविमवसेनिह्वयामहे । आरेऽअस्मदैव्यंहेळोऽअस्यतुसुमतिमिद्वयमस्यावृणीमहे ॥ दिवोवराहम
रुषंकपर्दिनंत्वेषंरूपंनमसानिह्वयामहे। हस्तेबिभ्रद्भेषजावार्याणिशर्मवर्मच्छर्दिरस्मभ्यंयंसत् ॥५॥ इदंपित्रेमरुतामुच्यते

(१।१६।९) इमारुद्रायेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यकुत्सोरुद्रोजगतीअंत्येद्वेत्रिष्टुभौ ।

वर्चःस्वादोःस्वादीयोरुद्रायवर्धनं । रास्वाचनोऽअमृतमर्तभोजनंतमनेतोकायतनयायमृळ ॥ मानोमहातमुतमानोऽअर्भ
कंमानऽउक्षंतमुतमानउक्षितं । मानोवधीःपितरंमोतमातरंमानःप्रियास्तन्वोरुद्ररीरिषः ॥ मानस्तोकेतनयेमानऽआयौ
मानोगोषुमानोऽअश्वेषुरीरिषः । वीरान्मानोरुद्रभामितोवधीर्हविष्मंतःसदमित्त्वाहवामहे ॥ उपतेस्तोमान्पशुपाऽइ
वाकरंरास्वापितर्मरुतांसुम्नमस्मे । भद्राहितेसुमतिर्मृळयत्तमाथावयमवऽइत्तेवृणीमहे ॥ आरेतेगोघ्नमुतपूरुषघ्नंक्षय
द्वीरसुम्नमस्मेतेऽअस्तु । मृळाचनोअधिचब्रूहिदेवाधाचनःशर्मयच्छद्विबर्हाः ॥ अवोचामनमोऽअस्माऽअवस्यवःशृणो
तुनोहवंरुद्रोमरुत्वान् । तन्नोमित्रो० ॥ ६ ॥ (१।१६।१०) चित्रंदेवानामुदगादनीकंचक्षुर्मित्रस्यवरुणस्याग्नेः ।
आप्राद्यावापृथिवीऽअंतरिक्षंसूर्यऽआत्माजगतस्तस्थुषश्च ॥ सूर्योदेवीमुषसंरोचमानांमर्योनयोषामभ्येतिपश्चात् ।
यत्रानरोदेवयंतोयुगानिवितन्वतेप्रतिभद्रायभद्रं+ ॥ भद्राऽअश्वाहरितःसूर्यस्यचित्राऽएतग्वाऽअनुमाद्यासः । नम
स्यंतोदिवऽआपृष्ठमस्थुःपरिद्यावापृथिवीयंतिसद्यः+ ॥ तत्सूर्यस्यदेवत्वंतन्महित्वंमध्याकर्तोविततंसंजभार । यदेद
युक्तहरितःसधस्थादाद्रात्रीवासस्तनुतेसिमस्मै ॥ तन्मित्रस्यवरुणस्याभिचक्षेसूर्योरूपंकृणुतेद्योरुपस्थे । अनंतमन्यद्रु
शदस्यपाजःकृष्णमन्यद्धरितःसंभरंति ॥ अद्यादेवाऽउदितासूर्यस्यनिरंहसःपिपृतानिरवद्यात् । तन्नोमित्रो० ॥ ७ ॥

(१।१६।१०) चित्रंदेवानामितिषळर्चस्यसूक्तस्यकुत्सःसूर्यस्त्रिष्टुप् ।

(१।१७।१) नासत्याभ्यांबर्हिरिवप्रवृंजेस्तोमाँऽइयर्म्यभ्रियेववातः । यावर्भगायविमदायजायांसेनाजुवान्यूहतूर
थैन ॥ वीळुपत्मभिराशुहेमभिर्वादेवानांवाजूतिभिःशाशदाना । तद्रासभोनासत्यासहस्रमाजायमस्यप्रधनेजिगाय ॥
तुग्रोहभुज्युमश्विनोदमेघेरयिंनकश्चिन्ममृवाँऽअवाहाः । तमूहथुर्नौभिरात्मन्वतीभिरंतरिक्षप्रुद्भिरपोदकाभिः ॥ ति
स्रःक्षपस्त्रिरहातिव्रजद्भिर्नासत्याभुज्युमूहथुःपतंगैः । समुद्रस्यधन्वन्नार्द्रस्यपारेत्रिभीरथैःशतपद्भिःषळश्वैः ॥ अनारं
भणेतदवीरयेथामनास्थानेअग्रभणेसमुद्रे । यदश्विनाऊहथुर्भुज्युमस्तंशतारित्रांनावमातस्थिवांसं ॥ ८ ॥ यमश्वि
नाददथुःश्वेतमश्वमघाश्वायशश्वदित्स्वस्ति । तद्वांदात्रंमहिकीर्तेन्यंभूत्पैद्वोवाजीसदमिद्धव्योऽअर्यः+ ॥ युवंनरास्तु
वतेपज्रियायकक्षीवतेऽअरदतंपुरंधिं । कारोतराच्छफादश्वस्यवृष्णःशतंकुंभाँऽअसिंचतंसुरायाः ॥ हिमेनाग्निंघ्रंसमवार
येथांपितुमतीमूर्जमस्माऽअधत्तं । ऋबीसेअत्रिमश्विनावनीतमुन्निन्यथुःसर्वगणंस्वस्ति+ ॥ परावतंनासत्यानुदेथामु
च्चाबुध्नंचक्रथुर्जिह्मबारं । क्षरन्नापोनपायनायरायेसहस्रायतृष्यतेगोतमस्य ॥ जुजुरुषोनासत्योतवव्रिंप्रामुंचतंद्रापि
मिवच्यवानात् । प्रातिरतंजहितस्यायुर्दस्रादित्पतिमकृणुतंकनीनां ॥ ९ ॥ तद्वांनराशंस्यंराध्यंचाभिष्टिमन्नासत्या
वरूथं । यद्विद्वांसानिधिमिवापगूळ्हमुद्दर्शतादूपथुर्वंदनाय ॥ तद्वांनरासनयेदंसऽउग्रमाविष्कृणोमितन्यतुर्नवृष्टिं ।

(१।१७।१) नासत्याभ्यामितिपंचविंशत्यृचस्यसूक्तस्यदैर्घतमसःकक्षीवानश्विनौत्रिष्टुप् ।

दध्यङ्ङ्हयन्मध्वाथर्वणोवामश्वस्यशीर्ष्णाप्रयदीमुवाच ॥ अजोहवीन्नासत्याकरावांमहेयामन्पुरुभुजापुरंधिः । श्रुतंत
च्छासुरिववध्रिमत्याहिरण्यहस्तमश्विनावदत्तं ॥ आस्नोवृकस्यवर्तिकामभीकेयुवंनरानासत्यामुमुक्तं । उतोकविंपुरुभु
जायुवंहकृपमाणमकृणुतंविचक्षे ॥ चरित्रंहिवेरिवाच्छेदिपर्णमाजाखेलस्यपरितक्म्यायां । सद्योजंघामायसींविश्पला
यैधनेहितेसर्तवेप्रत्यधत्तं ॥ १० ॥ शतंमेषान्वृक्येचक्षदानमृज्राश्वंतंपितांधंचकार । तस्माऽअक्षीनासत्याविचक्षऽ
आधत्तंदस्राभिषजावनर्वन्+ ॥ आवांरथंदुहितासूर्यस्यकाष्मेवातिष्ठदर्वताजयंती । विश्वेदेवाऽअन्वमन्यंतहृद्भिःस
मुश्रियानासत्यासचेथे ॥ यदयातंदिवोदासायवर्तिर्भरद्वाजायाश्विनाहयंता । रेवदुवाहसचनोरथोवांवृषभश्चशिंशु
मारश्चयुक्ता+ ॥ रयिंसुक्षत्रंस्वपत्यमायुःसुवीर्यंनासत्यावहंता । आजह्नावींसमनसोपवाजैस्त्रिरह्नोभागंदधतीमयातं ॥
परिविष्टंजाहुषंविश्वतःसींसुगेभिर्नक्तमूहथूरजोभिः । विभिंदुनानासत्यारथेनविपर्वताँऽअजरयूऽअयातं ॥ ११ ॥
एकस्यावस्तोरावतंरणायवशमश्विनासनयेसहस्रा । निरहतंदुच्छुनाऽइंद्रवंतापृथुश्रवसोवृषणावरातीः ॥ शरस्यचि
दार्चत्कस्यावतादानीचादुच्चाचक्रथुःपातवेवाः । शयवेचिन्नासत्याशचीभिर्जसुरयेस्तर्यंपिप्यथुर्गां+ ॥ अवस्यतेस्तुवते
कृष्णियायऽऋजूयतेनासत्याशचीभिः । पशुंननष्टमिवदर्शनायविष्णाप्वंददथुर्विश्वकाय ॥ दशरात्रीरशिवेनानवद्यून
वनद्धंश्नथितमप्स्वं१तः । विप्रुतंरेभमुदनिप्रवृक्तमुन्निन्यथुःसोममिवस्रुवेण ॥ प्रवांदंसांस्यश्विनाववोचमस्यपतिःस्यां

सुगर्वःसुवीरः । उतपश्यन्नश्नुवन्दीर्घमायुरस्तमिवेज्जरिमाणंजगम्याम् ॥ १२ ॥ (१।१७।२) मध्वःसोमस्याश्विना मदायप्रत्नोहोताविवासतेवाम् । बर्हिष्मतीरातिर्विश्रितागीरिषायातंनासत्योपवाजैः ॥ योवामश्विनामनसोजवीयान्रथःस्वश्वोविशआजिगाति । येनगच्छथःसुकृतोदुरोणंतेननरावर्तिरस्मभ्यंयातम् ॥ ऋषिंनरावंहसःपाञ्चजन्यमृबीसादत्रिंमुंचथोगणेन । मिनंतादस्योरशिवस्यमायाअनुपूर्वंवृषणाचोदयंता ॥ अश्वंनगूळ्हमश्विनादुरेवैरृषिंनरावृषणारेभमप्सु । संतंरिणीथोविप्रुतंदंसोभिर्नवांजूर्यंतिपूर्व्याकृतानि ॥ सुषुप्वांसंननिर्ऋतेरुपस्थेसूर्यंनदस्रातमसिक्षियंतम् । शुभेरुक्मंनदर्शतंनिखातमुदूपथुरश्विनावंदनाय ॥ १३ ॥ तद्वांनराशंस्यंपज्रियेणकक्षीवतानासत्यापरिज्मन् । शफादश्वस्यवाजिनोजनायशतंकुंभाँअसिंचतंमधूनाम् ॥ युवंनरास्तुवतेकृष्णियायविष्णाप्वंददथुर्विश्वकाय । घोषायैचित्पितृषदेदुरोणेपतिंजूर्यंत्याअश्विनावदत्तम् ॥ युवंश्यावायरुशतीमदत्तंमहःक्षोणस्याश्विनाकण्वाय । प्रवाच्यंतद्वृषणाकृतंवांयन्नार्षदायश्रवोअध्यधत्तम् ॥ पुरूवर्पांस्यश्विनादधानानिपेदवऊहथुराशुमश्वम् । सहस्रसांवाजिनमप्रतीतमहिहनंश्रवस्यंतरुत्रम् ॥ एतानिवांश्रवस्यासुदानूब्रह्मांगूषंसदनंरोदस्योः । यद्वांपज्रासोअश्विनाहवंतेयातमिषाचविदुषेचवाजम् ॥ १४ ॥ सूनोर्मानेनाश्विनागृणानावाजंविप्रायभुरणारदंता । अगस्त्येब्रह्मणावावृधानासंविश्पलांना

(१।१७।२) मध्वःसोमस्येतिपंचविंशत्यृचस्यसूक्तस्यकक्षीवानश्विनौत्रिष्टुप् ।

सत्यारिणीतं ॥ कुहयांतासुष्टुतिंकाव्यस्यदिवोनपातावृषणाशयुत्रा । हिरंण्यस्येवकलशंनिखांतमुदूपथुर्दशमेऽअंश्वि
नाहंन् ॥ युवंच्यवांनमश्विनाजरंतंपुनर्युवांनंचक्रथुःशचींभिः । युवोरथंदुहितासूर्यस्यसहश्रियानांसत्यावृणीत ॥ युवं
तुग्रांयपूर्व्येभिरेवैःपुनर्मन्यावंभवतंयुवाना । युवंभुज्युमर्णसोनिःसंमुद्राद्विभिरूहथुर्ऋज्रेभिरश्वैः ॥ अजोंहवीदश्वि
नातौग्र्योवांप्रोह्ळःसमुद्रमंव्यथिर्जगन्वान् । निष्टमूहथुःसुयुजारथेंनमनोंजवसावृषणास्वस्ति+ ॥ १५ ॥ अजोंहवीद
श्विनावर्तिकावामास्नोयत्सीममुंचतंवृकंस्य । विजयुषांययथुःसान्वद्रेंर्जातंविष्वाचोंऽअहतंविषेणं ॥ शतंमेषान्वृक्ये
मामहानंतमःप्रणींतमशिंवेनपित्रा । आक्षीऽऋज्राश्वेंऽअश्विनावधत्तंज्योतिरंधायंचक्रथुर्विचक्षें ॥ शुनमंधायभरंमह्व
यत्सावृकीरंश्विनावृषणानरेतिं । जारःकनींनंऽइवचक्षदानऽऋज्राश्वंःशतमेकंचमेषान्+ ॥ महीवांमूतिरंश्विनामयो
भूरुतस्त्रामंधिष्ण्यासंरिंणीथः । अथांयुवामिदंह्वयत्पुरंधिरागंच्छतंसींवृषणाववोंभिः ॥ अधेनुंदस्नास्तर्यं१विषंक्ताम
पिन्वतंशयवेंऽअश्विनागां । युवंशचींभिर्विमदायंजायांन्यूहथुःपुरुमित्रस्ययोषां ॥ १६ ॥ यवंवृकेंणाश्विनावपंतेषंदु
हंतामनुंषायदस्रा । अभिदस्युंबकुंरेणाधमंतोरुज्योतिंश्चक्रथुरार्याय ॥ आथर्वणायांश्विनादधीचेश्व्यंशिरःप्रत्यैरयतं ।
सवांमधुप्रवोंचदृतायन्त्वाष्ट्रंयदंस्रावपिकक्ष्यंवां ॥ सदांकवीसुमतिमाचंकेवांविश्वाधियोंऽअश्विनाप्रावंतंमे । अस्मेर
यिंनांसत्यावृहंतंमपत्यसाचंश्रुत्यंरराथां ॥ हिरंण्यहस्तमश्विनाररांणापुत्रंनरावध्रिमत्याऽअंदत्तं । त्रिधांहश्यावंमश्वि

नाविकंस्तमुज्जीवसंऽऐरयतंसुदानू ॥ एतानिवामश्विनावीर्याणिप्रपूर्व्याण्यायवोवोचन् । ब्रह्मकृण्वंतोवृषणायुव
भ्यांसुवीरासोविदथमावदेम ॥ १७ ॥ (१ । १७ । ३) आवांरथोऽअश्विनाश्येनपत्वासुमृळीकःस्ववांयात्वर्वाङ् ।
योमर्त्यस्यमनसोजवीयान्त्रिवंधुरोवृषणावातरंहाः ॥ त्रिवंधुरेणत्रिवृतारथेनत्रिचक्रेणसुवृतायातमर्वाक् । पिन्वं
तंगाजिन्वंतमर्वतोनोवर्धयंतमश्विनावीरमस्मे+ ॥ प्रवद्यामनासुवृतारथेनदस्राविमंशृणुतंश्लोकमद्रेः । किमंगवांप्रत्य
वर्तिंगमिष्ठाहुर्विप्रासोऽअश्विनापुराजाः+ ॥ आवांश्येनासोऽअश्विनावहंतुरथेयुक्तासऽआशवःपतंगाः । येऽअप्तुरो
दिव्यासोनगृध्राऽअभिप्रयोनासत्यावहंति ॥ आवांरथंयुवतिस्तिष्ठदत्रजुष्ट्वीनरादुहितासूर्यस्य । परिवामश्वावपुषः
पतंगावयोवहंत्वरुषाऽअभीके ॥ १८ ॥ उद्वंदनमैरतंदंसनाभिरुद्रेभंदस्रावृषणाशचीभिः । निष्टौग्र्यंपारयथःसमु
द्रात्पुनश्च्यवानंचक्रथुर्युवानं ॥ युवमत्रयेवनीतायतप्तमूर्जमोमानमश्विनावधत्तं । युवंकण्वायापिरिप्तायचक्षुःप्रत्यध
त्तंसुष्टुतिंजुजुषाणा+ ॥ युवंधेनुंशयवेनाधितायापिन्वतमश्विनापूर्व्याय । अमुंचतंवर्तिकामंहसोनिःप्रतिजंघांविश्प
लायाऽअधत्तं ॥ युवंश्वेतंपेदवऽइंद्रजूतमहिहनमश्विनादत्तमश्वं । जोहूत्रमर्योऽअभिभूतिमुग्रंसहस्रसांवृषणंवीड्वंगं ॥
तावांनरास्ववसेसुजाताहवामहेऽअश्विनानाधमानाः । आनऽउपवसुमतारथेनगिरोजुषाणासुविताययातं ॥ आश्ये

(१।१७।३) आवांरथइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यकक्षीवानश्विनौत्रिष्टुप् ।

॥५४॥

नस्यजर्वसानूतनेनास्मेयातंनासत्यासजोषाः । हवेहिवामश्विनारातहव्यःशश्वत्तमायाऽउषसोव्युष्टौ॥१९॥(१।१७४)
आवांरथंपुरुमायंमनोजुवंजीराश्वंयज्ञियंजीवसेहुवे । सहस्रकेतुंवनिनंशतद्वसुंश्रुष्टीवानंवरिवोधामभिप्रयः ॥ ऊर्ध्वा
धीतिःप्रत्यस्यप्रयामन्यधायिशस्मन्त्समयंतऽआदिशः । स्वदामिघर्मंप्रतियंत्यूतयऽआवामूर्जानीरथमश्विनारुहत् ॥
संयन्मिथःपस्पृधानासोऽअग्मतशुभेमखाऽअमिताजायवोरणे । युवोरहप्रवणेचेकितेरथोयदश्विनावहथःसूरिमावरं ॥
युवंभुज्युंभुरमाणंविभिर्गतंस्वयुक्तिभिर्निवहंतापितृभ्यऽआ । यासिष्टंवर्तिर्वृषणाविजेन्यं१ दिवोदासायमहिचेतिवाम
वः ॥ युवोरश्विनावपुषेयुवायुजंरथंवाणीयेमतुरस्यशर्ध्यं । आवांपतित्वंसख्यायजग्मुषीयोषावृणीतजेन्यायुवांपती ॥
॥ २० ॥ युवंरेभंपरिषूतेरुरुष्यथोहिमेनघर्मंपरितप्तमत्रये । युवंशयोरवसंपिप्यथुर्गविप्रदीर्घेणवंदनस्तार्यायुषा ॥ यु
वंवंदनंनिर्ऋतंजरण्ययारथंनदस्राकरणासमिन्वथः । क्षेत्रादाविप्रंजनथोविपन्ययाप्रवामत्रविधतेदंसनाभुवत् ॥ अग
च्छतंकृपमाणंपरावतिपितुःस्वस्यत्यजसानिबाधितं । स्वर्वतीरितऽऊतीर्युवोरहचित्राऽअभीकेऽअभवन्नभिष्टयः ॥
उतस्यावांमधुमन्मक्षिकारपन्मदेसोमस्यौशिजोहुवन्यति । युवंदधीचोमनऽआविवासथोथाशिरःप्रतिवामश्व्यंवदत् ॥
युवंपेदवेपुरुवारमश्विनास्पृधांश्वेतंतरुतारंदुवस्यथः । शर्यैरभिद्युंपृतनासुदुष्टरंचर्कृत्यमिन्द्रमिवचर्षणीसहं ॥ २१ ॥

(१।१७४) आवांरथमितिदशर्चस्यसूक्तस्यकक्षीवानश्विनौजगती ।

(१।११७।५) काराधुद्धोत्राश्विनावांकोवांजोषंऽउभयोः । कुथाविधात्यप्रचेताः ॥ विद्वांसाविद्दुरःपृच्छेदविद्वानित्थापरोऽअचेताः । नूचिन्नुमर्तेऽअक्रौ ॥ ताविद्वांसाहवामहेवांतानोविद्वांसामन्मवोचेतमद्य । प्रार्चद्दयमानोयुवाकुः ॥ विपृच्छामिपाक्याऽ३नदेवान्वषट्कृतस्याद्भुतस्यदस्रा । पातंचसह्यसोयुवंचरभ्यसोनः ॥ प्रयाघोषेभृगवाणेनशोभेययावाचायजतिपज्रियोवां । प्रैषयुर्नविद्वान्+ ॥ २२ ॥ श्रुतंगायत्रंतकवानस्याहंचिद्धिरिरेभाश्विनावां । आक्षीशुभस्पतीदन्+ ॥ युवंह्यास्तंमहोरन्युवंवायन्निरततंसतं । तानोवसूसुगोपास्यातंपातंनोवृकादघायोः+ ॥ माकस्मैधातमभ्यमित्रिणेनोमाकुत्रानोगृहेभ्योधेनवोगुः । स्तनाभुजोऽअशिश्वीः ॥ दुहीयन्मित्रधितयेयुवाकुरायेचनोमिमीतंवाजवत्यै । इषेचनोमिमीतंधेनुमत्यै ॥ अश्विनोरसनंरथमनश्वंवाजिनीवतोः । तेनाहंभूरिचाकन ॥ अयंसमहमातनूह्यातेजनाँऽअनु । सोमपेयंसुखोरथः ॥ अधस्वप्नस्यनिर्विदेभुंजतश्चरेवतः । उभातावस्रिनश्यतः॥२३॥ (१।११८।१) कदित्थानॄँःपात्रंदेवयतांश्रवद्गिरोऽअंगिरसांतुरण्यन् । प्रयदानड्विशऽआहर्म्यस्योरुक्रंसतेऽअध्वरेयजत्रः ॥ स्तंभीद्ध

(१।११७।५) काराधदितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यकक्षीवानश्विनौआद्यागायत्रीद्वितीयाककुप्तृतीयाकाविराट्चतुर्थीनष्टरूपीपंचमीतनुशिराषष्ठ्युष्णिक्सप्तमीविष्टारबृहत्यष्टमीकृतिर्नवमीविराट्अंत्यास्तिस्रोगायत्र्यः (अंत्याद्वुःस्वप्ननाशिनी) । (१।११८।१) कदित्थेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यकक्षीवानिंद्रस्त्रिष्टुप् (विश्वेदेवावा) ।

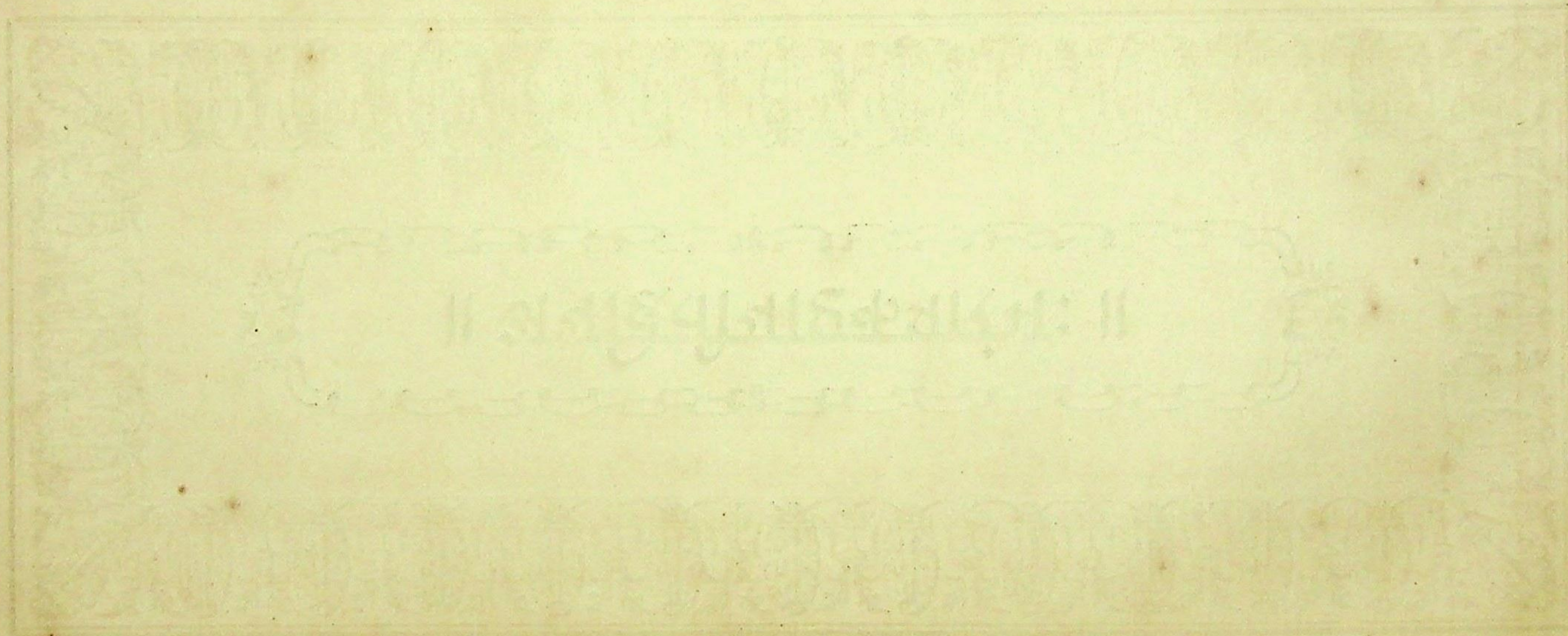
द्यांसधरुणंप्रुषायद्भुर्वाजायद्रविणंनरोगोः । अनुस्वजांमहिषश्चक्षतव्रांमेनामश्वस्यपरिमातरंगोः+ ॥ नक्षद्धवमरुणीः
पूर्व्यंराट्तुरोविशामंगिरसामनुद्यून् । तक्षद्वज्रंनियुतंतस्तंभद्द्यांचतुष्पदेनर्यायद्विपादे ॥ अस्यमदेस्वर्यंदाऽऋतायापी
वृतमुस्रियाणामनीकं । यद्धप्रसर्गेत्रिककुम्निवर्तदपद्रुहोमानुषस्यदुरोवः ॥ तुभ्यंपयोयत्पितरावनीतांराधःसुरेतस्तु
रणेभुरण्यू । शुचियत्तेरेक्णऽआयजंतसबर्दुघायाःपयऽउस्रियायाः ॥ २४ ॥ अधप्रजज्ञेतरणिर्ममत्तुप्ररोच्यस्याऽउष
सोनसूरः । इंदुर्येभिराष्टस्वेदुहव्यैःस्रुवेणसिंचंजरणाभिधाम ॥ स्विध्मायद्वनधितिरपस्यात्सूरोऽअध्वरेपरिरोधना
गोः । यद्धप्रभासिकृत्व्याँऽअनुद्यूननर्विशेपश्विषेतुराय ॥ अष्टामहोदिवऽआदोहरीऽइहद्युम्नासाहमभियोधानऽउत्सं ।
हरिंयत्तेमंदिनंदुक्षन्वृधेगोरभसमद्रिभिर्वाताप्यं ॥ त्वमायसंप्रतिवर्तयोगोर्दिवोऽअश्मानमुपनीतमृभ्वा । कुत्सायय
त्रपुरुहूतवन्वञ्छुष्णमनंतैःपरियासिवधैः+ ॥ पुरायत्सूरस्तमसोऽअपीतेस्तमद्रिवःफलिगंहेतिमस्य । शुष्णस्यचित्प
रिहितंयदोजोदिवस्परिसुग्रथितंतदादः ॥ २५ ॥ अनुत्वामहीपाजसीऽअचक्रेद्यावाक्षामामदतामिंद्रकर्मन् । त्वंवृत्र
माशयानंसिरासुमहोवज्रेणसिष्वपोवराहुं ॥ त्वमिंद्रनर्योयाँऽअवोनॄन्तिष्ठावातस्यसुयुजोवहिष्ठान् । यंतेकाव्यऽउश
नामंदिनंदाद्वृत्रहणंपार्यंततक्षवज्रं ॥ त्वंसूरोहरितोरामयोनॄन्भरच्चक्रमेतशोनायमिंद्र । प्रास्यपारंनवतिंनाव्यानाम
पिकर्तमवर्तयोयज्यून् ॥ त्वंनोऽअस्याऽइंद्रदुर्हणायाःपाहिवज्रिवोदुरितादभीके । प्रनोवाजान्रथ्योऽअश्वबुध्यानिषे

यँधिश्रवंसेसूनृतांयै ॥ मासातेँऽअस्मत्सुंमतिर्विदंसद्वाजंप्रमहःसमिषौवरंत । आनोंभजमघवन्गोष्वर्योमंहिष्ठास्तेसध मादंःस्याम ॥ २६ ॥ ॥ इतिप्रथमाष्टकेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥

अष्टमाध्यायेवर्गाः २६ सूक्तानि ९ ऋचः १३५ ॥ त्यागः ॥ उषोरात्रिभ्यामिदं. उषसइदं. १८ उषोमित्रावरुणादितिसिंधुपृथिवीद्युभ्यइदं. रुद्रायेदं. ११ सूर्यायेदं. ९ अश्विभ्यामिदं. ८३ इंद्रायेदं. १५ इतिप्रथमेष्टमोध्यायः ॥ ८ ॥

॥ इतिप्रथमाष्टकःसमाप्तः ॥

॥ अथद्वितीयाष्टकप्रारंभः ॥

ॐप्रवोवैश्वदेवंमावोविराड्रूपेंपृथुःसप्तोनोषस्यंतूषाउच्छंतीप्रातारत्नंसप्तस्वनयस्यदानस्तुतिंरुपजगत्यांवमंदानि
तिंकक्षीवान्दानतुष्टःपंचभिर्भावयव्यंतुष्टावांत्येअनुष्टुभौभावयव्यरोमशयोर्दंपत्योःसंवादोंग्निमेकादशपरुच्छे
पोंदैवोदासिराग्नेयंतुंपारुच्छेपंसर्वमात्यष्टंतत्रातिधृतिःषष्ठ्यंयंजायताष्टौयंत्वमेकादशषष्ठ्यैंदवींप्रप्रावोतिशक्वर्या
वष्टिरंत्यैंद्रयाहिदशांत्यात्रिष्टुंविंद्रायसप्तत्वयावयंषड्युंवंतमैंद्रापार्वतोर्धर्चेउभेसप्तादौत्रिष्टुभिस्त्रोनुष्टुभोंगायत्री
धृतिरष्टिरात्वाषड्वायव्यंत्वंत्याष्टिःस्तीर्णनवचतुर्थ्याद्याःपंचैंद्रश्चोपांत्येअष्टींप्रसुसप्तमैत्रावरुणंत्वंत्येलिंगोक्तदेव
तेंअंत्यात्रिष्टुप् ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

हरिः ओम् ॥ (१।१८।२) प्रवः पांतंरघुमन्यवोंधोंयज्ञंरुद्रायमीळ्हुषेंभरध्वं । दिवोऽअस्तोष्यसुरस्यवीरैरिषुध्येव
मरुतोरोदस्योः ॥ पत्नींवपूर्वहूतिंवावृधध्याऽउषासानक्तापुरुधाविदाने । स्तरीर्नात्कंव्युतंवसानासूर्यस्यश्रियासुदृशी
हिरण्यैः ॥ ममत्तुनःपरिज्मावसर्हामत्तुवातोअपांवृषण्वान् । शिशीतमिंद्रापर्वतायुवंनस्तन्नोविश्वेवरिवस्यंतुदेवाः+॥
उतत्यामेयशसाश्वेतनायैव्यंतापांतोंशिजोहुवध्यै । प्रवोनपातमपांकृणुध्वंप्रमातरारास्पिनस्यायोः+ ॥ आवोरुवण्यु

(१।१८।२) प्रवःपांतमितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यदैर्घतमसःकक्षीवान्विश्वेदेवास्त्रिष्टुप्पंचमीषष्ठ्यौविराड्रूपे । (भेदप्रयोगपक्षेतुआद्यानां षण्णांक्रमेणरुद्रमरुतउषासानक्ताविश्वेदेवाअश्विनौविश्वेदेवामित्रावरुणासिंधवोदेवताःततोद्वयोर्विश्वेदेवाःततोद्वयोर्मित्रावरुणौअंत्यपंचानां विश्वेदेवाःएवं १५) ।

मौशिजोहुवध्यैघोषेवशंसमर्जुनस्यनंशे । प्रवःपूष्णेदावनऽआँऽअच्छावोचेयवसुतातिमग्नेः+ ॥ १ ॥ श्रुतंमेमित्रावरु
णाहवेमोतश्रुतंसदनेविश्वतःसीं । श्रोतुनःश्रोतुरातिःसुश्रोतुःसुक्षेत्रासिंधुरद्भिः+ ॥ स्तुषेसावांवरुणमित्ररातिर्गवांश
तापृक्षयामेषुपज्रे । श्रुतरथेप्रियरथेदधानाःसद्यःपुष्टिंनिरुंधानासोऽअग्मन् ॥ अस्यस्तुषेमाहिमघस्यराधःसचासनेमन
हुषःसुवीराः । जनोयःपज्रेभ्योवाजिनीवानश्वावतोरथिनोमह्यंसूरिः+ ॥ जनोयोमित्रावरुणावभिध्रुगपोनवांसुनोत्य
क्ष्णयाध्रुक् । स्वयंसयक्ष्मंहृदयेनिधत्तऽआपयदींहोत्राभिर्ऋतावा ॥ सव्राधतोनहुषोदंसुजूतःशर्धस्तरोनरांगूर्तश्रवाः ।
विसृष्टरातिर्यातिबाळ्हसृत्वाविश्वासुपृत्सुसदमिच्छूरः ॥ २ ॥ अधग्मंतानहुषोहवंसूरेःश्रोताराजानोऽअमृतस्यमंद्राः ।
नभोजुवोयन्निरवस्यराधःप्रशस्तयेमहिनारथवते ॥ एतंशर्धंधामयस्यसूरेरित्यवोचन्दशतयस्यनंशे । द्युम्नानियेषुवसु
तातीरारन्विश्वेसन्वंतुप्रभृथेषुवाजं ॥ मंदामहेदशतयस्यधासेर्द्विर्यत्पंचबिभ्रतोयंत्यन्ना । किमिष्टाश्वऽइष्टरश्मिरेतऽ
ईशानासस्तरुषऽऋंजतेनॄन्+ ॥ हिरण्यकर्णमणिग्रीवमर्णस्तन्नोविश्वेवरिवस्यंतुदेवाः । अर्योगिरःसद्यऽआजग्मुषीरो
स्राश्चाकंतूभयेष्वस्मे+ ॥ चत्वारोमामशर्शारस्यशिश्वस्त्रयोराज्ञऽआयवसस्यजिष्णोः । रथोवांमित्रावरुणादीर्घाप्साः
स्यूमगभस्तिःसूरोनाद्यौत् ॥ ३ ॥ (१।१८।३) पृथूरथोदक्षिणायाऽअयोज्यैनंदेवासोऽअमृतासोऽअस्थुः । कृष्णादु

(१।१८।३) पृथूरथइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यकक्षीवानुपास्त्रिष्टुप् ।

दस्थादुर्या३ विहायाश्चिकित्संतीमानुषायक्षयाय ॥ पूर्वाविश्वस्माद्भुवनादबोधिजयंतीवाजंबृहतीसनुत्री । उच्चाव्य
ख्यद्युवतिःपुनर्भूरोषाऽअगन्प्रथमापूर्वहूतौ ॥ यदद्यभागंविभजासिनृभ्यऽउषोदेविमर्त्यत्रासुजाते । देवोनोऽअत्रस
वितादमूनाऽअनागसोवोचतिसूर्याय ॥ गृहंगृहमहनायात्यच्छादिवेदिवेऽअधिनामादधाना । सिषासंतीद्योतनाश
श्वदागादग्रमग्रमिद्भजतेवसूनां ॥ भगस्यस्वसावरुणस्यजामिरुषःसूनृतेप्रथमाजरस्व । पश्चासदघ्यायोऽअघस्यधाता
जयेमतंदक्षिणयारथेन ॥ ४ ॥ उदीरतांसूनृताऽउत्पुरंधीरुदग्नयःशुशुचानासोऽअस्थुः । स्पार्हावसूनितमसापगूळ्हा
विष्कृण्वंत्युषसोविभातीः+ ॥ अपान्यदेत्यभ्य१न्यदेतिविषुरूपेऽअहनीसंचरेते । परिक्षितोस्तमोऽअन्यागुहाकरद्यौ
दुषाःशोशुचतारथेन ॥ सदृशीरद्यसदृशीरिदुश्वोदीर्घंसचंतेवरुणस्यधाम । अनवद्यास्त्रिंशतंयोजनान्येकैकाक्रतुंपरियं
तिसद्यः+ ॥ जानत्यह्नःप्रथमस्यनामशुक्राकृष्णादजनिष्टश्वितीची । ऋतस्ययोषानमिनातिधामाहरहर्निष्कृतमाचरं
ती ॥ कन्येवतन्वा३ शाशदानाँऽएषिदेविदेवमियक्षमाणं । संस्मयमानायुवतिःपुरस्तादाविर्वक्षांसिकृणुषेविभाती+
॥ ५ ॥ सुसंकाशामातृमृष्टेवयोषाविस्तन्वंकृणुषेदृशेकं । भद्रात्वमुषोवितरंव्युच्छनतत्तेऽअन्याऽउषसोनशंत ॥ अ
श्वावतीर्गोमतीर्विश्ववारायतमानारश्मिभिःसूर्यस्य । पराचयंतिपुनराचयंतिभद्रानामवहमानाऽउषासः ॥ ऋत
स्यरश्मिमनुयच्छमानाभद्रंभद्रंक्रतुमस्मासुधेहि । उषोनोऽअद्यसुहवाव्युच्छास्मासुरायोमघवत्सुचस्युः ॥ ६ ॥

(१।१८।४) उषाऽउच्छंतीसमिधानेऽअग्नाऽउद्यन्त्सूर्यऽउर्वियाज्योतिरश्रेत् । देवोनोऽअत्रसवितान्वर्थंप्रासावीद्द्वि
पत्प्रचतुष्पदित्यै+ ॥ अमिनतीदैव्यानिव्रतानिप्रमिनतीमनुष्यायुगानि । ईयुषीणामुपमाशश्वतीनामायतीनांप्रथमो
षाव्यद्यौत् ॥ एषादिवोदुहिताप्रत्यदर्शिज्योतिर्वसानासमनापुरस्तात् । ऋतस्यपंथामन्वेतिसाधुप्रजानतीवनदिशोमि
नाति ॥ उपोऽअदर्शिशुंध्युवोनवक्षोनोधाऽइवाविरकृतप्रियाणि । अद्मसन्नससतोबोधयंतीशश्वत्तमागात्पुनरेयुषी
णां ॥ पूर्वेऽअर्धेरजसोऽअप्त्यस्यगवांजनित्र्यकृतप्रकेतुं । व्युप्रथतेवितरंवरीयऽओभापृणंतीपित्रोरुपस्था ॥ ७ ॥
एवेदेषापुरुतमादृशेकंनाजामिंनपरिवृणक्तिजामिं । अरेपसातन्वाशाशदानानार्भादीषतेनमहोविभाती+ ॥ अभ्रा
तेवपुंसऽएतिप्रतीचीगर्तारुगिवसनयेधनानां । जायेवपत्यऽउशतीसुवासाऽउषाहस्रेवनिरिणीतेऽअप्सः ॥ स्वसास्व
स्रेज्यायस्यैयोनिमारैगपैत्यस्याःप्रतिचक्ष्येव । व्युच्छंतीरश्मिभिःसूर्यस्यांज्यंक्तेसमनगाऽइवव्राः+ ॥ आसांपूर्वासामह
सुस्वसॄणामपरापूर्वामभ्येतिपश्चात् । ताःप्रत्नवन्नव्यसीर्नूनमस्मेरेवदुच्छंतुसुदिनाऽउषासः ॥ प्रबोधयोषःपृणतोम
घोन्यबुध्यमानाःपणयःससंतु । रेवदुच्छमघवद्भ्योमघोनिरेवत्स्तोत्रेसूनृतेजारयंती ॥ ८ ॥ अवेयमश्वैद्युवतिःपुरस्ताद्युंक्ते
गवामरुणानामनीकं । विनूनमुच्छादसतिप्रकेतुर्गृहंगृहमुपतिष्ठातेऽअग्निः+ ॥ उत्तेवयश्चिद्वसतेरपप्तन्नरश्चयेपितुभा

(१।१८।४) उषाउच्छंतीतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यकक्षीवानुषास्त्रिष्टुप् ।

जोव्युष्टौ । अमासतेवहसिभूरिवाममुषोदेविदाशुषेमर्त्याय ॥ अस्तोढ्वंस्तोम्याब्रह्मणामेवीवृधध्वमुशतीरुषासः । युष्माकंदेवीरवसासनेमसहस्रिणंचशतिनंचवाजं ॥ ९ ॥ (१।१८।५) प्रातारत्नंप्रातरित्वादधातितंचिकित्वान्प्रतिगृह्यानिधत्ते । तेनप्रजांवर्धयमानऽआयूरायस्पोषेणसचतेसुवीरः ॥ सुगुरसत्सुहिरण्यःस्वश्वोबृहदस्मैवयऽइंद्रोदधाति । यस्त्वायंतंवसुनाप्रातरित्वोमुक्षीजयेवपदिमुत्सिनाति ॥ आर्यमद्यसुकृतंप्रातरिच्छन्निष्टेःपुत्रंवसुमतारथेन । अंशोःसुतंपायय मत्सरस्यक्षयद्वीरंवर्धयसूनृताभिः ॥ उपक्षरंतिसिंधवोमयोभुवऽईजानंचयक्ष्यमाणंचधेनवः । पृणंतंचपपुरिंचश्रवस्यवोघृतस्यधाराऽउपयंतिविश्वतः ॥ नाकस्यपृष्ठेऽअधितिष्ठतिश्रितोयःपृणातिसहदेवेषुगच्छति । तस्माऽआपोघृतमर्षंतिसिंधवस्तस्माऽइयंदक्षिणापिन्वतेसदा ॥ दक्षिणावतामिदिमानिचित्रादक्षिणावतांदिविसूर्यासः । दक्षिणावंतोऽअमृतंभजंतेदक्षिणावंतःप्रतिरंतऽआयुः ॥ मापृणंतोदुरितमेनऽआरन्माजारिषुःसूरयःसुव्रतासः । अन्यस्तेषांपरिधिरस्तुकश्चिदपृणंतमभिसंयंतुशोकाः ॥ १० ॥ (१।१८।६) अमंदान्स्तोमान्प्रभरेमनीषासिंधावधिक्षियतोभाव्यस्य ।

(१।१८।५) प्रातारत्नमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यकक्षीवान्स्वनयस्यदानस्तुतिस्त्रिष्टुप्चतुर्थीपंचम्यौजगत्यौ । (स्वनयनाम्नोराज्ञोदानस्तुतिरतःस्वनयोदेवता) । (१।१८।६) अमंदानितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यकक्षीवानृषिःअगाधितेत्यस्यभावयव्यऋषिःरोमशादेवताउपोपमइत्यस्यरोमशाऋषिकास्वनयोदेवतात्रिष्टुप् । (स्वनयएवभावयव्यशब्देनोच्यतेरोमशास्वनयभार्याअंत्येद्वेऋचौतयोःपरस्परसंवादःआद्याभिःपंचभि

योमेसहस्रममिमीतसवानतूर्तोराजाश्रवइच्छमानः ॥ शतंराज्ञोनाधमानस्यनिष्काच्छतमश्वान्प्रयतान्त्सद्यऽआदं । शतंकक्षीवाँऽअसुरस्यगोनांदिविश्रवोजरमाततान ॥ उपमाश्यावाःस्वनयेनदत्तावधूमंतोदशरथासोऽअस्थुः । षष्टिःसहस्रमनुगव्यमागात्सनत्कक्षीवाँऽअभिपित्वेऽअह्नां ॥ चत्वारिंशद्दशरथस्यशोणाःसहस्रस्याग्रेश्रेणिंनयंति । मदच्युतःकृशनावतोऽअत्यान्कक्षीवंतऽउदमृक्षंतपज्राः+ ॥ पूर्वामनुप्रयतिमाददेवस्त्रीन्युक्ताँऽअष्टावरिधायसोगाः । सुबंधवोयेविश्याऽइवव्राऽअनस्वंतःश्रवऽऐषंतपज्राः+ ॥ आगधितापरिगधितायाकशीकेवजंगहे । ददातिमह्यंयादुरीयाशूनांभोज्याशता+ ॥ उपोपमेपरामृशमामेदभ्राणिमन्यथाः । सर्वाहमस्मिरोमशागंधारीणामिवाविका+ ॥ ११ ॥

(१।१९।१) अग्निंहोतारंमन्येदास्वंतंवसुंसूनुंसहसोजातवेदसंविप्रंनजातवेदसं । यऽऊर्ध्वयास्वध्वरोदेवोदेवाच्याकृपा । घृतस्यविभ्राष्टिमनुवष्टिशोचिषाजुह्वानस्यसर्पिषः ॥ यजिष्ठंत्वायजमानाहुवेमज्येष्ठमंगिरसांविप्रमन्मभिर्विप्रेभिःशुक्रमन्मभिः । परिज्मानमिवद्यांहोतारंचर्षणीनां । शोचिष्केशंवृषणंयमिमाविशःप्रावंतुजूतयेविशः ॥ सहिपुरूचिदोजसाविरुक्मतादीद्यानोभवतिद्रुहंतरःपरशुर्नद्रुहंतरः । वीळुचिद्यस्यसमृतौश्रुवद्वनेवयत्स्थिरं । निष्षहमाणोय

दानतुष्टःकक्षीवान्भावयव्यमस्तौत्ततश्चसएवदेवता) । (१।१९।१) अग्निंहोतारमित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यदैवोदासिःपरुच्छेपोरग्निरत्यष्टीषष्ट्यतिधृतिः ।

मतेनायंतेधन्वासहानायंते ॥ दृह्लाचिदस्माऽअनुदुर्यथाविदेतेजिष्ठाभिररणिभिर्दाष्ट्यवसेग्नयेदाष्ट्यवसे । प्रयःपुरूणि
गाहंतेतक्षद्वनेवशोचिषा । स्थिराचिदन्नानिरिणात्योजसानिस्थिराणिचिदोजसा ॥ तमस्यपृक्षमुपरासुधीमहिनक्तंयः
सुदर्शतरोदिवातरादप्रायुषेदिवातरात् । आदस्यायुर्ग्रभणवद्वीळुशर्मनसूनवे । भक्तमभक्तमवोव्यंतोऽअजराऽअग्न
योव्यंतोऽअजराः ॥ १२ ॥ सहिशर्धोनमारुतंतुविष्वणिरप्नस्वतीषूर्वरास्विष्टनिरार्तनास्विष्टनिः । आदद्धव्यान्याद
दिर्यज्ञस्यकेतुरर्हणा । अधस्मास्यहर्षतोहृषीवतोविश्वेजुषंतपंथांनरःशुभेनपंथां ॥ द्विताय्दीकीस्तासोऽअभिद्यवोनम
स्यंतऽउपवोचंतभृगवोमश्नंतोदाशाभृगवः । अग्निरीशेवसूनांशुचिर्योधर्णिरेषां । प्रियाँऽअपिधीँऽर्वनिषीष्टमेधिरऽआ
वनिषीष्टमेधिरः ॥ विश्वासांत्वाविशांपतिंहवामहेसर्वासांसमानंदंपतिंभुजेसत्यगिर्वाहसंभुजे । अतिथिंमानुषाणांपि
तुर्नयस्यासया । अमीचविश्वेऽअमृतासऽआवयोहव्यादेवेष्वावयः ॥ त्वमग्नेसहसासहन्तमःशुष्मिन्तमोजायसेदेव
तातयेरयिर्नदेवतातये । शुष्मिन्तमोहितेमदोद्युम्निन्तमऽउतक्रतुः । अधस्मातेपरिचरंत्यजरश्रुष्टीवानोनाजर ॥
प्रवोमहेसहसासहस्वतऽउषर्बुधेपशुषेनाग्नयेस्तोमोबभूत्वग्नये । प्रतियदींहविष्मान्विश्वासुक्षासुजोगुवे । अग्रेरेभोनज
रतऽऋषूणांजूर्णिर्होतऽऋषूणां+ ॥ सनोनेदिष्ठंदद्दशानऽआभराग्नेदेवेभिःसचनाःसुचेतुनामहोरायःसुचेतुना । महिं

शविष्ठनस्कृधिसंचक्षेभुजेऽअस्यै । महिस्तोतृभ्योमघवन्त्सुवीर्यंमथीरुग्रोनशवसा ॥ १३ ॥ (१।१९।२) अयंजाय
तमनुषोधरीमणिहोतायजिष्ठउशिजामनुव्रतमग्निःस्वमनुव्रतं । विश्वश्रुष्टिःसखीयतेरयिरिवश्रवस्यते । अदब्धोहोता
निषददिळस्पदेपरिवीतइळस्पदे+ ॥ तंयज्ञसाधमपिवातयामस्यृतस्यपथानमसाहविष्मतादेवताताहविष्मता । सनं
ऽऊर्जामुपाभृत्ययाकृपानजूर्यति । यंमातरिश्वामनवेपरावतोदेवंभाःपरावतः ॥ एवेनसद्यःपर्येतिपार्थिवंमुहुर्गीरेतो
वृषभःकनिक्रदद्दधद्रेतःकनिक्रदत् । शतंचक्षाणोऽअक्षभिर्देवोवनेषुतुर्वणिः । सदोदधानऽउपरेषुसानुष्वग्निःपरेषुसानु
षु ॥ ससुक्रतुःपुरोहितोदमेदमेग्निर्यज्ञस्याध्वरस्यचेततिक्रत्वायज्ञस्यचेतति । क्रत्वावेधाऽइषूयतेविश्वाजातानिपस्पशे ।
यतोघृतश्रीरतिथिरजायतवह्निर्वेधाऽअजायत ॥ क्रत्वायदस्यतविषीषुपृंचतेग्नेरवेणमरुतांनभोज्येषिरायनभोज्या । सहि
ष्मादानमिन्वतिवसूनांचमज्मना । सनस्त्रासतेदुरितादभिह्रुतःशंसादघादभिह्रुतः ॥१४॥ विश्वोविहायाऽअरतिर्वसुर्द
धेहस्तेदक्षिणेतरणिर्नशिश्रथच्छ्रवस्ययानशिश्रथत् । विश्वस्माऽइदिषुध्यतेदेवत्राहव्यमोहिषे । विश्वस्माऽइत्सुकृतेवार
मृण्वत्यग्निर्द्वाराव्यृण्वति ॥ समानुषेवृजनेशंतमोहितो३ग्निर्यज्ञेषुजेन्योनविश्पतिःप्रियोयज्ञेषुविश्पतिः । सहव्यामा
नुषाणामिळाकृतानिपत्यते । सनस्त्रासतेवरुणस्यधूर्तेर्महोदेवस्यधूर्तेः+ ॥ अग्निंहोतारमीळतेवसुधितिंप्रियंचेतिष्ठमर

(१।१९।२) अयंजायतेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यपरुच्छेपोग्निरत्यष्टी ।

तिंन्यैरिरेहव्यवाहंन्यैरिरे । विश्वायुंविश्ववेंदसंहोतांरंयजतंकविं । देवासोरण्वमवंसेवसूयवोंगीर्भीरण्वंवंसूयवंः
॥ १५ ॥ (१।१९।३) यंत्वंरथंमिंद्रमेधसांतयेपाकासंतमिषिरप्रणयंसिप्रानंवद्यनयंसि । सद्यश्चित्तमभिष्टयेकरोव
शंश्चवाजिनं । सास्माकंमनवद्यतूतुजानवेधसांमिमांवाचंनवेधसां ॥ सः श्रुंधियः स्मापृंतनासुकासुंचिद्दक्षाय्यंऽइंद्रभरं
हूतयेनृभिरसिप्रतूंर्तयेनृभिंः । यः शूरैंः स्वंः १ सनिंतायोविप्रैर्वाजंतरुंता । तमींशानासंऽइरधंतवाजिनंपृक्षमत्यंनवाजि
नं ॥ दस्मोहिष्मावृषंणंपिन्वंसित्वचंकंचिंद्यावीररंरुंशूरमर्त्यंपरिवृणक्षिमर्त्यं । इंद्रोततुभ्यंतद्दिवेतद्रुद्रायस्वयंशसे ।
मित्रायंवोचंवरुंणायसप्रथंः सुमृळीकायंसप्रथंः ॥ अस्माकंवऽइंद्रंमुश्मसीष्टयेसखांयंविश्वायुंप्रासहंयुजंवाजेंषुप्रासहंयु
जं । अस्माकंब्रह्मोतयेवांपृत्सुषुकासुंचित् । नहित्वाशत्रुः स्तरंतेस्तृणोषियंविश्वंशत्रुंस्तृणोषियं+ ॥ निषूनमातिंमतिंकयं
स्यचित्तेजिष्ठाभिररणिंभिर्नोतिभिंरुग्राभिंरुग्रोतिभिंः । नेषिंणोयथांपुरानेनाः शूरमन्यंसे । विश्वांनिपूरोरपंपार्षिवह्निं
रासावह्निंर्नोऽअच्छं ॥ १६ ॥ प्रतद्वोंचेयंभव्यायेंदंवेहव्योनयऽइषवान्मन्मरेजंतिरक्षोहामन्मरेजंति । स्वयंसोऽअस्मदा
निदोवधैरंजेतदुर्मतिं । अवंस्रवेदघशंसोवतरमवंक्षुद्रमिंवस्रवेत् ॥ वनेमतद्धोत्रयाचितंत्यावनेमरयिंरंयिवः सुवीर्यंर
ण्वंसंतंसुवीर्यं । दुर्मन्मांनंसुमंतुंभिरेमिषापृंचीमहि । आसत्याभिरिंद्रंद्युम्नहूंतिभिर्यजंत्रंद्युम्नहूंतिभिः ॥ प्रप्रांवोऽअ

(१।१९।३) यंत्वंरथमित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यपरुच्छेपइंद्रः षष्ठ्याइंदुरत्यष्टीअष्टमीनवम्यावतिशक्वर्यावेकादश्यष्टिः ।

स्मेस्वयशोभिरूतीपरिविर्गऽइंद्रोदुर्मतीनांदरीमन्दुर्मतीनां । स्वयंसारिषयध्यैयानऽउपेषेऽअत्रैः । हुतेमंसन्नवक्षतिक्षिप्ताजूर्णिर्नवक्षति ॥ त्वंनऽइंद्ररायापरीणसायाहिपथाँऽअनेहसापुरोयाह्यरक्षसा । सचस्वनःपराकऽआसचस्वास्तमीकऽआ । पाहिनोदूरादारादभिष्टिभिःसदापाह्यभिष्टिभिः ॥ त्वंनऽइंद्ररायातरूषसोग्रंचित्त्वामहिमासक्षदवसेमहेमित्रंनावसे । ओजिष्ठत्रातरवितारथंकंचिदमर्त्य । अन्यमस्मद्रिरिषेःकंचिदद्रिवोरिरिक्षंतंचिदद्रिवः ॥ पाहिनऽइंद्रसुष्टुतस्रिधोवयातासदमिदुर्मतीनांदेवःसन्दुर्मतीनां ॥ हंतापापस्यरक्षसस्त्राताविप्रस्यमावतः । अधाहित्वाजनिताजीजनद्वसोरक्षोहणंत्वाजीजनद्वसो ॥ १७ ॥ (११९।४) एंद्रयाह्युपनःपरावतोनायमच्छाविदथानीवसत्पतिरस्तंराजेवसत्पतिः । हवामहेत्वावयंप्रयस्वंतःसुतेसचा । पुत्रासोनपितरंवाजसातयेमंहिष्ठंवाजसातये ॥ पिबासोममिंद्रसुवानमद्रिभिःकोशेनसिक्तमवतंनवंसगस्तातृषाणोनवंसगः । मदायहर्यतायतेतुविष्टमायधायसे । आत्वायच्छंतुहरितोनसूर्यमहाविश्वेवसूर्यं ॥ अविंदद्दिवोनिहितंगुहानिधिंवेर्नगर्भंपरिवीतमश्मन्यनंतेऽअंतरश्मनि । व्रजंवज्रीगवामिवसिषासन्नंगिरस्तमः । अपावृणोदिषऽइंद्रःपरीवृताद्वारऽइषःपरीवृताः ॥ दादृहाणोवज्रमिंद्रोगभस्त्योःक्षद्मेवतिग्ममसनायसंश्यदहिहत्यायसंश्यत् । संविव्यानऽओजसाशवोभिरिंद्रमज्मना । तष्टेववृक्षंवनिनोनिवृश्चसिपरश्वेवनिवृश्चसि ॥

(११९।४) एंद्रयाहीतिदशर्चस्यसूक्तस्यपरुच्छेपइंद्रोत्यष्टिरंत्यात्रिष्टुप् । (अष्टीअष्टिरित्युभयविधोपिप्रयोगःसाधुः) ।

त्वंवृथानद्यऽइंद्रसर्तवेच्छासमुद्रमसृजोरथाँऽइववाजयतोरथाँऽइव । इतऽऊतीरयुंजतसमानमर्थमक्षितं । धेनूरिवमनवे
विश्वदोहसोजनायविश्वदोहसः ॥ १८ ॥ इमांतेवाचंवसूयंतऽआयवोरथंनधीरःस्वपाऽअतक्षिषुःसुम्नायत्वामतक्षिषुः ।
शुंभंतोजेन्यंयथावाजेषुविप्रवाजिनं । अत्यमिवशवसेसातयेधनाविश्वाधनानिसातये ॥ भिनत्पुरोनवतिमिंद्रपूरवेदिवो
दासायमहिदाशुषेनृतोवज्रेणदाशुषेनृतो । अतिथिग्वायशंबरंगिरेरुग्रोऽअवाभरत् । महोधनानिदयमानऽओजसाविश्वाधनान्योजसा ॥
इंद्रःसमत्सुयजमानमार्यंप्रावद्विश्वेषुशतमूतिराजिषुस्वर्मीह्ळेष्वाजिषु । मनवेशासदव्रतान्त्वचंकृष्णामरंधयत् । दक्षन्नविश्वंततृषाणमोषतिन्यर्शसानमोषति ॥ सूरश्चक्रंप्रवृहज्जातऽओजसाप्रपित्वेवाचमरुणोमुषाय
तीशानऽआमुषायति । उशनायत्परावतोजगन्नूतयेकवे । सुम्नानिविश्वामनुषेवतुर्वणिरहाविश्वेवतुर्वणिः ॥ सनोनव्येभिर्वृषकर्मन्नुक्थैःपुरांदर्तःपायुभिःपाहिशग्मैः । दिवोदासेभिरिंद्रस्तवानोवावृधीथाऽअहोभिरिवद्यौः+ ॥ १९ ॥
(१।१९।५) इंद्रायहिद्यौरसुरोऽअनम्नतेंद्रायमहीपृथिवीवरीमभिर्द्युम्नसातावरीमभिः । इंद्रंविश्वेसजोषसोदेवासो
दधिरेपुरः । इंद्रायविश्वासवनानिमानुषारातानिसंतुमानुषा ॥ विश्वेषुहित्वासवनेषुतुंजतेसमानमेकंवृषमण्यवःपृथक्
स्वःसनिष्यवःपृथक् । तंत्वानावंनपर्षणिंशूषस्यधुरिधीमहि । इंद्रंनयज्ञैश्चितयंतऽआयवःस्तोमेभिरिंद्रमायवः ॥ वि

(१।१९।५) इंद्रायहीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यपरुच्छेपइंद्रोत्यष्टिः ।

त्वाततस्त्रेमिथुनाऽवस्यवोव्रजस्यसातागव्यस्यनिःसृजःसक्षंतऽइंद्रनिःसृजः । यद्गव्यंताद्वाजनास्व१र्यंतासमूहसि ।
आविष्करिक्रद्वृषणंसचाभुवंवज्रमिंद्रसचाभुवं ॥ विदुष्टेऽअस्यवीर्यस्यपूरवःपुरोयदिंद्रशारदीरवातिरःसासहानोऽ
अवातिरः । शासस्तमिंद्रमर्त्यमयज्युंशवसस्पते । महीममुष्णाःपृथिवीमिमाऽअपोमंदसानऽइमाऽअपः+ ॥ आदित्ते
ऽअस्यवीर्यस्यचर्किरन्मदेषुवृषन्नुशिजोयदाविथसखीयतोयदाविथ । चकर्थकारमेभ्यःपृतनासुप्रवंतवे । तेऽअन्याम
न्यांनद्यंसनिष्णतश्रवस्यंतःसनिष्णत ॥ उतोनोऽअस्याऽउषसोजुषेतह्य१र्कस्यबोधिहविषोहवीमभिःस्वर्षाताहवीम
भिः । यदिंद्रहंतवेमृधोवृषावज्रिन्चिकेतसि । आमेऽअस्यवेधसोनवीयसोमन्मश्रुधिनवीयसः ॥ त्वंतमिंद्रवावृ
धानोऽअस्मयुरमित्रयंततुविजातमर्त्यंवज्रेणशूरमर्त्यं । जहियोनोऽअघायतिशृणुष्वसुश्रवस्तमः । रिष्टंनयामन्नपभूतु
दुर्मतिर्विश्वापभूतुदुर्मतिः+ ॥ २० ॥ (१।१९।६) त्वयावयंमघवन्पूर्व्येधनऽइंद्रत्वोताःसासह्यामपृतन्यतोवनुयाम
वनुष्यतः । नेदिष्ठेऽअस्मिन्नहन्यधिवोचानुसुन्वते । अस्मिन्यज्ञेविचयेमाभरेकृतंवाजयंतोभरेकृतं+ ॥ स्वर्जेषे
भरेऽआप्रस्यवक्मन्युषर्बुधःस्वस्मिन्नंजसिक्राणस्यस्वस्मिन्नंजसि । अहन्निंद्रोयथाविदेशीर्ष्णाशीर्ष्णोपवाच्यः । अस्म
त्रातेसध्र्यक्संतुरातयोभद्राभद्रस्यरातयः ॥ तत्तुप्रयःप्रत्नथातेशुशुक्ननंयस्मिन्यज्ञेवारमकृण्वतक्षयमृतस्यवारसिक्षयं ।

(१।१९।६) त्वयावयमितिषळर्चस्यसूक्तस्यपरुच्छेपइंद्रोयुवंतमिंद्रेत्यर्धर्चइंद्रापर्वतावत्यष्टिः ।

वितद्वौचेरधद्वितांतःपश्यंतिरश्मिभिः । सघाविदेऽअन्विंद्रोगवेषणोबंधुक्षिद्भ्योगवेषणः ॥ नूऽइत्थातेपूर्वथाचप्रवा
च्यंयदंगिरोभ्योवृणोरपव्रजमिंद्रशिक्षन्नपव्रजं । ऐभ्यःसमान्यादिशास्मभ्यंजेषियोत्सिच । सुन्वद्भ्योरंधयाकंचिदव्रतं
हृणायंतंचिदव्रतं+ ॥ संयज्जनान्क्रतुभिःशूरंऽईक्षयद्धनेहितेतरुषंतश्रवस्यवःप्रयक्षंतश्रवस्यवः । तस्माऽआयुःप्रजाव
दिद्बाधेऽअर्चंत्योजसा । इंद्रंऽओक्यंदिधिषंतधीतयोदेवाँऽअच्छानधीतयः ॥ युवंतमिंद्रापर्वतापुरोयुधायोनःपृत
न्यादपतंतमिद्धतंवज्रेणतंतमिद्धतं । दूरेचत्तायच्छन्त्सद्गहनंयदिनक्षत् । अस्माकंशत्रून्परिशूरविश्वतोदर्मादर्षीष्टवि
श्वतः ॥ २१ ॥ (१।११९।७) उभेपुनामिरोदसीऽकृतेनद्रुहोदहामिसंमहीरनिंद्राः । अभिवुग्ययत्रहताऽअमित्रा
वैलस्थानंपरितृह्लाऽअशेरन् ॥ अभिवुग्यांचिदद्रिवःशीर्षायातुमतीनां । छिंधिवटूरिणापदामहावटूरिणापदा+ ॥
अवासांमघवन्जहिशर्धोयातुमतीनां । वैलस्थानकेऽअर्मकेमहावैलस्थेऽअर्मके+ ॥ यासांतिस्रःपंचाशतोभिवुंगैरपाव
पः । तत्सुतेमनायतितकत्सुतेमनायति ॥ पिशंगभृष्टिमंभृणंपिशाचिमिंद्रसंमृण । सर्वंरक्षोनिबर्हय ॥ अवर्महइंद्र
दाद्दहिश्रुधीनःशुशोचहिद्यौःक्षानभीषाँऽअद्रिवोघृणान्नभीषाँऽअद्रिवः । शुष्मिन्तमोहिशुष्मिभिर्वधैरुग्रेभिरीयसे । अ
पूरुषघ्नोऽअप्रतीतशूरसत्वभिस्त्रिसप्तैःशूरसत्वभिः ॥ वनोतिहिसुन्वन्क्षयंपरीणसःसुन्वानोहिष्मायजत्यवद्विषोदेवा

(१।११९।७) उभेपुनामीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यपरुच्छेपइंद्रआद्यात्रिष्टुप्द्वितीयादितिस्रोनुष्टुभःपंचमीगायत्रीषष्ठीधृतिःसप्तम्यष्टिः ।

नामवद्भिर्षः । सुन्वानऽइत्सिषासतिसहस्रावाज्यवृतः । सुन्वानायेंद्रोददात्याभुवंरयिंददात्याभुवं॥२२॥(१।२०।१)
आत्वाजुवोरारहाणाऽअभिप्रयोवायोवहत्विहपूर्वपीतयेसोमस्यपूर्वपीतये । ऊर्ध्वातेऽअनुसूनृतामनस्तिष्ठतुजानती ।
नियुत्वतारथेनायाहिदावनेवायोमखस्यदावने ॥ मंदंतुत्वामंदिनोवायविंदवोस्मत्क्राणासःसुकृताऽअभिद्यवोगोभिः
क्राणाऽअभिद्यवः । यद्धक्राणाऽइरध्यैदक्षंसचंतऽऊतयः । सध्रीचीनानियुतोदावनेधियऽउपब्रुवतईधियः ॥ वायुर्युंक्ते
रोहितावायुररुणावायूरथेऽअजिराधुरिवोळ्हवेवहिष्ठाधुरिवोळ्हवे । प्रबोधयापुरंधिंजारऽआससतीमिव । प्रचक्षयरोदसीवासयोषसःश्रवसेवासयोषसः ॥ तुभ्यमुषासःशुचयःपरावतिभद्रावस्त्रातन्वतेदंसुरश्मिषुचित्रानव्येषुरश्मिषु ।
तुभ्यंधेनुःसबर्दुघाविश्वावसूनिदोहते । अजनयोमरुतोवक्षणाभ्योदिवऽआवक्षणाभ्यः ॥ तुभ्यंशुक्रासःशुचयस्तुरण्यवोमदेषूग्राऽइषणंतभुर्वण्यपामिषंतभुर्वणि । त्वांत्सारीदसमानोभगमीट्टेतक्ववीये । त्वंविश्वस्माद्भुवनात्पासिधर्मणासुर्यात्पासिधर्मणा ॥ त्वंनोवायवेषामपूर्व्यःसोमानांप्रथमःपीतिमर्हसिसुतानांपीतिमर्हसि । उतोविहुत्मतीनांविशांववर्जुषीणां । विश्वाऽइत्तेधेनवोदुह्रऽआशिरंघृतंदुह्रतऽआशिरम् ॥ २३ ॥ (१।२०।२) स्तीर्णंबर्हिरुपनोयाहि

(१।२०।१) आत्वाजुवइतिषळृचस्यसूक्तस्यपरुच्छेपोवायुरत्यष्टिरंत्याष्टिः । (१।२०।२) स्तीर्णंबर्हिरितिनवर्चस्यसूक्तस्यपरुच्छेपोवायुश्चतुर्थ्यादिपंचा नामिंद्रोवाअत्यष्टिःसप्तम्यष्टम्यावष्टी ।

वीतयेसहस्रेणनियुतानियुत्वतेशतिनीभिर्नियुत्वते । तुभ्यंहिपूर्वपीतयेदेवादेवायर्येमिरे । प्रतेसुतासोमधुमंतोऽअस्थि
रन्मदायक्रत्वेऽअस्थिरन् ॥ तुभ्यायंसोमःपरिपूतोऽअद्रिभिःस्पार्हावसानःपरिकोशमर्षतिशुक्रावसानोऽअर्षति ।
तवायंभागऽआयुषुसोमोदेवेषुहूयते । वहवायोनियुतोयाह्यस्मयुर्जुषाणोयाह्यस्मयुः+ ॥ आनोनियुद्भिःशतिनीभिर
ध्वरंसहस्रिणीभिरुपयाहिवीतयेवायोहव्यानिवीतये । तवायंभागऋत्वियःसरश्मिःसूर्येसचा । अध्वर्युभिर्भरमाणा
ऽअयंसतवायोशुक्राऽअयंसत ॥ आवांरथोनियुत्वान्वक्षदवसेभिप्रयांसिसुधितानिवीतयेवायोहव्यानिवीतये । पिबं
तंमध्वोऽअंधसःपूर्वपेयंहिवांहितं । वायवाचंद्रेणराधसागतमिंद्रश्चराधसागतं ॥ आवांधियोववृत्युरध्वराँऽउपेममिं
दुंमर्मृजंतवाजिनमाशुमत्यंनवाजिनं । तेषांपिबतमस्मयूऽआनोगंतमिहोत्या । इंद्रवायूसुतानामद्रिभिर्युवंमदायवा
जदायुवं+ ॥ २४ ॥ इमेवांसोमाऽअप्स्वासुताऽइहाध्वर्युभिर्भरमाणाऽअयंसतवायोशुक्राऽअयंसत । एतेवामभ्यसृक्ष
ततिरःपवित्रमाशवः । युवायवोतिरोमाण्यव्यायासोमासोऽअत्यव्यया ॥ अतिवायोससतोयाहिशश्वतोयत्रग्रावावदति
तत्रगच्छतंगृहमिंद्रश्चगच्छतं । विसूनृतादहशेरीयतेघृतमापूर्णयानियुतायाथोऽअध्वरमिंद्रश्चयाथोऽअध्वरं+ ॥ अत्राहत
द्वहेथेमध्वऽआहुतिंयमश्वत्थमुपतिष्ठंतजायवोस्मेतेसंतुजायवः । साकंगावःसुवतेपच्यतेयवोनतेवायऽउपदस्यंतिधेनवो
नापदस्यंतिधेनवः ॥ इमेयेतेसुवायोबाह्वोजसोंतर्नदीतेपतयंत्युक्षणोमहिव्राधंतऽउक्षणः । धन्वंचिद्येऽअनाशवोजीरा

श्चिदगिरौकसः । सूर्यस्येवरश्मयोदुर्नियंतवोहस्तयोर्दुर्नियंतवः ॥ २५ ॥ (१।२०।३) प्रसुज्येष्ठंनिचिराभ्यांबृहन्नमो
हव्यंमतिंभरतामृळयद्भ्यांस्वादिष्ठंमृळयद्भ्यां । तासम्राजाघृतासुतीयज्ञेयज्ञऽउपस्तुता । अथैनोःक्षत्रंनकुतश्चनाधृषेदेव
त्वंनूचिदाधृषे ॥ अदर्शिगातुरुरवेवरीयसीपंथाऽऋतस्यसमयंस्तरश्मिभिश्चक्षुर्भगस्यरश्मिभिः । द्युक्षंमित्रस्यसादनमर्य
म्णोवरुणस्यच । अथादधातेबृहदुक्थ्यं१ंवयऽउपस्तुत्यंबृहद्वयः ॥ ज्योतिष्मतीमदितिंधारयत्क्षितिंस्वर्वतीमासचेते
दिवेदिवेजागृवांसादिवेदिवे । ज्योतिष्मत्क्षत्रमाशातेऽआदित्यादानुनस्पती । मित्रस्तयोर्वरुणोयातयज्जनोर्यमायात
यज्जनः ॥ अयंमित्रायवरुणायशंतमःसोमोभूत्ववपानेष्वाभगोदेवोदेवेष्वाभगः । तंदेवासोजुषेरतविश्वेऽअद्यसजोष
सः । तथाराजानाकरथोयदीमहऽऋतावानायदीमहे ॥ योमित्रायवरुणायाविधज्जनोनर्वाणंतंपरिपातोऽअंहसोदा
श्वांसंमर्तमंहसः । तमर्यमाभिरक्षत्यृजूयंतमनुव्रतं । उक्थैर्यऽएनोःपरिभूषतिव्रतंस्तोमैराभूषतिव्रतं+ ॥ नमोदिवेबृ
हतेरोदसीभ्यांमित्रायवोचंवरुणायमीळ्हुषेसुमृळीकायमीळ्हुषे । इंद्रमग्निमुपस्तुहिद्युक्षमर्यमणंभगं । ज्योग्जीवंतःप्रज

(१।२०।३) प्रसुज्येष्ठमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यपरुच्छेपोमित्रावरुणौनमोदिवइत्यस्यारोदसीमित्रावरुणेंद्राग्न्यर्यमभगसोमादेवताःऊतीदे
वानामित्यस्यादेवमरुदग्निमित्रवरुणमघवंतोदेवताअत्यष्टिःअंत्यात्रिष्टुप् ।

यांसचेमहिसोमस्योतीसंचेमहि ॥ ऊतीदेवानांवयमिंद्रवंतोमंसीमहिस्वयंशसोमरुद्भिः । अग्निर्मित्रोवरुणःशर्मयंसन्त
दंश्यामम्घवानोवयंच ॥ २६ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

द्वितीयाष्टके सूक्तानि ११९ ऋचः ११५७

नवमाध्याये वर्गाः २६ सूक्तानि १५ ऋचः १३७ ॥ त्यागः ॥ रुद्रमरुद्भ्यइदं. उषासानक्ताभ्यामिदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. अश्विभ्यामिदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. मित्रावरुणसिंधुभ्यइदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. २ मित्रावरुणाभ्यामिदं. २ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. ५ उषसइदं. २६ स्वनयायेदं. ७ भावयव्यायेदं. ५ रोमशायेदं. भावयव्यायेदं. अग्नयइदं. १९ इंद्रायेदं. ५ इंदवइदं. इंद्रायेदं. २७ इंद्रापर्वतेंद्रेभ्यइदं. इंद्रायेदं. ७ वायवइदं. ९ इंद्रवायुभ्यामिदं. ५ वायवइदं. मित्रावरुणाभ्यामिदं. ९ सूर्यरोदसीमित्रावरुणरुद्रेंद्राग्न्यर्यमभगसोमेभ्यइदं. देवेंद्रमरुदग्निमित्रावरुणेभ्यइदं. १ ॥ इतिद्वितीयेप्रथमः ॥ १ ॥

सुषुमतृचमतिशाक्वरंप्रप्रचतुष्कंपौष्णमस्तुश्रौषळेकादशवैश्वदेवीमैत्रावरुण्याश्विन्यस्तिस्रऐंद्र्याग्नेयीमारुत्यैं
द्राग्नीबार्हस्पत्यावैश्वदेव्यंत्यात्रिष्टुप्पंचमीबृहतीवैश्वदेवमेतदेवमन्यासामपिसूक्तप्रयोगेवैश्वदेवत्वंसूक्तभेदप्रयो
गेयल्लिंगंसादेवतावेदिषदेसप्तोनादीर्घतमाऔचथ्यआग्नेयंतुद्वित्रिष्टुबंतंतुत्रिष्टुब्दशमीवावळित्थासमिद्धआप्रि
यंआनुष्टुभमंत्यैंद्रीप्रतव्यसीमष्टावाग्नेयंतुतत्रिष्टुबंतमेतिप्रसप्तजागतंतंपृच्छतपंचांत्यात्रिष्टुप्त्रिमूर्धानंकथामथीं

न्महः सवैराजंपुरुतृचमौष्णिहंमित्रंनवमैत्रावरुणंहिजागतंमैत्र्याद्यांयुवंसप्तयजामहेचतुष्कंविष्णोःषड्वैष्णवंहि
प्रवोजागतंत्वैंद्रश्चाद्यस्तृचोभवपंचावोधिषळाश्विनंत्वंत्येत्रिष्टुभौ ॥ १ ॥ ॥ ॥

हरिःओम् (१।२०४) सुषुमायातमद्रिभिर्गोश्रीतामत्सराऽइमेसोमासोमत्सराऽइमे। आराजानादिविस्पृशास्मत्रागं
तमुपनः । इमेवांमित्रावरुणागवाशिरःसोमाःशुक्रागवाशिरः ॥ इमऽआयातमिंदवःसोमासोदध्याशिरःसुतासोदध्या
शिरः । उतवामुषसोबुधिसाकंसूर्यस्यरश्मिभिः । सुतोमित्रायवरुणायपीतयेचारुर्ऋतायपीतये ॥ तांवांधेनुंनवासरीमंशुं
दुहंत्यद्रिभिःसोमंदुहंत्यद्रिभिः । अस्मत्रागंतमुपनोर्वाचासोमपीतये । अयंवांमित्रावरुणानृभिःसुतःसोमऽआपीतये
सुतः+॥ १ ॥ (१।२०५) प्रप्रपूष्णस्तुविजातस्यशस्यतेमहित्वमस्यतवसोनतंदतेस्तोत्रमस्यनतंदते । अर्चामिसुम्नयन्नहमं
त्यूतिंमयोभुवं । विश्वस्ययोमनऽआयुयुवेमखोदेवऽआयुयुवेमखः+ ॥ प्रहित्वापूषन्नजिरंनयामनिस्तोमेभिःकृण्वऽऋ
णवोयथामृधऽउष्ट्रोनपीपरोमृधः । हुवेयत्त्वामयोभुवंदेवंसख्यायमर्त्यः । अस्माकमांगूषान्द्युम्निनस्कृधिवाजेषुद्युम्नि
नस्कृधि ॥ यस्यतेपूषन्त्सख्येविपन्यवःक्रत्वाचित्संतोवसाबुभुज्रिरऽइतिक्रत्वाबुभुज्रिरे । तामनुत्वानवीयसींनियुतं
रायऽईमहे । अहेळमानऽउरुशंससरीभववाजेवाजेसरीभव ॥ अस्याऽऊषुणऽउपसातयेभुवोहेळमानोररिवाँऽअंजा

(१।२०४) सुषुमेतितृचस्यसूक्तस्यपरुच्छेपोमित्रावरुणावतिशक्वरी। (१।२०५) प्रप्रपूष्णइतिचतुर्ऋचस्यसूक्तस्यपरुच्छेपःपूषात्यष्टिः।

श्वश्रवस्युतामंजाश्व । ओषुत्वांववृतीमहिस्तोमेभिर्दस्मसाधुभिः । नहित्वापूषन्नतिमन्यऽआघृणेनतेसख्यमपह्नुवे+ ॥
॥ २ ॥ (१।२०।६) अस्तुश्रौषट्पुरोऽअग्निंधियादधऽआनुतच्छर्धोदिव्यंवृणीमहऽइंद्रवायूवृणीमहे । यद्धक्राणा
विवस्वतिनाभासंदायिनव्यसी । अधप्रसूनऽउपयंतुधीतयोदेवाँऽअच्छानधीतयः ॥ यद्धत्यन्मित्रावरुणावृतादध्या
ददाथेऽअनृतंस्वेनमन्युनादक्षस्यस्वेनमन्युना । युवोरित्थाधिसद्मस्वपश्यामहिरण्ययं । धीभिश्चनमनसास्वेभिरक्षभिः
सोमस्यस्वेभिरक्षभिः ॥ युवांस्तोमेभिर्देवयंतोऽअश्विनाश्रावयंतऽइवश्लोकमायवोयुवांहव्याभ्या३यवः । युवोर्विश्वा
ऽअधिश्रियःपृक्षश्चविश्ववेदसा । प्रुषायंतेवांपवयोहिरण्ययेरथेदस्राहिरण्यये ॥ अचेतिदस्राव्यु१नाकमृण्वथोयुंजते
वांरथयुजोदिविष्टिष्वध्वस्मानोदिविष्टिषु । अधिवांस्थामवंधुरेरथेदस्राहिरण्यये । पथेवयंतावनुशासतारजोंजसाशा
संतारजः ॥ शचीभिर्नःशचीवसूदिवानक्तंदशस्यतं । मावांरातिरुपदसत्कदाचनास्मद्रातिःकदाचन+ ॥ ३ ॥ वृषन्निं

(१।२०।६) अस्तुश्रौषळित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यपरुच्छेपआद्यायाविश्वेदेवाःद्वितीयायामित्रावरुणौतृतीयादितिसृणामाश्विनौषष्ठ्याइंद्रः सप्तम्याअग्निरष्टम्यामरुतोनवम्याइंद्राग्नीदशम्याबृहस्पतिरंत्यायाविश्वेदेवाअत्यष्टिःपंचमीबृहत्यंत्यात्रिष्टुप् । (वैश्वदेवमेतत्सूक्तं । अत्रप्रत्येकं देवताविभागस्त्वाकरएवपठितः । अनयैवदिशासर्वत्रापिवैश्वदेवसूक्तेदेवताविभागःकर्तव्यइतिहितदनुज्ञा । यथाह—एवमन्यासामपिसूक्त-प्रयोगेवैश्वदेवत्वं सूक्तभेदप्रयोगेतुयल्लिङ्गंसादेवतेति)।

द्रवृषपाणासऽइंद्रंवऽइमेसुताऽअद्रिषुतासऽउद्भिदस्तुभ्यंसुतासऽउद्भिदः । तेत्वांमंदंतुदावनेमहेचित्रायराधसे । गीर्भिर्गिर्वाहःस्तवमानऽआगहिसुमृळीकोनऽआगहि ॥ ओषूणोऽअग्नेशृणुहित्वमीळितोदेवेभ्योब्रवसियज्ञियेभ्योराजभ्योयज्ञियेभ्यः । यद्धत्यामंगिरोभ्योधेनुंदेवाऽअदत्तन । वितांदुह्रेऽअर्यमाकर्तरीसचाँऽएषतांवेदमेसचा ॥ मोषुवोऽअस्मदभितानिपौंस्यासनाभूवन्द्युम्नानिमोतजारिषुरस्मत्पुरोतजारिषुः । यद्वश्चित्रंयुगेयुगेनव्यंघोषादमर्त्यं । अस्मासुतन्मरुतोयच्चदुष्टरंदिधृतायच्चदुष्टरं ॥ दध्यङ्हमेजनुषंपूर्वोऽअंगिराःप्रियमेधःकण्वोऽअत्रिर्मनुर्विदुस्तेमेपूर्वेमनुर्विदुः । तेषांदेवेष्वायतिरस्माकंतेषुनाभयः । तेषांपदेनमह्यानमेगिरेंद्राग्नीऽआनमेगिरा+ ॥ होतायक्षद्वनिनोवंतवार्यंबृहस्पतिर्यजतिवेनऽउक्षभिःपुरुवारेभिरुक्षभिः । जगृभ्मादूरऽआदिशंश्लोकमद्रेरधत्मना । अधारयदररिंदानिसुक्रतुःपुरूसद्मानिसुक्रतुः ॥ येदेवासोदिव्येकादशस्थपृथिव्यामध्येकादशस्थ । अप्सुक्षितोमहिनैकादशस्थतेदेवासोयज्ञमिमंजुषध्वं ॥ ४ ॥ (१।२१।१) वेदिषदेप्रियधामायसुद्युतेधासिमिवप्रभरायोनिमग्नये । वस्त्रेणेववासयामन्मनाशुचिंज्योतीरथंशुक्रवर्णतमोहनं ॥ अभिद्विजन्मात्रिवृदन्नमृज्यतेसंवत्सरेवावृधेजग्धमीपुनः । अन्यस्यासाजिह्वयाजेन्योवृषान्य१न्येनवनिनोमृष्टवारणः+ ॥ कृष्णप्रुतौवेविजेऽअस्यसक्षिताउभातरेतेऽअभिमातराशिशुं । प्राचाजिह्वं

(१।२१।१) वेदिषदइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यऔचथ्योदीर्घतमाअग्निर्जगतीअंत्येद्वेत्रिष्टुभौदशमीत्रिष्टुब्वा ।

ध्वसयंतंतृषुच्युतमासाच्यंकुपयंवर्धनंपितुः+ ॥ मुमुक्ष्वो३ मनवेमानवस्यतेरघुद्रुवःकृष्णसीतासऽऊजुवः । असमनाऽ
अजिरासोरघुष्यदोवातजूताउपयुज्यंतऽआशवः ॥ आदस्यतेध्वसयंतोवृथेरतेकृष्णमभ्वंमहिवर्पःकरिक्रतः । यत्सीं
महीमवनिंप्राभिमर्मृशदभिश्वसन्त्स्तनयन्नेतिनानदत् ॥ ५ ॥ भूषन्नयोधिबभ्रूषुनम्नतेवृषेवपत्नीरभ्येतिरोरुवत् ।
ओजायमानस्तन्वश्चशुंभतेभीमोनशृंगादविधावदुर्गृभिः ॥ ससंस्तिरोविष्टिरःसंगृभायतिजानन्नेवजानतीर्नित्यऽआ
शये । पुनर्वर्धंतेऽअपियंतिदेव्यमन्यद्वर्पःपित्रोःकृण्वतेसचा ॥ तमग्रुवःकेशिनीःसंहिरेभिरऽऊर्ध्वास्तस्थुर्मम्रुषीःप्राय
वेपुनः । तासांजरांप्रमुंचन्नेतिनानददसुंपरंजनयंजीवमस्तृतं ॥ अधीवासंपरिमातूरिहन्नहतुविग्रेभिःसत्वभिर्यातिवि
ज्रयः । वयोदधत्पद्वतेरेरिहत्सदानुश्येनीसचतेवर्तनीरह ॥ अस्माकमग्नेमघवत्सुदीदिह्यधश्वसीवान्वृषभोदमूनाः ।
अवास्याशिशुमतीरदीदेर्वर्मेववयुत्सुपरिजर्भुराणः ॥ ६ ॥ इदमग्नेसुधितंदुर्धितादधिप्रियादुचिन्मन्मनःप्रेयोऽअस्तुते ।
यत्तेशुक्रंतन्वो३ रोचतेशुचितेनास्मभ्यंवनसेरत्नमात्वं+ ॥ रथायनावमुतनोगृहायनित्यारित्रांपद्वतींऽरास्यग्ने । अस्मा
कंवीराऽउतनोमघोनोजनाँश्चयापारयाच्छर्मयाच ॥ अभीनोऽअग्नऽउक्थमिज्जुगुर्याद्यावाक्षामासिंधवश्चस्वगूर्ताः ।
गव्यंयव्यंयंतोदीर्घाहेषंवरमरुण्योवरंत ॥ ७ ॥ (१।२१।२) बळित्थातद्वपुषेधायिदर्शतंदेवस्यभर्गःसहसोयतोजनि ।

(१।२१।२) बळित्थेतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअग्निर्जगतीअंत्येद्वेत्रिष्टुभौ ।

यदीमुपह्वरतेसाधतेमतिर्ऋतस्यधेनाऽअनयंतसस्रुतः ॥ पृक्षोवपुःपितुमान्नित्यऽआशयेद्वितीयमासप्तशिवासुमातृषु । तृतीयमस्यवृषभस्यदोहसेदशप्रमतिंजनयंतयोषणः ॥ निर्यदींबुध्नान्महिषस्यवर्पसऽईशानासःशवसाक्रंतसूरयः । यदीमनुप्रदिवोमध्वऽआधवेगुहासंतंमातरिश्वामथायति ॥ प्रयत्पितुःपरमान्नीयतेपर्यापृक्षुधोवीरुधोदंसुरोहति । उभायदस्यजनुषंयदिन्वतऽआदिद्यविष्ठोऽअभवद्घृणाशुचिः ॥ आदिन्मातॄराविशद्यास्वाशुचिरहिंस्यमानऽउर्वियाविवावृधे । अनुयत्पूर्वाऽअरुहत्सनाजुवोनिनव्यसीष्ववरासुधावते ॥ ८ ॥ आदिद्धोतारंवृणतेदिविष्टिषुभगमिवपपृचानासऽऋंजते । देवान्यत्क्रत्वामज्मनापुरुष्टुतोमर्तंशंसंविश्वधावेतिधायसे ॥ वियदस्थाद्यजतोवातचोदितोह्वारोनवक्वाजरणाऽअनाकृतः । तस्यपत्मन्दक्षुषःकृष्णजंहसःशुचिजन्मनोरजऽआव्यध्वनः ॥ रथोनयातःशिक्वभिःकृतोद्यामंगेभिररुषेभिरीयते । आदस्यतेकृष्णासोदक्षिसूरयःशूरस्येवत्वेषथादीषतेवयः ॥ त्वयाह्यग्नेवरुणोधृतव्रतोमित्रःशाशद्रेऽअर्यमासुदानवः । यत्सीमनुक्रतुनाविश्वथाविभुरराान्ननेमिःपरिभूरजायथाः ॥ त्वमग्नेशशमानायसुन्वतेरत्नंयविष्ठदेवतातिमिन्वसि । तंत्वानुनव्यंसहसोयुवन्वयंभगंनकारेमहिरत्नधीमहि ॥ अस्मेरयिंनस्वर्थंदमूनसंभगंदक्षंनपपृचासिधर्णसिं । रश्मींऽरिवयोयमतिजन्मनीऽउभेदेवानांशंसमृतऽआचसुक्रतुः ॥ उतनःसुद्योत्माजीराश्वोहोतामंद्रःशृणवच्चंद्ररथः । सनोनेषन्नेषतमैरमूरोग्निर्वामंसुवितंवस्योऽअच्छ ॥ अस्ताव्यग्निःशिमीवद्भिरर्कैःसाम्राज्यायप्रतरंदधानः ।

अमीचयेमघवानोवयंचमिहंनसूरोऽअतिनिष्टतन्युः ॥ ९ ॥ (१।२१।३) समिद्धोऽअग्नऽआवहदेवाँऽअद्ययतस्रुचे । तंतुंतनुष्वपूर्व्यंसुतसोमायदाशुषे ॥ घृतवंतमुपमासिमधुमंतंतनूनपात् । यज्ञंविप्रस्यमावतःशशमानस्यदाशुषः ॥ शुचिःपावकोऽअद्भुतोमध्वायज्ञंमिमिक्षति । नराशंसस्त्रिरादिवोदेवोदेवेषुयज्ञियः ॥ ईळितोऽअग्नऽआवहेंद्रंचित्रमिह प्रियं । इयंहित्वामतिर्ममाच्छासुजिह्ववच्यते ॥ स्तृणानासोयतस्रुचोबर्हिर्यज्ञेस्वध्वरे । वृंजेदेवव्यचस्तममिंद्रायशर्मस प्रथः ॥ विश्रयंतामृतावृधःप्रयैदेवेभ्योमहीः । पावकासःपुरुस्पृहोद्वारोदेवीरसश्चतः ॥ १० ॥ आभंदमानेऽउपाके नक्तोषासासुपेशसा । यह्वीऽऋतस्यमातरासीदतांबर्हिरासुमत् ॥ मंद्रजिह्वाजुगुर्वणीहोतारादैव्याकवी । यज्ञंनोय क्षतामिमंसिध्रमद्यदिविस्पृशं ॥ शुचिर्देवेष्वर्पिताहोत्रामरुत्सुभारती । इळासरस्वतीमहीबर्हिःसीदंतुयज्ञियाः ॥ त न्नस्तुरीपमद्भुतंपुरुवारंपुरुत्मना । त्वष्टापोषायविष्यतुरायेनाभानोऽअस्मयुः ॥ अवसृजन्नुपत्मनादेवान्यक्षिवनस्प ते । अग्निर्हव्यासुषूदतिदेवोदेवेषुमेधिरः ॥ पूषण्वतेमरुत्वतेविश्वदेवायवायवे । स्वाहागायत्रवेपसेहव्यमिंद्रायकर्त न ॥ स्वाहाकृतान्यागह्युपहव्यानिवीतये । इंद्रागहिश्रुधीहवंत्वांहवंतेऽअध्वरे ॥ ११ ॥ (१।२१।४) प्रतव्यसीं

(१।२१।३) समिद्धोअग्नइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाऋषिःइध्मस्तनूनपान्नराशंसइळोबर्हिर्देवीर्द्वारउषासानक्तादैव्यौहोतारौसरस्वतीळाभारत्यस्त्वष्टावनस्पतिःस्वाहाकृतयइतिक्रमेणदेवताःअनुष्टुप्।(१।२१।४) प्रतव्यसीमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअग्निर्जगतीअंत्यात्रिष्टुप्।

नव्यंसींधीतिमग्नयेवाचोमतिंसहसःसूनवेंभरे । अपांनपाद्योवसुभिःसहप्रियोहोतापृथिव्यांन्यसीदद्दृत्वियः ॥ सजाय
मानःपरमेव्योमन्याविरग्निरभवन्मातरिश्वने । अस्यक्रत्वासमिधानस्यमज्मनाप्रद्यावाशोचिःपृथिवीऽअरोचयत् ॥
अस्यत्वेषाऽअजराऽअस्यभानवःसुसंदृशःसुप्रतीकस्यसुद्युतः । भात्वक्षसोऽअत्यक्तुर्नसिंधवोग्नेरेजंतेऽअससंतोऽअज
राः ॥ यमेरिरेभृगवोविश्ववेदसंनाभापृथिव्याभुवनस्यमज्मना । अग्निंतंगीर्भिर्हिनुहिस्वऽआदमेयऽएकोवस्वोवरुणो
नराजंति ॥ नयोवरायमरुतामिवस्वनःसेनेवसृष्टादिव्यायथाशनिः । अग्निर्जंभैस्तिगितैरत्तिभर्वतियोधोनशत्रून्त्सव
नान्यृंजते ॥ कुविन्नोऽअग्निरुचथस्यवीरसद्वसुष्कुविद्वसुभिःकाममावरत् । चोदःकुवित्तुतुज्यात्सातयेधियःशुचिप्रती
कंतमयाधियागृणे ॥ घृतप्रतीकंवऽऋतस्यधूर्षदमग्निंमित्रंनसमिधानऽऋंजते । इंधानोऽअक्रोविदथेषुदीद्यच्छुक्रवर्णा
मुदुनोयंसतेधियं ॥ अप्रयुच्छन्नप्रयुच्छद्भिरग्नेशिवेभिर्नःपायुभिःपाहिशग्मैः । अदब्धेभिरदृपितेभिरिष्टेनिमिषद्भिः
परिपाहिनोजाः+ ॥ १२ ॥ (१।२१।५) एतिप्रहोताव्रतमस्यमाययोर्ध्वांदधानःशुचिपेशसंधियं । अभिस्रुचःक्रम
तेदक्षिणावृतोयाऽअस्यधामप्रथमंहनिंसते ॥ अभीमृतस्यदोहनाऽअनूषतयोनौदेवस्यसदनेपरीवृताः । अपामुपस्थेवि
भृतोयदावसदधस्वधाऽअधयद्याभिरीयते ॥ युयूषतःसवयसातदिद्वपुःसमानमर्थंवितरित्रतामिथः । आदींभगोन

(१।२१।५) एतीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअग्निर्जगती ।

हव्यः समस्मदा वोह्ळुर्नरश्मीन्त्समयंस्त सारथिः ॥ यमींद्वा सवयसा सपर्यतः समाने योना मिथुना समोकसा । दिवा न नक्तं पलितो युवाजनि पुरू चरन्नजरो मानुषा युगा + ॥ तमीं हिन्वंति धीतयो दश व्रिशो देवं मर्तास ऽ ऊतये हवामहे । धनोरधि प्रवत ऽ आस ऽ ऋण्वत्यभिव्रजद्भिर्वयुना नवाधित ॥ त्वं ह्यग्ने दिव्यस्य राजसि त्वं पार्थिवस्य पशुपा ऽ इव त्मना । एनी त ऽ एते बृहती ऽ अभिश्रिया हिरण्ययी वक्करी बर्हिराशाते ॥ अग्ने जुषस्व प्रति हर्य तद्वचो मंद्र स्वधाव ऽ ऋतजात सुक्रतो । यो विश्वतः प्रत्यङ्ङसि दर्शतो रण्वः संदृष्टौ पितुमाँ ऽ इव क्षयः ॥ १३ ॥ (१।२१।६) तं पृच्छता स जगामा स वेद स चिकित्वाँ ईयते सान्वीयते । तस्मिन्त्संति प्रशिषस्तस्मिन्निष्टयः स वाजस्य शवसः शुष्मिणस्पतिः ॥ तमित्पृच्छंति न सिमो वि पृच्छति स्वेनेव धीरो मनसा यदग्रभीत् । न मृष्यते प्रथमं नापरं वचोऽस्य क्रत्वा सचते ऽ अप्रदृपितः ॥ तमिद्गच्छंति जुह्व १ स्तमर्वतीर्विश्वान्येकः शृणवद्वचांसि मे । पुरुप्रैषस्ततुरिर्यज्ञसाधनोऽच्छिद्रोतिः शिशुरादत्त संरभः ॥ उपस्थायं चरति यत्समारत सद्यो जातस्तत्सार युज्येभिः । अभि श्वांतं मृशते नांद्ये मुदे यदीं गच्छंत्युशतीरपिष्ठितं + ॥ स ईं मृगो ऽ अप्यो वनर्गुरुप त्वच्युपमस्यां नि धायि । व्यब्रवीद्वयुना मर्त्येभ्योऽग्निर्विद्वाँ ऽ ऋतचिद्धि सत्यः + ॥ १४ ॥ (१।२१।७) त्रिमूर्धानं सप्तरश्मिं गृणीषेऽनूनमग्निं पित्रोरुपस्थे । निषत्तमस्य चरतो ध्रुवस्य विश्वा दिवो रोचनापप्रिवांसं ॥ उक्षा महाँ ऽ अभि ववक्ष ऽ एने ऽ अजरस्त

(१।२१।६) तं पृच्छतेति सप्तर्चस्य सूक्तस्य दीर्घतमा अग्निर्जगती अंत्या त्रिष्टुप् ।(१।२१।७) त्रिमूर्धानमिति पंचर्चस्य सूक्तस्य दीर्घतमा अग्निस्त्रिष्टुप् ।

स्थावितऽऊतिर्ऋष्वः । उर्व्याःपदोनिदधातिसानौरिहंत्यूधोऽअरुषासोऽअस्य ॥ समानंवत्समभिसंचरंतीविष्वक्धे
नूविचरतःसुमेके । अनपवृज्याँऽअध्वनोमिमानेविश्वान्केताँऽअधिमहोदधाने ॥ धीरासःपदंकवयोनयंतिनानाहृदा
रक्षमाणाऽअजुर्यं । सिषासंतःपर्यपश्यंतसिंधुमाविरेभ्योऽअभवत्सूर्योनॄन्+ ॥ दिदृक्षेण्यःपरिकाष्ठासुजेन्यऽईळेन्यो
महोऽअर्भायजीवसे । पुरुत्रायदभवत्सूरहैभ्योगर्भेभ्योमघवाविश्वदर्शतः॥१५॥ (१।२१।८) कुथातेऽअग्नेशुचयंतऽआ
योर्देदाशुर्वाजेभिराशुषाणाः । उभेयत्तोकेतनयेदधानाऽऋतस्यसामन्रणयंतदेवाः+ ॥ बोधामेऽअस्यवचसोयविष्ठमं
हिष्ठस्यप्रभृतस्यस्वधावः । पीयतित्वोऽअनुत्वोगृणातिवंदारुस्तेतन्वंवंदेऽअग्ने ॥ येपायवोमामतेयंतेऽअग्नेपश्यंतोऽअं
धंदुरितादरक्षन् । ररक्षतान्त्सुकृतोविश्ववेदादिप्संतऽइद्रिपवोनाहदेभुः ॥ योनोऽअग्नेऽअररिवाँऽअघायुररातीवा
मर्चयतिद्वयेन । मंत्रोगुरुःपुनरस्तुसोऽअस्माऽअनुमृक्षीष्टतन्वंदुरुक्तैः+ ॥ उतवायःसहस्यप्रविद्वान्मर्तोमर्तंमर्चयति
द्वयेन । अतःपाहिस्तवमानस्तुवंतमग्नेमाकिर्नोदुरितायधायीः ॥ १६ ॥ (१।२१।९) मथीद्यदींविष्टोमातरिश्वाहो
तारंविश्वाप्सुंविश्वदेव्यं । नियंदधुर्मनुष्यासुविक्षुस्वर्णंचित्रंवपुषेविभावं ॥ ददानमिन्नददभंतमन्माग्निर्वरूथंममत
स्यचाकन् । जुषंतविश्वान्यस्यकर्मोपस्तुतिंभरमाणस्यकारोः+ ॥ नित्येचिन्नुयंसदनेजगृभ्रेप्रशस्तिभिर्दधिरेयज्ञियां

(१।२१।८) कथातइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअग्निस्त्रिष्टुप् । (१।२१।९) मथीद्यदीमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअग्निस्त्रिष्टुप् ।

सः । प्रसूर्नयंतगृभयँतऽइष्टावश्वासोनरथ्यौरारहाणाः+ ॥ पुरूणिदस्मोनिरिंणातिजंभैराद्रोचतेवनऽआविभावा ।
आर्दस्यवातोऽअनुंवातिशोचिरस्तुर्नशर्यामसनामनुद्यून्+ ॥ नयंरिपवोनरिंषण्यवोगर्भेसंतंरेषणारेषयँति । अंधाऽअ
पश्यानदंभन्नभिख्यानित्यांसऽईंप्रेतारोंऽअरक्षन् ॥ १७ ॥ (१।२१।१०) महःसरायऽएर्षतेपतिर्दन्निनऽइनस्यव
सुंनःपदऽआ । उपध्रजंतमद्रंयोविधन्नित्+ ॥ सयोवृषानरांनरोदस्योःश्रवोंभिरस्तिजीवपीतसर्गः । प्रयःसस्राणःशि
श्रीतयोनौ ॥ आयःपुरंनार्मिणीमदीदेदत्त्यःकविर्नभन्योऽऽनार्वा । सूरोनरुरुक्कान्छतात्मा ॥ अभिद्विजन्मात्रीरोंच
नानिविश्वारजांसिशुशुचानोऽअस्थात् । होतायजिष्ठोऽअपांसधस्थे ॥ अयंसहोतायोद्विजन्माविश्वादधेवार्याणिश्रव
स्या । मर्तोयोऽअस्मैसुतुकोददाश ॥ १८ ॥ (१।२१।११) पुरुत्वांदाश्वान्वोंचेरिरंग्नेतर्वस्विदा । तोदस्येवशरण
ऽआमहस्य ॥ व्यनिनऽस्यधनिनःप्रहोषेचिदररुषः । कदाचनप्रजिगतोऽअदेवयोः ॥ सचंद्रोविप्रमत्योंमहोव्राधन्त
मोदिवि । प्रप्रेत्तेंऽअग्नेवनुषःस्याम ॥१९॥ (१।२१।१२) मित्रंनयंशिम्यागोषुगव्यवंःस्वाध्योंविदथेऽअप्सुजीजनन् ।
अरैंजेतांरोदसीपाजसागिराप्रतिप्रियंयंजतंजनुषामवः ॥ यद्धत्यद्वांपुरुमीह्ळस्यसोमिनःप्रमित्रासोनदधिरेस्वाभुवः ।

(१।२१।१०) महःसरायइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअग्निर्विराट् । (१।२१।११) पुरुत्वेतितृचस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअग्निरुष्णिक् ।
(१।२१।१२) मित्रंनयमितिनवर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमामित्रावरुणावाद्यायामित्रोजगती ।

अधक्रतुंविदतंगातुमर्चतऽउतश्रुतंवृषणापस्त्यावतः ॥ आवांभूषन्क्षितयोजन्मरोदस्योःप्रवाच्यंवृषणादक्षसेमहे ।
यदीमृतायभरथोयदर्वतेप्रहोत्रयाशिम्यावीथोऽअध्वरं+ ॥ प्रसाक्षितिरसुरयामहिप्रियऽऋतावानावृतमाघोषथोबृहत् ।
युवंदिवोबृहतोदक्षमाभुवंगांनधुर्युपयुंजाथेऽअपः+ ॥ महीऽअत्रमहिनावारमृण्वथोरेणवस्तुजऽआसद्मन्धेनवः । स्वरं
तिताऽउपरतातिसूर्यमानिम्रुचऽउषसस्तक्ववीरिव ॥ २० ॥ आवामृतायकेशिनीरनूषतमित्रयत्रवरुणगातुमर्चथः ।
अवत्मनासृजतंपिन्वतंधियोयुवंविप्रस्यमन्मनामिरज्यथः ॥ योवांयज्ञैःशशमानोहदाशतिकविर्होतायजतिमन्मसाध
नः । उपाहतंगच्छथोवीथोऽअध्वरमच्छागिरःसुमतिंगंतमस्मयू+ ॥ युवांयज्ञैःप्रथमागोभिरंजतऽऋतावानामनसोन
प्रयुक्तिषु । भरंतिवांमन्मनासंयतागिरोदृप्यतामनसारेवदाशाथे ॥ रेवद्वयोदधाथेरेवदाशाथेनरामायाभिरितऽऊ
तिमाहिनं । नवांद्यावोहभिर्नोतसिंधवोनदेवत्वंपणयोनानशुर्मघं+ ॥ २१ ॥ (१।२१।१३) युवंवस्त्राणिपीवसाव
साथेयुवोरच्छिद्रामंतवोहसर्गाः । अवातिरतमनृतानिविश्वऽऋतेनमित्रावरुणासचेथे ॥ एतच्चनत्वोविचिकेतदेषांस
त्योमंत्रःकविशस्तऽऋघावान् । त्रिरश्रिंहंतिचतुरश्रिरुग्रोदेवनिदोहप्रथमाऽअजूर्यन् ॥ अपादेतिप्रथमापद्वतीनांकस्त
द्वांमित्रावरुणाचिकेत । गर्भोभारंभरत्याचिदस्यऽऋतंपिपर्त्यनृतंनितारीत् ॥ प्रयंतमित्परिजारंकनीनांपश्यामसिनो

(१।२१।१३) युवंवस्त्राणीतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमामित्रावरुणौत्रिष्टुप् ।

पनिपद्यमानं । अनवपृग्णाविततावसानंप्रियंमित्रस्यवरुणस्यधाम ॥ अनश्वोजातोऽनभीशुरर्वाकनिक्रदत्पतयदूर्ध्व
सानुः । अचित्तंब्रह्मजुजुषुर्युवानःप्रमित्रेधामवरुणेगृणंतः ॥ आधेनवोमामतेयमवंतीर्ब्रह्मप्रियंपीपयन्त्सस्मिन्नूधन् ।
पित्वोभिक्षेतवयुनानिविद्वानासाविवासन्नदितिमुरुष्येत् ॥ आवांमित्रावरुणाहव्यजुष्टिंनमसादेवाववसाववृत्यां ।
अस्माकंब्रह्मपृतनासुसह्याऽअस्माकंवृष्टिर्दिव्यासुपारा+ ॥२२॥ (१।२१।१४) यजामहेवांमहःसजोषाहव्येभिर्मित्रावरु
णानमोभिः । घृतैर्घृतस्नूऽअधयद्वामस्मेऽअध्वर्यवोनधीतिभिर्भरंति ॥ प्रस्तुतिर्वांधामनप्रयुक्तिरयामिमित्रावरुणासुवृ
क्तिः । अनक्तियद्वांविदथेषुहोतासुम्नंवांसूरिर्वृषणावियक्षन् ॥ पीपायधेनुरदितिर्ऋतायजनायमित्रावरुणाहविर्दे ।
हिनोतियद्वांविदथेसपर्यन्त्सरातहव्योमानुषोनहोता ॥ उतवांविक्षुमद्यास्वंधोगावऽआपश्चपीपयंतदेवीः । उतोनोऽ
अस्यपूर्व्यःपतिर्दन्वीतंपातंपयसऽउस्रियायाः ॥ २३ ॥ (१।२१।१५) विष्णोर्नुकंवीर्याणिप्रवोचंयःपार्थिवानिवि
ममेरजांसि । योऽअस्कभायदुत्तरंसधस्थंविचक्रमाणस्त्रेधोरुगायः+ ॥ प्रतद्विष्णुःस्तवतेवीर्येणमृगोनभीमःकुचरोगि
रिष्ठाः । यस्योरुषुत्रिषुविक्रमणेष्वधिक्षियंतिभुवनानिविश्वा ॥ प्रविष्णवेशूषमेतुमन्मगिरिक्षितऽउरुगायायवृष्णे ।

(१।२१।१४) यजामहइतिचतुर्ऋचस्यसूक्तस्यदीर्घतमामित्रावरुणौत्रिष्टुप् । (१।२१।१५) विष्णोर्नुकमितिषळर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाविष्णुस्त्रिष्टुप् ।

यऽइदंदीर्घप्रयतंसधस्थमेकोविममेत्रिभिरित्पदेभिः ॥ यस्यत्रीपूर्णामधुनापदान्यक्षीयमाणाःस्वधयामदंति । यऽउत्रिधातुपृथिवीमुतद्यामेकोदाधारभुवनानिविश्वा॥तदस्यप्रियमभिपाथोऽअश्यांनरोयत्रदेवयवोमदंति । उरुक्रमस्यसहिबंधुरित्थाविष्णोःपदेपरमेमध्वऽउत्सः ॥ तावांवास्तून्युश्मसिगमध्यैयत्रगावोभूरिशृंगाऽअयासः । अत्राहतदुरुगायस्यवृष्णःपरमंपदमवभातिभूरि ॥ २४ ॥ (१।२१।१६) प्रवःपांतमंधसोधियायतेमहेशूरायविष्णवेचार्चत । यासानुनिपर्वतानामदाभ्यामहस्तस्थतुरर्वतेवसाधुना ॥ त्वेषमित्थासमरणंशिमीवतोरिंद्राविष्णूसुतपावामुरुष्यति । यामर्त्यायप्रतिधीयमानमित्कृशानोरस्तुरसनामुरुष्यथः ॥ ताऽईंवर्धंतिमह्यस्यपौंस्यंनिमातरानयतिरेतसेभुजे । दधातिपुत्रोवरंपरंपितुर्नामतृतीयमधिरोचनेदिवः⁺ ॥ तत्तदिदस्यपौंस्यंगृणीमसीनस्यत्रातुरवृकस्यमीढुषः । यःपार्थिवानित्रिभिरिद्विगामभिरुरुक्रमिष्टोरुगायायजीवसे ॥ द्वेऽइदस्यक्रमणेस्वर्दृशोभिख्यायमर्त्योभुरण्यति । तृतीयमस्यनकिरादधर्षतिवयश्चनपतयंतःपतत्रिणः ॥ चतुर्भिःसाकंनवतिंचनामभिश्चक्रंनवृत्तंव्यतींऽरवीविपत् । बृहच्छरीरोविमिमानऽऋक्वभिर्युवाकुमारःप्रत्येत्याहवं⁺ ॥ २५ ॥ (१।२१।१७) भवामित्रोनशेव्योघृतासुतिर्विभूतद्युम्नऽएवयाऽउसप्रथाः ।

(१।२१।१६) प्रवःपांतमितिषळर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाआद्यानांतिसृणामिंद्राविष्णूततस्तिसृणांविष्णुर्जगती । (१।२१।१७) भवामित्रइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाविष्णुर्जगती ।

अधातेविष्णोविदुषाचिदर्ध्यःस्तोमोयज्ञश्चराध्योहविष्मता ॥ यःपूर्व्यायवेधसेनवीयसेसुमज्जानयेविष्णवेददाशति ।
योजातमस्यमहतोमहिब्रवत्सेदुश्रवोभिर्युज्यंचिदभ्यसत् ॥ तमुस्तोतारःपूर्व्यंयथाविदऽऋतस्यगर्भंजनुषापिपर्तन ।
आस्यजानंतोनामचिद्विवक्तनमहस्तेविष्णोसुमतिंभजामहे ॥ तमस्यराजावरुणस्तमश्विनाक्रतुंसचंतमारुतस्यवेधसः ।
दाधारदक्षमुत्तममहर्विदंव्रजंचविष्णुःसखिवाँऽअपोर्णुते ॥ आयोविवायसचथायदैव्यऽइंद्रायविष्णुःसुकृतेसुकृत्तरः ।
वेधाऽअजिन्वत्रिषधस्थऽआर्यमृतस्यभागेयजमानमाभजत् ॥ २६ ॥ (१।२२।१) अबोध्यग्निर्ज्मऽउदेतिसूर्योव्यु१
षाश्चंद्रामह्यावोऽअर्चिषा । आयुक्षातामश्विनायातवेरथंप्रासावीद्देवःसविताजगत्पृथक् ॥ यद्युंजाथेवृषणमश्विनारथं
घृतेननोमधुनाक्षत्रमुक्षतं । अस्माकंब्रह्मपृतनासुजिन्वतंवयंधनाशूरसाताभजेमहि ॥ अर्वाङ्त्रिचक्रोमधुवाहनोरथो
जीराश्वोऽअश्विनोर्यातुसुष्टुतः । त्रिवंधुरोमघवाविश्वसौभगःशंनऽआवक्षद्द्विपदेचतुष्पदे ॥ आनऽऊर्जंवहतमश्विना
युवंमधुमत्यानःकशयामिमिक्षतं । प्रायुस्तारिष्टंनीरपांसिमृक्षतंसेधतंद्वेषोभवतंसचाभुवा ॥ युवंहगर्भंजगतीषुधत्थोयु
वंविश्वेषुभुवनेष्वंतः । युवमग्निंचवृषणावपश्चवनस्पतीँरश्विनावैरयेथां ॥ युवंहस्थोभिषजाभेषजेभिरथोहस्थोरथ्या३
राथ्येभिः । अथोहक्षत्रमधिधत्थऽउग्रायोवांहविष्मान्मनसाददाश ॥२७॥ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेद्वितीयोऽध्यायः ॥२॥

(१।२२।१) अबोध्यग्निरितिषळर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअश्विनौजगत्यंत्येद्वेत्रिष्टुभौ ।

दशमाध्याये वर्गाः २७ सूक्तानि २१ ऋचः १४३ ॥ त्यागः—मित्रावरुणाभ्यामिदं. ३ पूष्णइदं. ४ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. मित्रावरुणाभ्यामिदं. अश्विभ्यामिदं. ३ इंद्रायेदं. अग्नयइदं. मरुद्भ्यइदं. इंद्राग्निभ्यामिदं. बृहस्पतयइदं. विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. अग्नयइदं. २६ समिद्धायाग्नयइदं. तनूनपातइदं. नराशंसायेदं. इळायेदं. बर्हिषइदं. देवीभ्योद्वार्भ्यइदं. उषासानक्ताभ्यामिदं. देवीभ्यांहोतृभ्यांप्रचेतोभ्यामिदं. सरस्वतीळाभारतीभ्यइदं. त्वष्ट्रइदं. वनस्पतयइदं. स्वाहाकृतीभ्यइदं. इंद्रायेदं. अग्नयइदं. ४३ मित्रायेदं. मित्रावरुणाभ्यामिदं. १९ विष्णवइदं. ६ इंद्राविष्णुभ्यामिदं. ३ विष्णवइदं. ८ अश्विभ्यामिदं. ६ ॥ इतिद्वितीयेद्वितीयः ॥ २ ॥

वसूअंत्यानुष्टुप्प्रद्यावापंचद्यावापृथिवीयंतुजागतंतुंतेहिकिमुश्रेष्ठःषळूनार्भवंत्रिष्टुबंतंमानोद्व्यधिकाश्वस्तुतिस्तु तृतीयाषष्ठ्यौजगत्यौयदक्रंदःसप्तोनास्यद्विपंचाशदल्पस्तवंत्वेतंसंशयोत्थापनप्रश्नप्रतिवाक्यान्यत्रप्रायेणज्ञान मोक्षाक्षरप्रशंसाचपंचपादंसाकंजानांयज्ञायत्रेयंसशिक्तैसप्तार्धगर्भागौरीरितिजगत्यएतदंतंतुवैश्वदेवंतस्याःस मुद्राइतिवाचःसमुद्राआपोक्षरंसाप्रस्तारपंक्तिःशकमयमितिशकधूमउक्षाणंपृश्निमितिसोमस्त्रयःकेशिनइत्यग्निः सूर्योवायुश्चकेशिनश्चत्वारिवाग्वाचंइंद्रंमित्रंसौर्यौद्वादशेतिसंवत्सरसंस्थंकालचक्रवर्णनंयस्तेसरस्वत्यैयज्ञेनसा ध्येभ्यःपरानुष्टुप्सौरीपर्जन्याग्निदेवतावात्यासरस्वतेसूर्यायवाकयापंचोनासंवादस्तृतीयाद्ययुजोमरुतांवाक्यम त्यस्तृचोगस्त्यस्यचशिष्टाइंद्रस्यैकादशीचमरुत्वांस्त्विंद्रोदेवता ॥ ३ ॥ ॥ ॥

हरिः ओम् ॥ (१।१२२।२) वसूरुद्रापुरुमंतूवृधंतादशस्यतंनोवृषणावभिष्टौ । दस्राहयद्रेक्णऽऔचथ्योवांप्रयत्स
स्राथेऽअक्वाभिरूती+ ॥ कोवांदाशत्सुमतयेचिदस्यैवसूयद्धेथेनमसापदेगोः । जिगृतमस्मेरेवतीःपुरंधीःकामप्रेणेव
मनसाचरंता ॥ युक्तोहयद्वांतौग्र्यायपेरुर्विमध्येऽअर्णसोधायिपज्रः । उपवामवःशरणंगमेयंशूरोनाज्मपतयद्भिरेवैः॥
उपस्तुतिरौचथ्यमुरुष्येन्मामामिमेपतत्रिणीविदुग्धां । मामामेधोदशतयश्चितोधाक्प्रयद्वांबद्धस्त्मनिखादतिक्षां+ ॥
नमांगरन्नद्योमातृतमादासायदींसुसमुब्धमवाधुः । शिरोयदस्यत्रैतनोवितक्षत्स्वयंदासऽउरोऽअंसावपिग्ध ॥ दीर्घतं
मामामतेयोजुजुर्वान्दशमेयुगे । अपामर्थंयतीनांब्रह्माभवतिसारथिः ॥ १ ॥ (१।१२२।३) प्रद्यावायज्ञैःपृथिवीऽ
ऋतावृधामहीस्तुषेविदथेषुप्रचेतसा । देवेभिर्येदेवपुत्रेसुदंससेत्थाधियावार्याणिप्रभूषतः ॥ उतमन्येपितुरद्रुहोमनो
मातुर्महिस्वतवस्तद्धवीमभिः । सुरेतसापितराभूमचक्रतुरुरुप्रजायाऽअमृतंवरीमभिः ॥ तेसूनवःस्वपसःसुदंससो
महीजज्ञुर्मातरापूर्वचित्तये । स्थातुश्चसत्यंजगतश्चधर्मणिपुत्रस्यपाथःपदमद्वयाविनः ॥ तेमायिनोममिरेसुप्रचेतसो
जामीसयोनीमिथुनासमोकसा । नव्यंनव्यंतंतुमातन्वतेदिविसमुद्रेऽअंतःकवयःसुदीतयः ॥ तद्राधोऽअद्यसवि

(१।१२२।२) वसूरुद्राइतिषळर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअश्विनौत्रिष्टुबंत्यानुष्टुप् । (१।१२२।३) प्रद्यावायज्ञैरितिपंचर्चस्यसूक्तस्यदीर्घ-
तमाद्यावापृथिव्यौजगती ।

तुर्वरेण्यंवयंदेवस्यप्रसवेमनामहे । अस्मभ्यंद्यावापृथिवीसुचेतुनारयिंधत्तंवसुमंतंशतग्विनं ॥ २ ॥ (१।२२।४)
तेहिद्यावापृथिवीविश्वशंभुवऽऋतावरीरजसोधारयत्कवी । सुजन्मनीधिषणेऽअंतरीयतेदेवोदेवीधर्मणासूर्यःशुचिः ॥
उरुव्यचसामहिनीऽअसश्चतापितामाताचभुवनानिरक्षतः । सुधृष्टमेवपुष्ये३नरोदसीपितायत्सीमभिरूपैरवासयत् ॥
सवह्निःपुत्रःपित्रोःपवित्रवान्पुनातिधीरोभुवनानिमायया । धेनुंचपृश्निंवृषभंसुरेतसंविश्वाहाशुक्रंपयोऽअस्यदुक्षत ॥
अयंदेवानामपसामपस्तमोयोजजानरोदसीविश्वशंभुवा । वियोममेरजसीसुक्रतूययाजरेभिःस्कंभनेभिःसमानृचे ॥
तेनोगृणानेमहिनीमहिश्रवःक्षत्रंद्यावापृथिवीधासथोबृहत् । येनाभिकृष्टीस्ततनामविश्वहापनाय्यमोजोऽअस्मेसमि
न्वतं ॥ ३ ॥ (१।२२।५) किमुश्रेष्ठःकिंयविष्ठोनऽआजगन्किमीयतेदूत्यं१कद्यदूचिम । नानिंदिमचमसंयोमहाकु
लोग्नेभ्रातर्द्रुणऽइद्भूतिमूदिम ॥ एकंचमसंचतुरःकृणोतनतद्वोदेवाऽअब्रुवंतद्वऽआगमं । सौधन्वनायद्येवाकरिष्यथ
साकंदेवैर्यज्ञियासोभविष्यथ ॥ अग्निंदूतंप्रतियदब्रवीतनाश्वःकर्त्वोरथऽउतेहकर्त्वः । धेनुःकर्त्वायुवशाकर्त्वाद्वातानि
भ्रातरनुवःकृत्व्येमसि ॥ चकृवांसऽऋभवस्तदपृच्छतक्वेदभूद्यःस्यदूतोनऽआजगन् । यदावाख्यच्चमसांचतुरःकृताना

(१।२२।४) तेहीतिपंचर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाद्यावापृथिव्यौजगती । (१।२२।५) किमुश्रेष्ठइतिचतुर्दशर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाऋभवो जगत्यंत्यात्रिष्टुप् ।

दित्त्वष्टाग्नास्त्वंतन्यीनजे ॥ हनामैनाँऽइतित्वष्टायदब्रवीच्चमसंयेदेवपानमनिंदिषुः । अन्यानामानिकृण्वतेसुतेसचाँ ऽअन्यैरेनान्कन्याइनामभिःस्परत् ॥ ४ ॥ इंद्रोहरीयुयुजेऽअश्विनारथंबृहस्पतिर्विश्वरूपामुपाजत । ऋभुर्विभ्वावा जोदेवाँऽअगच्छतस्वपसोयज्ञियंभागमैतन ॥ निश्चर्मणोगामरिणीतधीतिभिर्याजरंतायुवशाताकृणोतन । सौधन्व नाऽअश्वादश्वमतक्षतयुक्त्वारथमुपदेवाँऽअयातन ॥ इदमुदकंपिबतेत्यब्रवीतनेदंवाघापिबतामुंजनेजनं । सौधन्व नायदितन्नेवहर्यथतृतीयेघासवनेमादयाध्वै ॥ आपोभूयिष्ठाऽइत्येकोऽअब्रवीदग्निर्भूयिष्ठऽइत्यन्योऽअब्रवीत् । वधर्य न्तींबहुभ्यःप्रैकोऽअब्रवीदृतावदंतश्चमसाँऽअपिंशत ॥ श्रोणामेकऽउदकंगामवाजतिमांसमेकःपिंशतिसूनयाभृतं । आनिम्रुचःशकृदेकोऽअपाभरत्किंस्वित्पुत्रेभ्यःपितराऽउपावतुः ॥ ५ ॥ उद्वत्स्वस्माऽअकृणोतनातृणंनिवत्स्वपःस्व पस्ययानरः । अगोह्यस्ययदसस्तनागृहेतद्येदमृभवोनानुगच्छथ ॥ संमील्ययद्भुवनापर्यसर्पतक्वस्वित्तात्यापितरावऽ आसतुः । अशपतयःकरस्नंवऽआददेयःप्राब्रवीत्प्रोतस्माऽअब्रवीतन ॥ सुषुप्वांसऽऋभवस्तदपृच्छतागोह्यकऽइदंनो ऽअबूबुधत् । श्वानंबस्तोबोधयितारमब्रवीत्संवत्सरऽइदमद्याव्यख्यत ॥ दिवायांतिमरुतोभूम्याग्निरयंवातोऽअंतरि क्षेणयाति । अद्भिर्यातिवरुणःसमुद्रैर्युष्माँऽइच्छन्तःशवसोनपातः ॥ ६ ॥ (१।२२।६) मानोमित्रोवरुणोऽअर्य

(१।२२।६) मानोमित्रइतिद्वाविंशत्यृचस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअश्वस्त्रिष्टुप्तृतीयाषष्ठ्यौजगत्यौ । (अश्वस्तुत्याश्वोदेवता) ।

मायुरिंद्रऽऋभुक्षामरुतःपरिख्यन् । यद्वाजिनोदेवजातस्यसप्तेःप्रवक्ष्यामोविदथेवीर्याणि ॥ यन्निर्णिजारेक्णसाप्रावृ
तस्यरातिंगृभीतांमुखतोनयंति । सुप्राङजोमेम्यद्विश्वरूपऽइंद्रापूष्णोःप्रियमप्येतिपाथः ॥ एषच्छागःपुरोऽअश्वेनवा
जिनापूष्णोभागोनीयतेविश्वदेव्यः । अभिप्रियंयत्पुरोळाशमर्वतात्वष्टेदेनंसौश्रवसायजिन्वति ॥ यद्धविष्यमृतुशोदे
वयानंत्रिर्मानुषाःपर्यश्वंनयंति । अत्रापूष्णःप्रथमोभागऽएतियज्ञंदेवेभ्यःप्रतिवेदयन्नजः + ॥ होताध्वर्युरावयाऽअग्नि
मिंधोग्रावग्राभऽउतशंस्तासुविप्रः । तेनयज्ञेनस्वरंकृतेनस्विष्टेनवक्षणाऽआपृणध्वं ॥ ७ ॥ यूपव्रस्काऽउतयेयूपवाहा
श्चषालंयेऽअश्वयूपायतक्षति । येचार्वतेपचनंसंभरंत्युतोतेषामभिगूर्तिर्नऽइन्वतु ॥ उपप्रागात्सुमन्मेधायिमन्मदेवा
नामाशाऽउपवीतपृष्ठः । अन्वेनंविप्राऽऋषयोमदंतिदेवानांपुष्टेचकृमासुबंधुं ॥ यद्वाजिनोदामसंदानमर्वतोयाशीर्ष
ण्यारशनारज्जुरस्य । यद्वाघास्यप्रभृतमास्ये३तृणंसर्वाताते ऽअपिदेवेष्वस्तु ॥ यदश्वस्यक्रविषोमक्षिकाशयद्वास्वरौस्व
धितौरिप्तमस्ति । यद्धस्तयोःशमितुर्यन्नखेषुसर्वाताते ऽअपिदेवेष्वस्तु ॥ यदूवध्यमुदरस्यापवातियऽआमस्यक्रविषोगं
धोऽअस्ति । सुकृतातच्छमितारःकृण्वंतूतमेधंशृतपाकंपचंतु ॥ ८ ॥ यत्तेगात्रादग्निनापच्यमानादभिशूलंनिहतस्या
वधावति । मातद्भूम्यामाश्रिषन्मातृणेषुदेवेभ्यस्तदुशद्भ्योरातमस्तु ॥ येवाजिनंपरिपश्यंतिपक्वंयऽईमाहुःसुरभिर्निर्हृ
रेति । येचार्वतोमांसभिक्षामुपासतऽउतोतेषामभिगूर्तिर्नऽइन्वतु ॥ यन्नीक्षणंमांस्पचन्याऽउखायायापात्राणियूष्णऽ

आसेचनानि । ऊष्मण्यापिधानाचरूणामंकाःसूनाःपरिभूषंत्यश्वं ॥ निक्रमणंनिषदनंविवर्तनंयच्चपड्वीशमर्वतः । य
च्चपपौयच्चघासिंजघाससर्वाताते॓ऽअपिदेवेष्वस्तु ॥ मात्वाग्निर्ध्वनयीद्धूमगंधिर्मोखाभ्राजंत्यभिविक्तजघ्रिः । इष्टंवीत
मभिगूर्तंवषट्कृतंतंदेवासःप्रतिगृभ्णंत्यश्वं ॥ ९ ॥ यदश्वायवासऽउपस्तृणंत्यधीवासंयाहिरण्यान्यस्मै । संदानमर्वंतं
पड्वीशंप्रियादेवेष्वायामयंति ॥ यत्तेसादेमहसाशूकृतस्यपाष्ण्यावाकशयावातुतोद । स्रुचेवताहविषोऽअध्वरेषुसर्वा
ताते॓ब्रह्मणासूदयामि ॥ चतुस्त्रिंशद्वाजिनोदेवबंधोर्वंक्रीरश्वस्यस्वधितिःसमेति । अच्छिद्रागात्रावयुनाकृणोतपरुष्प
रुरनुघुष्याविशस्त ॥ एकस्त्वष्टुरश्वस्याविशस्ताद्वायंतारांभवतस्तथऽऋतुः । यातेगात्राणामृतुथाकृणोमितातापिंडा
नांप्रजुहोम्यग्नौ+ ॥ मात्वातपत्प्रियऽआत्मापियंतंमास्वधितिस्तन्व१आतिष्ठिपत्ते । मातेगृध्नुरविशस्तातिहायछिद्रा
गात्राण्यसिनामिथूकः ॥ नवाउऽएतन्म्रियसेनरिष्यसिदेवाँऽइदेषिपथिभिःसुगेभिः । हरीतेयुंजापृषतीऽअभूतामुपा
स्थाद्वाजीधुरिरासभस्य ॥ सुगव्यंनोवाजीस्वश्व्यंपुंसःपुत्राँऽउतविश्वापुषंरयिं । अनागास्त्वंनोऽअदितिःकृणोतुक्षत्रं
नोऽअश्वोवनतांहविष्मान् ॥ १० ॥ (१।२२।७) यदक्रंदःप्रथमंजायमानऽउद्यन्त्समुद्रादुतवापुरीषात् । श्येनस्य
पक्षाहरिणस्यबाहूऽउपस्तुत्यंमहिजातंतेऽअर्वन् ॥ यमेनदत्तंत्रितऽएनमायुनगिंद्रऽएणंप्रथमोऽअध्यतिष्ठत् । गंधर्वोऽ

(१।२२।७) यदक्रंदइतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यदीर्घतमाअश्वस्त्रिष्टुप् ।

अस्यरशनामगृभ्णात्सूरादश्वंवसवोनिरतष्ट ॥ असियमोऽअस्यादित्योऽअर्वन्नसित्रितोगुह्येनव्रतेन । असिसोमेनसम
याविपृक्तऽआहुस्तेत्रीणिदिविबंधनानि ॥ त्रीणितऽआहुर्दिविबंधनानित्रीण्यप्सुत्रीण्यंतःसमुद्रे । उतेवमेवरुणश्छ
न्त्स्यर्वन्यत्रातऽआहुःपरमंजनित्रं ॥ इमातेवाजिन्नवमार्जनानीमाशफानांसनितुर्निधाना । अत्रातेभद्रारशनाऽअप
श्यमृतस्ययाऽअभिरक्षंतिगोपाः+ ॥ ११ ॥ आत्मानंतेमनसारादजानामवोदिवापतयंतंपतंगं । शिरोऽअपश्यंपथि
भिःसुगेभिररेणुभिर्जेहमानंपतत्रि+ ॥ अत्रातेरूपमुत्तममपश्यंजिगीषमाणमिषऽआपदेगोः । यदातेमर्तोऽअनुभोग
मानळादिद्ग्रसिष्ठऽओषधीरजीगः ॥ अनुत्वारथोऽअनुमर्योऽअर्वन्ननुगावोनुभगःकनीनां । अनुव्रातासस्तवसख्यमी
युरनुदेवाममिरेवीर्यंते ॥ हिरण्यशृंगोयोऽअस्यपादामनोजवाऽअवरऽइंद्रऽआसीत् । देवाऽइदस्यहविरद्यमायन्योऽ
अर्वंतंप्रथमोऽअध्यतिष्ठत् ॥ ईर्मांतासःसिलिकमध्यमासःसंशूरणासोदिव्यासोऽअत्याः । हंसाऽइवश्रेणिशोयतंतेय
दाक्षिषुर्दिव्यमज्ममश्वाः ॥ १२ ॥ तवशरीरंपतयिष्ण्वर्वन्तवचित्तंवातऽइवध्रजीमान् । तवशृंगाणिविष्ठितापुरुत्रा
रण्येषुजर्भुराणाचरंति ॥ उपप्रागाच्छसनंवाज्यर्वादेवद्रीचामनसादीध्यानः । अजःपुरोनीयतेनाभिरस्यानुपश्चात्कव
योयंतिरेभाः+ ॥ उपप्रागात्परमंयत्सधस्थमर्वाँऽअच्छापितरंमातरंच । अद्यादेवान्जुष्टतमोहिगम्याऽअथाशास्तेदाशु

षेवार्याणि ॥ १३ ॥ (१।२२।८) अस्यवामस्यपलितस्यहोतुस्तस्यभ्रातामध्यमोऽअस्त्यश्नः । तृतीयोभ्राताघृतपृष्ठो ऽअस्यात्रापश्यंविश्पतिंसप्तपुत्रं ॥ सप्तयुंजंतिरथमेकचक्रमेकोऽअश्वोवहतिसप्तनामा । त्रिनाभिचक्रमजरमनर्वंयत्रे माविश्वाभुवनाधितस्थुः+ ॥ इमंरथमधियेसप्ततस्थुःसप्तचक्रंसप्तवहंत्यश्वाः । सप्तस्वसारोऽअभिसंनवंतेयत्रगवांनि हितासप्तनाम ॥ कोददर्शप्रथमंजायमानमस्थन्वंतंयदनस्थाबिभर्ति । भूम्याऽअसुरसृंगात्माक्वस्वित्कोविद्वांसमुपगा त्प्रष्टुमेतत्+ ॥ पाकःपृच्छामिमनसाविजानन्देवानामेनानिहितापदानि । वत्सेबष्कयेधिसप्ततंतून्वितत्निरेकवयऽओ तवाऽउ ॥ १४ ॥ अचिकित्वान्चिकितुषश्चिदत्रकवीन्पृच्छामिविद्मनेनविद्वान् । वियस्तस्तंभषळिमारजांस्यजस्यरूपे किमपिस्विदेकं ॥ इहब्रवीतुयऽईमंगवेदास्यवामस्यनिहितंपदंवेः । शीर्ष्णःक्षीरंदुह्रतेगावोऽअस्यवव्रिंवसानाऽउदकं

(१।२२।८) अस्यवामस्येतिद्विपंचाशदृचस्यसूक्तस्यदीर्घतमाआद्यानामेकचत्वारिंशदृचांविश्वेदेवास्तस्याःसमुद्राइत्यस्यावाक्समुद्राक्षरापः शकमयमित्यस्याःशकधूमसोमौत्रयःकेशिनइत्यस्याअग्निसूर्यवायवो (केशिनइतिगुणः) चत्वारिवागित्यस्यावाक्इंद्रंमित्रमितिद्वयोःसूर्यो द्वादशप्रधयेत्यस्याःकालचक्रं (अत्रसंवत्सरसंस्थंकालचक्रवर्णनं) यस्याइत्यस्याःसरस्वतीयज्ञेनेत्यस्याःसाध्याःसमानमित्यस्याःसूर्यो (पर्ज न्याग्नीवा) दिव्यंसुपर्णमित्यस्याःसरस्वान् (सूर्योवा) त्रिष्टुप् द्वादशीपंचदशीत्रयोविंशीएकोनत्रिंशीषट्त्रिंश्येकचत्वारिंशीचजगत्यःद्विच त्वारिंशीप्रस्तारपंक्तिःएकपंचाशदनुष्टुप् ।

पदापुः ॥ मातापितरमृतऽआबभाजधीत्यग्रेमनसासंहिजग्मे । साबीभत्सुर्गर्भरसानिविद्धानमस्वंतऽइदुपवाकमीयुः ॥ युक्तामातासीद्धुरिदक्षिणायाऽअतिष्ठद्गर्भोवृजनीष्वंतः । अमीमेद्वत्सोऽअनुगामपश्यद्विश्वरूप्यंत्रिषुयोजनेषु॥ तिस्रोमातृस्त्रीन्पितृन्बिभ्रदेकऽऊर्ध्वस्तस्थौनेमवग्लापयंति । मंत्रयंतेदिवोऽअमुष्यपृष्ठेविश्वविदंवाचमविश्वमिन्वां ॥ १५ ॥ द्वादशारंनहितज्जरायववर्तिचक्रंपरिद्यामृतस्य । आपुत्राऽअग्नेमिथुनासोऽअत्रसप्तशतानिविंशतिश्चतस्थुः ॥ पंचपादंपितरंद्वादशाकृतिंदिवऽआहुःपरेऽअर्धेपुरीषिणं । अथेमेऽअन्यऽउपरेविचक्षणंसप्तचक्रेषळरऽआहुरर्पितं ॥ पंचारेचक्रेपरिवर्तमानेतस्मिन्नातस्थुर्भुवनानिविश्वा । तस्यनाक्षस्तप्यतेभूरिभारःसनादेवनशीर्यतेसनाभिः ॥ सनेमिचक्रमजरंविवावृतऽउत्तानायांदशयुक्तावहंति । सूर्यस्यचक्षूरजसैत्यावृतंतस्मिन्नार्पिताभुवनानिविश्वा ॥ साकंजानांसप्तथमाहुरेकजंषळिद्यमाऽऋषयोदेवजाऽइति । तेषामिष्टानिविहितानिधामशःस्थात्रेरेजंतेविकृतानिरूपशः+ ॥ १६ ॥ स्त्रियःसतीस्ताँऽउमेपुंसऽआहुःपश्यदक्षण्वान्नविचेतदंधः । कविर्यःपुत्रःसईमाचिकेतयस्ताविजानात्सपितुष्पितासत् ॥ अवःपरेणपरऽएनावरेणपदावत्संबिभ्रतीगौरुदस्थात् । साकद्रीचीकंस्विदर्धंपरागात्क्वस्वित्सूतेनहियूथेऽअंतः+ ॥ अवःपरेणपितरंयोऽअस्यानुवेदपरऽएनावरेण । कवीयमानःकऽइहप्रवोचद्देवंमनःकुतोऽअधिप्रजातं ॥ येऽअर्वांचस्ताँऽउपराचऽआहुर्येपरांचस्ताँऽउऽअर्वाचऽआहुः । इंद्रश्चयाचक्रथुःसोमतानिधुरानयुक्तारजसोवहंति ॥

द्वासुपर्णासयुजासखायासमानंवृक्षंपरिषस्वजाते । तयोरन्यःपिप्पलंस्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्योऽअभिचाकशीति ॥ १७ ॥
यत्रासुपर्णाऽअमृतस्यभागमनिमेषंविदथाभिस्वरंति । इनोविश्वस्यभुवनस्यगोपाःसमाधीरःपाकमत्राविवेश ॥ यस्मि
न्वृक्षेमध्वदःसुपर्णानिविशंतेसुवतेचाधिविश्वे । तस्येदाहुःपिप्पलंस्वाद्वग्रेतन्नोन्नशद्यःपितरंनवेद ॥ यद्गायत्रेऽअधि
गायत्रमाहितंत्रैष्टुभाद्वात्रैष्टुभंनिरतक्षत । यद्वाजगज्जगत्याहितंपदंयऽइत्तद्विदुस्तेऽअमृतत्वमानशुः ॥ गायत्रेणप्रतिमि
मीतेऽअर्कमर्केणसामत्रैष्टुभेनवाकं । वाकेनवाकंद्विपदाचतुष्पदाक्षरेणमिमतेसप्तवाणीः ॥ जगतासिंधुंदिव्यस्तभायद्रथं
तरेसूर्यंपर्यपश्यत् । गायत्रस्यसमिधस्तिस्रऽआहुस्ततोमह्नाप्ररिरिचेमहित्वा+ ॥ १८ ॥ उपह्वयेसुदुघांधेनुमेतांसुहस्तो
गोधुगुतदोहदेनां । श्रेष्ठंसवंसवितासाविषन्नोभीद्धोघर्मस्तदुषुप्रवोचं ॥ हिंकृण्वतीवसुपत्नीवसूनांवत्समिच्छंतीमनसा
भ्यागात् । दुहामश्विभ्यांपयोऽअघ्न्येयंसावर्धतांमहतेसौभगाय ॥ गौरमीमेदनुवत्संमिषंतंमूर्धानंहिङ्ङकृणोन्मात
वाऽउ । सृक्वाणंघर्ममभिवावशानामिमातिमायुंपयतेपयोभिः ॥ अयंसशिंक्तेयेनगौरभीवृतामिमातिमायुंध्वसनाव
धिश्रिता । साचित्तिभिर्निहिचकारमर्त्यंविद्युद्भवंतीप्रतिवव्रिमौहत ॥ अनच्छयेतुरगातुजीवमेजद्ध्रुवंमध्यऽआपस्त्या
नां । जीवोमृतस्यचरतिस्वधाभिरमर्त्योमर्त्येनासयोनिः ॥ १९ ॥ अपश्यंगोपामनिपद्यमानमाचपराचपथिभिश्चरं
तं । ससध्रीचीःसविषूचीर्वसानऽआवरीवर्तिभुवनेष्वंतः+ ॥ यऽईंचकारनसोऽअस्यवेदऽयईंददर्शहिरुगिन्नुतस्मात् ।

समातुर्योनापरिवीतोऽअंतर्बहुप्रजानिर्ऋतिमाविवेश ॥ द्यौर्मेपिताजनितानाभिरत्रबंधुर्मेमातापृथिवीमहीयं । उत्तान
योश्चम्वो३र्योनिरंतरत्रापितादुहितुर्गर्भमाधात् ॥ पृच्छामित्वापरमंतंपृथिव्याःपृच्छामियत्रभुवनस्यनाभिः । पृच्छा
मित्वावृष्णोऽअश्वस्यरेतःपृच्छामिवाचःपरमंव्योम ॥ इयंवेदिःपरोऽअंतःपृथिव्याऽअयंयज्ञोभुवनस्यनाभिः । अयं
सोमोवृष्णोऽअश्वस्यरेतोब्रह्मायंवाचःपरमंव्योम ॥ २० ॥ सप्तार्धगर्भाभुवनस्यरेतोविष्णोस्तिष्ठंतिप्रदिशाविधर्मणि ।
तेधीतिभिर्मनसातेविपश्चितःपरिभुवःपरिभवंतिविश्वतः ॥ नविजानामियदिवेदमस्मिनिण्यःसंनद्धोमनसाचरामि ।
यदामागन्प्रथमजाऽऋतस्यादिद्वाचोऽअश्नुवेभागमस्याः+ ॥ अपाङ्प्राङेतिस्वधयागृभीतोमर्त्योमर्त्येनासयोनिः ।
ताशश्वंताविषूचीनावियंतान्य१न्यंचिक्युर्ननिचिक्युरन्यं+ ॥ ऋचोऽअक्षरेपरमेव्योमन्यस्मिन्देवाऽअधिविश्वेनिषे
दुः । यस्तन्नवेदकिमृचाकरिष्यतियइत्तद्विदुस्तऽइमेसमासते ॥ सूयवसाद्भगवतीहिभूयाऽअथोवयंभगवंतःस्याम ।
अद्धितृणमघ्न्येविश्वदानींपिबशुद्धमुदकमाचरंती ॥ २१ ॥ गौरीर्मिमायसलिलानितक्षत्येकपदीद्विपदीसाचतुष्पदी ।
अष्टापदीनवपदीबभूवुषीसहस्राक्षरापरमेव्योमन् ॥ तस्याःसमुद्राऽअधिविक्षरंतितेनजीवंतिप्रदिशश्चतस्रः । ततःक्ष
रत्यक्षरंतद्विश्वमुपजीवति ॥ शकमयंधूममारादपश्यंविषूवतापरऽएनावरेण । उक्षाणंपृश्निमपचंतवीरास्तानिधर्माणि
प्रथमान्यासन् ॥ त्रयःकेशिनऽऋतुथाविचक्षतेसंवत्सरेवपतऽएकएषां । विश्वमेकोऽअभिचष्टेशचीभिर्ध्राजिरेकस्यद

दृशेनरूपं+ ॥ चत्वारिवाक्परिमितापदानितानिविदुर्ब्राह्मणायेमनीषिणः । गुहात्रीणिनिहितानेंगयंतितुरीयंवाचो मनुष्यावदंति ॥ इंद्रंमित्रंवरुणमग्निमाहुरथोदिव्यःससुपर्णोगरुत्मान् । एकंसद्विप्राबहुधावदंत्यग्निंयमंमातरिश्वानमाहुः ॥ २२ ॥ कृष्णंनियानंहरयःसुपर्णाऽअपोवसानादिवमुत्पतंति । तऽआववृत्रन्त्सदनादृतस्यादिद्घृतेनपृथिवीव्युद्यते ॥ द्वादशप्रधयश्चक्रमेकंत्रीणिनभ्यानिकऽउतच्चिकेत । तस्मिन्त्साकंत्रिशतानशंकवोर्पिताःषष्टिर्नचलाचलासः ॥ यस्तेस्तनःशशयोयोमयोभूर्येनविश्वापुष्यसिवार्याणि । योरत्नधावसुविद्यःसुदत्रःसरस्वतितमिहधातवेकः ॥ यज्ञेनयज्ञमयजंतदेवास्तानिधर्माणिप्रथमान्यासन् । तेहनाकंमहिमानःसचंतयत्रपूर्वेसाध्याःसंतिदेवाः+ ॥ समानमेतदुदकमुच्चैत्यवचाहभिः । भूमिंपर्जन्याजिन्वंतिदिवंजिन्वंत्यग्नयः ॥ दिव्यंसुपर्णंवायसंबृहंतमपांगर्भंदर्शतमोषधीनां । अभीपतोवृष्टिभिस्तर्पयंतंसरस्वंतमवसेजोहवीमि ॥ २३ ॥ (१।२३।१) कयाशुभासवयसःसनीळाःसमान्यामरुतःसंमिमिक्षुः । कयामतीकुतऽएतासऽएतेर्चंतिशुष्मंवृषणोवसूया+ ॥ कस्यब्रह्माणिजुजुषुर्युवानःकोऽअध्वरेमरुतऽआववर्त । श्येनाँऽइवध्रजतोऽअंतरिक्षेकेनमहामनसारीरमाम ॥ कुतस्त्वमिंद्रमाहिनःसन्नेकोयासिसत्पतेकिंतऽ

(१।२३।१) कयाशुभेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यतृतीयाद्ययुगृचामेकादशीवर्ज्यानांमरुतःत्रयोदश्यादितिसृणामगस्त्यःशिष्टानामिंद्रऋषिः सर्वसूक्तस्यमरुत्वानिंद्रोदेवतात्रिष्टुप्छंदः ।

इत्था । संपृच्छसेसमराणःशुंभानैर्वोचेस्तन्नोहरिवोयत्तेऽअस्मे+ ॥ ब्रह्माणिमेमतयःशंसुतासःशुष्मंइयर्तिप्रभृतोमेऽअ
द्रिः । आशासतेप्रतिहर्यंत्युक्थेमाहरीवहतस्तानोऽअच्छ ॥ अतोवयमंतमेभिर्युजानाःस्वक्षंत्रेभिस्तन्वं१ःशुंभमानाः ।
महोभिरेताँऽउपयुज्महेन्विंद्रस्वधामनुहिनोबभूथ ॥ २४ ॥ क्वं१स्यावोमरुतःस्वधासीद्यन्मामेकंसमधत्ताहिहत्ये ।
अहंह्यु१ग्रस्तविषस्तुविष्मान्विश्वंस्यशत्रोरनमंवधस्नैः+ ॥ भूरिंचकर्थयुज्येभिरस्मेसमानेभिर्वृषभपौंस्येभिः । भूरीणि
हिकृणवामाशविष्ठेंद्रक्रत्वामरुतोयद्वशाम ॥ वधींवृत्रंमरुतऽइंद्रियेणस्वेनभामेनतविषोबभूवान् । अहमेतामनवेवि
श्वश्चंद्राःसुगाऽअपश्चंकरवज्रबाहुः ॥ अनुत्तमातेमघवन्नकिर्नुनत्वावाँऽअस्तिदेवताविदानः । नजायमानोनशतेनजा
तोयानिकरिष्याकृणुहिप्रवृद्ध ॥ एकस्यचिन्मेविभ्वं१स्त्वोजोयानुदधृष्वान्कृणवैमनीषा । अहंह्यु१ग्रोमरुतोविदानो
यानिच्यवमिंद्रइदीशऽएषां ॥ २५ ॥ अमंदन्मामरुतःस्तोमोऽअत्रयन्मेनरःश्रुत्यंब्रह्मचक्र । इंद्रायवृष्णेसुमखायम
ह्यंसख्येसखायस्तन्वेतनूभिः ॥ एवेदेतेप्रतिमारोचमानाऽअनेद्यःश्रवऽएषोदधानाः । संचक्ष्यामरुतश्चंद्रवर्णाऽअच्छां
तमेछदयाथाचनूनं+ ॥ कोन्वत्रमरुतोमामहेवःप्रयातनसखीँरच्छासखायः । मन्मानिचित्राऽअपिवातयंतऽएषांभू
तनवेदामऽऋतानां ॥ आयद्दुवस्याद्दुवसेनकारुरस्मान्चक्रेमान्यस्यमेधा । ओषुवर्तमरुतोविप्रमच्छेमाब्रह्माणिजरिता

वोऽअर्चत् ॥ एषवःस्तोमोमरुतऽइयंगीर्मांदार्यस्यमान्यस्यकारोः । एषायासीष्टतन्वेवयांविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥
॥ २६ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एकादशाध्याये वर्गाः २६ सूक्तानि ८ ऋचः १३२ ॥ त्यागः॥ अश्विभ्यामिदं. ६ द्यावापृथिवीभ्यामिदं.१० ऋभुभ्यइदं. १४ अश्वायेदं. ३५ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. ४१ वाक्समुद्राक्षरोभ्यइदं(वागभ्यइतिवा). शकधूमसोमाभ्यामिदं. केश्यग्निसूर्यवायुभ्यइदं. वाचइदं. सूर्यायेदं. २ कालचक्रायेदं. सरस्वत्याइदं. साध्येभ्यइदं. पर्जन्याग्निभ्यामिदं. सरस्वतइदं. मरुत्वत. इंद्रायेदं.१५॥इतिद्वितीयेतृतीयः ॥३॥

तन्नवगस्त्योमारुतंहिद्वित्रिष्टुबंतंमित्रावरुणयोर्दीक्षितयोरुर्वशीमप्सरसंदृष्ट्वावासतीवरेकुंभेरेतोपतत्ततोगस्त्यव सिष्ठावजायेतांसहस्रमेकादशाद्यैंद्रीयज्ञायज्ञादशत्रित्रिष्टुबंतंमहोष्टौद्वितीयाविराण्नंनूनंपंचागस्त्यैनेंद्रेहविषिम रुतामुद्यतंइंद्रागस्त्ययोःसंवादऐंद्रस्तत्राद्यातृतीयाचेंद्रवाक्यंचतुर्थीचादौबृहतीतिस्रोनुष्टुभंःप्रतिवःषण्मारुतं तुंचतस्रोंत्यामरुत्वतीयाश्वित्रस्तृचंगायत्रंगायत्सप्तोनांत्वंराजादशमत्सिषळानुष्टुभंतुत्रिष्टुबंतंत्वाद्यास्कंधोग्री वीवांमत्सिनआचर्षणिप्राःपंचंयद्धस्यापूर्वीःषड्जायापत्योर्लोपामुद्रायाअगस्त्यस्यचद्व्यृचाभ्यांरत्यर्थंसंवादंश्रु त्वांतेवासीब्रह्मचार्यंत्येबृहत्यादीअपश्यंद्युवोर्दशाश्विनंवैकदुनवाभूदिदमष्टौषष्ठ्यंत्येत्रिष्टुभौतंयुंजाथांषट् ॥४॥

हरिः ओम् ॥ (१।२३।२) तन्नुवोचामरभसायजन्मनेपूर्वंमहित्वंवृषभस्यकेतवे । ऐधेवयामन्मरुतस्तुविष्वणो
युधेवशक्रास्तविषाणिकर्तन ॥ नित्यंनसूनुंमधुबिभ्रतऽउपक्रीळंतिक्रीळाविदथेषुघृष्वयः । नक्षंतिरुद्राऽअवसानमस्वि
नंनमर्धंतिस्वतवसोहविष्कृतं ॥ यस्माऽऊमासोऽअमृताअरासतरायस्पोषंचहविषाददाशुषे । उक्षंत्यस्मैमरुतोहिताऽ
इवपुरूरजांसिपयसामयोभुवः ॥ आयेरजांसितविषीभिरव्यतप्रवऽएवासःस्वयतासोऽअध्रजन् । भयंतेविश्वाभुवना
निहर्म्याचित्रोवोयामःप्रयतास्वृष्टिषु ॥ यत्त्वेषयामानदयंतपर्वतान्दिवोवापृष्ठंनर्याऽअचुच्यवुः । विश्वोवोऽअज्मन्भ
यतेवनस्पतीरथीयंतीवप्रजिहीतऽओषधिः ॥ १ ॥ यूयंनउग्रामरुतःसुचेतुनारिष्टग्रामाःसुमतिंपिपर्तन । यत्रावोदि
द्युद्रदतिक्रिविर्दतीरिणातिपश्वःसुधितेवबर्हणा ॥ प्रस्कंभदेष्णाऽअनवभ्रराधसोलातृणासोविदथेषुसुष्टुताः । अर्चं
त्यर्कंमदिरस्यपीतयेविदुर्वीरस्यप्रथमानिपौंस्या ॥ शतभुजिभिस्तमभिह्रुतेरघात्पूर्भीरक्षतामरुतोयमावत । जनंयमु
ग्रास्तवसोविरप्शिनःपाथनाशंसात्तनयस्यपुष्टिषु ॥ विश्वानिभद्रामरुतोरथेषुवोमिथस्पृध्येवतविषाण्याहिता । अंसे
ष्वावःप्रपथेषुखादयोक्षोवश्चक्रासमयाविवावृते ॥ भूरीणिभद्रानर्येषुबाहुषुवक्षःसुरुक्मारभसासोऽअंजयः । अंसेष्वे
ताःपविषुक्षुराऽअधिवयोनपक्षान्व्यनुश्रियोधिरे ॥ २ ॥ महांतोमह्नाविभ्वो३ विभूतयोदूरेदृशोयेदिव्याऽइवस्तृभिः।

(१।२३।२) तन्नुवोचामेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यमैत्रावरुणिरगस्त्योमरुतोजगत्यंत्येद्वेत्रिष्टुभौ ।

मंद्राःसुजिह्वाःस्वरितारऽआसभिःसंमिश्लाऽइंद्रेमरुतःपरिष्टुभः ॥ तद्वःसुजातामरुतोमहित्वनंदीर्घंवोदात्रमदितेरि
वव्रतं । इंद्रश्चनत्यजसाविहुणातितज्जनाययस्मैसुकृतेऽअराध्वं ॥ तद्वोजामित्वंमरुतःपरेयुगेपुरूयच्छंसममृतासऽआ
वंत । अयाधियामनवेश्रुष्टिमाव्यासाकंनरोदंसनैराचिकित्रिरे ॥ येनदीर्घंमरुतःशूशवामयुष्माकेनपरीणसातुरासः ।
आयत्ततनन्वृजनेजनासऽएभिर्यज्ञेभिस्तदभीष्टिमश्यां ॥ एषवःस्तोमोमरुतइयंगीर्मांदार्यस्यमान्यस्यकारोः । एषाया
सीष्टतन्वेवयांविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ ३ ॥ (१।२३।३) सहस्रंतऽइंद्रोतयोनःसहस्रमिषोहरिवोगूर्ततमाः । सह
स्रंरायोमादयध्यैसहस्रिणऽउपनोयंतुवाजाः ॥ आनोवोभिर्मरुतोयांत्वच्छाज्येष्ठेभिर्वावृहद्दिवैःसुमायाः । अधयदेषां
नियुतःपरमाःसमुद्रस्यचिद्धनयंतपारे+ ॥ मिम्यक्षयेषुसुधिताघृताचीहिरण्यनिर्णिगुपरानऋष्टिः । गुहाचरंतीमनु
षोनयोषासभावतीविदथ्येवसंवाक्+ ॥ पराशुभ्राऽअयासोयव्यासाधारण्येवमरुतोमिमिक्षुः । नरोदसीऽअपनुदंत
घोराजुषंतवृधंसख्यायदेवाः+ ॥ जोषद्यदीमसुर्यासचध्यैविषितस्तुकारोदसीनृमणाः । आसूर्येवविधतोरथंगात्त्वेषप्र
तीकानभसोनेत्या+ ॥ ४ ॥ आस्थापयंतयुवतिंयुवानःशुभेनिमिश्लांविदथेषुपज्रां । अर्कोयद्वोमरुतोहविष्मान्गायद्गा
थंसुतसोमोदुवस्यन्+ ॥ प्रतंविवक्मिवक्म्योयऽएषांमरुतांमहिमासत्योऽअस्ति । सचायदींवृषमणाऽअहंयुःस्थिरा

(१।२३।३) सहस्रंतइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योमरुतआद्यायाइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

चिज्जनीर्वहतेसुभागाः+ ॥ पांतिमित्रावरुणाववद्याच्चयंतईमर्यमोऽअप्रशस्तान् । उतच्यवंतेऽअच्युताध्रुवाणिवावृधऽ
ईंमरुतोदातिवारः ॥ नहीनुवोमरुतोऽअंत्यस्मेऽआरात्ताच्चिच्छवसोऽअंतमापुः । तेधृष्णुनाशवसाशूशुवांसोर्णोनद्वेषोधृ
षतापरिंष्टुः ॥ वयमद्येंद्रस्यप्रेष्ठावयंश्वोवोचेमहिसमर्ये । वयंपुरामहिंचनोऽअनुद्यून्तन्नऽऋभुक्षानरामनुष्यात् ॥ एष
वःस्तोमोमरुतऽइयंगीर्मांदार्यस्यमान्यस्यकारोः । एषायासीष्टतन्वेवयांविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ ५ ॥ (१।२३।४)
यज्ञायज्ञावःसमनातुतुर्वणिर्धियंधियंवोदेवयाऽउंदधिध्वे । आवोर्वाचःसुवितायरोदस्योर्महेववृत्यामवसेसुवृक्तिभिः ॥
वव्रासोनयेस्वजाःस्वतवसऽइषंस्वरभिजायंतधूतयः । सहस्रियासोऽअपांनोर्मयऽआसागावोवंद्यासोनोक्षणः ॥ सोमा
सोनयेसुतास्तृप्तांशवोहृत्सुपीतासोदुवसोनासते । ऐषामंसेषुरंभिणीवरारभेहस्तेषुखादिश्चकृतिश्चसंदधे ॥ अवस्वयु
क्तादिवऽआवृथायुयुरमर्त्याःकशयाचोदतत्मना । अरेणवस्तुविजाताऽअचुच्यवुर्दृह्ळानिचिन्मरुतोभ्राजदृष्टयः ॥
कोवोंतर्मरुतऽऋष्टिविद्युतोरेजतितमनाहन्वेवजिह्वया । धन्वच्युतऽइषांनयामनिपुरुप्रैषाऽअहन्योनैतशः ॥ ६ ॥
क्वस्विदस्यरजसोमहस्परंक्वावरंमरुतोयस्मिन्नायय । यच्च्यावयथविथुरेवसंहितंव्यद्रिणापतथत्वेषमर्णवं+ ॥ सातिर्न
वोमवतीस्वर्वतीत्वेषाविपाकामरुतःपिपिष्वती । भद्रावोरातिःपृणतोनदक्षिणापृथुज्रयीऽअसुर्येवजंजती ॥ प्रतिष्टो

(१।२३।४) यज्ञायज्ञेतिदशर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योमरुतोजगतीअंत्यास्तिस्रस्त्रिष्टुभः ।

भंतिसिंधवःपविभ्योयदभ्रियांवाचमुदीरयंति । अवस्मयंतविद्युतःपृथिव्यांयदीघृतंमरुतःप्रुष्णुवंति ॥ असूतपृश्निर्म

हतेरणायत्वेषमयासांमरुतामनीकं । तेसप्सरासोऽजनयंताभ्वमादित्स्वधामिषिरांपर्यपश्यन् ॥ एषवःस्तोमोमरुतऽइ

यंगीर्मांदार्यस्यमान्यस्यकारोः । एषायासीष्टतन्वेवयांविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ ७ ॥ (१।२३।५) महश्चित्त्वमिंद्र

यतऽएतान्महश्चिदसित्यजसोवरूता । सनोवेधोमरुतांचिकित्वान्त्सुम्नावनुष्वतवहिप्रेष्ठा ॥ अयुंजन्तऽइंद्रविश्वकृ

ष्टीर्विदानासोनिष्षिधोमर्त्यत्रा । मरुतांपृत्सुतिर्हासमानास्वर्मीह्ळस्यप्रधनस्यसातौ+ ॥ अम्यक्सातइंद्रऋष्टिरस्मेसने

म्यभ्वंमरुतोजुनंति । अग्निश्चिद्धिष्मातसेशुशुक्कानापोनद्वीपंदधतिप्रयांसि ॥ त्वंतूनऽइंद्रतंरयिंदाऽओजिष्ठयादक्षि

णयेवरातिं । स्तुतश्चयास्तेचकनंतवायोःस्तनंनमध्वःपीपयंतवाजैः ॥ त्वेरायऽइंद्रतोशतमाःप्रणेतारःकस्यचिदृतायोः ।

तेषुणोमरुतोमृळयंतुयेस्मापुरागातूयंतीवदेवाः+ ॥ ८ ॥ प्रतिप्रयाहींद्रमीह्ळुषोनॄन्महःपार्थिवेसदनेयतस्व । अधयदे

षांपृथुबुध्नासऽएतास्तीर्थेनार्यःपौंस्यानितस्थुः+ ॥ प्रतिघोराणामेतानामयासांमरुतांशृण्वऽआयतामुपब्दिः । येम

र्त्यंपृतनायंतमूमैर्ऋणावानंनपतयंतसर्गैः ॥ त्वंमानेभ्यऽइंद्रविश्वजन्यारदामरुद्भिःशुरुधोगोऽअग्राः । स्तवानेभिःस्तव

(१।२३।५) महश्चिदित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्यइंद्रस्त्रिष्टुप्द्वितीयाविराट् ।

सेदेवदेवैर्विद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ ९ ॥ (१।२३।६) ननूनमस्तिनोश्वःकस्तद्वेदयदद्भुतं । अन्यस्यचित्तमभिसं
चरेण्यमुताधीतंविनश्यति ॥ किंनऽइंद्रजिघांससिभ्रातरोमरुतस्तव । तेभिःकल्पस्वसाधुयामानःसमरणेवधीः ॥
किंनोभ्रातरगस्त्यसखासन्नतिमन्यसे । विद्माहितेयथामनोस्मभ्यमिन्नदित्ससि ॥ अरंकृण्वंतुवेदिंसमग्निमिंधतांपुरः ।
तत्रामृतस्यचेतनंयज्ञंतेतनवावहै ॥ त्वमीशिषेवसुपतेवसूनांत्वंमित्राणांमित्रपतेधेष्ठः । इंद्रत्वंमरुद्भिःसंवदस्वाधप्रा
शानऽऋतुथाहवींषि ॥ १० ॥ (१।२३।७) प्रतिवऽएनानमसाहमेमिसूक्तेनभिक्षेसुमतिंतुराणां । रराणतामरुतो
वेद्याभिर्निहेळोधत्तविमुचध्वमश्वान् ॥ एषवःस्तोमोमरुतोनमस्वान्हृदातष्टोमनसाधायिदेवाः । उपेमायातमनसाजु
षाणायूयंहिष्ठानमसऽइद्वृधासः ॥ स्तुतासोनोमरुतोमृळयंतूतस्तुतोमघवाशंभविष्ठः । ऊर्ध्वानःसंतुकोम्यावनान्यहा
निविश्वामरुतोजिगीषा+ ॥ अस्मादहंतविषादीषमाणऽइंद्राद्भियामरुतोरेजमानः । युष्मभ्यंहव्यानिशितान्यासन्ता
न्यारेचकृमामृळतानः ॥ येनमानासश्चितयंतऽउस्राव्युष्टिषुशवसाशश्वतीनां । सनोमरुद्भिर्वृषभश्रवोधाउग्रऽउग्रे
भिःस्थिरःसहोदाः+ ॥ त्वंपाहींद्रसहीयसोनॄन्भवामरुद्भिरवयातहेळाः । सुप्रकेतेभिःसासहिर्दधानोविद्यामेषंवृजनं

(१।२३।६) ननूनमितिपंचर्चस्यसूक्तस्यप्रथमतृतीयचतुर्थीनामृचामिंद्रोगस्त्योद्वितीयापंचम्योरगस्त्यऋषिरिंद्रोदेवताआद्याबृहतीतत
स्तिस्रोनुष्टुभोंत्यात्रिष्टुप् । (१।२३।७) प्रतिवइतिषळर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योमरुतःअंत्यानांचतसृणांमरुत्वानिंद्रस्त्रिष्टुप् ।

जीरदानुं ॥ ११ ॥ (१।२३।८) चित्रोवोस्तुयामश्चित्रऽऊतीसुदानवः । मरुतोऽअहिभानवः ॥ आरेसावःसु
दानवोमरुतऽऋंजतीशरुः । आरेऽअश्मायमस्यथ ॥ तृणस्कंदस्यनुविशःपरिवृंक्तसुदानवः । ऊर्ध्वान्नःकर्तजीवसे
॥ १२ ॥ (१।२३।९) गायत्सामनभन्यं१यथावेरर्चामतद्वावृधानंस्वर्वत् । गावोधेनवोवर्हिष्यदब्धाऽआयत्सद्मा
नंदिव्यंविवासान् ॥ अर्चद्वृषावृषभिःस्वेदुहव्यैर्मृगोनाश्नोऽअतियज्जुगुर्यात् । प्रमंदयुर्मनांगूर्तहोताभरतेमर्योमिथुना
यजत्रः ॥ नक्षद्धोतापरिसद्मामितायन्भरद्गर्भमाशरदःपृथिव्याः । क्रंददश्वोनयमानोरुवद्गौरंतर्दूतोनरोदसीचरद्वा
क्+ ॥ ताकर्मार्षतरास्मैप्रच्यौत्नानिदेवयंतोभरंते । जुजोषदिंद्रोदस्मवर्चानासत्येवसुग्म्योरथेष्ठाः+ ॥ तमुष्टुहींद्रंयोह
सत्वायःशूरोमघवायोरथेष्ठाः । प्रतीचश्चिद्योधीयान्वृषण्वान्ववव्रुषश्चित्तमसोविहंता+ ॥ १३ ॥ प्रयदित्थामहिना
नृभ्योऽअस्त्यरंरोदसीकक्ष्ये३नास्मै । संविव्यऽइंद्रोवृजनंनभूमाभर्तिस्वधावाँऽओपशमिवद्यां+ ॥ समत्सुत्वाशूरसता
मुराणंप्रपथिंतमंपरितंसयध्यै । सजोषसऽइंद्रंमदेक्षोणीःसूरिंचिद्येऽअनुमदंतिवाजैः ॥ एवाहितेशंसवनासमुद्रऽआ
पोयत्तऽआसुमदंतिदेवीः । विश्वातेऽअनुजोष्याभूद्गौःसूरींऽश्चिद्यदिधिषावेषिजनान् ॥ असाममयथासुषखायऽएन
स्वभिष्टयोनरांनशंसैः । असद्यथानऽइंद्रोवंदनेष्ठास्तुरोनकर्मनयमानऽउक्था+ ॥ विष्पर्धसोनरांनशंसैरस्माकासदिं

(१।२३।८) चित्रोवइतितृचस्यागस्त्योमरुतोगायत्री । (१।२३।९) गायत्सामेतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्यइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

द्रोवज्रहस्तः । मित्रायुवोनपूर्पतिंसुशिष्टौमध्यायुवउपशिक्षंतियज्ञैः+ ॥ १४ ॥ यज्ञोहिष्मेंद्रंकश्चिदृंधन्जुहुराणश्चिन्म नसापरीयन् । तीर्थेनाच्छातातृषाणमोकोदीर्घोनसिध्रमाकृणोत्यध्वा ॥ मोषूणऽइंद्रात्रपृत्सुदेवैरस्तिहिष्मातेशुष्मिन्न वयाः । महश्चिद्यस्यमीढुषोयव्याहविष्मतोमरुतोवंदतेगीः+ ॥ एषःस्तोमऽइंद्रतुभ्यमस्मेऽएतेनगातुंहरिवोविदोनः । आनोववृत्याःसुवितायदेवविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ १५ ॥ (१।२३।१०) त्वंराजेंद्रयेचदेवारक्षानॄन्पाह्यसुरत्वम स्मान् । त्वंसत्पतिर्मघवानस्तरुत्रस्त्वंसत्योवसवानःसहोदाः+ ॥ दनोविशऽइंद्रमृध्रवाचःसप्तयत्पुरःशर्मशारदीर्दत् । ऋणोरपोऽअनवद्यार्णायूनेवृत्रंपुरुकुत्सायरंधीः ॥ अजावृतऽइंद्रशूरपत्नीर्द्यांचयेभिःपुरुहूतनूनं । रक्षोऽअग्निमशुषं तूर्वयाणंसिंहोनदमेऽअपांसिवस्तोः ॥ शेषन्नुतऽइंद्रसस्मिन्योनौप्रशस्तयेपवीरवस्यमह्ना । सृजदर्णांस्यवयद्युधागास्ति ष्ठद्धरीधृषतामृष्टवाजान् ॥ वहकुत्समिंद्रयस्मिन्चाकन्त्स्यूमन्यूऋज्रावातस्याश्वा । प्रसूरश्चक्रंवृहतादभीकेभिस्पृधो यासिषद्वज्रबाहुः ॥ १६ ॥ जघन्वाँऽइंद्रमित्रेरूंन्चोदप्रवृद्धोहरिवोऽअदाशून् । प्रयेपश्यन्नर्यमणंसचायोस्त्वयाशूर्ता वहमानाऽअपत्यं ॥ रपत्कविरिंद्रार्कसातौक्षांदासायोपवर्हणींकः । करत्तिस्रोमघवादानुचित्रानिर्दुर्योणेकुयवाचंमृ धिश्रेत् ॥ सनातातऽइंद्रनव्याऽआगुःसहोनभोविरणायपूर्वीः । भिनत्पुरोनभिदोऽअदेवीर्ननमोवधरदेवस्यपीयोः+ ॥

(१।२३।१०) त्वंराजेतिदशर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्यइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

त्वंधुनिरिंद्रधुनिमतीर्ऋणोरपः सीरानस्रवंतीः । प्रयत्समुद्रमतिशूरपर्षिपारयातुर्वशंयदुंस्वस्ति+ ॥ त्वमस्माकमिंद्रवि
श्वधस्याऽअवृकतमोनरांनृपाता । सनोविश्वासांस्पृधांसहोदाविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ १७ ॥ (१।२३।११) म
त्स्यपायितेमहः पात्रस्येवहरिवोमत्सरोमदः । वृषातेवृष्णऽइंदुर्वाजीसहस्रसातमः ॥ आनस्तेगंतुमत्सरोवृषामदोवरे
ण्यः । सहावाँऽइंद्रसानसिःपृतनाषाळमर्त्यः ॥ त्वंहिशूरःसनिताचोदयोमनुषोरथं । सहावांदस्युमव्रतमोषःपात्रंनशो
चिषा ॥ मुषायसूर्यंकवेचक्रमीशानऽओजसा । वहशुष्णायवधंकुत्संवातस्याश्वैः ॥ शुष्मिन्तमोहितेमदोद्युम्निन्तमऽ
उतक्रतुः । वृत्रघ्नावरिवोविदामंसीष्ठाऽअश्वसातमः ॥ यथापूर्वेभ्योजरितृभ्यऽइंद्रमयऽइवापोनतृष्यतेबभूथ । ता
मनुत्वानिविदंजोहवीमिविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ १८ ॥ (१।२३।१२) मत्सिनोवस्यइष्टयऽइंद्रमिंदोवृषाविश ।
ऋघायमाणऽइन्वसिशत्रुमंतिनविंदसि ॥ तस्मिन्नावेशयागिरोयऽएकश्चर्षणीनां । अनुस्वधायमुप्यतेयवंनचर्कृषद्वृषा ॥
यस्यविश्वानिहस्तयोःपंचक्षितीनांवसु । स्पाशयस्वयोऽअस्मध्रुग्दिव्येवाशनिर्जहि ॥ असुन्वंतंसमंजहिदूणाशंयोनते
मयः । अस्मभ्यमस्यवेदनंदद्धिसूरिश्चिदोहते ॥ आवोयस्यद्विबर्हसोर्केषुसानुषगसत् । आजाविंद्रस्येंदोप्रावोवाजेषु

(१।२३।११) मत्स्यपायीतिषळर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्यइंद्रोनुष्टुप्आद्यास्कंधोग्रीवीअंत्यात्रिष्टुप् । (१।२३।१२) मत्सिनइतिषळर्चस्यसू
क्तस्यअगस्त्यइंद्रोनुष्टुवंत्यात्रिष्टुप् ।

वाजिनं ॥ यथापूर्वेभ्योजरितृभ्यंऽइंद्रमयंऽइवापोनतृष्यंतेबभूथं । तामनुत्वानिविदंजोहवीमिविद्यामेषंवृजनंजीरदा
नुं ॥ १९ ॥ (१।२३।१३) आचर्षणिप्रावृषभोजनानांराजाकृष्टीनांपुरुहूतऽइंद्रः । स्तुतःश्रवस्यन्नवसोपमद्रिग्यु
क्त्वाहरीवृषणायांह्यर्वाङ्+ ॥ येतेवृषणोवृषभासंऽइंद्रब्रह्मयुजोवृषरथासोऽअत्याः । तांऽआतिष्ठतेभिरायांह्यर्वाङ्ह
वामहेत्वासुतऽइंद्रसोमें ॥ आतिष्ठरथंवृषणंवृषातेसुतःसोमःपरिषिक्तामधूनि । युक्त्वावृषभ्यांवृषभक्षितीनांहरिभ्यां
याहिप्रवतोपमद्रिक्+ ॥ अयंयज्ञोदेवयाऽअयंमियेधंऽइमाब्रह्माण्ययमिंद्रसोमः । स्तीर्णंबर्हिरातुशक्रप्रयाहिपिबानि
षद्यविमुचाहरीऽइह+ ॥ ओसुष्टुतऽइंद्रयाह्यर्वाङुपब्रह्माणिमान्यस्यकारोः । विद्यामवस्तोरवसागृणंतोविद्यामेषंवृज
नंजीरदानुं ॥ २० ॥ (१।२३।१४) यद्धस्यातंऽइंद्रश्रुष्टिरस्तिययाबभूथंजरितृभ्यंऽऊती । मानःकामंमहयं
तमाधग्विश्वातेऽअश्यांपर्यापंऽआयोः+ ॥ नघाराजेंद्रऽआदंभन्नोयानुस्वसाराकृणवंतयोनौ । आपश्चिदस्मैसुतु
काऽअवेषन्गमन्नऽइंद्रःसख्यावयश्च ॥ जेतानृभिरिंद्रःपृत्सुशूरःश्रोताहवंनाधमानस्यकारोः । प्रभर्तारथंदाशुषंऽउ
पाकऽउद्यंतागिरोयदिंचत्मनाभूत्+ ॥ एवानृभिरिंद्रःसुश्रवस्याप्रखादःपृक्षोऽअभिमित्रिणोभूत् । समर्यऽइषःस्तव
तेविवाचिसत्राकरोयजमानस्यशंसः ॥ त्वयावयंमघवन्निंद्रशत्रूनभिष्यामममहतोमन्यमानान् । त्वंत्रातात्वमुनोवृधेभूः

(१।२३।१३) आचर्षणिप्राइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्यइंद्रस्त्रिष्टुप् । (१।२३।१४) यद्धस्यातइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्यइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

विद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ २१ ॥ (१।२३।१५) पूर्वीरहंशरदःशश्रमाणादोषावस्तोरुषसोजरयंतीः । मिनातिश्रियंजरिमातनूनामप्यूनुपत्नीर्वृषणोजगम्युः ॥ येचिद्धिपूर्वऽऋतसापऽआसन्त्साकंदेवेभिरवदन्नृतानि । तेचिदवासुर्नह्यंतमापुःसमूनुपत्नीर्वृषभिर्जगम्युः ॥ नमृषाश्रांतंयदवंतिदेवाविश्वाऽइत्स्पृधोऽअभ्यश्नवाव । जयावेदत्रशतनीथमाजिंयत्सम्यंचामिथुनावभ्यजाव ॥ नदस्यमारुधतःकामऽआगन्नितऽआजातोऽअमुतःकुतश्चित् । लोपामुद्रावृषणंनीरिणातिधीरमधीराधयतिश्वसंतं ॥ इमंनुसोममंतितोहृत्सुपीतमुपब्रुवे । यत्सीमागश्चकृमातत्सुमृळतुपुलुकामोहिमर्त्यः ॥ अगस्त्यःखनमानःखनित्रैःप्रजामपत्यंबलमिच्छमानः । उभौवर्णावृषिरुग्रःपुपोषसत्यादेवेष्वाशिषोजगाम ॥ २२ ॥ (१।२४।१) युवोरजांसिसुयमासोऽअश्वारथोयद्वांपर्यर्णांसिदीयत् । हिरण्ययावांपवयःप्रुषायन्मध्वःपिबंताऽउषसःसचेथे ॥ युवमत्यस्यावनक्षथोयद्विपत्मनोनर्यस्यप्रयज्योः । स्वसायद्वांविश्वगूर्तीभरातिवाजायेट्टेमधुपाविषे च ॥ युवंपयऽउस्रियायामधत्तंपक्वमामायामवपूर्व्यंगोः । अंतर्यद्वनिनोवामृतप्सूह्वारोनशुचिर्यजतेहविष्मान् ॥ युवंहघर्मंमधुमंतमत्रयेपोनक्षोदोवृणीतमेषे । तद्वांनरावश्विनापश्वऽइष्टीरथ्येवचक्राप्रतियंतिमध्वः ॥ आवांदानाय

(१।२३।१५) पूर्वीरहमितिषळर्चस्यसूक्तस्यागस्त्यःआद्ययोर्द्वयोर्लोपामुद्राऋषिकाअंत्ययोर्द्वयोरगस्त्यंतेवासीब्रह्मचारीऋषिःसर्वासांरतिर्देवतात्रिष्टुप्पंचमीबृहती । (१।२४।१) युवोरजांसीतिदशर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योऽश्विनौत्रिष्टुप् ।

ववृतीयदस्रागोरोहेणतौग्र्योनजिव्रिः । अपःक्षोणीसचतेमाहिनावांजूर्णोवामक्षुरंहसोयजत्रा ॥ २३ ॥ नियद्युवेथेनि
युतःसुदानूऽउपस्वधाभिःसृजथःपुरंधिं । प्रेषद्वेषद्वातोनसूरिरामहेददेसुव्रतोनवाजं ॥ वयंचिद्धिवांजरितारःसत्या
विपन्यामहेविपणिर्हितावान् । अधाचिद्धिष्माश्विनावनिंद्यापाथोहिष्मावृषणावंतिदेवं ॥ युवांचिद्धिष्माश्विनावनु
द्यून्विरुद्रस्यप्रस्रवणस्यसातौ । अगस्त्योनरांनृषुप्रशस्तःकाराधुनीवचितयत्सहस्रैः ॥ प्रयद्वहेथेमहिनारथस्यप्रस्पंद्राया
थोमनुषोनहोता । धत्तंसूरिभ्यऽउतवास्वश्व्यंनासत्यारयिषाचःस्याम ॥ तंवांरथंवयमद्याहुवेमस्तोमैरश्विनासुविताय
नव्यं । अरिष्टनेमिंपरिद्यामियानंविद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ २४ ॥ (१।२४।२) कदुप्रेष्ठाविषांरयीणामध्वर्यंता
यदुन्निनीथोऽअपां । अयंवांयज्ञोऽअकृतप्रशस्तिंवसुधितीऽअविताराजनानां ॥ आवामश्वासःशुचयःपयस्पावातरंहसो
दिव्यासोऽअत्याः । मनोजुवोवृषणोवीतपृष्ठाऽएहस्वराजोऽअश्विनावहंतु ॥ आवांरथोवनिर्नप्रवत्वान्त्सृप्रवंधुरःसु
वितायगम्याः । वृष्णःस्थातारामनसोजवीयानहंपूर्वोयजतोधिष्ण्यायः+ ॥ इहेहजातासमवावशीतामरेपसातन्वा३
नामभिःस्वैः । जिष्णुर्वामन्यःसुमखस्यसूरिर्दिवोऽअन्यःसुभगःपुत्रऽऊहे ॥ प्रवांनिचेरुःककुहोवशाँऽअनुपिशंगरूपः
सदनानिगम्याः । हरीऽअन्यस्यपीपयंतवाजैर्मथ्रारजांस्यश्विनाविघोषैः ॥ २५ ॥ प्रवांशरद्वान्वृषभोननिःषाट्पूर्वी

(१।२४।२) कदुप्रेष्ठेतिनवर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योश्विनौत्रिष्टुप् ।

रिषंश्चरतिमध्वंऽइष्णन् । एवैरन्यस्यंपीपयंतवाजैर्वेषंतीरूर्ध्वानद्योनऽआगुः ॥ असंजिवांस्थविरावेधसागीर्बाह्वेऽअं
श्विनात्रेधाक्षरंती । उपंस्तुतावंवतंनाधमानंयामन्नयामन्छृणुतंहवंमे ॥ उतस्यावांरुशंतोवप्संसोगीस्त्रिबर्हिषिसदंसि
पिन्वतेनृन् । वृषावांमेघोवृषणापीपायगोर्नसेकेमनुषोदशस्यन्+ ॥ युवांपूषेवांश्विनापुरंधिरग्निमुषांनजरतेहविष्मां
न् । हुवेयद्वांवरिवस्यागृणानोविद्यामेषंवृजनंजीरदांनुं ॥ २६ ॥ (१।२४।३) अभूदिदंवयुनमोषुभूषतारथोवृष
ण्वान्मदंतामनीषिणः । धियंजिन्वाधिष्ण्याविश्पलावसूदिवोनपातासुकृतेशुचिंव्रता ॥ इंद्रंतमाहिधिष्ण्यामरुत्तंमा
दस्रादंसिष्ठारथ्यारथीतंमा । पूर्णंरथंवहेथेमध्वऽआचिंतंतेनदाश्वांसमुपयाथोऽअश्विना ॥ किमत्रदस्राकृणुथःकिमां
साथेजनोयःकश्चिदहंविर्महीयतें । अतिक्रमिष्टंजुरतंपणेरसुंज्योतिर्विप्रायकृणुतंवचस्यवें ॥ जंभयंतमभितोरायंतःशु
नोंहतंमृधोविदथुस्तान्यंश्विना । वाचंवाचंजरितूरत्निनींकृतमुभाशंसंनासत्यावतंमम ॥ युवमेतंचक्रथुःसिंधुषुप्लवमां
त्मन्वंतंपक्षिणंतौग्र्यायकं । येनदेवत्रामनसानिरूहथुःसुपप्तनीपेतथुःक्षोदसोमहः+ ॥ २७ ॥ अवविद्धंतौग्र्यमप्स्वं१
तरंनारंभणेतमसिप्रविद्धं । चतस्रोनावोजठलस्यजुष्टाऽउदश्विभ्यामिषिताःपारयंति ॥ कःस्विद्वृक्षोनिष्ठितोमध्येऽ
अर्णसोयंतौग्र्योनाधितःपर्यषस्वजत् । पर्णामृगस्यपतरोरिवारभऽउदश्विनाऽऊहथुःश्रोमतायकं+ ॥ तद्वांनरानास

(१।२४।३) अभूदिदमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योश्विनौजगतीषष्ठ्यंत्येत्रिष्टुभौ ।

त्यावनुंष्याघद्धामानांसऽउचथमवोंचन् । अस्मादुद्यसदंसःसोम्यादाविद्यामेषंवृजनंजीरदांनुं ॥ २८ ॥ (१।२४।४)
तंयुंजाथांमनंसोयोजवींयान्त्रिवंधुरोवृंषणायस्त्रिचक्रः । येनोंपयाथःसुकृतोंदुरोणंत्रिधातुंनापतथोविर्नपर्णैः+ ॥ सुवृ
द्रथोंवर्ततेयन्नभिक्षांयत्तिष्ठंथःक्रतुंमंतानुंपृक्षे । वपुंर्वपुष्यासंचतामियंगीर्दिवोदुंहित्रोषसांसचेथे ॥ आतिंष्ठतंसुवृतंयो
रथोंवामनुंव्रतानिवर्ततेंहविष्मान् । येनंनरानासत्येषयध्यैंवर्तिर्याथस्तनंयायत्मनेंच ॥ मावांवृकोमावृकीरादंधर्षीन्मा
परिंवर्क्तमुतमातिंधक्तं । अयंवांभागोनिहिंतऽइयंगीर्दस्राविमेवांनिधयोमधूंनां ॥ युवांगोतंमःपुरुमीह्ळोऽअत्रिर्दस्राह
वतेंवसेहविष्मान् । दिशंनदिष्टामृजूयेवयंतामेहवंनासत्योपयातं ॥ अतांरिष्मतमंसस्पारमस्यप्रतिवांस्तोमोंऽअश्वि
नावधायि । एहयांतंपथिभिर्देवयानैर्विद्यामेषंवृजनंजीरदांनुं ॥ २९ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥

द्वादशाध्याये वर्गाः २९ सूक्तानि १८ ऋचः १४२ ॥ त्यागः ॥ मरुद्भ्यइदं. १५ इंद्रायेदं. मरुद्भ्यइदं. २० इंद्रायेदं. १३
मरुद्भ्यइदं. २ मरुत्वतइंद्रायेदं. ४ मरुद्भ्यइदं. ३ इंद्रायेदं. ४५ रत्याइंद. ६ अश्विभ्यामिदं. ३३ ॥ इतिद्वितीयेचतुर्थः ॥ ४ ॥

तावांकतरैकादशंद्यावापृथिवींयमानोवैश्वदेवंपितुंन्वन्नस्तुतिर्गायत्रंत्वाद्यानुष्टुब्गर्भातृतीयांत्येपंचम्यांद्याश्वत
स्त्रोनुष्टुभौंत्याबृहतीवांसमिद्धआप्रियोंग्नेनयाष्टावाग्नेयंमनर्वाणंबार्हस्पत्यंकंकतःषोळशोंपनिषदमृणसौर्यमानु

(१।२४।४) तंयुंजाथामितिषळर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योश्विनौत्रिष्टुप् ।

ष्टुभंविषशंकावानगस्त्यःप्राब्रवीद्दशम्याद्याश्चतिस्रोमहापंक्तयोमहाबृहतीचयआंगिरसःशौनहोत्रोभूत्वाभार्ग
वःशौनकोभवत्सगृत्समदोद्वितीयंमंडलमपश्यत्त्वमग्नेजागतंतुयज्ञेनसप्तोनासमिद्धएकादशाप्रैंसप्तमीजगतींहु
वेनवसोमाहुतिभिर्भार्गवोर्हहोताष्टावानुष्टुभमिमांमेगायत्रंहिंश्रेष्ठंषड्वाजयन्निवांत्यानुष्टुप् ॥ १ ॥

हरिःओम् ॥ (१।२४।५) तावामद्यतावपरंहुवेमोच्छंत्यामुषसिवह्निरुक्थैः । नासत्याकुहचित्संतावर्योदिवोन
पातासुदास्तराय ॥ अस्मेऽऊषुवृषणामादयेथामुत्पणींऽर्हतमूर्म्यामदंता । श्रुतंमेऽअच्छोक्तिभिर्मतीनामेष्टानरानि
चैताराचकर्णैः ॥ श्रियेपूषन्निषुकृतेवदेवानासत्यावहतुंसूर्यायाः । वच्यंतेवांककुहाऽअप्सुजातायुगाजूर्णेवबरुणस्यभू
रेः ॥ अस्मेसावांमाध्वीरातिरस्तुस्तोमंहिनोतंमान्यस्यकारोः । अनुयद्वांश्रवस्यासुदानूसुवीर्यायचर्षणयोमदंति ॥ ए
षवांस्तोमोऽअश्विनावकारिमानेभिर्मघवानासुवृक्ति । यातंवर्तिस्तनयायत्मनेचागस्त्येनासत्यामदंता ॥ अतारिष्मत
मसस्पारमस्यप्रतिवांस्तोमोऽअश्विनावधायि । एहयातंपथिभिर्देवयानैर्विद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥ १ ॥ (१।२४।६)
कतरापूर्वाकतरापरायोःकथाजातेकवयःकोविवेद । विश्वंत्मनाबिभृतोयद्धनामविवर्ततेऽअहनीचक्रियेव ॥ भूरिंद्वेऽ
अचरंतीचरंतंपद्वंतंगर्भमपदीदधाते । नित्यंनसूनुंपित्रोरुपस्थेद्यावारक्षतंपृथिवीनोऽअभ्वात् ॥ अनेहोदात्रमदितेरन

(१।२४।५) तावामितिपळर्चस्यसूक्तस्यागस्त्योश्विनौत्रिष्टुप् । (१।२४।६) कतरेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योद्यावापृथिवीत्रिष्टुप् ।

वंहुवेस्वर्वदद्वधंनमस्वत् । तद्रोदसीजनयतंजरित्रेद्यावा० ॥ अतप्यमानेऽअवसावंतीऽअनुष्यामरोदसीदेवपुत्रे । उभेदेवानामुभयेभिरह्नांद्यावा० ॥ संगच्छमानेयुवतीसमंतेस्वसाराजामीपित्रोरुपस्थे । अभिजिघ्रंतीभुवनस्यनाभिंद्यावा० ॥ २ ॥ उर्वीसद्मनीबृहतीऽऋतेनहुवेदेवानामवसाजनित्री । दधातेयेऽअमृतंसुप्रतीकेद्यावा० ॥ उर्वीपृथ्वीबहुलेदूरेऽअंतेऽउपब्रुवेनमसायज्ञेऽअस्मिन् । दधातेयेसुभगेसुप्रतूर्तीद्यावा० ॥ देवान्वायच्चकृमाकच्चिदागःसखायंवासदमिज्जास्पतिंवा । इयंधीर्भूयाऽअवयानमेषांद्यावा० ॥ उभाशंसानर्यामामविष्टामुभेमामूतीऽअवसासचेताम् । भूरिचिदर्यःसुदास्तरायेषामदंतऽइषयेमदेवाः ॥ ऋतंदिवेतदवोचंपृथिव्याऽअभिश्रावायप्रथमंसुमेधाः । पातामवद्याद्दुरितादभीकेपितामाताचरक्षतामवोभिः ॥ इदंद्यावापृथिवीसत्यमस्तुपितर्मातर्यदिहोपब्रुवेवाम् । भूतंदेवानामवमेऽअवोभिर्विद्यामेषंवृजनंजीरदानुम् ॥ ३ ॥ (१।२४।७) आनऽइळाभिर्विदथेसुशस्तिविश्वानरःसवितादेवऽएतु । अपियथायुवानोमत्सथानोविश्वंजगदभिपित्वेमनीषा ॥ आनोविश्वऽआस्क्रागमंतुदेवामित्रोऽअर्यमावरुणःसजोषाः । भुवन्यथानोविश्वेवृधासःकरन्त्सुषाहाविथुरंनशवः ॥ प्रेष्ठंवोऽअतिथिंगृणीषेग्निंशस्तिभिस्तुर्वणिःसजोषाः ।

(१।२४।७) आनइळेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (सूक्तभेदप्रयोगेतु-आद्यचतसृणांविश्वेदेवाःततएकस्याअहिर्बुध्न्यःततएकस्यास्त्वष्टाततएकस्याइंद्रःततोद्वयोर्मरुतःततोद्वयोर्विश्वेदेवाःएवमेकादश) ।

असद्यथानोवरुणःसुकीर्तिरिषंश्चपर्षदरिगूर्तःसूरिः+ ॥ उपवइएषेनमसाजिगीषोषासानक्तासुदुघेवधेनुः । समानेऽअ
हन्विमिमानोऽअर्कंविषुरूपेपयसिसस्मिन्नूधन् ॥ उतनोहिर्बुध्न्योऽमयस्कःशिशुंनपिप्युषीववेतिसिंधुः । येननपातम
पांजुनामंमनोजुवोवृषणोयंवहंति ॥ ४ ॥ उतनऽईंत्वष्टागंत्वच्छास्मत्सूरिभिरभिपित्वेसजोषाः । आवृत्रहेंद्रश्चर्षणि
प्रास्तुविष्टमोनरांनऽइहगम्याः ॥ उतनईंमतयोश्वयोगाःशिशुंनगावस्तरुणंरिहंति । तमींगिरोजनयोनपत्नीःसुरभिष्ट
मंनरांनसंत ॥ उतनऽईंमरुतोवृद्धसेनाःस्मद्रोदसीसमनसःसदंतु । पृषदश्वासोवनयोनरथारिशादसोमित्रयुजोनदे
वाः+ ॥ प्रनुयदेषांमहिनाचिकित्रेप्रयुंजतेप्रयुजस्तेसुवृक्ति । अधयदेषांसुदिनेनशरुर्विश्वमेरिणंप्रुषायंतसेनाः ॥ प्रोऽ
अश्विनाववसेकृणुध्वंप्रपूषणंस्वतवसोहिसंति । अद्वेषोविष्णुर्वातऽऋभुक्षाऽअच्छासुम्नायववृतीयदेवान्+ ॥ इयंसावो
ऽअस्मेदीधितिर्यजत्राऽअपिप्राणीचसदनीचभूयाः । नियादेवेषुयततेवसूयुर्विद्यामेषंवृजनंजीरदानुं ॥५॥ (१।२४।८)
पितुंनुस्तोषंमहोधर्माणंतविषीं । यस्यत्रितोव्योजसावृत्रंविपर्वमर्दयत् ॥ स्वादोपितोमधोपितोवयंत्वाववृमहे । अस्मा
कमविताभव ॥ उपनःपितवाचरशिवःशिवाभिरूतिभिः । मयोभुरद्विषेण्यःसखासुशेवोऽअद्वयाः ॥ तवत्येपितोर
सारजांस्यनुविष्ठिताः । दिविवाताऽइवश्रिताः+ ॥ तवत्येपितोददतस्तवस्वादिष्ठतेपितो । प्रस्वाद्मानोरसानांतुविग्री

(१।२४।८) पितुंन्वित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योन्नंगायत्रीआद्यानुष्टुब्गर्भातृतीयापंचमाद्याश्चतस्रोनुष्टुभोंत्याबृहतीवा ।

वांऽइवेरते ॥ ६ ॥ त्वेपिंतोमहानांदेवानांमनोंहितं । अकांरिचारुकेतुनातवाहिमवंसावधीत् ॥ यददोपिंतोऽअजं
गन्विवस्वपर्वतानां । अत्रांचिन्नोमधोपितोरंभक्षायंगम्याः ॥ यदपामोर्षधीनांपरिंशमांरिशामंहे । वातांपेपीवऽइद्भं
व ॥ यत्तेंसोमगवांशिरोयवांशिरोभजांमहे । वातांपे० ॥ करंभऽओषधेभवपीवोंवृक्कऽउंदारथिः । वातांपे० ॥
तंत्वांवयंपिंतोवचोंभिर्गावोनहव्यासुंषूदिम । देवेभ्यंस्त्वासधमादंमस्मभ्यंत्वासधमादं ॥ ७ ॥ (१।२४।९) समिं
द्धोऽअद्यरांजसिदेवोदेवैःसंहस्रजित् । दूतोहव्याकविर्वंह ॥ तनूंनपादृतंयतेमध्वांयज्ञःसमंज्यते । दधंत्सहस्रिणीरि
षः ॥ आजुह्वांनोनऽईड्योंदेवाँऽआवंक्षियज्ञियांन् । अग्नेंसहस्रसाऽअंसि ॥ प्राचीनंबर्हिरोजंसासहस्रंवीरमस्तृणन् ।
यत्रांदित्याविराजंथ ॥ विराट्सम्राड्विभ्वीःप्रभ्वीर्बह्वीश्चभूयंसीश्चयाः । दुरोंघृतान्यंक्षरन् ॥ ८ ॥ सुरुक्मेहिसुपेश
साधिंश्रियाविराजंतः । उषासावेहसींदतां ॥ प्रथमाहिसुवाचंसाहोतांरादैव्यांकवी । यज्ञंनोंयक्षतामिमं ॥ भारती
ळेसरंस्वतियावःसर्वांऽउपब्रुवे । तानंश्चोदयतश्रिये+ ॥ त्वष्टांरूपाणिहिप्रभुःपशून्विश्वांन्त्समानजे । तेषांनःस्फाति
मायंज ॥ उपत्मन्यांवनस्पतेपाथोंदेवेभ्यंःसृज । अग्निर्हव्यानिंसिष्वदत् ॥ पुरोगाऽअग्निर्देवानांगायत्रेणसमंज्यते ।

(१।२४।९) समिद्धइत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्यइध्मस्तनूनपादिळोबर्हिर्देवीर्द्वारउपासानक्तादैव्यौहोतारौसरस्वतीळाभारत्यस्त्वष्टा
वनस्पतिस्वाहाकृतयइतिक्रमेणदेवताःगायत्रीच्छंदः ।

स्वाहाकृतीषुरोचते ॥ ९ ॥ (१।२४।१०) अग्नेनयऽसुपथारायेऽअस्मान्विश्वानिदेववयुनानिविद्वान् । युयोध्य१
स्मज्जुहुराणमेनोभूयिष्ठांतेनमऽउक्तिंविधेम ॥ अग्नेत्वंपारयानव्योऽअस्मान्त्स्वस्तिभिरतिदुर्गाणिविश्वा । पूश्चपृथ्वी
बहुलानऽउर्वीभवातोकायतनयायशंयोः+ ॥ अग्नेत्वमस्मद्युयोध्यमीवाऽअनग्नित्राऽअभ्यमंतकृष्टीः । पुनरस्मभ्यंसु
वितायदेववक्षांविश्वेभिरमृतेभिर्यजत्र ॥ पाहिनोऽअग्नेपायुभिरजस्रैरुतप्रियेसदनऽआशुशुक्वान् । मातेभयंजरितारंय
विष्ठनूनंविदन्मापरंसहस्वः ॥ मानोऽअग्नेवसृजोऽअघायाविष्यवेरिपवेदुच्छुनायै । मादत्वतेदशतेमादतेनोमारीषंते
सहसावन्परादाः ॥ १० ॥ विघृत्वावाँऽऋतजातयंसद्गृणानोऽअग्नेतन्वे३वरूथं । विश्वाद्रिरिक्षोरुतवानिनित्सोरभि
ह्रुतामसिहिदेवविष्पट्+ ॥ त्वंताँऽअग्नऽउभयान्विविद्वान्वेषिप्रपित्वेमनुषोयजत्र । अभिपित्वेमनवेशास्योभूर्मर्मृजे
न्यऽउशिग्भिर्नाक्रः+ ॥ अवोचामनिवचनान्यस्मिन्मानस्यसूनुःसहसानेऽअग्नौ । वयंसहस्रमृषिभिःसनेमविद्यामेषंवृ
जनंजीरदानुं ॥ ११ ॥ (१।२४।११) अनर्वाणंवृषभंमंद्रजिह्वंबृहस्पतिंवर्धयानव्यमर्कैः । गाथान्यःसुरुचोयस्यदे
वाऽआशृण्वंतिनवमानस्यमर्ताः ॥ तमृत्वियाऽउपवाचःसचंतेसर्गोनयोदेवयतामसर्जि । बृहस्पतिःसह्यंजोवरांसिवि
भ्वाभवत्समृतेमातरिश्वा ॥ उपस्तुतिंनमसऽउद्यतिंचश्लोकंयंसत्सवितेवप्रबाहू । अस्यक्रत्वाहन्यो३योऽअस्तिमृगोन

(१।२४।१०) अग्नेनयेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योग्निस्त्रिष्टुप् । (१।२४।११) अनर्वाणमित्यष्टर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योबृहस्पतिस्त्रिष्टुप् ।

भीमोऽअरक्षसस्तुविष्मान् ॥ अस्यश्लोकोदिवीयतेपृथिव्यामत्योनयंसद्यक्षभृद्धिचेताः । मृगाणांनहेतयोयंतिचेमाबृह
स्पतेरहिमायाँऽअभिद्यून् + ॥ येत्वादेवोस्त्रिकंमन्यमानाःपापाभद्रमुपजीवंतिपज्राः । नदूढ्येऽअनुददासिवामंबृहस्प
तेचयस्सऽइतिपियारुं ॥ १२ ॥ सुप्रैतुःसूयवसोनपंथादुर्नियंतुःपरिप्रीतोनमित्रः । अनर्वाणोऽअभियेचक्षतेनोपीवृताऽ
अपोर्णुवंतोऽअस्थुः ॥ संयंस्तुभोवनयोनयंतिसमुद्रंनस्रवतोरोधचक्राः । सविद्वाँऽउभयंचष्टेऽअंतर्बृहस्पतिस्तरऽआप
श्चगृध्रः ॥ एवामहस्तुविजातस्तुविष्मान्बृहस्पतिर्वृषभोधायिदेवः । सनःस्तुतोवीरवद्धातुगोमद्विद्यामेषंवृजनंजीरदा
नुं ॥ १३ ॥ (१।२४।१२) कंकतोनकंकतोथोसतीनकंकतः । द्वावितिप्लुषीऽइतिन्य१दृष्टाऽअलिप्सत ॥ अदृष्टा
न्हंत्यायत्यथोहंतिपरायती । अथोऽअवघ्नतीहंत्यथोपिनष्टिपिंषती + ॥ शरासःकुशरासोदर्भासःसैर्याऽउत । मौंजा
ऽअदृष्टावैरिणाःसर्वेसाकंन्यलिप्सत ॥ निगावोगोष्ठेऽअसदन्निमृगासोऽअविक्षत । निकेतवोजनानांन्य१दृष्टाऽअलि
प्सत ॥ एतऽउत्येप्रत्यदृश्रन्प्रदोषंतस्कराऽइव । अदृष्टाविश्वदृष्टाःप्रतिबुद्धाऽअभूतन ॥ १४ ॥ द्यौर्वःपितापृथिवी
मातासोमोभ्रातादितिःस्वसा । अदृष्टाविश्वदृष्टास्तिष्ठतेलयतासुकं ॥ येऽअंस्यायेऽअंग्याःसूचीकायेप्रकंकताः । अदृ
ष्टाःकिंचनेहवःसर्वेसाकंनिजस्यत ॥ उत्पुरस्तात्सूर्यऽएतिविश्वदृष्टोऽअदृष्टहा । अदृष्टान्त्सर्वाञ्जंभयन्त्सर्वाश्चयातुधा

(१।२४।१२)कंकतइतिषोळशर्चस्यसूक्तस्यअगस्त्योमृणसूर्याअनुष्टुप्दशम्याद्यास्तिस्रोमहापंक्तयस्त्रयोदशीमहाबृहती(विषघ्नमेतत्सूक्तं) ।

न्यः ॥ उदपप्तदसौसूर्यः पुरुविश्वानिजूर्वन् । आदित्यः पर्वतेभ्योविश्वदृष्टोऽअदृष्टहा ॥ सूर्येविषमासंजामिदृतिंसुरा
वतोगृहे । सोचिन्नुनमरातिनोवयंमरामारेऽअस्ययोजनंहरिष्ठामधुत्वामधुलाचकार ॥ १५ ॥ इयत्तिकाशकुंतिकास
काजघासतेविषं । सोचिन्नु० ॥ त्रिःसप्तविष्पुलिंगकाविषस्यपुष्पमक्षन् । ताश्चिन्नु० ॥ नवानांनवतीनांविषस्यरोपुषी
णां । सर्वासामग्रभंनामारे० ॥ त्रिःसप्तमयूर्यःसप्तस्वसारोऽअग्रुवः । तास्तेविषंविजभ्रिरऽउदकंकुंभिनीरिव ॥ इय
त्तकःकुषुंभकस्तकंभिनद्म्यश्मना । ततोविषंप्रवावृतेपराचीरनुसंवतः ॥ कुषुंभकस्तदब्रवीद्गिरेःप्रवर्तमानकः । वृश्चिक
स्यारसंविषमरसंवृश्चिकतेविषं ॥ १६ ॥ (इतिशातर्चिनंप्रथमंमंडलं ॥ अत्रसूक्तानि १९१) ॥ ॥ (परिशिष्टं ॥ मा
बिभेर्नमरिष्यसिपरित्वापामिसर्वतः । घनेनहन्मिवृश्चिकमहिंदंडेनागतं ॥ आदित्यरथवेगेनविष्णुबाहुबलेनच । गरु
डपक्षनिपातेनभूमिंगच्छमहायशाः ॥ गरुडस्यजातमात्रेणत्रयोलोकाःप्रकंपिताः । प्रकंपितामहीसर्वासशैलवनकान
ना ॥ गगनंनष्टचंद्रार्कज्योतिर्नप्रकाशते । देवताभयभीताश्चमारुतोनप्रवायतिमारुतोनप्रवायत्योनमः ॥ भोसर्पभ
द्रभद्रंतेदूरंगच्छमहायशाः । जनमेजयस्ययज्ञांतेऽआस्तीकवचनंस्मर ॥ आस्तीकवचनंश्रुत्वायःसर्पोननिवर्तते । शत
धाभिद्यतेमूर्ध्निशिंशवृक्षफलंयथा ॥ नर्मदायैनमःप्रातर्नर्मदायैनमोनिशि । नमोस्तुनर्मदेतुभ्यंत्राहिमांविषसर्पतः ॥

योजरत्कारुणाजातोजरत्कन्यांमहायशाः । तस्यंसपापंभद्रंतेदूरंगच्छमहायशाः ॥ १ ॥) ॥ (२।१।१) त्वमग्नेद्यु
भिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मनस्परि । त्वंवनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वंनृणांनृपतेजायसेशुचिः ॥ तवाग्नेहोत्रंतव
पोत्रमृत्वियंतवनेष्ट्रंत्वमग्निदृतायतः । तवप्रशास्त्रंत्वमध्वरीयसिब्रह्माचासिगृहपतिश्चनोदमे ॥ त्वमग्नऽइंद्रोवृषभःस
तामसित्वंविष्णुरुरुगायोनमस्यः । त्वंब्रह्मारयिविद्ब्रह्मणस्पतेत्वंविधर्तःसचसेपुरंध्या ॥ त्वमग्नेराजावरुणोधृतव्रतस्त्वं
मित्रोभवसिदस्मऽईड्यः । त्वमर्यमासत्पतिर्यस्यसंभुजंत्वमंशोविदथेदेवभाजयुः+ ॥ त्वमग्नेत्वष्टाविधतेसुवीर्यंतवग्ना
वोमित्रमहःसजात्यं । त्वमाशुहेमाररिषेस्वश्व्यंत्वंनरांशर्धोऽअसिपुरूवसुः ॥ १७ ॥ त्वमग्नेरुद्रोऽअसुरोमहोदिवस्त्वं
शर्धोमारुतंपृक्षऽईशिषे । त्वंवातैररुणैर्यासिशंगयस्त्वंपूषाविधतःपासिनुत्मना ॥ त्वमग्नेद्रविणोदाऽअरंकृतेत्वंदेवः
सवितारत्नधाऽअसि । त्वंभगोनृपतेवस्वऽईशिषेत्वंपायुर्दमेयस्तेविधत् ॥ त्वामग्नेदमऽआविश्पतिंविशस्त्वांराजा
नंसुविदत्रमृंजते । त्वंविश्वानिस्वनीकपत्यसेत्वंसहस्राणिशतादशप्रति ॥ त्वामग्नेपितरमिष्टिभिर्नरस्त्वांभ्रात्राय
शम्यातनूरुचं । त्वंपुत्रोभवसियस्तेविधत्त्वंसखासुशेवःपास्याधृषः ॥ त्वमग्नऽऋभुराकेनमस्य१स्त्वंवाजस्यक्षुमतो
रायऽईशिषे । त्वंविभास्यनुदक्षिदावनेत्वंविशिक्षुरसियज्ञमातनिः ॥ १८ ॥ त्वमग्नेऽअदितिर्देवदाशुषेत्वंहोत्राभार

(२।१।१) (अथगार्त्समदेद्वितीयेमंडलेचतस्रोनुवाकाः) ॥ त्वमग्नइतिषोळशर्चस्यसूक्तस्यशौनकोगृत्समदोग्निर्जगती ।

तीवर्धसेगिरा । त्वमिळाशतहिमासिदक्षसेत्वंवृत्रहावसुपतेसरस्वती ॥ त्वमग्नेसुभृतऽउत्तमंवयस्तवस्पार्हेवर्णऽआसंदृशि श्रियः । त्वंवाजःप्रतरणोबृहन्नसित्वंरयिर्बहुलोविश्वतस्पृथुः+ ॥ त्वामग्नऽआदित्यासऽआस्यं त्वांजिह्वांशुचयश्चक्रिरेकवे । त्वांरातिषाचोऽअध्वरेषुसश्चिरेत्वेदेवाहविरदंत्याहुतं ॥ त्वेऽअग्नेविश्वेऽअमृतासोऽअद्रुहऽआसादेवाहविरदंत्याहुतं । त्वयामर्तासःस्वदंतऽआसुतिंत्वंगर्भोवीरुधांजज्ञिषेशुचिः ॥ त्वंतान्त्संचप्रतिचासिमज्मनाग्नेसुजातप्रचदेवरिच्यसे । पृक्षोयदत्रमहिनावितेभुवदनुद्यावापृथिवीरोदसीऽउभे+ ॥ येस्तोतृभ्योगोऽअग्रामश्वपेशसमग्नेरातिमुपसृजंतिसूरयः । अस्मान्चतांश्चप्रहिनेषिवस्यऽआबृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ १९ ॥ (२।१।२) यज्ञेनवर्धतजातवेदसमग्निंयजध्वंहविषातनागिरा । समिधानंसुप्रयसंस्वर्णरंद्युक्षंहोतारंवृजनेषुधूर्षदं ॥ अभित्वानक्तीरुषसोववाशिरेग्नेवत्संनस्वसरेषुधेनवः । दिवऽइवेदरतिर्मानुषायुगाक्षपोभासिपुरुवारसंयतः ॥ तंदेवाबुध्नेरजसःसुदंससंदिवस्पृथिव्योररतिंन्येरिरे । रथमिववेद्यंशुक्रशोचिषमग्निंमित्रंनक्षितिषुप्रशंस्यं ॥ तमुक्षमाणंरजसिस्वऽआदमेचंद्रमिवसुरुचंह्वारऽआदधुः । पृश्न्याःपतरंचितयंतमक्षभिःपाथोनपायुंजनसीऽउभेऽअनु ॥ सहोताविश्वंपरिभूत्वध्वरंतमुहव्यैर्मनुषऽऋंजतेगिरा । हिरिशिप्रोवृधसानासुजर्भुरद्यौर्नस्तृभिश्चितयद्रोदसीऽअनु ॥ २० ॥ सनोरेवत्समिधानःस्वस्तयेसंददस्वात्र

(२।१।२) यज्ञेनेतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोग्निर्जगती ।

यिमस्मासुदीदिहि । आनःकृणुष्वसुवितायरोदसीऽअग्नेहव्यामनुषोदेववीतये ॥ दानोऽअग्नेबृहतोदाःसहस्रिणोदु
रोनवाजंश्रुत्याऽअपावृधि । प्राचीद्यावापृथिवीब्रह्मणाकृधिस्व१र्णशुक्रमुषसोविदिद्युतुः ॥ सऽइधानऽउषसोराम्याऽ
अनुस्व१र्णदीदेदरुषेणभानुना । होत्राभिरग्निर्मनुषःस्वध्वरोराजाविशामतिथिश्चारुरायवे ॥ एवानोऽअग्नेऽअमृतेषु
पूर्व्यधीष्पीपायबृहद्दिवेषुमानुषा । दुहानाधेनुर्वृजनेषुकारवेत्मनाशतिनंपुरुरूपमिषणि ॥ वयमग्नेऽअर्वतावासुवीर्यं
ब्रह्मणावाचितयेमाजनाँऽअति । अस्माकंद्युम्नमधिपंचकृष्टिषूच्चास्व१र्णशुशुचीतदुष्टरं ॥ सनोबोधिसहस्यप्रशंस्योय
स्मिन्त्सुजाताऽइषयंतसूरयः । यमग्नेयज्ञमुपयंतिवाजिनोनित्येतोकेदीदिवांसंस्वेदमे ॥ उभयासोजातवेदःस्यामतेस्तो
तारोऽअग्नेसूरयश्चशर्मणि । वस्वोरायःपुरुश्चंद्रस्यभूयसःप्रजावतःस्वपत्यस्यशग्धिनः ॥ येस्तोतृभ्योगोऽअग्रामश्वपेश
समग्नेरातिमुपसृजंतिसूरयः । अस्माऽन्चतांश्चप्रहिनेषिवस्यऽआबृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ २१ ॥ (२।१।३) समिद्धो
ऽअग्निर्निहितःपृथिव्यांप्रत्यङ्विश्वानिभुवनान्यस्थात् । होतापावकःप्रदिवःसुमेधादेवोदेवान्यजत्वग्निरर्हन् ॥ नरा
शंसःप्रतिधामान्यंजन्तिस्रोदिवःप्रतिमह्नास्वर्चिः । घृतप्रुषामनसाहव्यमुंदन्मूर्धन्यज्ञस्यसमनक्तुदेवान्+ ॥ ईळितोऽ

(२।१।३) समिद्धोअग्निरित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदइध्मोनराशंसइळोबर्हिर्देवीर्द्वारउषासानक्तादैव्यौहोतारौसरस्वतीळाभारत्य
स्त्वष्टावनस्पतिस्वाहाकृतयइतिक्रमेणदेवतात्रिष्टुपूषष्ठीसप्तम्यौजगत्यौ ।

अग्नेमनंसानोऽअर्हन्देवान्यक्षिमानुंषात्पूर्वोऽअद्य । सऽआवंहमुरुतांशर्धोऽअच्युतमिंद्रंनरोबर्हिषदंयजध्वं ॥ देवंब
र्हिर्वर्धमानंसुवीरंस्तीर्णंरायेसुभरंवेद्यस्यां । घृतेनाक्तंवंसवःसीदतेदंविश्वेदेवाऽआदित्यायुज्ञियासः ॥ विश्रयंतामुर्वि
याहूयमानाद्वारोदेवीःसुप्रायणानमोभिः । व्यचंस्वतीर्विप्रथंतामजुर्यावर्णंपुनानायशसंसुवीरं ॥ २२ ॥ साध्वपांसि
सनतानऽउक्षितेऽउषासानक्तावय्यैवरण्विते । तंतुंततंसंवयंतीसमीचीयज्ञस्यपेशःसुदुघेपयस्वती ॥ दैव्याहोतारांप्रथ
माविदुष्टरऽऋजुयक्षतःसमृचावपुष्टरा । देवान्यजंतावृतुथासमंजतोनाभांपृथिव्याऽअधिसानुंषुत्रिषु+ ॥ सरस्वती
साधयंतीधियंनऽइळादेवीभारतीविश्वतूर्तिः । तिस्रोदेवीःस्वधयांबर्हिरेदमच्छिद्रंपांतुशरणंनिषद्य ॥ पिशंगरूपःसुभ
रोवयोधाःश्रुष्टीवीरोजायतेदेवकामः । प्रजांत्वष्टाविष्यंतुनाभिंमुस्मेऽअर्थादेवानामप्येतुपार्थः ॥ वनस्पतिरवसृजन्नु
पस्थाद्ग्निर्हविःसूदयातिप्रधीभिः । त्रिधासमक्तंनयतुप्रजानन्देवेभ्योदैव्यःशमितोपहव्यं+ ॥ घृतंमिमिक्षेघृतमस्ययो
निर्घृतेश्रितोघृतम्वस्यधाम । अनुष्वधमावंहमादयस्वस्वाहाकृतंवृषभवक्षिहव्यं+ ॥ २३ ॥ (२।१।४) हुवेवंःसुद्यो
त्मानंसुवृक्तिंविशामग्निमतिथिंसुप्रयसं । मित्रऽइवयोदिधिषाय्योभूद्देवऽआदेवेजनेजातवेदाः ॥ इमंविधंतोऽअपांस
धस्थेद्वितादधुर्भृगवोविक्ष्वाऽऽयोः । एषविश्वान्यभ्यंस्तुभूमादेवानामग्निररतिर्जीराश्वः ॥ अग्निंदेवासोमानुंषीषुविक्षु

(२।१।४) हुवेवइतिनवर्चस्यसूक्तस्यभार्गवःसोमाहुतिरग्निस्त्रिष्टुप् ।

प्रियंधुःक्षेष्यंतोनमित्रं । सदीदयदुशतीरूर्म्याऽआद्क्षाय्योयोदास्वंतेदमऽआ+ ॥ अस्यरण्वास्वस्येवपुष्टिःसंदृष्टिरस्य हियानस्यदक्षोः । वियोभरिभ्रदोषधीषुजिह्वामत्योनरथ्योदोधवीतिवारान् ॥ आयन्मेऽअभ्वंवनदःपनंतोशि ग्भ्योनामिमीतवर्णं । सचित्रेणचिकितेरंसुभासाजुजुर्वायोमुहुरायुवाभूत्+ ॥ २४ ॥ आयोवनातातृषाणोनभातिवा र्णपथारथ्येवस्वानीत् । कृष्णाध्वातपूरण्वश्चिकेतद्यौरिवस्मयमानोनभोभिः ॥ सयोव्यस्थादभिदक्षदुर्वीपशुर्नैतिस्वयुर गोपाः । अग्निःशोचिष्माँऽअतसान्युष्णन्कृष्णव्यथिरस्वदयन्नभूमं ॥ नूतेपूर्वस्यावसोऽअधीतौतृतीयेविदथेमन्मशंसि । अस्मेऽअग्नेसंयद्वीरंबृहंतंक्षुमंतंवाजंस्वपत्यंरयिंदाः ॥ त्वयायथागृत्समदासोऽअग्नेगुहावन्वंतऽउपराँऽअभिष्युः । सुवी रासोऽअभिमातिषाहःस्मत्सूरिभ्योगृणतेतद्वयोधाः ॥२५॥ (२।१।५) होताजनिष्टचेतनःपितापितृभ्यऽऊतये । प्रयक्ष न्जेन्यंवसुशकेमवाजिनोयमं ॥ आयस्मिन्त्सप्तरश्मयस्ततायज्ञस्यनेतरि । मनुष्वद्दैव्यमष्टमंपोताविश्वंतदिन्वति ॥ दधन्वेवायदीमनुवोचद्ब्रह्माणिवेरुतत् । परिविश्वानिकाव्यानेमिश्चक्रमिवाभवत् ॥ साकंहिशुचिनाशुचिःप्रशास्ताक्र तुनाजनि । विद्वाँऽअस्यव्रताध्रुवावयाऽइवानुरोहते ॥ ताऽअस्यवर्णमायुवोनेष्टुःसचंतधेनवः । कुवित्तिसृभ्यऽआव रंस्वसारोयाऽइदंययुः+ ॥ यदीमातुरुपस्वसाघृतंभरंत्यस्थित । तासामध्वर्युरागतौयवोवृष्टीवमोदते ॥ स्वःस्वायधा

(२।१।५) होताजनिष्टेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यसोमाहुतिरग्निरनुष्टुप् ।

यंसेकृणुतामृत्विगृत्विजं । स्तोमैंयज्ञंचादरंवनेमाररिमावयं ॥ यथाविद्वाँऽअरंकरद्विश्वेभ्योयजतेभ्यः । अयमंग्नेत्वेऽ
अपियंयज्ञंचकृमावयं+ ॥ २६ ॥ (२।१।६) इमांमेंऽअग्नेसमिधमिमामुपसदंवनेः । इमाऽउषुश्रुधीगिरः ॥ अया
तेंऽअग्नेविधेमोर्जौनपादश्वमिष्टे । एनासूक्तेनसुजात ॥ तंत्वांगीर्भिगिर्वणसंद्रविणस्युंद्रविणोदः । सपर्येमसपर्यवः ॥
सबोधिसूरिर्मघवावसुपतेवसुदावन् । युयोध्यं१स्मद्द्वेषांसि ॥ सनोवृष्टिंदिवस्परिसनोवाजमनर्वाणं । सनंःसहस्रिणी
रिषः ॥ ईळानायावस्यवेयविष्ठदूतनोगिरा । यजिष्ठहोतरागहि ॥ अंतर्ह्यग्नऽईयसेविद्वान्जन्मोभयाकवे । दूतोजन्यें
वमित्र्यः ॥ सविद्वाँऽआचपिप्रयोयक्षिचिकित्वऽआनुषक् । आचास्मिन्त्संत्सिबर्हिषि ॥ २७ ॥ (२।१।७) श्रेष्ठंय
विष्ठभारताग्नेद्युमंतमाभर । वसोपुरुस्पृहंरयिं+ ॥ मानोऽअरातिरीशतदेवस्यमर्त्यस्यच । पर्षितस्याऽउतद्विषः+ ॥
विश्वाऽउतत्वयावयंधाराऽउदन्याऽइव । अतिंगाहेमहिद्विषः ॥ शुचिंःपावकवंद्योग्नेबृहद्विरोचसे । त्वंघृतेभिराहुतः ॥
त्वंनोऽअसिभारताग्नेवशाभिरुक्षभिः । अष्टापदीभिराहुतः ॥ द्रुंनःसर्पिरासुतिःप्रत्नोहोतावरेण्यः । सहंसस्पुत्रोऽअद्भुतः
॥ २८ ॥ (२।१।८) वाजयन्निवनूरथान्योगाँऽअग्नेरुपस्तुहि । यशस्तमस्यमीळ्हुषः ॥ यःसुनीथोददाशुषेजुर्योजरयन्न

(२।१।६) इमांमइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यसोमाहुतिरग्निर्गायत्री । (२।१।७) श्रेष्ठमितिषळर्चस्यसूक्तस्यसोमाहुतिरग्निर्गायत्री ।
(२।१।८) वाजयन्नितिषळर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोग्निर्गायत्र्यंत्यानुष्टुप् ।

रिं । चारुप्रतीकऽआहुतः ॥ यऽउश्रियादमेष्वादोषोषसिप्रशस्यतें । यस्यव्रतंनमीयते ॥ आयःस्वर्णभानुनाचित्रोवि भात्यर्चिषा । अंजानोऽअजरैरभि ॥ अत्रिमनुस्वराज्यमग्निमुक्थानिवावृधुः । विश्वाऽअधिश्रियोदधे ॥ अग्नेरिंद्रस्य सोमस्यदेवानामूतिभिर्वयं । अरिष्यंतःसचेमह्यभिष्यामपृतन्यतः ॥ २९ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

त्रयोदशाध्याये वर्गाः २९ सूक्तानि १६ ऋचः १५९ ॥ त्यागः ॥ अश्विभ्यामिदं. ६ द्यावापृथिवीभ्यामिदं. ११ विश्वेभ्योदेवे-भ्यइदं. ४ अहयेबुध्न्यायेदं. त्वष्ट्रइदं. इंद्रायेदं. मरुद्भ्यइदं. २ विश्वेभ्योदेवेभ्यइदं. २ अग्नयेदं. ११ समिद्धायाग्नयइदं. तनूनपातइदं. इळायेदं. बर्हिषइदं. देवीभ्योद्वार्भ्यइदं. उषासानक्ताभ्या. देवीभ्यांहोतृभ्यांप्रचेतोभ्यामिदं. सरस्वतीळाभारतीभ्यइदं. त्वष्ट्रइदं. वनस्पतयइदं. स्वाहाकृतीभ्यइदं. अग्नयइदं. ८ बृहस्पतयइदं. ८ अप्तृणसूर्येभ्यइदं. १३ अग्नयइदं. २९ समिद्धायाग्नयइदं. नराशंसा-येदं. इळायेदं. बर्हिषइदं. देवीभ्योद्वार्भ्यइदं. उषासानक्ताभ्यामिदं. देवीभ्यांहोतृभ्यांप्रचेतोभ्यामिदं. सरस्वतीळाभारतीभ्यइदं. त्वष्ट्रइदं. वनस्पतयइदं. स्वाहाकृतीभ्यइदं. अग्नयइदं. ३७ ॥ इतिद्वितीयेपंचमः ॥ ५ ॥

निहोताजोहूत्रःश्रुधिसैकैंद्रंविराट्स्थानमृतंत्र्यायोजातःपंचोनंऋतुःसप्तोनांत्यात्रिष्टुंबध्वर्यवोद्वादशंप्रघदशप्र वोनवांत्यात्रिष्टुंप्सदस्मैद्विस्त्रिष्टुबंतंप्रातरपायिवयंतेसनोविराड्रूपाविश्वजितेषट्त्रिष्टुबंतंत्रिकद्रुकेषुचतुष्कंम ध्याद्यतिशाक्करमंत्याष्टिर्वागणानामेकोनाब्राह्मणस्पत्यंहंबार्हस्पत्यास्तुदृष्टलिंगाःपंचदश्यंत्येत्रिष्टुभौ ॥ १ ॥

हरिःओम् ॥ (२।१।९) निहोताहोतृषदनेविदानस्त्वेषोदीदिवाँऽअसदत्सुदक्षः । अदब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठःसह
स्रंभरःशुचिजिह्वोऽअग्निः+ ॥ त्वंदूतस्त्वमुनःपरस्पास्त्वंवस्यऽआवृषभप्रणेता । अग्नेतोकस्यनस्तनेतनूनामप्रयुच्छ
न्दीद्यद्बोधिगोपाः+ ॥ विधेमतेपरमेजन्मन्नग्नेविधेमस्तोमैरवरेसधस्थे । यस्माद्योनेरुदारिथायजेतंप्रत्वेहवींषिजुहुरेसमि
द्धे ॥ अग्नेयजस्वहविषायजीयाञ्छ्रुष्टीदेष्णमभिगृणीहिराधः । त्वंह्यसिरयिपतीरयीणांत्वंशुक्रस्यवचसोमनोता ॥ उ
भयंतेनक्षीयतेवसव्यंदिवेदिवेजायमानस्यदस्म । कृधिक्षुमंतंजरितारमग्नेकृधिपतिंस्वपत्यस्यरायः+ ॥ सैनानीकेनसु
विदत्रोऽअस्मेयष्टादेवाँऽआयजिष्ठःस्वस्ति । अदब्धोगोपाऽउतनःपरस्पाऽअग्नेद्युमदुतरेवद्दिदीहि ॥ १ ॥(२।१।१०)
जोहूत्रोऽअग्निःप्रथमःपितेवेळस्पदेमनुषायत्समिद्धः । श्रियंवसानोऽअमृतोविचेतामर्मृजेन्यःश्रवस्य१ःसवाजी+ ॥
श्रूयाऽअग्निश्चित्रभानुर्हवंमेविश्वाभिर्गीर्भिरमृतोविचेताः । श्यावारथंवहतोरोहितावोतारुषाहचक्रेविभृत्रः ॥ उत्ताना
यामजनयन्त्सुषूतंभुवदग्निःपुरुपेशासुगर्भः । शिरिणायांचिदक्तुनामहोभिरपरीवृतोवसतिप्रचेताः ॥ जिघर्म्यग्निंहवि
षाघृतेनप्रतिक्षियंतंभुवनानिविश्वा । पृथुंतिरश्चावयसाबृहंतंव्यचिष्ठमन्नैरभसंदृशानं ॥ आविश्वतःप्रत्यंचंजिघर्म्यरक्ष
सामनसातज्जुषेत । मर्यश्रीःस्पृहयद्वर्णोऽअग्निर्नाभिमृशेतन्वा३जर्भुराणः ॥ ज्ञेयाभागंसहसानोवरेणत्वादूतासोमनु

(२।१।९) निहोतेतिषळर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोग्निस्त्रिष्टुप् । (२।१।१०) जोहूत्रइतिषळर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोग्निस्त्रिष्टुप् ।

वर्द्धेम । अनूनमग्निंजुह्वावचस्यामधुपृचंधनसाजोहवीमि ॥ २ ॥ (२।१।११) श्रुधीहवमिंद्रमारिषण्यःस्यामतेदा
वनेवसूनां । इमाहित्वामूर्जोवर्धयंतिवसूयवःसिंधवोनक्षरंतः ॥ सृजोमहीरिंद्रयाऽअपिन्वःपरिष्ठिताऽअहिनाशूरपू
र्वीः । अमर्त्यंचिद्दासंमन्यमानमवाभिनदुक्थैर्वावृधानः+ ॥ उक्थेष्विन्नुशूरयेषुचाकन्स्तोमेष्विंद्ररुद्रियेषुच । तुभ्ये
देतायासुमंदसानःप्रवायवेसिस्रतेनशुभ्राः+ ॥ शुभ्रंनुतेशुष्मंवर्धयंतःशुभ्रंवज्रंबाह्वोर्दधानाः । शुभ्रस्त्वमिंद्रवावृधा
नोऽअस्मेदासीर्विशःसूर्येणसह्याः ॥ गुहाहितंगुह्यंगूळ्हमप्स्वपीवृतंमायिनंक्षियंतं । उतोऽअपोद्यांतस्तभ्वांसमहन्नहिंशू
रवीर्येण ॥ ३ ॥ स्तवानुतऽइंद्रपूर्व्यामहान्युतस्तवामनूतनाकृतानि । स्तवावज्रंबाह्वोरुशंतंस्तवाहरीसूर्यस्यकेतू+ ॥ ह
रीनुतऽइंद्रवाजयंताघृतश्चुतंस्वारमस्वार्ष्टां । विसमनाभूमिरप्रथिष्टारंस्तपर्वतश्चित्सरिष्यन्+ ॥ निपर्वतःसाद्यप्रयुच्छ
न्त्संमातृभिर्वावशानोऽअक्रान् । दूरेपारेवाणींवर्धयंतऽइंद्रेषितांधमनिंपप्रथन्नि+ ॥ इंद्रोमहांसिंधुमाशयानंमायाविनं
वृत्रमस्फुरन्निः । अरेजेतांरोदसीभियानेकनिक्रदतोवृष्णोऽअस्यवज्रात् ॥ अरोरवीद्वृष्णोऽअस्यवज्रोमानुषंयन्मानु
षोनिजूर्वात् । निमायिनोदानवस्यमायाऽअपादयत्पपिवान्त्सुतस्य ॥ ४ ॥ पिबापिबेदिंद्रशूरसोमंमंदंतुत्वामंदिनः
सुतासः । पृणंतस्तेकुक्षीवर्धयंत्वित्थासुतःपौरऽइंद्रमाव ॥ त्वेऽइंद्राप्यभूमविप्राधियंवनेमऽऋतयासपंतः । अवस्यवो

(२।१।११) श्रुधीहवमित्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्यगृत्समदइंद्रोविराट्स्थानाअंत्यात्रिष्टुप् ।

धीमहिप्रशंस्तिंसद्यस्तैरायोदावनैस्याम ॥ स्यामतेतंऽइंद्रयेतंऽऊतीऽअवस्यवऽऊर्जंवर्धयंतः । शुष्मिन्तंमंयंचाकनांमदे
वास्मेरयिंरांसिवीरवंतं ॥ रासिक्षयंरासिंमित्रमस्मेरासिशर्धंऽइंद्रमारुतंनः । सजोषंसोयेचंमंदसानाःप्रवायवःपांत्यग्रं
णीतिं ॥ व्यंत्विन्नुयेषुमंदसानस्तृपत्सोमंपाहिद्रह्यदिंद्र । अस्मान्त्सुपृत्स्वातंरुत्रावंर्धयोद्यांबृहद्भिरर्कैः+ ॥ ५ ॥ बृहंत
ऽइन्नुयेतेंतरुत्रोक्थेभिंर्वासुम्नमाविवांसान् । स्तृणानासोंबर्हिःपस्त्यांवत्त्वोताऽइदिंद्रवाजंमग्मन् ॥ उग्रेष्विन्नुशूरमंद
सानस्त्रिकंद्रुकेषुपाहिसोमंमिंद्र । प्रदोधुंवच्छ्मश्रुंषुप्रीणानोयाहिहरिंभ्यांसुतस्यंपीतिं+ ॥ धिष्वाशवंःशूरयेनंवृत्रमवा
भिंनद्दानुंमौर्णवाभं । अपांवृणोर्ज्योतिरार्यांयनिसंव्यतःसांदिदस्युरिंद्र ॥ सनेमयेतंऽऊतिभिस्तरंतोविश्वाःस्पृधऽआ
र्यैणदस्यून् । अस्मभ्यंतत्त्वाष्ट्रंविश्वरूपमरंधयःसाख्यस्यंत्रिताय ॥ अस्यसुंवानस्यंमंदिनंस्त्रितस्यन्यर्बुदंवावृधानोऽअं
स्तः । अवंर्तयत्सूर्योनचक्रंभिनद्वलमिंद्रोऽअंगिंरस्वान् ॥ नूनंसातेप्रतिवरंजरित्रेदुंहीयदिंद्रदक्षिंणामघोनीं । शिक्षां
स्तोतृभ्योमातिंधग्भगोंनोबृहद्वंदेमविदथेंसुवीरांः ॥ ६ ॥ (२।२।१) योजातऽएवप्रंथमोमनंस्वान्देवोदेवान्क्रतुंना
पर्यंभूषत् । यस्यशुष्माद्रोदंसीऽअभ्यंसेतांनृम्णस्यंमह्नासजंनासऽइंद्रंः ॥ यःपृंथिवींव्यथंमानामदृंहद्यःपर्वंतान्प्रकुंपि
ताँऽअरंम्णात् । योऽअंतरिंक्षंविममेवरींयोयोद्यामस्तंभ्नात्सजंनासऽइंद्रंः ॥ योहत्वाहिमरिंणात्सप्तसिंधून्योगाऽउदा

(२।२।१) योजातइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

जदपधावलस्य । योऽअश्मनोरंतरग्निंजजानसंवृक्समत्सुसजनासऽइंद्रः ॥ येनेमाविश्वाच्यवनाकृतानियोदासंवर्णम
धरंगुहाकः । श्वघ्नीवयोजिगीवाँलक्षमाददर्यःपुष्टानिस० ॥ यंस्मापृच्छंतिकुहसेतिघोरमुतेमाहुर्नैषोऽअस्तीत्येनं । सो
ऽअर्यःपुष्टीर्विजऽइवामिनातिश्रदस्मैधत्तस० ॥ ७ ॥ योरध्रस्यचोदितायःकृशस्ययोब्रह्मणोनाधमानस्यकीरेः । युक्त
ग्राव्णोयोवितासुशिप्रःसुतसोमस्यस० ॥ यस्याश्वासःप्रदिशियस्यगावोयस्यग्रामायस्यविश्वेरथासः । यःसूर्यंयऽउषसं
जजानयोऽअपांनेतासजतास० ॥ यंक्रंदसीसंयतीविह्वयेतेपरेवरऽउभयाऽअमित्राः । समानंचिद्रथमातस्थिवांसाना
नाहवेतेस० ॥ यस्मान्नऽऋतेविजयंतेजनासोयंयुध्यमानाऽअहसेहवंते । योविश्वस्यप्रतिमानंबभूवयोऽअच्युतच्युत्स०॥
यःशश्वतोमह्येनोदधानानमन्यमानाञ्छर्वाजघान । यःशर्धतेनानुददातिशृध्यांयोदस्योर्हंतास० ॥ ८ ॥ यःशंबरं
पर्वतेषुक्षियंतंचत्वारिंश्यांशरद्यन्वविंदत् । ओजायमानंयोऽअहिंजघानदानुंशयानंस० ॥ यःसप्तरश्मिर्वृषभस्तुवि
ष्मानवासृजत्सर्तवेसप्तसिंधून् । योरौहिणमस्फुरद्वज्रबाहुर्द्यामारोहंतंस० ॥ द्यावाचिदस्मैपृथिवीनमेतेशुष्माच्चिदस्य
पर्वताभयंते । यःसोमपानिचितोवज्रबाहुर्योवज्रहस्तःस० ॥ यःसुन्वंतमवतियःपचंतंयःशंसंतंयःशशमानमूती । यस्य
ब्रह्मवर्धनंयस्यसोमोयस्येदंराधःस०॥ यःसुन्वतेपचतेदुध्रऽआचिद्वाजंदर्दर्षिसकिलासिसत्यः । वयंतऽइंद्रविश्वहप्रिया

सः॒सुवीरा॑सोवि॒दथ॒माव॑देम ॥ ९ ॥ (२।२।२) ऋ॒तुर्जनि॑त्री॒तस्या॑ऽअ॒पस्परि॑म॒क्षूजा॒तऽआवि॑श॒द्यासु॒वर्ध॑ते । तदा॑ह॒
नाऽअ॑भवत्पि॒प्युषी॒पयो॒शोः॑पीयूष॑प्रथ॒मंतदु॒क्थ्य॑* ॥ स॒ध्रीमाय॑न्ति॒परि॒बिभ्र॑ती॒ःपयो॑वि॒श्वप्स्न्या॑य॒प्रभ॑रंत॒भोज॑नं । स॒मा॒
नोऽअध्वा॑प्र॒वता॑मनु॒ष्यदे॒यस्ताकृ॑णोःप्रथ॒मंसास्यु॒क्थ्यः॑* ॥ अन्वेकौ॑वदति॒यद्ददा॑ति॒तद्रूपामि॒नन्तद॑पा॒ऽएकऽईयते । वि
श्वा॒ऽएक॑स्यवि॒नुद॑स्तितिक्षते॒यस्ता० । प्र॒जाभ्यः॑पु॒ष्टिंवि॒भज॑न्तऽआसतेर॒यिमि॑वपृ॒ष्ठंप्र॒भव॑न्तमाय॒ते । असि॑न्व॒न्दंष्ट्रैः॑पि॒तु
र॑त्तिभोज॑न॒यस्ता० ॥ अधाकृ॑णोःपृथि॒वींसं॒दृशे॑दि॒वेयोधौ॑ती॒नाम॑हिह॒न्नारि॑णक्प॒थः । तंत्वा॒स्तोमे॑भिरु॒दभि॒र्नवा॒जिनं॑दे॒
वंदे॒वाऽअ॑जन॒न्त्सा० ॥ १० ॥ योभोज॑नं॒चद॒य॑सेच॒वर्ध॑नमा॒र्द्रादाशु॒ष्कं॒सधु॑मद्दु॒दोहि॑थ । सशे॑व॒धिंनिद॑धिषेवि॒वस्व॑ति॒
विश्व॒स्यैक॑ऽईशिषे॒सा० ॥ यःपु॒ष्पिणी॑श्चप्र॒स्व॑श्च॒धर्म॒णाधि॒दाने॒व्यं१॒वनी॒रधा॑रयः । यश्चास॑मा॒ऽअज॑नोदि॒द्युतो॑दि॒वऽउ॒
रुरू॒र्वाँऽअ॒भित॒ःसा० ॥ योना॑र्म॒रंस॒हव॑सुं॒निह॑न्तवेपृ॒क्षाय॑चदा॒सवे॑शाय॒चाव॑हः । ऊ॒र्जय॑न्त्या॒ऽअप॑रिविष्टमा॒स्य॑मु॒तैवाद्यपु॒
रुकृ॒त्सा० ॥ श॒तंवा॒यस्य॒दश॑सा॒कमाद्य॒ऽएक॑स्यश्रु॒ष्टौयद्ध॑चो॒दमावि॑थ । अ॒र॒ज्जौदस्यू॒न्त्सम॑नब्द॒भीत॑येसुप्रा॒व्यो॑ऽअभव॒ः
सा० ॥ विश्वेद॒नुरोध॒नाऽअ॑स्य॒पौंस्य॑द॒दुर॑स्मैदधि॒रेकृ॒त्नवे॒धनं॑ ॥ षळ॑स्तभ्ना॒वि॒ष्टिर॒ःपंच॑सं॒दृश॒ःपरि॑प॒रोऽअ॑भव॒ःसा० ॥
॥११॥ सु॒प्र॒वा॒च॒नंतव॑वीरवी॒र्यं१॒यदे॑केन॒क्रतु॑नावि॒न्दसे॒वसु॑ । जा॒तूष्ठि॑रस्य॒प्रवय॒ःसह॑स्वतो॒याच॒कर्थ॒सेंद्र॒विश्वा॑स्यु॒क्थ्यः॑* ॥

(२।२।२) ऋतुर्जनित्रीतित्रयोदशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदइंद्रोजगत्यंत्यात्रिष्टुप् ।

अरंमयःसरपसस्तरायकंतुर्वीतयेचवय्यायचस्रुतिं । नीचासंतमुदनयःपरावृजंप्रांधंश्रोणंश्रवयन्त्सा० ॥ अस्मभ्यंतद्द
सोदानायराधःसमर्थयस्वबहुतेवसव्यं । इंद्रयच्चित्रंश्रवस्याऽअनुद्यून्बृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ १२ ॥ (२।२।३)
अध्वर्यवोभरतेंद्रायसोममामत्रेभिःसिंचतामद्यमंधः । कामीहिवीरःसदमस्यपीतिंजुहोतवृष्णेतदिदेषवष्टि ॥ अध्वर्य
वोयोऽअपोवव्रिवांसंवृत्रंजघानाशन्येववृक्षं । तस्माऽएतंभरततद्वशायँऽएषऽइंद्रोऽअर्हतिपीतिमस्य ॥ अध्वर्यवोयोदृ
भीकंजघानयोगाऽउदाजदपहिवलंवः । तस्माऽएतमंतरिक्षेनवातमिंद्रंसोमैरोर्णुतजूर्नवस्त्रैः ॥ अध्वर्यवोयऽउरणंजघा
ननवचख्वांसंनवतिंचबाहून् । योऽअर्बुदमवनीचाबबाधेतमिंद्रंसोमस्यभृथेहिनोत ॥ अध्वर्यवोयःस्वश्नंजघानयःशु
ष्णमशुषंयोव्यंसं । यःपिप्रुंनमुचिंयोरुधिक्रांतस्माऽइंद्रायांधसोजुहोत ॥ अध्वर्यवोयःशतंशंबरस्यपुरोबिभेदाश्मनेवपू
र्वीः । योवर्चिनःशतमिंद्रःसहस्रमपावपद्भरतासोममस्मै ॥ १३ ॥ अध्वर्यवोयःशतमासहस्रंभूम्याऽउपस्थेवपज्जघ
न्वान् । कुत्सस्यायोरतिथिग्वस्यवीरान्न्यावृणग्भरतासोममस्मै ॥ अध्वर्यवोयन्नरःकामयाध्वेश्रुष्टीवहंतोनशथातदिं
द्रे । गभस्तिपूतंभरतश्रुतायेंद्रायसोमंयज्यवोजुहोत ॥ अध्वर्यवःकर्तनाश्रुष्टिमस्मैवनेनिपूतंवनऽउन्नयध्वं । जुषाणोह
स्त्यमभिवावशेवऽइंद्रायसोमंमदिरंजुहोत ॥ अध्वर्यवःपयसोधर्यथागोःसोमेभिरींपृणताभोजमिंद्रं । वेदाहमस्यनिभृं

(२।२।३) अध्वर्यवइतिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

तंमऽएतद्दित्सँतंभूयौयजतश्चिकेत ॥ अध्वर्यवोयोदिव्यस्यवस्वोयःपार्थिवस्यक्षम्यस्यराजा । तमूर्दरंनपृणतायवेनेंद्रंसोमेभिस्तदपोवोऽअस्तु ॥ अस्मभ्यंतद्वसोदानायराधःसमर्थयस्वबहुतेवसव्यँ । इंद्रयच्चित्रंश्रवस्याऽअनुद्यून्बृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ १४ ॥ (२।२।४) प्रघान्वस्यमहतोमहानिसत्यासत्यस्यकरणानिवोचं । त्रिकद्रुकेष्वपिबत्सुतस्यास्यमदेऽअहिमिंद्रोजघान ॥ अवंशेद्यामस्तभायद्बृहंतमारोदसीऽअपृणदंतरिक्षं । सधारयत्पृथिवींपप्रथच्चसोमस्यतामदऽइंद्रश्चकार ॥ सद्मेवप्राचोविमिमायमानैर्वज्रेणखान्यतृणन्नदीनाँ । वृथासृजत्पथिभिर्दीर्घयाथैःसोमस्य० ॥ सप्रवोळ्हृन्परिगत्यादभीतेर्विश्वमधागायुधमिद्धेऽअग्नौ । संगोभिरश्वैरसृजद्रथेभिःसोमस्य० ॥ सऽईंमहींधुनिमेतोररम्णात्सोऽअस्नातॄनपारयत्स्वस्ति । तऽउत्स्नायरयिमभिप्रतस्थुःसोमस्य० ॥ १५ ॥ सोदंचंसिंधुमरिणान्महित्वावज्रेणानऽउषसःसंपिपेष । अजवसोजविनीभिर्विवृश्चन्त्सोमस्य० ॥ सविद्वाँऽअपगोहंकनीनामाविर्भवन्नुदतिष्ठत्परावृक् । प्रतिश्रोणःस्थाद्व्यनगचष्टसोमस्य० ॥ भिनद्वलमंगिरोभिर्गृणानोविपर्वतस्यदृंहितान्यैरत् । रिणग्रोधांसिकृत्रिमाण्येषांसोमस्य० ॥ स्वप्नेनाभ्युप्याचुमुरिंधुनिंचजघंथदस्युंप्रदभीतिमावः । रंभीचिदत्रविविदेहिरण्यंसोमस्य० ॥ नूनंसाते० ॥ १६ ॥ (२।२।५) प्रवःसतांज्येष्ठतमायसुष्टुतिमग्नाविवसमिधानेहविर्भरे । इंद्रमजुर्यंजरयंतमुक्षितंसनाद्युवानमवसेहवामहे ॥

(२।२।४) प्रघान्वितिदशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदइंद्रस्त्रिष्टुप् । (२।२।५) प्रवःसतामितिनवर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदइंद्रोजगत्यंत्यात्रिष्टुप् ।

यस्मादिंद्राद्बृहतः किंचनेमृतेविश्वान्यस्मिन्त्संभृताधिवीर्या । जठरेसोमंतन्वी३सहोमहोहस्तेवज्रंभरतिशीर्षणिक्रतुं ॥ न
क्षोणीभ्यांपरिभ्वेतऽइंद्रियंनसमुद्रैःपर्वतैरिंद्रतेरथः । नतेवज्रमन्वश्नोतिकश्चनयदाशुभिःपतसियोजनापुरु ॥ विश्वेह्य
स्मैयजतायधृष्णवेक्रतुंभरंतिवृषभायसश्चते । वृषायजस्वहविषाविदुष्टरःपिबेंद्रसोमंवृषभेणभानुना ॥ वृष्णःकोशःपवते
मध्वऽऊर्मिर्वृषभान्नायवृषभायपातवे । वृषणाध्वर्यूवृषभासोऽअद्रयोवृषणंसोमंवृषभायसुष्वति ॥१७॥ वृषातेवज्रऽउ
ततेवृषारथोवृषणाहरीवृषभाण्यायुधा । वृष्णोमदस्यवृषभत्वमीशिषऽइंद्रसोमस्यवृषभस्यतृप्णुहि ॥ प्रतेनावंनसमने
वचस्युवंब्रह्मणायामिसवनेषुदाधृषिः । कुविन्नोऽअस्यवचसोनिबोधिषदिंद्रमुत्संनवसुनःसिचामहे ॥ पुरासंबाधादभ्या
ववृत्स्वनोधेनुर्नवत्संयवसस्यपिप्युषी । सकृत्सुतेसुमतिभिःशतक्रतोसंपत्नीभिर्नवृषणोनसीमहि ॥ नूनंसाते० ॥ १८ ॥
(२।२।६) तदस्मैनव्यमंगिरस्वदर्चतशुष्मायदस्यप्रत्नथोदीरते । विश्वायद्गोत्रासहसापरीवृतामदेसोमस्यदृंहितान्यैरं
यत् ॥ सभूतुयोहप्रथमायधायसऽओजोमिमानोमहिमानमातिरत् । शूरोयोयुत्सुतन्वंपरिव्यतशीर्षणिद्यांमहिनाप्र
त्यमुंचत ॥ अधाकृणोःप्रथमंवीर्यंमहद्यदस्याग्रेब्रह्मणाशुष्ममैरयः । रथेष्ठेनहर्यश्वेनविच्युताःप्रजीरयःसिस्रतेसध्र्य१
क्पृथक् ॥ अधायोविश्वाभुवनाभिमज्मनेशानकृत्प्रवयाऽअभ्यवर्धत । आद्रोदसीज्योतिषावह्निरातनोत्सीव्यन्तमां

(२।२।६) तदस्माइतिनवर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदइंद्रोजगत्यंत्येद्वेत्रिष्टुभौ ।

सिदुधितासमव्ययत् ॥ सप्राचीनान्पर्वतान्दृंहदोजसाधराचीनमकृणोदपामपः । अधारयत्पृथिवींविश्वधायसमस्तभ्नान्मायया द्यामवस्रसः ॥ १९ ॥ सास्माऽअरंबाहुभ्यांयंपिताकृणोद्विश्वस्मादाजनुषोवेदसस्परि । येनापृथिव्यांनिक्रिविंशयध्यैवज्रेणहत्व्यवृणक्तुविष्वणिः ॥ अमाजूरिवपित्रोःसचासतीसमानादासदसस्त्वामियेभगं । कृधिप्रकेतमुपमास्याभरदद्धिभागंतन्वोऽयेनमामहः ॥ भोजंत्वामिंद्रवयंहुवेमददिष्टमिंद्रापांसिवाजान् । अविड्ढींद्रचित्रयानऊतीकृधिवृषन्निंद्रवस्यसोनः ॥ नूनंसातेप्र० ॥ २० ॥ (२।२।७) प्रातारथोनवोयोजिसस्मिश्चतुर्युगस्त्रिकशःसप्तरश्मिः । दशारित्रोमनुष्यःस्वर्षाःसऽइष्टिभिर्मतिभीरंह्योभूत् ॥ सास्माऽअरंप्रथमंसद्वितीयमुतोतृतीयंमनुषःसहोता । अन्यस्यागर्भमन्यऽऊजनंतसोऽअन्येभिःसचतेजेन्योवृषा ॥ हरीनुकंरथऽइंद्रस्ययोजमायैसूक्तेनवचसानवेन । मोषुत्वामत्रबहवोहिविप्रानिरीरमन्यजमानासोऽअन्ये ॥ आद्वाभ्यांहरिभ्यामिंद्रयाह्याचतुर्भिराषड्भिर्हूयमानः । आष्टाभिर्दशभिःसोमपेयमयंसुतःसुमखमामृधस्कः ॥ आविंशत्यात्रिंशतायाह्यर्वाङाचत्वारिंशताहरिभिर्युजानः । आपंचाशतासुरथेभिरिंद्राषष्ट्यासप्तत्यासोमपेयं ॥ २१ ॥ आशीत्यानवत्यायाह्यर्वाङाशतेनहरिभिरुह्यमानः । अयंहितेशुनहोत्रेषुसोमऽइंद्रत्वायापरिषिक्तोमदाय ॥ ममब्रह्मेंद्रयाह्यच्छाविश्वाहरीधुरिधिष्वारथस्य । पुरुत्राहिविहव्योबभूथा

(२।२।७) प्रातारथइतिनवर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदइंद्रस्त्रिष्टुप् ।

ऋक्सं.
अ.२अ.६
॥४२॥

स्मिन्छूरसवनेमादयस्व ॥ नमऽइंद्रेणसख्यंवियोषदस्मभ्यमस्यदक्षिणादुहीत । उपज्येष्ठेवरूथेगभस्तौप्रायेप्रायेजिगी
वांसःस्याम ॥ नूनंसाते० ॥ २२ ॥ (२।२।८) अपाय्यस्यांधसोमदायमनीषिणःसुवानस्यप्रयसः । यस्मिन्निंद्रःप्र
दिविवावृधानऽओकोदधेब्रह्मण्यंतश्चनरः ॥ अस्यमंदानोमध्वोवज्रहस्तोहिमिंद्रोऽअर्णोवृतंविवृश्चत् । प्रयद्वयोनस्वस
राण्यच्छाप्रयांसिचनदीनांचक्रमंत ॥ समाहिनऽइंद्रोऽअर्णोऽअपांप्रैरयदहिहाच्छासमुद्रं । अजनयत्सूर्यंविदद्गाऽअक्तु
नाह्नांवयुनानिसाधत् ॥ सोऽअप्रतीनिमनवेपुरूणींद्रोदाशद्दाशुषेहंतिवृत्रं । सद्योयोनृभ्योऽअतसाय्योभूत्पस्पृधाने
भ्यःसूर्यस्यसातौ+ ॥ सशुन्वतऽइंद्रःसूर्यमादेवोरिणङ्मर्त्यायस्तवान् । आयद्रयिंगुहदवद्यमस्मैभरदंशंनैतशोदशस्यन्+
॥ २३ ॥ सरंधयत्सदिवःसारथयेशुष्णमशुषंकुयवंकुत्साय । दिवोदासायनवतिंचनवेंद्रःपुरोव्यैरच्छंबरस्य ॥ एवा
तऽइंद्रोचथमहेमश्रवस्यानत्मनावाजयंतः । अश्यामतत्साप्तमाशुषाणाननमोवधरदेवस्यपीयोः+ ॥ एवातेगृत्समदाः
शूरमन्मावस्यवोनवयुनानितक्षुः । ब्रह्मण्यंतऽइंद्रतेनवीयऽइषमूर्जंसुक्षितिंसुम्नमश्युः ॥ नूनंसाते० ॥२४॥ (२।२।९)
वयंतेवयऽइंद्रविद्धिषुणःप्रभरामहेवाजयुर्नरथं । विपन्यवोदीध्यतोमनीषासुम्नमियक्षंतस्त्वावतोनॄन्+ ॥ त्वंनऽइंद्र
त्वाभिरूतीत्वायतोऽअभिष्टिपासिजनान् । त्वमिनोदाशुषोवरूथेत्थाधीरभियोनक्षतिवा ॥ सनोयुवेंद्रोजोहूत्रःसखा

मंडलं २
अनु. २
॥४२॥

(२।२।८) अपाय्यस्येतिनवर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदइंद्रस्त्रिष्टुप् । (२।२।९) वयंतइतिनवर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदइंद्रस्त्रिष्टुपूतृतीयाविराड्रूपा ।

शिवोनरामस्तुपाता । यःशंसंतंयःशशमानमूतीपचंतंचस्तुवंतंचप्रणेषत् ॥ तमुस्तुषइंद्रंतंगृणीषेयस्मिन्पुरावावृधुः
शाशदुश्च । सवस्वःकाममपीपरदियानोब्रह्मण्यतोनूतनस्यायोः+ ॥ सोऽअंगिरसामुचथाजुजुष्वान्ब्रह्मातूतोदिंद्रोगातु
मिष्णन् । मुष्णन्नुषसःसूर्येणस्तवानश्वस्यचिच्छिश्नथत्पूर्व्याणि ॥ २५ ॥ सहश्रुतऽइंद्रोनामदेवऽऊर्ध्वोभुवन्मनुषेद
स्मतमः । अवप्रियमर्शसानस्यसाह्वान्छिरोभरद्दासस्यस्वधावान् ॥ सवृत्रहेंद्रःकृष्णयोनीःपुरंदरोदासीरैरयद्वि । अ
जनयन्मनवेक्षामपश्चसत्राशंसंयजमानस्यतूतोत् ॥ तस्मैतवस्यं१मनुदायिसत्रेंद्रायदेवेभिरर्णसातौ । प्रतियदस्यवज्रं
बाह्वोर्धुर्हत्वीदस्यून्पुरऽआयसीर्नितारीत् ॥ नूनंसाते० ॥२६॥ (२।२।१०) विश्वजितेधनजितेस्वर्जितेसत्राजितेनृजि
तऽउर्वराजिते । अश्वजितेगोजितेऽअब्जितेभरेंद्रायसोमंयजतायहर्यतं+ ॥ अभिभुवेभिभंगायवन्वतेषाह्लायसहमानाय
वेधसे । तुविग्रयेवह्नयेदुष्टरीतवेसत्रासाहेनमऽइंद्रायवोचत ॥ सत्रासाहोजनभक्षोजनंसहश्च्यवनोयुध्मोऽअनुजोषमु
क्षितः । वृतंचयःसहुरिर्विक्ष्वारितऽइंद्रस्यवोचंप्रकृतानिवीर्या* ॥ अनानुदोवृषभोदोधतोवधोगंभीरऽऋष्वोऽअसम
ष्टकाव्यः । रध्रचोदःश्नथनोवीळितस्पृथुरिंद्रःसुयज्ञऽउषसःस्वर्जनत् ॥ यज्ञेनगातुमप्तुरोविविद्रिरेधियोहिन्वानाऽउ
शिजोमनीषिणः । अभिस्वरानिषदागाऽअवस्यवऽइंद्रेहिन्वानाद्रविणान्याशत ॥ इंद्रश्रेष्ठानिद्रविणानिधेहिचित्तिं

(२।२।१०) विश्वजितइतिषळर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदइंद्रोजगत्यंत्यात्रिष्टुप् ।

दक्षस्यसुभगत्वमस्मे । पोषंरयीणामरिष्टिंतनूनांस्वाद्मानंवाचःसुदिनत्वमह्नां ॥ २७ ॥ (२।२।११) त्रिकद्रु
केषुमहिषोयवाशिरंतुविशुष्मस्तृपत्सोममपिबद्विष्णुनासुतंयथावशत् । सऽईंममादमहिकर्मकर्तवेमहामुरुंसैनंसश्चद्दे
वोदेवंसत्यमिंद्रंसत्यऽइंदुः ॥ अधत्विषीमाँऽअभ्योजसाक्रिविंयुधाभवदारोदसीऽअपृणदस्यमज्मनाप्रवावृधे । अध
त्तान्यंजठरेप्रेमरिच्यतसैनं० ॥ साकंजातःक्रतुनासाकमोजसाववक्षिथसाकंवृद्धोवीर्यैःसासहिर्मृधोविचर्षणिः । दा
ताराधःस्तुवतेकाम्यंवसुसैनं० ॥ तवत्यन्नर्यंनृतोपऽइंद्रप्रथमंपूर्व्यंदिविप्रवाच्यंकृतं । यद्देवस्यशवसाप्रारिणाऽअसुंरि
णन्नपः । भुवद्विश्वमभ्यादेवमोजसाविदादूर्जंशतक्रतुर्विदादिषं ॥ २८ ॥ (२।३।१) गणानांत्वागणपतिंहवाम
हेकविंकवीनामुपमश्रवस्तमं । ज्येष्ठराजंब्रह्मणांब्रह्मणस्पतऽआनःशृण्वन्नूतिभिःसीदसादनं ॥ देवाश्चित्तेऽअसुर्यप्रचे
तसोबृहस्पतेयज्ञियंभागमानशुः । उस्राऽइवसूर्योज्योतिषामहोविश्वेषामिज्जनिताब्रह्मणामसि ॥ आविबाध्यापरिरा
पस्तमांसिचज्योतिष्मंतंरथमृतस्यतिष्ठसि । बृहस्पतेभीमममित्रदंभनंरक्षोहणंगोत्रभिदंस्वर्विदं ॥ सुनीतिभिर्नयसि
त्रायसेचनंयस्तुभ्यंदाशान्नतमंहोऽअश्नवत् । ब्रह्मद्विषस्तपनोमन्युमीरसिबृहस्पतेमहितत्तेमहित्वनं+ ॥ नतमंहोनदु

(२।२।११) त्रिकद्रुकेष्वितिचतुर्ऋचस्यसूक्तस्यगृत्समदइंद्रआद्याष्टिस्ततोद्वेअतिशकर्यावंत्याष्टिर्वा । (२।३।१) गणानामित्येकोनविं-
शत्यृचस्यसूक्तस्यगृत्समदःआद्यापंचमीनवम्येकादशीसप्तदश्यंत्यानांब्रह्मणस्पतिःशिष्टानांबृहस्पतिर्जगतीपंचदश्यंत्येत्रिष्टुभौ ।

रितंकुतश्चननारातयस्तितिरुर्नद्वयाविनः । विश्वाऽइदस्माद्ध्वरसोविबाधसेयंसुगोपारक्षसिब्रह्मणस्पते ॥ २९ ॥
त्वंनोगोपाःपथिकृद्विचक्षणस्तवव्रतायमतिभिर्जरामहे । बृहस्पतेयोनोऽअभिह्वरोदधेस्वातंमर्मर्तुदुच्छुनाहरस्वती ॥
उतवायोनोमर्चयादनागसोरातीवामर्तःसानुकोवृकः । बृहस्पतेऽअपतंवर्तयापथःसुगंनोऽअस्यैदेववीतयेकृधि ॥
त्रातारंत्वातनूनांहवामहेवस्पर्तरधिवक्तारमस्मयुं । बृहस्पतेदेवनिदोनिबर्हयमादुरेवाऽउत्तरंसुम्नमुन्नशन् ॥ त्वयावयं
सुवृधाब्रह्मणस्पतेस्पार्हावसुमनुष्याददीमहि । यानोदूरेतळितोयाऽअरातयोभिसंतिजंभयाताऽअनप्नसः ॥ त्वयाव
यमुत्तमंधीमहेवयोबृहस्पतेपप्रिणासस्निनायुजा । मानोदुःशंसोऽअभिदिप्सुरीशतप्रसुशंसामतिभिस्तारिषीमहि ॥३०॥
अनानुदोवृषभोजग्मिराहवंनिष्टप्ताशत्रुंपृतनासुसासहिः । असिसत्यऽऋणयाब्रह्मणस्पतऽउग्रस्यचिद्दमितावीळुहर्षि
णः ॥ अदेवेनमनसायोरिषण्यतिशासामुग्रोमन्यमानोजिघांसति । बृहस्पतेमाप्रणक्तस्यनोवधोनिकर्ममन्युंदुरेवस्यश
र्धतः ॥ भरेषुहव्योनमसोपसद्योगंतावाजेषुसनिताधनंधनं । विश्वाऽइदर्योऽअभिदिप्स्वोमृधोबृहस्पतिर्विववर्हा
रथाँऽइव ॥ तेजिष्ठयातपनीरक्षसस्तपयेत्वानिदेदधिरेदृष्टवीर्यं । आविस्तत्कृष्वयदसत्तऽउक्थ्यं१बृहस्पतेविपरिरापो
ऽअर्दय ॥ बृहस्पतेऽअतियदर्योऽअर्हाद्द्युमद्विभातिक्रतुमज्जनेषु । यद्दीदयच्छवसऽऋतप्रजाततदस्मासुद्रविणंधेहि
चित्रं+ ॥ ३१ ॥ मानःस्तेनेभ्योयेऽअभिद्रुहस्पदेनिरामिणोरिपवोन्नेषुजागृधुः । आदेवानामोहतेविव्रयोहृदिबृहस्प

तेनपुरःसाम्नोविदुः ॥ विश्वेभ्योहित्वाभुवनेभ्यस्परित्वष्टाजनत्साम्नःसाम्नःकविः । सऽऋणचिद्दणयाब्रह्मणस्पतिर्द्रुहो हंतामहऽऋतस्यधर्तरि ॥ तवश्रियेव्यजिहीतपर्वतोगवांगोत्रमुदसृजोयदंगिरः । इंद्रेणयुजातमसापरीवृतंबृहस्पतेनिर पामौब्जोऽअर्णवं ॥ ब्रह्मणस्पतेत्वमस्ययंतासूक्तस्यबोधितनयंचजिन्व । विश्वंतद्भद्रंयदवंतिदेवाबृहद्वदेमविदथेसुवी राः ॥ ३२ ॥ ॥ इतिद्वितीयाष्टकेषष्ठोध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

चतुर्दशाध्याये वर्गाः ३२ सूक्तानि १५ ऋचः १५७॥ त्यागः॥ अग्नयइदं. १२ इंद्रायेदं. १२३ ब्रह्मणस्पतयइदं. बृहस्पतयइदं. २ ब्रह्मणस्पतयइदं. बृहस्पतयइदं. ३ ब्रह्मणस्पतयइदं. बृहस्पतयइदं. ब्रह्मणस्पतयइदं. बृहस्पतयइदं. ५ ब्रह्मणस्पतयइदं. बृहस्पतयइदं. ब्रह्मणस्पतयइदं. ॥ इतिद्वितीयेषष्ठः ॥ ६ ॥

सेमांषोळशांत्यात्रिष्टुब्द्वादशीचसैंद्रीचैंधानःपंचजागतंत्वृजुश्चतुर्ष्कमिमागिरऽच्यूनांकूर्मोगात्समदोहिवादित्यं मिदमेकादशवारुणमुपांत्यादुःस्वप्ननाशिनींधृतव्रताःसप्तवैश्वदेवंमृतमेकादशजगत्यंतंषष्ठ्यैंद्रासोमीसरस्वति त्वमितिसारस्वतोर्धर्चीयोनोबार्हस्पत्यांतंवोमारुत्यस्माकंसप्तवैश्वदेवंत्रिष्टुबंतमस्यमेष्टौजागतंत्र्यनुष्टुबंतंद्यावा पृथिव्यैकांद्वेऐंद्र्यौत्वाष्ट्र्यौवांद्वेद्वेराकासिनीवाल्योरंत्यालिंगोक्तदेवतांतेपंचोनारौद्रंधारावरामारुतंत्रिष्टुबंतंमु पेमपोनप्त्रीयंतुभ्यंषळृतव्यंतुजागतंतु ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

हरिः ओम् ॥ (२।३।२) सेमामविड्ढिप्रभृतिंयऽईशिषेयाविधेमनवयामहागिरा । यथानोमीढ्वान्त्स्तवतेसखात
वबृहस्पतेसीषधःसोतनोमतिं+ ॥ योनंत्वान्यनंमन्न्योजंसोतादर्दमन्युनाशंबराणिवि । प्राच्यावयदच्युताब्रह्मणस्पति
राचाविंशद्वसुमंतंविपर्वतं ॥ तद्देवानांदेवतमायकर्त्वमश्रश्नन्दृह्लाव्रदंतवीळिता । उद्गाऽआजदभिनद्ब्रह्मणावलमगूह
त्तमोव्यंचक्षयत्स्वः* ॥ अश्मास्यमवतंब्रह्मणस्पतिर्मधुधारमभियमोजसातृणत् । तमेवविश्वेपपिरेस्वर्दृशोबहुसाकंसि
सिचुरुत्समुद्रिणं ॥ सनाताकाचिद्भुवनाभवीत्वामाद्भिःशरद्भिर्दुरोवरंतवः । अयंतंताचरतोऽअन्यदन्यदिद्याचका
रवयुनाब्रह्मणस्पतिः ॥ १ ॥ अभिनक्षंतोऽअभियेतमानशुर्निधिंपणीनांपरमंगुहाहितं । तेविद्वांसःप्रतिचक्ष्यानृतापु
नर्यतऽउऽआयंतदुदीयुराविशं ॥ ऋतावानःप्रतिचक्ष्यानृतापुनरातऽआतस्थुःकवयोमहस्पथः । तेबाहुभ्यांधमितम
ग्निमश्मनिनकिष्षोऽअस्त्यरणोजहुर्हितं+ ॥ ऋतज्येनक्षिप्रेणब्रह्मणस्पतिर्यत्रवष्टिप्रतदश्नोतिधन्वना । तस्यसाध्वीरि
षवोयाभिरस्यतिनृचक्षसोदृशयेकर्णयोनयः ॥ ससंनयःसविनयःपुरोहितःससुष्टुतःसयुधिब्रह्मणस्पतिः । चाक्ष्मोयद्वा
जंभरतेमतीधनादित्सूर्यस्तपतितप्युतुर्वृथा ॥ विभुप्रभुप्रथमंमेहनावतोबृहस्पतेःसुविदत्राणिराध्या । इमासातानिवे
न्यस्यवाजिनोयेनजनाऽउभयेभुंजतेविशः ॥२॥ योवरेवृजनेविश्वथाविभुर्महामुरण्वःशवसाववक्षिथ । सदेवोदेवान्प्रति

(२।३।२) सेमामितिषोळशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोब्रह्मणस्पतिःप्रथमादश्म्योबृहस्पतिर्द्वादश्यैंद्राब्रह्मणस्पतीजगतीद्वादश्यंत्येत्रिष्टुभौ ।

पप्रथेपृथुविश्वेदुतापरिभूर्ब्रह्मणस्पतिः ॥ विश्वंसत्यंमघवानायुवोरिदापश्चनप्रमिनंतिव्रतंवां । अच्छेंद्राब्रह्मणस्पतीहविर्नोन्नंयुजेववाजिनाजिगातं ॥ उताशिष्ठाऽअनुशृण्वंतिवह्नयःसभेयोविप्रोभरतेमतीधना । वीळुद्वेषाऽअनुवशऽऋणमाददिःसहवाजीसमिथेब्रह्मणस्पतिः ॥ ब्रह्मणस्पतेरभवद्यथावशंसत्योमन्युर्महिकर्माकरिष्यतः । योगाऽउदाजत्सदिवेविचाभजन्महीवरीतिःशवसासरत्पृथक् ॥ ब्रह्मणस्पतेसुयमस्यविश्वहारायःस्यामरथ्योऽवयस्वतः । वीरेषुवीराँऽउपपृंग्धिनस्त्वंयदीशानोब्रह्मणावेषिमेहवं ॥ ब्रह्मणस्पतेत्वमस्ययंतासूक्तस्यबोधितनयंचजिन्व । विश्वंतद्भद्रंयदवंतिदेवाबृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ ३ ॥ (२।३।३) इंधानोऽअग्निंवनवद्वनुष्यतःकृतब्रह्माशूशुवद्रातहव्यऽइत् । जातेनजातमतिसप्रसर्सृतेयंयंयुजंकृणुतेब्रह्मणस्पतिः ॥ वीरेभिर्वीरान्वनवद्वनुष्यतोगोभीरयिंपप्रथद्बोधतित्मना । तोकंचतस्यतनयंचवर्धतेयंयंयुजं० ॥ सिंधुर्नक्षोदःशिमीवाँऽऋघायतोवृषेववध्रीँऽरभिवष्ट्योजसा । अग्नेरिवप्रसितिर्नाहवर्तवेयंयंयुजं० ॥ तस्माऽअर्षतिदिव्याऽअसश्चतःससत्वभिःप्रथमोगोषुगच्छति । अनिभृष्टतविषिर्हंत्योजसायंयंयुजं०॥तस्माऽइद्विश्वेधुनयंतसिंधवोच्छिद्राशर्मदधिरेपुरूणि । देवानांसुम्नेसुभगःसऽएधतेयंयंयुजं० ॥ ४ ॥ (२।३।४) ऋजुरिच्छंसोवनवद्वनुष्यतोदेवयन्निददेवयंतमभ्यसत् । सुप्रावीरिद्वनवत्पृत्सुदुष्टरंयज्वेदयज्योर्विभजातिभोजनं ॥ यजस्ववीरप्रविहिमनायतोभद्रंमनःकृणु

(२।३।३) इंधानइतिपंचर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोब्रह्मणस्पतिर्जगती । (२।३।४) ऋजुरिदितिचतुर्ऋचस्यसूक्तस्यगृत्समदोब्रह्मणस्पतिर्जगती ।

ष्ववृत्रतूर्ये । हविष्कृणुष्वसुभगोयथाससिब्रह्मणस्पतेरवऽआवृणीमहे ॥ सऽइज्जनेनसविशासजन्मनासपुत्रैर्वाजंभरतेध
नानृभिः । देवानांयःपितरमाविवासतिश्रद्धामनाहविषाब्रह्मणस्पतिं ॥ योऽअस्मैहव्यैर्घृतवद्भिरविधत्प्रतंप्राचानयति
ब्रह्मणस्पतिः । उरुष्यतीमंहसोरक्षतीरिषोंऽहोश्चिदस्माऽउरुचक्रिरद्भुतः ॥५॥ (२।३।५) इमागिरऽआदित्येभ्योघृतस्नूः
सनाद्राजभ्योजुह्वाजुहोमि । शृणोतुमित्रोऽअर्यमाभगोनस्तुविजातोवरुणोदक्षोऽअंशः ॥ इमंस्तोमंसक्रतवोमेऽअद्यमित्रो
ऽअर्यमावरुणोजुषंत । आदित्यासःशुचयोधारपूताऽअवृजिनाऽअनवद्याऽअरिष्टाः ॥ तऽआदित्यासऽउरवोगभीरा
ऽअदब्धासोदिप्संतोभूर्यक्षाः । अंतःपश्यंतिवृजिनोतसाधुसर्वराजभ्यःपरमाचिदंति ॥ धारयंतऽआदित्यासोजग
त्स्थादेवाविश्वस्यभुवनस्यगोपाः । दीर्घाधियोरक्षमाणाऽअसुर्यमृतावानश्चयमानाऽऋणानि ॥ विद्यामादित्याऽअवसो
वोऽअस्ययदर्यमन्भयऽआचिन्मयोभु । युष्माकंमित्रावरुणाप्रणीतौपरिश्वभ्रेवदुरितानिवृज्यां ॥ ६ ॥ सुगोहिवोऽ
अर्यमन्मित्रपंथाऽअनृक्षरोवरुणसाधुरस्ति । तेनादित्याऽअधिवोचतानोयच्छतानोदुष्परिहंतुशर्म ॥ पिपर्तुनोऽअदि
तीराजपुत्रातिद्वेषांस्यर्यमासुगेभिः । बृहन्मित्रस्यवरुणस्यशर्मोपस्यामपुरुवीराऽअरिष्टाः ॥ तिस्रोभूमीर्धारयन्त्रीँऽरुत
द्यून्त्रीणिव्रताविदथेऽअंतरेषां । ऋतेनादित्यामहिवोमहित्वंतदर्यमन्वरुणमित्रचारु ॥ त्रीरोचनादिव्याधारयंतहिर

(२।३।५) इमागिरइतिसप्तदशर्चस्यसूक्तस्यगार्त्समदःकूर्मआदित्यास्त्रिष्टुप् ।

ण्यया:शुचयोधारपूता: । अस्वप्नजोऽअनिमिषाऽअदब्धाऽउरुशंसाऽऋजवेमर्त्याय ॥ त्वंविश्वेषांवरुणासिराजायेचदे
वाऽअसुरयेचमर्ता: । शतंनोरास्वशरदोविचक्षेश्यामायूंषिसुधितानिपूर्वा ॥ ७ ॥ नदक्षिणाविचिकितेनसव्यानप्राची
नमादित्यानोतपश्चा । पाक्याचिद्वसवोधीर्याचिद्युष्मानीतोऽअभयंज्योतिरश्यां ॥ योराजभ्यऋतनिभ्योददाशयंव
र्धयंतिपुष्टयश्चनित्या: । सरेवान्यातिप्रथमोरथेनवसुदावाविदथेषुप्रशस्त:+ ॥ शुचिरप:सूयवसाऽअदब्धऽउपक्षेतिवृ
द्धवया:सुवीर: । नकिष्टंघ्नंत्यंतितोनदूराद्यऽआदित्यानांभवतिप्रणीतौ ॥ अदितेमित्रवरुणोतमृळयद्वोवयंचकृमाकच्चि
दाग: । उर्वश्यामभयंज्योतिरिंद्रमानोदीर्घाऽअभिनशन्तमिस्रा: ॥ उभेऽअस्मैपीपयत:समीचीदिवोवृष्टिंसुभगोनाम
पुष्यन् । उभाक्षयावाजयन्यातिपृत्सूभावर्धौभवत:साधूऽअस्मै ॥ यावोमायाऽअभिद्रुहेयजत्रा:पाशाऽआदित्यारि
पवेविचृत्ता: । अश्वीवताँऽअतियेषंरथेनारिष्टाऽउरावाशर्मन्त्स्याम ॥ माहंमघोनोवरुणप्रियस्यभूरिदाव्नऽआविदंशूनं
मापे: । मारायोराजन्त्सुयमादवस्थांबृहद्वदेमविदथेसुवीरा: ॥ ८ ॥ (२।३।६) इदंकवेरादित्यस्यस्वराजोविश्वानि
सांत्यभ्यस्तुमह्ना । अतियोमंद्रोयजथायदेव:सुकीर्तिंभिक्षेवरुणस्यभूरे: ॥ तवव्रतेसुभगास:स्यामस्वाध्योवरुणतुष्टुवां
स: । उपायनऽउषसांगोमतीनामग्नयोनजरमाणाऽअनुद्यून्+ ॥ तवस्यामपुरुवीरस्यशर्मन्नुरुशंसस्यवरुणप्रणेत: । यूयं

(२।३।६) इदंकवेरित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगार्त्समद:कूर्मोवरुणस्त्रिष्टुप् (दशमीदु:स्वप्ननाशिनीत्रिष्वपिसूक्तेषुपाक्षिकोगृत्समदोस्त्येव) ।

नः॑पुत्राऽअदि॑तेरदब्धाऽअभिक्ष॒मध्वं॑युज्या॑यदेवाः ॥ प्रसी॑मादि॒त्योऽअ॑सृजद्विध॒र्ताँऽऋ॒तंसिंध॑व॒ोवरु॑णस्ययंति । नश्रा॑म्यंति॒नविमु॑चंत्ये॒तेवयो॒नप॑प्तूरघुयापरिं॒ज्मन् ॥ विमच्छ्र॑थायरश॒नामि॒वाग॑ऽऋ॒ध्याम॑तेवरुणखामृ॒तस्य॑ । मातंतु॑श्छेदि॒वय॑तोधियं॑मे॒मामात्रा॑शार्य॒पस॑ःपुरऽऋ॒तोः[+] ॥९॥ अपो॒सुम्यंक्षवरुणभि॒यसं॒मत्सम्रा॒ळृतावोनु॑माग्रृभाय । दामे॑वव॒त्साद्वि मु॑मुग्ध्यंहो॒नहित्वद॒ारेनि॒मिष॑श्चनेशे॑ ॥ मानो॑व॒धैर्व॑रुण॒येत॑ऽइ॒ष्टावेनः॑कृ॒ण्वंत॑मसुरभ्रीणंति॑ । माज्योति॑षःप्रवस॒थानिं॑गन्म॒विषू॒मृध॑ःशिश्रथोजी॒वसे॑नः ॥ नम॑ःपु॒रातेवरुणो॒तनू॒नमु॒ताप॒रंतु॑विजातब्रवाम । त्वेहिकं॑पर्व॑ते॒नश्रि॒तान्यप्र॑च्युतानि दू॒ळभव्र॒तानि॑ ॥ पर॑ऽऋ॒णासा॑वी॒रध॒मत्कृ॑तानि॒माहंरा॑जन्न॒न्यकृ॑तेनभोजं । अव्यु॑ष्टा॒ऽइन्नु॒भूय॑सीरु॒षास॒ऽआनो॑जी॒वान्व॑रुण॒तासु॑शाधि ॥ योमे॑रा॒जन्युज्यो॑वा॒सखा॑वा॒स्वप्ने॑भ॒यंभी॒रवे॒मह्य॒माह॑ । स्ते॒नोवा॒योदिप्स॑तिनो॒वृको॑वा॒त्वंतस्मा॑द्वरुणपाह्य॒स्मान्[+] ॥ माहं० ॥१०॥ (२।३।७) धृ॒तव्र॑ता॒ऽआदि॑त्या॒ऽइषि॑रा॒ऽआरेमत्क॑र्तरहसू॒रि॒वाग॑ः । शृ॒ण्वतो॑वो॒वरु॑ण॒मित्र॒देवा॑भ॒द्रस्य॑वि॒द्वाँऽअव॑सेहुवेवः ॥ यू॒यंदे॑वा॒ःप्रम॑तिर्यू॒यमोजो॑यू॒यंद्वेषां॑सिसनु॒तर्यु॑योत । अ॒भि॒क्ष॒त्तारो॑ऽअ॒भिच॒क्षम॑ध्वम॒द्याच॑नोमृ॒ळयं॑ताप॒रंच॑ ॥ कि॒मू॒नुव॑ःकृणवा॒माप॑रेण॒किंसने॑नवसव॒ऽआप्ये॑न । यू॒यंनो॑मित्रावरुणादितेचस्व॒स्तिमिं॑द्रामरुतोदधात ॥ ह॒येदे॑वायू॒यमिद्रा॒पय॑ःस्थ॒तेमृ॑ळतनाध॑मानायमह्यं॑ । मावो॒रथो॑मध्यम॒वाळृ॒तेभू॒न्मायु॒ष्मावत्स्वा॒पिषु॑श्रमिष्म ॥ प्रव॒ऽएको॑

(२।३।७) धृतव्रताइतिसप्तर्चस्यसूक्तस्यगार्त्समदःकूर्मोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् (भेदप्रयोगे–आद्यानांषण्णांविश्वेदेवाःअंत्यायावरुणः) ।

मिमयभूर्यागोयन्मांपितेवंकितवंशशास। आरेपाशाऽआरेऽअघानिदेवामामाधिपुत्रेविमिवग्रभीष्ट ॥ अर्वांचोऽअद्या
भवतायजत्राऽआवोहार्दिभयमानोव्ययेयं । त्राध्वंनोदेवानिजुरोवृकस्यत्राध्वंकर्तादवपदोयजत्राः ॥ माहं० ॥ ११ ॥
(२।३।८) ऋतंदेवायकृण्वतेसवित्रऽइंद्रायाहिघ्नेनरमंतऽआपः। अहरहर्यात्यक्तुरपांकियात्याप्रथमःसर्गऽआसां ॥ योवृ
त्रायसिनमत्राभरिष्यत्प्रतंजनित्रीविदुषऽउवाच। पथोरदंतीरनुजोषमस्मैदिवेदिवेधुनयोयंत्यर्थं ॥ ऊर्ध्वोह्यस्थादध्यंतरि
क्षेधावृत्रायप्रवधंजभार । मिहंवसानऽउपहीमदुद्रोत्तिग्मायुधोऽअजयच्छत्रुमिंद्रः ॥ बृहस्पतेतपुषाश्नेवविध्यवृकद्वरसो
ऽअसुरस्यवीरान्। यथाजघंथधृषतापुराचिदेवाजहिशत्रुमस्माकमिंद्र ॥ अवक्षिपदिवोऽअश्मानमुच्चायेनशत्रुंमंदसानो
निजूर्वाः। तोकस्यसातौतनयस्यभूरेरस्माँऽअर्धंकृणुतादिंद्रगोनां ॥ १२ ॥ प्रहिक्रतुंवृहथोयंवनुथोरध्रस्यस्थोयजमानस्य
चोदौ। इंद्रासोमायुवमस्माँऽअविष्टमस्मिन्भयस्थेकृणुतमुलोकं+ ॥ नमातमन्नश्रमन्नोततंद्रन्नवोचाममासुनोतेतिसो
मं। योमेपृणाद्योददद्योनिबोधाद्योमासुन्वंतमुपगोभिरायत् ॥ सरस्वतित्वमस्माँऽअविड्डिमरुत्वतीधृषतीजेषिशत्रून्।
त्यंचिच्छर्धंतंतविषीयमाणमिंद्रोहंतिवृषभंशंडिकानां ॥ योनःसनुत्यऽउतवाजिघत्नुरभिख्यायतंतिगितेनविध्य । बृ
हस्पतऽआयुधैर्जेषिशत्रून्द्रुहेरीषंतंपरिधेहिराजन् ॥ अस्माकेभिःसत्वभिःशूरशूरैर्वीर्याकृधियानितेकर्त्वानि । ज्योग

(२।३।८)ऋतंदेवायेत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदइंद्रःषष्ठ्याइंद्रासोमौअष्टम्याःसरस्वतीनवम्याबृहस्पतिरेकादश्यामरुतस्त्रिष्टुबंत्याजगती ।

भूवन्ननुंधूपितासोहुत्वीतेषामाभंरानोवसूंनि ॥ तंवः शर्धंमारुंतंसुम्नयुर्गिंरोपंब्रुवेनमंसादैव्यंजनं । यथांरयिंसर्ववींरंन शांमहाऽअपत्यसाचंश्रुत्यंदिवेदिंवे ॥ १३ ॥ (२।३।९) अस्माकंमित्रावरुणावतंरथंमादित्यैरुद्रैर्वसुंभिः सचाभुवां । प्रयद्वयोनपप्तन्वस्मंनस्परिंश्रवस्यवोहृषींवंतोवनर्षदः ॥ अधंस्मानऽउर्दवतासजोषसोरथंदेवासोऽअभिविक्षुवांजयुं । यदाशवः पद्यांभिस्तित्रंतोरजः पृथिव्याः सानौजंघनंतपाणिभिः ॥ उतस्यनऽइंद्रोंविश्वचंर्षणिर्दिवः शर्धंनमारुंतेनसुक्र तुः । अनुनुस्थांत्यवृकाभिंरूतिभीरथंमहेसनयेवाजंसातये ॥ उतस्यदेवोभुवंनस्यसक्षणिस्त्वष्टाग्नाभिः सजोषांजूजुवद्र थं । इळाभगोंबृहद्दिवोतरोदंसीपूषापुरंधिरश्विनावधापतीं ॥ उतत्येदेवीसुभगेंमिथूदृशोषासानक्ताजगंतामपीजुवां । स्तुषेयद्वांपृथिविनव्यंसावचः स्थातुश्चवयस्त्रिवंयाऽउपस्तिरें ॥ उतवः शंसंमुशिजांमिवश्मस्यहिंर्बुध्न्योऽजएकंपादुत । त्रितऽऋंभुक्षाः संविताचनोंदधेपांनपांदाशुहेमांधियाशमिं ॥ एतावोंवश्म्युद्यंतायजत्राऽअतंक्षन्नायवोनव्यंसेसं । श्र वस्यवोवाजंचकानाः सप्तिर्नरथ्योऽअहंधीतिमंश्याः ॥ १४ ॥ (२।३।१०) अस्यमेंद्यावापृथिवीऽऋतायतोभूतमंवि

(२।३।९) अस्माकमितिसप्तर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोविश्वेदेवाजगत्यंत्यात्रिष्टुप् । (२।३।१०) अस्यमइत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदआद्याया द्यावापृथिवीद्वितीयातृतीययोरिंद्रः (त्वष्टावा) चतुर्थीपंचम्योराकाषष्ठीसप्तम्योः सिनीवालीअंत्यायागुंगूसिनीवालीराकासरस्वतींद्राणीवरु णान्योजगतीअंत्यास्तिस्रोनुष्टुभः । (भेदपक्षेआद्यायामित्रावरुणौद्वितीयाचतुर्थीपंचमीनांविश्वेदेवाः तृतीयायाउषासानक्ताषष्ठ्याद्यावापृथि वीसप्तम्याइंद्रः) ।

त्रीवर्चसःसिषासतः । ययोरायुःप्रतरंतेऽइदंपुरऽउपस्तुतेवसूयुर्वांमहोदधे ॥ मानोगुह्यारिपऽआयोरहन्दभन्मानऽ
आभ्योरीरधोदुच्छुनाभ्यः । मानोवियौःसख्याविद्धितस्यनःसुम्नायतामनसातत्त्वेमहे ॥ अहेळतामनसाश्रुष्टिमाव
हदुहानांधेनुंपिप्युषीमसश्चतं । पद्याभिराशुंवचसाचवाजिनंत्वांहिनोमिपुरुहूतविश्वहा ॥ राकामहंसुहवांसुष्टुतीहुवे
शृणोतुनःसुभगाबोधतुत्मना । सीव्यत्वपःसूच्याच्छिद्यमानयाददातुवीरंशतदायमुक्थ्यं* ॥ यास्तेराकेसुमतयःसुपेश
सोयाभिर्ददासिदाशुषेवसूनि । ताभिर्नोऽअद्यसुमनाऽउपागहिसहस्रपोषंसुभगेरराणा ॥ सिनीवालिपृथुष्टुकेयादेवा
नामसिस्वसा । जुषस्वहव्यमाहुतंप्रजांदेविदिदिड्ढिनः ॥ यासुबाहुःस्वंगुरिःसुषूमाबहुसूवरी । तस्यैविश्पत्न्यैहविःसि
नीवाल्यैजुहोतन ॥ यागुंगूर्यासिनीवालीयाराकायासरस्वती । इंद्राणीमह्वऽऊतयेवरुणानींस्वस्तये ॥ १५ ॥ (२।४।१)
आतेपितर्मरुतांसुम्नमेतुमानःसूर्यस्यसंदृशोयुयोथाः । अभिनोवीरोऽअर्वतिक्षमेतप्रजायेमहिरुद्रप्रजाभिः ॥ त्वादत्ते
भीरुद्रशंतमेभिःशतंहिमाऽअशीयभेषजेभिः । व्यस्मद्द्वेषोवितरंव्यंहोव्यमीवाश्चातयस्वाविषूचीः ॥ श्रेष्ठोजातस्यरु
द्रश्रियासितवस्तमस्तवसांवज्रबाहो । पर्षिणःपारमंहसःस्वस्तिविश्वाऽअभीतीरपसोयुयोधि ॥ मात्वारुद्रचुक्रुधामान
मोभिर्मादुष्टुतीवृषभमासहूती । उन्नोवीराँऽअर्पयभेषजेभिर्भिषक्तमंत्वाभिषजांशृणोमि ॥ हवीमभिर्हवतेयोहविर्भिरव

(२।४।१) आतेपितरितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोरुद्रोजगतीअंत्यात्रिष्टुप् ।

स्तोमेभीरुद्रंदिषीय । ऋदूदरःसुहवोमानोऽअस्यैबभ्रुःसुशिप्रोरीरधन्मनायै ॥ १६ ॥ उन्मांममंदवृषभोमरुत्वान्त्वक्षीयसावयसानाधमानं । घृणींवच्छायामरपाऽअशीयाविवासेयंरुद्रस्यसुम्नं+ ॥ क्वं१स्यतेरुद्रमृळयाकुर्हस्तोयोऽअस्तिभेषजोजलाषः । अपभर्तारपसोदैव्यस्याभीनुमावृषभचक्षमीथाः ॥ प्रबभ्रवेवृषभायश्वितीचेमहोमहींसुष्टुतिमीरयामि । नमस्याकल्मलीकिनंनमोभिर्गृणीमसित्वेषंरुद्रस्यनाम ॥ स्थिरेभिरंगैःपुरुरूपऽउग्रोबभ्रुःशुक्रेभिःपिपिशेहिरण्यैः । ईशानादस्यभुवनस्यभूरेर्नवाऽउयोषद्रुद्रादसुर्यं* ॥ अर्हन्बिभर्षिसायकानिधन्वार्हन्निष्कंयजतंविश्वरूपं । अर्हन्निदंदयसेविश्वमभ्वंनवाऽओजीयोरुद्रत्वदस्ति ॥ १७ ॥ स्तुहिश्रुतंगर्तसदंयुवानंमृगंनभीममुपहत्नुमुग्रं । मृळाजरित्रेरुद्रस्तवानोन्यंतेऽअस्मन्निवपंतुसेनाः ॥ कुमारश्चित्पितरंवंदमानंप्रतिनानामरुद्रोपयंतं । भूरेर्दातारंसत्पतिंगृणीषेस्तुतस्त्वंभेषजारास्यस्मे+ ॥ यावोभेषजामरुतःशुचीनियाशंतमावृषणोयामयोभु । यानिमनुरवृणीतापितानस्ताशंचयोश्चरुद्रस्यवश्मि ॥ परिणोहेतीरुद्रस्यवृज्याःपरित्वेषस्यदुर्मतिर्महीगात् । अवस्थिरामघवद्भ्यस्तनुष्वमीढ्वस्तोकायतनयायमृळ ॥ एवाबभ्रोवृषभचेकितानयथादेवनहृणीषेनहंसि । हवनश्रुन्नोरुद्रेहबोधिबृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ १८ ॥ (२।४।२) धारावरामरुतोधृष्ण्वोजसोमृगानभीमास्तविषीभिरर्चिनः । अग्नयोनशुशुचानाऽऋजीषिणोभृमिंधमंतो

(२।४।२) धारावराइतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोमरुतोजगत्यंत्यात्रिष्टुप् ।

ऽअपगाऽअवृण्वत ॥ द्यावोनस्तृभिश्चितयंतखादिनोव्य१भ्रियानद्युतयंतवृष्टयः । रुद्रोयद्वोमरुतोरुक्मवक्षसोवृषा
जनिपृश्न्याःशुक्रऽऊधनि ॥ उक्षंतेऽअश्वाँऽअत्याँऽइवाजिषुनदस्यकर्णैस्तुरयंतऽआशुभिः । हिरण्यशिप्रामरुतोदवि
ध्वतःपृक्षंयाथपृषतीभिःसमन्यवः ॥ पृक्षेताविश्वाभुवनावववक्षिरेमित्रायवासदमाजीरदानवः । पृषदश्वासोऽअनवभ्र
राधसऽऋजिप्यासोनवयुनेषुधूर्षदः ॥ इंधन्वभिर्धेनुभीरप्शदूधभिरध्वस्मभिःपथिभिर्भ्राजदृष्टयः । आहंसासोनस्व
सराणिगंतनमधोर्मदायमरुतःसमन्यवः ॥ १९ ॥ आनोब्रह्माणिमरुतःसमन्यवोनरांनशंसःसवनानिगंतन । अश्वा
मिवपिप्यतधेनुमूधनिकर्ताधियंजरित्रेवाजपेशसं ॥ तंनोदातमरुतोवाजिनंरथऽआपानंब्रह्मचितयद्दिवेदिवे । इषं
स्तोतृभ्योवृजनेषुकारवेसनिंमेधामरिष्टंदुष्टरंसहः ॥ यद्युंजतेमरुतोरुक्मवक्षसोश्वान्रथेषुभगऽआसुदानवः । धेनुर्नशि
श्वेस्वसरेषुपिन्वतेजनायरातहविषेमहीमिषं ॥ योनोमरुतोवृकतातिमर्त्योरिपुर्दधेवसवोरक्षतारिषः । वर्तयततपुषाच
क्रियाभितमवरुद्राऽअशसोहंतनावधः ॥ चित्रंतद्वोमरुतोयामचेकितेपृश्न्यायदूधरप्यापयोदुहुः । यद्वानिदेनवमान
स्यरुद्रियास्त्रितंजरायजुरतामदाभ्याः ॥ २० ॥ तान्वोमहोमरुतऽएवयाव्नोविष्णोरेषस्यप्रभृथेहवामहे । हिरण्यवर्णा
न्ककुहान्यतस्रुचोब्रह्मण्यंतःशंस्यंराधऽईमहे ॥ तेदशग्वाःप्रथमायज्ञमूहिरेतेनोहिन्वंतूषसोव्युष्टिषु । उषानरामीररु
णैरपोर्णुतेमहोज्योतिषाशुचतागोऽअर्णसा ॥ तेक्षोणीभिररुणेभिर्नाञ्जिभीरुद्राऽऋतस्यसदनेषुवावृधुः । निमेघमाना

ऽअत्यैनपाजंसासुश्चंद्रंवर्णंदधिरेसुपेशसं ॥ ताँऽईयानोमहिवरूथमूतयऽउपघेदेनानमसागृणीमसि । त्रितोनयान्पंच होतृंनभिष्टयऽआववर्तदवरांचक्रियावसे ॥ ययारध्रंपारयथात्यंहोययानिदोमुंचथर्वंदितारं । अर्वाचीसामरुतोयाव ऽऊतिरोषुवाश्रेवसुमतिर्जिगातु ॥ २१ ॥ (२।४।३) उपेमसृक्षिवाजयुर्वचस्यांचनोदधीतनाद्योगिरोमे । अपांनपा दाशुहेमांकुवित्ससुपेशसस्करतिजोषिंषद्धि ॥ इमंस्वस्मैहृदऽआसुतष्टंमंत्रंवोचेमकुविदस्यवेदत् । अपांनपादसुर्यस्यम ह्नाविश्वान्यर्योभुवनाजजान ॥ समन्यायंत्युपयंत्यन्याःसमानमूर्वंनद्यःपृणंति । तमूशुचिंशुचयोदीदिवांसमपांनपातं परितस्थुरापः ॥ तमस्मेरायुवतयोयुवानंमर्मृज्यमानाःपरियंत्यापः । सशुक्रेभिःशिक्वभीरेवदस्मेदीदायानिध्मोघृतनिं र्णिगप्सु⁺ ॥ अस्मैतिस्रोऽअव्यथ्यायनारीर्देवायदेवीर्दिधिषंत्यन्नं । कृताऽइवोपहिप्रसर्स्रेऽअप्सुसपीयूषंधयतिपूर्वसू नां ॥ २२ ॥ अश्वस्यात्रजनिमास्यचस्वर्द्रुहोरिषःसंपृचःपाहिसूरीन् । आमासुपूर्षुपरोऽअप्रमृष्यंनारातयोविनशन्नानृं तानि ॥ स्वऽआदमेसुदुघायस्यधेनुःस्वधांपीपायसुभ्वन्नमत्ति । सोऽअपांनपादूर्जयन्नप्स्वं१तर्वसुदेयायविधतेविभा ति ॥ योऽअप्स्वाशुचिनादैव्येनऽऋतावाजस्रऽउर्वियाविभाति । वयाऽइदन्याभुवनान्यस्यप्रजायंतेवीरुधश्चप्रजा भिः ॥ अपांनपादाह्यस्थादुपस्थंजिह्मानामूर्ध्वोविद्युतंवसानः । तस्यज्येष्ठंमहिमानंवहंतीर्हिरण्यवर्णाःपरियंतियह्वीः⁺॥

(२।४।३) उपेमितिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोपांनपात्रिष्टुप् ।

हिरण्यरूपःसहिरण्यसंदृगपांनपात्सेदुहिरण्यवर्णः। हिरण्ययात्परियोनेर्निषद्याहिरण्यदाददत्यन्नमस्मै ॥ २३ ॥ तदस्या
नीकमुतचारुनामापीच्यंवर्धतेनप्तुरपां । यमिंधतेयुवतयःसमित्थाहिरण्यवर्णघृतमन्नमस्य ॥ अस्मैबहूनामवमायसख्ये
यज्ञैर्विधेमनमसाहविर्भिः । संसानुमार्ज्मिदिधिषामिबिल्मैर्दधाम्यन्नैःपरिवंदऽऋग्भिः+ ॥ सऽईंवृषाजनयत्तासुगर्भंस
ऽईंशिशुर्धयतितंरिहंति । सोऽअपांनपादनभिम्लातवर्णोन्यस्येवेहतन्वाविवेष ॥ अस्मिन्पदेपरमेतस्थिवांसमध्वस्माभि
र्विश्वहादीदिवांसं। आपोनप्त्रेघृतमन्नंवहंतीःस्वयमत्कैःपरिदीयंतियह्वीः+ ॥ अयांसमग्नेसुक्षितिंजनायायांसमुमघवद्भ्यः
सुवृक्तिं । विश्वंतद्भद्रंयदवंतिदेवाबृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ २४ ॥ (२।४।४) तुभ्यंहिन्वानोवसिष्टगाऽअपोधुक्षन्त्सी
मविभिरद्रिभिर्नरः । पिबेंद्रस्वाहाप्रहुतंवषट्कृतंहोत्रादासोमंप्रथमोयऽईशिषे ॥ यज्ञैःसंमिश्लाःपृषतीभिर्ऋष्टिभिर्याम
न्छुभ्रासोऽअंजिषुप्रियाऽउत । आसद्याबर्हिर्भरतस्यसूनवःपोत्रादासोमंपिबतादिवोनरः ॥ अमेवनःसुहवाऽआहिगंत
ननिबर्हिषिसदतनारणिष्टन । अथामंदस्वजुजुषाणोऽअंधसस्त्वष्टर्देवेभिर्जनिभिःसुमद्गणः ॥ आवक्षिदेवाँऽइहविप्रय
क्षिचोशन्होतर्निषदायोनिषुत्रिषु। प्रतिवीहिप्रस्थितंसोम्यंमधुपिबाग्नीध्रात्तवभागस्यतृष्णुहि ॥ एषस्यतेतन्वोनृम्णवर्ध
नःसहऽओजःप्रदिविबाह्वोर्हितः । तुभ्यंसुतोमघवन्तुभ्यमाभृतस्त्वमस्यब्राह्मणादातृपत्पिब ॥ जुषेथांयज्ञंबोधतंहवस्य

(२।४।४) तुभ्यमितिपळर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदःइंद्रोमरुतस्त्वष्टाग्निरिंद्रोमित्रावरुणावितिक्रमेणदेवताजगती ।

मेसत्तोहोतानिविदंःपूर्व्याऽअनुं । अच्छाराजानानमऽएत्यावृतंप्रशास्त्रादापिबतंसोम्यंमधु ॥ २५॥ द्वितीयेसप्तमः ॥

पंचदशाध्याये वर्गाः २५ सूक्तानि १३ ऋचः १३७॥ त्यागः॥ बृहस्पतयइदं. ब्रह्मणस्पतयइदं. ८ बृहस्पतय. ब्रह्मणस्पतय. इंद्राब्रह्मणस्पतिभ्या. ब्रह्मणस्पतय. १३ आदित्येभ्य. १७ वरुणाये. ११ विश्वेभ्योदेवेभ्यः ६ वरुणाये. इंद्राये. ५ इंद्रासोमाभ्या. इंद्राये. सरस्वतींइंद्राभ्या. बृहस्पतय. इंद्राये. मरुद्भ्य. मित्रावरुणाभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. इंद्राये. विश्वेभ्योदेवेभ्य. उषासानक्ताभ्या. विश्वेभ्योदेवेभ्य. २ द्यावापृथिवीभ्या. इंद्राये. २ राकायाइ. २ सिनीवाल्या. २ गुंगूसिनीवालीराकासरस्वतींद्राणीवरुणानीभ्य. रुद्राये. १५ मरुद्भ्य. १५ अपांनप्त्रेग्नय. १५ इंद्रायमघवइ. मरुद्भ्योमाधवायेदं. त्वष्ट्रेशुक्राये. अग्नयेशुचय. इंद्रायनभाये. मित्रावरुणाभ्यां नभस्याये.॥ द्वितीयेसप्तमः ॥७॥

मंदस्वोदुष्यएकादशसावित्रंग्रावाणेवाष्टावाश्विनंसोमापूषणाषट्सोमापौष्णमंत्योर्धर्चोप्यदितेर्वायोसैकागायत्रंमुक्तादेवताःप्रउगेणांद्येतुतृचेंत्यैंद्रवायवींद्यावापृथिव्योंत्यस्तृचोहविर्धानोर्वातृतीयःपादोवाग्नेयौंबितमेनुष्टुभौबृहतीचंकनिक्रदत्तृचंप्रदक्षिणिज्जागतंमध्येतिशक्वर्यष्टिवैंताभ्यांमृषिरध्वनिवाश्यमानंशकुंतंतुष्टावंकुशिकस्त्वैषीरथिरिंद्रतुल्यंपुत्रमिच्छंन्ब्रह्मचर्यंचचारंतस्येंद्रएवगाथीपुत्रोजज्ञेगाथिनोविश्वामित्रंःसतृतीयंमंडलमपश्यंत्सोमस्यत्र्यधिकांवैश्वानरायपंचोनांवैश्वानरीयंतुजागतंतुंवैश्वानरायैकादशंसमित्समिदाप्रियंःप्रत्यग्निःप्रकारवइत्याग्नेययौरन्यासामपिनिपातोदृश्यते ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

हरिः ओम्(२।४।५)॥मंदस्वहोत्रादनुजोषमंधसोध्वर्यवःसपूर्णांवष्ट्यासिचं । तस्माऽएतंभरततद्वशोददिर्होत्रात्सोमंद्र विणोदःपिबऽऋतुभिः ॥ यमुपूर्वमहुवेतमिदंहुवेसेदुहव्योददिर्योनामपत्यते । अध्वर्युभिःप्रस्थितंसोम्यंमधुपोत्रात्सोमंद्र वि० ॥ मेद्यंतुतेवह्नयोयेभिरीयसेरिषण्यन्वीळयस्वावनस्पते । आयूयाधृष्णोऽअभिगूर्यात्वंनेष्ट्रात्सोमंद्रवि० ॥ अपां द्धोत्रादुतपोत्रादमत्तोतनेष्ट्रादजुषतप्रयोहितं । तुरीयंपात्रममृक्तममर्त्यंद्रविणोदाःपिबतुद्राविणोदसः+ ॥ अर्वांचमद्य यय्यंनृवाहणंरथंयुंजाथामिहवांविमोचनं । पृक्तंहवींषिमधुनाहिकंगतमथासोमंपिबतंवाजिनीवसू ॥ जोष्यंग्नेसमिधं जोष्याहुतिंजोषिब्रह्मजन्यंजोषिसुष्टुतिं । विश्वेभिर्विश्वाँऽऋतुनावसोमहऽउशन्देवाँऽउशतःपाययाहविः ॥ १ ॥ (२।४।६) उदुष्यदेवःसवितासवायशश्वत्तमंतदपावह्निरस्थात् । नूनंदेवेभ्योविहिधातिरत्नमथाभजद्वीतिहोत्रंस्व स्तौ ॥ विश्वस्यहिश्रुष्टयेदेवऽऊर्ध्वःप्रबाहवापृथुपाणिःसिसर्ति । आपश्चिदस्यव्रतऽआनिमृग्राऽअयंचिद्वातोरमतेपरि ज्मन् ॥ आशुभिश्चिद्यान्विमुचातिनूनमरीरमदतमानंचिदेतोः । अह्यर्षूणांचिन्न्ययाँऽअविष्यामनुव्रतंसवितुर्मोक्या गात् ॥ पुनःसमव्यद्वितंतंवयंतीमध्याकर्तोन्यधाच्छक्मधीरः । उत्संहायास्थाद्व्यृ१तूँरदर्धररमतिःसवितादेवऽआगा

(२।४।५) मन्दस्वेतिषळर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदःआद्यानांचतसृणांद्रविणोदाःपंचम्याआश्विनौषष्ठ्याअग्निर्जगती । (२।४।६) उदुष्य इत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदःसवितात्रिष्टुप् ।

त् ॥ नानौकांसिदुर्योविश्वमायुर्वितिष्ठतेप्रभवःशोकोऽअग्नेः । ज्येष्ठंमातासूनवेभागमाधादन्वस्यकेतमिषितंसवित्रा ॥ २ ॥ समाववर्तिविष्ठितोजिगीषुर्विश्वेषांकाममचरताममाभूत् । शश्वाँऽअपोविकृतंहित्व्यागादनुव्रतंसवितुर्दैव्यस्य ॥ त्वयाहितमप्यमप्सुभागंधन्वान्वामृगयसोवितस्थुः । वनानिविभ्योनकिरस्यतानिव्रतादेवस्यसवितुर्मिनंति ॥ याद्राध्यं१वरुणोयोनिमप्यमनिशितंनिमिषिजर्भुराणः । विश्वोमार्ताडोव्रजमापशुर्गात्स्थशोजन्मानिसविताव्याकः ॥ नयस्येंद्रोवरुणोनमित्रोव्रतमर्यमानमिनंतिरुद्रः । नारातयस्तमिदंस्वस्तिहुवेदेवंसवितारंनमोभिः ॥ भगंधियंवाजयंतःपुरंधिंनराशंसोग्नास्पतिर्नोऽअव्याः । आयेवामस्यसंगथेरयीणांप्रियादेवस्यसवितुःस्याम ॥ अस्मभ्यंतद्दिवोऽअद्भ्यःपृथिव्यास्त्वयादत्तंकाम्यंराधऽआगात् । शंयत्स्तोतृभ्यऽआपयेभवात्युरुशंसायसवितर्जरित्रे ॥ ३ ॥ (२।४।७) ग्रावाणेवतदिदर्थंजरेथेगृध्रेववृक्षंनिधिमंतमच्छ । ब्रह्माणेवविदथऽउक्थशासादूतेवहव्याजन्यापुरुत्रा ॥ प्रातर्यावाणारथ्येववीराजेवयमावरमासचेथे । मेनेऽइवतन्वा३शुंभमानेदंपतीवक्रतुविदाजनेषु ॥ श्रृंगेवनःप्रथमागंतमर्वाक्शफाविवजर्भुराणातरोभिः । चक्रवाकेवप्रतिवस्तोरुस्रार्वाचायातंरथ्येवशक्रा ॥ नावेवनःपारयतंयुगेवनभ्येवनऽउपधीवप्रधीव । श्वानेवनोऽअरिषण्यातनूनांखृगलेवविस्रसःपातमस्मान् ॥ वातेवाजुर्यानद्येवरीतिरक्षीऽइवचक्षुषायातमर्वा

(२।४।७) ग्रावाणेवेत्यष्टर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदोश्विनौत्रिष्टुप् ।

क् । हस्ताविवतन्वे३ शंभविष्ठापादेवनोनयतंवस्योऽअच्छ ॥ ४ ॥ ओष्ठाविवमध्वास्नेवदंतास्तनाविवपिप्यतंजीवसे
नः । नासेवनस्तन्वोरक्षिताराकर्णाविवसुश्रुताभूतमस्मे ॥ हस्तेवशक्तिमभिसंददीनःक्षामेवनःसमजतंरजांसि ।
इमागिरोऽअश्विनायुष्मयंतीःक्ष्णोत्रेणेवस्वधितिंसंशिशीतं ॥ एतानिवामश्विनावर्धनानिब्रह्मस्तोमंगृत्समदासोऽअक्र
न् । तानिनराजुजुषाणोपयातंबृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ ५ ॥ (२४१८) सोमापूषणाजननारयीणांजननादिवो
जननापृथिव्याः । जातौविश्वस्यभुवनस्यगोपौदेवाऽअकृण्वन्नमृतस्यनाभिं ॥ इमौदेवौजायमानौजुषंतेमौतमांसिगू
हतामजुष्टा । आभ्यामिंद्रःपक्वमामास्वंतःसोमापूषभ्यांजनदुस्रियासु ॥ सोमापूषणारजसोविमानंसप्तचक्रंरथमविं
श्वमिन्वं । विषूवृतंमनसायुज्यमानंतंजिन्वथोवृषणापंचरश्मिं ॥ दिव्य१न्यःसदनंचक्रऽउच्चापृथिव्यामन्योऽअध्यं
तरिक्षे । तावस्मभ्यंपुरुवारंपुरुक्षुंरायस्पोषंविष्यतांनाभिमस्मे ॥ विश्वान्यन्योभुवनाजजानविश्वमन्योऽअभिच
क्षाणऽएति । सोमापूषणाववतंधियंमेयुवाभ्यांविश्वाःपृतनाजयेम ॥ धियंपूषाजिन्वतुविश्वमिन्वोरयिंसोमोरयिपति
र्दधातु । अवतुदेव्यदितिरनर्वाबृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ ६ ॥ (२४१९) वायोयेतेसहस्रिणोरथासस्तेभिरागहि ।

(२४१८) सोमापूषणेतिषळर्चस्यसूक्तस्यगृत्समदःसोमापूषणौअंत्यायाःसोमपूषादित्यास्त्रिष्टुप्। (२४१९) वायोइत्येकविंशत्यृचस्यसूक्तस्य
गृत्समदआद्ययोर्द्वयोर्वायुस्तृतीयायाइंद्रवायूचतुर्थ्यादितिसृणांमित्रावरुणौसप्तम्यादितिसृणामश्विनौदशम्यादितिसृणामिंद्रःत्रयोदश्यादि

Ānubhutiprakas